วารสารวิชาการ

สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Academic Journal of Humanities and Social Sciences

Buriram Rajabhat University

คำนำ

วารสารฉบับนี้เป็นฉบับพิเศษ โดยจัดพิมพ์ในโอกาสการจัดประชุมทางวิชาการระดับชาติและนานาชาติ “ราชภัฏวิจัย ครั้งที่ 4” (4th Rajabhat University National and International Research and Academic Conference (RUNIRAC IV) ภายใต้ชื่อ “การสร้างสรรค์นวัตกรรมและงานวิจัย มาตรฐานการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา คลังปัญญาในการบริการวิชาการสู่ความเข้มแข็งและยั่งยืนของชุมชน” (Creative Innovation and Research, Production and Development of Educational Personnel with High Standards, and Brain Bank via Academic Services for Community’s Strength and Sustainability) การประชุมครั้งนี้จัดขึ้นระหว่างวันที่ 22-24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2559 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดเวทีวิชาการในการนำเสนอผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์และนวัตกรรม ระดับชาติและนานาชาติของนิสิต นักศึกษา คณาจารย์ นักวิชาการและนักวิจัย จากเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศ สถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน ทั้งภายในและต่างประเทศ

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้พิจารณาคัดสรรบทความ จำนวน 39 บทความที่น่าสนใจ ซึ่งบทความเหล่านี้มีความโดดเด่นและหลากหลายที่ครอบคลุมทั้งด้านการพัฒนานวัตกรรมการศึกษา ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การปรับพฤติกรรม เศรษฐศาสตร์ และการท่องเที่ยว เป็นต้น กองบรรณาธิการจึงหวังว่าบทความเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ทางด้านวิชาการแก่ผู้สนใจทุกท่าน

บรรณาธิการ

Preface

This special volume was issued and published for the 4th Rajabhat University National and International Research and Academic Conference (RUNIRAC IV) under the theme of *"Creative Innovation and Research, Production and Development of Educational Personnel with High Standards, and Brain Bank via Academic Services for Community's Strength and Sustainability"* The conference main aim was to provide both national and international forums for presenting research and creative innovation of Thai and foreign students, lecturers, scholars, professors and researchers from all Rajabhat Universities and other institutions. The conference was held during the 22nd -24th of November 2016 at Buriram Rajabhat University.

The articles selected to get published in this volume consisted of 39 interesting articles with the diverse areas covering educational innovation development, philosophy of sufficiency economy, behavior modification , economics and tourism, etc. It is hoped that all these research and academic articles will be useful for those who are interested.

Editor

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

วารสารวิชาการ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

นโยบาย

1. สนับสนุนผลงานวิชาการของมหาวิทยาลัย
2. สร้างองค์ความรู้ที่ถูกต้อง ส่งเสริมพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่บทความวิจัย (Research Paper) บทความวิชาการ (Academic Paper) บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) บทความปริทัศน์ (Review Article) ที่มีคุณภาพของอาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

2. เพื่อส่งเสริมกระตุ้นให้เกิดความรู้ทางวิชาการในสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ แก่สังคมทั่วไป

3. เป็นเวทีนำเสนอผลงานวิชาการของบุคลากรในมหาวิทยาลัยและบุคคลทั่วไปที่สนใจ

กองบรรณาธิการ

1. กองบรรณาธิการบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

1.1 ศาสตราจารย์ ดร. สิน พันธุ์พินิจ	อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
1.2 รองศาสตราจารย์ ดร. ยุพิน เตชะมณี	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
1.3 รองศาสตราจารย์ ดร. กิ่งฟ้า สินธุวงษ์	ข้าราชการบำนาญ
1.4 รองศาสตราจารย์ ดร. ฉันทนา กล่อมจิตต์	ข้าราชการบำนาญ ด้านจิตวิทยา
1.5 พระมหาหรรษา ธม. มหาโส (นิธิบุณยากร)., รศ.ดร.	สำนักงานอธิการบดี มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

1.6 รองศาสตราจารย์ ดร. นารีรัตน์ รักวิจิตรกุล	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
1.7 รองศาสตราจารย์ สมนึก ภัททิยธนี	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
1.8 รองศาสตราจารย์ มัลลวีร์ อดุลวัฒนศิริ	ข้าราชการบำนาญ ด้านจิตวิทยา
1.9 ดร.หิรัญ แสวงแก้ว	สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น

2. กองบรรณาธิการภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรัมย์

2.1 รองศาสตราจารย์ ดร.สมมาตร ผลเกิด	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2.2 รองศาสตราจารย์ ดร.อาลัย จันทร์พาณิชย์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2.3 รองศาสตราจารย์ ดร.จรัส สว่างทัพ	คณะเทคโนโลยีการเกษตร
2.4 รองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์	ข้าราชการบำนาญ ด้านการวัดผล และประเมินผล
2.5 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกรียงศักดิ์ ชูสุวรรณ	คณะเทคโนโลยีการเกษตร
2.6 รองศาสตราจารย์ ประชัน คะเนวัน	บัณฑิตวิทยาลัย
2.7 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันทนีย์ นามสวัสดิ์	ที่ปรึกษาอธิการบดีด้านการศึกษา และศิลปวัฒนธรรม
2.8 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยา รักการศิลป์	คณะวิทยาการจัดการ
2.9 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประคอง กาญจนการุณ	คณะครุศาสตร์

ตรวจสอบภาษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัครพนท์ เนื้อไม้หอม	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
อาจารย์พุทธชาด ศรีพัฒนสกุล	สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Mr. Michael A. Rickman	นักวิชาการ

วารสารวิชาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัตรา รักการศิลป์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

อาจารย์สุทิศา โขงรัมย์

อาจารย์จตุพร ดอนโสม

อาจารย์พุทธชาด ศรีพัฒนสกุล

ฝ่ายจัดการ

นางจุฑารัตน์ จัตุกูล

ฝ่ายศิลปกรรม

นายสุพิศ กองชัย

ผู้ประเมินอิสระ ตรวจสอบประจำฉบับ

1. ศ.ดร. อนันต์ พลธานี	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. ศ.ดร.จำนงค์ อดิวัฒนสิทธิ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
3. Prof. Dr. R. Michael Smith	Niagara University, United States of America
4. Prof.Dr. Paul J. Vermette	Niagara University,United States of America
5. รศ.ดร. บุญชม ศรีสะอาด	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
6. รศ.ดร. ชวลิต ชูกำแพง	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
7. รศ.ดร. จุรีพร จันทร์พาณิชย์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
8. รศ.ดร. มาฆะ ขิตตะสังคะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
9. รศ.ดร. จรัส สว่างทัพ	คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
10. รศ.ดร. สุพจน์ แสงเงิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
11. รศ.ดร. ทิวัตถ์ มณีโชติ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
12. รศ ดร. โยทิน แสวงดี	มหาวิทยาลัยมหิดล
13. รศ.ดร.ขวัญกมล ดอนขวา	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

14. Assoc. Prof. Dr. David Hayes	Brock University
15. Assoc. Prof. Dr. Lloy Kornelsen	University of Winnipeg
16. Assoc. Prof. Dr. Channarong Intaraprasert	Ton Duc Thang University
17. รศ. วัฒนาภรณ์ โชครัตนชัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
18. รศ. จำเริญ อุ่นแก้ว	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
19. รศ. ประชัน คะเนวัน	บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
20. Assoc. Prof. Xiaofeng LIN	Quinnan Normal University for Nationalities
21. รศ. ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ บัณฑิตศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
22. ผศ.ดร. วรวัฒน์ พรหมเด่น	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
23. ผศ.ดร. อนิวัช แก้วจำนง	มหาวิทยาลัยทักษิณ
24. ผศ.ดร.ศรชัย มุ่งไธสง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
25. ผศ.ดร. นลินทิพย์ พิมพ์กลัด	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
26. ผศ.ดร. สาวิตตรี วงศ์ตั้งถิ่นฐาน	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
27. ผศ.ดร. สมศักดิ์ จีวัฒนา	คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
28. ผศ.ดร. ชูเกียรติ จารัตน์ คณะครุศาสตร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
29. ผศ.ดร. พัชรี สุริยะ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
30. ผศ.ดร. ปรีชา ปาโนรัมย์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
31. ผศ.ดร. อัครพนท์ เนื้อไม้หอม	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
32. ผศ.ดร. สุพัตรา รักการศิลป์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
33. ผศ.ดร. กุลกันยา ศรีสุข	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
34. ผศ.ดร. นิตยา บรรณประสิทธิ์	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

35. ผศ.ดร. สุนันทา วีระกุลเทวัญ	คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
36. ผศ.ดร. นฤมล สมคุณา	คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
37. ดร. ประยูร เชาวนีนาท	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
38. ดร. วิชชาญ จุลหริก	มหาวิทยาลัยทักษิณ
39. ดร. ธีรวิทย์ ภิญโญณัฐกานต์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
40. ดร. เบญจพร วรรณูปถัมภ์	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
41. ดร. ทิพวัลย์ แสนคำ	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
42. ดร. กุณฑิกา เวชกลาง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา
43. ดร. สุชาดา สานุสันต์	คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
44. ดร. ปรีชา อุยตระกูล	มหาวิทยาลัยนครพนม
45. Dr. Abu Bakar Razali	University Putra, Malaysia

สำนักงาน

หน่วยงานวารสารวิชาการ อาคารเฉลิมพระเกียรติ 50 พรรษามหาวชิราลงกรณชั้น 7 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 2 ฉบับ

ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน

ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม

ข้อกำหนดของวารสาร

1. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เป็นบทความสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ เนื้อหาของบทความต้องเกี่ยวข้องในประเด็นต่อไปนี้

- ประวัติศาสตร์
- เศรษฐกิจ

- สังคมและวัฒนธรรม
- ชาติพันธ์
- ภาษา
- วรรณกรรม
- สารสนเทศ
- การสื่อสาร
- ศิลปกรรม
- สิ่งแวดล้อม
- การศึกษา

2. บทความที่ลงตีพิมพ์ทุกเรื่องได้รับการตรวจสอบทางวิชาการโดยผู้ประเมินอิสระ

3. ข้อคิดเห็นใดๆ ที่ลงตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นี้เป็นของผู้เขียน คณะผู้จัดทำวารสารไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

4. กองบรรณาธิการวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ไม่สงวนสิทธิ์ในการคัดลอกแต่ขอต้องอ้างอิงแสดงที่มา

5. เป็นบทความภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ ในกรณีเป็นบทความภาษาอังกฤษต้องผ่านการตรวจสอบความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาก่อนส่งบทความมายังกองบรรณาธิการ

เว็บไซต์วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

http://journal.bru.ac.th/

Website of Buriram Rajabhat University Journal, Humanities and Social Sciences

http://journal.bru.ac.th/

สถานที่พิมพ์ : บริษัท ไอพริ้นท์ แอนด์ เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด
433/8-9 ถนนจิระ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ 31000
โทรศัพท์ 0-4461-1392

วารสารวิชาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Academic Journal of Humanities and Social Sciences
Buriram Rajabhat University

Policies

1. Promote and enhance the university's academic works

2. Establish the correct body of knowledge, and promote and develop local wisdom to the international

Objectives

1. To publicize quality research papers, academic papers, book reviews, review articles of lecturers and experts in Humanities and Social Sciences discipline

2. To promote and motivate the construction of knowledge of Humanities and Social Sciences discipline in a society

3. To organize a forum for presenting academic or research works of the university personnel as well as the general public

Editorial Board

1. External Editorial Board

1.1 Prof. Dr. Sin Punpinij	President of Rajamangala University of Technology Tawan-ok
1.2 Assoc. Prof. Dr. Yupin Techamanee	Faculty of Humanities and Social Sciences, Khon Kaen University
1.3 Assoc. Prof. Dr. Kingfa Sinthuwong	Pensioner
1.4 Assoc. Prof. Dr Chantana Klomjit	Pensioner (Psychology)
1.5 Assoc. Prof. Ven. Pramaha Hunsa Dhammahaso (Nitibunyakorn), Ph.D.	Office of President Office, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

1.6 Assoc. Prof. Dr. Nareerat Lakvijitkul	Faculty of Education, Mahasarakham University
1.7 Assoc. Prof. Somnuek Patthiyathanee	Faculty of Education, Mahasarakham University
1.8 Assoc. Prof. Mullawaa Adulvathanadiri	Pensioner (Psychology)
1.9 Dr. Hirun Sawaengkaew	Research and Development Institute, Khon Kaen University

2. Internal Editorial Board

2.1 Assoc. Prof. Dr. Sommatra Pholkerd	Faculty of Humanities and Social Sciences
2.2 Assoc. Prof. Dr. Alai Janpanit	Faculty of Humanities and Social Sciences
2.3 Assoc. Prof. Dr.Jarous Sawangtap	Faculty of Agricultural Technology
2.4 Assoc. Prof. Prasit Suwannarak	Pensioner (Measurement and Evaluation)
2.5 Asst. Prof. Kriengsak Chusuwan	Faculty of Agricultural Technology
2.6 Assoc. Prof. Prachan Kanawan	Graduate School
2.7 Asst. Prof. Dr. Wantanee Namsawat	Advisor to BRU President in Education, Art, and Culture
2.8 Asst. Prof. Dr. Suriya Rakkarnsil	Faculty of Management Science
2.9 Asst. Prof. Prakong Kanjanakarun	Faculty of Education

English Editors

Asst. Prof. Dr. Akkarapon Nuemaihom	Faculty of Humanities and Social Sciences
Puttachart Sripattanasakun	Language Institute, Buriram Rajabhat University
Mr. Michael A. Rickman	Academician

วารสารวิชาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Editor

Asst. Prof. Supattra Rakkarnsil

Assistant Editors

Suthisa Khongram

Jatuporn Donsom

Puttachart Sripattanasakun

Management Personnel

Jutarat Jattukul

Graphic Designer

Supit Kongchai

Peer Review Board

1. Prof Dr. Anon Pontanee Faculty of Agriculture, Khonkaen University
2. Prof Dr. Chamnong Adivadhanasit Mahachulalongkornrajavidyalaya University
3. Prof. Dr. R. Michael Smith Niagara University ,United States of America
4. Prof.Dr. Paul J. Vermette Niagara University, United States of America
5. Assoc. Prof. Dr. Boonchom Srisa-ard Mahasarakham Rajabhat University
6. Assoc. Prof. Dr.Chowwalit Chookhampaeng Department of Educational curriculum and Instruction, Faculty of Education, Mahasarakham University
7. Assoc. Prof. Dr. Chureeporn Chantarapanich Faculty of Management Science, Buriram Rajabhat University
8. Assoc. Prof. Dr. Makha Khittasangka Chiang Rai Rajabhat University
9. Assoc.Prof.Dr. Jarous Sawangtap Faculty of Agricultural Technology, Buriram Rajabhat University

10. Assoc.Prof.Dr.Supot Sangngern	Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Rajabhat University
11. Assoc. Prof. Dr. Thiwat Maneeshod	Phranakhon Rajabhat University
12. Assoc. Prof. Dr. Yothin Sawaengdee	Mahidol University
13. Assoc. Prof. Dr. Kwunkamol Donkwa	Suranaree University of Technology
14. Assoc. Prof. Dr. David Hayes	Brock University, Canada
15. Assoc. Prof. Dr. Lloy Kornelsen	University of Winnipeg, Canada
16. Assoc. Prof. Dr. Channarong Intaraprasert	Ton Duc Thang University, Vietnam
17. Assoc. Prof. Wattanaporn Chokratanachai	Department of Economics Science and Technology, Nakhonratchasima Rajabhat University
18. Assoc. Prof. Jamroen Aunkaew	Sisaket Rajabhat University
19. Assoc. Prof. Prajan Kanewan	Buriram Rajabhat University
20. Assoc. Prof. Xiaofeng LIN	Quinnan Normal University for Nationalities, China
21. Assoc. Prof. Prasit Suwannarak	Graduate School, Nakhonratchasima Rajabhat University
22. Asst.Prof.Dr. Worawat Promden	Faculty of Education, Buriram Rajabhat University
23. Asst.Prof.Dr. Aniwat Kaewjomnong	Faculty of Economics and Business Administration, Thaksin University
24. Asst.Prof.Dr.Sornchai Mungthaisong	Chiang Rai Rajabhat University
25. Asst.Prof.Dr. Nalinthip Pimklad	Faculty of Management Science, Buriram Rajabhat University
26. Asst.Prof.Dr. Sawitree Wongtangtintharn	Faculty of Agriculture, Khonkaen University
27. Asst.Prof.Dr Somsak G wattana	Computer Science program Faculty of Science Buriram Rajabhat University
28. Asst.Prof. Dr. Chookiat Jarat	Buriram Rajabhat University

29. Asst. Prof.Dr. Patcharee Suriya	Department of Agricultural Economic, Faculty of Agriculture, Khonkaen University
30. Asst.Prof.Dr.Preecha Panoram	Faculty of Management Science, Buriram Rajabhat University
31. Asst.Prof.Dr. Akkarapon Nuemaihom	Faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University
32. Asst.Prof.Dr. Suphattra Rakkansin	Faculty of Management Science, Buriram Rajabhat University
33. Asst. Prof.Dr. Kulkanya Srisuk	Faculty of Management Science, Buriram Rajabhat University
34. Asst. Prof.Dr. Nitaya Banprasit	Faculty of Education, Buriram Rajabhat University
35. Asst.Prof.Dr. Sununta Veerakultavan	Faculty of Science, Buriram Rajabhat University
36. Asst.Prof.Dr. Narumon Somkuna	Faculty of Agricultural Technology, Buriram Rajabhat University
37. Dr. Prayoon chaowaneenat	Faculty of Education, Chaiyaphum Rajabhat University
38. Dr. Witchan Junlarick	Thaksin University
39. Dr. Dhirawit Pinyonatthagarn	School of English, Suranaree University of Technology
40. Dr. Benchaporn Wannupatam	Faculty of Education, Buriram Rajabhat University
41. Dr. Thippawan Sankum	Computer Science program Faculty of Science, Buriram Rajabhat University
42. Dr. Kunthika Wetkrag	Faculty of Sciences and Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Isan, Nakhonratchasima

43. Dr. Suchada Sanusun	Faculty of Agricultural Technology, Buriram Rajabhat University
44. Dr. Preecha Auitrakool	Nakhonphanom University
45. Dr. Abu Bakar Razali	University Putra, Malaysia

Office of BRU Journal

Journal section, the 50th Royal Birthday Anniversary of HRH Crown Prince Maha Vajiralongkorn Building (7th floor), Buriram Rajabhat University

Journal Publishing Two volumes per year

Volume 1 January – June

Volume 2 July- December

BRU Journal Terms and Conditions

1. BRU Journal is an academic journal in the field of humanities and social sciences. The contents of the article must relate to humanities and social sciences in the following areas
   - History
   - Economy, Society and Culture
   - Ethnicity
   - Language – Literature
   - Information-Communication
   - Arts
   - Environment
   - Education
2. Every article to be published must be screened by peer reviews.
3. Views and opinions expressed in the BRU journal (in the field of humanities

and social sciences) by individual authors do not represent the official views of the Editorial Board of BRU Journal.

4. The Editorial Boards do not reserve the copyrights, but proper citations need to be made.

5. The articles can be written in Thai or English. In case, the articles are written in English; the correctness must be checked by language experts before submitting to the Editorial Board.

Published at : I-Printing & Technology (Thailand) Co.,Ltd.
433/8-9 Niwat Road, Naimuang sub-district, Muang district,
Buriram province 31000
Telephone : 0-4461-1392

Contents สารบัญ

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Academic Journal Buriram Rajabhat University

ฉบับพิเศษ ประจำปี 2559

Special Volume 2016

บทความวิจัย — หน้า

Research Articles — Page

1. **Knowledge and Self-Study from Students' Perspectives** 29

Amphone Khaopearsuphom

2. Women's Roles in England at The End of The 18th Century: Reading Jane Austen's Pride and Prejudice 45

Hoang Le Quoc Dat

3. Developing Students' Critical Reading Skills through Raising Their Awareness of Critical Discourse Analysis Theory 61

Do Thi Xuan Dung

4. "Shan Cuisine" The Intangible Cultural Heritage of Shan Cuisine along the Thai Frontier 69

Dujluedee Kongsuwan

5. Business Administration and Accounting Process Improvement for the Community Enterprises in Sansalee Sub-District, Wiang Pa Pao District, Chiang Rai Province 83

Kasama Kasorn / Panchat Akarak / Nirut Chaichok

สารบัญ Contents

บทความวิจัย | หน้า
Research Articles | Page

6. Difficulty and Performance of Aviation Students in Translating Worded Statements into Mathematical Symbols 97
Kristyl C. Zagala / Gina L. Ancajas / Nonadel A. Soriano

7. The Effect of Prewriting Techniques on Yemeni EFL Tertiary Learners' Writing Skills 111
Morshed S. Al-Jaro / Ahmad M. Al-Quiadhi / Khadijah Y. Ramadhan

8. Research and Development of English Language Skills of Hospitality Industry Personnel in Buriram Province towards the ASEAN Community Preparation 127
Nawamin Prachanant / Sittisak Pongpuehee / Rungnapa Moendee / Phornpawith Chanuanchai / Chontichalinee Kanshon / Jansuda Boontree

9. Improving Students' Oral Interaction in the EFL Classrooms at Ton Duc Thang University in Vietnam 143
Nguyen Thi Kim Nhu

10. Move Structure of Introduction Sections in Research Articles from the Journal of the Myanmar Academy of Arts and Science 157
Ni Ni Hlaing / Su Myat Thu

11. Professional Development of Mathematics teacher through Lesson Study in Savannakhet Teacher Training College 175
Phailath Sythong / Amphone Khaopearsuphom

Contents สารบัญ

บทความวิจัย | หน้า
Research Articles | Page

12. Development of English Pronunciation Skills through English Songs 189
Suphakit Phoowong

13. The Employment of Phonetic Exercises to Improve English Major Students' Pronunciation 203
Sutamat Kotcharat / Puttachart Limsiriruangrai

14. Apply the Theory of "Learning by Teaching" in Teaching Vocabulary : A Case Study at Ho Chi Minh City National University – University of Technology 217
Ho Minh Thang

15. Perceiving and Enacting Language and Culture from Film in a Tertiary English Classroom in Vietnam 235
Truong Bach Le

16. การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน ระยะคืนทุน และการผ่อนชำระเงินกู้ของเครื่องผลิตก้อนเห็ดอัตโนมัติเกษตรสกล 1 สำหรับวิสาหกิจชุมชน 251
Break Even Point Analysis, Payback Period, and Loan Amortization of the Kaset-Sakon 1 Mushroom Bagging Machine for the Community Enterprise
กิตติมา งามวิไลกร
Kittima Ngamvilaikorn

สารบัญ Contents

บทความวิจัย | หน้า
Research Articles | Page

17. การศึกษาผลการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ โดยกระบวนการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเอง ในรายวิชาปฏิบัติการฟิสิกส์ 2 263

The Study of Verification Learning Achievement Paradigm following Thai Qualifications Framework by Systematic Problem Solving with Self-Assessment for Physics Laboratory II

จิราภรณ์ ปุณยวัจน์พรกุล / ฉัตรชัย เครืออินทร์ / วิไลพร ลักษมีวาณิชย์ / ภาณุพัฒน์ ชัยวร

Jiraporn Poonyawatpornkul / Chatchai Kruea-In / Vilaiporn Luksameevanish / Panupat Chaiworn

18. การพัฒนาทักษะการคำนวณและการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี 275

A Development of Calculation Skills and Technical Terms Learning with English Calculation Exercises for Students in Logistics Management Program, Management Science Faculty, Thepsatri Rajabhat University

จิราวรรณ สมหวัง

Chirawan Somwang

19. การศึกษาสภาพจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ 285

A Study of Teaching Research-based to Develop Numerical Analysis Skill, Communication and Information Technology Usage, Faculty of Education, Rajabhat University

จุฑาทิพย์ อิทธิชินพัฒน์

Jutatip Ittichinnapat

Contents สารบัญ

บทความวิจัย Research Articles	หน้า Page
20.ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร Transformational Leadership and Management Effectiveness of Sub-district Municipality Administrators in Sakon Nakhon Province Area *ชาติชัย อุดมกิจมงคล* *Chardchai Udomkijmongkol*	305
21.การสร้างสื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร Creating Multimedia Tales to Promote Reading for Fifth Grade Students at Prachapibal School, Bangkok Metropolitan Administration Office *โชติกา ชูโตศรี / เวพุวัน รุ่งกรุด* *Chotika Chautosri / Waruwan Roogkrud*	317
22.การพัฒนารูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย Developing an I-san Traditional Food Consumption Model for Early Childhood *ทัศนีย์ นาคุณทรง, ประสพสุข ฤทธิเดช, สุชาดา หวังสิทธิเดช, บงกชรัตน์ ศุภเกษร, และวารินทิพย์ ศรีกุลา* *Thatsanee Nakunsong / Prasosook Rithidetch / Suchada Wangsithiaetch / Bongkotchrat Suphakesorn / and Warintip Saikura*	331
23.ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ บ้านหัวสะพาน ตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ Factors Affecting Small and Micro Community Enterprise Success : A Case Study of the Silk Producers in Moo Ban Hua Saban Village, Banyang Sub-district, Phutthaisong District, Buriram Province *นริศรา พุดสีเสน / รพีพรรณ พงษ์อินทร์วงศ์* *Narisara Pudsadee / Rapheephan Phonginwong*	343

สารบัญ Contents

บทความวิจัย Research Articles	หน้า Page
24.การพัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงราย The Model and Process of Buddhism-Based Tourism Management in Chiang Rai Province *นาวิน พรมใจสา* *Nawin Promjisa*	353
25.การรับรู้ต่อรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนในการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ The Perception of Pictorial Warnings to Control Alcohol Beverage consumption *นิษฐา หรุ่นเกษม* *Nitta Roonaseam*	365
26. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลย:กรณีศึกษาตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย A Development of Community Learning Center in Loei Province : A Case Study of Na-O Sub-district, Muang District, Loei Province *นัยนา อรรจนาทร / อำนวย อรรจนาทร / อรนิต ประนมไพร* *Naiyana Ajanatorn / Aumnoi Ajanatorn / Oranit Pranompai*	377
27. พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี Solid Waste Management Behavior of Students at Udon Thani Rajabhat University Ploirada Phumee, Laphatrada Sriraprati, *พลอยระดา ภูมี / ลภัสรดา ศรีระประทิ / ชมพูนุท สงกลาง / รัชชัช นันที / อัจฉราพร สมภาร* *Ploirada Phumee / Laphatrada Sriraprati / Chumpoonut Songklang /* *Rutchut Nuttee / Atcharaporn Somparn*	389

Contents สารบัญ

บทความวิจัย | หน้า
Research Articles | Page

28. การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2555) สาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 403
An Evaluation of the Bachelor of Business Administration (revised edition 2012), Faculty of Management Science, Bansomdejchaopraya Rajabhat University.
พิศิษฐ์ ชำนาญนา / สุภาพร ปริญญาเศรษฐกุล / เสาวณี เรืองไชยศรี / สุพรรณี จองวิวัฒสกุล / เดือนเด่น วสุนันต์
Pisit Chumnanna / Supaporn Parinyasetthakul / Saowanee Ruangchaisri / Suphannee Jongvivatsakul / Duanden Wasunan

29.การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทักษะการคิดวิเคราะห์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยรายวิชาการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงการ 413
The Development of Early Childhood Major Students 'Learning Achievement in Critical Thinking in Education for Parents of Early childhood Course by Using Project Based Learning
พัชรี ชีวะคำนวณ
Phatchree Chiwakumnuan

30. กลไกในการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้คู่ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง : กรณีไส้เดือนดิน ในตำบลปงยางคก อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง 421
"Earth Worm" Mechanism for the Development of Learning Society with Sufficiency Economy Philosophy: A Case Study of Earthworm in Pong-Yang-Kok Sub-district, Hang-Chat district, Lampang Province.
Phaithun Intakhan / Kanchana Khuma / Sonthiya Suwannaraj / Suthira Thipwiwatpotjana, Charuwan Limphaiboon / Omthong Pattanaphong / Saranys Sinpanee / Katsanee Sattarattanakhachon, Pannathat Kalaya / Kamonwan Tawan / Aphichat Tannitisuphawong / and Awasda Binsodaoh
ไพฑูรย์ อินต๊ะขัน / กาญจนา คุมา, สนธิญา สุวรรณราช / สุธีรา ทิพย์วิวัฒน์พจนา / จารุวรรณ ลิมป์ไพบูลย์, ออมทอง พัฒนพงษ์ / ศรัณยา สินพานี / เกศนีย์ สัตตรัตนขจร / ปัณณทัต กัลยา / กมลวรรณทาวรรณ, อภิชาติ ตันนิติศุภวงศ์ / อวัสดา บินโซดาโอ๊

สารบัญ Contents

บทความวิจัย Research Articles	หน้า Page
31.การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์และการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 The Development of Computer Assisted Instruction on Subject : The Fundamental of Computer System and Maintenance for Prathom Suksa 2 *มานะ โสภา / อภัสรา วงศรีจันทร / วิภาวรรณ จันทา* *Mana Sopa / Apassara Wungsrijanthon / Wipawan Janta*	433
32. การบริหารงานการจัดการศึกษาวิชาชีพระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 Management of Professional Education of Junior High Schools under Buriram Primary Educational Service Area Office 3 *วินัย มาตา / ศรีเพ็ญ พลเดช* *Winai Mata / Sripen Poldech*	443
33. กระบวนการกลุ่มพลิกพื้นผืนป่าเพื่อการเรียนรู้ก้าวสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง : ลักษณะผู้นำกลุ่มต่อการจัดการป่าชุมชน The Group Process of Recovering from the Forest to Learning Center and Travel Sites following the Sufficiency Economy : Dimension Leadership Group of Community Forest Management *วีรชัย คำธร* *Wirachai Kamthorn*	455

Contents สารบัญ

บทความวิจัย Research Articles	หน้า Page
34.การพัฒนาบทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ” Interactive of E-Learning Courses for Information Technology in Business *วันชัย เพ็งวัน* *Wanchai Phengwan*	467
35.การพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็กใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ The Development of Information Technology Management and Small Schools’ Communication In Sisaket Primary Educational Office *ศิริกมล ประภาสพงษ์ / กนก โตสุรัตน์* *Sirikamol Prapatpong / Kanok Tosurat*	481
36.การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในแหล่งท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับลิงในเขตเมืองเก่าลพบุรี Management of Creative Tourism in Tourism Attractions Related with Monkeys at the Lop Buri Ancient City *สยามล เทพทา* *Sayamol Theptha*	499
37. วิถีชีวิตและภูมิปัญญาของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองในอำเภอชาติตระการและอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก Traditional and Local Wisdom of Thai Native Chickens Raising of Farmers in Chat Trakan and Mueang Districts, Phitsanulok Province *สุภาวดี แหยมคง / ปุณเรศวร์ รัตนประดิษฐ์ / ณรกมล เลาห์รอดพันธ์ / มาริษา จันตอง, กมลรัตน์ ศรีอินคำ / กุลสุวัชน์ ทองจันทร์มณี / ประภาศิริ ใจผ่อง* *Suphawadee Yaemkong / Punnares Rattanapradit / Norakamol Laorodphan, Marisa Janthong / Kamolrat Sriinkum / Kunsuwat Tongchanmanee / and Prapasirij aipong*	511

สารบัญ Contents

บทความวิจัย | หน้า
Research Articles | Page

38.การประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวชาวมุสลิม 519
An Evaluation of Tourist Attractions for the Muslim Tourists in Chiang Mai Province, Thailand
สุวลักษณ์ อ้วนสะอาด
Suwaluck Uansa-ard

39. การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านปราสาทเบง จังหวัดสุรินทร์ 531
An Action Research for Problem Solving Integrated Scientific Process Skills and Science Learning Achievement of Grade 6 Students in Banprasartbeng School, Surin Province
เอมอร จันทร์เสถียร / ไพศาล วรคำ / พงศกร พิมพะนิตย์
Emon Junsatian / Paisarn Worakham / Pongsakorn Pimpanit

คำแนะนำการเตรียมต้นฉบับ 541

Knowledge and Self-Study from Students' Perspectives

Amphone Khaopearsuphom
Lecturer, English Program, Savannakhet Teacher Training College, Lao PDR
Email : ampu72@yahoo.com

Abstract

The purpose of this qualitative study were 1) to investigate how the teacher-students of English Program in Savannakhet Teacher Training College perceive and develop their knowledge, 2) to find out how and why they carry out their self-study and 3) to discover how they prefer to be encouraged to carry out self-study in order to help them develop their knowledge. The samples of this study consists of 6 students in grade 3 of English Program (final year), 2 of whom were from the low-study performing capacity group(low-grade students), 2 of whom were from the fair-study performing capacity group(averaged-grade students)and 2 of whom were from the good-study performing capacity group(high-grade students). In each sampling group, 1 from grade 2 ; and 1 is from grade 3. The samples were selected through a purposive sampling method. The data is collected through interviews and discussion with the 6 sampling students and 1 teacher. The results point out that the samples create different views between general and school knowledge; they see general knowledge as something concrete, socially acquired and widely used in daily life, but see school knowledge as something specific in school, theoretical and learned from textbooks and teachers. The samples from the low-gradeand fair-grade groups have different insights from the good-grade students on how and why to carry out self-study, and self-study encouragement. The low-grade and fair-grade students carry out self-study to repeat learning things in the previous lessons they have learned and preparing for coming lessons, but the good-grade students carry out self-study for understanding deeper and more detail about things they have learned and creating new knowledge. The good-grade students need self-study encouragement by being given tasks that match or even a little bit higher than their levels, and given scores by teachers for completing the tasks, but the fair and low-grade students need self-study encouragement by being given easy tasks with clear instructions and assistant, and also prefer to be given scores for completing the tasks. At the same time, the fair and good-

grade students like to carry out self-study in the quiet place and without people talking with, while the low-grade students still need someone to talk with for their self-study.

Key words : knowledge, self-study/independent learning, encouragement, Savannakhet Teacher Training College.

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงคุณภาพนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาวิธีการรับรู้และพัฒนาความรู้ของครูและนักเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต 2) เพื่อหาวิธีการและเหตุผลในการศึกษาด้วยตนเอง และ 3) เพื่อการค้นหาความพึงพอใจได้รับการส่งเสริมให้ศึกษาด้วยตนเองเพื่อช่วยในการพัฒนาองค์ความรู้ของพวกเขา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ (ปีสุดท้าย) จำนวน 6 คน มาจากนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ (นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ) จำนวน 2 คน นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำปานกลาง (นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง) จำนวน 2 คน และนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนดี (นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง) จำนวน 2 คน ในแต่ละกลุ่มตัวอย่างจาก 1 จากชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 1 จากชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างถูกเลือกด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง เก็บข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์และการอภิปรายกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คนและครูจำนวน 1 คน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีมุมมองระหว่างความรู้ทั่วไปและความรู้ที่โรงเรียนที่แตกต่างกัน; พวกเขามองความรู้ทั่วไปว่าเป็นสิ่งที่เป็นรูปธรรมที่ได้มาจากทางสังคมและนำมาใช้ในชีวิตประจำวันกันอย่างแพร่หลาย แต่มองความรู้ที่โรงเรียนว่าเป็นสิ่งเฉพาะในโรงเรียน เกี่ยวกับทฤษฎีและเรียนรู้จากตำราและครูผู้สอน กลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มที่มีเกรดต่ำและเกรดปานกลางมีความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับวิธีการและเหตุผลในการศึกษาด้วยตนเองและการส่งเสริมการศึกษาด้วยตนเองที่แตกต่างจากนักเรียนที่มีเกรดดี นักเรียนที่มีเกรดต่ำและเกรดปานกลางศึกษาด้วยตนเองเพื่อเรียนรู้ซ้ำๆ ในบทเรียนที่ได้เรียนมาและเตรียมความพร้อมสำหรับบทเรียนที่กำลังจะเรียน แต่นักเรียนมีเกรดดีศึกษาด้วยตนเองเพื่อความเข้าใจและรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนมาที่มากขึ้นและสร้างองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมา นักเรียนที่เกรดดีต้องการการส่งเสริมให้ศึกษาด้วยตนเองด้วยการได้รับมอบหมายงานที่เหมาะสมหรือมากกว่าระดับของพวกเขาเล็กน้อย และได้คะแนนจากครูเมื่องานสำเร็จ แต่นักเรียนที่มีเกรดต่ำและเกรดปานกลางต้องการงานที่ง่ายที่มีคำสั่งชัดเจนและมีผู้ช่วย และยังต้องการได้คะแนนจากงานที่สำเร็จแล้วอีกด้วย ในขณะเดียวกัน นักเรียนที่มีเกรดปานกลางและเกรดดีชอบศึกษาด้วยตนเองในสถานที่ที่เงียบและปราศจากผู้คนคุยกัน ในขณะที่นักเรียนที่มีเกรดต่ำยังคงต้องการคนที่จะพูดคุยด้วยในขณะศึกษาด้วยตนเอง

คำสำคัญ : องค์ความรู้ การศึกษาด้วยตัวเอง/การศึกษาอิสระ การสนับสนุน วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต

1. Introduction

1.1. Background Information

I am a teacher in Savannakhet Teacher Training College. I am interested in doing a research on how teacher-students develop their knowledge and learn outside the classroom or self-study after learning with teachers in the class based on the policy of the Lao Ministry of Education and Sports that support students to develop their knowledge on their own and emphasis on self-study. The expectation of result should respond to the main research question is: "What is students' understanding of knowledge, and how does self-study play a role in helping students develop their knowledge?" The three focal points in this study are: students' perceptions of knowledge, their purpose for carrying out self-studies and how students can be encouraged to carry out self-studies.

1.2. Understanding Matters/Literature Reviews

It is important to extend ideas in the Lao teacher education development policy that supports students to develop their knowledge and carry out self-study, but at the same time many students still have a problem in developing their knowledge on their own and carrying out self-study. In order to understand the mentioned problem faced by students, I have reviewed some related studies concerning how students develop their knowledge and how they carry out self-study which could be examples to analyse the Lao context. The previous studies that relate to the Lao context consist of creating new knowledge, behaviour in learning, teacher education development, teaching process: structured and unstructured teaching context as follows:

Knowledge is something that can be gained from different parts of the society, not just from schools but also from life outside the school and from the social world in which people live."The best way to learn a new idea was by means of normal communication with others" (Phillips, Jonas &Soltis, 2004, p. 50).

When constructing new knowledge, starting from what is already known and from personal experience is essential. "New learning is constructed over the functions of our own earlier learning. We make use of whatever knowledge and experience we already have in order to help us learn and understand new things" (Scrivener, 1994, p. 4).

Learning then takes place in many places, both inside and outside the classroom and should be regarded as a voluntary task or assignment that should meet

the learners' need. This is also an argument for teachers to be leading and guiding students in their learning process including their self-study. Lead teachers, on the other hand, avoid coercion completely. Instead, they make the intrinsic rewards of doing the work clear to their students, correlating any proposed assignments to the students' basic needs. Plus, they only use grades as temporary indicators of what has and hasn't been learned rather than a reward (http://www.funderstanding.com/control_theory.cfm, January, 2007).

The teaching process has a great impact on the way students create and develop their knowledge. How effectively the learner can create knowledge and use it in their daily life is dependent on the teacher's professional orientation. Depending on how strongly the lesson is structured the students will have more or less opportunities to share their experience in class. If strongly structured and framed the students will also have less chance to relate their experiences to their school knowledge (Palme, 2006).

The more we can complete or cope with the thing we do, the more we love to do it again, and on the contrary, those who usually fail to succeed with something might not try again. "People who are good at ping-pong(table tennis) and frequently win tend to play more often than those who lose every match. According to this behaviourist theory, we learn to act in acceptable ways by being praised when we do good things and by being withheld when we do not" (Phillips, Jonas &Soltis, 2004, p. 7).

Other authors point to the fact that learning both can take place outside the class-room and that it often is supported by someone near you. "Let's look outside the classroom for a moment. How do people learn things in everyday life? ...Maybe by sitting next to someone who can tell you what to do and give feedback on whether you're doing OK"(Scrivener, 1994, p. 2).

In fact, students tend to learn at best when they are in a quiet environment where they are not being interrupted by others, by radio or TV for example (http://www.fhi.org/training/en/modules/ARV/howtouseSS.htm(061222) &http://www.ucc.vt.edu/studysk/control.html(0701003).

The task or assignment for self-study should also be made simple enough to be understood by the students thus increasing their motivation and possibilities to complete them (McLaughlin, Arnold, p.44). Furthermore, it is supportive for the learning process to make the students aware of their own learning process and how

to go about it, procedures, material etc. It may be useful to help students become more aware about how they are learning, to reflect on this and to explore what procedure; materials techniques or approaches would help them learn more effectively (Scrivener, 1994, p. 3).

There is not only one way for people to learn but many, and people are clever finding different ways of learning. The teacher can make suggestions to the learners on how to learn, helping them to learn more about themselves, making them aware of their best way of learning. He can also help them find appropriate ways for processing information and how to learn by themselves. The learner who knows the best way for him to learn, in accordance with his own way of thinking and learning, will be able to make great progress. On the other hand, if the learner knows very little about his own learning process he will be less successful in his studies (http://www.funderstanding.com/learning-style.cfm, January 3, 2007).

2. Research Objectives

This research is made up of three objectives:

2.1. To investigate how the teacher students perceive and develop knowledge.

2.2. To find out how and why the teacher students of English program in Savannakhet Teacher Training College carry out self-study;

2.3. To discover how the teacher students are encouraged to carry out self-study in order to help them develop their knowledge.

3. Research Methodology

3.1. Samples

The samples were consisted of 6 students. All samples were in English Program studying in grade 3 (final year). The samples were selected from3 groups with different study-performing capacity: low-study performing capacity (low grade), fair-study performing capacity (fair grade) and good-study performing capacity (good grade) ; each group was represented by 2 samples. The samples were selected through a purposive method with the following reasons: 1) the researcher intends to compare perceptions of the 3 sampling groups on knowledge creation, how and why to carry

out self-study and self-study encouragement, 2) the samples in the final year have long and more experiences in learning more subjects than others so that they will be better in sharing information. One teacher from English Program who taught the class in which the samples studied was also invited to involve in discussion stage.

3.2. Research Instruments

The research instruments consist of the focal group discussion and interviewing formatted set. I have used interview as the instrument for data collection because I feel that when I talk to the samples directly I will get answers that are very close to what they actually think by talking and discussing with them. When I do not understand or when I want to learn more about something the samples are explaining I can come back to the point promptly, and it also gives me a chance to ask follow up or specific questions. Since I wanted the answers from the samples to be as representative as possible for their peers. I talked to the teachers who worked closely with them asking her to help me select the interviewees who have best qualification to represent their peers. During the interviews I used a tape recorder for documentation, and the information is analysed in descriptive method.

3.3. Data Collection

The following were stages of data collection:

3.3.1. Tool development method:

The interviewing set is designed with 3 heading questions of which consists 1) knowledge creation/development; 2) reason and how to carry out self-study; 3) self-study encouragement. Each heading question was developed with sub-related questions which can guide the interviewer to follow the same track for interviewing each sample. All samples were invited for interview with the same formatted interviewing guidance, after that the samples were invited for whole discussion together with the involving teacher.

3.3.2. Focal Discussion

Discussions were conducted in two phases: In phase 1, the researcher did both interview and short discussion with each sample during the interview. In phase 2, the researcher had a discussion with all samples and 1 teacher. In this phase, difference in what each sample group has explained when being interviewed were raised for discussion once more. And finally the involving teacher shared what she experienced in teaching and interacting with 3 groups of students in the class.

3.4. Data Analysis

The data analysis is done by means of descriptive method. Each sample's opinions and perceptions on knowledge creation, on how and why to carry out self-study and on self-study encouragement were discussed and compared among the samples from the low-grade group, fair-grade group and high-grade group. The comments and opinion from the involving teachers was taken into account in order to confirm how the samples' opinions and responses were right and match with the reality. Throughout the research I have found that the data received from interviews shows differences in perceiving knowledge creation, how and why to carry out self-study and self-study encouragement among the 3 sampling groups.

4. Research Results

The results were presented based on to the research objectives as follows:

4.1. Perspectives of students on knowledge creation

Table : General information of the samples

No	General information	Frequency (n=6)	Percentage (%)
1	Grade 3 (Final year)	6	100
2	Low-study performing capacity	2	33.33
3	Fair-study performing capacity	2	33.33
4	Good-study performing capacity	2	33.33

According the table, out of 6 respondents, the number of the final-year students (100%) was in Grade 3. The low-grade samples consist of 2 (33.33%), the fair-grade samples consist of 2 (33.33%), and the good-grade samples consist of 2 (33.33%) ; all three sampling groups have the same size in number.

As for the samples' perception on knowledge creation, it is understood as something that can be acquired from different parts of the society, both from the school and from the social community in which people live. However, there are different ways of understanding how knowledge is acquired and developed between good and weak students. One good-grade student said: "At school I enjoy learning many subjects with friends and teachers but after the class I learn from life experience, from society, by seeing how things are done and by hearing people talk about what happens around

them in everyday life, of course it is not about school at all".

However, one low-grade student lets me know that knowledge is something that is basically learned from the teacher, he stated : "I have to wait for the teacher to teach me because I don't know what and how to gain knowledge without the teacher ; I mean I learn things from the teacher. I usually talk with friends about something else when the teacher is absent. I think the teacher is the one to give knowledge; the student is a person who must learn from the teacher, I don't think I learn anything without the teacher".

The low-grade students tend to stress the importance of learning at school more than the high-graded ones. The good-grade students value what they have learned earlier more than the low graded students. The latter tend to rely more on the teacher for developing and gaining new knowledge, it seems. The good-grade students create and develop knowledge individually and socially but the low-grade students create and develop knowledge mostly based upon what is taught by the teachers.

Students who are good at learning try to develop and gain knowledge both individually and socially based on old experiences they already have. While I was discussing with one good-grade student about earlier experiences as something that might help people to learn, he said: "I am taking an English course and when I was in lower and upper secondary school I used to have a tutor to teach me English. My previous experience of the English language helps me to learn much faster now".

At the same time a low-grade student shared another learning experience with me. She said: "I know I am a very slow person in the class, every day I need to study hard because I knew nothing about English before I started to study English here, but it is not only me; many of us who never learned English before are quite slow learners".

The interviewed students also tend to make a difference between their school knowledge and general knowledge. They see general knowledge as something independent from learning because they do not need to remember it. School knowledge, on the other hand, they regard as something stressful and difficult to learn. What the teacher teaches is about specific things in the textbook that they as students need to remember, it is abstract and necessary to remember for school tests. General knowledge, on the other hand, is seen as something concrete and broadly used outside

the school. One of the fair-grade sample explained: “In my personal opinion, school knowledge and general knowledge are different. I learn things from school and I must remember it but just for tests. I am not sure if I will have a chance to apply it in my life or not after I graduate from school. General knowledge is easy for me to learn, I just observe people do things and I don’t need to recite it and I find it usable in my daily life”.

4.2. Carrying out Self-Study

As for the samples’ opinions about, there are different ideas about how to carry out self-study among the three sampling groups.

One reason that students choose to study on their own is related to the study environment. Students tend to be interrupted during learning in the class so they need to spend more time for self-study in quiet environment where they can concentrate on what they are doing or reading. In a quiet place the students can control their mind, pay attention to and understand their tasks. One good-grade sample described his favourite study environment in this way: “Every day, after the class, I look for a good place for studying. The place must be without the noise that may not interrupt me and I usually prefer to study on my bed at night because it is perfectly quiet”.

Similarly another good-grade sample told me: “What I try to avoid doing while I am reading is not to sit with friends and have a conversation with them at the same time I am reading because it drives my mind away from what I expect to do about my reading”.

Relying on the interviews it seems that successful learning is a key reason for students to become less interested in studying on their own. Those who could understand and complete the things that they were dealing with, assignments or readings in the books, tend to carry out self-study more often than the ones who do not. As one of low-grade sample shares: “Every time I can complete the homework or assignment it makes me more eager to do another one. Really, I seem to be successful about it, but if the homework is difficult I feel frustrated and don’t want to do it at all”. This is in line with the theories related to earlier, stating that the more we can complete or cope with what we are doing the more we will like to do it again. Consequently, those who fail to succeed will hardly try again.

Self-studying, we would expect, is studying independently of others. There is however a difference here, among three sampling groups. Students who are good at

learning tend to avoid conversation with friends during self-study time, while students who are low and fair at learning tend to carry out their self-studies only when they have friends who can help them. One low-grade student says: "For me, I want to have friends who are very good at learning and can tell or help me with assignment. I want to learn if there are people helping me".

The fair students thus may need someone to help them also when they are studying on their own as another fair-grade student states: "I can't sit and learn alone, I don't really know what happens to me when I start to read a book I don't know where I am and what I am doing, so I want people to accompany me for explaining what to do and telling if I am doing it correctly".

In general then self-study is seen as an important way for the students to create and gain new knowledge. But self-study seems to be of different character for the good and the fair-grade students; the good-grade students carry out self-study for preparing or following up lessons, thus getting a deeper understanding. They seem to be able to use their old knowledge as a base for creating new knowledge, doing self-studies for developmental and productive reasons. The students, who are low and fair at learning however, tend to carry out their self-study when they have someone who can help them with what they are doing or reading. It is not easy for them to study on their own. These students may need to be helped with what to do and how to deal with the tasks they have at hand.

4.3. Encouragements for Self-Study

Regarding the samples' opinion about encouragement for self-study, How students are encouraged to carry out self-studies is another important thing illustrated in my findings. There are some key motivational factors such as teachers giving assignments/homework, the characteristics of what is given, the kind of stimulation/feedback, i.e. by scores and compliments for doing good work, as mentioned above, and having a good environment for self-studying. The involving teacher states: "My way to get students to study at home is to give more homework to them then give score to the ones who complete it".

Encouraging students to learn independently by giving them assignments or homework then stimulate the students to study on their own. According to the interviewed students, every time the teachers give them assignments or homework

they have to complete it after class finding the answers by themselves, for example, by going to the library or reading relevant books. The assignment and homework given can be seen as a stimulus, which encourages students to respond by completing it. One from the fair-grade samples explained: "We have to go to the library to search for answers for our assignment that the teacher gives us. If we can't find the right answer we can't get some scores for that and it can affect our learning outcome".

Now then one way of encouraging students to do independent learning is by means of giving assignments to them. The research results indicate that the weak students are best encouraged by being given clear and easily understandable assignments. One low-grade student told me: "I prefer to do the simple homework that the teacher gives me because I can complete it and it is interesting to see myself successful in what I am assigned to do by the teacher".

However, this kind of encouragement will hardly be sufficient for the good students, they will find it boring and not challenging since their knowledge level might be higher than the level of the assignment. As stated by another interviewee, a good-grade student: "I think easy assignments do not help me to improve my knowledge properly. I know, they are easy to do and I don't have to spend much time with it. But I prefer to be given quite difficult homework that makes me have to think and to apply my own experience".

The students stressed that they have to do self-study in order to complete homework or assignment for getting good scores as reward from the teachers. Giving grades as reward to students for doing good work or completing assignment I found is another way for encouraging student to study by themselves. One sample shared: "Many of us love to complete the school work that has relation to my need and of course I should get score from the work, I love score so I must complete assignments before the teacher comes in because he will give scores to the student who completes the homework, but some teachers don't; just pushes students to do tasks".

In order to carry out effective self-studies, students need to have directions on how to work from the teacher. The students would not know what to do without instructions or advice from the teacher; they do not know what to focus, self-study techniques, what materials to use etc. As one sample told me: "We are all told to go to the library for reading, but many of us are not clear about the teacher's suggestion, we don't know what to do in the library, I sometime go to the library just for meeting people

and looking at the book on the bookshelf, so if possible I want the teacher to tell us the exact thing to do".

The importance of library

Sometimes the library is neither the ideal place for self-studies nor the quiet place where students can go study or read books for information to support their assignments. By observing students in the library, I saw that some students very attentively read their books and were busy with taking notes but at the same time many of them were just wandering around looking at books on the bookshelves or watching the pictures inside the books. During my observations I also saw some primary school pupils in groups wandering around inside the library to look at pictures and materials. They of course made a noise and disturbed the people reading in the library even there is a library rule.

As one sample said: "I am usually annoyed when I am reading in the library because there are different groups of people coming to the library; primary school students, lower and upper secondary school students, they make a lot of noise or even the teacher students". Yet, the same student said that they sometimes find the library less useful for their studies because the books they wanted were all borrowed and the ones at hand were not adequate. As she said: "Always, I can't find the book that I want to read for my lesson. Many of them contain very old information, they need an update".

Many students go to the library to search for information when they are given an assignment or homework. They may then know what to do and enthusiastically go to the library trying to find information. On the other hand, without an assignment given by the teacher students are rarely interested in going to the library because they do not make a plan of what to study by themselves. One interviewee told me: "There are too many books in the library; I don't know what books I should choose for reading or what I can do with the information after having read them. I need clear and exact questions and tasks from the teacher".

In sum, the use of the library for self-studies may produce a more effective learning outcome if the library can provide appropriate facilities, such as: service time, books relevant to the areas of study and a good environment for reading; preferably in combination with good advice and clear assignments given by the teachers.

5. Discussion

5.1. Students have different views on school knowledge and general knowledge. General knowledge is understood by students as something concrete being about reality and does not have a relation to school knowledge. School knowledge then is seen by students as something specific for school, it is about theory or abstract things that they need to remember for tests to get scores. Consequently many students focus on learning only things from the textbooks rather than learning from other sources since they think that this is the best way to pass the school tests. If students understand school knowledge as something only used for the school and general knowledge as only used for life outside the school it will affect the learning process and students might have a problem applying school knowledge to their daily life. If schooling is carried out in such a way that students, particularly weak students from poor surroundings and social situations, start to believe that the most important source for knowledge is the teacher, they might develop a narrow view on knowledge. The consequence of this view on knowledge is that studying by yourself can seem very risky because you might learn the 'wrong' things. Therefore, students might avoid carrying out self-studies making them even weaker as learners. We might think of this as a 'vicious circle', those who would really need to study more by themselves avoid it. To the contrary, if the view on knowledge is that it is something that can be gained individually and socially, without the guidance of the teacher all the time, the students may want to study on their own, outside the class, in order to acquire and develop new knowledge thus making him/her become a better learner.

5.2. Good-grade students spend their time for self-study outside the classroom for developing knowledge that they already have, creating new knowledge from other sources rather than the teacher and the text-book, using their old knowledge as a base. As for the fair-grade and low-grade students, self-study is carried out in order to review old lesson and possibly prepare for the coming lesson by looking in the textbook, hoping to make them more able to understand the lesson when presented by the teacher in class. If students stick to this idea of why and how to do self-studies, it might give them little opportunity to use self-studies as a means to develop their own previous knowledge into new knowledge. The teaching and learning tradition in schools itself might contribute to the division between "good' and "low' grade

students by making some students stay convinced that school is the only place for them to receive knowledge.

5.3. Regarding the self-study encouragement, students have different ideas about encouraging them to carry out self-study. The good-grade students like to be encouraged to carry out self-study by being given homework or assignment that match or even higher than their level, whereas the fair and low-grade students prefer to be encouraged to do self-study by being given easily-understandable homework or assignment with clear instruction from the teacher and by having assistants. But, what all samples like to be encouraged for carrying out self-study in the same way is being given scores by the teacher for completing homework and assignments. When students need different level task/assignment for self-study, the teacher may work harder in order to give students the right level tasks. Otherwise, students will have problem in completing the tasks given. To contrary, students who prefer the easy task may make slow progress in studying performing. They will always stay behind other students.

6. Conclusion

The samples create different views between general and school knowledge; they see general knowledge as something concrete, socially acquired and widely used in daily life, but they see school knowledge as something specific in school, theoretical and learned from teachers.

Good-grade students carry out self-study for understanding more detail about things they have learned and creating new knowledge, but the low-grade and fair-grade students carry out self-study for revising things in the previous lessons they have learned and preparing for coming lessons.

Good-grade students need self-study encouragement by being given tasks that match or even higher than their levels, and receiving scores from teachers for completing the tasks, but the fair and low-grade students need self-study encouragement by being given easy tasks with clear instructions and assistant, and also prefer receiving scores for completing the tasks. At the same time, the fair and good-grade students like to carry out self-study in the quiet place and without people talking with, while the low-grade students still need someone for discussion.

7. Recommendation

To the teachers who are interested in helping students to carry out self-studies, I would therefore suggest should focus on how to bridge between general knowledge and school knowledge, helping students to understand and develop their school knowledge in the way so that it can be applied in their daily lives. If this cannot be done, students will find their school knowledge useless after they have left school, or even when still at school, since they may see no way of making use of their school knowledge in their future life. In order to promote self-studies, the teachers may also be aware of how students understand and create knowledge, the reasons they have for carrying out self-studies, how to encourage students to study by themselves in the way that work with them well. As for the low-grade students, the teacher may assign someone who can understand the lesson well to help them.

References

B, McLaughlin, Theories of Second-Language Learning, Edward Arnold, A member of the Holder Headline Group, LONDON NEW YORK SYDNEY AUCKLAND.

D.C. Phillips. Jonas ; F, Soltis. (2004), Perspective on Learning, Teachers College Press, New York.

J, Scrivener. (1994), The Teacher Development Series; Learning, Teaching, Great Britain by The Bath Press.

M, Palme. (2006), Formulated and Implemented Curriculum

http://www.fhi.org/training/en/modules/ARV/howtouseSS.htm (December 22, 2006)

http://www.funderstanding.com/control_theory.cfm (January 3, 2007)

http://www.funderstanding.com/learning-_style.cfm (January 3, 2007)

http://www.ucc.vt.edu/stdysk/control.html (January 3, 2007)

http://www.ucc.vt.edu/stdysk/concentr.html (January 3, 2007)

Women's Roles in England at The End of The 18th Century : Reading Jane Austen's Pride and Prejudice

Hoang Le Quoc Dat
M.A. English Lecturer, Ton Duc Thang University, Vietnam
Email : hoanglequocdat@tdt.edu.vn

Abstract

Jane Austen's Pride and Prejudice reflected the English society, especially the destiny of women during Victorian ages. Money used to rule the world, in terms of shaping and labeling people into social classes. As a male-centered society, women were the basis of the family, but they did not have voice or vote. Their options were pretty limited by the rules code imposed by the people. Role of women were really different from the thing we can observe today. In Pride and Prejudice, we can see many types of women: single or married, rich or poor. All of them shared the similarities: facing the gender discrimination in life. Moreover, women did not have any options at that time, and the maxim goal or dream that they expected for their lives was to get married, if it is possible with a wealthy man in order to have a comfortable life. Unfortunately, marriage was a market, it was based principally in economical arrangements where women did not have chance to decide for themselves.

The heroine of the story, Elizabeth Bennet, is the leading character in the innovating process to gain rights for women. With the finest personalities of a young woman, Elizabeth attracts and inspires the readers by her own inner strength in a not-for-woman society. The main purpose of this thesis is to analyze the great orbit created by Elizabeth to other women as well as to examine their miserable role, which helps people think about women situation nowadays. Things have changed positively and show us that there were noble and brave women that wanted a change, and that women after all are strong... they are the basis of the family and the basis of

the society. Jane Austen, despite of all the historical events that England was going through, still encourages women to fight and overcome. She proves herself as one of the greatest female writer of all time.

Keywords : Pride and Prejudice, Jane Austen, Elizabeth Bennet, Victorian Era, women rights.

บทคัดย่อ

เรื่องสาวทรงเสน่ห์ “Pride and Prejudice” สะท้อนให้เห็นถึงสังคมอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชะตากรรมของผู้หญิงในยุควิคตอเรีย เงินมีอำนาจมากแง่ของการกำหนดและการตีตราคนไปสู่ชนชั้นทางสังคม ในฐานะที่เป็นสังคมที่ผู้ชายเป็นใหญ่ ผู้หญิงเป็นรากฐานของครอบครัว แต่ผู้หญิงก็ไม่ได้มีสิทธิ์มีเสียงใดๆ ทางเลือกของพวกเขาถูกจำกัดด้วยกฎระเบียบที่กำหนดโดยผู้คน ในปัจจุบันนี้บทบาทของผู้หญิงเหล่านั้นแตกต่างจากสิ่งที่เราเห็นเป็นอย่างมาก ในเรื่อง Pride and Prejudice เราจะเห็นผู้หญิงหลากหลายประเภทคือ โสดหรือแต่งงานแล้ว เป็นคนรวยหรือคนจน พวกเขาทั้งหมดเผชิญสิ่งที่คล้ายกันคือ การเผชิญกับการเลือกปฏิบัติทางเพศ นอกจากนี้ ผู้หญิงก็ยังไม่ทางเลือกใดๆเลย ณ เวลานั้น และเป้าหมายหรือความฝันสูงสุดที่พวกเขาคาดหวังไว้ในชีวิตก็คือการได้แต่งงาน ถ้าเป็นไปได้พวกเขาก็อยากจะแต่งงานกับผู้ชายที่มั่งคั่งเพื่อที่จะมีชีวิตที่สะดวกสบาย แต่น่าเสียดายที่การแต่งงานนั้นเป็นตลาดอย่างหนึ่งซึ่งเป็นข้อตกลงทางเศรษฐกิจที่ผู้หญิงไม่มีโอกาสในการตัดสินใจด้วยตัวเองเลย

อลิซาเบธ เบนเนต ซึ่งเป็นนางเอกของเรื่อง เป็นตัวละครนำในกระบวนการสร้างสรรค์เพื่อสิทธิสตรี ด้วยบุคลิกที่ยอดเยี่ยมที่สุดของเธอ อลิซาเบธดึงดูดและเป็นแรงบันดาลใจให้กับผู้อ่านด้วยความเข้มแข็งภายในใจของเธอเองในสังคมที่ไม่ใช่สังคมสำหรับผู้หญิง วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อวิเคราะห์ขอบเขตที่อลิซาเบธสร้างขึ้นให้กับผู้หญิงคนอื่นๆ รวมทั้งเพื่อศึกษาบทบาทความทุกข์ยากของพวกเขาซึ่งช่วยให้ผู้คนคิดถึงสถานการณ์ของผู้หญิงในปัจจุบัน สิ่งต่างๆมีการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกและแสดงให้เราเห็นว่ามีผู้หญิงที่มีเกียรติและกล้าหาญที่ต้องการการเปลี่ยนแปลง และแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงมีความเข้มแข็ง ... พวกเขาเป็นรากฐานของครอบครัวและสังคม แม้ว่าจะมีเหตุการณ์ต่างๆทางประวัติศาสตร์ที่ประเทศอังกฤษกำลังเผชิญ แต่เจน ออสเตน ยังคงส่งเสริมผู้หญิงให้ต่อสู้และเอาชนะ เธอพิสูจน์ตัวเองว่าเธอเป็นหนึ่งในนักเขียนหญิงที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

คำสำคัญ : สาวทรงเสน่ห์ (Pride and Prejudice) เจน ออสเตน อลิซาเบธ เบนเนต ยุควิคตอเรีย สิทธิสตรี

Introduction

1.1 Jane Austen

Jane Austen (16 December, 1775 – 18 July, 1817) was an English novelist of romantic fiction; she was best known for her social commentary in novels and a position as one of the most favorite writers in English literature. Austen's writings are valuable because of her biting irony as well as social reflection. Her novels are considered literary classics, bridging the gap between romance and realism and became popular during the second half of the 18th century and a part of the transition to 19th-century realism. As a woman, Jane Austen spent most of her lifetime thinking about women's social position and claimed for women's right to work and attempted to define the value of women in society; therefore, her effort to eliminate the male-dominated society can be seen in many of her novels. Moreover, Austen was not so innocent to pursue her dream in a normal way; she did it with a wholehearted and certain plan,

Her feministic strategies are reflected in two ways, narrative content and characterization. In narrative content, Austen concentrates on women's routine life, love and marriage. She is at her best in writing about young girls, because she understands them astonishingly well. So she neglects the narrative modes used by male writers of her time who concerns much about important historical events. In characterization, Austen always makes the female figures main characters of her novel, and makes them the centers of the stage. She describes women as what they really are and advocates a new idea of love and marriage. With her sensible female narrative strategies, Austen effectively gets rid of the control of masculine discourse and establishes feminist narrative authority. (Wang 1828)

2. Historical setting : England at the end of the 18th century

When Jane Austen was on the track of literary career in 1780s, Europe was in the midst of the Victorian Era. At this time, England was experiencing a pax Britannica, which gave them permission to increase and expand economy, government, and population actively. The Industrial Revolution created a huge wealthy middle class that earned property by purchasing new wealth rather than inheriting it from previous generation. Later on, the gender balance shifted, and there were more women than men, gave men more options to choose the kind of women they wished to marry. During this dark time, women were conceptualized as delicate products; they were

romanticized in every sense of the word. Their identities were made to satisfy an uncomfortable social mold, and their bodies made to fit into uncomfortable clothing. Women had very few rights. A woman, no matter what her wealth or social standing, was looked on forever by the government and by society and being defined as a second-class citizen. They were just equipped a few years of mainstream education, were banned from obtaining any but low-paying jobs, were looked on with disparagement if they stayed single, and obeying men was usually their choice. Only in the absence of a male heir were women given substantial property. But a single woman with wealth was still looked upon with disapproval. All in all, there were very few options open to women but to marry.

Throughout the history of humankind, the themes about women have been one of the most controversial not only in literature, but also in society. In Pride and Prejudice, which was being penned in 1811, Austen exemplifies the lack of rights of women in the Bennet family. Mr. Bennet's property covers almost entirely in an estate within two thousand a year, which cannot be possessed by his daughter. Unfortunately, it belongs to heirs male, on a distant relation. The property laws, as well as many other laws, always favored men,

> ***The patriarchal society as depicted by Jane Austen in the character and conduct of her novels clearly reveal the discrimination meted out to the women who comprise a major section of the society. Austen has always been considered a writer who writes on domestic issues. (Nandana 3)***

The main purpose of this study is to investigate the roles of women putting among English society at the end of the 18th century through Jane Austen's eyes. This papermainly focuses on the main character in Pride and Prejudice - Elizabeth Bennet with her elite and good qualities to portray an outstanding woman in a society lack of justice. More than that, Elizabeth's attitude toward other characters and her personal idea about marriage are also valuable materials for me to understand the female's misery in the past. Those details all direct to Jane Austen's women and answer the question about the real roles of English women in that male-centered society.

2 : Women's Roles in Early Nineteenth-Century Britain

Being considered as the "weak half" in society, Britain women in early nineteenth-century were treated unfairly. The thing that called our attention was the women's living standard, as we can observe, it was completely different from nowadays. In Jane Austen's time, there was no way for the young women of poor classes to strike out on their own or be independent. Most women could not get money by an official job in society, except by marrying for it or inheriting. The eldest son generally inherited it because he was the heir. Women became kind of the "attachment", they have to depend on the men to earn their lives, on every category, include literature,

> ***In the development of the entire world, there is a conception in human's mind for a very long time that man is a hero, a magnificent object to be admired. Woman only depends on man. So man will never admit woman' intellectual superiority, or even their equality and their possession of a normal human equipment of thought. This conception also has an effect on literature. In the long history of literature, man has taken relatively priority in this area. The readers ignore the books which were written by females. (Wang 1827)***

In Pride and Prejudice, women are portrayed through the different characters that inhabit the novel. Jane Austen's women characters are multidimensional; they are not paper cutouts. Her women possess different characters with value systems. She is saying women are not one dimensional, not just decoration on a man's arm, but valued members of society.Being a woman in that male-centered society was a misery, and being a poor woman was more disastrous. The lives of the poor gentry are so much different than the lives of the rich gentry. Their options in life, their approaches to courtship and marriage are unable to compare. When money is a standard for people to base on and judge others, women who are born in lack-of-money circumstances become low creatures with many requirements to deal with.

1. Behavior Requirements

Even in modern time, women are usually viewed strictly and unfairly. Society has set up stereotype behaviors for women, being something women cannot ignore

if they want to be appreciated. And it is something that is still happening nowadays, society tend to apply more etiquette rules on women. It is a pity for women of Jane Austen or women in real life who are born sensitive,

> ***Women decide the larger questions of life correctly and quickly, not because they are lucky guessers, not because they are divinely inspired, not because they practice a magic inherited from savagery, but simply and solely because they have sense. They see at a glance what most men could not see with searchlights and telescopes; They are at grips with the essentials of a problem before men have finished debating its mere externals. They are the supreme realists of the race. They are the possessors of a rare and subtle super-logic. (Wang 1827)***

2. Education Requirements

Due to the male-focused society at that time, a woman's formal education was limited because her job opportunities were limited - and vice versa. Society could not accept a woman taking over a profession such as medicine or the law and therefore did not offer her the chance to do so. In fact, middle- and upper-class women had few avenues open to them for a secure future. In other words, lacking of good education, women gradually became kind of slave for men. Jane Austen once mentioned in her novel named Persuasion about the importance of education, which gave the men the tool to control the society,

> ***Men have had every advantage of us in telling their own story. Education has been theirs in so much higher a degree; the pen has been in their hands. I will not allow books to prove anything. (552)***

Moreover, another form of employment a woman could take was considered unacceptable and would most likely irrevocably harm her social standing. In short, every job for women requires at least a fundamental education and an incomparable stamina. Any skills or accomplishments those are not purely decorative. No calculus. No economy. No critical thinking. Only things that will help her attract a dude. The real meaning of "female accomplishments" is they can sing and draw as good as possible

to catch and please the eyes of male,

> ***For women of the "genteel" classes the goal of non-domestic education was thus often the acquisition of "accomplishments", such as the ability for needle work, simple arithmetic to draw, fine hand writing, sing, play music, or speak modern i.e. non-Classical languages generally French and Italian. Though it was not usually stated openly, the purpose of such accomplishments was often only to attract a husband; so that these skills then tended to be neglected after marriage. (Nandana 2)***

The title of accomplishment in the eyes of women varies from one woman to another, as well as between social classes. To Mrs. Bennet, a woman has reached a status of accomplishment when she has found a suitable man to wed, when the narrator suggests that the business of her life was to get her daughters married. On the other hand, to Elizabeth Bennet, accomplishment is based on wit and freethinking. She learns to take on better manners when she is faced with people of higher social standing, such as the Bingleys. To Lady Catherine, a woman of high social standing, accomplishment means knowing one's place in society and acting accordingly. Accomplishment, therefore, is solely a symbol of status to Lady Catherine. Because the Bennets are of a lower class, she knows they will act differently, and she calls attention to these dissimilarities to make the girls feel humiliation.

3. Elizabeth's rebellion

Like Austen, Elizabeth has inner strength. She does not value people and things just because society forced her to do so. She judges according to her own values. She is not socially self conscious or pretentious. She also has social skill and capacity, but she is not constrained by artificial social formalities. She has the sincerity to examine her own behavior and the capacity to change. She has the will, as well as the strength, to resist social pressure. She has high human values, and employs her good sense and strong will as she sees fit, thinking independently of her family, friends and neighbors. She definitely has critical thinking.There were three best moments in Pride and Prejudice that marked Elizabeth Bennet's rebellion for the evolution in changing

the female identity.

First, it should be her determining attitude against Mr. Collins' proposal, which later was proved to be absolutely correct. To Elizabeth, the idea of marriage with such a manis humiliating. Unlike numerous contemporary thoughts about female individuality, Elizabeth has the capacity to express her knowledge, freedom and solid character without in any way trading off on her femininity. She finds herself able to support her rights, speak her mind freely and ignore disregard social status. As one of the most famous heroines of all time, she is so feminine as well as very individualistic. Bunsom, Thanis, SompatuVungthong, and WareesiriSinghasiri have a summary about Elizabeth's outstanding difference,

> ***Marriage is a significant factor of women's security. While the social and legal obligations during the Victorian era did not leave much choice for women, Austen created her female protagonist, Elizabeth Bennet, to be different. Her determination to marry for love separates her from the rest of the characters and her social settings. (122)***

Second, her rejection to a "man with a large fortune", Mr. Darcy, whom she had not had any loving feelings. The way Elizabeth see the rich people is very unique. She sees impolite, uncultured, selfish people where others see fashionable, wealthy folks. Much to his own amazement as well as hers, Darcy falls in love with Elizabeth passionately after some encounters and proposes to her. All that he had to offer would have conquered any other female's hearts in Elizabeth's place to nob their heads before he finished speaking. But Elizabeth turns him down without a second thought. She could never accept a man with no scruples and goodness, as she wrongly believes him to be, in spite of his fine estate, huge income, prestigious family and superior connections. She does not set her values based on the society's, or take decisions with an eye on society's approval.

And the last, it could also be the moment when Elizabeth expressed her mind outspokenly to Lady Catherine de Bourgh about her opinion in getting married. Elizabeth stands out against other normal women. While refusing a rich man proposal proves that Elizabeth is not an easy girl, standing on her feet to speak out her mind against a rich lady earns her respect from society. Darcy's aunt Lady Catherine is the

queen of her territory. Her imperialism, founded on the virtue of her wealth and status, is gratefully enjoyed or quietly accepted, but never challenged. Elizabeth stands her ground even when faced with the formidable Lady Catherine de Bourgh. Jane Austen has masterfully prepared the reader for Elizabeth's change of perception and revised estimate of Darcy. She is confident enough in herself to know that happiness will come to her and that she should not sell out to anyone.

> ***Fortunately, Elizabeth was bravely against the male-centered society and determinedly married the guy she loved; she did not follow any route on which many other women, without critical thinking, yielded themselves up to. And that is the big difference of a heroine, From a feminist perspective, Jane Austen's emphasis on female personal space implies that intelligent women must secure privacy in order to remain independent, freethinking individuals within a patriarchal society. By linking privacy with mental growth, Austen takes part in a larger network of feminist literature in which private space is equated with female creativity and freedom from domestic duties. Therefore, Austen's examination of privacy serves as a critique of limitations on female intellectual growth. (Alafaireet)***

In Pride and Prejudice, ball is a place for showing off "social status and hierarchy, sexual interests, wealth and taste, manners, decorum, social nouns." (Gay 140) While young lady attends the ball to display their beautiful appearances as well as some of their accomplishments to attract rich men; gentlemen considers ball as a women market where they can pick up a wife. Elizabeth intentionally comes to the ball for fun, not for the chance to dance with any men, which indicates a sign for future marriage. Comparing to other girls, she is unusual; however, putting her in this context, she is outstanding.

4. Elizabeth's markedly typical attitude toward marriage

Getting married is a very important step of human beings, especially women. S. M. Gilbert and S. Gubar writes: "By marriage the very being or legal existence of a woman is suspended, or at least it is incorporated or consolidated into that of the

husband, under whose wing, protection, and cover she performs everything, and she is therefore called in our law a feme covert" (1985: 292). Most of the characters in Jane Austen's Pride and Prejudice go through this period, but not all achieve a happy ending, "Marriage did not guarantee a woman's happiness ever after in the late eighteenth century." (REENA 126)

Elizabeth Bennet may know that marriage is the key to happiness—or at least that's what she hears from nearly everyone around her. As the second daughter of a middle-class gentleman who cannot pass his estate to a girl, Elizabeth is predicted to be poor forever if she does not marry a man who can provide for her. Most of the women in her case will look for a man with "good fortune" to have a better life later. Elizabeth has good appearance, nice qualities... She possesses so many things to get chance and change her life. But what happened? She does not so normal like that; Jane Austen's main character cannot do the same thing as others do.

Generally, Elizabeth's attitude toward marriage is reflected through her rejection with Mr. Collins, her disagreement with Mr. Darcy's first proposal and the acceptance to the latter one.First, Elizabeth's refusal to Mr. Collins' proposal in Chapter 19 of the novel is simply a must. This proposal is a typical example of his stupidity and lack of imagination. Collins takes Elizabeth for granted and impresses upon her that he is actually doing her a great favor by marrying her and tries to exploit her financial distress to his advantage. He tries to persuade Elizabeth that their marriage would help heal the breach between their families and also provide for Elizabeth's mother and sisters in the event of her father's death. Mr. Collins, like any rich men in England at that time, believes that their money is everything women need.However, he is wrong. By denying such a proposal like that, Elizabeth is forced to confront the reality that she has just missed a big chance to rescue her family if holding out for a marriage of love, and she may never marry at all. To which Elizabet exasperatedly replies: "Do not consider me now as an elegant female intending to plague you, but as a rational creature speaking the truth from her heart." (Austen 73)

Second, Elizabeth shows her pride in front of the most desirable man at that time, Mr. Darcy, by refusing his proposal. Mr. Darcy, as mentioned above, possesses such a large fortune, even Mr. Collins cannot compare, can hardly receive a reply "No" from any girls at that time but Elizabeth. At the very beginning in the novel Elizabeth says she will only marry for love, and while Darcy does declare his affection,

he ruins it all by saying that he loves despite her family's inferiority to his own; he loves her despite all his "endeavours" to "conquer" his love. She points out that his comments are insulting! "You chose to tell me that you liked me against your will, against your reason, and even against your character?" (Austen 125) She continues to point out Mr. Darcy's bad role in causing a breach between Mr. Bingley and Jane. And her final point of contention is his alleged injustices towards the poor Wickham. In her opinion, Darcy's behavior and treatment of her leave a lot to be desired, but it is also his behavior in regards to those around him. Her perception, false though it is, is that Darcy is an arrogant and mean-spirited man. Her final taunt is that there is nothing in his character that would even tempt her to say yes.

Third, the acceptance to Mr. Darcy's second proposal could be a true evidence for what Elizabeth always thinks about: marriage for love. She refuses him before and now turns upside down. People around might think that she regrets and reconsiders about Mr. Darcy's fortune, and she changes her mind because of money. Elizabeth is too smart to recognize those rumors but she does not care; because she totally falls in love with Mr. Darcy and no one can take her away from him. Everything leads her to this decision is very clear. After Elizabeth reads the letter in which Darcy explains the Wickham situation, she spends a lot of time berating herself for her actions.

A marriage needs "true affection", and Elizabeth does love Darcy, but that is not what matters. What is really important for the success of this marriage is that she respects him; they complement each other; and they can support themselves. The central couple of the novel, Elizabeth and Darcy, become intimately familiar before marriage. Such closeness they achieve by virtue of frequent, high-spirited, and honest interaction in different circumstances during a fairly lengthy time period. Through uninhibited fact and opinion extraction and the comparison of a wide-range of ideas, beliefs, and attitudes, Elizabeth and Darcy ascertain a big picture of each other's formation and mentality and establish a profound connection. Elizabeth and Darcy may not be exactly soul mates in the way we think about soul mates, but they certainly are life mates: they are both willing to work hard for their marriage and their family.

On the other hands, marriage between Mr. Collins and Charlotte is completely contrary. After Mr. Collins' rejection by Elizabeth, he immediately rebounds to Charlotte as a suitable substitute companion as if the world will disappear next day. He

makes “two marriage proposals in three days,” and seems uncaring of the nature of his spouse so long as she totally agrees with him. Charlotte speaks of marriage in a cold and detached manner using such phrases as “securing a husband” and “making alliances.” She values Mr. Collins as a financial provider and feels marriage will bring her immediate relief by furnishing economic security, material comfort, and social establishment, thereby “preserving her of want.” She gives up on a loving marriage and randomly picks out what she feels is the best course of action to secure a provident future, but actually she locks herself into an abominable future.

Conclusion

“It is a truth universally acknowledged, that a single man in possession of a good fortune, must be in want of a wife.” The opening quote of the novel is also the author’s outline of the most important themes the reader will face with, such as: marriage, class, and the most important one which pushed the novel forward: women. Gender differences are set in hierarchal opposition and women are usually subordinates for men. Women’s position is that of the “other”; or in another word, the unchanged outsiders.

1. Women’s status:

Women and men of the upper class in the 18th Century seldom married for love. On the contrary, they tended to marry strictly for financial and social motives. A gentleman of high rank would never think about marrying a woman from a poor family because she did not possess the social graces and dowry required to be into high class. The middle class, on the other hand, could marry someone they liked. However, women in this rank usually dreamt about a better gentleman. It was not appreciable for a middle-class woman to marry a poor man since her children would be raised in poverty, yet if her happiness depended upon it, her family was unlikely to intervene. In some case, there was no need to marry for social status or wealth due to the fact that the middle class possessed none of them. The father, usually the dominant household figure, would make decision about whether or not his wife could work outside the home or whether or not his children were to attend school. Divorce was extremely rare since widows had no viable means of survival. As a result,

a woman would seldom question or argue with her husband's decisions and instead, simply keep silent and live by his rules as a puppet,

> ***Marriage did not guarantee a woman's happiness ever after in the late eighteenth century. A married woman could not own property, even what she herself might have brought as a dowry or inherited after she was married. Her husband could, and sometimes did, will his estate - including what had been the woman's own inheritance - away from her. Within the marriage partnership, only the man had the right to petition for divorce (in the case of a wife's supposed adultery) and the husband had absolute custodial rights over their children. (REENA 126)***

Austen finds rigid class boundaries to be unreasonable and full of irony. Austen cannot do anything but accept the existence of class hierarchy; however, she criticizes the way it can harm society. Critic Samuel Kliger notes, "If the conclusion of the novel makes it clear that Elizabeth accepts class relationships as valid, it becomes equally clear that Darcy, through Elizabeth's genius for treating all people with respect for their natural dignity, is reminded that institutions are not an end in themselves but are intended to serve the end of human happiness."

2. Women deserve better lives

Austen is undoubtedly critical of the gender injustices happen in English society, particularly as perpetrated by the institution of marriage. She pursues her career with the need of changing the fate of women, not only because of the gender justice but also about the reward for their own strength. In Pride and Prejudice, Austen shows that women are just as intelligent and capable as their male counterparts. Jane Austen went against convention by remaining single and earning a living through her novels. In the novel, Elizabeth's happy ending reveals Austen's beliefs that woman has the right to remain independent until she meets the right man. Alafaireet totally agreed with Austen that intelligent female characters strive to preserve physical and mental privacy from men are excellent creation. Furthermore, Elizabeth seems to share her father's distrust frivolous women suggests Austen's uneasy relationship with her own gender.

> *Instead of exalting the value of tradition and virtue in her novel, Jane Austen defies it and makes a case for feminine rights. Her works are about women discovering who they are and this discovery is the most essential for a woman to truly live and love, regardless of her social position or the century in which she is born and brought up. (REENA)*

The happy ending of Elizabeth and Mr. Darcy is a typical evidence of true love, which can inspire women later to fight for their happiness. "If a woman is partial to a man, and does not endeavour to conceal it, he must find it out." These quotes reveal that women and men were fixed in their social class, fixed in their gender roles, and fixed in their familial relationship with the patriarch as head of household. Elizabeth and Darcy finally manage to share their true feelings for one another. Through this they are able to have a life together, a life which they both desire. Mr. Darcy turns out to be a much better man than Elizabeth could have ever expected.

The world has changed a considerable measure in the most recent 200 years and today's ladies surely have numerous more stately choices than in those days. In the field of education, job and different methods of personality/identity improvement, ladies have achieved extensive flexibility and balance with their male partners. The ironic truth in the unstable opening sentence of Austen's novel that a woman not possessing favorable fortune must be in need of a wife is not really a truth nowadays. Pride and Prejudice is such a novel which still conveys a major impact to the world,

> *Jane Austen has attracted a great deal of critical attention in recent years. The resurgence of Jane Austen, almost two centuries after her death, is partially due to the fact that Jane Austen's writing transcends time and place. Although deep rooted in the late eighteenth and early nineteenth centuries, Jane Austen's novels hold universal truth and are still applicable to people today, showing people struck in a situation and coping with it the best way they can. (REENA)*

Austen's Pride and Prejudice is customarily known as a novel of manners. The story depicts life of the refinement in a little, rustic culture. This novel makes us think about women situation in nowadays, things have changed and show us that during time there were noble and brave women that wanted a change, and that women after all are strong... they are forever the basis of the family and the essential part of the society.

References

Alafaireet, Lamia. Charlotte and Elizabeth: Guardians of the Female Mind in Pride and Prejudice. Artifacts (Journal) (2012). Web 2 May 2015. <http://artifactsjournal.missouri.edu/2012/03/charlotte-and-elizabeth-guardians-of-the-female-mind-in-pride-and-prejudice/>.

Austen, Jane. Pride and Prejudice. Ed. Donald Gray. Norton Critical Editions. 3rd ed. New York: Norton, 2002. Print.

Beauvoir, Simone de. The second sex. Trans. HM Parshley. New York: Vintage Books (1989). Print.

Bunsom, Thanis, SompatuVungthong, and WareesiriSinghasiri. To Wed or not to Wed : Investigating Marriage Proposal in Jane Austen's Pride and Prejudice. Editorial Review Board: 105-130. Print.

Gay, Penny. Emma: Private Theatricals in Highbury. Jane Austen and The Theatre. Cambridge : Cambridge UP, 2002. 123-146. Print.

Gilbert, Sandra M and Susan Gubar. 1985. Literature by Women: The Traditions in English. New York: Norton. Print.

Kliger, Samuel. Jane Austen's Pride and Prejudice in the Eighteenth-Century Mode. University of Toronto Quarterly 16.4 (1947): 357-370. Print.

Nandana,N. G.Emphasis on Education in Jane Austen's Novels. International Journal of Scientific and Research Publications [on-line].March 2012.vol 2, no. 3 [cit. 2013-09-20].Dostupné z:<http://www.ijsrp.org/research_paper_mar2012/paper43.html>

REENA, REENA. Women in Jane Austen's Sense and Sensibility and Pride and Prejudice. Journal of Literature, Culture and Media Studies 4.7 & 8 (2013). Print.

Rich, Adrienne. Compulsory Heterosexuality and Lesbian Existence. Adrienne Rich's Poetry and Prose. Eds. Barbara C. Gelpi and Albert Gelpi. New York: W.W. Norton & Company Inc, 1993. 203-224. Print.

Wang, Xueqing, and Yan Liu. Analysis of the Feminism in Pride and Prejudice. Theory and Practice in Language Studies 1.12 (2011): 1827-1830. Print.

DEVELOPING STUDENTS' CRITICAL READING SKILLS THROUGH RAISING THEIR AWARENESS OF CRITICAL DISCOURSE ANALYSIS THEORY

Do Thi Xuan Dung
Lecturer of English, TEFL and Linguistics at Hue University
of Foreign Languages (HUFL), Vietnam
Email : doxuandung@yahoo.com

Abstract

This is a report of the mini-project research carried out on a group of 3rd - year students at Hue University of Foreign Languages to explore the impact of Critical Discourse Analysis (CDA) theory on students' critical reading ability. During 6 weeks of the study, the control group was guided in reading socio-political texts following the traditional approach while the experimental group was introduced to the Critical Discourse Analysis theory as they pursued the same reading assignment. At the end of the study, questionnaires to investigate students' awareness towards critical reading skills were administered and mutual discussions were held for both groups to exchange their stories of experience. The results reveal positive signals to support the hypothesis that students' critical reading skills in English as a foreign language (EFL) can be enhanced through the intensive introduction of CDA - a theory that examines the uses of language in social context and the ideology hidden behind language.

Keywords : Critical reading; EFL; Critical Discourse Analysis

บทคัดย่อ

รายงานนี้เป็นการวิจัยย่อยโดยทำการศึกษากับกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศเว้ ประเทศเวียดนาม เพื่อศึกษาผลกระทบของทฤษฎีการวิเคราะห์วาทกรรมอย่างมีวิจารณญาณ (CDA) ต่อความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักศึกษา ในช่วง 6 สัปดาห์ของการวิจัย กลุ่มควบคุมได้อ่านตำราทางสังคมและการเมืองซึ่งเป็นวิธีการแบบดั้งเดิม ในขณะที่กลุ่มทดลองใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์วาทกรรมอย่างมีวิจารณญาณขณะที่ได้รับมอบหมายงานเกี่ยวกับการอ่านเหมือนกัน ในตอนท้ายของการวิจัย มีการตอบแบบสอบถามเพื่อสำรวจความตระหนักรู้ต่อทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาและทั้งสองกลุ่มมีการอภิปรายกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน ผลการวิจัยเผยให้เห็นถึงสัญญาณบวกที่จะสนับสนุนสมมติฐานที่ว่าสามารถเพิ่มทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ขึ้นได้ด้วยการใช้ CDA อย่างเข้มข้น ซึ่งเป็นทฤษฎีหนึ่งที่ศึกษาการใช้ภาษาในบริบททางสังคมและอุดมการณ์ที่ซ่อนอยู่ภายใต้ภาษา

คำสำคัญ : การอ่านเชิงวิเคราะห์; การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ; การวิเคราะห์วาทกรรมอย่างมีวิจารณญาณ

1. Critical reading skills of EFL students

Reading in university contexts is obviously fundamental to the formation of both a language skill and a professional command for students. Students reading ability will, to some extent, have considerable impacts on their performance in other language skills (e.g.,. college writing) and their own discipline's practices (e.g., research skills, presentation skills or internalization of specific subjects). Critical reading is the process of reading that goes beyond just understanding a text. It involves careful consideration and evaluation of the texts in terms of the interpretation of its hidden notions and the writer's beliefs or attitude. Therefore, it requires that a reader apply certain processes, models and theories that result in enhanced clarity and comprehension. Critical reading refers to an assumption that all texts are crafted objects, written by persons with particular dispositions or orientations to the information, regardless of how factual or neutral the products may attempt to be (Freebody and Luke, 1990). Mckinney (1995) (as cited in Wallace, 1999) and Correia (2006), Fredricks (2007), Zingraf (2003) (as cited in Dar et al., 2010) have argued that reading comprehension should not be seen as the mere reading activity in the language classroom. They discussed the importance and necessity of enabling students to relate their reading tasks with analytical thinking

and thus become critically aware of the social and political conditions in which the texts were caught and to use this awareness to affect on these conditions. In addition, critical reading, according to Wallace (1992), is one of many strategies available to the readers; however, it may become very useful when learners encounter texts that contain ideological assumptions and whose interpretation depends largely on sociocultural contexts. That is why the theory of Critical Discourse Analysis outlined in the next part is useful for practical application in the EFL reading classroom.

2. Critical Discourse Analysis (CDA)

Since the 1970s when the discourse analysis approach was divided into various sub-categories, Critical Discourse Analysis (CDA) was initiated and developed on the theoretical basis of Critical Linguistics (CL) and the practical application of Systemic-Functional Grammar (SFG) by M.A.K Halliday (1985). The fundamental roles of CDA are seeking understanding of the social issues represented within discourse and analyzing the interrelations among thoughts, attitudes, ideology and their manifestation in language, which were claimed by typical linguists namely Kress & Hodge (1979), Fowler et al. (1979), van Dijk (1985), Fairclough (1989) and Wodak (1989). Fairclough's CDA (1985), which originally viewed language as a social practice and also the reflection of that practice, employs Systemic Functional Grammar Theory to unveil the ideological representation in language use through breaking language structures at vocabulary, grammar and discourse levels with specific reference to three meta-functions of language: the ideational or experiential, the interpersonal and the textual functions. The distinctive feature of CDA, as proposed by many effective theorists and practitioners in its development (Van Dijk-2001; Fairclough-1985, 1992), is social justice - CDA describes how language is used and abused in the exercise of power and the suppression of human rights (Widdowson, 1998:96). Fairclough (1992) also points out that the critical issues in CDA lie in the assumption that language is related to the power and the domination in a society. For Fairclough, CDA is an examination of language, which associates linguistic text analysis with a social theory of the functioning of language in political and ideological processes. With a thorough look into the term "critical", van Dijk (2001:96) defines CDA as "discourse analysis with an attitude". This derivationally reflects CDA's nature which is an interdisciplinary approach since it uses the theoretical backgrounds and practices of other disciplines like sociology, philosophy, and cultur-

al study. Basing on these concepts and with reference to research results by other language theorists and practitioners namely Rahimi et al. (2007), Ghazali (2007) and Martinez (2012), which seek to give students additional skills in identifying discursive strategies expressing social values of the texts we have thought of the application of CDA in the language classroom, especially in the EFL reading class, to find out if the awareness of CDA will possibly result in enhancement of critical reading skills which then assist college students to perform well in working with professional texts, more specifically with socio-political texts.

3. The study

This study was inspired by Cots' framework (2006) and aimed to investigate the effectiveness of teaching critical reading and the enhancement of overall comprehension of college readers through CDA awareness-raising activities. Two groups of forty 3rd-year students of EFL were involved in the study. They were given socio-political texts for reading comprehension with a content focus on contemporary discourse (i.e. politics and the media). The control group's reading assignment was guided through the traditional approach while the experimental group engaged with a more subtle process where they were made aware of the CDA theory assumptions with insights into the analysis of language in terms of its 3 metafunctions. They were then given the same texts and assignments as the control group. The experimental group were guided to conduct text analysis at the lexical, grammatical and textual levels and in terms of decoding the experiential, interpersonal and textual meaning of texts. The students' text analysis results and their answering of comprehension questions were recorded to serve the later comparison with those from the control group. At the final point of the study, questionnaires with concept-checking questions towards critical thinking skills were administered to students of both groups. Follow-up discussions were held among all students to share their learning experiences related to their text analysis and the comprehension of the texts in terms of clarifying the notional, ideational, interpersonal and textual meaning of the presented language. Finally, reading performance results of the two groups were compared within the discussions to work out the implied impacts of the CDA awareness-raising approach on improving students' critical reading skills.

4. How does CDA help develop students' critical reading skills?

Three socio-political texts (a news article, a university graduation ceremony speech and a pack of socio-political slogans) with reading comprehension questions and exercises were assigned over the six weeks. Students worked individually and then in groups to answer the questions and do the tasks that followed. The control group's answers perfectly matched the original requirement, which means providing full answers to all the questions of Multiple Choice items or True/False items, but leaving blank almost all the open-ended questions like "Others, please specify..." or "Please provide comment....", "What do you think...?" Meanwhile, these questions were answered more often among CDA group members. In addition, the task of writing a reflection journal on the assigned texts after reading was carried out differently in the two groups. In the control group, points are made based more on the superficial representation of language in the texts, that is to say "something they can see from the language signals". In the experimental group, in contrast, the reflection journals proved students' deep understanding of the language structures in terms of lexical, grammatical and textual choice to reflect the experience of the world, the relationships between communicators and the choice of discourse structure for communication purposes. Students in the latter group also wrote about their recognition of the hidden attitude and ideology behind language use in each of the texts and they realized that the communication of the texts to readers may, to some extent, help narrow or even close the gaps of the unbalanced delivery of power and domination in a society. For example, when analyzing the ideational or experiential meaning of the political slogan "Sunflower dies in November" in the U.S Presidential Campaign, the control group explained the literal meaning vaguely or failed to explain the experiential meaning of this slogan while the experimental group posed rhetorical questions of whether any kind of metaphor has been used in this slogan and if the issue of the natural law that "flowers usually die in winter" relates to any political practice of the parties. Their concerns matched the original meaning of this slogan. In fact, the cognitive metaphor within the slogan is to signify the opposing view of people from one party towards another in the campaign of the U.S Presidential Election (and Sunflowers are the symbolic flower of Kansas). Or in the case of Harvard President Drew Gilpin Faust speech in the commencement ceremony of 2014, her call for tribute and actions were interpreted more profoundly among the latter group. The question of the university

leader's vision revealed in her use of vocabulary, repeated passive or active sentences, metaphor, and nominalization were raised in the discussions that followed the text analysis.

Through the discussions, students who approached text analysis through CDA theory revealed that they realize a different way of text interpretation and that texts can have more than one meaning depending on Fairclough's notions of discursive and social practice (1992). Reading activities have subconsciously become interesting and purposeful for them. The representation of meaning has not been limited only to the words themselves. They also realized that the choice of vocabulary and grammatical structures or the theme/rheme patterns of the writers have helped them connect their "thoughts products" with the social practice and reveal attitudes as well as ideology through the use of language. Moreover, the students treasured the value of contexts where language is involved and said it is also the tool to assist discourse interpretation. Students reached a crucial conclusion that CDA techniques really make them aware of the functions of language and help them form a critical mind. Their discourse analysis skills were also enhanced thanks to frequent critical looks at language at all levels. Dar et al. (2010) said having a critical mind helps every man avoid being a follower of every thought. I agree with him and even see more in the notion of having critical minds as "being original" or "having one's own voice". Finally, through the study, it is clear that the experimental students have become more independent in their language performance. They not only have a linguistic theory and practice to rely on, but they also hey possess a more professional analysis of language in connection with the social contexts as well. These precious experiences are believed to be of utmost importance to EFL college students whose critical language awareness may serve as the foundation for the acquisition of other skills , of all later professional development capacity and of self's behavior formation.

5. Conclusion

In conclusion, identifying the processes of text analysis in relation to social contexts, with roots in CDA theory, does not only help to identify the internal building of discourse but also to identify the connotations it implies in language education settings. With reference to CDA application into EFL reading classrooms through this study, the awareness-raising of CDA among students has been once again proved

supportive to shifting learners' perspectives towards text analysis with awareness of power, dominance, inequality and bias as well as the interrelations of discourse and social practice. These all help students become more mature in dealing with socio-political texts while developing their critical reading skills which are essential to their language competence performance. This study also accelerates our more insights into the application of CDA in language classrooms in the near future.

References

Billig, M. (2008). The Language of Critical Discourse Analysis: the case of nominalization. *Discourse & Society 19(6)*, 783-800.

Brown, G. and Yule, G. (1983), *Discourse Analysis*. Cambridge University Press.

Chilton, P. (2004). Analyzing political discourse: Theory and practice. London : Routledge.

Chouliaraki, L and N. Fairclough (1999). *Discourse in Late Modernity: Rethinking Critical Discourse Analysis*. Edinburgh : Edinburgh University Press.

Cots, J. M. (2006). Teaching 'with an attitude': Critical discourse analysis in EFL teaching. *ELT Journal*, 60 (4), 336-345.

Dar Z. K et al. (2010) Teaching Reading with a Critical Attitude: Using Critical Discourse Analysis (CDA) to raise EFL unversity students' Critical Language awareness. *International Journal of Criminology and Sociological Theory, Vol3, No2*, 457-476.

Fairclough, N. (1989). *Language and Power*. London: Longman.

Fairclough, N. (1992). *Discourse and Social Change*. Cambridge: Polity Press.

Fairclough, N. (1995). Critical Discourse Analysis : The Critical Study of Language. London and New York: Longman.

Fairclough, N. and R. Wodak (1997). Critical Discourse Analysis. In T. Van Dijk (Hg.) : *Discourse Studies: A Multidisciplinary Introduction*. Vol. 2. London : Sages.

Freebody, P. & A.Luke (1990). 'Literacies' programs : Debates and demands in cultural context.' *Prospect*, 5(3), 7–16.

Ghazali, F.A (2007). *Critical Discourse Analysis: How Can Awareness of CDA Influence Teaching Techniques?* The University of Birmingham / The Centre for English Language Studies (CELS).

Halliday, M.A.K. (1994), *An Introduction to Functional Grammar*. Second edition. London : Edward Arnold.

Halliday, M.A.K., R. Hasan. (1976). *Cohesion in English*. London : Edward Arnold

Lakoff, G.and M.Johnson. 1980. *Metaphors we live by*. Chicago : The University of Chicago Press.

Martínez, F. D. (2012). Critical Learning : Critical Discourse Analysis. *EFL Teaching Journal of Language Teaching and Research, Vol 3, No 2*, 283-288.

Paltridge, B. (2006). *Discourse Analysis - An Introduction*. New York : Continuum International Publishing Group.

Rahimi, A., & Sahragard, R. (2007). *Critical Discourse Analysis*. Jungle Publication, Tehran, Iran.

Rashidi, Nasser et al. (2010). A critical Discourse Analysis of the Debates between Republicans and Democrats over the Continuation of War in Iraq. *Journal of Linguistics and Intercultural Education 3/2010*.

van Dijk, T. A. (1995). Discourse Analysis as Ideology Analysis. In S. and A.L. Wenden (eds). *Language and Peace*. Dartmouth: Aldershot, pp17-33.

van Dijk, T. A. (1999) (Editorial). Critical Discourse Analysis and Conversation Analysis. *Discourse and Society 10* : 459-460. SAGE Publications.

van Dijk, T. A. (2001). *Multidisciplinary CDA: A plea for diversity*. In Wodak & Meyer (eds.), 95-120.

van Dijk, T. A. (2003). Chapter 18- Critical Discourse Analysis. *The handbook of discourse Analysis*.

Wallace, C. (1992). “Critical literacy awareness in the EFL classroom.” In N, Fairclough (ed.) *Critical Language Awareness*. London : Longman. 59-92.

Weiss and Wodak, Ed. (2007). Critical Discourse Analysis. Theory and Interdisciplinary. Palgrave Macmillan.

Widdowson, H.G.(1998). Review Article: The theory and practice of critical discourse analysis. *Applied Linguistics 19(1)*, 136-151.

Wodak & Meyer (1999), *Methods of Critical Discourse Analysis*, London : SAGE Publications.

Wodak, R. (1989), Introduction, In R. Wodak (ed), *Language, Power and Ideology*, Amsterdam.

“Shan Cuisine”
The Intangible Cultural Heritage of Shan Cuisine along the Thai Frontier

Dujluedee Kongsuwan
Department of Sociology and Anthropology, School of Social Sciences,
Chiang Rai Rajabhut University, Thailand
Email : dujluedee@gmail.com

Abstract

This research aims to study and compile features of the identity in Shan cuisine and to include this identity within the UNESCO Convention for the Safeguarding of Intangible Cultural Heritage “Shan Cuisine” of Thailand.

The research is qualitative research with collection of data by Rapid Ethnography Community Assessment Program, Ethnography Research Methodology and Survey Research Methodology. The research tools include recording forms of Intangible Cultural Heritage, interviews both structured and unstructured, questionnaires and 7 issue of concerns in communities study.

The population of the study is the indigenous people concerned with folk food, the professional Shan food caterers and chefs who cook in the Shan’s ceremonies in Chiang Rai, Chiang Mai, Mae Hong Son and Tak. The research employed the Snowball Sampling technique.

The results of the study and collection of the identity data of Shan food offered in ICH recording forms included a total of 44 items consisting of 33 savory items and 11 dessert items. These are in the role of relationships between (1) a recipe (2) the identity (3) the (food) ethnicity (4) the local wisdom (5) the cultural values and (6) reflects the social context.

The studies of “Shan Cuisine” have “co-identities” in four areas with three main types of spices ; Tua Now, sesame and tomatoes.These are cooked by the assimilation

of the interaction of culture and ethnic groups in order to bring a sense of the sameness (Self-Ascription) of Shan Cuisine in the Shan communities.The research shows that the other side means to break the “self” from the “other” (Ascribe by Others) and from other regions and to show the other ethnic groups what“Shan Cuisine”means and to distinguish the“we” and “others”and show how the“food identity”is connected.

In addition, “Shan Cuisine” is also indicative of “(food) ethnicity”, makes for Social space and is the collective conscious of the Shan people in Thailand. This includes the “space of inclusion” that brings “outsiders” (another ethnic groups), to come forward to study, learn, taste and try “of others” the Shan Cuisine”.

Keywords : Shan, Shan’s food, Intangible Cultural Heritage, Ethnic Identity, Thai Frontier

This article excise some from “Shan Cuisine : the Intangible Cultural Heritage of Ethnic Group along Thai Frontier” with supported by funding by the Department of Culture, Ministry of Culture. Fiscal Year 2015.Co - researchersinclude; Laela Treeagarnukul, Phutthareephun Phundhuand Suphara Thiwong.

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและรวบรวมอัตลักษณ์ด้านอาหารของกลุ่มชาติพันธุ์ไทใหญ่ ในฐานะเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อเตรียมการฐานข้อมูลสำหรับนำเข้าสู่กระบวนการจัดทำบัญชีรายการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม “ครัวไทใหญ่” ประเทศไทยต่อไป

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่เก็บข้อมูลภาคสนามด้วยการประเมินชุมชนแบบเร่งด่วนเชิงชาติพันธุ์วรรณนา (RECAP) ร่วมกับการวิจัยเชิงชาติพันธุ์วรรณนา (Ethnography Research) และการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เครื่องมือวิจัยที่ใช้ประกอบด้วยแบบบันทึกรายการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม แบบสัมภาษณ์ทั้งที่มีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง และเครื่องมือศึกษาชุมชน 7 ด้าน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นปราชญ์ด้านภูมิปัญญาอาหาร ผู้มีอาชีพขายอาหารไทใหญ่ และพ่อครัว/แม่ครัวกรณีมีงานพิธีของชุมชนไทใหญ่จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอนและตาก โดยเทคนิคการเลือกตัวอย่างแบบลูกโซ่ (Snowball Sampling)

ผลการศึกษาและรวบรวมอัตลักษณ์ด้านอาหารของกลุ่มชาติพันธุ์ไทใหญ่นำเสนอในแบบบันทึกมรดก ฯ รวมทั้งสิ้น 44 รายการ ประกอบด้วยอาหารคาว 33 รายการ และอาหารหวาน 11

รายการ ภายใต้บทบาทหน้าที่ซึ่งสัมพันธ์กันระหว่าง (1) การเป็นสูตรอาหาร (2) การเป็นอัตลักษณ์ (3) การเป็น (อาหาร) ชาติพันธุ์ (4) การเป็นภูมิปัญญา (5) การมีคุณค่าทางวัฒนธรรม และ (6) การสะท้อนบริบทชุมชน

ผลการศึกษา “ครัวไทใหญ่” ทั้ง ๔ พื้นที่มีอัตลักษณ์ร่วมคือเครื่องปรุงหลักสามชนิด ได้แก่ ถั่วเน่า มะเขือเทศและงา หากแต่แต่ละพื้นที่มีวิธีการปรุงแตกต่างกันไปตามการกลืนกลายทางวัฒนธรรมกับกลุ่มชาติพันธุ์ที่ปฏิสัมพันธ์ด้วย ควบคู่ไปกับการปรับเปลี่ยนไปตามบริบทชุมชนด้านต่างๆ เครื่องปรุงหลักทั้งสามจึงเป็นอัตลักษณ์ร่วมที่นำมาซึ่งความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน (Self-Ascription) ของไทใหญ่ ในขณะที่อีกด้านหนึ่งคือการแบ่ง “ตัวเอง” ออกจาก “คนอื่น” (Ascribe by Others) ที่เป็นไทใหญ่จากต่างภูมิภาครวมถึงกลุ่มชาติพันธุ์อื่นด้วย นั่นแสดงว่า “ครัวไทใหญ่” หมายถึงสิ่งที่ทั้ง “เรา” และ “คนอื่น” รู้สึกว่าเป็น “อัตลักษณ์ด้านอาหาร” นั่นเอง

นอกจากนี้ “ครัวไทใหญ่” ยังเป็นสิ่งบ่งบอกความเป็น (อาหาร) ชาติพันธุ์ที่ใช้ในการสร้างพื้นที่และสำนึกทางชาติพันธุ์ไทใหญ่ให้เกิดขึ้นในประเทศไทย รวมไปถึงการเป็น “พื้นที่แห่งการเชื้อเชิญ” (space of inclusion) ให้ “คนนอก” (กลุ่มชาติพันธุ์) มา “ศึกษา/เรียนรู้/ชิม” อาหาร “คนอื่น” (ไทใหญ่) อีกด้วย

Keywords : Shan, Shan’s food, Intangible Cultural Heritage, Ethnic Identity, Thai Frontier

บทความวิจัยฉบับนี้ ตัดบางส่วนของวัตถุประสงค์จากโครงการวิจัยเพื่อรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม “ครัวไทใหญ่ : มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมกลุ่มชาติพันธุ์ชายแดนไทย” โดยรับงบประมาณสนับสนุนจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ซึ่งดำเนินการวิจัยโดยดุจฤดี คงสุวรรณ์, เลหล้า ตรีเอกานุกูล, ภัทรีพันธุ์ พันธุ และศุภรา ติวงค์

1. Introduction

With the idea that “Human food” is used by humans as part of social organization and as a tool to maintain human species, such as how Leslie S. Lieberman (1987, pp. 225-258) explains that human consumption of protein (meat, eggs, milk and blood) from animals is a source of essential nutrients for the body, and the culture of humans makes man have a variety of food.

Preparing Food is a culture as Levi - Strauss (1968) explains that humans use the natural objects as for ingredients of “food” and not remain natural at all because of this cooking method called “patterns of culture”. Food serves as a valuable

precedent reflected through cultural activitie sthat occur during the preparation of food are the symbols such as symbol for life, the conscious/unconscious, the danger, the power, the (food)ethnicities, the social boundaries and the symbol of the other. In every society there are restrictions on food. Diet plays a role in rituals as well as being an indicator of class and caste. So the food is so controlled by thought rather than not only a specific object.

Shan ethnic people are parts of the population in Northern Thailand for a long time after moving from Yunnan, China in order to settle down in Shan State, Myanmar alongside with distributions are common in Southwest China's, Yunnan Province, Northern Laos, Assam in the East of India and Thailand in Tak, Mae Hong Son, Chiang Mai and Chiang Rai.

In this study we address"Shan Cuisine" with"Food and Nutrition"as Intangible Cultural Heritage in the field of knowledge and practices concerning nature and the universe. This is one of the seven branches of the intellectual property. (Intangible Cultural Heritage, http://ichculture.goth/index.php/tc/ich/categories,2015) "Shan Cuisine" as cultural values, represents wisdom, the unique taste, cooked in a unique way, a nutritional and medicinal property which represents the identity of the Shan.Hence the "Shan Cuisine" is not just the way of daily food only but also is a tool for understood the holistic cultural system of the ethnic group which transmits toothers.Because of, looking at food as local knowledge that reflected the relationship between man and man, man and the nature and man and the supernatural (Keawdeva, 2010, p. 31).

The culture of "eating" is important as mentioned above.Therefore, our staff conducted a study and compiled the data of "Shan Cuisine" ranging from the selection of raw materials, the source of raw materials to cook, the food table gear both regular and formal, the system of beliefs, religious, narratives, legends, myths, attitudes, perspectives, wisdom, socialization and social control over the expression in communication of"Cuisine Identity" of Shan. The research has the purpose to study and to compile the identity in food as an Intangible Cultural Heritage of the group. In order to use the database usefully a prepared list is made of Intangible Cultural Heritage called "Shan Cuisine of Thailand". This is important because it will help to understand the way of life of a particular ethic group on Thailand's border area.

2. Research Objective :

To determine the identity and cuisine of the Intangible Cultural Heritage of Shan in Chiang Rai, Chiang Mai, Mae Hong Son and Tak.

3. Research Methodology :

1. Population and sample

1.1 Population is the Shan's (Tai Nai–the Shan's whose social status in the study area is higher than the Tai Nok).

1.2 The samples of the study include indigenous people with folk food knowledge, the professional caterers of Shan ethnic food and the chefs who cook in the Shan's ceremonies of Chiang Rai, Chiang Mai, Mae Hong Son and Tak by Snowball Sampling technique. (Piyaphimonsit, http://www.watpon.com/Elearning/res 22.htm, 2015).

1.3 Scope of the study area

(1) Chiang Rai Province (a) Mae Sai at Bann Pa Mued, Bann Piyaporn, Mai Lung Khon fresh market(b) Mae Chan at Si Kham sub-district, Ban San Na Yao (c) Mae Fah Luang district at Bann Therd Thaiand(d) Mueang District at Bann Sun Pa Kho (Shan).

(2) Chiang Mai Province, Mueang District, Chang Phuenk at the Shan's community behind Pa Pao temple, the Society Education and Culture Association of Shan, Wat Ku Tao and Kruow Krue Tai Restaurant.

(3) Mae Hong Son Province (a) Mueang District at Shan community, Shan's food store, Shan Education Institute, the Community College of Mae Hong Son, the Grand Opening Muang Tai festival and (b) Pai District at Ban Mae Hei.

(4) Tak Province, Mae Sot district at Mae Sod Nar Dann Temple.

2. Research Tool

Recordings forms of Intangible Cultural Heritage (ICH recording forms), interviews both structured and unstructured, Questionnaires and 7 issues of communities' study which adapt from Juengsathiansub K. (2002). Authenticity and approval by local wisdom experts and tried out with sample groups.

3. Research Methodology

3.1 Rapid Ethnography Community Assessment Program (RECAP) to find the capital and the potential of "Shan Cuisine" in the study area by 3 ways data is collected(1) to observe (2) in depth interviews and (3) focus groups. (Nonthabuth et.al., 2013, p. 7).

3.2 Ethnography Research Method to describe and interpret social attitudes, feelings, beliefs, culture, and human behavior and the portrayal of life in any society or culture. (Podhisita, 2005, p. 34).

3.3 Survey Research Method is a methodology that focuses on the study data to find the facts or events occurring already without creating a situation (Survey Research,http://hq.prd.go.th/plan/ewt_dl_link.php?nid= 2284, 2016).

4.Research results :

1. The cultural context of Shan's

1.1 The researchers found that the original settlers in the Shan State, Myanmar, or "Muang Tai" (Mung Tai)consisted of 33 cities with each city ruled by the appointed Prince and having independence for several thousand years, until the reign of King Burengnongin 1807.During the King Alaungpaya period, the Shan State was colonized and power of the ruling Shan Prince was depleted.When the UK expanded its influence, and the Shan State became a colony of Britainin 1885.Finally, it was annexed by the United Thai Statesin 1942 and gained freedom in 1946.In 1947,they signed a treaty "Pang Laung"with Burmese and othere thnic groups as a condition sought independence from Britain. And one year later a federal Myanmar was violating the treaty it brings Shan to an ethnic state of Myanmar continued to the present. That is the political reasons which pushed the Shan refugees to Thailand. Partly, because of the freedom and well-being and the proximity to cultural and linguistic traditions.

1.2 *"Yah Si Sib Song"*: 12 zodiacs of Shan. Lifestyle of Shan's commitments on agriculture, coupled with the belief that the foundation of the ritual and tradition 12 months, with "Shan Cuisine" is the common element is called "Yah Si Sib Song". (for more detail see Kongsuwan,D. et.al., 2016)

2. "Shan Cuisine" as the (food) ethnicity.

"Dietary" is shown as the ethnic identity and ethnicities of Shan according

to the view of the research team. Food consists of sweet and savory items, including 44 as mentioned below ;

2.1 Savory condiment usually have three major kinds of Tua Now(Tua Now Sar, Tua Now Cap, Tua Now Mue, Tua Now Song Krueng), sesame (rounded or GhaKei Mon and white) and tomato, as the interview of indigenous people of Mae Hong Son showed that ;

> ***"... As a force of tomatoes brothers Shan, Shan is not the lack of tomatoes. Is there has not tomatoes in the kitchen it's like to be a lack of anything. You have to put tomatoes out virtually everything we do with cooking oil other tomato not be absent" (Pradit, interview, 2015).***

The cooking of "Shan Cuisine" has a range of types such as Nam Prik, Gang, Oop, Sar, Sarnapp, Abb, Nam Sod, Jor, Go, Kho, Tang, Tom, Hung, Oorb, Oon, Oong, Nonk, Jae, Tum, Hum, Pun, Tung, Khue, Kew, Nueng, Mok, Jock, Lham, Phow, Ping, Jei, Hang, Khua, Lu, Mueb, Dong, Mug, Yaen, Tek and Mob, as below;

(1) *Nam Prik*, The main component are chili, salt and Tua Now Cap, may add flavor with grilled pork, fish or shrimp. There are several kinds of Nam Prik, like Nam Prik Dand, Nam Prik Ong, Nam PrikNok, Nam Prik Kho, Nam PrikOop, Nam Prik Ong is eaten with boiled or steamed vegetables and fresh, depending on the type of vegetable and Nam Prik.

(2) There are two types of local curry ; fried with oil and nonoil.

(3) *Oop* or baking is a way to cover the container, set over low heat depending on the time and materials used. The name of the food depends on the raw material used such as chicken Oop, eggplant Oop, fish Oop, egg Oop and so on.

Such kind of Oop takes a long time, and mostly uses meat called"Oop A Si Pian"(referring to the baking takes time until the water evaporates.Bake until a change in the taste water to the flavor of the oil (A Si)).

For "Hunglei" it is a kind of Oop, as in Burmese"HilLae" from the data provider.

> ***"... Not of the kidney directly. It is taken from the cooking method of Burma" (Pradit, interview, 2015).***

(4) *Sar* or salad, eaten fresh or raw. The raw materials used to cook the minced meat is with ingredients, such as SarJin (minced meat), Sar eggplant (eggplant

salad) and so on.

(5) *Sar* napp is the salad and garnish with the cooking procedure similar to Sar. Most of the materials used to make this include citrus fruits such as carambola, mango, Maprang, olive condiment consisting of dried onion, garlic, chili, sesame or peanut paste and Tua Now. (Pradit, interview, 2015)

(6) *Abb* is the material that is used to cook and is sliced, chopped or pounded and mixed with spices. Wrapped in banana leaves, grilled at low heat until cooked. This includes fish Abb, Bon Abb and so on.

(7) *Nam Sod* or slurp soup is boiled with fish, canned fish or dried shrimp and shallots. Sliced onions and vegetables are added to it, and if you want to balance tamarind to make it sour or vegetables that are more sour.

(8) *Jor,* is simmered until tender. It is flavored with molasses or sugar, tamarind and tomato and if you have it sweet it is called "Jor Jems" or if you make it sour it is called "Jor Som"and uses cabbage Jor, glory Jor.

(9) *Go*, is a simple salad. It is eaten quickly because the time is limited and the food is not kept long. The flavors change the main component of "Go" which is Nam Prik Phong. (Tua Now Cap is then pounded with salt and chili), fish, dried shrimp or canned fish. Mix with shrimp paste, tomatoes, salt, onion, vegetable oil, materials of "Go"which is mostly young shoots of plants, fruits and vegetables, such as the mango, tamarind shoots plants in the forest, and is always named after materials such as at the top of mango trees Go, top of tamarind trees Go, etc.

(10) *Kho* is fried vegetables which is added with Tua Now such as Puck Kho Lang Kher

There are also foods that are cooked and eaten as a side dish or instead of rice like Khaw Sen(rice noodles) and Khaw Ram Fuen.

2.2 Sweet dishes include Peng Hmong, Suay Tha Minah, Ha Lha Wha and Ha La Wha Jung, all four food groups are stirred in flour or rice and cooked with coconut milk and sweetened, added withsalt,then it is poured into the pan.This is followed by baking it.

"Shan Cuisine" still has many kinds of sweet foods like *Khanom Dao, Khanom Pae Jor, Khanom Gha Khaw Khum, Khaw Lam Nam Oyi, Khaw Fuen Whan, Khaw Pook Gha, Khaw Yha Goo,* etc.

5. Discussion :

"Shan Cuisine" both sweet and savory are the key factors that distinguishes Shan's identities with other groups. This indicates the ethnic identity of the "same" or "different from the other". Two issues are now discussed.

1. "Shan Cuisine" as "cultural identity"

Cultural of eating in Shan's is unique, long live and distinguished as the findings of the research presented above. Namely Shan's food illustrates "identity" through the sense of being the same. (Self-Ascription) of Shan's, in the four study areas, while the other side was used to break the "self" from "others" which "others" in this case refers to "others" either, Shan ethnic groups from different regions and other ethnic groups (This is often discussed in the Burmese) that shows that "Food identity" means that "others" have a feel of Shan and "not they" (the others - Ascribe by Others). Because identity is an effort to establish clear boundaries party, in this ethnic group, Shan (Tai Nai) which living in the study area answer the question. "Who are we? and How different from the other?" with "Shan Cuisine" as Fuengfusakul A. (2003) mentions "identity" as it is. Also clearly identifiable that "Who are with us? Where we are? How are we our stance? How we have a relationship with anyone? Or how we relate to others? Which was interpreted the definition of "Shan Cuisine" in two aspects for both the similarities and the differences. This is consistent with findings in flavor tastes "Shan Cuisine" from ach area has a different food that is Southern Shan State have it most of the food is fried or curry, while Shan State North and southeast eat sip of water, season to taste with salt and beans rot is.

They also found differences between ethnic groups as well, "Shan Cuisine" and "Burmese cuisine" such as Shan eat freshwater fish but Burmese eat sea fish. Shan eat insects but the Burmese do not like to eat, etc.The "Shan Cuisine" and "Lanna Cuisine" found that some foods have the same name but different ways to cook while some foods are cooked the same way but have different names and so on.

The identities that are the most obvious include that of Tua Now.The study clearly identified this as a major component of the "Shan Cuisine" but if the data from both studies showed documents and related research. Including collection of field data(The outside study area) found that Tua Now is popular in ethnic group like Tai Lue, Tai Yai(Shan), Tai Yon (Yuan) Tai Khuen, Burmese, Japanese, Nepal, Indian,

Korean or the hill tribe ethnic groups as Akha and Pa-O.Hence the Tua Now were identified "as a principle" in the "Shan Cuisine" as the "identity of Shan" of the four studies that show that the sample must be described as a series of specific cases as well as the series description, tomato and sesame. (See details in Kongsuwan D. et.al., 2016), which are associated with the social context in relation to an inherited identity and such according to think in symbolic interaction theory said "Identity is what happens in the process of social interaction and believed that the individual is a social phenomenon that cannot be separated" (Sundhornbhesus, 1997). While in line with the identity described by postmodernism believes. "The individual was highlighted as a process of social identity rather than as the core of certain features that resemble the stereotype" (Fuengfusakul,2003), there was a "Shan Cuisine" as identity cuisine has been shaped and subjected to the position of the society and "the (food) ethnicity"even if the migration of the position(Dislocation) from Shan State, Myanmar towards a settlement of the ethnic group or Thai Frontier.

2. "Shan Cuisine" as the (food) ethnicities

The researchers cited studies "Shan ethnic food: the cultural politics of taste in Chiang Mai City" (Lertchavalitsakul,2009) as a portrait of Ethnography in order to understand the emergence and recognition of people with Shan's food in context and to guide the discussion, study and collection of data on the identity of the Shan as the field of relationship building and better understanding of local Shan cuisines in the Thailand border areas.This includes taste fragrance and flavoring which is important aspects of their culture and a way to preserve the identity of ethnic foods as Pierre Bourdieu (Prasongbunthit,2010) called the "taste of necessity"This is indicative of ethnic identity cuisine passed down to the Shan ethnic groups in the area and creates a sense of ownership in their culture. Shan in Thailand is also "the space of inclusion" to "outsiders" (the other ethnic groups) to "study/learn/tasting" food "of others" (Shan), such as the collection of field data of the research team at the Grand Opening Muang Tai festival and Kruow Krue Tai the Shan famous Restaurant in Chiang Mai. It is confirmed that Shan's food not only reflects the life style of daily eating but also gives better understand of the local wisdom and shows "their ethnicity".This is expressed through the holistic cultural way of life of the Shan people including such things as food culture in a Shan wedding ceremony when the groom prepares for the ceremony by presenting raw eggs, rice, tea and salt which is given to the bride and also when on the wedding day the groom prepares

chicken meat, rice, tea, bananas, sugar cane liquor, the eggs and marinated fish which he gives to the bride.

In the funeral, the hosts will arrange biscuits, sweet tea, lemonade, milk for presentation. And there is the burial of food offerings at lunch with the preparation of rice, tobacco, and tea, which are placed on the ground around the grave site in order to merit.

Concerning the gender and socialization process associated with"Shan Cuisine"the researchers found that the duties involved in managing a household is the responsibility of women. The girls learn domestic functions from the female elders. Ina similar way the boys learn about cultivation or gathering food from male elders. Additional it was observed that in certain ceremonies, the man (which in normal times would not be involved with the cooking) will be honored as a cook to prepare curry dishes that is the most important showcase crafts and culinary skills of the Shan man.

The social order, it can be passed "Gastronomic culture" as well, that is usually the whole family to eat together unless at the time a guest visits men eat first lady.

Shan people also like to eat meat, wild and exotic animals, and they like drinking gravy made from meat or fish marinated in water rice. Also they enjoy eating sour food (fermentation). The staple food is sticky rice served with curry with vegetable ingredients and fruits with a sour taste are often eaten after a meal.

In summary, the presence of the (food) ethnicity known as"Shan Cuisine" is shown in Figure 1.

Figure 1 : "Shan Cuisine"
Source: Adapted from Kongsuwan, D. et. al., 2016.

6. Conclusion :

"Shan Cuisine" is a "part" of the Intangible Cultural Heritage and indicates the identity of the Shan people. This identity is expressed through the meanings in various dimensions, both in terms of taste and tasteful style. Lifestyle is demonstrated through"a (food) ethnicity"and the particular traditional food remains faithful to itself the homeland reminder of their past heritage and origins (migration from Keng Tung and the Shan State in Burma) and which reflects the unique taste and is considered "genuine" and "Shan Cuisine".

The identity of ethnic groups is a research study through holistic culture approach following the"Who I Am?" and comes from the interaction between us and others. This contributes to the respect for cultural diversity and human creativity that are shown to each other.

7. Recommendations:

1. Local Shan ethnic groups

1.1 Local Shan ethnic communities should be better aware of their own unique social capital by using elders to teach about cuisine culture to the young generation.

1.2 They should develop social networks among their Shan communities in order to disseminate their unique cultural heritage for sustainability and awareness.

2. ASEAN communities

2.1 They should incorporate Shan cuisine awareness in their educational curriculum to create greater understanding.

2.2 They should establish policies to promote ethnic cuisine studies at ASEAN schools throughout the region.

3. Utilization of Research

This research attempts to assist in changing attitudes regarding cultural diversity in the border area and is important for the dissemination of ethnic information that helps to better understand different ethnic identities within the mainstream culture and the increasingly influential global culture.Therefore, the research has filled a small gap in ethnic understandings which too often causes conflicts, bias interpretations, confusion and misunderstanding between the ethnic majorities and ethnic minorities in Thailand.

The researchers hope to strengthen mutual understanding in a multicultural phenomenon.People have the ability to determine their cultural identity which is relative for their times. Everyone has the responsibility to accept others and exchange perspectives and points of views with each other in a harmonious and civil way.Inter-cultural communication can take place and result in constructive criticism and acceptance of others.Hopefully this will lead to the ability to create cultural norms and people can live together peacefully in spite of differences and diversity.With greater understanding of the Shan ethnic cuisine we can bring together and celebrate the diversity of the"ASEAN Community".With this in mind it is suggested that further study include the following;

3.1 Targeting other Shan ethnic communities for further study and comparison.

3.2 Studying other ethnic groups within the Thai border areas or among minority groups nearby.

3.3 Researching possible models for training the young generation on aspects of Shan Cuisine Intangible Cultural Heritage.

References :

Claude Levi Strauss. (1968). “The Raw and the cooked”. In Mythologigues, John and DoreanWeightman, Tr.London : J.Cape.

Department of Cultural Promotion. (2015). The proposed guide for registration of National Intangible Cultural Heritage. Bangkok: Office of security service of The War Veterans Organization of Thailand Under Royal Patronage of His Majesty the King Printery.

Fuengfuskul, A. (2003). Identity: A review of the theoretical and conceptual framework. Bangkok: Board of the National Research Council National Research Council.

Intangible Cultural Heritage.Categories of intangible cultural heritage. Retrieved December 23, 2015, form http://ichculture.go.th/index.Php/th/ich/categories.

Juengsathiansub, K. (2002). Communities Learning Guide:Thefriendly community Effective and Fun.Bangkok: Health Systems Research Institute.

Keawdev, K. (2010). Management of cultural innovation with participatory research. Chiang Mai : Global Vision.

Kongsuwan, D., Treeagarnukul, L., Phundhu, P., &Thiwong, S. (2016). Shan Cuisine : the Intangible Cultural Heritage of Ethnic Group along Thai Frontier. Bangkok : Department of Culture Promotion, Ministry of Culture.

Lertchavalitsakul, B. (2009). Shan ethnic food: the cultural politics of taste in Chiang Mai City (Master Dissertation). Chiang Mai University, Chiang Mai.

Lieberman Ls. (1987). BioculturalConquences of Animals versus Plants as Sources of Fats, Proteins, and other Nutrients. In Harris M and Ross E (Ed.), Food and Evolution. (pp. 225-258). Philadelphia : Temple University Press.

Nonthabuth, K. (2013). Manual skills development research community with research, ethnography urgent. Bangkok: Department of Health.

Piyaphimonsit, C. (2001). Sampling. Retrieved December 30, 2015, from http://www. watpon.com/Elearning/res22.htm.

Podhisita, C. (2003). The Art and Science of Qualitative research. Bangkok : Amarin Printing & Publishing.

Pradit, P. Advisory Council ofMae Hong Son. Interview. October 27, 2015.

Prasongbunthit, S. (2010). The concept of Pierre Bourdieu: The anthropological theory. Bangkok : Kled Thai.

Sunthornphasus, S. (1997). Contemporary Sociological Theory. Chiang Mai: Global Vision.

Survey research.Retrieved January 25, 2016, form http://hq.prd.go.th/plan/ewt_dl_link.php?Nid= 2284.

Business Administration and Accounting Process Improvement for the Community Enterprises in Sansalee Sub-District, Wiang Pa Pao District, Chiang Rai Province

Kasama Kasorn [1] / Panchat Akarak [2] / Nirut Chaichok [3]

[1,2,3] Lecturer, School of Accounting, ChiangraiRajabhat University, Thailand.

Email : Kasama_kaw@yahoo.co.th

Abstract

This research aims to improve production and marketing for the community enterprises (community enterprises group of 5 products consisting of healthy herbal drink group, universal solution group, door mat and sleeping hammock group, broom grass and weaving group, and Moo 6 hill tribe embroidery group) and to develop suitable accounting system for community enterprises in Sansalee Sub-District, Wiang Pa Pao District, Chiang Rai Province. Research methodology was conducted as Participatory Action Research. Observation form, In-depth interviews, small group meeting were used as research instrument. Qualitative data analysis was conducted through Content Analysis.

Results:

Community enterprises in Sansalee Sub-District was established from the gathering of members who are interested to create products which generate additional income for their families, utilize their free time, and reduce household expenses. For their operation, most of them are producers and sell their own products. For the accounting aspect, accounting record is conducted by a member of the community enterprises, which just started doing the accounting less than 1 year, without any accounting training. Accounting records are mostly written in a cash book.

Product development of each community enterprises are conducted and analyzed with the participation of the members and recognized themselves as community enterprises with good production capabilities. Group leader has the management capability which strengthen and unite the group with clear discipline and compliance.

Group management is clear and transparent, marketing strategies were to provide variety of products and quality improvement to serve market needs. After the launch of the product into the market, return on investment was evaluated at 20 - 35 percent.

For the development of suitable accounting system for community enterprises, meetings were conducted to discuss within the group on the needs and problems on the accounting bookkeeping. The community enterprises have problems on the tools and equipment to conduct accounting bookkeeping, followed by inadequate accounting fundamentals, and lack of support/advice from related organizations. Therefore, courses are planned to train the members and accountants of the group to improve their accounting knowledge and skills. The members are informed on the benefit of accounting, with understanding and capability to conduct accounting accurately, appropriately, and efficiently.

Key Words : Improvement, Administration Process, Accounting, Community Enterprises

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการผลิตและการตลาดของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน (กลุ่มวิสาหกิจชุมชน 5 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มน้ำสมุนไพรเพื่อสุขภาพ กลุ่มน้ำยาเอนกประสงค์ กลุ่มผลิตพรมเช็คเท้าและเปลนอน กลุ่มผลิตไม้กวาดดอกหญ้าและจักสาน กลุ่มผ้าปักชาวเขาหมู่ 6) และเพื่อพัฒนาการจัดทำระบบบัญชีที่เหมาะสมของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ตำบลสันสลี อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย วิธีการศึกษาโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสังเกต แบบสัมภาษณ์เจาะลึก ประเด็นการประชุมย่อยและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย พบว่า

กลุ่มวิสาหกิจชุมชนในตำบลสันสลี มีการรวมกลุ่มขึ้นมาจากความสนใจในการทำผลิตภัณฑ์เป็นอาชีพเสริมภายในครอบครัวและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ลดรายจ่ายภายในครัวเรือน การดำเนินงานส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตและจำหน่ายเอง สำหรับสภาพการจัดทำบัญชี สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเป็นผู้จัดทำบัญชีของกลุ่ม ผู้จัดทำบัญชีเพิ่งเริ่มการจัดทำบัญชีในช่วง 1 ปี ไม่เคยได้รับการอบรมการจัดทำบัญชี การบันทึกบัญชีด้วยมือจัดทำสมุดเงินสดมากที่สุด

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ของแต่ละวิสาหกิจชุมชน สมาชิกได้มีส่วนร่วมดำเนินการและวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนว่าเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่มีความสามารถในการผลิต ผู้นำมีความ

สามารถในการบริหารจัดการ ทำให้กลุ่มมีความเข้มแข็งและสามัคคี มีระเบียบกลุ่มที่ชัดเจนและสมาชิกปฏิบัติตาม การบริหารมีความชัดเจนและโปร่งใส ได้วางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้หลากหลายและมีคุณภาพมากขึ้นตอบสนองความต้องการของตลาด และเมื่อนำผลิตภัณฑ์ออกสู่ตลาดและประเมินผลตอบแทนจากการลงทุนได้ร้อยละ 20-35

การพัฒนาการจัดทำบัญชีที่เหมาะสมของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนได้มีการประชุม ปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับความจำเป็นและปัญหาในการจัดทำบัญชีของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่สำคัญได้แก่ ปัญหาด้านอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงานบัญชี รองลงมาปัญหาด้านสิ่งที่จำเป็นในการจัดทำบัญชี และปัญหาด้านความช่วยเหลือ/คำปรึกษาจากหน่วยงานต่างๆ จึงได้วางแผนการฝึกปฏิบัติให้กับสมาชิกและผู้จัดทำบัญชีของกลุ่มเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการจัดทำบัญชี รวมถึงชี้แจงให้ทราบถึงประโยชน์ของการจัดทำบัญชีให้สมาชิกได้มีความรู้ ความเข้าใจในระบบบัญชี และสามารถบันทึกข้อมูลได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : การพัฒนา กระบวนการจัดการ การจัดทำบัญชี กลุ่มวิสาหกิจชุมชน

1. Introduction

Thailand's development under the sustainable economy concept is centered on human development. Strategic development goal is for the people to live peacefully alongside sustainable economic growth. In order to react with the evolving situation, both domestic and internationally, it is necessary to develop the community to be self-dependent. This will be the pathway to solve the problems and form a foundation for development in all aspects. From the Reflection on Strength of Community(Office of Community Based Health Care Research and Development, 2013), strength is determined and perceived by the community where the development should focus on the survival of the community with sufficiency in terms of economy, society, politics, and health. The development should create bargaining power for the community to freely bargain internally among themselves, externally with other groups, or related organization. The strength of the community relies on the learning process which needs to be developed to benefit all members. Members need to be open-minded, exchanging opinions, accepting experimental risks for new development, as well as self-development. There should be recognition reward for the members who contribute to the development. (Somwang Witayapanyanond, 2005)

Community needs to learn, develop, and adapt themselves to cope up with evolving society. Sansalee sub-district community wishes to develop their own community to become a good governance community, a land of Dhamma and gold, creating happiness and generate self-dependent income. Community enterprise groups were established within their village. Years ago, the community enterprise groups received funding to support community products. Some enterprises obtained capital from self-funding, and some acquired the funding from loans. Some enterprises were successful and some were not, resulted in losses and unpaid debt. Since then, some members discontinued the business. Only those who adapt for survival still remain. From the field survey within Sansalee sub-district, there are development groups for female, elders, who belong to community enterprises. They can create abundance of goods but they lack merchandising channels, lack of supporting market, resulted in losses. Mostly they sell products to people within the community. They wait for product exhibitions held by governmental sectors as an opportunity to sell more products. Furthermore, they lack product development, products not conforming to standards, and subsequently not acceptable to consumers. On the production aspects, they lack inspection and quality control. There is no accounting system for the community and therefore, unable to calculate production cost. This lack of information prevents them from future development.

Recently, management of Sansalee sub district administrative organization has a policy to provide funding support to the community enterprises. They evaluated the prospective products to receive their support. Administration process including production and marketing of the community products were evaluated on how to improve or adapt to the current situation. Cooperation from local administrative organization and accounting office of Chiang Rai Rajabhat University were established to realize the policy into participative implementation. Management policy was discussed to truly develop the community enterprises, by creating desirable characteristics to the community enterprises effectively and efficiently. Continuous evaluation was conducted to ensure the development and solve community problems. They set their own goals as a clear pathway toward development of happy community. Enterprises purposefully learn through joint exchanges of information. Strengths, weaknesses, opportunities, and threats concerning the community development were evaluated. Guidelines for community problem solving were developed appropriately and thor-

oughly. Group members practiced to become thinkers and decision makers, who can effectively plan for resource or funding management within the community, ensuring fair share of benefit for all members. As a result, good attitude, care, and values were developed, enabling their children to grow up and develop their community further in the future.(Department of Agricultural Extension, 2005)

This research found that community enterprises have good production and marketing management, as well as community accounting system. These can effectively help the community enterprises to respond to market needs. In terms of integrated project framework, the community enterprise members collaborate with related organization with a clear direction and targets. Tasks for development were assigned, including preventive and corrective action for problem solving within the community. The objectives of the community enterprise promotion are to develop them according to objectives, strengthen the community enterprises through production and marketing management, as well as establishing database for community products, set strategies, create management plan and develop the members. From the consultative session with the group leader, the framework for business administration and accounting process improvement were discussed for the community enterprises within Sansalee sub-district, Wiang Pa Pao district, Chiang Rai province.

This research plan are divided into two sub-projects which aimed to study business administration and accounting process improvement applicable to community enterprises in Sansalee Sub-District, Wiang Pa Pao District, Chiang Rai Province. Two research missions were considered as follows:

1. Production and marketing improvement for the community enterprises in collaboration with Sansalee sub-district administration organization: There are existing community enterprises which can be developed further. They have the potential to learn, creatively develop new products. With their readiness to learn and good leadership, they should be educated on product development to generate more income and create high quality standard products to serve general consumers within the studied areas.

2. Accounting process improvement: The Ministry of Agriculture and Cooperatives is interested in the proactive concept where the original and modern accounting concepts are adapted together for the purpose of establishing production database of community enterprises. Through this database, they would be able to acquire informa-

tion on costing and profit which will enable them to set fair pricing strategy for their products. Fair pricing is the acceptable price for the customer, and at the same time, generate satisfying income to community enterprises. The following concepts were applied i.e. costing calculation, evaluating profit and loss, investment risk management, incentive for members to work cooperatively with the leader for the survival of their community enterprises. They can generate more sales from community products, resulting in self-dependency.

2. Research Objectives

The research framework consists of 2 sub projects which, ultimately, having 2 objectives as follows:

1. To improve production and marketing process for the community enterprise within Sansalee sub-district, Wiang Pa Pao district, Chiang Rai province (community enterprises group of 5 products consisting of healthy herbal drink group, universal solution group, door mat and sleeping hammock group, broom grass and weaving group, and Moo 6 hill tribe embroidery group)

2. To develop suitable accounting system for community enterprises in Sansali Sub-District, Wiang Pa Pao District, Chiang Rai Province.

3. Research Methodology

This research was conducted as a Participatory Action Research (PAR). Data was collected from related documents, ideas, theories and related studies on the topics of production and marketing improvement for the community enterprises as well as suitable accounting process for Sansalee sub-district, Wiang Pa Pao district, Chiang Rai province.

Population

Population of this study was the population of community enterprise members in Sansalee sub-district, Wiang Pa Pao district, ChiangRai province. They registered in Sansalee sub-district community enterprise 5 group at 47 persons. (Sansalee sub-district Administrative Organization, 2015) The community enterprises group of 5 products consisting of healthy herbal drink group, universal solution group, door mat

and sleeping hammock group, broom grass and weaving group, and Moo 6 hill tribe embroidery group

Target group was selected from the population of community enterprise members. The samples were taken from 20persons , using purposive sampling method. (Thanint Silpjaru. 2007)

Research instruments used were meetings and debating forum. Period of study was 8 months between October 2015 to May 2016.

Data Collection

Data collection was conducted as follows:

1) Secondary data collection was collected from available general information such as conditions of community, problems, etc.

2) Primary data collection was collected from observation, surveys, forums, learning process, training, meetings, and seminars involving related people.

Data from the observations, surveys, and debating forums, small group meetings were analyzed using Content Analysis technique to classify and synthesize according to research objectives.

4. Research Results

4.1 General Information and the Current State of Accounting Process for Community Enterprises within Sansalee sub-district, Wiang Pa Pao District, Chiang Rai Province

Sansalee sub-district community enterprises were established from the group of people who have the same interest to produce goods which generate additional household income and utilizing their free time, reducing household expenses. For the business operation, mostly they produce and sell by themselves. For the state of accounting process, members of the community enterprises conducted the accounting process on their own which just started around 1 year. They have not been trained on accounting. They record manually, mostly on the cash book.

4.2 Product Development of Each Community Enterprises

It was found that the community enterprises participated in the activities by setting the implementation framework which consists of support and promotion, action planning, execution and observation, performance review and reflection.

Members of community enterprises were interested and ready to participate in the forum, joint learning on the production of community enterprises. Group discussion on production management was focused on 3 topics i.e. planning and production, process inspection, and production process improvement. Group discussion on marketing management was focused on 4 areas i.e. Products, Pricing, Place or merchandising channels, and Promotion. Strengths, Weaknesses, Opportunities, and Threats were analyzed through SWOT analysis which can be summarized as follows:

Strengths : Most community enterprises have the production capability and source raw materials locally. They have the group president which is very capable of business administration which strengthen the group and good unity. The group has clear discipline and members follow them. Management style is clear and transparent. They can create products according to several quality standards such as OTOP, etc.

Weaknesses : Most community enterprises lack the skilled and experienced workers. In terms of new product development, they have no branding which prevent the customers to recognize their products and not widely available. Packaging format is still not attractive. Production equipment are still outdated. There is not enough funding for them to expand or develop new products and they cannot find stable market to sustain their sales.

Opportunities : Most community enterprise groups receive support from sub-district administration organization, bringing their products to sell at festivals. They also have sales from traders and organizations placing orders directly.

Threats : Most community enterprises have competitors selling similar products. There are many groups in several provinces. There is inadequate promotion of product development to provide variety of the products, lack of knowledge on how to send their products to sell at other provinces.

From the evaluation of the prevalence capabilities of each community enterprises, they acknowledge their own capability and realize that there are problems regarding product development which is the most important activity. They foresee that the products from their community enterprises can sell more if they provide variety to their products. Most community enterprises would like to develop their products according to customer needs and applicable for real use.

Community enterprises have the activity to set marketing strategy by developing variety of their products to serve market needs. They launched their products

into the market and evaluate the performance of each products. Return on investment was evaluated at 20-35 percent. Community enterprises have improved their production and marketing process and plan to maintain the knowledge obtained during the research and commit to operate their business continuously.

4.3 Development on suitable accounting system for community enterprises

For the development on suitable accounting system for Sansalee sub-district community enterprises, small group seminar was conducted with the accountants of community enterprises.

Regarding the accounting records from the 5 community groups, they mentioned that they do not quite understand the accounting process to record income and expense for the community enterprises, inventory balance system, costing, and they think that they require time fully understand accounting process. For the problems regarding the accounting process for community enterprise, the major problem is on the lack of equipment for accounting records, lack of support/advice from related organizations.

The development for the members and group accountants were focused on enhancing accounting knowledge and skills. Accounting templates from the Ministry of Agriculture and Cooperatives were used as an example. The group can use and apply these templates to benefit and increase efficiency for their community enterprises. The community members helped each other to create cash book, inventory control registry, costing calculation, and developed the system to record production costing, as well as communicate and discuss the benefit of accurate accounting to other members. Therefore, the group should be able to perform accounting process accurately, appropriately, and effectively.

5. Discussions

The results can be discussed as follows:

1. The strengths of Sansalee community enterprises consist of the ability to produce goods using locally available raw material. The group leader is competent in business administration, making the group to be strong and united. The members comply with the group discipline. Their business administration is clear and transparent. This aligns with Chonlatis Darawong (2014) which stated that management support

in product development and process would utilize the resource from the whole organization such as human resources, knowledge and skills. The success of the new product development comes from the integration of strengths, skills, experiences, and capabilities combined with cooperation of the members.

2. Weakness of Sansalee community enterprises is the lack of skilled and experienced workers. In terms of new product development, there is no branding, the products are not widely recognized, packaging formats are not attractive. Most members of the Sansalee community enterprises are middle aged and elders, this may affect the product development to be slower to respond to market needs.

3. The community enterprises have the marketing strategy planning activity to develop new products. Members of each group are ready to develop their own variety of products and better quality. Group members participate in the product development process which could be resulted from the group seminar. They understand the importance of product development as the top priority, starting from planning process, opportunity survey, product synthesis, product selection, commercial analysis, product development, product testing, market testing, distribution to market, in order to obtained the product for each community enterprise. This aligns with Praima Issarasenana Ayutthaya (2011) which stated that each product development project requires different information and work procedure in the phase of product planning. Therefore, work procedure is essential to the success of the product. However, they also focus on creating new value by step change at the acceptable price level for the target group.

4. Community enterprises have the problems on accounting process for example, lack of accounting tools, such as no manual for accounting record, no computers, no stationery, etc. This aligns with Watcharee Hanwiwat (2011) which stated that the biggest problem is the lack of working tools, followed by the lack of cooperation. It could be that the members of Sansalee community enterprises had no knowledge on accounting process. They also did not see the importance and benefit of the accounting process for community enterprises.

6. Conclusion

The results can be concluded as follows :

1. Product Development for Community Enterprises

Members of community enterprises were interested and ready to participate in the seminar. They exchange the knowledge on products of community enterprise. Group discussion was production management was focused on 3 topics i.e. planning and production, process inspection, and production process improvement. Group discussion on marketing management was focused on 4 areas i.e. Products, Pricing, Place or merchandising channels, and Promotion.

The groups regard the product development to match with market needs is the most important priority and applicable for real business operation.

2. Development of Accounting System Suitable for Community Enterprise

From the 5 community enterprise groups, the major problems on the accounting process are the lack of accounting tools, lack of accounting essentials, and the lack of support/advice from related organizations.

Members and accountants of the groups were developed by educating accounting knowledge and skills which they can effectively use for real implementation. They can bring the knowledge to conduct accounting process accurately and appropriately.

7. Recommendation

7.1 Recommendation for Implementation of Results

Recommendations can be made as follows:

1) Policy Recommendations

(1) Related organizations should support the product development process, creating uniqueness for their own which can help to set the appropriate pricing for each community enterprises. The focus should be on creating new value to serve the needs of target group customers.

(2) Related organizations should provide help on product development since the product planning process, opportunity survey, product synthesis, product selection, market testing, distributing to the market, finding merchandising channels for the community enterprises.

(3) Related organization should promote and support by establishing community enterprise networks regarding the accounting management, product development, branding, marketing management, and preparing information releases through medias such as internet, radio, television, and mobile phones.

2) Action-oriented Recommendations

(1) There should be a promotion on the education which encourages the members to use their skills, creativity, and capability to produce quality, unique products which can generate more income. The focus should be on utilizing local wisdom gained during generations to combine with modern technology which can help to make their operation more efficient.

(2) There should be a promotion on creating awareness of accounting for community enterprises. Accounting systems need to be suitable to their group operation, which they can use the information to control their business, generate financial statement, create transparency in their operation and building confidence for all members.

(3) There should be a promotion for site visit to other community enterprises which produce similar goods. They can use bring the knowledge or practice to appropriately apply with their community enterprise.

7.2 Recommendation for Further Research

1) There should be a study on the product format to match market needs and, at the same time, within the capability of the community enterprise production process. The focus should be on the products which signify local uniqueness, bringing the generations of local wisdom to combine with modern technology which will improve the production process to be more efficient.

2) There should be market testing of new products and distribute the products to several markets of community enterprise.

3) There should be other forms of activities which can help the accounting process of community enterprise where the members would be educated on accounting knowledge and enable them to record cash book, inventory control registry, and other books as necessary.

References

Chonlatis Darawong. (2014). Success Factors of Product Development for AEC. (Research Report). Chonburi : Sripatum University Chonburi Campus.

Department of Agricultural Extension. (2005). Team principal lecturer in training and transfer of knowledge about community enterprises. Documentation Seminar, Bangkok.

Office of Community Based Health Care Research and Development. (2013) Proposal for Community Strength Indicators. Searched on 21st July 2015, from: http://www.thaiichr.org/autopagev4/show.

Praima Issarasenana Ayutthaya (2011).Product Planning Strategy, Innovation of Value. (Research Report).Bangkok: Chulalongkorn University.

Sansalee Sub-district Administrative Organization. (2015). Basic Information of Sub district Administrative Organization.Searched on 21stJuly 2015, from: http://sansalee.go.th/index.php?name=page&file=page&op

Somwang Witayapanyanond. (2005).Innovation as Organizational Culture. Searched on 21stJuly 2015, from: http://www.budmgt.com/topics/top02/inno-culture.html.

Thanint Silpjaru. (2007). Research and Statistical Analysis with SPSS. 7th Publication. Bangkok : V Inter Print Company.

Difficulty and Performance of Aviation Students in Translating Worded Statements into Mathematical Symbols

Kristyl C. Zagala, DPA[1] / Gina L. Ancajas, Ph.D. TM[2] / Nonadel A. Soriano, Ed.D.[3]

[1,2] Permanent Faculty Members of the Institute of Liberal Arts and Science, Philippine State College of Aeronautics Mactan Campus, Lapu-Lapu City, Cebu, Philippines

[3] Campus Director, Philippine State College of Aeronautics Mactan Campus, Lapu-Lapu City, Cebu, Philippines

Email : krstylzgl@yahoo.com

Abstract

The language of Mathematics depends so much on symbols and notations. Mathematical problems are stated in words and have to be translated into algebraic or mathematical expressions in terms of symbols and notations. Unless translated accordingly, it is only then that the student can solve the problem correctly. Thus, this research sought to identify the difficulties encountered and the level of performance in translating algebraic worded statements into algebraic expressions of the 3rd year students of the four campuses of Philippine State College of Aeronautics. A descriptive quantitative method of research was employed using a researcher-made questionnaire consisting of a 20-item problem solving test involving the four fundamental operations of mathematics which was given during the preliminary period of the 1st Semester 2016-2017. Scores in this test measured their performance level in translating worded statements while interpretation of their mistakes identified their difficulties in translating worded statements. Results indicate that the respondents are below in the satisfactory level in translating worded statements. Carelessness, lack of comprehension, interchanging values, and unfamiliar words are some of the common difficulties encountered by the respondents in translating worded problems.

Keywords : Mathematics Difficulties ; Problem Solving Skills ; Translating Worded Statements into Mathematical Symbols, Level of Performance

บทคัดย่อ

ภาษาทางคณิตศาสตร์ใช้สัญลักษณ์และข้อความต่างๆ เป็นอย่างมาก โจทย์ทางคณิตศาสตร์ต่างๆ ได้ถูกระบุไว้เป็นคำพูดและต้องถูกแปลเป็นสำนวนที่เกี่ยวกับพีชคณิตหรือเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ในแง่ของสัญลักษณ์และข้อความ ดังนั้น หากไม่ได้รับการแปลแล้ว มันจะเป็นเพียงแค่การที่นักศึกษาสามารถแก้โจทย์ได้อย่างถูกต้อง ด้วยเหตุนี้ การวิจัยนี้ได้จัดทำขึ้นเพื่อระบุอุปสรรคต่างๆที่พบ และระดับความสามารถในการแปลข้อความทางพีชคณิตไปเป็นสำนวนทางพีชคณิตของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ของวิทยาลัยการบินประเทศฟิลิปปินส์ทั้ง 4 วิทยาเขต การวิจัยเชิงปริมาณเชิงบรรยายนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งประกอบด้วยการทดสอบการแก้ปัญหา 20 รายการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการขั้นพื้นฐาน 4 ขั้นของคณิตศาสตร์ที่ได้รับในช่วงต้นภาคการศึกษาที่ 1 ปี 2559-2560 คะแนนในการทดสอบนี้วัดระดับประสิทธิภาพในการแปลข้อความในขณะที่การตีความหมายข้อผิดพลาดของนักศึกษาระบุถึงอุปสรรคในการแปลข้อความต่างๆ ผลการวิจัยระบุว่าผู้ทำแบบทดสอบมีประสิทธิภาพในการแปลข้อความต่ำกว่าระดับความพึงพอใจ ความไม่ใส่ใจ การขาดความเข้าใจ ค่านิยมการสับเปลี่ยนระหว่างคำ และคำที่ไม่คุ้นเคย เป็นอุปสรรคที่พบบ่อยในการแปลโจทย์ของผู้ทำแบบทดสอบ

คำสำคัญ : อุปสรรคทางคณิตศาสตร์ ; ทักษะการแก้ปัญหา ; การแปลข้อความไปเป็นสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ ระดับความสามารถ

Introduction

Word problems have been considered as one of the topics in algebra which most of the students are afraid of. The hardest thing about doing word problems is taking the English words and translating them into mathematics. Usually, once you get the math equation, you are fine. The actual math involved is often fairly simple, but figuring out the actual equation can seem nearly impossible.

Part and parcel of word problems is to translate it into a mathematical sentence to fully understand the problem. However, student especially in 3rd year college have challenges and difficulties in analyzing and interpreting word problems. They can easily perform an indicated operation but when this is given in verbal forms, but they need to first identify what operation is involved by translating this into a mathematical sentence before actually perform the operation and arriving at the correct answer. The difficulty lies in the translation between English and mathematics and vice versa

because mathematics is such a dense language, every symbol matters; most students are not accustomed to reading that carefully. In addition, many students do not have a solid grasp of the meaning of the symbols in the first place, let alone sufficient fluency to allow for translation. While they can often solve a problem conceptually, they still struggle with symbolically representing the same problem, which leads to difficulties when they are faced with problems they cannot solve by simple reasoning.

Higher Education Institutions ensure that education is delivered through the inner nerve of students to let them work with degree of excellence domestically and internationally to produce quality graduates who are globally competitive. The aim of colleges and universities is to create, invent, and innovate instructional methods and strategies to achieve it. Instruction, research and production are focused to highest degree for students to be given proper education they deserve.

The Philippine State College of Aeronautics is one of the higher education institution offering technical courses such as Aircraft Maintenance Technology, Aeronautical Engineering, and Aviation Electronics Technology. It has four campuses: Villamor Campus located at Piccio Garden, Villamor, Pasay City; Mactan Campus located at Mactan Benito Ebuen Air Base, Lau-Lapu City; Pampanga Campus located at Palmayo, Pampanga; and Lipa Campus located Lipa City, Batangas. The highly technical nature of these courses needs methods and strategies in conducting lecture classes so that education may be effective to students. Each course has mathematics such as College Algebra, Trigonometry, Analytic Geometry, Differential Calculus, Integral Calculus and the like.

Most of the topics are not just in mathematics subjects of the above-mentioned courses involved worded statements in relation to the aviation that require the student to calculate areas and do basic unit conversions from feet to inches, solving altitudes, inclinations, fuels and other problems which also require mathematical skills for the students to be able to solve such problems. Applications of such skills are very important and it is where the College Algebra supposed to learn such skills as this is the fundamental subject that tackles translation of worded statements into mathematical symbols. It is also important to understand the topic and be able to fully grasp how aviation industry really works.

Thus, this study addressed the difficulties encountered and the performance level of the 3rd year Aircraft Maintenance Technology students of the four campuses

of the Philippine State College of Aeronautics Mactan Campus for the 1st Semester 2016-2017 in translating worded statements into mathematical symbols.

Review of Related Studies

This study was anchored on the different problem solving heuristics of the following studies:

According to Polya (1957), solving problem is a practical skill. Students will understand problems when they observe and imitate what other people do when solving problems. Our conception of the problem differs when we are shifting points of view in the problem. Krulik & Rudnick (1996), on their book about teaching reasoning and problem solving, found that the ability of students to recognize words is fundamental to reading. Being able to visualize the problem can lead to a successful problem solving.

According to Mayer (1989, as cited in Yared, 2003), one common problem in translating sentences into symbolic language is that individuals end up remembering materials that are consistent only with their prior schemas. Bardillion Jr. cited in Yard (2003) indicates that the ability to mathematize expression is the most directly linked with success in problem solving.

Yeo (2009) found that some students have slow progress in solving the problem due to their inability to translate the problem into a mathematical form. Some students also have difficulties in solving the problem because they do not comprehend the problem as they found the problem confusing.

In the study conducted by Aniano (2010), the level of difficulties in translating phrases to symbols was one of the factors that determine the problem solving skills of students. It was seconded by Vista (2010) that students' comprehension in translating phrases into symbols affects the students' performance in problem solving.

Yared (2003), on the other hand, cited in Mayer (1982, 1989) and Matlin (1992) shows that problem solver ends up to simplifying problems even to the extent of misrepresenting the information given.

Research Objectives

This study aimed to determine the performance level and difficulties encountered by the 3rd year Aircraft Maintenance Technology students of the four campuses of the Philippine State College of Aeronautics Mactan Campus for the 1st Semester 2016-2017 in translating worded statements into mathematical symbols.

Specifically, this study sought to answer the following questions:

1. What is the level of performance of the AMT students in translating worded statements into mathematical symbols?

2. What is the difficulty of the AMT students in translating worded statements into mathematical symbols in terms of :

2.1 Misinterpretation of the Statements;

2.2 Lack of Comprehension;

2.3 Incorrect Use of Symbols;

2.4 Carelessness; and

2.5 Interchanging values

3. Base on the findings, what recommendations could be proposed to enhance the performance of the AMT students in translating worded statements into mathematical symbols.

Research Methodology

3.1 Design

This study used both qualitative and quantitative methods to sufficiently describe and interpret data and information about the performance level and difficulties encountered by the 3rd year students of the four campuses of Philippine State College of Aeronautics in translating worded statements into mathematical symbols.

3.2 Samples

The 200 3rd year Aircraft Maintenance Technology students of Philippine State College of Aeronautics of the four campuses were chosen as respondents. There were 50 students selected in each campus who were heterogeneous.

This study was conducted at the Philippine State College of Aeronautics where the researchers are employed.

3.3 Instrument

The data of the study was obtained through a researchers-made test. The test was consisting of twenty items involving fundamental operations in which every operation consisted of five items. A table of specification was also used to ensure that the number of items was equally distributed. Each item was given a weight of one point. This researchers-made test will measure the performance level of the AMT Students in translating worded statements into mathematical symbols. The students were required to translate the worded problems into mathematical symbols. It was face and content validated by Institute of Engineering Technology Course Coordinator, Academic Supervisor, Campus Director and two Mathematics experienced instructors.

To avoid inconsistency in measuring the answers of the students, inter-rater reliability was used. Three inter-raters were tasked to check and re-check each item answered by each student correctly. Each rater went through the items and determined whether they were correctly translated or not into mathematical symbols. Miles & Huberman's (1994) formula was used as a statistical measure of inter-rater agreement were the formula is:

$$\text{Reliability} = \frac{\text{Agreement}}{(\text{Agreement}+\text{Disagreement})} \times 100$$

3.4 Data Collection

The researchers requested for permission from the participating campuses' Directors. The researcher-made test was distributed at the time when students have already covered addition, subtraction, multiplication and division of algebraic expressions during the preliminary period of the 1st Semester 2016-2017.

The test was administered by the researchers themselves. Students were instructed to write the mathematical symbol of each worded statement in the questionnaire. They were tasked to determine which operation that could best be performed to translate the worded statements. Students were given 45 minutes to answer the entire questionnaire.

3.5 Data Analysis

The researchers adopted norms for interpretation from the school's standards of the participating campuses to answer the performance level of translating worded statements into mathematics symbols of the 3rd Year AMT students.

Table 1 shows the norms for interpretation adopted from the campus standards.

Table 1 *Norms of Interpretation*

Score	Description
18-20	Outstanding
14-17	Very Satisfactory
10-13	Satisfactory
6-9	Poor
0-5	Very Poor

Such is the participating campuses grading system where the base score is equivalent to 70%.

The common mistakes respondents had in each item were determined and interpreted to determine students' difficulties in their translation. The following difficulty categories "misinterpretation of the problem" and "lack of comprehension of the problem posed" were adopted from the work of Yeo (2009). Other difficulties which the researcher deemed not falling under Yeo's framework were also documented and analyzed, such as the use of incorrect operations, carelessness, and inter-changings values.

Research Results and Discussions

Student's Performance in Translating Worded Problems

Fig. 1 shows the AMT student's scores in translating worded statements into mathematical symbols. It appears that 6 out of 200 AMT students got a perfect score while 7 out of 200 got a score of 0 in the test. It shows in the graph that the distribution of scores is inconsistent since the bars vary in height.

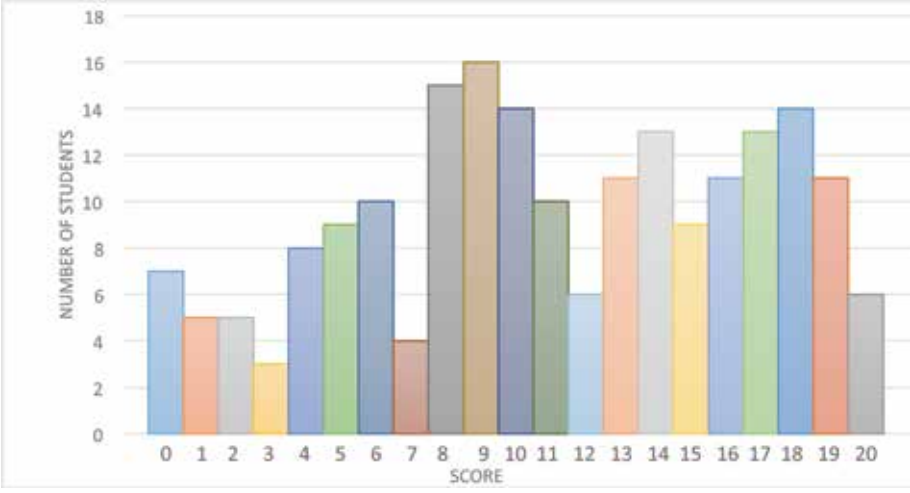

Fig.1. Scores in translating worded statements into mathematical symbols

It was found out in Fig. 2 that 16% of the respondents have outstanding performance level in translating worded statements to mathematical symbols. On the other hand40% of the respondents are below the satisfactory level of performance in translating worded statements to mathematics symbols in which 18% belongs to very poor performance and 22% described as poor,

In general, 60% of the AMT students meet the satisfying score in translating worded statements to mathematical symbols.

Fig. 2 Level of performance in translating worded statements.

2. Student's Difficulties in Translating Worded Statements

Below are scanned works of students showing difficulties in translating worded statements into mathematical symbols. All AMT students' answers were analyzed and were carefully chosen to represent other similar solutions.

From Yeo (2009)

1. Misinterpretation of the Problem

AMT Students failed to translate the problem due to misinterpretation. According to Yeo (2009), students misinterpret the problem when they reflect solutions that are opposite or contrary to the correct solution.

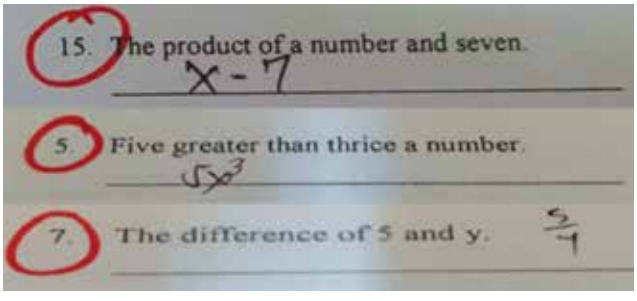

Fig. 3. Answers showing misinterpretation of the statements

About 120 out of 200 students, who answered item number 1 incorrectly, misinterpreted the statement. In figure 3, the students answered item number 15 as "x - 7" when it should be "7x". Students translated the phrase "product" as difference instead of multiplication. While in item number 5, where 110 out of 200 students misinterpreted the statement. Students thought that the phrase "greater than" refers to multiplication instead of addition.

On the other hand, one student thought that "difference" in item number 7 refers to division instead of subtraction. This happened to 82 out of 200 students who got an incorrect answer in this item. Students looked for keywords when they read a statements instead of trying to understand what the statement is all about and this had lead them into a wrong translation of the worded statements into mathematical symbols.

2. Lack of Comprehension

Fig. 4 shows the incorrect answers of students who did not comprehend fully the statements. They got difficulties encountered in translating worded statements as "they were unable to visualize and did not comprehend the problem at all"Yeo (2009).

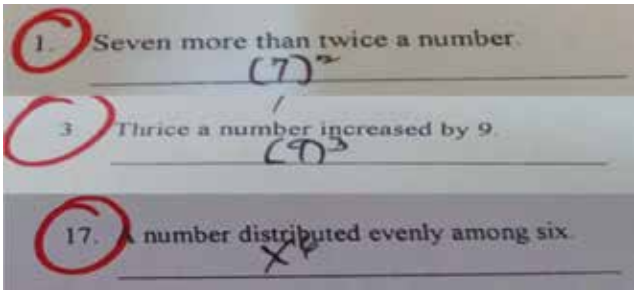

Fig. 4. Answers showing students did not fully comprehend the statement

In Fig. 4, a student answered item number 14 by just writing the given value in the order as they appear in the statement and just guessed the fundamental operation. This happened to the students who answered item number 15 as "7x^2" when it should be "2x + 7". Same happened with different students who answered item numbers 3 and 17.

These categories are formed aside from those of Yeo's.

3. Incorrect use of Operations

It appears in Table 2 that division is the fundamental operation most 3rd year AMT students have difficulty with. This consists of 149 students, which is 74.5% of the sample population. Division was seconded by Multiplication in which 48% got mistakes.

Table 2 *Mean of Incorrect Answer*

Operation	Mean number of students	Percentage
Addition	46.2≈48	23%
Subtraction	79.2≈ 79	39.5%
Multiplication	95.6≈ 96	48%
Division	148.6≈ 149	74.5%

The mean of incorrect answers was determined by getting the mean score of correct answers in each of the four fundamental operations. Since there are five questions for each operation, the researchers tallied those students who got correct answer in each question then added the total number of correct answers to the other items with the same operation and divided by five. Since there are 200 respondents in the study, the researchers subtracted the mean score of correct answers from the total number of the respondents.

4. Carelessness

Eighteen out of 61 students who got an incorrect answer in item number 10 made careless mistakes. In the figure shown above, a student answered the number 2 item carelessly, student got the correct expressions but failed to correctly answered the operation instead of "+", the student mistakenly answered "-". On the other hand, for item number 16, the student got the correct arithmetic operation which is division but answered "c" instead of "x". The same is reflected in item number 3, instead of "3x + 9", the student mistakenly wrote "x + 9".

Fig. 5 shows that some students who made mistakes knew the operation but tended to miss out, added value or wrote a different value because of carelessness. In all items, few students made careless mistakes.

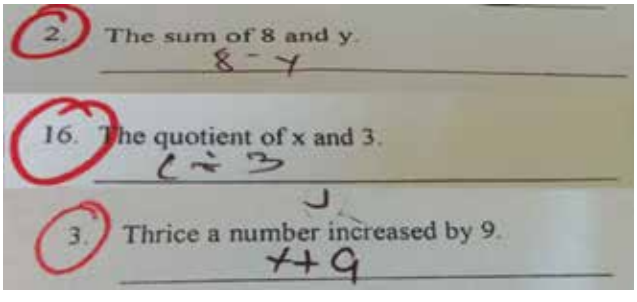

Fig. 5. Answers showing careless mistakes.

5. Interchanging Values

Interchanging values mostly occur in items involving subtraction and division in which students interchange value for minuend in subtrahend, and vice versa. The

same goes for division in which the divisor is incorrectly placed as the dividend and vice versa. This incorrect translation into mathematical symbols will eventually lead to incorrectly solving the given as unlike addition and multiplication, subtraction and division are not commutative operations.

In Fig. 6, for item number 8, the minuend "5x" was written as subtrahend and vice versa in item number 10. Eighty two (82) out of 200 students interchanged these values in item number 8.

On the other hand, in item number 16 where about 15 out of 200 AMT students interchanged the values x and 3 as divisors and dividends, respectively. These are the same answers given by students who tend to write the values in accordance to the position of the value stated in the given which lead them to translate worded statements into mathematical symbols incorrectly. It is also considered as one of the difficulties encountered in translating worded statements into mathematical symbols.

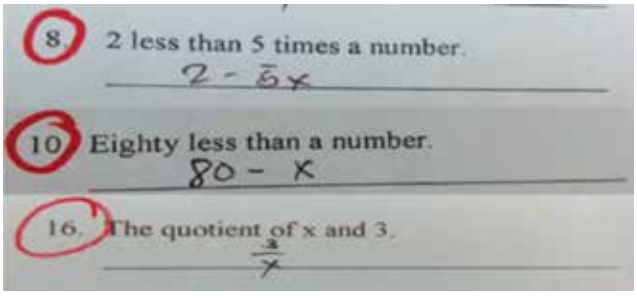

Fig. 6. Answers showing interchanging values of the given statements.

6. Conclusions

In the light of the findings, it is therefore concluded that the students' ability in translating worded statements into mathematical symbols depends on how they comprehend the given statements through analysis and application of knowledge. Students must comprehend the given statements before answering because translating worded statements is a difficult task as it involves presence of mind and knowledge on how to apply the basic mathematical operations.

The regular learning target of at least 85% of the AMT students must be able to translate worded statements into mathematical symbols was not met as only 60% of the AMT students was in and above the satisfactory level of performance.

Of the four operations, students had division as the most difficult to perform. This may be because division is the operation less prioritized in every discussion involving whole number or decimals. This is the last operation taken up in their classes. So, instructors may have made the least focus on this topic.

7. Recommendations

The following recommendations are herein proposed:

7.1 The College may consider sending instructors to different trainings and seminars related to mathematics to enhance their strategies in teaching.

7.2 The College may consider sending instructors abroad for further studies.

7.3 The College may consider giving financial benefits to those faculties who performed well.

7.4 Instructors may consider having a manual or workbook to enhance the students mathematical skills.

7.5 Instructors may consider varying their teaching strategies to suit to students different levels of comprehension.

7.6 Instructors may incorporate worded statement activities into daily instruction, instead of saving them for independent seatwork or homework. They should consider students unit goals and students' background and interests when preparing worded statement activities.

7.7 Instructors may focus on specific ways to teach worded statements like covering instruction in visual representations, such as tables, graphs, and diagrams. Well-chosen visual representations help students focus on what is central to many mathematical statements.

7.8 Instructors are encouraged to teach multiple strategies that can be used during class. Sharing, comparing, and discussing strategies afford students the opportunity to communicate their thinking and, by listening to others, become increasingly flexible in the way they approach and translate statements. Too often students become wedded to just one approach and then flounder when it does not work on a different or more challenging problem.

7.9 Instructors are encouraged also to help students recognize and articulate mathematical concepts and notation during translation of worded statement activities. The key here is for instructors to remember that students' skills will improve when students understand the formal mathematics at the heart of each statement.

References

Aniano, L. C. (2010). Difficulties in solving word problem on fractions among grade VI pupils of Balara Elementary School. Morong, Rizal: Unpublished Master Thesis, University of Rizal.

Bardillion, R. U. (2004). Students' Filipino verbal and symbolic translations, problem solving ability and attitude towards mathematics word problems. Quezon : Unpublished Master Thesis, University of the Philippines.

Dela Cruz, J.K. &Lapini, M.R. (2014). Students' Dificulties in Translating Worded Problems into Mathematical Symbols. A research presented at the DLSU Research Congress 2014. De La Salle University, Manila, Philippines.

Krulik, S., & Rudnick, J. (1996). The new sourcebook for teaching reasoning and problem solving in junior and senior high school. Needham Height, Massachusetts : A. Simon & Schuster Company.

Miles, M. B., & Huberman, A.M. (1994). Qualitative data analysis. Thousand Oaks, CA : Sage.

Polya, G. (1957). How to solve it.Princeton, New Jersey: Princeton University Press. (pp. 5-23)

Vista, E. M. (2010). Developing comprehension of word problems in mathematics through grammar integration. Quezon: Unpublished Master Thesis, University of the Philippines.

Woodward, J., Beckmann, S., Driscoll, M., Franke, M., Herzig, P., Jitendra, A., Koedinger, K. R., &Ogbuehi, P. (2012). Improving mathematical problem solving in grades 4 through 8: A practice guide (NCEE 2012-4055). Washington, DC: National Center for Education Evaluation and Regional Assistance, Institute of Education Sciences, U.S. Department of Education.

Yared, J. A. (2003). Comprehension of word problems in Mathematics through grammar integration. Quezon : Unpublished Master Thesis, University of the Philippines.

Yeo, K. K. J. (October, 2009). Secondary 2 Students" Difficulties in Solving Non-Routine Problems. International Journal for Mathematics Teaching.

The Effect of Prewriting Techniques on Yemeni EFL Tertiary Learners' Writing Skills

Morshed S. Al-Jaro*[1]/ Ahmad M. Al-Quiadhi[2]/ Khadijah Y. Ramadhan[3]

[1]English Department, College of Women, Seiyun, Hadhramout University, Yemen

E-mail : morshed_salim2000@yahoo.com[2,3]

English Department, Faculty of Education, Sana'a University, Sana'a, Yemen

E-mail : quiadhy@gmail.com

Abstract

The present study investigated the effect of prewriting techniques on Yemeni EFL tertiary learners' writing skills and explored the improved writing aspects due to the use of these techniques. The study was quasi-experimental with intact groups and adopted a Pre-test and Post-test Nonequivalent Control Group Design. Only two groups of the first level students at the Department of English, Faculty of Education, Sana'a University, Yemen were chosen as intact groups and assigned randomly as experimental and control groups. A composition proficiency test as a pre-test was administered shortly before conducting the experimental treatment to check the homogeneity among the participants. During sixteen sessions and over a period of two months, the treatment took place. The experimental group subjects were trained and exposed to six different prewriting techniques, while the subjects of the control group were not exposed to those six techniques. Shortly after the treatment period was over, the post-test was administered. Immediately after the post-test, the subjects of the experimental group were asked to respond to a short interview (Talk aloud protocol). The subjects of the experimental group showed statistically significant improvement in their written performance. Further investigation was carried out and the results revealed that the organization of ideas and content were the most improved aspects of writing due to the use of prewriting techniques.

Keywords : Prewriting techniques, writing skills, process approach, EFL.

บทคัดย่อ

วิจัยนี้ได้ศึกษาผลของเทคนิคการร่างงานเขียนต่อทักษะการเขียนของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาชาวเยเมนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และศึกษามุมมองการเขียนที่ดีขึ้นจากการใช้เทคนิคเหล่านี้ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองกับกลุ่มเท่าเทียมกันและใช้กลุ่มควบคุมที่ไม่เท่าเทียมกัน-วัดผลก่อนและหลังการทดลอง มีนักเรียนเพียงสองกลุ่มจากนักเรียนระดับต้นจากภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยซะนะอะ ประเทศเยเมน ที่ได้รับเลือกให้เป็นกลุ่มเท่าเทียมและได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการทดสอบความชำนาญองค์ประกอบในฐานะที่เป็นการทดสอบก่อนการทดลองไม่นานก่อนการปฏิบัติการทดลองเพื่อตรวจสอบความเป็นเอกพันธุ์ของผู้เข้าร่วม การทดลองมีทั้งหมด 16 ขั้นตอนและใช้เวลามากกว่า 2 เดือน เป้าหมายกลุ่มทดลองได้รับการฝึกฝนและใช้เทคนิคการร่างงานเขียนที่แตกต่างกัน 6 เทคนิค ในขณะที่เป้าหมายกลุ่มควบคุมไม่ได้ใช้เทคนิคทั้ง 6 มีการทดสอบหลังการทดลองไม่นานหลังจากการทดลองสิ้นสุดลง เป้าหมายกลุ่มทดลองถูกสัมภาษณ์สั้นๆทันทีหลังการทดสอบ (วิธีการพูดออกมาดังๆ) เป้าหมายกลุ่มทดลองแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการที่ดีขึ้นต่อประสิทธิภาพการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีการศึกษาอื่นๆตามมาและผลการวิจัยพบว่าการจัดระบบความคิดและเนื้อหาเป็นแง่ของการเขียนที่ดีขึ้นมากที่สุดเนื่องจากการใช้เทคนิคการร่างงานเขียน

คำสำคัญ : เทคนิคการร่างงานเขียน ทักษะการเขียน ขั้นตอนกระบวนการ การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL)

1. Introduction

Writing is one of the English basic skills that students should learn at schools and the university level. As one of the English language skills, it is of great significant to communication. Moreover, it helps students to learn by reinforcing the grammatical structures, idioms, and vocabulary. Furthermore, writing can develop their critical thinking and enable them discover something new to write about or a new way of expressing their ideas (Raimes, 1985). Therefore, given the importance of writing in language learning and teaching is essential for language teachers to help their students become effective writers. This may be done by providing them with the most appropriate way for teaching writing, encouraging them and avoiding any thing that may hinder their development.

Writing, the subject to be investigated in this study, is accepted to be the most difficult skill (Richards, 1990). “It is clearly a complex process, and competent

writing is frequently accepted as being the last language skill to be acquired for native speakers of the language as well as for foreign/ second language learners" (Hamp-Lyons and Heasley, 1987, p. 2).

In an English as foreign language (EFL) classroom, many students and instructors feel that writing is a chore. Students are always hesitant to write because they are inhibited and afraid of making mistakes. Many student writers cannot generate ideas and get started on their topic in hand (Wasko, 2011). This is because they either were interrupted by others during the class-period and cannot concentrate, or they lack the techniques for generating ideas, collecting information, and getting started on a writing topic. Prewriting stage has different activities/ techniques/ strategies, in which they help to generate ideas, collect information, get started, and facilitate the writing process (Maham and Nejadansari, 2012). Many researchers (Zamel, 1981; Spack, 1984; D'Aoust, 1986, Oluwadiya, 1992) have emphasized the facilitative role of prewriting techniques for the writing process. For example, Zamel (1981) states that "students first of all need ideas to explore and write about, while more skilled writers have established certain methods that allow them to proceed with this exploration, less proficient writers need to be taught how to make use of prewriting strategies or invention techniques" (p. 203). Spack (1984) asserts that prewriting techniques teach students to write down their ideas quickly in raw form, without undue concern about surface errors and form. This practice helps their fluency, as they are able to think and write at the same time, rather than think and then write.

At the Department of English, Faculty of Education, Sana'a University, Yemen the students are supposed to study for four academic years to complete their BA Degree in Education. During this period, they must pass five obligatory writing courses; two writing English courses (writing I and writing II) in the first year, two writing English courses (writing III and writing IV) in the second year, and the last course (advanced writing) in the third year. The general objective of these courses, as reported by Sharyan (2007), is to develop the students writing skills required to cope with the various communicative needs in their academic studies as well as later on in their careers. At the Faculty of Education, Sana'a University, where the present study took place, EFL writing is mostly taught through traditional methods and techniques. Instructors consider writing as a type of assignment, in which their roles are to assign topics to student to write about, correct some writing assignments by spotting out all grammatical errors

and mistakes, and giving grades. Students are not allowed to correct their own mistakes by themselves or with the help of their peers because the teacher does it for them (Naif, 2003). As a result, they are still committing the same mistake and errors and this actually reflects the student's reluctance towards writing. Such instructors as well as students look at writing as a one step activity, and they ignore what it is called the writing processes (prewriting, writing, and rewriting) and the different strategies related to each stage.

Actually, the studies conducted on the field of the present study revealed that students neither prepare plans, nor apply any of the prewriting strategies. For example, Shamsher (1994) reported that students did not prepare any plan before embarking on any writing process. This was also confirmed by Al-Mahfadi (2005) that they never applied any of the prewriting strategies because they had not been taught those strategies or thought that planning stage is not important for a writing process. Therefore, there is a need for conducting a study on the effect of prewriting techniques on developing the EFL student's writing skills since, to the best knowledge of the researcher, no systematic study has been undertaken so for on the effect of teaching prewriting techniques on EFL student's writing skills in the area where the present study will is conducted. Accordingly, the present study is an attempt to find out the possibility of developing the EFL Yemeni students' performance in writing through teaching them explicitly prewriting techniques. This study is supposed to touch the society need and solve many of the students' difficulties in writing skills.

2. Research Objectives

To fulfill the purpose of this study the following objectives were proposed:

2.1 To examine the effect of prewriting techniques on Yemeni EFL learners' writing skills.

2.2 To find out what aspect(s) of writing is/ are more improved due to the use of those techniques.

The study also seeks to answer the following two questions:

1. To what extent do prewriting techniques affect the Yemeni EFL learners' writing skills.

2. What aspects of writing are more improved due to the use of prewriting techniques (in case of improvement)?

3. Research Methodology

3.1 Study Design

The procedures of quasi-experimental design were followed in this study since it was not possible for the researchers to select or assign subjects randomly. Creswell (2005) declares that such design may occur in which researchers need to use intact groups because of the availability of the participants or because the setting prohibits forming artificial groups. Consequently, the quasi-experimental (Pretest-Post-test Non- equivalent Control Group Design), or as Leedy and Ormrod (2005) called it (Nonrandomized Control Group Pretest-Post-test Design), was used as the experimental design for the study. The researcher assigned two intact classes as the experimental and control groups, administered a pretest to both groups at the same time, and conducted the treatment to both groups to assess the differences between them.

3.2 Population and Sampling

The population in this study was the first level program students at the Department of English, Faculty of Education, Sana'a University, Yemen. They were 180 students, out of which only 25 were male students. The first level consisted of three groups, and for the purpose of teaching and collecting data for the present study, the researcher chose two groups after excluding the third group since it contains only girls. As a result, the remaining two groups were the participants of the study (convenience sampling).

The two groups of respondents (i.e. group "B" and group "C") were randomly assigned to the groups required by the study design by using 'flip coin strategy'. The result was that group "B" represented the experimental group (G1), and group "C" represented the control group (G2). The total number of the subjects who were present in the day of administering the pretest was one hundred and twelve; fifty seven were in the experimental group and fifty five were in the control group. While only one hundred and three subjects were present in the day of administering the post-test; fifty three were in the experimental group and fifty were in the control group. Therefore, the available participants in the two groups were the sample of the study and they were fifty students in each group (44 girls and 6 boys in the experimental group; 39 girls and 11 boys in the control group) and they were included in the actual work and data collection of the study

3.3 Research Instruments

The data in this study were collected through two instruments developed by the researcher; pretest, post-test and talk aloud protocol.

3.3.1 Pretest and Post-test: For the sake of answering the research questions, the researchers developed two Composition Proficiency Tests. Hughes (1989) indicates that the appropriate way to test people's writing ability is to get them to write. These consisted of two paralleled composition proficiency tests to be used as the pretest and post-test for the experiment. The subjects in both groups are required to write two compositions in two similar topics of general knowledge.

Choosing such an instrument was intended to compare the subject's performance in writing before and after the experimental treatment respectively.

3.3.2 Talk Aloud Protocol (TAP): Talk Aloud Protocol (TAP) was used to assess the subjects' process. Ericsson and Simon (1980) clarify that TAP involves participants only describing their action but not giving explanation. This method was thought to be more objective in that participants merely report how they went about completing a task rather than interpreting or justifying their actions. It is believed that such an instrument procedure can yield rich data, "since it elicits information which is kept in short term memory and is thereby directly accessible for further processing and verbalization. The other method cannot always be relied on to produce data stemming directly from subject's actual experience or thought processes" (Seliger and Shohamy, 1989, p. 170). Therefore, students of the experimental group were subjected to a short interview to express clearly and briefly what they did exactly in the post-test.

3.4 Data Collection

The process for collecting data in this study passed through a number of stages:

3.4.1 Administering the Pretest: The subjects in both groups of the study were given a composition proficiency test as the pretest. They were asked to write a paragraph on only one topic out of three of a general knowledge, provided with the needed instructions about the test before and during the test and told that this test is a part of their assignment to take the matter more seriously. Also, the subjects in both groups took the pretest at the same time (in the morning) and were given enough time (about sixty minutes) to finish their test.

3.4.2 Teaching the Two Groups: A week after the administration of the pretest, the two groups were subjected to the treatment which lasted for eight weeks, two classes (one and a half hour for each class) per a week for each group. During that duration, the subjects of the experimental group were exposed to six prewriting techniques (brainstorming by listing, brainstorming by clustering, wh-questions, cubing, free-writing, and outlining) and trained how to use these techniques to help them in generating ideas, collecting information, and organizing thoughts before embarking in the actual writing process. While the control group students were not exposed to these prewriting techniques at all. They only were taught the conventional for teaching writing in which the teacher assigned a topic and asked them to write a composition, then collected their assignments for correction and evaluation.

3.4.3 Administering the Post-test: Shortly after the experimental treatment was over and exactly a week after it, the post-test was administered. The subjects in both groups sat for a composition proficiency test. They were asked to write a paragraph on only one topic out of three of a general knowledge. The questions in this test were not the same of those of pretest but they were identical. Also, they were asked to submit their drafts at the end of the test.

3.4.4 Applying the Talk Aloud Protocol (TAP): Immediately after finishing the post-test, the subjects of the experimental group were asked to respond to a short interview in which they can talk precisely and briefly on what they did before they started writing their compositions.

3.4.5 ESL Composition Profile: To evaluate the students written performance in the pretest and post-test, the researchers used a ready-made scale (ESL Composition Profile) which was designed by Hartfiel, Hughey, Wormuth, and Jacobs (1985). It was divided into five component/ aspect scales; content, organization, vocabulary, language use, and mechanics. Each of these components/ aspects had ranged at different levels which were controlled by certain criteria that were attributed to the subject's actual performance. The total mark of the profile was 100 and it was distributed to 30, 20, 20, 25, and 5 as high marks for each of the component scales of the profile respectively.

Two experienced teachers of writing at the Department of English, Faculty of Education, Sana'a University were selected as evaluators for the pretest and post-test composition papers of the study and on their turn they revealed their cooperation with the researchers. They were trained to use the ESL composition profile on three papers as

samples and given enough time to finish evaluation. When they finished marking, simple statistical analyses were carried out to ensure the reliability of marking. Hughes (1989) indicates that multiple scoring should ensure scorer reliability, even if not all scorers are using quite the same standard. "Nevertheless, once scoring is completed, it is useful to carry out simple statistical analyses to discover if anyone's scoring is unacceptably aberrant" (p. 97). Therefore, the correlation between the two markings of the pretest was carried out.

Table 1 *: Pearson's correlation between the two markings of both tests*

Correlations

		Total
Pretest Marking	Pearson Correlation	.963**
	Sig. (2-tailed)	.000
	N	100
Post-test Marking	Pearson Correlation	.979**
	Sig. (2-tailed)	.000
	N	100

**. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

Table 1 : Pearson's correlation between the two markings of both tests

Table 1 above shows that the results of the correlation between the two markings are statistically significant. It was found to be (r = .963, p. = .000) for the pretest marking. For the post test, it was found to be (r = .979, p. = .000).

3.5 Data Analysis

For the analysis of the data collected, the Statistical Package for Social Sciences (SPSS) was used. The statistical tools used were: Independent samples t-test, Paired t-test and Descriptive statistics. The independent samples t-test was used after administering the pretest to prove that both groups were equivalent before the treatment. It was also used after the treatment to analyze the data by comparing the performance of both groups with respect to their performance in the post-test. Such a test qualified as the most appropriate statistical measurement since only two variable and/ or two groups were involved. A paired t-test was used to answer the question "which aspect(s) is/ are more improved?" by comparing the mean of those aspects in both tests of the experimental group. Descriptive statistics were also used

to find out the mean and standard deviation. Frequencies also helped in answering the question "what are the most frequently used prewriting techniques?"

The results were interpreted to the two tailed level of significance (0.05) which is the most commonly preferred value. Therefore, when the significance level computed for two variables is smaller or equal to 0.05, the two groups are considered to be different and there is a significant difference between the groups for the sake of the group which has the higher mean. When it is greater than 0.05, then it means that there is no significant difference between the groups ; i.e. the two groups are considered equal according to the mean scores.

Moreover, Cohen's d effect sizes was used in this study and especially to answer the first question. It is used to determine the size of the predicted effect. An effect size is the difference between two means (e.g., treatment minus control) divided by the standard deviation of the two conditions. The results obtained from this process or calculation is subjected to a certain scale in order to judge that this effect sizes are small, medium, or large. "Cohen's suggestion that effect sizes of .20 are small, .50 are medium, .80 are large enables us to compare an experiment's effect-size results to known benchmarks" (Thalheimer and Cook, 2002, p. 2).

4. Results

4.1 Answering the first question: To what extent do prewriting techniques affect Yemeni EFL learners' writing skills?

To determine whether there is a statistically significant difference between the experimental group and the control group on the overall pretest score, a t-test on the difference between the experimental and control groups' pretest mean scores was calculated. The analysis of the mean scores showed that there were no significant differences at the starting point of the study.

Table 2 *Independent samples t-test between experimental and control groups pretest (n=50)*

Group	Mean	Std. Deviation	df	T	Sig.
Experimental	68.49	9.43	98	0.655	0.514
Control	67.03	12.62			

Table 2 above reveals that there is no statistically significant difference in the pretest scores between the two groups. The pretest mean of the experimental group (M=68.49) is not significantly different from that of the control group (M=67.03). As far as the standard deviation shows the standard of how far out from the point of central tendency (Mean) the individual scores are distributed. The standard deviation of the experimental group (9.43) is approximately closer to the standard deviation of the control group (12.62).

The two groups are, therefore, diagnosed to be more of homogeneous groups because of the fact that the smaller the standard deviation, the closer the distribution is to be to the central point.

The significance value (sig. 2-tailed) of the test (0.514) is larger than 0.05 which indicates the lack of significant difference between the groups and they are similar in their writing performance before the treatment. By this, it could be safely concluded that both groups are homogenous and equivalent.

Since the two group are homogenous in the pretest, any difference was found in their performance in the post-test could be safely attributed to the effect of the treatment. To examine whether or not there was a statistically significant difference between the pretest and post-test scores for students in the experimental group a t-test on the difference (paired sample t-test) between the mean pretest and post-test scores was used.

Table 3 below shows a significant improvement in overall test scores from the pretest to the post-test. It presents the means and standard deviation of the post-test scores for the experimental group.

Table 3 *Paired samples t-test for the experimental group's pre/post tests*

Experimental Group	Mean	Std. Deviation	df	t	Sig.
Pre-test	68.49	9.43	49	-12.14	0.000
Post-test	79.62	10.05			

Table 3 reveals that there is a difference between the pretest and post-test scores of the experimental group for the sake of those of the post test. The mean in the post-test (M= 79.62) is significantly higher than the pretest mean (M= 68.49) Also, the standard deviation of the post-test (10.05) is larger than that of the pretest (9.43).

Therefore, it can be inferred that there is a statistical significant difference between the performance of the experimental group on the pre and post tests for the sake of the post-test. This difference between the means existed as a result of the prewriting techniques that the subjects were trained and exposed to during the experiment. Similarly, the mean scores in the post-test of the experimental and control group were compared

A t-test (independent-samples t-test) on the difference between the mean pretest and post-test scores were used. The results are presented in Table 4 below.

Table 4 *Means scores of the experimental and control groups in the post test*

Group	Mean	Std. Deviation	df	t	Sig.
Experimental	79.62	10.05	98	5.090	0.000
Control	68.33	12.03			

It is clear from Table 4, that post-test mean of the experimental group (M= 79.62, SD = 10.05) is significantly higher than the post test mean of the control group (M= 68.33, SD = 12.03). This indicates that there is a significant difference in the mean scores of the two groups for the sake of the experimental group which has a higher mean. However, to make this conclusion more valid, more investigation of the post-test scores was made by computing t-value between the two groups. This analysis shows that there is a statistically significant difference between the post-test scores of the experimental and control groups. This difference is significant at the 0.05 level, as the resultant t-value is 5.09 and its significance is 0.000 ($p < 0.05$).

After that, a simple calculation was done to know the size of that effect. This calculation was Cohen's d from t-test by using the following equality:

$$\text{Cohen's effect size} = \frac{\text{the experimental group's mean- the control groups' mean}}{\text{Standard deviation (pooled)}}$$

$$d = \frac{X\,t - X\,c}{S\ \text{pooled}}$$

and it was = 1.03 which is, according to Cohen's effect size, large effect. The same calculation was carried by using the Microsoft Excel Spreadsheet and the result was the same (1.03) which indicates that the effect size between the groups is a large effect.

4.2 Answering the Second Question: What aspects of writing are more improved due to the use of prewriting techniques (in case of improvement)?

To answer this question, a t-test (paired samples statistics) was used to compare the means of the scores gained by the experimental group pre and post tests in the five aspects of writing (content, organization, vocabulary, language use, and mechanics). The results are shown in the following table.

Table 6 *Mean scores of the five aspect of writing in the experimental group's pre and post tests*

Aspect	Test	Mean	Std. Deviation	d.	df	T	Sig. (2-tailed)
Content	Pre-	19.79	2.86	4.84	49	-11.65	0.000
	Post-	24.63	3.25				
Organization	Pre-	14.91	1.87	2.31	49	-12.22	0.000
	Post-	17.22	1.47				
Vocabulary	Pre-	14.18	2.31	1.59	49	-5.93	0.000
	Post-	15.77	2.28				
Language Use	Pre-	16.29	3.37	1.82	49	-6.22	0.000
	Post-	18.11	3.28				
Mechanics	Pre-	3.32	0.54	0.57	49	-8.92	0.000
	Post-	3.89	0.56				

Table 5 shows the means and standard deviations of the five aspects of writing in which the subjects of the experimental group were tested in the pretest and the post-test. The table also shows the subjects' improvement (i.e. 'd' scores) in these aspects from the pretest to the post-test. The 'd' scores show the difference between the means of the pretest and post-test of the subjects in the five aspects of writing. The results showed that there was a statistically significant difference in the scores of all the five aspects/ components of the writing skills between the pretest and post test of the experimental group for the sake of the post test and by looking to the t-value of those aspects, it become clear that the most improved aspects were organization and content respectively

The data in this table obviously indicate that the subjects in the experimental group achieved significant improvements in all the five aspects of writing between the pretest and post-test, during the experimental treatment. However, the most improved aspects are: organization and content.

5. Discussion

The study results are discussed in relation to the previous studies. The study revealed that the used prewriting techniques have a great effect on developing the students' performance in writing skills. This result goes in congruence with the results obtained by some studies in the field of ESL and EFL. For example, Pope and Prater (1990), Baru (1998), and Al-Ghrafy (1999) confirm the usefulness of the prewriting techniques in improving the overall writing performance. Pope and Prater found that the students' writing product was improved when they used the prewriting strategies. Baru asserted that students who practiced prewriting activities performed better in their writing than those who did not practice them. Al-Ghrafy (1999) reported that prewriting strategy instruction has a significant effect on developing the students' writing skills. However, this result is incongruent with the findings of Hashempour, Rostampour and Bahjat (2015) that there is no significant relationship between brainstorming, its subcategories and the written performance of the students.

Moreover, there were significant improvements in all the five aspects of the learners' written performance. However, organization and content were the most improved aspects. These findings are congruent with Baru's (1998) research findings who reported that the students were only improved in two aspects; the content and organization of ideas

6. Conclusion

Based on the analysis as well as the interpretation of results, the following conclusions are drawn below:

Yemeni EFL tertiary learners ignore using prewriting techniques as a planning stage before embarking on their writing compositions for one reason or another and consequently this hinders their development in writing. This is supported by the

findings of the pretest which indicate that the subjects in both groups had not been taught and exposed to such techniques.

In this study, teaching different prewriting techniques has a positive effect on Yemeni EFL tertiary learners' writing improvement. This improvement in the achievement of the experimental group is attributed to the implementation of prewriting techniques which enable students to be effective writers and overcome their difficulty in collecting information, generating ideas, and getting started before writing. Regarding this improvement, the study revealed that Yemeni EFL tertiary learners showed significant improvement in all the five aspects/ components of writing. However, the organization of ideas and content were the most improved ones due to the use of prewriting techniques. Moreover, the prewriting techniques used in the study varied in their occurrence; however, the most frequently used techniques were free-writing, brainstorming by clustering and outlining.

7. Implications and Recommendations

In the light of the findings and results discussion, some pedagogical implications are generated on the effect of prewriting techniques in particular and on practicing the writing process in general as a way of improving Yemeni EFL tertiary learners' level in writing skills. It is recommended that EFL learners should be trained and exposed to different prewriting techniques as well as different writing process strategies as early as possible during their study in high school. This will enable them to come to the tertiary level ready to deal with composition of different types. Also, EFL teachers should encourage their students and raise their awareness of those techniques. In addition, EFL teachers should determine when their students are ready to be taught and to use the prewriting techniques as a way of inventing and discovering ideas since unskilled writers lack the working vocabulary necessary to explore and expand the ideas they discover. Therefore, teaching them those techniques have only a limited effect on their writing quality. Consequently, they have to provide their students with the needed vocabulary to engage with content.

References

Al-Ghrafy, A. (1999). Prewriting and Rewriting Strategy Instructions at College Level. (EFL Classed in Yemen). Unpublished Ph.D. dissertation. Deccan College, Postgraduate Research Institute, India.

Al-Mahfadi, H. (2005). An Investigation of the Process Writing Strategies Applied by the Students of English Department, Faculty of Education, Sana'a University. Unpublished M.A. thesis. Faculty of Education, Sana'a University.

Baru, S. (1998). The Effect of Pre-writing Activities on the Performance of Low Ability Students in Their Descriptive Writing. Retrieved December, 11, 2008, from http://www.eltrec.ukm.my/e-thesis-view.asp?thesis-ID=141

Creswell, J. W. (2005). Educational Research: planning, conducting, and evaluating quantitative and qualitative research. Pearson Education, Inc. New Jersey.

D'Aoust, C. (1986) Teaching Writing as a Process. In A. Oluwadiya (1992). Some Prewriting Techniques for Student Writers. English Teaching Forum, 30(4), 12-32.

Ericsson, K., and Simon, H. (1980). Verbal reports as data. Psychological Review, 87 (3), 215-251.

Hamp-Lyons, L. and Heasley, B. (1987). Study Writing: A course in written English for academic and professional purposes. Cambridge University Press.

Hartfiel, V. F., Hughey, J. B., Wormuth, D. R., and Jacobs, H. L. (1985). Learning ESL Composition. Newbury House Publishers, Inc.

Hashempour, Z., Rostampour, M., and Bahjat, F. (2015) The effect of brainstorming as a prewriting strategy on EFL advanced learners' writing ability. Journal of Applied Linguistics and Language Research, 2(1), 86-99

Hughes, A. (1989). Testing for Language Teachers. Cambridge University Press.

Leedy, P. D. and Ormrod, J. E. (2005). Practical Research: Planning and Design. Pearson. (8th edition). Education International. Merrill Prentice Hall.

Mahnam, L. and Nejadansari, D. (2012) The effect of different pre-writing strategies on Iranian EFL writing achievement. International Education Studies, 5(1), 154-160

Naif, M. (2003). A Study of Yemeni EFL College Student Writers Composition Strategies and Skills. Unpublished Ph.D. dissertation. College of Languages, University of Sana'a, Yemen.

Oluwadiya, A. (1992). Some Prewriting Techniques for Student Writers. English Teaching Forum, 30(4), 12-32.

Pope, C. and Prater, D. L. (1990). Writing Proficiency and Student Use of Prewriting/ Invention Strategies. Reading Research and Instruction, 29(4): 64-70.

Raimes, A. (1985). What unskilled ESL Students Do as They Write: A Classroom Study of Composing. TESOL Quarterly, 19(2), 229-258.

Richards, J. (1990). From Meaning into Words: Writing in a Second or Foreign Language. The Language Teaching Matrix. Cambridge University Press. 100-117.

Seliger, H. W. and Shohamy, E. (1989). Second Language Research Method. Oxford University Press.

Shamsher, M. (1994). Problems of Cohesion and Coherence in the Writing of Non - Native Advanced Learners of English: The Case of 4th Year English Specialists College of Education, Sana'a University, The Republic of Yemen. Yemen. Unpublished Ph.D. dissertation. The University of Strathclyde, Britain.

Sharyan, A. (2007). Undergraduate Courses Handbook. Department of English, Faculty of Education, University of Sana'a.

Spack, R. (1984). Invention Strategies. And the ESL College Composition Student. TESOL Quarterly, 18(4),649-670.

Thalheimer, W., & Cook, S. (2002, August). How to calculate effect sizes from published research articles: A simplified methodology. Retrieved March 31, 2009 from http://work-learning.com/effect_sizes.htm.

Wasko, B. (2011). 3 Prewriting strategies for any writing. Retrieved August, 10, 2016, from http://blog.writeathome.com/index.php/2011/08/3-prewriting-strategies-for-any-writing-project/

Zamel, V. (1981). Writing: The Process of Discovering Meaning. TESOL Quarterly, 16(2), 195-209.

Research and Development of English Language Skills of Hospitality Industry Personnel in Buriram Province towards the ASEAN Community Preparation

Nawamin Prachanant [1]/ Sittisak Pongpuehee[2] / Rungnapa Moendee[3] / Phornpawith Chanuanchai[4] / Chontichalinee Kanshon[5]/ and Jansuda Boontree[6]

[1] Lecturer, Business English Program, Buriram Rajabhat University, Thailand
Email: nawaminpt@yahoo.com

[2] Lecturer, Business English Program, Buriram Rajabhat University, Thailand
Email: Sittisak_1703@hotmail.com

[3] Lecturer, Business English Program, Buriram Rajabhat University, Thailand
Email: arabicajung_poom@hotmail.com

[4] Lecturer, Business English Program, Buriram Rajabhat University, Thailand
Email: Ppawitch@yahoo.com

[5] Lecturer, Business English Program, Buriram Rajabhat University, Thailand
Email: Pingiee@hotmail.com

[6] Lecturer, Business English Program, Buriram Rajabhat University, Thailand
Email: jeedajang@hotmail.com

Abstract

This research aimed: 1) to investigate problems and needs on English skills of the hospitality industry personnel (HIP) in Buriram province; 2) to develop the ESP curriculum of HIP; 3) to compare the learning achievement of HIP before and after training; and 4) to study the satisfaction towards the ESP curriculum. This research had three phases:

1) investigating problems and needs on English skills; 2) developing an ESP curriculum; and 3) implementing the ESP curriculum. The samples were 200 HIP and 30 students. The instruments were the interview, questionnaire, ESP curriculum, and achievement tests. The statistics were frequency, percentage, mean, standard deviation, E1/E2, and dependent samples t-test. The findings revealed that : 1. The problems on English skills of HIP were at serious level ; 2. The needs on English use of HIP were at much level ; 3. The contents of ESP curriculum consisted of six units;

4. The efficiency of the ESP curriculum was 77.44/79.00, which was higher than the standard criterion set at 75/75; 5. HIP had higher achievement than before learning at the .01 level of statistical significance; 6. The satisfaction toward an ESP curriculum of HIP was at more satisfactory level.

Keywords : Research and Development, English Language Skills, Hospitality Industry Personnel, ASEAN Community

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) สำรวจปัญหาและความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรด้านอุตสาหกรรมบริการในจังหวัดบุรีรัมย์ 2) พัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะกิจสำหรับบุคลากรด้านอุตสาหกรรมบริการ 3) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษของบุคลากรด้านอุตสาหกรรมบริการก่อนและหลังการอบรม 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของบุคลากรด้านอุตสาหกรรมบริการที่มีต่อการอบรมหลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ โดยการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 โครงการย่อย ประกอบด้วย โครงการย่อยที่ 1 สำรวจปัญหาและความต้องการใช้ภาษาอังกฤษ โครงการย่อยที่ 2 พัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะกิจและ โครงการย่อยที่ 3 ศึกษาผลการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษของบุคลากรด้านอุตสาหกรรมบริการ กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัย คือ บุคลากรด้านอุตสาหกรรมบริการจำนวน 30 คนและนักศึกษาจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม หลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ และแบบทดสอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกณฑ์ประสิทธิภาพ E1/E2 และ dependent samples t-test ผลการศึกษา พบว่า 1) ปัญหาในการใช้ภาษา อังกฤษของบุคลากรด้านอุตสาหกรรมบริการในจังหวัดบุรีรัมย์อยู่ในระดับมาก 2) ความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรด้านอุตสาหกรรมบริการอยู่ในระดับมาก 3) หลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะกิจสำหรับบุคลากรด้านอุตสาหกรรมบริการประกอบด้วยเนื้อหาทั้งหมด 6 บท 4) ค่าประสิทธิภาพของหลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะกิจสำหรับบุคลากรด้านอุตสาหกรรมบริการคือ 77.44/79.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ที่ 75/75 5) บุคลากรด้านอุตสาหกรรมบริการมีผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 6) บุคลากรด้านอุตสาหกรรมบริการมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะกิจสำหรับบุคลากรด้านอุตสาหกรรมบริการในระดับ มาก

คำสำคัญ : การวิจัยและพัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษ บุคลากรด้านอุตสาหกรรมบริการ ประชาคมอาเซียน

1. Introduction

English language is one of the vital foreign languages which people are used to international communication. It is also an important tool to seek knowledge textbooks and sciences which are written in English. It is accepted that English is very essential to developing countries and widely used in education, business, and industries.
In ASEAN countries, English is the language of communication. English is number one for ASEAN citizens to communicate and relations to the world of the ASEAN's region which as the wider world of boundless hospitality, a world of competition, and cultural boundaries. Thailand is to prepare the English language of the citizens for to be a member of the ASEAN countries in 2015. Especially, hospitality industry personnel (HIP), they can use English to communicate on the joint and negotiating with the production of goods and services, including, seminars to share knowledge and experience in the business.

Buriram province is considered the gateway to Indochina and Thailand is popular with both local and foreign tourists. The amount of the booking of hotels, restaurants and souvenir shops is increasing every year. Also, a significant number of foreigners working and living in Buriram is increased, so English is important and essential in the communication between people who stay in Buriram and foreigners, in particular, HIP such as hotel staff, resort, restaurants and survivor shops and so on. From the above mentioned, the researchers have realized the importance of English which is required to perform the work of HIP in Buriram and be prepared to become a member of ASEAN. Therefore, the researchers have decided to study the problems and needs on English skills as well as to develop and implement the ESP training course for HIP in Buriram province.

2. Research Objectives

2.1 To survey problems on English use of HIP in Buriram province.
2.2 To investigate needs on English use of HIP in Buriram province.
2.3 To develop an ESP curriculum for HIP in Buriram Province.
2.4 To determine an ESP curriculum for HIP in Buriram Province.

2.5 To compare HIP's learning achievement before and after learning through an ESP curriculum for HIP in Buriram.

2.6 To investigate hospitality industry HIP's satisfaction toward an ESP curriculum for HIP in Buriram.

3. Research Questions

3.1 What are the problems on English use of HIP in Buriram province?

3.2 What are the needs on English use of HIP in Buriram province?

3.3 What are the characteristics of the ESP curriculum development for HIP in Buriram Province?

3.4 What is the efficiency of the ESP curriculum development for HIP in Buriram Province?

3.5 Do HIP who learn English an ESP Curriculum for HIP in Buriram have higher post-test mean score than that of pre-test mean score?

3.6 What is the level of HIP's satisfaction toward an ESP Curriculum for HIP in Buriram?

4. Research Methodology

4.1 Population and Samples

The population included all HIP who in the hospitality sectors in Buriram province during 2014 - 2015.

The samples for the first phase were 200 HIP in Buriram province, consisted of 58 from hotels and resorts, 11 from tour companies, 72 from restaurants, 17 from souvenir shops, 13 from banks, and 29 from official organizations, while 30 Business English major students at Buriram Rajabhat University were used to try out the ESP curriculum in the second phase, and 40 HIP were employed in the third phase of this study.

4.2 Research Instrument

4.2.1 A self – developed questionnaire was used to collect data in this study. The questionnaire was focused on problems and need on using English language skills of HIP in their works. The questionnaire was written in Thai language in order to

minimize problems of ambiguity and misinterpretation. In terms of the reliability of the questionnaire, alpha coefficient of Cronbach was calculated. The result revealed that the alpha reliability coefficient of the questionnaire was .86 which was accepted with high reliability.

4.2.2 An ESP curriculum development for HIP was a curriculum conducted by the researchers entitled "English Language Skills for Hospitality Industry Personnel in Buriram Province". The curriculum was designed based on useful English language skills for HIP according to the needs on English use of HIP in Buriram Province. The efficiency of the ESP curriculum was 77.44/79.00.

4.2.3 Achievement Test (pre-test and post-test) about English language skills for HIP, including 60 multiple-choice questions. The IOC of each item was between 0.91 – 1.00.

4.2.4 Satisfaction questionnaire which the researchers designed and created. It was concerning satisfaction of HIP towards an ESP Curriculum HIP in Buriram which comprised 3 parts: the first part is general information of the samples; the second part is the questions of satisfaction; and the third part is the suggestions with five-point rating scales questionnaire of Likert's rating scale. Five-point Likert scales used for rating their satisfaction were as follows (Srisa-ard. 2002: 102).

Meaning		Opinion Level
5	means	Most satisfactory
4	means	Very satisfactory
3	means	Average satisfactory
2	means	Less satisfactory
1	means	The least satisfactory

4.3 Data Collection

4.3.1 The questionnaires were distributed to 200 participants and asked them to return within one week. The researchers collected all data by themselves during May – June 2014, in a total of two months.

4.3.2 An ESP curriculum development for HIP entitled "English Language Skills for Hospitality Industry Personnel in Buriram Province" was constructed by the researchers according to the needs of HIP in Buriram province, and submitted to the experts to check for the correctness and appropriateness during August 2014 - February 2015.

4.3.3 The ESP curriculum was tried out with 30 Business English major students at Buriram Rajabhat University during May – June 2015.

4.3.4 The complete ESP curriculum was used with 40 HIP in Buriram province during September – November 2015. They did the pretest at the beginning of a class and then were orientated to understand about learning via ESP curriculum for 1 hour. Then they were taught by using ESP curriculum for HIP for 30 hours. A post-test was given to all of the samples after the class for 1 period.

4.3.5 The HIP were recruited to fill out the satisfaction questionnaire towards an ESP Curriculum for Hospitality Industry in Buriram.

4.4 Data Analysis

4.4.1 The data obtained from the problems and needs on using English language skills of the HIP in their works were computed by mean and standard deviation.

4.4.2. The data obtained from the exercises, pre-test and post-test were analyzed and deduced by using the data analysis methods as follows:

4.4.3 In order to evaluate the samples' proficiency before and after being taught through ESP curriculum, the pre-test and post-test were computed to find out percentage, mean, and standard deviation.

4.4.5 The scores obtained from the exercises and a post-test were calculated to find out the efficiency of process (E1) and the efficiency of the outcomes (E2), respectively.

4.4.6 Dependent samples t-test was used to compare the difference between pre-test and post-test mean scores to detect significant differences at .05

5. Research Results

5.1 The problems on English language use of the HIP in Buriram province were at the serious problem. Speaking skill was rated as the most serious problem and listening skill was also the most serious problem when they communicate with the foreigners.

5.2 The needs on English language use of the HIP in Buriram province both in overall and each skill were at the much level. In terms of the preferences and

suggestion for English training course, most samples wanted to attend English Training course.

5.3 The contents and characteristics of the ESP curriculum conducted by the researchers were: 1) Greeting, introduction, and leave taking; 2) Describing things and places; 3) Describing people; 4) Asking and giving directions; 5) The reception desk; and 6) Dealing with complaints at the front desk. This study was conducted for 12 periods: 10 periods for learning through an ESP curriculum, 3 hours for each period; and 2 periods for orientation, doing pre-test to check their prior knowledge before learning through instructional packages, and for doing an achievement test (post-test) to check their learning achievement. The mean score from all activities scores of an ESP curriculum was 46.47. The total mean scores from the achievement test or post-test was 47.40.

5.4 The efficiency of the constructed ESP curriculum development for HIP in Buriram Province was 77.44/79.00 which was higher than the standard criterion set at 75/75. Therefore, this ESP curriculum can be used to train the HIP in Buriram Province.

Table 5.1 *Mean and Standard Deviation, and Percentage for Each ESP Curriculum Item (n = 30)*

No.	Activities Scores of Learning through ESP curriculum (Efficiency of the Process) (60)	Post-test (60)
Total	1,394	1,422
$\overline{X}$	46.47	47.40
S.D.	1.89	2.25
%	**77.44**	**79.00**

As shown in Table 5.1 above, the efficiency of an ESP curriculum development for HIP in Buriram Province, which were conducted by the researchers was77.44/79.00 which was higher than the criterion set at 75/75. It stated that samples who learned an ESP curriculum development for HIP in Buriram Province received total mean scores from the activities scores of an ESP curriculum at 77.44 % and total mean scores from the achievement test after learning through an ESP curriculum at 79.00 %.

5.5 The HIP in Buriram province who learned English by using an ESP curriculum for HIP after learning had higher achievement than before learning at the .01 level of statistical significance.

Table 5.2 *Difference between Pre-test and Post-test Mean Scores*

Achievement	n	Total Scores	$\bar{x}$	S.D.	t
Pre-test	40	60	44.00	7.699	.000
Post-test	40	60	50.05	6.181	

** significant difference at .01

As indicated in the table 5.2, the independent samples t-test was conducted in order to find whether there was a significant difference in the using an ESP curriculum for HIP of the pre-test and the post-test mean scores. The results showed that there was statistically significant difference between the pre-test and post-test mean scores in using an ESP curriculum for hospitality industry personnel at the.01 level.

5.6 Satisfaction of HIP in Buriram Province toward an ESP curriculum for hospitality industry personnel in Buriram as whole at more satisfactory levels as shown in table 5.3.

Table 5.3 *Means and Percentage of Satisfaction of Hospitality Industry Personnel toward Curriculum English for Hospitality Industry Personnel in Buriram*

Items	Numbers of sample	Level of Satisfaction	$\bar{x}$	S.D.
Registration and Handbook	40	More Satisfactory	4.39	0.650
Performance and Place	40	More Satisfactory	4.28	0.768
Lecturer	40	More Satisfactory	4.46	0.667
Knowledge	40	More Satisfactory	4.13	0.799
Application	40	More Satisfactory	4.49	0.583
Overall Satisfaction toward the training course	40	The Most Satisfactory	4.68	0.572
Overage	**40**	**More Satisfactory**	**4.40**	**0.673**

As revealed in Table 5.3, it indicates that the hospitality industry personnel's satisfactions in learning English by using an ESP curriculum for hospitality industry personnel as a whole were at "more satisfactory" level ($\overline{X}$ = 4.40, S.D. = 0.673).

6. Discussion

6.1 The most problematic skill for HIP was speaking skill, followed by listening, writing, and reading, respectively. From the results, it means that the HIP had difficulty in four English skills while their most difficult skill was speaking. This may be because they lack of opportunity to practice their speaking skill with native speakers. They may have to work all seven days in a week. Also, they may be too shy to speak to foreigners since they don't have much practice and preparation. That causes them lack of confidence as well. The findings of this study are similar to the previous studies of Morakul (2003), whose respondents were lawyers working with PTT PLC, Tarinee Sinarkorn (2003), whose respondents were Thai Navy Personnel during Cobra Gold Joint Training, and Phaisuwan (2006), whose respondents were Seagate planners, all findings revealed that speaking was the most problematic skill. Therefore, a course designer needs to consider their problems.

6.2 The needs on English language use of the HIP in Buriram province both in overall and each skill were at the much level. Their highest need on using English for their work was listening skill followed by speaking, reading and writing skills, respectively. It means that when the HIP work in the hotel, restaurant, or souvenir shops, they need listening skill to communicate with foreign customers. This may be because they wanted to understand what customers talk to them in order to asking or ordering products and services. The results of study was consistent with the research by Sinarkorn (2003) who revealed that listening skill was the most necessary for the Thai Navy Personnel during Cobra Gold Joint Trainings. In addition, Phaisuwan (2006) also revealed that listening skill and speaking was the most needed English communication skills for Seagate planners. He found that the respondents needed to participate in human right training, which are normally conducted in English, in order to gain new and sufficient knowledge as well as skills and updated information that could be applied in their work.

6.3 This ESP curriculum was designed based on needs of HIP in Buriram Province for using English in their work. The content for ESP course were divided in to 6 topics : 1) Greeting, Introduction, and Leave Taking ; 2) Describing Things and Places ; 3) Describing People ; 4) Asking and Giving Directions ; 5) The Reception Desk ; and 6) Dealing with Complaint at the Front Desk. An ESP curriculum which developed for HIP in Buriram province had contents with validity quality mean score at 3.92 (S.D. = 0.37). This finding was consistent with a study of Lin and et. al. (2014) who studied on constructing a curriculum model of hotel English for undergraduate hospitality management in Taiwan. The main topics in his research focused on service such as the topic of Reception Counter Services, Introducing menus, and Complaint Responses. Also, the study of Iwata (2009) who conducted curriculum design for the tourism and hospitality Japanese course at the University of Guam. His topics related to hotel services and food and beverage services.

6.4 The efficiency of an ESP curriculum development for HIP was 77.44/79.00, which was higher than the criterion set at 75/75. This is because an ESP curriculum development for HIP were completely developed in three trails; an individual, a small group, and a field trail. For each step, the researchers could see both good and bad points of an ESP curriculum to be resources and guidelines to complete the efficiency of an ESP curriculum. The results illustrated that the efficiency of the outcomes (E2) were higher than the efficiency of the process (E1). That means the students got post-test score more than exercises score as Taraporn and et al. (2014) mentioned that the efficiency score of the hotel English Training Program was 83.13/78.48 which was higher than the expected. It might be that the students used instructed knowledge have learnt and prepared them before doing post-test. In addition, an ESP curriculum was developed appropriately step by step as experts made suggestion, gave comments, and evaluated the researchers' instruments. Furthermore, this curriculum focused on development for HIP which encouraged learners to practice English communication more in pairs and in groups. The target tasks also involved the real-life situations in hotels so the learners felt the curriculum was very practical. The participants required more time to practice their hotel English skills since they felt that the time of training was not enough for them

6.5 The HIP who learned English by using an ESP curriculum for HIP after learning had higher learning achievement of English for communication on post-test

mean score than in pre-test mean score with statistically significant difference at a .01 level. This could be concluded that an ESP curriculum for HIP in Buriram had the efficiency because it could make the hospitality industry personnel's achievement higher learning. It is quite inventive for the HIP to learn English for communication through an ESP curriculum for HIP. It can inspire the them to learn and be interested in the content more than they used to be. This result caused by an ESP curriculum for HIP were tried out and found the efficiency before using with the samples. In addition, an ESP curriculum for HIP consist of various components and activities which stimulate teaching and learning. This results confirmed the hypothesis and consistent with the past research works, namely, Puncharoen (2005), Yanworapong (2007), Kumchompoo (2008), and Chamnannarong (2013) who mentioned the learning achievement of learners through instructional packages in the post-test was higher than pre-test with statistically significant difference at .05 level.

6.6 The HIP 's satisfaction toward an ESP curriculum for HIP in Buriram as whole at more satisfactory levels. This means that the HIP were satisfied with learning via an ESP curriculum for HIP. This could be explained that an ESP curriculum for HIP were evaluated the quality by the thesis advisors and experts. Thus, an ESP curriculum for HIP has high quality, appropriate content, and suitable for the level of them. The ESP curriculum are valuable in education since they endow with a systematized process for conveying the systematic learning (Khaunhawhech.1987) employed to ensure that the learning process is systematic and let learners learn efficiently. The results are in accordance with the past research works, including, Suriyawong (2001) , and Yanworapong (2007) who investigated the development of instructional packages, and found that learners' satisfaction towards instruction via instructional packages was at a high level.

7. Conclusion

The objective of the present study were: 1) to investigate problems and needs on English skills of the hospitality industry personnel (HIP) in Buriram province; 2) to develop and determine the efficiency of the ESP curriculum of the HIP; 3) to compare the learning achievement of the HIP before and after training by the ESP curriculum; and 4) to study the satisfaction towards the ESP curriculum of the HIP in Buriram

province. This research was divided into three phases: 1) investigating the problems and needs on English language skills use of the HIP; 2) developing and determining the constructed ESP curriculum; and 3) implementing the ESP curriculum. The samples for the first phase were 200 HIP in Buriram province while 30 Business English major students at Buriram Rajabhat University were used to try out the ESP curriculum in the second phase, and 40 HIP were employed in the last phase of this study. The instruments were the interview, questionnaire, ESP curriculum, and achievement tests. The statistics used to analyze the collected data were frequency, percentage, mean, standard deviation, and E1/E2. The hypothesis was tested by dependent samples t-test. The findings were as follows: 1. The problems on English skills of HIP were at serious level; 2. The needs on English use of HIP were at much level; 3. The contents of ESP curriculum consisted of six units; 4. The efficiency of the ESP curriculum was 77.44/79.00, which was higher than the standard criterion set at 75/75; 5. The HIP had higher achievement than before learning at the .01 level of statistical significance; 6. The satisfaction toward an ESP curriculum of HIP was at more satisfactory level. In conclusion, the researchers believe that this study will be advantageous for HIP for their works. Also, the results from this study will help develop the English courses for HIP in order to improve their English not only in daily life but also for working.

8. Pedagogical Implications

The implications of an ESP curriculum for HIP in Buriram were as follows:

8.1 The results of this research can be used to provide an ESP curriculum for HIP in Buriram and other provinces.

8.2 The results of this research can be used for future students, especially English major and tourism major students because they can use the an ESP curriculum for HIP for their learning and practice communication in context of hospitality work effectively.

8.3 The teachers in universities and managers in hotels can use the results of this study when considering textbooks and teaching materials appropriate to the learning capacities of the personnel and students when conducting the ESP curriculum course.

9. Recommendations for Further Research

Based on the research findings of this study, some suggestions are proposed here for future researches.

9.1 This study was conducted to survey the problems and needs of the HIP in using English for their advocacy work. Most of the participants were hotel and restaurant staff. The future study should conduct with the other groups of participants, such as banker, journalists and official staff.

9.2 Studying the results of learning via as ESP curriculum development for HIP with other variables such as the level of intelligence, attitude, consistency in learning, etc. should be investigated.

9.3 A comparison of language learning through an ESP curriculum for HIP and other teaching materials should be done.

References

Abbot, G. (1981). Approaches to English teaching. In G. Abbot and P. Wingard (Eds.), The English teaching of the international language (pp.11-36). London: Collin.

Brown, H. D. (1987). Principles of language learning and teaching (2nd ed.) Upper Saddle River: Prentice-Hall.

Chamnannarong, C. (2013).The development of an English instructional package on the simple present tense for MatthayomSueksa two students at Ramkhamhaeng University Demonstration School. M.Ed. Thesis, Ramkhamhaeng University, Thailand.

Graves, K. (2000). Designing language courses : A guide for teachers. Boston : Heinle & Hinle.

Hutchinson, T., & Waters, A. (1995). English for specific purposes: A learning-centred approach. Cambridge: Cambridge University Press.

Howard, D. & Brown, G. (1997) Teacher education for LSP. Clevedon, UK : Multilingual Matters.

Iwata, Y. (2009). Curriculum design for the tourism and hospitality Japanese course at the University of Guam. Retrieved 16 June 2013, from https://www.jpf.go.jp/j/project/japanese/archive/globe/19/08.pdf

Khinna, K. (2003). The development of math achievement in Matthayomsuksa 3 students through learning packages and cooperative instruction. M.Ed. Thesis, Rajabhat Institute Ubonratchathanee, Thailand.

Khaunhawech, B. (1987). Educational innovation (3rd ed). Bangkok: Educational technology department, Srinakarintharawirot University, Bangkok.

Kitrakarn, P. (2001, July). Efficiency analyzing of educational materials and technology (E1/ E2), educational measurement. Mahasarakham University, Mahasarakham.7, 46-51.

Kumchompoo, N. (2008). The development of the English for communication instructional package entitled food and health for Mathayomsuksa 5 students. M.A. Thesis, Nakhonsawan Rajabhat University, Thailand.

Lin, C. Y., Chang, W. H. & Lin, T. Y. (2014) The study on constructing a curriculum model of hotel English for undergraduate hospitality management in Taiwan. In Theory and Practice in Language Studies, (pp. 2001-2007). 4(10). Academy Publisher : Finland.

Morakul, W. (2003). A survey of lawyers' needs, problems and wants regarding legal English training. Unpublished Master Research Paper, Thammasat University, Language Institute, Teaching English as a Foreign Language.

Phaisuwan, C. (2006). A survey of the needs and problems of Seagate planners in using English language to establish an ESP course. Unpublished Master Research Paper, Thammasat University, Language Institute, Teaching English as a Foreign Language.

Promwong, C. (1980). English as an international university language, Burapha University Journal, 1,7 , 23-26.

Reviere, R. (1996). Needs assessment: A creative and practical guide for social scientists. Worthington, DC: Pergamon Press.

Robinson, P. (1980). ESP: The Present Position. Oxford : Pergamon Press.

Robinson, P. (1991). ESP today : A practitioner's guide. Prentice Hall, UK : Prentice Hall International (UK) Ltd.

Saengchai, W. (2000). The satisfaction toward performance of F.M. radio station staffs in South Esarn. M.Ed. Thesis, Rajabhat Institute Ubonratchathanee, Thailand.

Sinakorn, T. (2003). A survey of wants, needs, and problems of royal Thai navy personnel during Cobra Cold Joint Training as a basis for course design.

Unpublished Master Research Paper, Thammasat University, Language Institute, Teaching English as a Foreign Language.

West, R. (1994). Needs Analysis in Language Teaching. Language Teaching. 27,1, pp.1-19.

Witkin, B. R. (1980). Planning and conducting needs assessments: A practical guide. London: SAGE.

Yanworrapong, P. (2007). The development of learning-centered instructional packages on easy tense in Fundamental English course for Matthayomsuksa 3 students, Piriyalai School, Prae Province. Unpublished M.A. Thesis. Mahasarakham University, Thailand.

Improving Students' Oral Interaction in the EFL Classrooms at Ton Duc Thang University in Vietnam

Nguyen Thi Kim Nhu
M.A. Lecturer, TOEIC Center, Ton Duc Thang University, Vietnam
Email : nguyenthikimnhu@tdt.edu.vn

Abstract

The purposes of this research were to investigate the reasons of students' low oral interaction at Ton Duc Thang University (TDTU) and then offer some activities to maximize their oral participation. In the first stage, the questionnaires were dispatched 96 students. The findings revealed the backgrounds and significant factors leading to their low oral interaction. From these causes, some oral activities were proposed to enhance the students' oral participation. In the next stage, the researcher selected two class samplings of similar level of speaking and listening for observations. The 10 observations were conducted in the two classes. The suggested oral activities were applied to the experimental class. The students in this class were taught with a purposive sampling method in which oral activities were adopted to improve their oral interaction. Flanders' Interaction Analysis System (FIAS) was used to secure quantity of oral interaction in the classroom. Time sampling for each observed classroom was for 35 minutes in a 45-minute period. The data revealed evident discrepancies of students' oral participation between the two classes. The number of oral interactions in the experimental class increased considerably.

Keywords : oral interaction, display question, referential question, wait-time

บทคัดย่อ

วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเหตุผลของการมีปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของนักศึกษาที่อยู่ในระดับต่ำที่มหาวิทยาลัยทัน ดุค ทาง (TDTU) และเสนอกิจกรรมต่างๆ เพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมในการพูดให้มากที่สุดในขั้นตอนแรก มีการแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาจำนวน 96 คน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงภูมิหลังและปัจจัยสำคัญต่างๆที่นำไปสู่มีปฏิสัมพันธ์ทางวาจาที่อยู่ในระดับต่ำ จากสาเหตุเหล่านี้ มีการจัดกิจกรรมทางการพูดต่างๆ เพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการพูดของนักศึกษาให้มากขึ้นในขั้นตอนถัดมา ผู้วิจัยได้เลือก 2 กลุ่มตัวอย่างชั้นเรียนที่มีระดับการพูดและการฟังที่คล้ายกันเพื่อสังเกตการณ์ มีการสังเกตการณ์สองกลุ่มนั้นจำนวน 10 ครั้ง โดยนำกิจกรรมการพูดต่างๆที่ได้รับการแนะนำไปใช้ในกลุ่มทดลอง นักศึกษาในชั้นนี้ถูกสอนด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงซึ่งใช้กิจกรรมการพูดในการพัฒนาปฏิสัมพันธ์ทางวาจาของนักศึกษาให้ดีขึ้น โดยใช้ระบบการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ของฟลานเดอร์ (FIAS) เพื่อควบคุมปริมาณการมีปฏิสัมพันธ์ทางวาจาในชั้นเรียน ใช้เวลาในการสังเกตการณ์กลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นเรียนเป็นเวลา 35 นาทีจากคาบเรียน 45 นาที ข้อมูลแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดของการมีส่วนร่วมทางการพูดของนักศึกษาระหว่างสองชั้นเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ทางวาจาในชั้นเรียนทดลองนั้นเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก

คำสำคัญ : ปฏิสัมพันธ์ทางวาจา คำถามทวนความจำ คำถามเพื่อหาคำตอบ ช่วงเวลารอ

1. Introduction

It is undeniable that English has been the most common and important language. In Vietnam, English has been taught as a main subject at every level of education from primary school to university. The vital objective of teaching English is to help students use it in communication. However, after the seven-year-study of English, the problem is that most students still cannot communicate in English well.

1.1 Classroom oral interaction

In communicative approach of language teaching, oral interaction becomes an important feature of second language pedagogy. It implies that students interact with others by speaking in class, answering and asking questions, making comments, or taking part in discussions. Rivers (1987) wrote "...Through interaction, students can increase their language store as they listen to or read authentic linguistic material, or even output of their fellow students in discussions, skits, joint problem-solving tasks,

or dialogue journals. In interaction, students can use all they possess of the language – all they have learned or casually absorbed – in real life exchanges…" Rivers (1987, pp. 4-5). Oral interaction can occur between the teacher and learners, and/or between learners themselves, either collectively or individually.

1.2 Teacher questioning

Questioning is a common technique used in English language teaching to check if students understand what has been taught, to enhance their involvement, and to promote their creative thinking in classroom interaction. Through questioning, the teacher may get students' responses as well as evaluate their knowledge and understanding of subject matter. In Ur's view (2000), the teacher questioning serves the purposes such as letting students present their ideas, testing students' knowledge or skills, encouraging students to actively participate in the classroom interactions, stimulating students' thinking, and getting them to review and practice previous lessons. In general, questioning process has its potential to stimulate students' interaction, thinking and learning. There are two kinds of questions such as "display" and "referential" questions. "Display" questions are the questions for which the teacher knows the answers beforehand and requires learners to display knowledge. "Referential" questions are the questions whose answers are not already known by the teacher. Therefore, they have greater potential to generate social discourses.

1.3 Wait-time

In order to improve students' oral interactions, English teachers need to take into account the device: wait-time. According to Rowe (1974), wait-time is the length of time a teacher pauses after asking a question. After raising a question, teachers tend to wait only one second or less for a student's response. A suitable pause should last 3-4 seconds of uninterrupted silence since wait-time strictly connects to improvements in student achievement. In fact, wait-time helps to increase the length of students' responses, stimulates the variety of responses, and decreases students' failure to respond.

1.4 Feedback and Correction

Speaking is always one of the most difficult skills for students to promote because it requires students to both produce the target language and construct the appropriate and correct utterances simultaneously. Therefore, students frequently make errors in speaking. Nunan (1989) asserts that one of the functions of teachers

in the classroom is to correct students' errors. Errors are inevitable indicators of the progress in language learning. According to Hendrickson (1978, 1981), errors show that learning is taking place. Also, the students' progress and success are indicated by error occurrence. Davies and Pearse (2000) state that "errors are integral part of language learning and not evidence of failure to learn".Gorbert (1979) suggests that errors must be seen not as signs of failure, but as signs of learning. When the teachers are tolerant of some errors, the students feel more confident of using the target language than if all errors are corrected. Mendelson (1990) also presents three criteria for efficient and effective errors correction: correct selectively, choose productive items and correct constructively. In the speaking class, teachers often face the dilemma of how to correct errors without causing the students become hesitant or nervous about talking. Hendrickson (1978) presents that students prefer not to be marked down for each minor speaking error because this practice ruins their confidence and forces them to spend so much effort on details that leads to the loss of overall ability to use the language.

1.5 Factors influencing classroom interaction

According to Fawzia (2002), the factors are divided into three categories: student factors, social factors and educational factors. Student factors contain students' perception, attitudes, learning styles, background of students, and personal affective factors. Social factors include the gender of students in class and nature community feelings in a group. The lecturer, the course, and the topic are all related to pedagogical factors. In Tatar's study (2005), classroom interaction is influenced by the factors from students: lacking language skills as well as inadequate content knowledge, avoiding making mistakes in front of the teacher and their friends, and dodging embarrassing situations that may make them lose their faces. However, studying a language is to use it. Students get the English knowledge from the teacher and then introduce their own ideas. It means that the active role of both the teacher and students is absolutely necessary to create effective interactions. The researcher is, therefore, interested in doing the research entitled "Improving Learners' Oral Interaction in the EFL Classrooms at Ton Duc Thang University in Ho Chi Minh City".

2. Research Objectives

This research consisted of three objectives:

2.1 to investigate the reasons why the students at TDTU have low oral interaction ;

2.2 to provide some oral activities to help the students improve their oral interaction ; and

2.3 to evaluate the students' progress through suggested activities.

3. Research Methodology

3.1 Samples

The subjects are full-time students in non-English major classes. The questionnaires were distributed to three different classes from different faculties at Ton Duc Thang University in Ho Chi Minh City. The gender ratio was 45.7% and 54.3% for male and female, respectively. Out of 92 student respondents, 86 students (93.4%) had been learning English over 7 years. This shows that most of them had been studying English for rather a long time, so they had a long exposure to English.

3.2 Research Instruments

In collecting the data, questionnaires and observations were used for investigating students' oral participation in classroom.

3.2.1 Questionnaires

The researcher employed the technique of questionnaires to investigate the reasons making students' low oral interaction. By handing and getting questionnaires back later, informants were free to answer the questions without the researcher's interference and so the answers were objective. Also, it was convenient for informants to express what they really wanted to say by choosing the appropriate answers or by filling in the blanks without any difficulties.

3.2.2 Observations

Classroom observation is a method of measuring classroom behaviors from direct observations. The observations in this study occurred continually and spontaneously throughout classroom visits. The majority of observations were taken

notes carefully during seatwork and collaborative learning activities. The two case study teachers and their respective classes were observed in turn within a semester resulting in a total of 10 observational visits. The researcher adopted FIAS to categorize the classroom oral interactions in both classes.

3.3 Data Collection

3.3.1 Data collection from questionnaires

The process of collecting the data began with questionnaire distribution. The researcher piloted the questionnaires in Vietnamese to 10 students. From their suggestions, questionnaires were adjusted for understanding thoroughly. After adjusted, the questionnaires were delivered to all 96 students involved in this study. To ensure a high return, the questionnaires for students were distributed and administered by their teachers. Four questionnaires from the students were eliminated since they did not meet the requirements of this study. After gathering the questionnaires, the researcher synthesized the data to find out the reasons to students' low oral interaction and then propose effective activities to enhance students' oral participation.

3.3.2 Data collection from observations

Prior to the classroom observations, five Vietnamese teachers of English in this school were interviewed about 10 minutes in order to choose the two case study teachers for observations. One was a control class and the other was an experimental class. The experimental class would adopt the activities of improving oral interactions. On the contrary, the control class would still continue the current methods of teaching. A total of 10 classroom observation sessions were done in this research and each observation lasted for 35 minutes. At the end of each 3-second period, the researcher ticked the category that best represented the communication of events just completed and wrote down this category number while simultaneously accessing communication in the next period. The processes were continued at the rate 18 to 20 observations per minute. FIAS procedures were employed to observe classroom interaction patterns in both of the experimental and control class.

4. Research Results

4.1 The results from questionnaires were presented according to the research objectives as follows:

4.1.1 The reasons why the students at TDTU have low oral interaction

Table 1 *Reasons of students' low interest in oral activities*

Reasons	Responses		Percent of Cases
	N	Percent	
too difficult	15	8.2%	16.3%
too boring	20	11.0%	21.7%
not relevant to real-life situations	49	26.9%	53.3%
not related to textbooks	18	9.9%	19.6%
no oral test	80	44.0%	87.0%
Total	182	100.0%	197.8%

Table 2 *Reasons of students' low interest in oral activities*

Reasons	Responses		Percent of Cases
	N	Percent	
lack of ideas	63	37.3%	71.6%
fear to make incorrect pro	19	11.2%	21.6%
lack of vocabulary	68	40.2%	77.3%
fear to make gram errors	19	11.2%	21.6%
Total	169	100.0%	192.0%

The two tables above reveal that causes of students' low interest oral activities come from activities and exams as well as from students. The evident reasons from the surveyed students are no oral test (87.0%), not relevant to real-life situations (53.3%), lack of vocabulary to express ideas (77.3%), and lack of ideas (71.6%). When oral topics are not related to the real life, they become unfamiliar with students. They have no knowledge and experience to participate in discussions. Besides vocabulary is a core component of language proficiency. Poor vocabulary repertoire inevitably prevents students from understanding a certain issue as well as from expressing their own ideas clearly. As displayed in Table 1, 87.0% of the students said that "no oral tests" lost their interest in oral interaction. There is no wonder that students could successfully pass tough written tests, but are still poor in oral performance. Oral tests not only encourage students to take an active part in classroom activities but also

extend their enthusiasm and interests in speaking the target language in class. According to Bostwick and Gakuen (1995), oral tests help students take control of their own learning and arouse their enthusiasm for speaking the target language.

4.1.2 Teachers' talk time in the classroom

Table 3 *Teacher's talk time*

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
under 25%	5	5.4	5.4	5.4
from 25% to 50%	10	10.9	10.9	16.3
from 50% to 75%	30	32.6	32.6	48.9
over 75%	47	51.1	51.1	100.0
Total	92	100.0	100.0	

Table 3 illustrates the time occupied by teacher's talk time in the class of 45-minute class period. The findings reveal that the teacher talk was more than the students' in the classroom (32.6% for from 50% to 75% and 51.1% for over 75%). These findings are in line with those by Cook (2001), which divulged that teacher talk makes up over 70% of the total talk. It is evident that when teachers devote large amount of time to lectures, explanations or management instructions, student talk will be indeed severely restricted. Consequently, the students have fewer opportunities to develop their language proficiency. According to Harmer (2000), getting students to speak and to use the target language should be a vital part of a teacher's job. It is really a need for students to have more time to interact orally in class. Hence, teachers should change their ways of teaching speaking to enhance the students' speaking skill.

4.1.3 Kinds of questions often raised by teachers

Table 4 *Kind of questions often raised by teachers*

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
display question	67	72.8	72.8	72.8
referential question	25	27.2	27.2	100.0
Total	92	100.0	100.0	

Questioning is to check whether students understand the lessons, to evaluate students' knowledge, to enhance students' involvement, and to promote students' creative thinking in classroom interaction, especially oral interaction. Besides, it is usually used as one of mutual exchange teaching skills between teachers and students.

According to Long & Sato (1983) and Pica & Long (1986), the teachers in EFL classes often ask more display questions than referential questions. The findings from Table 4 also show that there is the predominance of display questions (72.8%) over referential questions (27.2%). "Display questions tend to elicit short answers. Students supply the information for didactic purposes only, have less communicative involvement in producing a display response, and thus have less motivational drive for using the target language" (Chaudron, 1988). On the contrary, referential questions are beneficial to the development of students' communicative competence since their answers are more likely to produce complex target language structures in naturalistic settings.

4.1.4 Teacher's wait-time

Table 5 *Teachers' wait-time before students' response*

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
less than 3 seconds	67	72.8	72.8	72.8
more than 3 seconds	25	27.2	27.2	100.0
Total	92	100.0	100.0	

This result denotes that the teachers did not give their students enough time to consider a question and formulate a response (72.8% for less than 3 seconds). The teachers tended to fill in the time gap and nominate a student immediately after raising a question, which explains why most of the students flinched from answering their teachers' questions. To attain the benefits, the teachers were urged to "wait" in silence at least 3 seconds after their questions (Casteel and Stahl, 1973; Rowe, 1972; Stah, 1990; Tobin, 1987). Wait-time is one of helpful strategies in promoting student responses.

4.1.5 Feedback and correction

Providing feedback and correcting errors on students' performance is a crucial facet of teaching. An effective feedback and error correction help reduce the number of students' errors.Nonetheless, errors are also considered as reflections of students' language development since they are the indicators of natural progress of learning the second language. It is tricky to decide when and how to correct students.

Table 6 *Teachers' feedback and correction*

	Responses		Percent of Cases
	N	Percent	
immediately invite another student	66	52.4%	71.7%
correct all errors on content, gram & pro	31	24.6%	33.7%
translate the questions into Vietnamese	19	15.1%	20.7%
turn out displeased	10	7.9%	10.9%
Total	**126**	**100.0%**	**137.0%**

Table 6 presents that most teachers tend to give feedback and correct students' errors through such ways as immediately inviting another student (71.7%), correcting all errors on content, grammar and pronunciation (33.7%). At first, it is seen that 71.7% of the teachers immediately invite another student in case the student offers incorrect answers. The students need to have some time of thinking to give longer and more accurate answers. Therefore, the teacher should give the wait-time which helps the students think more prior to giving the answers. Besides, the teacher should reiterate the questions more slowly, break down the questions, or give cues to the questions. The majority of the teachers (33.7%) correct all errors on content, grammar and pronunciation, which loses the students' interest in responding to questions. The students are under the great pressure for avoiding the errors on grammar and pronunciation, but keeping the adequate content. Teachers should provide selective and constructive feedbacks on students' classroom performances and put more stress on the contents than the forms.

4.2 The results from classroom observations

From the data of the questionnaire survey, the actual reasons to the students' low oral interaction were discerned. From that, some oral activities for improving oral interaction were designed and adopted to the experimental class. The observed data will be divided into three categories such as teacher's talk, students' talk, and silence, as illustrated in Figure 1 &2.

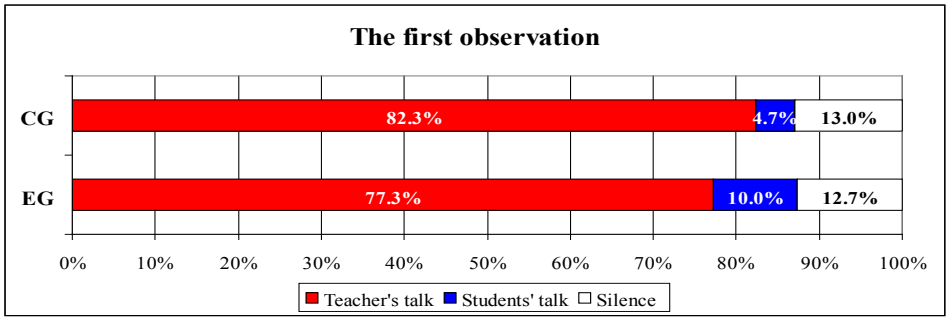

Figure 1 *Ratios of teacher's & students' talk, and silence in the first & fifth observation*

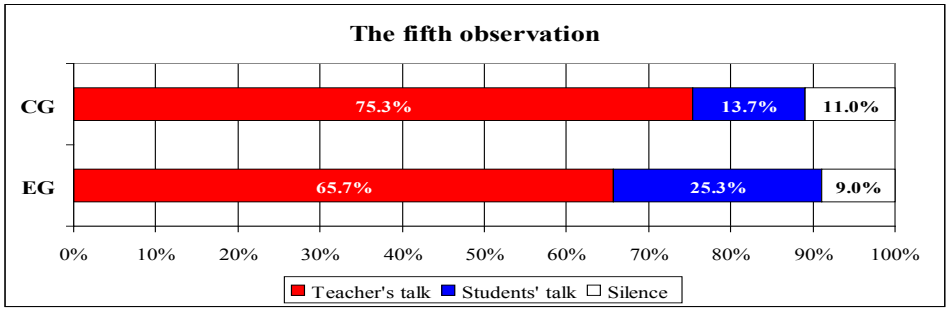

Figure 2 *Ratios of teacher's & students' talk, and silence in the first & fifth observation*

Figure 1 shows that in the experimental group, 77.3% of talk time was for the teacher and 10.0% was for the students. In the control group, the teacher's and the students' talk time were 82.3% versus 4.7% respectively. The results denote that teacher's talk time in the experimental group is less than that in the control group. On the contrary, the students' talk time in the experimental group is more than that in the control group. The findings from Figure 2 show that teacher's talk time in the experimental group was 9.6% lower than that in the control group while the students' talk time in the experimental group was 11.6% higher than that in the control group. After five observations, the experimental group made a considerable progress. In comparison with the first observation, the teacher' talk time decreased by 11.6% and the students' talk time increased by 15.3%. These results proved the effectiveness of newly designed activities for the oral interaction in the experimental group.

6. Conclusions

Learning English is to use it in communication. Therefore, if provided ample opportunities of speaking, the students improve their speaking competence and become more actively involved in oral activities in classroom. In the attempts to improve the students' oral interaction by increasing their involvement, it was found that when the cultivation of communicative skills in the target language is the goal of education, interaction must be nurtured in the classroom. The students acquire the language not only through comprehensible input but also their own output.

7. Recommendations

First of all, the teachers should provide more oral activities to create a communicative environment. Many researchers on second language acquisition show that more learning takes place when students are engaged in relevant tasks within a dynamic learning environment. Oral activities should be lively, interactive, and fun for the students to feel comfortable to join. These kinds of activities provoke a very positive attitude towards language learning because they resemble real life events and stimulate critical thinking skills. The following activities are designed for spoken communication such as interviews, guessing, jigsaw tasks, presentation, role-play... Secondly, the teachers should balance between teacher-talk and student-talk time to create more opportunities for the students' talk time. The more students speak in English, the better they speak English. Thirdly, teacher's questioning gives students the impetus and opportunities to produce language comfortably without having to risk initiating themselves, serves to start a chain reaction of students' interaction among themselves, and gives the teacher immediate feedback about students' understanding. Fourthly, an important element of teacher's questioning skill is wait-time. After raising a question, teachers should give students wait-time. Finally, making mistakes is a natural part of the learning process since students may learn from and improve with mistake making and correcting. If teachers expect more students to open their mouths in class, a certain degree of tolerance of oral errors is necessary. The aim of speaking class is to make students use the target language. Therefore, teachers should correct errors selectively and constructively.

References

Bostwick, R. M. &Gakuen, K. (1995). Evaluating Young EFL Learners: Problems and Solutions. In Brown, J. D. and Yamashita, S. O. (eds.), JALT Allied Materials Language Testing in Japan. Tokyo: The Japan Association for Languge Teaching, 57-65.

Casteel, J. D & Stahl, R. J. (1973). The social science observation record (ssor) : Theoretical construct and pilot studies. Gainesville, FL: P. K. Yonge Laboratory School. Ed. 101 002.

Chaudron, C. (1988). Second language classrooms: Research on teaching and learning. Cambridge : Cambridge University Press.

Cook,V. (2001). Second language learning and language teaching (3rded.). OUP Inc. NewYork.

Davies, P. & E. Pearse. (2000). Success in English teaching.Oxford: Oxford University Press.

Fawzia, A. (2002). Factors affecting students' oral participation in University level academic classes within the Omani context. Paper presented at Second Annual National ELT Conference. March, 27-28, 2002. Sultan Qaboos University, Oman.

Gorbert, F. (1979). To Err is Human: Errors Analysis and Child Language Acquisition. English Language Teaching Journal, 34.

Harmer, J. (2000).How to teach English. Beijing: Foreign Language Teaching and Research Press.

Hendrickson, J. M. (1978). Error correction in foreign language teaching : Recent theory, research, and practice. Modern Language Journal, 62.

Hendrickson, J. M. (1981). Error analysis and error correction in language teaching. Singapore: SEAMEO Regional Language Center hppt://www.essex.ac.uk/linguistics/pgr/egcl/gspd5/Abstracts/AlSeyabi.shtm

Long, M. H. & Sato, C. (1983). Classroom foreign talk discourse: Forms and functions of teacher's questions, in H. W. Seliger& M. H. (eds.). Classroom oriented research in language learning, 268-285. Rowley, MA: Newbury House.

Mendelson, D. (1990). How to correct errors in the communicative language talking class.Prospect, 5 (2), 24-31.

Nunan, D. (1989). Designingtasks for the communicative classroom. Cambridge : Cambridge University Press.

Pica, T., & Long, M. H. (1986).The linguistic and conversational performance of experienced and inexperienced teachers. In Day, R. R. (ed.), Talking to learn : Conversation in second language acquisition, 85-98. Rowley, Mass. : Newbury House.

Rivers, W. M. (ed.). (1987). Interactive language teaching. New York: Cambridge University Press.

Rowe, M. B. (1972). Wait-time and rewards as instructional variables, their influence in language, logic, and fate control. Paper presented at the National Association for Research in Science Teaching, Chicago, IL. ED 061 103.

Rowe, M. B. (1974). Wait-time and rewards as instructional variables, their influence on language logic and fate control: Part II wait-time. Journal of Research in Science Teaching, 11, 263-79.

Stahl, R J. (1990) Using “think-time” behaviors to promote students’ information processing, learning, and on-task participation. An instructional module. Tempe, AZ: Arizona State University.

Tatar, S. (2005). Why keep silent? The classroom participation experiences among non-native English speaking students. Language and intercultural communication, 5, No. 3 & 4, 284-293.

Tobin, K. (1987). The role of wait time in higher cognitive level learning. Review of educational research 57, 69-95. EJ 371 356.

Move Structure of Introduction Sections in Research Articles from the Journal ofthe Myanmar Academy of Arts and Science

Ni Ni Hlaing[1] / Su Myat Thu [2]

[1]Professor (Head), Department of English, Mandalay University of Distance Education, Myanmar

E-mail : ninihlaing59@gmail.com

[2]Assistant Lecturer, Department of English, Magway University

E-mail : suumyatt@gmail.com

Abstract

The present research aims to investigate move structure of introduction sections in selected research articles from annual research journal published by the Myanmar Academy of Arts and Science by means of Swales (1990) CARS model. The objectives are to explore the move structures that establish a territory, that establish a niche and that occupy a niche in the research article introductions. The present research focuses on Introduction sections of 50 selected research articles, 25 each from Arts and Science disciplines, from the Journal of the Myanmar Academy of Arts and Science, Volume XI, No. 1 to 10, published in 2013. For the analysis, CARS model of moves by Swales (1990) has been applied. The findings highlight that the research articles introduction from both Arts and Science disciplines show limited application of move structure claimed by Swales. Consequently, the findings shed light on the way researchers from Myanmar context structure the introduction section; which demand either to change or adapt to standard structure proposed and applied by creditable scholars and researchers. Accordingly, the present research will also highlight ways to structure research articles introduction to come up to international knowledge sharing community and to avoid problematic linguistic features.

Keywords : move structure, research article, introduction sections, the journal of the Myanmar Academy of Arts and Science

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างอัตถภาคของส่วนบทนำในบทความวิจัยที่เลือกจากวารสารวิจัยประจำปีซึ่งตีพิมพ์โดยสถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์ประเทศพม่าโดยใช้รูปแบบของ Swales' CARS model (1990) วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างอัตถภาคที่วางขอบเขตวางตำแหน่งที่เหมาะสม และวางตำแหน่งที่เหมาะสมในบทนำของบทความวิจัย วิจัยนี้เน้นไปที่ส่วนบทนำจากบทความวิจัยที่เลือกจำนวน 50 บทความ จากสาขาวิชาศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ และจากวารสารของสถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์ประเทศพม่า ชุดที่ 11 ฉบับที่ 1 ถึง 10 ซึ่งตีพิมพ์ในปี 2013 อย่างละ 25 บทความ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้รูปแบบของ Swales' CARS model (1990) ผลการวิจัยพบว่าบทนำของบทความวิจัยจากทั้งสาขาวิชาศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์แสดงให้เห็นถึงการนำโครงสร้างอัตถภาคไปใช้อย่างมีขีดจำกัดซึ่งอ้างโดยสเวลซ์ ดังนั้น ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงส่วนบทนำโครงสร้างบริบทของพม่าซึ่ง; ต้องการการเปลี่ยนแปลงหรือปรับให้เข้ากับโครงสร้างมาตรฐานอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งนำเสนอและนำไปใช้โดยนักวิชาการที่น่าเชื่อถือและนักวิจัยหลายท่าน ดังนั้นการวิจัยนี้ยังเน้นวิธีการจัดโครงสร้างบทนำของบทความวิจัยเพื่อไปสู่กลุ่มการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างประเทศและเพื่อหลีกเลี่ยงลักษณะทางภาษาที่เป็นปัญหาอีกด้วย

คำสำคัญ : โครงสร้างอัตถภาค บทความวิจัย ส่วนบทนำ วารสารของสถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์ประเทศพม่า

1. Introduction

"Research" has practically become the most well-established pillar in almost all academic fields all over the world. To make progress and to explore more and more innovative and up-to-date assets and resources about related fields of study, academic staffs perform researches. Inevitably, the researches have to be written down, as the research findings have to be recorded, proven, publicised and shared. And accordingly, a great deal of research articles has been published in recent years. The number of English research articles that have been published internationally is keeping increased. As in global context, 'expansion of research' is one of the six core areas under focus of 30-year long-term Education Development plan in Myanmar, according to 'Panorama of Myanmar Higher Education, (http://www.myanmar-education.edu.mm/dhel/panorama-of-myanmar-higher-education). Likewise in other academic fields of study, academic staffs have to do and write researches in academic field of teaching and

learning. 'Teaching' alone is not a 'must' for academic staff. 'Doing a Research' has also necessarily become a 'must' for the improvement of teaching-learning process. Therefore, doing a research is one of the most essential necessaries. Consequently, 'how to write' a research paper is as crucial as 'how to do' a research. There is a procedure to follow in writing a research paper, if it is to be published as internationally accepted paper of research. Subsequently, concrete proof of a research, 'the research paper' is worth studying.

There are general structures of research paper that have been claimed according to the nature of field of study or standard of particular board or publishing details. These can generally be termed as institutional or local or national standard. However, for the research article to be published internationally there has a standard or structure to follow, which may be slightly or completely different from any other claimed structures. Out of many accredited structures, the most proven and well-established structure to follow in academic research writing is that of Swales (1990).

To gain international acceptance in publishing, it is therefore needed that the research paper must have to be written in English following the global-class structure. In Myanmar, a great deal of research has been accomplished and published. According to 'Enhancing quality to prepare higher education of Myanmar in 21st century' presented by Professor Dr Soe Win in 'Global education dialogues – TheEast Asia series (Vietnam)' held in December 2013, it has been recorded that, from 2003 to 2013, 4370 research articles have been published under the Ministry of Education. The number comprises many researches in different fields of study published by Department, each University and Myanmar Academy of Arts and Science. Despite a great deal of published articles, it is needed to pay attention to writing and publishing research articles in internationally recognized structure. And despite the importance of writing up a research systematically, few researchers have studied the research articles published in Myanmar. According to researcher's knowledge, there is no reported study of published research articles to date of 2013. There are some researches that investigated some unpublished dissertations of Arts and Science disciplines, but not published research articles. Hence, in teaching-learning context of Arts and Science universities in Myanmar, additional studies on writing structure of published research articles are still needed. Published research articles are more approachable step-stones to come up to international standard and to share and publicise innovative research findings

to the international teaching-learning context.

The aim of this research therefore is to investigate the move structure of published research articles. The research focuses on the introduction section of research articles in the Journal of the Myanmar Academy of Arts and Science published yearly in Myanmar. The move structure of introduction has been studied in terms of the CARS (Create a Research Space) model proposed by Swales (1990). The research papers are supposed to follow the IMRD (Introduction-Method-Result-Discussion) format proposed by Bruce (1983). And among these four sections, Introduction and Discussion sections are more universal and less content and context related while Method and Result sections are not. In this research, the introduction sections of the research articles are exclusively studied. The presentstudyanalysed25 research articles from Science disciplines and 25from Arts disciplines. The research articles are selected from the Journal of Myanmar Academy of Arts and Science, published under Ministry of Education, Myanmar. All of the arts and science research articles are selected with particular focus on teaching and learning disciplines. The reasons behind choosing research articles in research journal rather than theses or dissertations are that they are published and research articles are the most approachable forms which publicise innovative research findings. Moreover, to come up to international level, research writing has to be in form of published research articles with format and structure of global context.

2. Research Objectives

This research has three objectives:

- To explore the move structures that establish a territory
- To examine the move structures that establish a niche
- To analyse the move structures that occupy a niche

3. Research Methodology

3.1. Materials

Research articles from the Journal of Myanmar Academy of Arts and Science are the materials that are used to fulfil the aim of the study. In selecting research

articles, the researcher adopts the framework used by Mirahayuni (2002).

The selection of materials was governed by four considerations according to the adopted framework: the field of study, the text types, the availability of material, and the feasibility of carrying out the analysis.

Firstly, when it comes to 'the field of study', one can choose either a single discipline or different disciplines. If the research articles are selected from one and only discipline, for example, only research articles from English language and language teaching, the findings will not be representative and accredited for generalisation. In other words, the result cannot be applicable to other fields of study and it will not be possible to represent the structure of found in research articles from the journal of the Myanmar Academy of Arts and Science. Hence, selecting only one field of study can bring negative and arguable consequences. Alternatively, the research articles from different fields of study can be selected to solve the problem. It can thus serve to be representative and it would be more expedient in generalisation. Including all the research articles from different field of study, however, can be challenging to the researcher when it comes to field-specific or context-specific writing conventions. Nevertheless, investigating research writings from different fields of study has no known negative consequences as in the first. Accordingly, in the present research paper, published research articles from different fields of study in Arts and Sciences disciplines have been studied.

Secondly, the text type is research articles in English. The choice of this text type is due to its continuing importance as a medium for academic communication (Mirahayuni, 2002). And, out of all other research writings such as dissertations or theses, research articles are used as materials for analysis, as they are published and they are the simply accepted blueprint for knowledge sharing in international academic platform. Moreover, although there are academic research articles written and published in Myanmar language, only English research articles by Myanmar researchers are selected and analysed. The reason is that academic research writing written in internationally and academically prestigious language, English, is the standardised form for academic communication and knowledge sharing worldwide.

Thirdly, in terms of the availability of materials, research articles written and published in Myanmar comes up to 4370, according to the database in 'Enhancing quality to prepare higher education of Myanmar in 21st century' presented by Profes-

sor Dr Soe Win in 'Global education dialogues – The East Asia series (Vietnam)' held in December 2013. The database comprises research articles published by Department, each University and Myanmar Academy of Arts and Sciences, under Ministry of Education, dated from 2003 to 2013. From this large amount of available materials, research articles from the Journal of Myanmar Academy of Arts and Science will be selectively studied. Research articles written in Myanmar language will be deserted to be in accordance with the focus of the study.

Finally, the research has to balance feasibility and generalisation. As Mirahayuni's (2002) characterises, the present analysis is an almost wholly manual analysis, a large corpus would not be feasible. According to Silverman (1993), cited in (Mirahayuni, 2002), in qualitative research, analysis of only small numbers of texts is aimed at understanding the categories and how these are used in concrete activities. Hence, the present study is limited to 50 research articles in total; 25 from Science discipline and 25 from Arts disciplines, selected from the Journal of Myanmar Academy of Arts and Science, Vol XI, No. 1 to 10 published in 2013.

The research articles have been studied in term of their move structure analysis, using the framework of CARS model by Swales (1990). The materials used in the present study are labelled in the following way. Selected research articles will be labelled as RA; hence RA stands for Research Articles. The 50 selected research articles from science and arts disciplines will be labelled separately. Selected research articles from Science disciplines will be labelled as SRA-1 to SRA-25 and as for those from Arts disciplines, the label will be ARA-1 to 25. Research articles from Science disciplines will be studied first as they appear in earlier number of selected volume; No. 1 to No. 6, while research articles from Arts disciplines comes in No.7 to No.10. J-MAAS, Vol XI, No. 7 will be excluded from the present research as it composed of RAs in Myanmar language, but not in the target language. The list of the materials used in this research paper is presented in appendix.

According to Mirahayuni (2002), move structure analysis assumes that texts belonging to the same genre will show some uniformity across cultures, because they are the product of an international discourse community whose purpose is to achieve the same goals. However, it is also the case that different cultures may variously influence writing production strategies. Any systematic differences that occur between different texts may be due to the values and beliefs in the culture that influence

the writers in their choice of writing strategies. Accordingly, there is a well-known and proven move structure to follow. And thus, the present study analysed the move structure of the research articles as main focus.

3.2. Research Instruments

The data regarding with the genre analysis of research articles from Arts and Science disciplines have been collected in terms of three moves model, namely CARS by Swales (1990). Swales' CARS model consists of three 'Moves', with a 'Move' being defined as a semantic unit which is related to the writer's purposes (McKinlay, 1984, in Swales, 1990) cited in Mirahayuni (2002). Swales seems to consider 'move' to be a functional notion, as it is defined according to the task the units of text have to perform in the text. That is, these parts of a text carry particular functions in relation to the overall goals of the research articles. There are three obligatory moves in the Introduction section: Establishing a territory, establishing a niche and Occupying the niche. Each move is specified into 'steps'. Some steps within one move are obligatory, some optional and some are alternatives of each other. The differences in the degree of obligatoriness indicate that, while this account of English RA macro-structure recognises the typical pattern, it allows for variation within the text types.

The three moves in the Introduction section represent the strategies taken by the researchers to establish their research claims within the wider research community.

Move I includes three steps: Centrality claim (I-1), Topic generalisation (I-2) and Review of previous studies (I-3), which may occur together or alternatively. Move I-1, Centrality claim, is made to "claim interest or importance, to refer to the classic, favourite or central character of an issue, or other investigation in the area" (Swales, 1990a:144). This step is typically, although not inevitably, introduction initial. Move I-2, Making a topic generalisation, presents a more neutral, general statement than Move I-1. This move provides the readers with some orientation to well-established knowledge in the study area, rather than introducing the topic of study itself. Swales does not specify the lexicogrammatical realisations of this step, and thus its identification in the text is content-based and intuitive (Mirahayuni, 2002). Although the signals given for this step are not obvious linguistically in Swales' original model, Pennington's (2005) adapted move model is used here for the analysis. Move I-3, Reviewing items from previous research, is considered as the only obligatory step in this move, displaying

three related features: (a) specification of the previous finding, (b) attribution to the research workers and (c) a stance towards the findings themselves (Swales, 1990). These features are manifested in three integrated referencing features: integral/non-integral citations, reporting/non-reporting reference and tense choice.

Move II functions to show limitations and any gaps in understanding left by previous studies. It may take one or more of the four steps: (a) Move II-1A Counter claiming, (b) Move II-1B Indicating a gap, (c) Move II-1C Question-raising, and (d) Move II-1D Continuing a tradition. Move III consists of three steps: (a) Move III-1A Outlining purposes or Move III-1B Announcing present research, (b) Move III-2 Announcing principal findings, and (c) Move III-3 Indicating RA structure. Of these, only Move III-1 is considered obligatory.

3.3 Data Collection

The occurrences of three moves in research articles from Arts and Science disciplines have been scrutinised through the following stages. Firstly, 25 research articles from both disciplines are selected in partially random order, keeping best paper award winning paper in priority. Then the selected articles are analysed in terms of linguistic markers that signified the three moves, so as to figure out the objectives of the research.

3.4. Data Analysis

The occurrences of moves in the introduction sections of research articles are then analysed according to their occurrence percentage. The cyclic occurrences are counted separately as recurring of moves and steps is supposed to take place.

4. Research Results

In the introduction section of research articles from Arts disciplines, the researcher make the most frequent use of the two alternative steps of the obligatory Step 1. With the use of the obligatory alternatives, outlining purposes or announcing present research, the researchers occupy the niche rather than announcing principal findings, or indicating the structure of the research article.

According to the collected data, the occurrences of moves, with the manifestation of obligatory and optional steps are marked in most of the introduction sections of research articles by the

resear noves
in the ented
in the

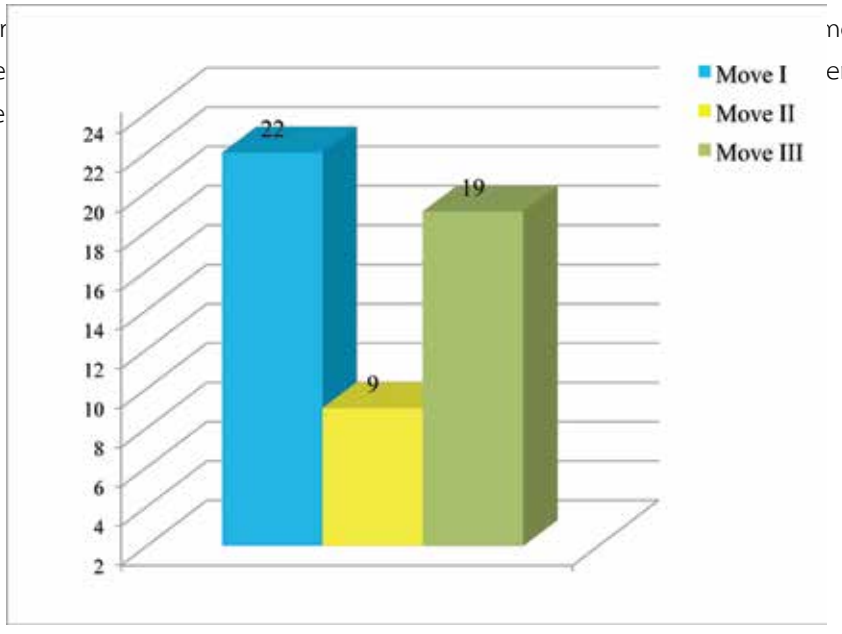

Figure (1) *: Move Analysis in Science Discipline*

As it can be seen in the above figure, the most frequently applied move in the introduction sections of analysed research articles from Science discipline is Move I, establishing a territory. With the application of Move I, the researcher establishes the territory of his or her study by orienting the reader to well-established knowledge. The second most frequently found move is Move III, occupying a niche. With the function of Move III, the researchers turn the niche established in Move II into the research space that justifies the present article. Nevertheless, there is no great gap between the numbers of the occurrence of Move I and Move III. When it comes to the use of Move II, it can be said that the use of Move II is fairly insignificant. The researchers from Science discipline are not likely to establish the niche by pointing to missing information from previous studies. Taking everything into account, in the introduction sections of research articles from Science discipline, the application of Move I and Move III is relatively significant whereas Move II is not.

The occurrence of all three moves in the introduction sections of research articles from Arts discipline is accessible in the succeeding figure.

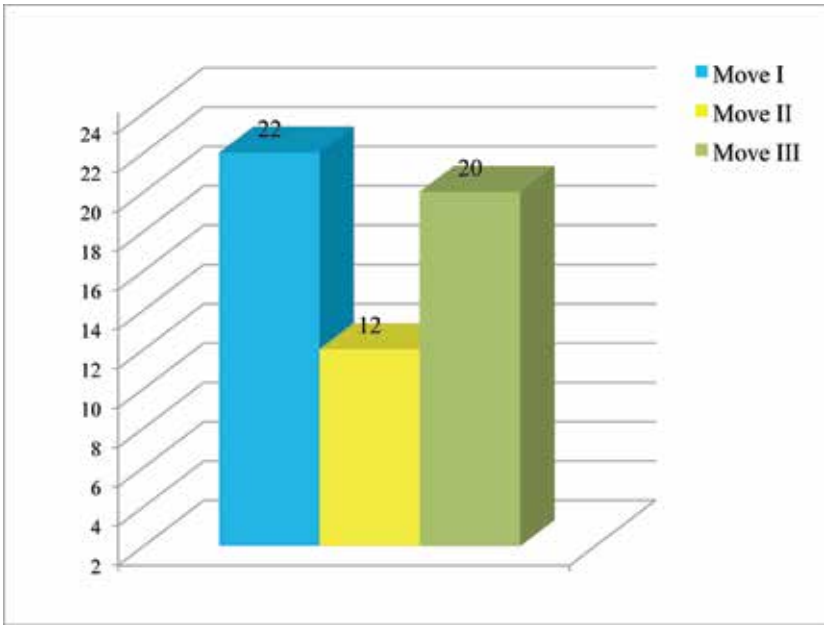

Figure (2) *: Move Analysis in Arts Discipline*

As it can clearly be seen in the directly above figure, in the introduction sections of analysed research articles from Arts discipline, the move that is most recurrently took place is Move I, establishing a territory. By establishing the territory, the researcher orientates the reader to well-established knowledge. The occurrence of Move III has no great different in number from the occurrence of Move I. With the comparatively significant use of Move III ; the researchers establish the research space that justifies the present research article. As in the introduction sections of research articles from Science discipline, the researchers from Arts discipline, show less significant use of Move II. Researchers tend not to point the missing points in the previous studies when they have to establish the niche in the introduction sections of their research articles. All in all, the research articles from Arts discipline too use Move I and Move III and show less significant use of Move II, as in research articles from Science discipline.

5. Discussion

The introduction sections of published research articles from Science and Arts disciplines have been analysed in the present study. The applied theoretical framework for the present study has been that of Swales(1990) genreanalysismodel: Creating a Research Space, hence, CARS model. Published research articles, written in English, from Science and Arts disciplines are singled out randomly from the Journal of the Myanmar Academy of Arts and Science, Vol XI, No.1 to No.10 published in 2013. The Journal of Myanmar of Myanmar Academy of Arts and Science, Vol XI, No.7 has been excluded from the analysis as it has been comprised of research articles which decoding language is not English, but Myanmar. Analysed article introductions are from the research articles randomly selected from 23 different fields of study. Research articles from Science disciplines are selected from 10 different fields of study and those from Arts disciplines are from 13 different fields of study. From ten different fields of study that comprised Science discipline, one research article from Marine Science; two research articles each from Industrial Chemistry, Mathematics, Computer Studies and Geography; three research articles each from Chemistry, Physics, Zoology and Geology; and four research articles from Botany have been studied. As for Arts discipline, one research article each from English, Library and Information Studies, Archaeology and Law; two research articles each from Foreign (Languages), Oriental Studies, International Relation, Anthropology, Philosophy and Education; three research articles each from History, Psychology and Economics; have been studied.

From the analysis of Move I - Establishing a territory, the opening move of the CARS model, in research articles form Science discipline, it has been found out that most of the research articles show trace of Move I in the introduction section. Establishing a territory is considered as an obligation of the researcher to the academic discourse community on the relevance of the reported research to issues and propositions agreed upon by the members of that community. Nonetheless, some of the researchers from Science discipline have missed the mark in acting it out. The introduction sections of some of the research articles with no trace of Move I are found out to be relatively short in length. Accordingly, it can be said that it is challenging for researcher to apply all the obligatory moves in, for instance, three-sentence long introduction section.

From the analysis of Move I, it has been found out that Step 3, reviewing items of previous research, is the most commonly applied step. Most of the researchers establish the territory with the review of items from previous research, which is the obligatory step of the introductory move. In this step, the researcher reviews one or more items reasoned to be relevant to that establishment. The researcher needs to relate what has been found or claimed with who has found it or claimed. It has been pointed out that reference to the state of previous research is the distinguishing feature between Step 3 and the previous two steps. Therefore, Step 3 is undemanding to locate when it compares to the other two steps. As for Step 1 and Step 2, the linguistic signals that mark the steps can sometimes be missing, overlapped or ambiguous to represent the application of step.

The second most commonly applied step of Move I is Step 1, centrality claim. Centrality claim is "appeal to the discourse community whereby members are asked to accept that the research about to be reported is part of a lively, significant or well-established research area". The writer states that the topic of research is useful, relevant, important, or worth investigating since it forms part of a lively, significant or well-established research area. What is remarkable in analysis of Step 1 is that the most functioning linguistic indicator herein, by researchers from Science discipline, is the word 'important'. Instead of alternatively using some other synonyms, the centrality of the research is claimed mostly by using the word 'important'. From this simple use of everyday word, it can be said that the important of present research is claimed to the audience more straightforwardly. In the application of Move I, the least frequently manifested step is Step 2, making topic generalization. It consists of statements concerning the current state of knowledge, consensus, practice or descriptions of phenomena. Move I-2 is said to be regarded as an alternative to MoveI-1, but with a more neutral kind of statement. Move I-2 can take a variety of forms and is thus mainly identified based on the content of the statements. As for researchers from Science discipline, they tend not to make topic generalization in their introduction sections. The manifestation is insignificant to a certain extent, with regard to the other two steps. Nevertheless, the insignificant usage gap of Step 2 is filled up by the ample use of Step 1, as these two are said to be served as alternative steps. When all is said and done, as Step 1 of Move I is operated well, the research articles introduction sections from Science discipline link the research topic to be investigated with what has been established in

the wider research area and with a more general state of knowledge. Moreover, with the function of obligatory Step 3, reviewing items of previous researches, most of the researchers from different fields of study of Science discipline make their research to be fully well-established.

In the analysis of the opening move of the CARS model - Move I, establishing a territory in research articles from Arts discipline, it has been likewise found out that most of the research articles show trace of Move I in the introduction section. This move is specified into three separate steps: claiming centrality, making topic generalisation and reviewing items of previous research. In step wise, the application of Step 1 is fairly substantial and well-distributed. Nonetheless, as for the use of Step 3, it is not fairly distributed. Although the total number of occurrence is high, it is mainly because few of the researches have relatively great number of occurrence. And as for Step 2, the number of occurrence is as a matter of fact irrelevant as in Science discipline. All in all, what is remarkable is that although the number of occurrence of stepin Arts discipline is high, the occurrence is not fairly distributed. In the analysis of research articles from Arts discipline, contrasting Science discipline, the use of Step 1 is more frequent than that of Step 3. Hence, it can be said that the researchers from Arts discipline tend to establish the territory of their research by claiming its centrality. The researchers claim the centrality by linking their current research topic with what has been established in the wider research area. All in all, in the introduction sections of analysed research articles from Arts discipline, although the usage gap of Step 2 is filled up with alternative Step 1, the use of obligatory Step 3 is slightly less frequent than the optional Step 1.

When it comes to the reflection of the application of Move II, in the research articles introduction from Science discipline, it is found out to be relatively insignificant. In Move II, Establishing a niche, the researchers establish the specific topic of study by pointing to missing information from previous studies. This strategy is categorised into four alternative steps: Counter-claiming, Indicating a gap, Question-raising, or Continuing a tradition. The steps in this move are more readily identifiable as they are usually formally signalled either with vocabulary items expressing the particular step or with sentence connectors. From the analysis, it has been found that most of the research articles have zero occurrence of Move II in the introduction section. And, when its application is marked, the number of occurrence of four alternative steps is

either one or two times individually in each of the analysed research articles.

In encompassing Move II, the researchers simply use Step 1A, Step 1B and Step 1D and as for Step 1C, there is no single occurrence in all of the introduction sections of the analysed research articles. Consequently, it can be said that in establishing a niche, the researchers from Science discipline continue a tradition, from some other particular contexts, in their own, rather than counter-claiming or indicating a gap. Moreover, researchers from Science discipline never raise question in establishing the niche.

In the introduction sections of research articles from Arts discipline, the application of Move II is relatively insignificant as in Science discipline. In most of the introduction sections, there has zero occurrence of Move II. Three out of four alternative steps have been found out to be applied in the analysed research articles from Arts discipline. The number of occurrence of each step is not more than two times, except for the occurrence of Step 1B which occurs four times in one of the research articles. And there is no trace of Step 1C in the introduction sections of research articles from Arts discipline. In the application of Move II, the findings from Arts discipline show no great difference from Science discipline.

In Move III, Occupying the niche, the researchers "turn the niche established in Move II into the research space that justifies the present article". This move consists of three steps: 1A : outlining purposes and 1B : announcing present research, Step 2 : announcing principal findings, and Step 3 : indicating the structure of the research article. The obligatory element in this move is Move III-1. In this move, the researchers reveal their solution to help fill the gap, answer the specific question or continue a research tradition that has been presented in Move 2. Concerning the presentation of Move III, all of the three steps have been found out to be applied in the introduction sections of research articles from Science discipline. In occupying the niche, it has been found out that the researchers either outline the purposes or announce present research. With the function of obligatory Step 1A, stating the main purpose or aim of the study, the writer introduces his/her solution to the problem described in Move 2. And with Step 1B, the alternative of Step 1A, the researcher describes the aims in terms of what the research sets out to 'do' or accomplish. On the other hand, the researchers from Science discipline almost never use Step 2. In this step, the researcher considers the results to be the most important aspect of the research and therefore

reports these as part of the introduction. The same thing is happened to be found in the application of Step 3. The researchers from Science discipline have no tendency to indicate the structure of the paper. In fact, in some of the introduction sections of research articles, the organization of the paper is found out to be mentioned, yet the researchers do not make proper use of linguistic markers that can mark the application of this step. Consequently, the occurrence of Step 3 is hardly ever seen as a result of the absence of linguistic signals.

With regard to the application of Move III in Arts discipline, the findings show remarkable resemblance to those of Science discipline. With the most frequent use of the two alternative steps of the obligatory Step 1, the researcher outlines purposes or announces present research in the introduction section, rather announce the principal findings or indicate the structure of his research article.

Taking everything into account, it can be said that the research articles from Science and Arts discipline show limited application of move structure claimed by Swales (1990).Moreover, the findings herein give light on the structure of research article introductions from Science and Arts discipline, in the context of Myanmar. Though there is no related study of research article introductions in Myanmar context so far, the findings are agreeable with some other research findings, for instance - Jogthong (2001), Akhmad (1997)cited in Mirahayuni (2002).

6. Conclusion

In the present study, 'Move Structure of Introduction Sections in Research Articles from the Journal of The Myanmar Academy of Arts and Science', the introduction sections of published research articles from Science and Arts disciplines have been analysed. The applied theoretical framework for the present study has been that of Swales (1990) genre analysis model: Creating a Research Space, hence, CARS model. Published research articles, written in English, from Science and Arts disciplines are singled out randomly from the Journal of the Myanmar Academy of Arts and Science, Vol XI, No.1 to No.10 published in 2013. The Journal of Myanmar of Myanmar Academy of Arts and Science, Vol XI, No.7 has been excluded from the analysis as it has been comprised of research articles which decoding language is not English, but Myanmar. The data to be analysed is comprised of 50 research articles, 25 each from

Science and Arts disciplines. Analysed 50 article introductions are from the research articles randomly selected from 23 different fields of study. Research articles from Science disciplines are selected from 10 different fields of study and those from Arts disciplines are from 13 different fields of study. From ten different fields of study that comprised Science discipline, one research article from Marine Science; two research articles each from Industrial Chemistry, Mathematics, Computer Studies and Geography; three research articles each from Chemistry, Physics, Zoology and Geology; and four research articles from Botany have been studied. As for Arts discipline, one research article each from English, Library and Information Studies, Archaeology and Law; two research articles each from Foreign (Languages), Oriental Studies, International Relation, Anthropology, Philosophy and Education; three research articles each from History, Psychology and Economics; have been studied.

No significant differences have been identified in the research articles across two disciplines regarding the move structure in the present study. Moreover, although it can be said that the research articles from Arts and Science disciplines follow the move structure in the introduction sections, that does not necessarily mean that the researchers make use of every obligatory step. Hence, the researchers need to entail adaptation of every single obligatory step to function the move in their research article introductions. Only then, it would be of great help in assisting researchers to achieve publication at the international level. Although there embody culturally-specific and field-specific disciplinary practices, the research articles should also meet the standard of global structure. Simply being in internationally accepted language alone is not the standardization in the international knowledge sharing platform, researchers from Myanmar context need to be furnished with all the standardization measures for global context. For that purposes in mind, the present study pictures the current frame of research article introduction sections from a particular dimension. And hence, this study by complementing the moves analysis, tries to provide some common ground features of research articles from Myanmar context and how it is supposed to organise for the global audience in international knowledge sharing. This in turn would provide for novice and second language researchers to understand and/or produce research articles successfully not only for local but also for global acceptance. Because, in order to gain a place at internationally renowned academic context, the publication of research articles have to be not only the package of innovative research findings,

but also have to be packed in internationally accepted structure.

7. Recommendations

Accordingly, the findings from the present study hope to be beneficial for novice researchers in helping them to meet the expectations of academia, and for researchers from non-English-speaking backgrounds who pursue of the understanding of discourse in academic publications. Moreover, based on the fact that novice and non-native English researchers are likely to encounter difficulties in structuring Introduction section, the findings testified here try to provide pedagogical input. Thus the present contribution is expected to aid in providing guidelines for students to practice the use of consistent and logical organizational framework claimed to be applied in the global context. Even if grammatical mistakes are said to be ironed out by a language editor, researchers himself is responsible in structuring his research for smooth sharing his message to the audience in global village.

The present research has its own limitation as it is conducted on the data set of 50 introductory sections simply. Nonetheless, it is hoped to be of fundamental importance in serving as a stepping stone to conduct similar further researches on the way researchers from Myanmar context structure their research articles, taking more data into account at the same time and prove supplementary findings to the present study. Moreover, it is expected that with the aid of more similar further studies, more contributions could be make to be of great help in pedagogical input for novice researchers and strengthen input for the researchers from different fields study from Arts and Science disciplines.

References

Jogthong, Chalermsri (2001), Research Article Introductions in Thai : Genre Analysis of Academic Writing

Mirahayuni, N. K. (2002). Investigating Textual Structure in Native and Non-native English Research Articles: Strategy Differences between English and Indonesian Writers. Unpublished Ph.D. Dissertation. The University of New South Wales, Sydney, Australia.

Pennington. K. (2005). The Introduction Section, 'Creating A Research Space' CARS model (John Swales, Genre Analysis, CUP, 1990). Helsinki University of Technology, Language Centre. from:http://sana.tkk.fi/awe/style/reporting/sections/intros/cars/cars.pdf

Sheldon, Elena (2013). The Research Article: A Rhetorical and Functional Comparison of Texts Created by Native and Non-native English Writers and Native Spanish Writers

Soe Win, Dr. (2013). Enhancing Quality to Prepare Higher Education of Myanmar in 21st Century. Global Education Dialogues – The East Asia Services (Vietnam). from: http://www.britishcouncil.vn/sites/britishcouncil.vn/files/ged_2013_day_1_group_2_prof_dr_soe_win.pdf

Swales, J. (1990). Genre Analysis. Cambridge University Press.

Professional Development of Mathematics teacher through Lesson Study in Savannakhet Teacher Training College

Phailath Sythong[1] / Amphone Khaopearsuphom[2]
Lecturer[1,2,] Savannakhet Teacher Training College, Laos
Email : phailath_ttc@yahoo.com[1] Amphu72@yahoo.com[2]

Abstract

Continuing Professional Development (CPD) of in-service teachers training program in Laos is one of the focuses of the government to improve a quality of classroom teaching and performance of students, so the effective teachers can be enhancing professional development in actual classroom practice. In this paper we present a case study of fourteen mathematics teachers in Savannakhet Teacher Training College (STTC) in Laos working in a Lesson Study (LS) team that prepared for improve teaching and learning mathematics. The Lesson Study process included preparing, observing, and reflecting the teaching in mathematics class. The data clearly showed that the collaborative environment throughout the Lesson Study enabled the teachers to increase their content knowledge andpedagogical knowledge in teaching mathematics, the student learning outcome also improved by the process of Lesson Study.

Keywords : Professional development, Lesson Study, Pedagogical knowledge

บทคัดย่อ

การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง (CPD) ของโปรแกรมการฝึกอบรมครูผู้สอนในประเทศลาวเป็นหนึ่งในเป้าหมายของรัฐบาลในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนและประสิทธิภาพของนักเรียน ดังนั้นครูผู้สอนที่มีประสิทธิภาพจะช่วยเสริมสร้างการพัฒนาวิชาชีพในทางปฏิบัติที่เกิดขึ้นจริงในชั้นเรียน วิจัยนี้นำเสนอกรณีศึกษาของครูคณิตศาสตร์ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต (STTC) ในประเทศลาวที่ทำงานในทีมวิจัยบทเรียนซึ่งเตรียมความพร้อมในการปรับปรุงการสอนและการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ กระบวนการวิจัยบทเรียนประกอบด้วยการเตรียมความพร้อม การสังเกตการณ์ และการสะท้อนให้เห็นการเรียนการสอนในชั้นเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ข้อมูลแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสภาพแวดล้อมการทำงานร่วมกันตลอดการวิจัยบทเรียนเอื้อให้ครูเพิ่มองค์ความรู้ด้านเนื้อหาและองค์ความรู้ด้านวิธีการสอนในการสอนคณิตศาสตร์ นอกจากนี้ผลการเรียนรู้ของนักเรียนยังมีการพัฒนาขึ้นด้วยกระบวนการวิจัยบทเรียนอีกด้วย

คำสำคัญ : การพัฒนาวิชาชีพ การวิจัยบทเรียน ความรู้ด้านวิธีการสอน

1. Introduction

Pre-Service teacher training program in Teacher Education Institute (TEI) is indispensable. However, the teacher education is not completed only on this stage because an actual development of teachers is done through their job at schools. Teacher should not stop learning to improve their teaching capabilities, they should continue studying.

Continuing Professional Development (CPD) of in-service teachers training program in Laos is one of the focuses of the government to improve a quality of classroom teaching and performance of students. Department of Teacher Education (DTE) operates The TESAP-III (Teacher Education Strategy and Action Plan (2016-2020). It is based on the evaluation results of the TESAP-II (2011-2015) and it emphasizes the need of quality improvement of the teachers to achieve the Government's socio-economic development policy and Education for All (EFA). It clearly mentions that "Teacher education development will ensure that teachers receive continuous and systematic upgrading related to their teaching subjects and to teaching and learning methodology in order for them to become highly skilled teachers".

Department of Teacher Education has been conducting School-Based training program which enables all teachers in primary schools in some pilot provinces to have opportunity to continuously learn from each other at school level. Lesson Study has been implemented in some TTCs in Laos, currently the researcher was the Lesson Study key trainer in Laos. Designing and implementing Continuing Professional Development activity is important component of researcher's position description, the effective model of CPD Base on Lessen Study become the focus for this study.

However, the reality in the field shows that there are many mathematics teachers in STTChad difficulty in planning the lesson, some junior teachers lack of teaching experience for teaching their lesson, the teachers have not given best effort to give knowledge and skills to the students by involving them actively. the learning process ant context is not relevant the students' need. Many students-teachers cannot do well in their teaching practices; student-teachers could not teach mathematics well when they conduct teaching practices in secondary school. Furthermore, they could not explain mathematics contents correctly and fluently (Sythong, 2013).If those conditions continuously happen, it will result in the low quality of education which

cover: 1) the teachers' incompetence in planning the lesson; 2) the low of learning outcome and competence of the students in understanding the teacher's explanation; 3) students' low thinking capacity.

According to the mentions above, it is very important to study on Lesson Study. This research is very important point to promote the CPD of in-service teachers training in Laos. There is much that can use Lesson Study from Japanese and applied to class room in Laos. Therefore, this study is significant on investigates the nature of the growth of teachers who participated in model of CPD which was based upon the principles of Lesson Study. Lesson study is an activity that encourages a learning community.

2. Idea about Lesson Study

Lesson Study is the direct translation for the term of jugyokenkyu. In Japanese, the word jugyo means lesson and kenkyu means study or research. It is a professional development model widely used by Japanese teachers, wherein they conduct a systematic inquiry into their pedagogical practices through a close examination of their lessons (Fernandez, 2002; Saito & Atencio, 2013). In Lesson Study, a group composed of three to five professional teachers, usually within the same grade level, meet together regularly, and collaboratively investigate a "research lesson" designed to impact student achievement (Fernandez, Cannon & Chokshi, 2003; Puchner & Taylor, 2006; Cheung & Wong, 2014). Initially, the professional group work together to identify a curricular goal within a content area, and set goals for their students' improvement (Puchner & Taylor, 2006; Saito & Atencio, 2013).

Lesson Study is one professional development approach for "learning from practice" (Ball, 1996; Ball & Cohen, 1999). During lesson study, teachers formulate long-term goals for student learning and development; collaboratively work on "research lessons" to bring these goals to life; observe, document and discuss student responses to these lessons; and revise the lessons (and the broader approach to instruction) in response to student learning (Fernandez & Yoshida, 2004; Lewis, 2002; Stigler & Hiebert, 1999).

Lesson Study as defined by Lewis (2002) is a teacher-led instructional improvement cycle in which teachers work collaboratively to: formulate goals for student learning, plan a lesson, teach and observe the lesson, reflect on the gathered evidence,

revise the lesson for improvement, and reteach the revised lesson. Through the use of Lesson Study, teachers have a means for planning, observing, and conferring with others.

Lesson Study has been credited with changing Japan's classroom practices from being teacher-centred to student-centred, resulting in decades of steady improvement in elementary education. It represented the teachers' school-based efforts to realize their vision of student learning and long-term development (Lewis, Perry, & Murata, 2006).

3. Purposes of study

Through this study we purpose:

1. To study the effectiveness and feasibility of using lesson study to build pedagogical knowledge and content knowledge of mathematics teachers

2. To study the effectiveness of using lesson study to increasing students learning ability in mathematics.

4. Methodology Participants

The participants of this study were obtained from 71third year student-teachers in mathematics department of Savannakhet Teacher Training College (STTC), 35 of them were from class A and 36 from class B, besides that, the number of participating teacher were 12 mathematics teacher in STTC, 7 teachers were junior teacher, 5 teachers were senior teacher, one of the senior teacher was Lesson Study key trainer(facilitator) who had two weeks training on lesson study in Japan.

Base on Japanese Lesson Study cycle, Plan, Do, See, in this study we separate the Lesson Study cycle in to 8 step follows :

(1) Problem Identification
(2) Class planning
(3) Class implementation
(4) Class evaluation and review of result
(5) Reconsideration of class
(6) Implementation base on reconsideration
(7) Evaluation and review
(8) Share result

In this study we start from two-day training workshop which covered orientation on "what

is lesson study", step and type of lesson study, how it is implementing in a school.

Step 1 : The lesson study group discussed and identified learning challenge in teachinglinear equations, the content was in geometry analysis subject; choose a mathematics teacher who had 5 years teaching experience to conduct teaching in this lesson study, she was active teacher.

Step 2 : The lesson study group planned the first research lesson in 90 minuses preparation for class A.

Step 3 : Conduce teaching in class A by using the lesson plan that the group planned, other mathematics teachers observed the teaching.

Step 4 : The lesson study group evaluate and reflect the lesson by having each observer to give comment and discussion.

Step 5 : Reconsideration of class, develop the lesson plan base on the comment and discussion.

Step 6 : Conduce teaching in class B by using the lesson plan that had been developed, other mathematics teachers observed the teaching.

Step 7 : Following that group evaluated and reflected the lesson again by each observer give comment and discussion.

Step 8 : Sharing result.

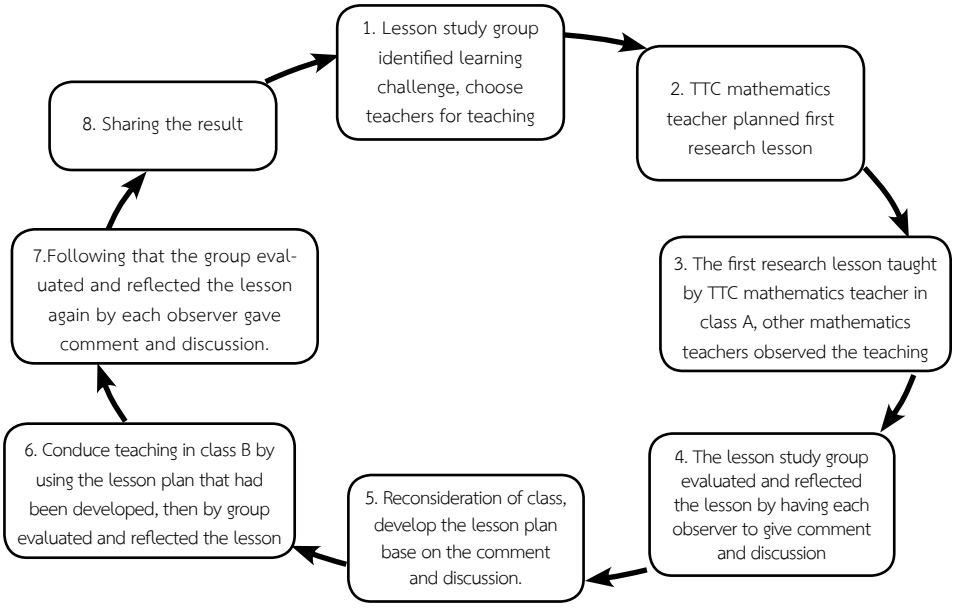

Figure 1 *: The lesson study cycle*

5. Instruments used

This study used two different tools to fulfill the aims of the study.

1. Teaching capacity evaluation sheet

2. End line survey of teacher perspective on effectiveness and feasibility of implemented Lesson Study to improve teaching and student's achievement

The Teaching capacity evaluation sheet

The Teaching capacity evaluation sheet consist 11 items focusing on teaching approaches and techniques, each item has a measuring scale from 1-5, where 1 represents the lowest mark whereas 5 represent the highest one. The final parts are the comments and the suggestions for improving the teaching. Use for evaluated teaching capacity in each class.

End line survey of teacher perspective on effectiveness and feasibility of implemented Lesson Study to improve teaching and student's achievement

The end line survey consists 12 items. It focuses on the benefit of implement Lesson study in teaching and learning mathematics by using the survey at the end of Lesson Study process.

Each item has a measuring scale from 1-5, where 1 represents strongly disagree, 2 represents disagree, 3 represents undecided, 4 represents agree, 5 represents strongly agree.

In this study, research group conduced two cycles of research study.

6. Results and Discussion

Comparison of first teaching in class A and class B of cycle 1

Researcher usedaverage score from the evaluation sheets that observers evaluated the teaching to compare the teaching conducted in class A and class B. As shown in table 1, each item had average score for the response.

The data in table 1 and figure 2 below shows average score of teaching that was conducted in class A and class B in cycle 1. The most average score in each item of class B was higher than the average score of class A, especially item 2 and item 4. The difference of average score were 1.33;the meaning increased 26.60%,

the evaluation viewpoint of item 2 was the teacher relates the lesson with students' experiences and encourages students to connect with what they have already learnt, and the evaluation viewpoint of item 4 was the teacher gives opportunity to students to design ways to try out their ideas, the highest average score in class A was item 8, the evaluation viewpoint of item 8 was the teacher directs questions to individuals, the highest average score in class B was item 2. The lowest average score in class A was item 4 and item 9, showing that teacher did not so much give opportunity to students to try out their ideas and teacher could not ask questions that help students generate further questions or ideas, the lowest average score in class B is also item 9, the evaluation viewpoint of item 9 was teacher asks questions that help students generate further questions or ideas.

Table 1 *: The evaluation sores of teaching conducted in class A and class B of cycle 1*

Evaluation items		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
The first teaching in class A cycle 1	Average	3.25	3.25	3.25	2.75	3.33	3.50	3.17	3.50	2.75	2.50	3.33
	SD	0.45	0.45	0.45	0.45	0.49	0.52	0.58	0.52	0.45	0.52	0.49
The first teaching in class B cycle 1	Average	4.33	4.58	4.17	4.08	4.25	4.25	3.58	4.42	3.25	3.67	4.25
	SD	0.49	0.51	0.39	0.29	0.45	0.45	0.67	0.51	0.45	0.49	0.45
Difference		1.08	1.33	0.92	1.33	0.92	0.75	0.42	0.92	0.50	1.17	0.92

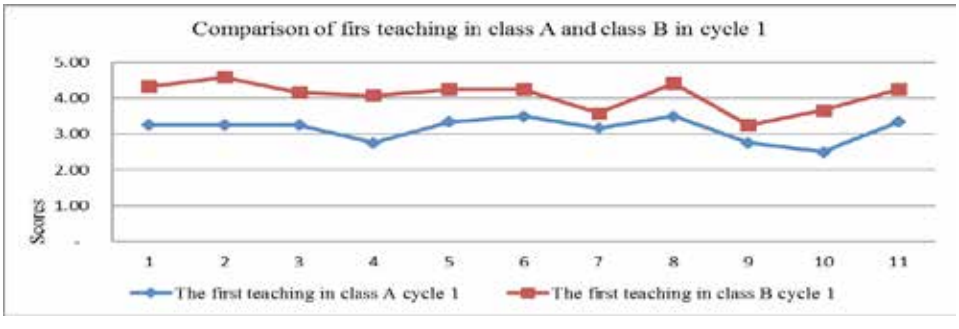

Figure 2 *: Comparison of first teaching in class A and class B of cycle 1*

Comparison of second teaching in class A and class B of cycle 2

The data in table 2 and figure 3 below shows average score of teaching that was conducted in class A and class B in cycle 2. The most average score in each item of class B was higher than the average score of class A, especially item 2,the difference of average score were 0.83; the meaning increase16.60%, the evaluation viewpoint of

item 2 was the teacher relates the lesson with students' experiences and encourages students to connect with what they have already learnt, the highest average score in class A was item 6, the evaluation viewpoint of item 6was teacher's attitude to the students was good, the highest average score in class B was item 2 and item 6. The lowest average score in class A was item 9, show that teacher could not ask questions that help students generate further questions or ideas, the lowest average score in class B is also item 9, it show that teacher could not ask questions that help students generate further questions or ideas.

Table 2 *: The evaluation sores of teaching conducted in class A and class B of cycle 2*

Evaluation items		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
The second teaching in class A cycle 2	Average	3.83	3.75	3.42	3.33	3.92	4.25	3.33	4.17	3.08	3.17	3.75
	SD	0.58	0.62	0.51	0.49	0.51	0.62	0.49	0.39	0.29	0.39	0.45
The second teaching in class B cycle 2	Average	4.50	4.58	4.08	4.08	4.17	4.58	3.67	4.42	3.50	3.67	4.33
	SD	0.52	0.51	0.29	0.29	0.39	0.51	0.49	0.51	0.52	0.49	0.49
Difference		0.67	0.83	0.67	0.75	0.25	0.33	0.33	0.25	0.42	0.50	0.58

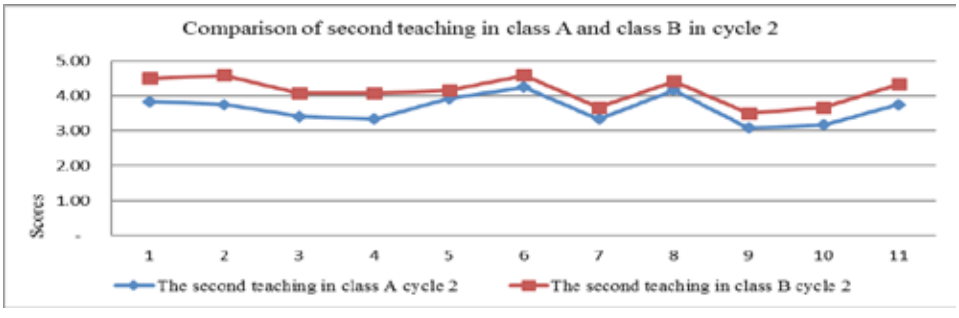

Figure 3 *: Comparison of second teaching in class A and class B of cycle 2*

The refection was done through the feedback and discussion of teaching-teachers; teachers who observed the lessons and facilitator, the comments were categorized into three as follows:

1. Mathematics Content Knowledge (MCK).
2. Mathematics Pedagogical Knowledge (MPK).
3. General Pedagogical (GP)

Table 3 shows the summary of comments given by teaching-teachers, observers and facilitator. In class A 3Mathematics Content Knowledge comments were

given, while in class B 4 comments. In Mathematics Pedagogical Knowledge comments, in class A 5 comments were given while in class B 7 comments were given. In General Pedagogical comments, in class A 8 comments were given and in class B gave 9 comments. Totally in class A could give 16 comments and in class B 20 comments were given. The highest numbers of comments of two classes were General Pedagogical comments, the lowest numbers of comments of two classes were Mathematics Content Knowledge comments, meaning in the Lesson Study Process teacher could give General Pedagogical comments more than other comments, beside that senior teachers could give comment more than junior teacher, some junior teacher could not give any comment.

***Table 3** : Summary of comments during Lesson Study Process*

Class / Period	Class A				Class B			
	Numbers of comments				Numbers of comments			
	MCK	MPK	GP	Total	MCK	MPK	GP	Total
Introduction	0	1	2	3	1	1	2	4
Body	2	3	4	9	2	4	5	11
Conclusion	1	1	2	4	1	2	2	5
Total	3	5	8	***16***	4	7	9	***20***

Summary of teacher perspective on effectiveness and feasibility of implemented Lesson Study to improve teaching and student's achievement

The data in table 4 below shows average score of teacher is perspective on effectiveness and feasibility of implemented Lesson Study to improve teaching and student's achievement. The data evaluated by 12 teachers who participated on the study at the end of Lesson Study process.

The highest average score was item 3 and item 5(4.58), the evaluation viewpoint of item 3 was LS enhance collaboratively work on research lessons and the evaluation viewpoint of item 5 was LS improve of the teachers' pedagogic competence, follow by item 6 and item 8(4.50), the evaluation viewpoint of item 6 was LS help teacher understanding learners' characteristics and the evaluation viewpoint of item 8 was LS process is a good tool for teacher professional development. The

lowest average score was item1 (3.08), the evaluation viewpoint of item 1 was LS improve students' performance in learning mathematics. It shows that LS process could develop pedagogical knowledge than content knowledge and enhancing student's achievement.

***Table 4** : Summary of teacher's perspective of effectiveness and feasibility of implemented Lesson Study to improve teaching and student's achievement*

Evaluation items / Observer	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
SD	0.51	0.52	0.51	0.62	0.51	0.52	0.49	0.52	0.51	0.65	0.51	0.49
Average	3.08	3.50	4.58	4.25	4.58	4.50	4.33	4.50	4.42	3.67	4.42	4.33

7. Conclusion and Discussion

In this study, we investigate teachers' experiences in two LS cycles. Our findings indicate many positive outcomes : The LS process developed pedagogical knowledge of teachers in teaching mathematics lesson, the LS process also improve teachers' content knowledge in teaching mathematics and enhancing student's achievement, it also enhances collaborative work on research lessons,in addition, LS process motivated the teachers to reconstruct students' thinking and to plan lessons that address students' misconceptions based on their models of student thinking. LS provide a structured framework that assures efficient use of teachers' time. This research shows that teachers were able to develop pedagogical knowledge in teaching mathematics; Besides that, LS process helps mathematics teachers to improve their teaching, because it helps to identify weakness that need improvements by helping them to be open-minded in order to learn from other teachers. In other words, through collaboration, they could have solidarity, and learn about themselves and about their peers in a team spirit. In this study, The LS contributes to 3 areas of knowledge development, but it is highest success in developing pedagogical knowledge, following that content knowledge and then learning achievement of students respectively.LSis good method for teacher professional development in the school.

References

Ball, D. L. (1996). Teacher learning and the mathematics reforms: What we think we know and what we need to learn. Phi Delta Kappan, 77(7), 500-508.

Ball, D. L., & Cohen, D. K. (1999). Developing practice, developing practitioners : Toward a practice-based theory of professional education. In G. Sykes & L. Darling-Hammond (Eds.), Teaching as the learning profession: Handbook of policy and practice (pp. 3-32). San Francisco: Jossey-Bass.

Cheung, W. M. & Wong, W. Y. (2014). Does lesson study work? A systematic review on the effects of lesson study and learning study on teachers and students. InternationalJournal for Lesson and Learning Studies, 3(2), 137-149.

Fernandez, C. (2002). Learning from Japanese approaches to professional development : The case of lesson study. Journal of Teacher Education, 53(5), 390-405.

Fernandez, C., Cannon, J., & Chokshi, S. (2003). A U.S.-Japan lesson study collaboration reveals critical lenses for examining practice. Teaching and Teacher Education, 19(2), 171-185

Fernandez, C., & Yoshida, M. (2004). Lesson Study: A case of a Japanese approach to improving instruction through school-based teacher development. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.

Lewis, C. (2002). Lesson Study: A handbook of teacher-led instructional change. Philadelphia, PA: Research for Better Schools.

Lewis, C., Perry, R., & Murata, A. (2006). How should research contribute to instructional improvement? The case of lesson study. Educational Researcher,35(3), 3-14.

Ministry of Education and UNESCO (2005), Education for All, National Plan of Action, Vientiane.

Ministry of Education and Sport (2010), Teacher Education Action Plan TESAP-II (2011-2015), Vientiane.

Ministry of Education and Sport (2015), Teacher Education Action Plan TESAP-III (2016-2020), Vientiane. Note on the Poverty Reduction Strategy Paper National Socio-Economic Development Plan (2006-2010) and Annual Progress Report. Washington, DC : The World Bank.

Puchner, L. D. & Taylor, A. R. (2006). Lesson study, collaboration and teacher efficacy: Stories from two school-based math lesson study groups. Teaching and Teacher Education,22(7), 922-934.

Saito, E. & Atencio, M. (2013). A conceptual discussion of lesson study from a micro political perspective: Implications for teacher development and pupil learning. Teachingand Teacher Education, 31, 87-95.

Saito, N. (2007). Lesson study in Laos. JAPANESE LESSON STUDY IN MATHEMATICS Its Impact, Diversity and Potential for Educational Improvement.

Sythong, P. (2013) Study on improving the class teaching practices power for students of Teacher Training College: Developing analytical approach. International Journal of researcher on Mathematics and Science.

Development of English Pronunciation Skills through English Songs

Suphakit Phoowong
Lecturer, Business English Program, Buriram Rajabhat University, Thailand
E-mail : gig_ice@hotmail.com

Abstract

The purposes of this research were 1) to develop English pronunciation skills through English songs, 2) to compare the students' learning achievements before and after studying through English songs, and 3) to investigate their satisfaction with the development of English pronunciation skills through English songs. The samples were composed of 35 English program freshmen in group 2 who were enrolled on the "English Phonetics" course in the second semester of the academic year 2014 at the faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University, selected by the simple random sampling method. The instruments consisted of a pre-test and post-test, six sets of lesson plans and a satisfaction questionnaire. The statistics of this research were percentage, mean, standard deviation, and a dependent sample t-test. The results revealed that the students' achievement after studying through English songs was overall found to be at a high level. The samples' post-test scores after studying were significantly higher than the pre-test scores at a statistical level of .01. Finally, their satisfaction with developing English pronunciation through English songs was overall found to be at a high level. Taking each aspect of the program into consideration, all were also found to be at a high level: the instructor was ranked first, followed by instructional activities, contents, pronunciation skills and pronunciation exercises respectively.

Keywords : Language development, English pronunciation skills, English songs, innovative language teaching methods

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ 2) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการเรียนโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 หมู่ 2 จำนวน 35 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2557 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียน แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน และ แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที แบบกลุ่มไม่อิสระ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงมาก 2) คะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อทุกด้านอยู่ในระดับมาก และด้านที่มากที่สุดคืออาจารย์ผู้สอน รองลงมาคือด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเนื้อหา ด้านทักษะการออกเสียง และด้านแบบฝึกทักษะการออกเสียง ตามลำดับ

คำสำคัญ : การพัฒนา ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ เพลงภาษาอังกฤษ

1. Introduction

Nowadays, communication through English has a very important role. It is used as the language of international communications. In Thailand, most people realize that English is one of the essential tools to help them develop in both academic works and professional positions (Thauycharoen, 2001).

In 2015, ten ASEAN countries consisting of Thailand, Indonesia, Malaysia, Philippines, Singapore, Brunei, Vietnam, Laos, Myanmar, and Cambodia joined the ASEAN Economic Community. It means that these ten countries decided to use English for communication in all aspects such as economy, politics, education, arts and cultures, tourism and so on. According to Article 34 of the ASEAN Charter, "The working language of ASEAN shall be English", the Thai government realizes that Thai people all over the country need to use English for communicating in all aspects as mentioned above both with people in the ten ASEAN countries and others in the world.

Being aware of the significance of English language, both government sectors and private sectors focus on preparing readiness of people in their own sectors to enter the ASEAN Economic Community (AEC) for better communication and for better profession. Every institute in every educational level started promoting the awareness of teaching and learning English intensively for more effectively practical communication. So, Teaching and learning English play a very important role at this time. However, Thai students are not good enough at English skills, especially listening and speaking skills for better communication. One problem making them not able to communicate correctly and effectively is to pronounce English correctly as native speakers do normally and naturally. So, the ability to understand English well is related to both pronunciation and speech perception (Jenkins, 2000). It is seen that, in teaching and learning English, learners have problems in listening and speaking that are directly related to pronunciation. Basically, that they cannot improve their listening and speaking skills effectively is when they learn how to pronounce English, there is often interference from their first language. By interference - I mean that they use the feature of Thai sounds instead of English sounds (Jotikasthira, 2003). Therefore, for correct pronunciation, learners need to practice listening to a native speaker's accent directly.

Owing to the above mentioned reasons, the researcher was interested in conducting research dealing with the development of English pronunciation skills

through songs. Teaching the second language through music is in accordance with Gardner's Theory of Multiple Intelligences because music can be used in teaching languages in many ways (Campbell and Dickinson, 1996). One way is teaching English pronunciation through songs, which is able to stimulate learners to be more interested in the lessons, to have more positive attitudes, and to feel more confident of studying English than before. Besides, less resistance to the lessons leads to more effective learning. In contrast, more resistance to the lessons leads to less effective learning. So, teaching and learning English through songs helps lower the resistance to the lessons and makes them more interesting, related to the Affective Filter Hypothesis which is one of five Krashen's (1982) theories of language learning.

Some studies on the development of English pronunciation skills through songs have been conducted by other researchers, for example, Pimwan's research entitled "The Effect of Teaching English Pronunciation through Songs of Prathomsuksa 4 Students at Watratchaphatigaram School" (2012), which was found that the students' post-test scores of pronouncing the final consonant sounds after studying through songs were significantly higher than the pre-test scores at a statistical level of .01 , Nusen's research entitled "Using Karaoke Activity to Develop English Pronunciation and English Listening Comprehension among Mathayom Suksa 4 Students" (2011), which was found that the students' post-test scores of English pronunciation after using Karaoke activity were higher than before the pre-test scores and their scores of English Listening Comprehension test after Karaoke activity were found to be a very high level, and Ulate's research entitled "Using songs to improve EFL students' pronunciation"(2011), which was found that students thought that in learning language, English pronunciation skills were found to be at the second level, suggesting that it was really useful to use songs to develop English pronunciation skills. It is clearly seen that the development of English pronunciation skills is very important for communicating in English effectively. Therefore, the researcher was interested in conducting the research entitled "Development of English Pronunciation through English Songs" for better communication among first-year students who are studying in the English program at Buriram Rajabhat University because good pronunciation leads to good communication in listening and speaking English. This research would be beneficial for teachers or instructors teaching English pronunciation to develop their students' English proficiency and also useful for those interested in improving their pronunciation through songs.

2. Research Objectives

This research had three objectives:

2.1 To develop students' English pronunciation skills through English songs;

2.2 To compare students' learning achievements before and after studying through English songs.

2.3 To investigate their satisfaction with the development of English pronunciation skills through English songs.

3. Research Hypothesis

The samples' learning achievement after studying through English songs was significantly higher than before studying through English songs.

4. Research Methodology

4.1 Samples

The sample for this study consisted of 35 English Program freshmen in group 2 who were enrolled on the "English Phonetics" course in the second semester of the academic year 2014 at the faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University. They were selected from a total population of 111 English program freshmen who were divided into three classrooms: group 1, group 2 and group 3. Because of the need to have one whole class for research purposes, one of them was chosen as the sample of the study. The selection of the sample was done randomly; all classes had a chance to be chosen. The researcher wrote the name of the class on small pieces of paper. Then he rolled the paper and put it into a bottle. After that he shook the bottle and let one rolled paper out. Finally, he got group 2 as the sample of the study. The choice of the sample is based on the following consideration: 1) the freshmen have been studying English when they were in Secondary school. However, their ability in pronouncing English is still poor. And 2) the researcher wanted to improve the students' ability in pronouncing English for better communication.

4.2 Research Instruments

The research instruments were a pre-test and post-test, six sets of lesson plans

and a satisfaction questionnaire. The quantitative data were analyzed by descriptive statistics consisting of percentage, mean, and standard deviation. The hypothesis was tested by a dependent sample t-test while the qualitative data were analyzed through content analysis.

4.3 Data Collection

The following were the stages of data collection:

The methods of developing the research tools were discussed as follows:

1) With reference to the pre-test and post-test, they were divided into four main parts with a total of 60 items: part 1 for a pronunciation test of vowel sounds with 15 items, part 2 for a pronunciation test of consonant sounds with 15 items, part 3 for a pronunciation test of word stress with 15 items, and part 4 for a pronunciation test of linking sounds with 15 items. After being examined and approved by three experts, ten items were selected for each part of the pre-test and post-test with a total of 40 items used for testing the 35 students' English pronunciation skills. The pre-test and post-test of this study was an experimental design used for testing the samples in the same target group, called "group pretest-posttest design"(Kidrakarn, 2001).

2)The lesson plans were composed of six sets used as the teaching tools for developing pronunciation skills after testing the capability of students' pronunciation with the pre-test. Each set was used in teaching their pronunciation for three hours per week with a total of 18 hours instruction.

According to above-mentioned pre-test and post-test and lesson plans, all the teaching contents were chosen from three selected English songs: "Let it go", "Haven't met you yet", and "As long as you love me", all of which were examined and approved by a foreign expert and three Thai experts for both content validity and face validity.

3) The satisfaction questionnaire was divided into four parts as follows : part 1 general information: gender, part 2 satisfaction with learning English pronunciation through English songs, divided into five parts with a total of 18 items: Instructor with five items, contents with two items, instructional activities with four items, pronunciation exercises with three items, pronunciation skills with four items, all of them were assessed as a rating scale with a LIKERT scale of 1-5 levels:

Levels of satisfaction Meaning

1 lowest level

2 low level

3 moderate level

4 high level

5 highest level

and *part 3* Open-ended questions for additional opinion and suggestion from the samples. The questionnaire had its face validity examined and approved by three experts, and it was used with the 35 samples students in the target group.

4.4 Data analysis

Testing the samples' learning achievement before and after studying was analyzed by using the statistics of mean and standard deviation. For the pretest and posttest, the content validity was examined by three experts and had the IOC of 0.66-1.00. The obtained scores from the pretest and the posttest were analyzed to find the differences between the samples' learning achievement before and after studying by using the statistics of dependent sample t-test. For a satisfaction questionnaire form, the face validity was also examined by three experts. The statistics used to analyze the form in order to find the samples' satisfaction levels of studying English pronunciation through English songs were percentage, mean, and standard deviation. The content analysis was also conducted for analyzing their opinions via the descriptive statistics.

5. Research Results

The results are presented according to the research objectives as follows :

Table 1 *: The scores of the sample before and after studying through English songs*
Student No. Pre-test (scores on 40 items)Post-test (scores on 40 items)

Student No.	Pre-test (scores on 40 items)	Post-test (scores on 40 items)
1	28	35
2	33	40
3	21	33
4	24	31
5	24	33
6	26	35
7	22	31
8	23	30
9	20	30
10	20	27
11	23	29
12	16	21

Student No.	Pre-test (scores on 40 items)	Post-test (scores on 40 items)
13	24	32
14	19	26
15	14	25
16	24	26
17	26	35
18	20	31
19	22	29
20	23	31
21	33	39
22	26	36
23	26	33
24	25	34
25	24	32
26	19	27
27	19	29
28	19	31
29	18	29
30	22	32
31	22	29
32	16	27
33	26	35
34	21	34
35	12	20
mean	22.29	30.77
S.D.	4.50	4.35

Table 1 shows the 35 sample students' scores from the pretest and the posttest with the total of 40 items examined and approved by three experts indicating that the samples' scores after studying through English songs with an average of 30.77 were higher than before studying with an average of 22.29. It can be clearly seen that studying through English songs helped develop the students' English pronunciation skills according to the determined hypothesis of this study.

Table 2 *: The results of comparing the sample's learning achievement before and after studying through English songs*

	n	$\bar{x}$	S.D.	*t*	Sig.
Pre-test	35	22.29	4.50		
				22.535	.000* *
Post-test	35	30.77	4.35		

.000 * * The statistical level of significance of .01

Table 2 shows that the samples' learning achievement after studying through English songs was significantly higher than before studying at the statistical level of significance of .01according to the determined hypothesis of this study.

Table 3 *: Personal information of the samples*

No.	Gender	Frequency (n=35)	Percentage (%)
1.	Male	7	20
2.	Female	28	80
	Total	35	100

As shown in table 3 out of 28 respondents, the number of females (80%) was much greater than that of males (7%).

Table 4 *: Satisfaction with studying English pronunciation through English songs*

Items	N	Mean	S.D.	Levels
1) Instructor				
1. The instructor clearly explained the activities for the development of English pronunciation through songs to students.	35	4.51	.50	highest
2. The instructor gave advice and recommendation to all students for the development of English pronunciation through songs throughout.	35	4.20	.58	high
3. The instructor used various kinds of techniques to encourage students to be active for the development of English pronunciation through songs.	35	4.17	.74	high
4. The instructor completely gave the knowledge of the development of English pronunciation through songs and let students have a chance to ask questions freely.	35	4.40	.77	high
5. The instructor was able to let students learn and practice the development of English pronunciation through songs happily.	35	4.29	.51	high
Total	35	4.29	.52	high
2) Contents, rhythm, and melody of songs				
6. The selected song lyrics are suitable for students' ability	35	4.26	.74	high
7. Rhythm and melody of the selected songs are suitable for the development of English pronunciation skills.	35	4.14	.77	high
Total	35	4.20	.66	High

Items	N	Mean	S.D.	Levels
3) Instructional activities				
8. English pronunciation activities through English songs were interesting and also made students practice pronunciation joyfully.	35	4.23	.91	high
9. Students fully participated in doing the activities.	35	4.23	.73	high
10. Students practiced doing an imitation of native speakers' pronunciation through English songs directly.	35	4.31	.75	high
11. Students were able to practice by themselves with the activities used in the classroom.	35	4.14	.87	high
Total	35	4.22	.68	High
4) Pronunciation exercises				
12. Pronunciation exercises were appropriate for students' proficiency.	35	4.11	.63	high
13.They consisted of processes or procedures that stimulate students to learn about pronunciation effectively.	35	4.03	.70	high
14. They helped students get knowledge, and they could apply it in their daily lives.	35	4.34	.76	high
Total	35	4.16	.59	high
5) Pronunciation skills				
15. Pronunciation skill of vowels	35	4.31	.59	high
16. Pronunciation skill of consonants	35	4.06	.68	high
17. Pronunciation skill of word stress	35	4.17	.82	high
18. Pronunciation skill of linking	35	4.26	.81	high
Total	35	4.18	.68	high
Total of all	35	4.23	.52	high

Table 4 shows that the sample's satisfaction with studying English pronunciation through English songs was overall found at a high level ($\overline{X}$=4.23). Taking each aspect of instruction into consideration, all were found to be at a high level: the instructor was ranked first ($\overline{X}$= 4.29), followed by instructional activities ($\overline{X}$=4.22), contents ($\overline{X}$=4.20), pronunciation skills ($\overline{X}$=4.19) and pronunciation exercises ($\overline{X}$=4.16) respectively.

6. Discussion

The following points based on the research results are discussed:

1. The fact that the sample's learning achievement was higher after studying pronunciation through English songs might have many reasons as discussed below:

First, the students in the sample relaxed and enjoyed the activities of teaching and learning through English songs. This is because the selected songs were interesting, and those were also their favourite songs. So, their learning potential was completely stimulated via song activities in accordance with Gardner's theory of multiple intelligences (1983) that activates their existential intelligence of music.

Second, the research which had been done in order to develop the students' pronunciation skills through English songs not only helped lower their resistance to the instructional activities but also made them more interested, have more positive attitudes and feel more confident. So, their learning achievement after studying pronunciation through English songs was higher than before studying pronunciation through English songs, which is in line with the Affective Filter Hypothesis which is one of five Krashen's theories of language learning (1982), that is to say, less resistance to the lessons leads to more effective learning while more resistance to the lessons leads to less effective learning.

Third, using English songs in creating an atmosphere of teaching and learning activities was required to help the students in the sample express themselves in a completely-natural way. The selected songs for the lessons had an influence on creating an enjoyable atmosphere, which could help increase learning achievement in studying English pronunciation effectively. The result was similar to the findings of other research which revealed that after using English songs, the students' scores in pronouncing final consonant sounds increased significantly at the statistical level of .01(Pimwan, 2012). Besides, the result was in line with another research finding that indicated that the students' level of ability in pronouncing words in English after studying through songs was higher than before studying through songs (Ratnasari, 2007).

2. The result of the questionnaire revealed that students were satisfied with the development of their English pronunciation skills through English songs at a high level. This is because English songs were an interesting and pleasant media responding to their positive desires, emotions and attitudes. The result was related to a research

finding that indicated that 91 percent of students thought that songs were able to stimulate both psychological desire and emotional education (Jolly, 1978; cited in Nusen, 2011).

3. Students' suggestions for the development of English Pronunciation skills through songs indicated that they would like to have the teaching and learning activities through English songs used in everyday classes because the activities were not only advantageous to them but also made the lessons more interesting. Moreover, the selected songs should be well known and not too difficult to learn for everyone. As mentioned in the suggestions, it was clearly seen that the students' learning achievement increased after the lessons focused on the development of English pronunciation skills through English songs. This was in line with the students' suggestions revealing that the instructor should use songs to improve pronunciation skills because these were truly beneficial to pronunciation development (Ulate, 2011).

7. Conclusion

The learning achievement of students in the sample after the lessons developing English pronunciation skills through English songs was significantly higher than before the lessons developing English pronunciation skill through English songs. Finally, their satisfaction with the development of English pronunciation skills through English songs was found to be at a high level. Students in the sample also suggested using songs in teaching and learning activities in everyday class, as they found that it was useful and made the lessons more interesting.

8. Recommendations

The following are some recommendations based on the research results:

1. Recommendations for further application

1) An instructor who teaches English is able to apply the models and teaching techniques of using English songs to developing students' English pronunciation skills.

2) An instructor who teaches English is able to apply English pronunciation practice in teaching and learning activities such as an English singing contest.

3) An instructor is able to apply the research findings in selecting instructional media, such as choosing entertaining media that are interesting, relaxing,

and promote having fun.

4) The findings of the study implied that the students in the sample were satisfied with instructional media at a high level. So, an instructor should search for various teaching methods in using English songs for developing other English skills.

2. Recommendations for further research

1) When selecting English songs for better pronunciation practice, there should be at least five songs in order to get the appropriate contents consisting of vocabulary, phrases, sentences, and expressions. In addition, the researcher should carry out a survey of learners' preference for song styles because they will pay special attention to the lessons, making the teaching and learning activities more effective.

2) For further research, there should be two independent groups in order to compare the differences between an experimental group and a control group of students who are similar in educational qualification.

3) An instructor who teaches English can conduct research which is similar to this research model for students at all levels of proficiency.

References

Campbell, C. & Dickinson, D. (1996). Teaching and learning through multiple intelligences. Boston: Allyn & Bacon.

Gardner, H. (1983). Frames of mind: The theory of muliple intelligences. London: Poladin.

Jenkins, J. (2000). The phonology of English as an international language. Oxford : Oxford University Press.

Jotikasthira, P. (2003). English sound system. Bangkok: Chulalongorn University Press.

Kidrakarn, P. (2001). Effectiveness index: E.I. Mahasarakham: Department of Educational Communication and Technology, Faculty of Education, Mahasarakham University.

Krashen, D. S. (1982). Principles and practice in second language acquisition.Oxford : Pergamon.

Nusen, P. (2011). Using Karaoke activity to develop English pronunciation and English listening comprehension among Mathayom Suksa 4 students. Chiangmai : Chiangmai University.

Pimwan, K. (2012). The effect of teaching English pronunciation through songs of Prathomsuksa 4 students at Watratchaphatigaram school. Master's Project, Master of Arts (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.

Ratnasari, H. (2007). Songs to improve the students' achievement in pronouncing English words: An action research of the year seventh students of MTs ANNUR Jepara in the academic year 2006/2007. Languages and Arts Faculty. Indonesia: Semarang State University.

Thuaycharoen, P. (2001). Speaking English according to linguistic principles. 2nd Edition. Bangkok : Thammasat University Press.

Ulate, N. V. (2011). Using songs to improve EFL students' pronunciation. LETRAS. 2(44), pp. 93-108.

The Employment of Phonetic Exercises to Improve English Major Students' Pronunciation

Sutamat Kotcharat [1] / Puttachart Limsiriruangrai [2]
Lecturer of English Program [1] and Business English Program [2],
Faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University, Buriram, Thailand.
Email : Sutamat1957@gmail.com

Abstract

Pronunciation plays a very crucial role in communication. You may not understand others as well as you may not be understood if you cannot produce correct pronunciation.Mispronunciation may lead to miscommunication. This research aimed atinvestigating and comparinglearning achievement ofthe English major students between before and after the employment of phonetic exercisesto improve their English pronunciation, and studyingtheir satisfaction towards the use of phonetic exercises. Thirty-five English major students, studying in the first year at the time of study, were randomly selected to participate in this study. The instruments used consisted of English phonetic exercises, lesson plans, an achievement test, a questionnairefor satisfaction and group interview.The collected data were analyzed for frequency, percentage, mean, and standard deviation. The hypothesis was tested by dependent sample t-test.

The results of the research revealed that after studying with the employment of phonetic exercises, the students' learning achievementwas at a high level at the statistical significance.01 and their satisfaction towards the use of phonetic exercises was at a high level.

Keywords : Phonetic Exercises, English pronunciation, English major students

บทคัดย่อ

การออกเสียงมีบทบาทสำคัญยิ่งในการสื่อสาร หากผู้พูดออกเสียงไม่ถูกต้องผู้ฟังก็อาจไม่เข้าใจว่าผู้พูดต้องการสื่อสารอะไรออกมา การออกเสียงไม่ถูกต้องนำมาซึ่งการสื่อสารที่ผิดพลาด การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนและศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 จำนวน 35 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ Dependent Sample t-test

ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ การออกเสียงภาษาอังกฤษนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

1. Introduction

It is undoubtedly accepted that English is very important in an increasingly interconnected and globalized world. In the role of an international language as well as a lingua franca, English is usedin a great number of areas,as a medium of communication,such as in education, international business, science and technology, foreign affairs, political, economy, academic conference and diplomacy. Realizing the importance of English, many countries including Thailand,make many attempts to help their people become better equipped with English performance. In response to the demands for English skills, the Thai government has made constant efforts to improve Thai learners' English performance throughout the history of English language teaching in Thailand in order to improve Thai learners' competence in English, enabling them to obtain job opportunities, promotions or career advancement (Kanoksilapatham, 2007; Khamkhien, 2010).

Thailand is a member of ASEAN community so Thai people have to follow the ASEAN rules. There is a statement written in the Article 34, on page 29 of the ASEAN Charter that "The working language of ASEAN shall be English". This means that the people of the 10 country members of ASEAN Community should be able to use English in communication with each other in order to understand and be understood, especially in the workforce.

However, English competency of Thai people is still at a very low level even those who are studying at a university level and have been studying English for many years. Based on English Proficiency Index (EPI) Thailand's English Proficiency was at a very low level, at the EF EPI Score 45.35, which was ranked no. 62 out of 70 countries that did the test. Comparing to the ten member countries of ASEAN Community, Thailand has got lower scores than Indonesia, Myanmar, and Vietnam and be the second last ranking country. (The world's largest ranking of countries by English skills, n.d., n.p.).

Pronunciation is a fundamental skill the students should primarily acquire as it can affect accuracy and comprehension (Celce-Murcia et al., 2000; Derwing et al., 2006; Hahn, 2004). It is the important aspect that the teachers of English should focus on to enable learners to have good communication,understand and be understood by others. Improper and incorrect pronunciation can lead to misunderstanding and negative

impression. Though you are able to use correct grammar and advanced vocabulary, people may not understand youif you have improper pronunciation. Unfortunately, many learnersdon't realize the importance of pronunciationand they ignore it. Even in English classroom, pronunciation is not attentively focused.As English teachers who have observed such problems for many years, the researchers want to improve the students' pronunciationin order to strengthen their pronunciation so that they can communicate with English language comprehensively and efficiently.

Importance of Pronunciation

Pronunciation is a very important aspect for clear communication.As stated before that if you cannot pronounce words correctly, it may lead you or your conversational parties to misunderstanding. Language learners, especially those who learn Englishas their major subject,should learn how to pronounce words accurately and properly in order to be successful in learning language and communication. Nowadays, even thoughlearning English focuses on communicative approach, importance of pronunciation which is a crucial aspect is obviously ignored. "Pronunciation has been called the Cinderella of ELT, being locked away and out of sight (Miyake, 2004)."

Common Problematic Sounds for Thai learners

As a foreign language for Thai learners,no one denies that it is hard to pronounce some English sounds. Thai learners speak different dialects and this may be barriers of good pronunciation. However, some common problematic sounds for Thai learners are /g /, /v/, /z/, /θ/, /tʃ/, /dʒ/, /ʒ/, /ð/, /ŋ/, /eɪ/, /aɪ/, /ɔɪ/, /aʊ/, /əʊ/, /ɪə/, /eə/, /ʊə/(Thanthanis, 2013).

Phonetics in Pronunciation Teaching

In teaching English pronunciationfor EFL learners at a university level, phonetics is usually applied becauseit provides the scientific basis for the description of standard accents, the production of reference works and teaching materials, the training of EFL teachers, anticipating and improving learners'errors. According to Ashby (nd.)" Pronunciation" covers both production and perception of speech: ability to hear a sound distinction must generally precede ability to produce it."

Stressingand Its Importance

Word stress is not used in all languages. In English, it is not an option, but a part of the language. Syllables in English words are pronounced differently with more or less importance. In some languages such as Japanese or French, word syllables are pronounced with equal emphasis. Thai language also emphasizes every syllable equally. So word stress is very important and is considered one big problemfor Thai learners in learning English language.Stressing the wrong syllable in a word can make the word very difficult to understand. Moreover, wrong stress can change the meaning of words and leads to misunderstand. In order to help learners to become more proficient and be confident users of English, some approaches are engaged.

Linking

Linking is the combination of words together until they sound as if they are only one word. English- native speakers can do words linking naturallyas English is a stress-timed language. It is an advanced aspect, very difficult for Thai learners who are non-native speakers because Thai is a syllable-timedlanguage. Failing to have natural linkingin speaking English has resulted in speaking with awkward pauses, extra, and unnecessary sounds which will sound very foreign to native speakers of English.

Learning Activity

Ulate (2011) stated that “Teachers are now more aware of the need to offer a variety of activities in the classroom to fulfill students’ needs”. In this study various teaching activities were employed to motivate learners such as minimal pairs, tongue twister, etc.

Law of Exercise

In Thorndike’s Connected Theory, he specified three conditions that maximized learning: Law of readiness, Law of exercise, and Law of Effect. This study based on the notion of Law of Exercise which included Law of Use and Law of Disuse. The connections between astimulus and a response are strengthened as theyare usedthrough repetition. On the contrary, the connections are weakened when practiceis not continued

2. Research Objectives

1. To investigate and to compare the students' learning achievement before and after using phonetic exercises to improve students' pronunciation.

2. To studythe students' satisfaction towards the employment of phonetic exercises to improvestudents' pronunciation.

3. Research Hypothesis

The posttest score of the subjects was higher than those of the pretest at the statistical significance .01.

4. Research Methodology

4.1 Population

The population was 111 first year English major students studying in English program, Faculty of Humanities and Social Science, BuriramR ajabhat University in the academic year 2014.

4.2 Participants

The participantswere 35 first year English major students stu dying in English program, Faculty of Humanities and Social Science, BuriramRajabhat University in the academic year 2014, selected by simple random sampling.

4.3 Research Instruments

The instruments employed in this study were phonetic exercises, lesson plans, an achievement test, a questionnaire, and group interview.

4.3.1 The phonetic exercise comprised 6 chapters: Consonant Sounds, Vowels and Diphthongs, Problem Consonant Sounds, Basic Principles of Pronunciation, Syllable Stressing, and Linking. At the end of each chapter, exercises for practice are included.

4.3.2 Six lesson planswere used in cooperative with the phonetic exercises. Each plan took 3 hours, from 1p.m to 4 p.m. on Wednesday afternoon,and only once in a week. Therefore it took 6 weeks in total, excluding pretest, posttest, doing the questionnaire and group interview.Each lesson plan included a variety of activities to

motivate the students and to meet their needs.All the lesson plans were commented by the experts for face validity and suggestions.

4.3.3 The researchers wrote an achievement test comprising 60 items, 15 itemsforeach of the 4 aspects: consonant sounds, vowel sounds, word stressing, and linking. Then the test was checked for IOC by experts (Phattiyathanee, 2546, 218-220). The items with the IOC of at least .66 were kept to make the achievement test. The result was that all items obtained the IOC of at least .66. After the improvement of the test based on the experts' suggestions, the test was tried out with 30 first year students in Business English program which were not the sample group.Forty items with the difficulty (p) 0.20-0.80 andthe discrimination (r) 0.20were selected and rearranged to be used as a pretest and a posttest with the experimental group. One point was given for correct pronunciation and 0 (zero) for the incorrect ones.

4.3.4 The questionnaire was used to investigatethe students' satisfaction towards the employment of phonetic exercises to improve students' pronunciation. It consisted of 20 items in 5 aspects; teachers, content, activity,exercise, and skills. The questionnaire was separated into 3 main parts. Part 1 was for general information of the participants. Part 2 was the 5 rating scale ofthe students' satisfaction towards the employment of phonetic exercise. Part 3 was the open-ended section for the students' opinion and suggestions.

4.3.5 The group interviewwas to examine the students' opinions and suggestions about using the phonetic exercise for the improvement of their pronunciation skills.As most of the students didn'tgive much oftheir ideas and suggestions in the last part of the questionnaire so the group interview was a good technique to find out what they really thought about the study. The questions used were semi-structured so that the students didn't feellike they were interviewed, but had a discussion with the teacher and their friends.

4.4 Experiment

The method designedfor this study was one group pretest-posttest.See Table 1 below.

Table 1 *The method design of the study*

O_1 (Pretest)	X (Treatment)	O_2 (Posttest)

Table 1 presented the method design of the study which was one group pretest-posttest. O1 referred to the achievement test the sample took before the treatment. X was the study with the use of phonetic exercises. At the end of the study, the sample was provided with the posttest (O2) which was the same test as the pretest (O1).

To measure the degree of change occurred in the students' learning achievement after the treatment, the group of 35 participants was asked to do the pretest before having pronunciation lessons through English phonetics exercise. At the end of the treatment the participants had the posttest, using the same test as the pretest.

4.5 Data Collection

Before starting the experiment, the participants had an orientation to make sure that they understand the aims of the study, what advantages they are going to get from the study, what they have to do to gain such benefits, etc. After that they had a pretest one by one. Three researchers worked as evaluators assessing their pronunciation, giving zero for incorrect pronunciation and one for the correct ones.

The process of improving the students' pronunciation took 6 weeks, one session of 3 hours in a week. The posttest and the group interview were done in the following week.

4.6 Data Analysis

The data collected wereanalyzed for percentage, mean, and standard deviation. Content analysis was used to analyze the data from the open – ended part of the questionnaire and the group interview.

5. Research Results

After the process of the experiment, the results of the research revealed as follows.

5.1 The subjects' scores of the posttest were higher than those of the pretest and the students' learning achievement after studying with the employment ofthe phonetic exercises was higher than before at the statistical significance .01. See the table below.

Table 2 *Comparison of the students' learning achievement before and after the employment of phonetic exercises*

Testing	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
Pretest	35	27.03	5.57	10.943	.000**
Posttest	35	35.03	3.65		

** p<.0

From Table 2, the posttest scores of the students were 35.03 whereas the pretest scores were 27.03. That means thatafter studying with the employment of the phonetic exercises the students got higher scores than before. This shows that the students' learning achievement after studying with the phonetic exercise was higher than before. So it canbe inferred that the employment of phonetic exercises helps to improve the students' English pronunciation skill.

5.2 The students' satisfaction towards studying with the phonetic exercises to improve their pronunciation was at a high level (4.20). See table 3 below.

Table 3 *Students' satisfaction towards studying with the employment of phonetic exercise to improve their pronunciation*

Aspects evaluated	n	Min	Max	$\bar{X}$	S.D.
1. Teachers	35	2	5	4.24	.57
2. Content	35	3	5	4.16	.57
3. Activities	35	2	5	4.17	.68
4. Exercises	35	3	5	4.30	.56
5. Skills	35	3	5	4.21	.69
Total	35	3.11	4.89	4.20	.54

From Table 3, the students' satisfaction towards studying with the employment of phonetic exercise to improve their pronunciation was at a high level (4.20). Among all of the 5 aspects evaluated, the aspect of exercises got the highest level of satisfaction (4.30), followed by the aspects of teachers (4.24), and skills (4.21) respectively. The aspect that got the lowest level of satisfaction was the content (4.16).

6. Discussions

The results of the research obviously showed thatthe students' learning achievement after studying with the phonetic exercises was higherthan before. This may be because the students had chances to practice words, phrases and sentences that have problematic consonant and vowel sounds, stressing and linkingbased on the phonetic system. The more they learn and understand the system of phonetics, the more they have better pronunciation. This is in accordance with SirinaphaPromkam (2007) who did the research on Improvements of Learners in English Word Stress Resulting from Learning Phonetics and found that the experimental group who practiced English pronunciation with learning Phonetics had improved their pronunciation more obviously than the controlled group. In addition, according to ApornSriphet (2009) who studied on the development of English reading skills by using phonetics exercises for Prathomsuksa 6 students, and PiboonSooksai (2007) who did the research on the development of English reading skills by using phonetics exercises for the students in Matthayoumsuksa 6, the results of these two researches were the same in that the achievement of the students after the study was higher than before the use of the phonetic exercises.

Moreover, the fact that the students had plenty of chances to practice the problematic sounds again and again made them feel familiar withthe sounds and encouraged them to producecorrect and better pronunciation. According to Thorndike's 'Law of Exercise', Taylor (1995), Gerald (2004), practice repeatedly helped in increasing efficiency and durability of learning. At this point, the teachers themselves should be good models for learners by producing correct pronunciation and let them repeat individually or in groups until they can do it accurately and fluently.

Furthermore, the characteristics of the phonetic exercises prepared for this study completely agreed with what Rojana Saengrungrawee (1988) and Gusaya Saengdej (2002) in that the contentwaswell organizedfrom simplicity to difficulty. Accuracy and clarity of the content helped learners understand the lessons easily. The content wasappropriate for the students' proficiency level, starting from the very basic of pronunciation guidelines of consonant sounds, pure vowel sounds and diphthongs, and how to make correct stressing and linking. This resulted in clear understanding that enabled them to produce correct pronunciation and reduced their pressure.

Learning with various activities such as minimal pairs,chaining, and tongue twister encouraged the students to practice pronunciation repeatedly and eagerly. Some activities which were employed as competitive activities motivated them to learn happily and enjoyably. Therefore, students were mostly satisfied with the item that various exercises could be applied for their daily life and met their interest, aptitude and capability. In the students' opinions, English phonetics exercises were interesting instructional material, providing good knowledge which can be used in their study and in real life situations.Moreover, learning without being graded released the students' anxiety and pressure whichhelped them learn more comfortablyand enjoyably than learning in normal classroom.This resulted in their higher learning achievement as well as their satisfaction at a high level.This is in accordance withAporn Sriphet (2009) and Piboon Sooksai (2007) who found that the learners were satisfied with the use of phonetic exercises for the development of English reading skills at a high level.

Some important suggestions collected from the questionnaire and the group interview are some more time of about 10 - 15 minutes break should be given because each session took a long time so they felt very tired.More fun, encouragement and interesting activities should be applied to increasingly motivate students. Furthermore, they suggested that the content of each lesson should be reduced so that they can have more time for relaxation.

7. Conclusion

Realization of the importance of pronunciation in English communication, the researchers tried to finds ways to strengthen the learners' pronunciation proficiency. And as the learners are English major students at a university level, they have to be able to understand and produce correct English pronunciation.All attempts were made through literature reviews to find the best way that works. Finally, the employment of phonetic exercise was selected to improve the learners' pronunciation. In order to know whether it works or not, the objectives of this study were to investigate and compare the learners' learning achievement between after and before studying with the employment of the phonetic exercises. The learners' satisfaction towards studying with the employment of the phonetic exercises was to find out also. After a long process of experiment, the results of the research revealed thatthe English phonetics

exercise can help improvingthe students' pronunciation skill and they are satisfied with the use of phonetic exercises at a high level.

8. Recommendations

1. In order to improve the students' pronunciation skill for good and comprehensive communication, researcheson teaching pronunciation to EFL learners should be done more withanother aspect, i.e. different teaching techniques, learning activities, etc.

2. Other types of media such as textbooks, audio-recording, onlinematerials, etc. should be used as instructional materials in further studies to examine whether the results of the studies are beneficial or similar to the use of phonetic exercise.

3. Suggestions from participants show that the time of 3 hoursprovided for each session was too long for them to concentrate on the lessons. So duration of sessions is important that the researchers should take into consideration.

References

Ashby, M. (n.d.).Pronunciation in EFL.Retrieved March 11, 2015 from https://www.llas.ac.uk/resources/gpg/404.

Celce-Murcia, M., Brenton, D., & Goodwin, J. (2000).Teaching pronunciation: A reference for teachers of English to speakers of other languages. Cambridge: Cambridge University Press.

Derwing,T. M., Thomson, R. I., & Munro, M. J. (2006).English pronunciation and fluency development in Mandarin and Slavic speakers.System. 34, 183-193.

Gardner H. (2005).Intelligence in seven steps.Retrieved August 15, 2016 from http://www.newhorizons.org/future/Creating_the_Future/crfut_gardner.html.

Hahn, M. K.(2004). The persistence of learned primary phrase stress patterns among learners of English. Unpublished doctoral dissertation, University of Illinois at Urbana-Champagne.

Kanoksilapatham, B. (2007). Navigating pathways to success in ELT.Journal of English studies. 3, 6-25.

Khamkhien, A. (2010). Teaching English speaking skills and English speaking tests in the Thai context: A refletion from Thai perspective. English language teaching. 3(1), 184-190.

Miyake, S. (2004).Pronunciation and music.Retrieved March 5, 2015 from http://www.jrc.sophia.ac.jp/kiyou/ki24/miyake.pdf.

Rattanathongkam, S. (2013).Learning Theory.Retrieved on 20 July, 2013.fromhttp://www.oknation.net/blog/Apinya0936/2013/12/24/entry-2.

Saengdej, G. (2002). Classroom Research.Nakornsawan: Rimping Publishing.

Saengrungrawee, R. (1988). Achievement in word spelling by the use of exercises for Prathomsuksa 3 students of Kasetsart Demonstrative School.Thesis (Master of Education). Bangkok: Graduation School.

Sooksai, P. (2007). The development of English Reading Skills by using phonetics exercises for the Students in Matthayoumsuksa 6 of RaitaiPrachakhom School. Ubolrachathani.

Sriphet, A. (2009). The development of English Reading Skills by using phonetics exercises for the Students in Prathomsuksa 6 of Tesaban 5 School.Suratthani.

Taylor, D. (1995). Vowels, Consonants and Syllables in English: English Teaching

Perspective. International Review of Applied Linguistics in Language Teaching, 33(1), 1-8.

Thanthanis, T. (2013).English pronunciation problems of third year interdisciplinary studies students of Thammasat University. Proceedings of 51stKasetsart University Annual Conference.Bangkok.

The world's largest ranking of countries by English skills.(n.d.). Retrieved 23 March, 2015. From http://www.ef.co.th/epi/

Ulate, N. V. (2011). Using songs to improve EFL students' pronunciation.LETRAS. 2(44), 93-108.

Ur, P. (2000). A course in language teaching practice and theory: Teaching pronunciation. Cambridge: Cambridge University Press.

Apply the Theory of "Learning by Teaching" in Teaching Vocabulary : A Case Study at Ho Chi Minh City National University – University of Technology

Ho Minh Thang
Lecturer, English Department, School of Foreign Languages,
University of Economics Ho Chi Minh City, Vietnam
Email : thangemtoi@ueh.edu.vn

Abstract

This innovation aims to examine the change in method and motivation of Vietnamese students towards their English vocabulary learning at university. The change happens when teachers apply a new method of teaching new vocabularies to students and let them learn by teaching those new words. This innovation was implemented in eight weeks from October 5th to December 21st , 2014 with sixty freshmen of non – English major at Mechanical Engineering Faculty of Ho Chi Minh City National University – University of Technology. The students were given presentation assignments besides their normal lessons from the textbook to promote their abilities in learning new vocabularies. Each student was randomly given five new words from the textbook and had two weeks to prepare themselves for their presentations with the helpful and supportive assistance from their teacher. Then, they have to take turns to make presentations in class about the pronunciation, meaning and word form of those five new words with the role of a teacher. The innovation in the end got the expected outcome since the findings from the tests, questionnaires and interviews indicated that task-based assignments could help students improve their abilities in learning and remembering new vocabulary as well as using them in the real situations.

This innovation was based on a combination of the problem solving model and social interaction model. After identifying the problem of students' poor memory

to learn new English vocabulary, the researcher – and also the innovator as well – suggested the task-based assignments as a type of treatment to the perceived problem. The researcher himself played the role of an implementer and adopter; sixty students were clients and adopters.

Keywords : English Inovation, Learning by Teaching, teaching vocabulary, students' presentation

บทคัดย่อ

นวัตกรรมนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงวิธีการและแรงจูงใจของนักศึกษาชาวเวียดนามที่มีต่อการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัย การเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นเมื่อผู้สอนใช้วิธีการแบบใหม่ในการสอนคำศัพท์ใหม่ให้กับนักศึกษาและให้พวกเขาเรียนรู้จากการสอนนั้น นวัตกรรมนี้ได้ดำเนินการเป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 5 ตุลาคม ถึงวันที่ 21 ธันวาคม 2557 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ไม่ใช่สาขาวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 60 คน จากคณะวิศวกรรมเครื่องกลของมหาวิทยาลัยแห่งชาติโฮจิมินห์ – มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี นักศึกษาได้รับมอบหมายนำเสนองานที่นอกเหนือจากบทเรียนปกติจากตำราเรียนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ นักเรียนแต่ละคนได้รับการสุ่มคำศัพท์ใหม่ 5 คำ จากตำราเรียน และมีเวลา 2 สัปดาห์ในการเตรียมความพร้อมสำหรับการนำเสนอโดยมีผู้สอนคอยให้ความช่วยเหลือ จากนั้นพวกเขาต้องผลัดกันนำเสนอในชั้นเรียนเกี่ยวกับการออกเสียง ความหมาย และรูปแบบคำ ของคำศัพท์ใหม่ทั้ง 5 คำ โดยการแสดงบทบาทเป็นผู้สอน ในท้ายที่สุดแล้ว นวัตกรรมนี้ได้ผลตามที่คาดหวังไว้ตั้งแต่ผลการวิจัยจากการทดสอบ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ชี้ให้เห็นว่าการมอบหมายงานตามความสามารถช่วยให้นักศึกษาพัฒนาความสามารถของตนในการเรียนรู้และการจดจำคำศัพท์ใหม่ รวมทั้งการใช้คำศัพท์เหล่านั้นในสถานการณ์จริงได้

นวัตกรรมนี้รวมรูปแบบการแก้ปัญหาและการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเข้าด้วยกัน หลังจากระบุปัญหาความจำในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับต่ำของนักศึกษาแล้ว นักวิจัยรวมถึงนักนวัตกรรมเสนอว่าการมอบหมายงานนั้นเป็นวิธีหนึ่งในการรับรู้ปัญหา นักวิจัยเองมีบทบาทเป็นผู้ริเริ่มและเป็นผู้นำไปใช้ ส่วนนักศึกษาเป็นลูกค้าและเป็นผู้นำไปใช้

คำสำคัญ : นวัตกรรมทางภาษาอังกฤษ การเรียนรู้โดยการสอน การสอนคำศัพท์ การนำเสนอของนักศึกษา

1. Introduction

Tell me and I'll forget;
Show me and I may remember
Involve me and I will understand
Chinese proverb- Retrieved from Internet

We are considered naturally and scientifically mastering things by doing them ourselves; that means we learn by practice. This concept has been figured out to the theory named "The Learning Pyramid" by the National Training Laboratories, Bethel, ME. In addition, learner-centered teaching method is preferred by teachers and TESOL experts throughout the world and one of its forms is known as project work or interactive learning in classroom. Krashen and Terrell state that the purpose of language instruction is to allow the learners to "understand language outside the classroom", so that ultimately he or she can "utilize the real world, as well as the classroom, for progress." (Krashen & Terrell 1983: 1). In professional education, Learning by Teaching (German: Lernen durch Lehren (LdL)) designates currently the method by Jean-Pol Martin that allows pupils and students to prepare and to teach lessons, or parts of lessons.

As a university teacher, the researcher has been using LdL as his didactic concept. LdL stands for the German label "Lernen durch Lehren", which means "Learning by Teaching". The fundamental principle is to hand over as much teaching responsibility to the learner as possible and to encourage as many students as possible to engage in the highest possible degree of activity. Students placed in charge of the presentations must think of appropriate teaching methods to convey their topic (i.e. chalk and talk, role play, working in pairs, group work, discussion, etc.). The role of the teacher consists of preparing, instructing, supporting, moderating and supervising before and during the innovation.

2. Literature Review

2.1 Definition of innovation

Innovation is defined as involving deliberate alteration in which intention is a crucial element (White 1998: 114). While Mile (1964: 13) emphasizes organizational

behaviour in innovation, Rogers and Shoemaker (1971: 19) and Rogers (1983: 11) highlight the personal perception and interpretation of innovation. Drawing from these different ideas, Nicholls (1983: 4) confirms innovation as an idea or practice intended to bring about improvement in relation to deliberately desired objectives.

Although innovation can lead to an increase in teachers' workload (White, 1998), it can also be an intentional try to discover if a new idea works well in a certain cultural context and what better approaches to the problem can be used.

2.2 Vietnamese cultural context

Nowadays, it seems undeniable that English is becoming an international language with its extremely powerful position worldwide. In the modern world, English language teaching and learning is so important. With more than 750 million people around the world adopting English as their mother tongue as well as a second language, English has a stable status in international communication. It is the major international language of science, commerce and international politics. It is also the most studied language. Because of its value in international communication, English is generally the first foreign language to be studied in countries as far apart as Vietnam, Sweden, France, Russia, China, Egypt and Peru. [1]

In Vietnam, with the long-term influence of the Confusion methodology, students learn English with a passive method by getting inputs from their teachers, copying them into their notebook, learning these notes by heart and then reproducing what they could remember in the tests. As a result, they don't have the long-term language background in their mind and cannot be a "real" fluent speaker in English at their time of university.

2.3 Basic theories on English vocabulary learning

Talking about the English vocabulary learning, Nation, a researcher from Victoria University in New Zealand, raises three questions for teachers and students. Those are: what vocabulary should be learned? What needs to be learned about words? And how can vocabulary be learned? (Nation, 2000: 665-666). He asserts that the English words with high frequency of appearances should be taught first. "These 2,000 most frequent words, the high-frequency words, are useful no matter what use is made of the language, and they are essential for normal language use. Nation refers

[1] http://www.britishcouncil.org/english/engfaqs.htm#howmany

to that "Lists of these words for ENGLISH can be found in West (1953), Hindmarsh (1980), and the Longman Dictionary of Contemporary English (1995)". "Teachers can help learners with them by training them to use the strategies of guessing from contexts, direct learning, using word parts, and dictionary use", says Nation. In the answer to the second question "What needs to be learned about words?", Nation informs us what should be known when learning a word and that the learning is a long-term cumulative process. "It involves the strengthening and enriching of knowledge about the form, meaning and use of each word. The knowledge here is both receptive (for LISTENING and READING) and productive (for SPEAKING and WRITING)", (Block letters in original text, my comment) (ibid). However, we need to put strong emphasis on creating the contexts in which the words are used. It is the reality that the students need to know, especially where, when, who, what and how to apply the words. Nation answers to his last question by assuring that vocabulary can be learned incidentally or intentionally. He adds, "Intentional learning is faster and surer, but it is important to see the various ways of learning vocabulary as complementing each other." (ibid) Above all, a teacher of English is a person who raises the sense of initiative in making a good teaching method for the students to master English vocabulary at maximum level. Those may be lessons with good examples, flash cards, real objects, games, role play or films.

Applied linguists contend that learning vocabulary in a foreign language is much more than making form-meaning correspondences and simply piling up individual words (Nation, 2001; Richards, 1976). Knowing a word means knowing at least its form, its meaning, and its basic usage in context receptively and productively. A word is also related to other words in the mental lexicon along paradigmatic and syntagmatic dimensions.

2.4 The concept of LdL (Learning by Teaching)

The father of LdL is Jean-Pol Martin, a professor of the didactics of French language and literature, at the University of Eichstatt-Ingolstadt, Germany. Martin has been developing the concept of "Learning by Teaching" since the 1980's, continuously improving this method and extending it from pure language classes to other areas of learning and living; this is shown by a comparison of his publications over the last two decades (e.g. Martin 1985, 1994, 1998, 2001, 2002). Martin used the method "Learning by Teaching" for the first time in his French lessons at high-schools. He had found out

that the dilemma that had been caused by the so-called “communicative turn” in foreign-language teaching could be solved with the help of LdL. With the “communicative turn” educators finally realized that students participate much more in class when they are allowed to talk about themselves and their own life; but as a result there was not enough focus on grammatical competence. Martin’s solution was to have the students teach grammar chapters themselves. With this, the students were enabled to train grammatical as well as communicative competence and to acquire “hard skills” as well as “soft skills”.

3. Innovation Implementation

3.1. Participants

Since 2004, students from the HCMC National University - University of Technology have to take the Placement Test, which is standardized with the TOEIC format. Those who can get the TOEIC score of 250 or above are allowed to take their English credits. If not, they have to practice themselves or go for some evening classes at English Centers in order to get that score. The university management board believes that this Placement Test could qualify their students’ level of English more effectively. This will help both teachers and students in teaching and learning English at the University.

The implementer was in charge of two classes majoring in Mechanical Engineering with sixty freshmen who were intentionally selected with the schedule of three and a half hours of English lessons for each class per week. All of the participants had learnt English for almost seven years in high school, and had passed the Placement Test with the TOEIC score from 250 to 350. The official textbook they were learning was New Cutting Edge - Pre Intermediate level from Pearson Longman.

3.2. Innovation Methodology

The researcher conducted this innovation by himself in response to the need for change in his language classrooms. The change is considered self-motivated or immanent change as the researcher has proposed solutions to a perceived problem of the same social system and he can act as an internal change agent and promote ownership (Nicholls 1983; Rudduck 1991; Stenhouse 1975).The innovation was developed basically on both the social interaction model and the problem solving model

suggested by Markee (1997: 61-68) without any support from outside change-agents. In the innovation process, the researcher played the role of an adopter, implementer, and also change agent while the students took part in as the clients.

3.2.1 The social interaction model

Havelock (1973: 42) defines the social interaction model as the flow of knowledge from research to practice takes place within social networks, rather than through the series of logical steps, and he also emphasizes that the social interaction is not only a matter of passively receiving from others; it is also a matter of give-and-take, of mutual influence and two-way communications. In agreement with this, Fullan (1982: 85) affirms the reciprocal nature of dissemination and the non-passive role of clients or users as the features which would-be language curriculum innovators are unwise to ignore. In this study, based on the needs from students and from some informal conversations with them, the researcher found some problems, which existed in the students' vocabulary learning in the English classroom. He consequently figured out some solutions for those problems through the two-year experience teaching in the HCMC University of Technology and then made a decision of innovation by himself. This innovation finally met the needs of the researcher as well as the change agent or adopter. This highlights the influence of social interaction and the importance of social relations in the transmission and adoption of innovation with communication and the communicators as the key factors and also the significant role of the change agent (Markee, 1997: 50).

3.2.2 The problem solving model

Markee (1997: 67) asserts that the problem-solving model is theoretically the most popular approach to promote in education, in which teachers themselves act as the inside change agents. This model normally comes along with the bottom-up process of innovations, as observed by White, R.V (1988: 118), "If an innovation is indigenous to an institution, the process will tend to be from the bottom-up whereas an innovation introduced from outside may follow a top-down process."

In this innovation process, the researcher had discussed the problems of his classes with the colleagues in break-time or lunch time – specifically about the students' test results – then generated these problems and carried out an action research to solve the problems by himself, acting as the inside change agent with the participation of the students as the clients. In the problem solving process, according

to Havelock (1973: 87), after identifying possible solutions, a process of adaptation, trial and evaluation follows, during which users assess whether the solutions they have devised really solve their problems. If the solutions are deficient or unsatisfactory, the process begins again until the users find the solutions that work.

The social interaction model and the problem-solving model were chosen as they were suitable for the specific culture of the researcher's school and they could help to facilitate changes in this innovation process until its success and as Richards and Rogers (2001: 1) say "second and foreign language teaching and learning is a field that is constantly in a state of change."

3.3. Innovation procedure

The innovation lasted for eight weeks from October 5th to December 21st with the freshmen of Mechanical Engineering students of HCMC University of Technology. The innovation was conducted with three main stages: (1) the major diagnosis changes were applied in the researcher's two English classes, and some possible secondary innovations were then performed to improve the situations, (2) a process of adaptation and trial was developed and (3) questionnaires, short and informal interviews were delivered to collect the students' feelings towards the innovation, a comparison of Mid-Term Test results before and after the innovation followed by the discussion in the end.

3.3.1 Problem diagnosis

During the five-year experience teaching English for the non-major English students of HCMC University of Technology, the researcher realised some frustrating attitude from his students mostly because of their bad results in English exams. In addition, through some informal talks with their teachers, students complained that they were not able to remember what they learnt in classes for the lesson-based tests, especially new vocabularies. From previous informal talks with the researcher's colleagues, he also found that the teacher-centered teaching styles still dominated in most of the university English classrooms. This finding urges him to make a change and leads him straight to the innovation.

3.3.2 Plan of action

On the first day of the semester, the teacher made an announcement about the new changes in classrooms, gave each student a list of five new vocabularies for their presentation assignments and supplied helpful, sufficient and supportive

directions for the innovation. The next class time, some secondary innovations were performed to provide students with needed skills for their assignments such as teaching them how to use Microsoft Power Point application, laptops, projectors, sound systems and presentation skills. At the end of the innovation, the questionnaire was then delivered to students in order to explore their feelings and reactions towards the innovation; their opinions about textbooks, syllabus, teachers' teaching styles and their own learning styles. Students were next interviewed individually to clarify the answers given on the questionnaire so as to identify the students' problems for the subsequent actions that may happen next. A comparison in Mid-term Test results was made in the end between one last semester class and the two current classes to evaluate the success of the innovation.

3.3.2.1. The announcement

This below announcement was officially given to all sixty students in the two classes on the first day of the semester. The researcher was in charge of explaining the changes, the benefits of the changes, the methods of performing a presentation of new vocabularies from the textbook.

Dear students,

In order to make an interesting, motivated and warm atmosphere for our English classes, I decide to change the way of my teaching as well as your learning of English in this semester. Each of you will be randomly given five new vocabularies in our five Modules in our course official textbook. You will have two weeks to prepare a presentation and then take turns to present in class using Microsoft Power Point application. You will also be supported with Microsoft Power Point lessons, the use of laptops, projectors as well as the presentation skills. You can benefit from my sufficient and supportive help from your teacher if necessary whenever you ask for.

Mr. Thang - Your English teacher.

3.3.2.2. The questionnaires

Sixty sheets of questionnaires were delivered to sixty first-year students in Mechanical Engineering Faculty of HCMC University of Technology in the eighth week, aiming at confirming the researcher's previous conclusion and investigating the source of the students' problems as well as their attitude and opinions towards the innovation. The questionnaires were developed in the form of selected-response items with both multiple choice and open-ended questions. The questionnaires were distributed to

the participants directly and collected right after they had been filled in. This strategy helped ensure a one hundred percent return rate, and clarify any ambiguities as they emerged.

The Student Questionnaire

Questions	Options	Number of respondents	Reasons given
1. How do you feel about this new way of learning?	Bored	5 (8.3%)	● Cannot listen and understand the pre sentations. ● Low level of English. ● Weak at computer skills.
	Normal	19 (31.7%)	● Have known this way of learning before. ● Think that it is the university learning styles.
	Excited	36 (60%)	● Can join in class activities. ● Feel proud of themselves. ● Actually increase the ability of remembering new words. ● Be up-to-date with modern devices.
2. How do you feel during your classmates' presentations?	Bored	13 (21.7%)	● Their English is too bad. ● Not enough preparation. ● Lack of confident. ● They just read what they have prepared.
	Normal	20 (33.3%)	● Can understand and guess the meaning of new words from the presentation.
	Interested	27 (45%)	● Well-prepared for the presentations. ● Feel easy to comment and contribute to the lessons. ● Visual learning is effective.

Questions	Options	Number of respondents	Reasons given
3. How do you feel when you present in front of the all classmates?	Confused & Nervous	15 (25%)	● Not good English. ● Not confident in speaking ability. ● Have difficulties in computer skills and presentation skills.
	Normal	24 (40%)	● Have enough time to prepare. ● Have ok English.
	Comfortable & Confident	21 (35%)	● My friends are the same to me. ● I can make mistakes. ● I have practiced before my presentation. ● I was encouraged enough.
4. What do you think about the percentage (%) of new vocabularies that you can remember and use?	Just a few (less than 20%)	9 (15%)	● Too many new words. ● I prefer learning by heart. ● My English background is bad.
	Half of them (about 50%)	33 (55%)	● I meet them again in the lessons from the textbook. ● Have discussion with my classmates about our new words presentations. ● Have the English environment.
	Most of them (more than 70%)	18 (30%)	● I have learnt them before. ● Easy to remember with pictures on slides. ● I use them again and again.

Questions	Options	Number of respondents	Reasons given
5. What do you think about the new way the teacher applies in classes?	Appropriate	52 (86.7%)	● New is interesting. ● I have some work to do. ● Feel part of the class. ● Close relationship with teacher. ● Learn how to make professional presentations.
	Inappropriate	8 (13.3%)	● I have never spoken English in front of the class before. ● I have little time to prepare.
6. Do you want to be taught the lessons this way next semester?	Yes	53 (88.3%)	● Learning by heart is easier ● Teacher has to do more work in class. ● I can learn everything myself.
	No	7 (11.7%)	● I can control the class. ● I have more motivation. ● My ability of remembering is much better. ● We can share our experience of learning English.

From the questionnaire, the researcher can figure out the target assumptions: first, most students (60%) said that they were very excited and interested in the lesson because they can learn more about using new and modern technology, join in class activities without being afraid of losing their faces in front of their friends and improve their vocabularies with pictures. Second, nearly half of the students (45%) said that they were interested in their friends' presentations, which increased their attention to the new vocabularies of the lessons and 55% of the students agreed that through the way their friends present in class will help them remember better (more than half of presented words) in vocabulary learning. Last, a great number of students think that this method is appropriate (86.7%) and should be applied in their university English courses (88.3%), which raised their motivated and excited feeling during the class time.

3.3.2.3. The students' interviews

Ten students were randomly selected from the two classes (five from each class) and specifically interviewed in fifteen minutes after eight weeks of the innovation for their feelings and comments towards this kind of new activity in the classroom. These students stated that this activity could reduce boredom and passiveness in their English classes by freeing them from the old teaching method, which they were suffering. This assignment was far from what they had known or expected about English vocabulary learning; however, they were put in the" whole new interesting world of English vocabulary learning"(as one student said in his interview). With the English presentations' assignments, they were given a purpose to communicate in the target language to get things done – a full English environment – and felt more motivated in learning. They thought they gained more autonomy in their learning and became independent, responsible for their studies and suggested being taught this way in the next semester. In conclusion, they confirmed that after completing their presentations, they got better fluency and naturalness in speaking English thanks to their frequent practice and their focus on their peer's relevant topics. There are still one student (who came from the countryside) claimed that he could not adapt with the change in the new learning style because he had dealt with the teacher-centered classroom for seven years in high school. It was hard for him when he was given more jobs to do in class and also when he had to talk in front of many other students for the first time in life. He consequently suggested having more time to prepare and practice before presenting in class.

3.3.2.4. The Mid-term test results' comparison

Scores band	Number of student		
	Class A	Class B	Class C
4	5	0	1
5	7	3	0
6	5	7	7
7	6	9	12
8	5	6	5
9	2	5	5

Last semester's class

This semester's classes

- The score band is from 0 to 10.
- The "pass" score is 5.

From the comparison the researcher believed that there was an improvement in the Mid-term test results, which could prove the positive aspects of his new teaching method. In this semester's class, there was only one student failed in the test, compared to five of the last semester's class though the number of students was doubled in this semester's class (two classes altogether). Those got the "nearly" perfect score – band 9 – were also increased from two of the last semester's class to five of each class in this semester. There was a development in the way they learn vocabulary that helped them in their lesson-based test. This result urged the researcher to propose his innovation to the department with the hope of giving student more opportunity to learn vocabulary by their own way – learning by preparing how to teach.

3.4. Discussion

In general, this innovation is considered a success as the researcher has finally found what he expected. The innovation is successful because it possesses attributes that promotes its adoption. First, the innovation was an interesting challenge to both the implementer and clients; therefore they adopted excitedly during the innovation. Lavelle (1984) notes that "the innovation is more likely to be successful when perceived as necessary by those in the school, rather than by outsiders". (Study guide and reader of Victoria University 2009: 64). The implementer (in the role of an adopter) considered improving his students' abilities in learning vocabulary and when getting to know that Learning by Teaching could eliminate the problem, he himself volunteered to apply it in his class. The first-year students were in the mood of an expectation for learning style's change and when they realized that Learning by Teaching could offer them opportunities to practice English in an authentic context and improve their memory and remembrance in learning English vocabulary, they felt interested in the activity and adopted it quickly. On the other hand, they were generously encouraged to include mistakes in their presentations. That helps them feel relaxed and confident to show their own English abilities naturally during the course. In the end, the innovation was well-prepared, easily conducted and also feasible. The innovation; moreover, was designed in a way that students still could be assured to fulfil their lessons from the textbook; therefore, both the students and their teacher did not have to worry that they would fail the school examination at the end of the semester if the innovation was a failure. This made sure that the innovation's trialability and thus increased its

adoption "because potential adopters prefer to try out an innovation in incremental stages" (Study guide and reader of Victoria University 2009: 94).

However, there could be some limitations and flaws that may arise during the implementation. Those are: (1) innovation was carried out on a small scale; the observation was just based on two classes and only ten students were interviewed. As a result, it may not generalize the population. (2) The students were given a totally new activity which they had not learnt before, so it is not easy for them to prepare a presentation and talk in front of the class. Not all the students; moreover, have enough time and equipments to prepare their simple presentations because of their weaknesses in some other subjects at university and their real life's difficulties such as money and accommodation. (3) Markee, N (1997: 177) says "it always takes longer to effect change than originally anticipated. Adopters need to go through their own decision-making processes in evaluating a proposed innovation, and the time it takes for individuals to reach a decision inevitably varies considerably from person to person". That why the modelling lessons or presentations should be given to students at the beginning of the course with enough time for students to adapt with the changes of learning styles. Guidelines on presentation skills should also have been provided for students to build up their confidence in their presentation in class.

4. Conclusion

This innovation was an endeavour to solve the problems of remembering the new vocabulary in the language classroom in order to increase students' abilities and interests in learning English vocabulary, which could bolster the students' feelings of well-being, understanding, and confidence in the classroom activities and, therefore, encourage all the students to do their best.

From the innovation, the change agent found that most of the students in his English classes enjoyed and involved themselves in the newly-applied teaching methods. The atmosphere at the beginning of the class; as a result, was positive and cheerful. After being carefully instructed to conduct their presentations as "teachers" in class with the positive approval and praise for their efforts from the teacher, the students were enthusiastic and ready during the rest of the course. Such activities helped keep the students alert and in a good mood for studying new vocabulary.

The students; though, made a lot of mistakes and sometimes got over-excited that they used much their imaginary "teacher's power" during this method, the teacher still felt this method much helpful: the students got more highly-motivated; the less able students participated more in the lessons with confidence and comfort, and the teacher was able to benefit from the excited, active classroom atmosphere in many ways. As a result, teaching became more enjoyable and relaxing to the teachers.

Teaching is a continuously creative and a problem-solving work and the constant improvement is an essential part of the teaching job. With this innovation results, the innovator hopes that he can share the classroom experiences with other teachers so that they can apply them successfully in their own particular teaching situations, creating a relaxed learning environment in which the students can practice English with enjoyment and success.

References

MA in TESOL COHORT 9 - Innovation Study Guide and Reader of Victoria University, Australia - 2009.

Cunningham, Sarah and Moor, Peter (2005). New Cutting Edge – Pre Intermediate. London: Longman Pearson Press.

Fullan, M. (1982). Research into educational innovation. New York: Teachers College Press, Columbia University.

Harmer, Jeremy (1991). The Practice of English Language Teaching. London: Longman Press.

Havelock, R.G. (1973). The Change Agent's Guide To Innovation In Education. Englewood Cliffs, N.J. Educational Technology Publications.

Krashen, Stephen D. and Tracy D. Terrell (1983). The natural approach: Language acquisition in the classroom. Hayward, CA: Alemany Press.

McCarthy, Michael and O'Dell, Felicity (1994). English Vocabulary in Use. Cambridge: Cambridge University Press.

Markee, Numa (1997). Managing Curricular Innovation. Cambridge: Cambridge University Press.

Nation, I. S. P. (2001). Learning vocabulary in another language. Cambridge: Cambridge University Press.

Nation, I.S.P (2000). Vocabulary in M. Byram (eds), Routledge. Encyclopedia of Language Teaching and Learning. London: Routledge.

Richards, J. C. (1976). The role of vocabulary teaching. TESOL Quarterly, 10, 77–89.

Rogers, E.M. and F. Shoemaker (1971). Communication of innovations: A cross-cultural approach. New York: Macmillan and Free Press.

Schmitt, Norbert (2001). Vocabulary in Language Teaching. Cambridge: Cambridge University Press.

White, R.V. (1998). The ELT curriculum: Design, innovation and management. Oxford : Basil Blackwell.

British Council. English learners all over the world. Retrieved in December, 2009 from this following website: <http://www.britishcouncil.org/english/engfaqs.htm#howmany>

Chinese Proverbs. Teachers and teaching quotes. (2009). Retrieved in December, 2009 from this website: <http://thinkexist.com/quotations/teachers_and_teaching/ >

Grzega, Joachim (2005). Learning by Teaching: The Didactic Model LdL in University Classes. Retrieved in December, 2009 from this following website: <http://www.ldl.de/material/berichte/uni/uni.htm (or via http://www.grzega.de)>

Grzega, Joachim (2006). Developing More than Just Linguistic Competence. The Model LdL for Teaching Foreign Languages with a Note on Basic Global English. Retrieved in December, 2009 from this following website: http://www.hltmag.co.uk/sep06/mart01.htm

National Training Laboratories. Learning Pyramid. Retrieved in December, 2009 from these following websites:

<http://siteresources.worldbank.org/DEVMARKETPLACE/Resources/Handout_TheLearningPyramid.pdf>

<http://www.learningandteaching.info/learning/myths.htm>

<http://www.asset.asu.edu/new/pdfs/learning_triangle.pdf>

Skinner, J (1994). Learning by Teaching. Retrieved in December, 2009 from this following website: <http://www.ldl.de/material/aufsatz/skinner.htm>

Wikipedia (n.d.). Learning by Teaching. Retrieved in December, 2009 from this following website: <http://www.en.wikipedia.org/wiki/Learning_by_teaching>

Perceiving and Enacting Language and Culture from Film in a Tertiary English Classroom in Vietnam

Truong Bach Le
Lecturer, English Department, Hue University of Foreign Languages, Vietnam
Email : mtletruong@gmail.com / tbachle@hueuni.edu.vn

Abstract

This paper aims to introduce a way of teaching cultural language learning through film in the classroom. It will report on a trialled classroom-bound session where the teacher guided the students to discover sociocultural features in a film scene. The experience engaged students in a cognitive exploration and physical experimentation of these elements with the teacher provided scaffolding support for the students' understanding and enacting of the context-influenced verbal and non-verbal behaviors. The participating students' feedback indicated their acknowledgment of the benefits and challenges encountered in this integrated way of cultural language learning through film. The experience holds promise for an effective way to gain entry into the actions and mindsets of the people in the target language society.

Keywords : film, cultural language learning, sociocultural knowledge, Vietnamese tertiary learners of English

บทคัดย่อ

วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางในการสอนการเรียนรู้ภาษาทางวัฒนธรรมจากภาพยนตร์ในชั้นเรียน ซึ่งนำเสนอเกี่ยวกับชั้นเรียนทดลองที่ครูได้แนะให้นักเรียนรู้จักลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมในฉากภาพยนตร์ ประสบการณ์ทำให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการค้นหาความเข้าใจและการทดลองทางกายภาพขององค์ประกอบต่างๆเหล่านี้โดยครูเป็นแรงส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจและการใช้พฤติกรรมที่สื่อด้วยคำพูดและที่ไม่ใช้คำพูด การตอบรับของนักเรียนที่เข้าร่วมแสดงให้เห็นถึงการรับรู้ประโยชน์และความท้าทายที่พบในวิธีการแบบบูรณาการการเรียนรู้ภาษาทางวัฒนธรรมจากภาพยนตร์ ประสบการณ์เหล่านั้นก่อให้เกิดวิธีการที่มีประสิทธิภาพซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติและทัศนคติของคนในสังคมภาษาเป้าหมาย

คำสำคัญ : ภาพยนตร์ การเรียนรู้ภาษาทางวัฒนธรรม ความรู้ทางสังคมและวัฒนธรรม ผู้เรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาชาวเวียดนาม

1. Introduction

Culture is often a contested term in today's language studies field. In foreign language teaching, following Kramsch (1998) and Scollon & Scollon (2001), it is generally taken to mean introducing learners to the historically transmitted values and beliefs on human nature, human relationships and communication, and the artefacts in use that are generally shared – or at least known about - by the language-using group. They are needed by learners because these worldviews are reflected in a community's ways of living, influencing the choice of language and non-language behaviours. As a meaning-making system, language transmits, reflects and constitutes culture (Halliday, 1978; Kramsch, 1998). In communicating, people exchange meanings in contexts that carry information about common experience, points of view, and social values. Interlocutors project desired interpersonal relationships, and therefore implicate actions befitting who they are. Within this same view, Halliday (1991) establishes the importance of studying text in context of situation as the means of exploring manifestations of culture in language use.

The view of language as social practice has suggested the need for new ways of looking at the teaching of second/foreign language and culture, one which integrates language with culture, and making central the meaning-making role of social context in language use (e.g., Kramsch, 1993; Liddicoat & Scarino, 2013). As writers in language pedagogy have shown, it is essential to afford learners opportunity to engage with the practices of the target culture so as to discover the values and beliefs reflected in language use, and to become aware of their own presentation of self when using the target language (e.g., Liddicoat, 2005; Orton, 2002).

While there is a perceived need for developing this cultural understanding in Vietnamese tertiary students of English (e.g., Nguyen, H C, 2002; Ho, STK, 2009), the instructional conditions do not accommodate this need. The problem lies in the inadequacy of sociocultural information in textbooks, the inauthenticity of material, the teaching methods that tend to separate language from culture, and lack of time for integrating culture as part of language learning. In this situation, it is believed that films may be of help. Like any other medium of representation, film constructs its pictures of reality by way of the codes, conventions, myths, and ideologies of its culture as well as by way of the specific signifying practices of the medium (Turner,

2006). Examining ideology in a film allows us to understand the relationship between film texts and their cultural contexts. From the social context, connections can be made between a film and social movements or between a film and contemporary events. In language teaching, film is identified as potentially valuable for providing sociocultural information on the target community and for examining the influence of sociocultural context on language and non-language behaviours (Kaiser, 2011; Pegrum, 2008; Sherman, 2003).

2. Research Objectives

This paper reports on a lesson at a university in central Vietnam where the teacher assisted the students in discovering the cultural affordances from a themed scene in the film "Million Dollar Baby". The lesson was one of those conducted in a teaching project that aimed to explore how feature films made in the target language could be successfully used for teaching the sociocultural knowledge foreign language learners need to access and enhance their intercultural competence.

3. Research Methodology

In preparation for the teaching project, a film was selected, significant themes within it identified and key scenes revealing each theme selected. The selected key scenes were then analysed for cultural affordances that can be used as content for learning language and culture.

The chosen film was shown to a group of 16 Vietnamese students in a trial-teaching stage conducted over 8 weeks. The entire film was shown with English-language captions to the students and then the three key scenes were shown in three individual lessons at which time they studied certain lines in particular and after rehearsing, acted them out. Each lesson was divided into two main parts: Scene exploration and Embodied experience. The order in which the lessons proceeded is summarised in the table below:

Stages	Activities	Purpose
Scene Exploration	Students view the scenes within a theme, then study in depth a focused scene Under teacher guidance, students explore meanings in the context through - verbal and nonverbal behaviour - emotion - underlying values - sociocultural information Teacher uses guided questions about the context for discussion, pointing out what students do not recognise, providing cultural explanation, guiding students to make cross-cultural comparisons	Developing skills of observation, inferencing, analysing, recognising own culture and target culture
Embodied Experience	Students practise the key lines containing stress, pausing, intonation, gestures and emotions. The major steps include: -watch the scene and listen without repeating the words to capture the way the characters speak and use body movements -identify connected speech (stress and rhythm), i.e., noticing stress and unstressed syllables, elision, obtaining the right stress and rhythm -identify segmentals (long vowels, unvoiced consonants) -identify nonverbal elements and accompanying attitude or emotion. - practise intonation -practise body movements - combine verbal and nonverbal	Deepening understanding of native-speakers - practising part of the conversation in order to know what it is like to be an English-native speaker. - Familiarising students with the rhythmic organisation of the sentences - gaining synchrony of voice and body movements

Stages	Activities	Purpose
	Students rehearse the lines: - act out the lines, incorporating gestures and speech	
	Students act out, trying out self-presentation in target language and culture: - act out in front of class	
	Students discuss the experience of acting out.	Reflecting on self in target language and culture.

Data from the teaching process comprised video recordings of the actual lessons and reflective journal notes written by the students. The video-recording data were examined to find incidents that showed what the students already knew, what they needed to be taught, their practice and performance of the protagonists' language and behaviour and what reactions they displayed during the lessons. The students' journal entries were examined for themes that reflected their thoughts and feelings on the sociocultural information that the teacher had presented the class activities and the learning materials, and the way of learning and teaching.

4. Research Results

What follows is a recount of what happened in one lesson where the teacher guided the students to discover the cultural features in a key scene within the theme of Irishness.

The key sociocultural elements to be learnt about were the personal qualities, the relationship between the characters, the protagonists' roles, the nonverbal behaviours displayed, and the underlying beliefs. These were addressed as set out below. All the 16 students participated in the discussion to different extents. The aim was to guide the students to achieve adequate understanding of particular cultural features in the scene. Therefore, on an on-going basis in the actuality of the classroom, the teacher sought to judge whether a certain contribution by a particular student showed adequate awareness of a particular cultural feature and then decided on the spot to provide further aid, in the form of prompts, questions, or explanations to fa-

cilitate better understanding of it. Furthermore, given the time constraint of a lesson, he could not nominate all those who wanted to contribute. Since it was necessary for the teacher to re-play the focused scene for the students to perceive a particular cultural feature, the class at times proceeded slowly.

Scene exploration

The key elements to be learnt from this key scene, which derived from in-depth discourse analysis in preparing teaching content, were Irish traits such as love of nature or fantasy about rural life, humour in face of hardship, optimism, loyalty, and feminine domesticity. These were addressed as set out below. The key elements to be learnt about were the personal qualities, the relationship between the characters, the protagonists' roles, the nonverbal behaviour displayed, and the underlying beliefs. These were addressed as set out below. After seeing the key scene, when asked what came to mind, three students (S2F, S3F, S12M) perceived by themselves the intimacy and mutual care between the two characters. For example, one (S12M) said, "It's the best relationship between Frankie and Maggie. He teaches her to read the Gaelic poem."

When students could not say more about the scene, they were prompted to consider which Irish traits were manifested here; they were able to point to the trait of loyalty in Frankie. Many students were also able to recognise the humour and optimism in the setting as typical of Irish people's humorous style that indicates their toughness in time of hardships. They pointed out Maggie's smiles, Frankie's remarks "I love the stink too much, ...That's terrible" and Maggie's comments such as I can bake a lemon pie as dry humour and flippancy. When asked to relate the feature of humour above to Vietnamese people, students had different opinions. One (S2F) said, "It's special because for Vietnamese people, they wouldn't behave like that", but others disagreed saying that they have this type of humour and optimism in hardships. Some students expressed appreciation for Maggie's strength manifested in her joking.

Discussing the poem, one student (S2F) recognised the traditional role of a woman in a family in Maggie's dream of feminine domesticity expressed as I could learn how to bake.

Asked what the poem evoked about Irishness, they mentioned love of nature and the dream of idyllic life. Explanations of the meaning of Innesfree and its location

in Ireland, and the Irish poet William Butler Yeats and his nostalgia for the beautiful nature of his homeland were all of interest to the students. When asked to think of an image in Vietnam similar to the cabin in the idyllic lifestyle in the poem, one of the students (S8F) suggested the traditional and romantic ideal of home as "a thatched hut with two golden hearts". They also compared the materials of the cabin and the Vietnamese hut, i.e., clay and wattle vs. clay and thatch and were intrigued to find similarities in this vision in the two societies.

The teacher referred to the love for poetry of the Irish and related it to the softness that Frankie displays in many scenes in the film showing him reading the poetry, a practice which can still be found in Irish Americans. This idea shattered a stereotype about Western people. Said one student (S15F): "I see that Western people are usually very strong, active, and cold. In this film, Frankie is very sensitive, soft."

The class had an opportunity to reflect on their own ethnicity as part of the Vietnamese society when considering Gaelic as a language still used by some in modern Irish communities. A student (S10F) volunteered that she herself was ethnically Muong and she said a few words in the Muong language. When asked what they think of as being a native-speaker of English, they included the newly-learned Irish traits and said native-English speakers may have similar literary habits to the Vietnamese. One (S1F) concluded that a native-English speaker can be an Irish person or any ethnicity.

Embodied experience

The teacher asked the students first to identify the rhythmic patterns of the poem by themselves. However, it was not easy at all for them to do so. Although able to place word stress correctly, they had difficulty knowing where to pause between phrases in the lines as, for example, the first one, with its four stresses followed by three stresses (I will arise and go now and go to Innisfree), a pattern which also occurs in the second and other lines. Nevertheless, they practised actively.

Watching Frankie while he read the poem, the students were not able to perceive that he steps in time with the word stress as he walks round the room.

In rehearsing, all the students stood up and tried to walk with rhythm when reading the poem. In the performance part, 9/16 students volunteered to play Frankie; the others played the inert Maggie. Delivery problems which intruded were noticeable, especially in the pacing of delivery, with several students rushing at the start or

finish. The word Innisfree was especially troublesome with more than half stressing the middle syllable instead of the first. The 9 students enacting Frankie adopted his body movements to different degrees. The seven females did better at this than the males who generally looked uncomfortable walking around reciting the poem and did not look at "Maggie" while they were doing so. A couple of the females managed to get the rhythm very well and performed very closely to the model on the screen.

In the discussion on the performance, those who had played Frankie said it had been really exciting. They said that it had been their first experience of reciting a poem in English and it was particularly good to have a native-speaker model to render it verbally and nonverbally. Four of them (S1F, S6M, S12M, S13F) said they had had to pay attention to keeping balance with the stress, rhythm and the steps, while another two said the idyllic content of the poem "inspired" them and "evoked the feeling of a native-English speaker living in a peaceful setting".

Students' views on the lesson

The students wrote reflections on their learning experience after each lesson, prompted by written questions. The major points they raised in response to each question for the scene of Irishness are presented here.

The students perceived how the lesson had benefited them in cultural language learning as shown in the table below:

Gaining cultural insights into the Irish subculture and the social identity of native-English speakers (11/16)	I learnt to discover the personality or hobbies of the characters that reflect their culture. For example, people in Irish communities love literature, sport, and nature. (S3F); Frankie is also an American of Irish origin and can speak the old language of Irish people. They make up part of the English communities and Western societies. (S12M)

Acting out deepens understanding of the target culture and difference between the home and target languages and cultures (10/16)	I felt closer to the Irish way of living when reading the poem....Then we talked about how different it felt to act like them. (S13F); In the class discussion on the role-play I recognised the different pronunciation and stress that I used and the difficulty in using their nonverbal behaviour. (S14F)
A new way of learning (7/16)	A very good way of teaching, motivating students. (S 1 F); I was more confident when speaking in front of the audience, increasing my speaking ability. (S5F)
Native-English speakers as model for verbal and nonverbal behaviours (6/16)	We don't have much opportunity for access to native-English speakers. Through observing the pronunciation, gestures, intonation, and the use of stress of native speakers, I can imitate and speak English more accurately and fluently. (S15F);
Focusing on specific scenes to understand deeply content of the story (4/16)	Focusing on one scene in one theme helped me see more deeply how that theme is displayed in language and nonverbal behaviours of the characters and the context. (S11F)
"Living" in the target culture (4/16)	There is no better way to understand people from another culture than living in that culture, penetrating that culture so as to understand it adequately. When we take the role of a character, we can understand their minds, feelings, and behaviours and so appreciate the depth of the film. (S10F); Although we could be a Vietnamese person thinking the thought of native-English speakers for a very short time, it was valuable. (S14F);

Comparing cultures (3/16)	We can make comparisons with our culture and draw lessons for ourselves. (S12M)

The students also noted the difficulties in accessing the cultural features in the scene and made suggestions for improved access, as shown in the table below:

Adopting native speakers' behaviours (8/16)	The rhythm of the poem and the walking of Frankie were difficult to do. (S12M)
Recognising Irish features (6/16)	I was not able to understand Irish cultural features without the teacher's guidance, for example, the fantasy, the idyllic of Irish people. (S1F)
Unfamiliarity with nonverbal elements (6/16)	We have always learnt with information in the form of words, not in images and nonverbal behaviour. (S4M)
Combining verbal and nonverbal behaviours in performing the script (4/16)	It was hard to use the gestures and read the poem correctly at the same time. (S2F)
Psychological and physical stress (4/16)	Concentrating on the screen made us tired and our eyes also got tired. (S3F); It was stressful to do the role play after studying the scene. (S5F)
Ethnocentric attributions (3/16)	There were also other ways to understand a situation in the film and we tended to interpret the film based on our own culture. (S3F)

5. Discussion

In the Scene Exploration part, it is evident from the students' contributions that they could perceive by themselves the intimacy and care between the characters and the traditional role of women in Maggie's fantasy. All the remaining attributes that related to the enactment of the theme "Irishness" needed to be taught, but could

then be perceived with prompts and explanations. These were Irish humour in hardships, loyalty, optimism, love of nature and the Irish ethnicity as part of native-English speaker identity (e.g., a native-English speaker can be of Irish decent). What needed to be further taught and explained was the male softness combined with strength. In making cross-cultural comparisons in terms of the humour and the idyllic life-style, some students' opinions about the tough character of Western people showed the influence of stereotyping.

In the Embodied Experience part of the lesson, a few students mentioned the difficulty in balancing the verbal and nonverbal elements, while several acknowledged the feeling of being in a native-English speaking setting.

In their journal reflections, most students were able to perceive the attributes of the Irishness theme. The majority admired Frankie's care for Maggie and the Irish optimism in face of hardship, while some expressed surprise and confusion about their relationship. They discovered both similarities and differences in Vietnamese and western societies in some cultural features. The lesson had modified and expanded their preconceptions about western people.

The students discerned the authenticity in content and the engaging opportunity to explore the integrated verbal and nonverbal contextualised language use which they could use as a model. In relation to content, a great number of them perceived the opportunity to gain insights into the ways of living of a subculture in central English-speaking countries. What was new in their reflections was the perception of some students of the opportunity for "living" in the native-speaker environment, though only, as one of them said, very briefly.

The specific difficulties in this lesson mentioned by the students were in adopting the way to recite the poem. The main challenge was to be able to recognise features such as the Irish traits exemplified in a specific person like Frankie (e.g., loyalty, softness and strength). This also reflects accurately the teacher's class observation - that students were ignorant of many of these features. This could have been the reason why one student suggested showing films with touristic content about English-speaking countries. In addition, many of the students attributed the influence of Vietnamese culture to their interpretations of the scene. Furthermore, the teacher noted the psychological and physical strain of the activities on the students, as some of them felt that observation and role-playing were stressful. Realising that time was

an important element for mastering the combination of language and behaviour of the target language, some of them expressed the need for more time for role-play practice.

6. Conclusion

The paper has showcased a classroom-bound session where, under the teacher's guidance, the students were engaged in cognitive exploration and physical experimentation of sociocultural features in a film scene. The lesson showed that the students lacked much knowledge of Irishness though it is a significant part of the native-English societies they are studying. It is rewarding to find that some students were deeply engaged in the affordances of this scene, partly because of the content of this film segment. It is also pleasant that they seemed to start to learn that perceptions are often stereotypical, as they acknowledged in the journal entries on their preconceptions of western people. Working with a sample of native-speaker English also seemed to teach them the true significance of thinking and behaving appropriately in the target language culture and doing this also asked of them cognitive, physical, and psychological investment. Using film for cultural language learning is not new, but the instructional strategies reported on in this paper promises a new effective way to gain entry into the actions and mindsets of the people in the target language society.

7. Recommendations

From the study results, the following recommendations are made:

7.1. Using film in the classroom by engaging students in cognitive exploration and physical experimentation of the focused cultural elements as reported above can be an effective way to accommodate the perceived need for developing intercultural understanding in Vietnamese tertiary students of English among the different constraints, e.g., inadequate sociocultural information in textbooks, inauthentic materials, and inappropriate instructional strategies.

7.2.Teacher training should be provided in exploiting and teaching film for

cultural awareness in the classroom where scaffolding is given for students to explore the context of culture underlying language use in culturally themed film scenes.

7.3. In preparing film scenes for teaching, Vietnamese teachers of English should seek collaboration with native speakers of English to enrich their understanding of cultural themes in selected films.

References

Crozet, C., & Liddicoat, A. (1999). The challenge of intercultural language teaching: Engaging with culture in the classroom. In J. Lo Bianco et al. (Eds.), Striving for the third place: Intercultural competence through language education (pp.113-125). Melbourne: Language Australia.

Crozet, C., & Liddicoat, A. (1999). The challenge of intercultural language teaching: Engaging with culture in the classroom. In J. Lo Bianco et al. (Eds.), Striving for the third place: Intercultural competence through language education (pp.113-125). Melbourne: Language Australia.

Halliday, M. A. K. (1978). Language as social semiotic: The social interpretation of language and meaning. Baltimore: University Park Press.

Halliday, M. A. K. (1991). The notion of "context" in language education. In T. Le & M. McCausland (Eds.), Language and education: Interaction and development. Proceedings of the International Conference, Ho Chi Minh City, Vietnam, 30 March-1 April, 1991 (pp.1-26). Amsterdam: John Benjamin.

Ho, ST K. (2009). Addressing Culture in EFL Classrooms: The Challenge of Shifting from a Traditional to an Intercultural Stance. Electronic Journal of Foreign Language Teaching, Vol. 6, No. 1, pp. 63–76.

Kaiser, M. (2011). Introduction to the Special Issue. L2 Journal, Volume 3, pp. 141-143. Kramsch, C. (1993). Context and culture in language teaching. Oxford: Oxford University Press.

Kramsch, C. (1998). Language and culture. Oxford: Oxford University Press.

Liddicoat, A. (2005). Teaching languages for intercultural communication. In D. Cunningham & A. Hatoss (Eds.), An international perspective on language policies, practices and proficiencies: Festschrift for David E. Ingram (pp. 201-214). Belgrave, Vic: Federation Internationale des Professeurs de Langues Vivantes.

Liddicoat, A. & Scarino, A. (2013). Intercultural language teaching and learning. Oxford: Wiley-Blackwell.

Nguyen, H C. (2002). Doi thoai van hoa va van de day-hoc ngoai ngu. (Cultural dialogue and foreign language instruction). Proceedings of the International conference on foreign language education- Integration and Development, Ha Noi,

Vietnam, November 15, 2002 (pp. 127-130). Hanoi National University College of Foreign Languages.

Orton, J. (2002). Core culture in language learning. Foreign Language Teaching Abroad, 6 (4), 48-55.

Pegrum, M. (2008). Film, culture and identity: Critical intercultural literacies for the language classroom. Language and Intercultural communication, 8(2), 136-154.

Scollon, R., & Scollon, S. (2001). Intercultural communication: A discourse approach. Malden, Mass.: Blackwell Publishers.

Sherman, J. (2003). Using authentic video in the language classroom. Cambridge: Cambridge University Press.

Turner, G. (2006). Film as social practice. London: Routledge.

การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน ระยะคืนทุน และการผ่อนชำระเงินกู้ ของเครื่องผลิตก้อนเห็ดอัตโนมัติเกษตรสกล 1 สำหรับวิสาหกิจชุมชน

กิตติมา งามวิไลกร
อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ และวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติจังหวัดสกลนคร,ประเทศไทย
อีเมล : tkittim@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ศึกษาความเป็นไปได้ของเกษตรกรวิสาหกิจชุมชนในการตัดสินใจกู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเพื่อซื้อเครื่องผลิตก้อนเห็ดอัตโนมัติเกษตรสกล 1 มาใช้ผลิตก้อนเห็ดจำหน่ายแทนการผลิตก้อนเห็ดด้วยแรงงานคน จากผลการวิเคราะห์พบว่าจุดคุ้มทุนคือ 400,000 บาท ระยะเวลาคืนทุน 113 วัน การผ่อนชำระเงินกู้ 5 ปี โดยคิดจากเงินต้น 200,000 บาท ดอกเบี้ย 8% ต่อปี ผ่อนเดือนละประมาณ 4,055 บาท กำไรสุทธิรวม 6 ปีเท่ากับ 3,814,681 บาท ขณะที่กำไรสุทธิรวม 6 ปีเมื่อผลิตก้อนเห็ดด้วยแรงงานเท่ากับ 1,296,000 บาท ดังนั้นการใช้เครื่องผลิตก้อนเห็ดอัตโนมัติเกษตรสกล 1 เป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่น่าตัดสินใจซื้อ เนื่องจากมีระยะเวลาคืนทุนที่เร็วและประหยัดแรงงานอีกด้วย

คำสำคัญ : การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน ระยะเวลาคืนทุน การผ่อนชำระเงินกู้

Break Even Point Analysis, Payback Period, and Loan Amortization of the Kaset-Sakon 1 Mushroom Bagging Machine for the Community Enterprise

Kittima Ngamvilaikorn
Lecturer, Faculty of Liberal Arts and Management Science
Kasetsart University , Chalermphrakiat SakonNakron Province Campus, Thailand
E-mail : tkittim@gmail.com

Abstract

This research studies the feasibility of the community enterprise in the decision to loan from Bank for Agriculture and Agricultural Co-operatives (BAAC) to buy The Kaset-Sakon 1 mushroom bagging machine for produced mushroom bagging instead of use workers. The results showed that the breakeven point is 400,000 baht, payback period of 113 days, installment loan five years, based on the principal amount of 200,000 baht interest at 8% per annual, interest a month for about 4,055 baht net profit for six years was 3,814,681 baht while. The net profit for six years when production was 1.296 million baht labor cubes with mushrooms. At the result, The Kaset-Sakon 1 mushroom bagging machine is one alternative to making a purchase due to a faster payback period and labor saving as well.

Keywords : Break-even point Analysis, Payback Period (PB), Loan Amortization

บทนำ

อาชีพเกษตรแบบผสมผสานในปัจจุบันนั้นได้รับความสนใจจากเกษตรกรมากขึ้น เกษตรกรวิสาหกิจชุมชนที่ใช้ศึกษาในงานวิจัยนี้เป็นเกษตรกรผสมผสานแบบครอบครัวขนาดเล็ก ประกอบด้วย สามี ภรรยา และลูก โดยสามีจะผลิตก้อนเห็ดจำหน่ายโดยใช้แรงงานตนเองและใช้เวลาในการผลิตเพียงครึ่งวัน อีกครึ่งวันที่เหลือจะใช้สำหรับการดูแลเพาะปลูกพืชหรือการเลี้ยงสัตว์ต่าง ๆแต่เนื่องจากความต้องการก้อนเห็ดในท้องตลาดมีมาก ประกอบกับแรงงานภาคการเกษตรในปัจจุบันนั้นหายาก หากเกษตรกรแบบผสมผสานรายนี้ต้องการเพิ่มกำลังการผลิตก้อนเห็ดโดยใช้เวลาในการผลิตเท่าเดิม การใช้เครื่องผลิตก้อนเห็ดอัตโนมัติเกษตรสกล 1 ซึ่งเป็นเครื่องผลิตก้อนเห็ดที่ใช้แรงงานเพียง 1 คนในการควบคุมการทำงานจึงเป็นทางเลือกที่น่าสนใจ ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่างๆเช่น ราคาเครื่องฯ การกู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) และต้นทุนอื่นๆ เพื่อวิเคราะห์หา จุดคุ้มทุน ระยะเวลาคืนทุน และกำไรสุทธิที่เกษตรกรจะได้รับ เพื่อประกอบการตัดสินใจของเกษตรกรในการลงทุนกู้เงินจากธนาคารมาซื้อเครื่องผลิตก้อนเห็ดฯ

การผสมอาหารก้อนเห็ดด้วยแรงงาน เตรียมอาหารโดยนำปูนขาว 1.5 กิโลกรัม ดีเกลือ 190 กรัม ยิปซัม 280 กรัม ภูไมท์ซัลเฟต 480 กรัม รำอ่อน 7 กิโลกรัม ผสมคลุกเคล้าให้เข้ากันโดยใช้มือในภาชนะขนาดเล็ก นำขี้เลื่อย 100 กิโลกรัม เทกองลงบนพื้นแล้วใช้พลั่วกับคราด เกลี่ยขี้เลื่อยให้กระจายไปทั่วบริเวณที่ทำการผสม จากนั้นนำอาหารเชื้อเห็ดที่ผสมไว้ก่อนหน้านี้มาเทบนขี้เลื่อยให้ทั่ว ใช้น้ำจากบัวรดน้ำรดไปจำนวน 3 ถังเทให้ทั่วกองขี้เลื่อยแล้วใช้พลั่วกับคราดผสมให้เข้ากัน แล้วเกลี่ยขี้เลื่อยให้กระจายไปทั่วบริเวณที่ทำการผสมเหมือนเดิม จากนั้นนำบัวรดน้ำรดไปอีกจำนวน 3 ถังเทให้ทั่วกองขี้เลื่อยแล้วใช้พลั่วกับคราดผสมให้เข้ากันแล้วใช้มือสัมผัสดูว่าเหมาะสมแล้วหรือยังจากนั้นจึงตักส่วนผสมใส่ถุงๆ ละ 8 ขีดโดยประมาณ(นายทินราช ศรสิริ และคณะ, 2558, หน้า 30-32)

ภาพที่ 1 *การผสม การกรอกขี้เลื่อย และการทุบอัดก้อนเห็ดด้วยแรงคน*

การอัดก้อนเห็ดด้วยแรงงาน

การอัดก้อนเชื้อเห็ดโดยใช้แรงงานโดยการถุงที่ใส่ผสมส่วนผสมเรียบร้อยแล้วกระแทกถุงลงกับพื้นให้ขี้เลื่อยในถุงยุบลง เพื่อให้ขี้เลื่อยในถุงแน่นตามต้องการ ถ้าผู้ทุบไม่ชำนาญก็อาจทำให้ถุงแตก

ได้ ซึ่งการอัดก้อนเชื้อเห็ดด้วยมือ จะเกิดการซ้ำซากของงานเช่นการทุบก้อนเชื้อเห็ดลงพื้นหลายๆครั้ง เกิดความเมื่อยล้าของผู้ทำงาน อีกทั้งยังเสียเวลามากในการทุบ และที่สำคัญยังทำให้ก้อนเชื้อเห็ดมีความหนาแน่นที่ไม่สม่ำเสมอบางถุงมีความหนาแน่นมากและบางถุงมีความหนาแน่นน้อยแตกต่างกันไป ส่งผลต่อการเกิดของดอกเห็ด (นายชินวัฒน์ อ่อนการ และคณะ, 2558, หน้า 33-34)

การผลิตก้อนเห็ดด้วยเครื่องผลิตก้อนเห็ดแบบอัตโนมัติเกษตรสกล 1

เครื่องผลิตก้อนเห็ดแบบอัตโนมัติเกษตรสกล 1 เป็นการนำเครื่องเตรียมและลำเลียงอาหารเชื้อเห็ดมาและอัดก้อนเชื้อเห็ด (นายชินวัฒน์ อ่อนการ และคณะ, 2558) ต่อเข้ากับเครื่องผสมอาหารเชื้อเห็ด(นายทินราช ศรสิริ และคณะ, 2558) การทำงานเริ่มจากเตรียมขี้เลื่อยและอาหารเสริมตามต้องการ โดยเทขี้เลื่อยลงก่อนและตามด้วยอาหารเสริมและวัสดุอื่นลงไป ในถังผสม จากนั้นเปิดเครื่องเป็นเวลา 10 นาทีเพื่อคลุกเคล้า เมื่อผสมเข้ากันดีแล้วจึงเติมน้ำประมาณ 80-110 ลิตร (ขึ้นอยู่กับความชื้นของขี้เลื่อย) คอยตรวจดูความชื้นโดยใช้มือบีบดูจะต้องไม่มีน้ำหยดออกมา (น้ำมากเกินไป) หรือแบมือออกแล้วแตกเป็นผง (น้ำน้อยเกินไป) ความชื้นพอเหมาะเมื่อคลายมือออกจะเป็นก้อนโดยใช้เวลาในการผสมประมาณ 20 นาที จากนั้นสายพานลำเลียงจะลำเลียงอาหารเห็ดที่ผสมดีแล้วมาใส่ถังพักเชื้อเห็ด แล้วเพลาที่ติดกับเกลียวอัดก็จะหมุนด้วยความเร็วรอบ 725 รอบต่อนาทีเพื่ออัดเชื้อเห็ดจากถังพักลงกระบอกที่สวมถุงเตรียมไว้ เมื่อได้ระยะการยืดของสปริงที่กำหนดไว้ที่ทำให้ได้ความหนาแน่นที่เหมาะสมเครื่องจะหยุดทำงานอัตโนมัติโดยใช้เวลาในการอัดประมาณ 6-8วินาที (นายชินวัฒน์ อ่อนการ และคณะ, 2558, หน้า 33-34)

ภาพที่ 2 *เครื่องอัดก้อนเห็ดอัตโนมัติเกษตรสกล 1*

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศึกษาและวิเคราะห์จุดคุ้มทุน, ระยะเวลาคืนทุน, และยอดผ่อนชำระเงินกู้พร้อมดอกเบี้ยต่อเดือน สำหรับการตัดสินใจลงทุนซื้อเครื่องผลิตก้อนเห็ดอัตโนมัติเกษตรสกล 1ของวิสาหกิจชุมชน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยนี้เป็นการศึกษาหาจุดคุ้มทุนและระยะเวลาคืนทุนของเกษตรกร นายสมคิด สาลีนนท์ ซึ่งเป็นเกษตรกรแบบผสมผสาน กล่าวคือใน 1 วันนั้นนายสมคิดจะใช้เวลาในช่วงเช้าผลิตก้อนเห็ด ช่วงบ่ายนายสมคิดจะใช้ทำเกษตรด้านอื่นๆเช่น เลี้ยงหมู เลี้ยงไก่ ปลูกผัก แปรรูปผลิตภัณฑ์ ฯลฯ ดังนั้นหากนายสมคิดซื้อเครื่องผลิตก้อนเห็ดแบบอัตโนมัติเกษตรสกล 1 ไป ก็ต้องใช้เครื่องผลิตฯในช่วงเช้าเช่นเดิม จากนั้น เปรียบเทียบกับรายได้จากการผลิตก้อนเห็ดด้วยมือแบบเดิม

1.ประมาณการค่าใช้จ่ายกรณีใช้เครื่องผลิตก้อนเห็ดอัตโนมัติเกษตรสกล 1

1.1 ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการลงทุน (Investment Cost)

ราคาเครื่องผลิตก้อนเห็ดอัตโนมัติเกษตรสกล 1 เท่ากับ200,000 บาท

รายละเอียดทางเทคนิคของเครื่องผลิตก้อนเห็ดอัตโนมัติเกษตรสกล 1

- ความสามารถในการผลิตก้อนเห็ด 450 ก้อนต่อชั่วโมง
- กำลังไฟฟ้า 220V 3.3 kW
- การใช้งานผสม, ลำเลียง, และอัดก้อนเห็ด
- อายุการใช้งาน 6 ปี
- ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาเครื่องฯ ปีละ 5,000 บาท
- มูลค่าซาก 20,000 บาท
- จำนวนแรงงานในการควบคุม 1 คน

1.2 ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดำเนินการ (Operating Cost)

รายการ	น้ำหนัก (กิโลกรัม)
1. ขี้เลื่อย	100
2. ปูนขาว	1
3. ยิปซั่ม	0.3
4. ดีเกลือ	0.3
5. รำอ่อน	6
6. ถุงเพาะ	จำนวน 300 -340 ก้อน

ต้นทุนเชื้อก้อนเห็ดหนึ่งก้อนเท่ากับ 4 บาท(ต้นทุนทั้งหมดคิดเป็น 50% ของราคาขาย ดังนั้น ใน 1 ปี ต้นทุนผลิตเชื้อก้อนเห็ด เท่ากับ 1,296,000×50% = 648,000บาท) ค่าบำรุงรักษาเครื่องจักรปีละ 5,000 บาท

3.3 ประมาณการรายได้กรณีใช้เครื่องผลิตก้อนเห็ดอัตโนมัติเกษตรสกล 1

3.3.1 เชื้อก้อนเห็ด1 ก้อน มีน้ำหนัก0.8 กิโลกรัม ดังนั้นในส่วนผสมสำหรับอัดเชื้อก้อนเห็ด ขี้เลื่อยปริมาณ 100 กิโลกรัม (เท่ากับความจุของเครื่องผสมก้อนเห็ด) สามารถผลิตเชื้อก้อนเห็ดได้เฉลี่ย 300 ก้อน

3.3.2 ในการเตรียมส่วนผสมลงในเครื่องผสม เริ่มจากตักส่วนผสมลงถังผสมและทำการผสมซึ่งจะใช้เวลาประมาณ 20 นาทีและใช้เวลาสำหรับบรรจุเชื้อก้อนเห็ด 1 ก้อน 8 วินาที หากใน 1 วันผลิต 3ชั่วโมง(ช่วงเช้า)จะสามารถผลิตเชื้อก้อนเห็ดได้ 900ก้อน ราคาขายก้อนเห็ดก้อนละ 8บาท ดังนั้น รายได้ต่อวันจากการขายก้อนเห็ดเท่ากับ7,200บาท

3.3.3 ในแต่ละวันจะใช้เวลาในช่วงเช้าทำการผลิตก้อนเห็ด ดังนั้นใน 1 เดือนมีเวลาผลิตก้อนเห็ดผลิตก้อนเห็ด 15 วันต่อเดือนรายได้ต่อเดือนเท่ากับ108,000บาทรายได้ต่อปีเท่ากับ 1,296,000บาท

3.3.4 คำนวณหาจุดคุ้มทุนกำหนดสมมติฐานว่ากำหนดให้ราคาคงที่ เท่ากับ 8 บาท จำแนกให้มีต้นทุนผันแปรและต้นทุนคงที่ในการขายสินค้าไม่มีสินค้าต้นงวดและสินค้าปลายงวด

จุดคุ้มทุน (Break Even Point) คือ ระดับของยอดขายของกิจการที่เท่ากับค่าใช้จ่ายทั้งหมดของกิจการ ซึ่งก็คือจุดที่กิจการไม่มีผลกำไรหรือขาดทุนนั่นเอง โดยจุดคุ้มทุนจะสามารถหาได้ก็ต่อเมื่อผู้ประกอบการสามารถแยกได้ว่าค่าใช้จ่ายของธุรกิจนั้นมีอะไรเป็นต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปรอย่างละเท่าไร สามารถหาได้จากสมการดังต่อไปนี้

$$\text{จุดคุ้มทุน (หน่วยขายที่คุ้มทุน)} = \frac{\text{ต้นทุนคงที่}}{\text{(ราคาขายต่อหน่วย - ต้นทุนผันแปรต่อหน่วย)}}$$

$$\text{จุดคุ้มทุน (ยอดขายที่คุ้มทุน)} = \text{หน่วยขายที่คุ้มทุน} \times \text{ราคาขายต่อหน่วย 2}$$

$$\text{หรือ} = \text{ต้นทุนคงที่/อัตรากำไรส่วนเกิน}$$

จะเห็นได้ว่าการวิเคราะห์หาจุดคุ้มทุนเป็นการวางแผนการทำกำไรจากการดำเนินงานของธุรกิจโดยมองที่ราคาขาย ต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร โดยหากต้องการให้มีจุดคุ้มทุนที่ต่ำลง เพื่อเพิ่มความสามารถในการทำกำไรก็สามารถทำได้โดย เพิ่มราคาขาย หรือลดต้นทุนผันแปรและต้นทุนคงที่ ซึ่งการใช้การวิเคราะห์จุดคุ้มทุนจะใช้ในการวางแผนระยะสั้น ๆ เช่นต่อเดือนหรือต่อปีเป็นต้น

3.3.5 คำนวณหาระยะเวลาคืนทุน

ระยะเวลาคืนทุน (Pay Back Period) เป็นระยะเวลาที่ได้รับผลตอบแทนในรูปของ

กระแสเงินสดเข้าเท่ากับกระแสเงินสดจ่ายลงทุน โดยไม่คำนึงถึงเรื่องมูลค่าของเงินตามระยะเวลาเข้ามาเกี่ยวข้อง การคำนวณหาระยะเวลาคืนทุนจึงมองที่กระแสเงินสดรับ ไม่ใช่ตัวกำไรหรือขาดทุนของกิจการ โดย ณ จุดได้ที่ผลสะสมของกระแสเงินสดรับเท่ากับเงินลงทุนในครั้งแรกก็จะได้ระยะเวลาคืนทุน ซึ่งการวิเคราะห์ระยะเวลาคืนทุนจึงเป็นการวิเคราะห์โครงการลงทุนที่มีระยะค่อนข้างนาน และพิจารณาความเสี่ยงจากการลงทุน เพื่อใช้ในการเลือกโครงการลงทุน โดยดูจากระยะเวลาคืนทุนที่เร็วที่สุด เพราะจะทำให้ผู้ประกอบการมีความเสี่ยงจากการลงทุนน้อยที่สุด (ฐานันดร ปรีดากัญญารัตน์, 2551)

3.3.6 คำนวณหาจำนวนเงินผ่อนชำระ พร้อมดอกเบี้ย หากเกษตรกรกู้จาก ธกส.

จากการคำนวณเงินผ่อนชำระ โดยคิดจากเงินต้น 200,000 บาท ดอกเบี้ย 8% ต่อปี (แบบลดต้นลดดอก Effective Rate) เป็นเวลา 5 ปี (หรือ 60 งวด) เกษตรกรวิสาหกิจชุมชน โดยแทนค่าต่างๆลงในสมการที่ 3 จะได้จำนวนเงินที่ต้องผ่อนเดือนละ 4,055 บาท

การผ่อนชำระเงินกู้ (Loan Amortization)เป็นการผ่อนชำระเป็นงวด ซึ่งจะมีการคำนวณเงินต้น และดอกเบี้ยโดยผ่อนชำระเป็นงวด ๆ ละเท่ากันตลอดอายุของเงินกู้ สามารถคำนวณจำนวนเงินผ่อนได้จากสมการ (อภิชาต พงศ์สุพัฒน์, 2556, หน้า 44)

$$PV=A\left[1-\left(\frac{1}{(1-\frac{k}{m})^{mm}}\right)\Big/ k/m\right]3$$

กำหนดให้

PV = มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสด ณ ปีที่ 0
A = จำนวนเงินงวด
k = อัตราดอกเบี้ยต่อปี
m = จำนวนงวดใน 1 ปี
n = ระยะเวลา

3.4 ประมาณการค่าใช้จ่ายกรณีใช้แรงงานของนายสมคิด สาลีนนท์

ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นคือต้นทุนเชื้อก้อนเห็ด เท่ากับ 4 บาท ต่อก้อน โดยต้นทุนทั้งหมดคิดเป็น 50% ของราคาขาย ดังนั้น ใน 1 ปี ต้นทุนผลิตเชื้อก้อนเห็ด เท่ากับ 432,000×50% = 216,000 บาท

3.5 ประมาณการรายได้กรณีใช้แรงงานของนายสมคิด สาลีนนท์

3.5.1 เชื้อก้อนเห็ด1 ก้อน มีน้ำหนัก0.8 กิโลกรัม ดังนั้นในส่วนผสมสำหรับอัดเชื้อก้อนเห็ด ขี้เลื่อยปริมาณ 100 กิโลกรัม สามารถผลิตเชื้อก้อนเห็ดได้เฉลี่ย 300 ก้อน

3.5.2 ในการเตรียมส่วนผสม ใช้เวลาดังนี้ ตักส่วนผสมและทำการผสมเป็นเวลา

ประมาณ 1 ชั่วโมง ตักใส่ถุง 1 ชั่วโมง ทุบอัดแน่นอีก 1 ชั่วโมง ซึ่งใน 1 วันจะมาสามารถผลิตเชื้อก้อนเห็ดได้เพียง 300 ก้อน ดังนั้นรายได้ต่อวันเท่ากับ 300×8 = 2,400 บาทหรือรายได้ต่อเดือนเท่ากับ 2,400×15 = 36,000บาทรายได้ต่อปีเท่ากับ 108,000 × 12 = 432,000บาท

ผลการวิจัย

จากข้อมูลที่ได้สามารถนำมาวิเคราะห์หาจุดคุ้มทุน ระยะคืนทุน กำไรขั้นต้น ดอกเบี้ยจ่าย และกำไรสุทธิ กรณีที่ใช้เครื่องอัดเห็ดอัตโนมัติ เกษตรสกล 1 และกรณีไม่ใช้เครื่องฯ ดังตารางที่ 1, 2 และ 3พบว่าจุดคุ้มทุนของเครื่องอัดเห็ดฯอยู่ที่ 400,000 บาทหรือเท่ากับ 50,000 หน่วย ระยะเวลาคืนทุน 113 วัน ระยะเวลาการผ่อน 5 ปี โดยมีกำไรสุทธิ 6 ปี เท่ากับ 3,814,681 บาท ในขณะที่ไม่ใช้เครื่องอัดฯ กำไรสุทธิ 6 ปี เท่ากับ 1,296,000 บาท

ตารางที่ 1 *จุดคุ้มทุนและระยะคืนทุนของเครื่องอัดเห็ดฯ*

จุดคุ้มทุน (หน่วยที่คุ้มทุน)	จุดคุ้มทุน (ยอดขายที่คุ้มทุน)	ระยะคืนทุน
50,000 หน่วย	400,000 บาท	113 วัน

ตารางที่ 2 *การผ่อนชำระเงินกู้พร้อมดอกเบี้ย กำไร ของเครื่องอัดเห็ดฯ*

ปีที่	รายได้	ค่าใช้จ่าย	กำไรขั้นต้น	ดอกเบี้ยจ่าย 8%	กำไรสุทธิ	กระแสเงินสดรับสะสม
0		200,000			(200,000)	
1	1,296,000	648,000	792,000	14,775.33	628,224	428,224
2	1,296,000	648,000	792,000	11,962.64	631,037	1059,262
3	1,296,000	648,000	792,000	8,916.50	634,083	1,693,345
4	1,296,000	648,000	792,000	5,617.53	637,382	2,330,728
5	1,296,000	648,000	792,000	2,044.75	640,955	2,971,683
6	1,296,000	648,000	792,000	0	643,000	3,614,683
กำไรสุทธิรวม					3,814,681	

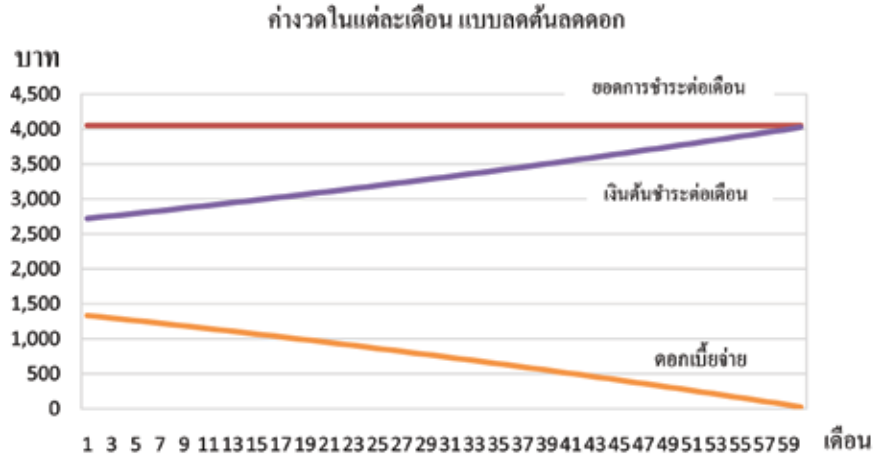

ตารางที่ 3 *แสดงรายได้ ค่าใช้จ่าย และกำไรสุทธิ กรณีไม่ใช้เครื่องอัดเห็ดฯ*

ปีที่	รายได้	ค่าใช้จ่าย (ต้นทุน)	กำไรสุทธิ
0		0	
1	432,000	216,000	216,000
2	432,000	216,000	216,000
3	432,000	216,000	216,000
4	432,000	216,000	216,000
5	432,000	216,000	216,000
6	432,000	216,000	216,000
กำไรสุทธิรวม			1,296,000

กราฟแสดงการผ่อนชำระเงินกู้

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยของเครื่องอัดเห็ด ฯ พบว่าจุดคุ้มทุนอยู่ที่ 400,000 บาทหรือเท่ากับ 50,000 หน่วย ระยะเวลาคืนทุน 113 วัน ระยะเวลาการผ่อน 5 ปี กำไรสุทธิ 6 ปี เท่ากับ 3,814,681 บาท ในขณะที่ใช้แรงงานคน จะมีกำไรสุทธิ 6 ปี เท่ากับ 1,296,000 บาท ดังนั้นเครื่องอัดเห็ด ฯ จึงเป็นเครื่องจักรที่มีศักยภาพในการลงทุนเพื่อผลิตก้อนเห็ด เนื่องจากให้ระยะเวลาคืนทุนเร็ว ให้กำไรดี และใช้แรงงานในการควบคุมการทำงานของเครื่องฯ เพียง 1 คน

อภิปรายผล

เมื่อเปรียบเทียบการผลิตก้อนเห็ดด้วยเครื่องอัดเห็ดอัตโนมัติเกษตรสกล 1กับการผลิตก้อนเห็ดด้วยแรงงานคน พบว่าเครื่องอัดเห็ด ฯมีกำลังการผลิตมากกว่าการใช้แรงงานคนถึง 4.5 เท่า และจากผลการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน ระยะคืนทุน การผ่อนชำระเงินกู้ และกำไรสุทธิ พบว่าเป็นเครื่องจักรที่เหมาะสำหรับวิสาหกิจชุมชนหรือเกษตรกรโดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อยที่มีแรงงานหลักคือพ่อบ้าน เนื่องจากเครื่องอัดเห็ดฯ ใช้แรงงานเพียง 1 คน สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จาก นายสมคิด สาลีนนท์ ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนว่าเครื่องอัดเห็ดอัตโนมัติเกษตรสกล 1 นั้น มีความน่าสนใจในการกู้เงินเพื่อซื้อเครื่องอัดเห็ดฯ สำหรับเพิ่มกำลังการผลิต

ข้อเสนอแนะ

1. ควรขยายผลการวิจัยไปสู่ผลิตภัณฑ์การเกษตรด้านอื่นๆ เพื่อให้เกษตรกรได้มีข้อมูลสำหรับการตัดสินใจลงทุนต่อไป

2. ควรวิเคราะห์เพิ่มเติมในกรณีที่เกษตรกรกู้เงินที่ธนาคารอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

ชินวัฒน์ อ่อนการ นายบดินทร์ โคตรศรีเมืองและนายปกรณ์ สิงห์ธนะ. (2558). **การพัฒนาเครื่องผสมอาหารเชื้อเห็ด** ปริญญานิพนธ์ หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกลและการผลิต คณะวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร.

ฐานันดร ปรีดากัญญารัตน. (2551). **บทความ เรื่องจุดคุ้มทุนและระยะเวลาคืนทุน**. ค้นเมื่อ 5 มกราคม 2559, จาก http://www2.feu.ac.th/acad/ba/articles_detail.php?id=112.

ทินราช ศรสิริ นายสุจินันท์สุนนทราชและนายเอกพันธ์ โสนาชัย. (2558). **เครื่องเตรียมและลำเลียงอาหารเชื้อเห็ดสำหรับเครื่องอัดก้อนเชื้อเห็ด** ปริญญานิพนธ์หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกลและการผลิต คณะวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร.

อภิชาต พงศ์สุพัฒน์. (2556). **หนังสือการเงินธุรกิจ.** พิมพ์ครั้งที่ 13. ภาควิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร.

การศึกษาผลการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ โดยกระบวนการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเอง ในรายวิชาปฏิบัติการฟิสิกส์ 2

จิราภรณ์ ปุณยวัจน์พรกุล [1]/ ฉัตรชัย เครืออินทร์ [2]/
วิไลพร ลักษมีวาณิชย์ [3]/ ภาณุพัฒน์ ชัยวร [4]
[1,2,3,4] อาจารย์ภาควิชาฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่,ประเทศไทย
อีเมล : jiraporn.poon@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิโดยกระบวนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเองในรายวิชาปฏิบัติการฟิสิกส์ 2 ในการศึกษาวิจัยนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสาขาวิชาฟิสิกส์ ชั้นปีที่ 1 ที่ลงเรียนรายวิชาปฏิบัติการฟิสิกส์ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม แบบทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแบบมาตราส่วนประมาณค่าและแบบทวนสอบโดยใช้กระบวนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเอง ผลการวิจัยพบว่าผลการทวนสอบโดยกระบวนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเอง ทำให้กลุ่มตัวอย่างประเมินตนเองได้สอดคล้องกับการประเมินโดยอาจารย์และสภาพจริงมากขึ้น

คำสำคัญ : การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (TQF) ฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป หลักสูตรอุดมศึกษา

The Study of Verification Learning Achievement Paradigm following Thai Qualifications Framework by Systematic Problem Solving with Self-Assessment for Physics Laboratory II

Jiraporn Poonyawatpornkul[1] / Chatchai Kruea-In[2] /
Vilaiporn Luksameevanish[3] / Panupat Chaiworn[4]
[1,2,3,4] Department of General Science and Physics,
Faculty of Science and Technology, Chiang Mai Rajabhat University, Thailand
E-mail : jiraporn.poon@gmail.com

Abstract

This research aims to study the result of verification learning achievement paradigm following Thai qualifications framework by systematic problem solving with self-assessment for Physics laboratory II. The sample was the first-year Physics students and enrolled in Physics Laboratory II course. The course was given in the first term of 2015. Three research tools consisted of a questionnaire, a self-assessment and a systematic problem solving with self-assessment. The research results showed that the samples could be improved their self-assessment scores. They were consistent with the assessment by teachers and also actual conditions.

Keywords : Verification of achievement, Thai Qualifications Framework (TQF), Physics and General Science, Higher Education Curriculum

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้ออกประกาศ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2552 เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนของทุกมหาวิทยาลัยเป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน โดยมุ่งให้มีกระบวนการผลิตบัณฑิตที่มีประสิทธิภาพ มุ่งเน้นขั้นตอนการดำเนินการกระบวนการพัฒนา การปรับปรุง และการประกันคุณภาพหลักสูตร ที่นำไปสู่ความมั่นใจในประสิทธิผลของการผลิตบัณฑิตให้บรรลุถึงคุณภาพของมหาวิทยาลัย โดยยึดหลักสำคัญที่มาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต (Leaning Outcomes) เพื่อประกันคุณภาพบัณฑิตและสื่อสารให้หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าใจและมั่นใจถึงกระบวนการการผลิตบัณฑิต ตลอดจนเพื่อให้คุณวุฒิหรือปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยเป็นที่ยอมรับและเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ

มาตรฐานผลการเรียนรู้หรือข้อกำหนดเฉพาะที่เป็นผลมุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาผลเรียน ระหว่างการศึกษามี 5 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม (2) ด้านความรู้ (3) ด้านทักษะทางปัญญา (4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ (5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มาตรฐานทั้งห้าได้รับการพัฒนา จากการเรียนและการเข้าร่วมกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้ทั้งในและนอกหลักสูตรและแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถจากการเรียนรู้เหล่านั้นได้อย่างเป็นที่เชื่อถือเมื่อเรียนจบในรายวิชาหรือหลักสูตรนั้น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) มาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตทุกคนในทุกระดับคุณวุฒิ แต่ละด้านมีระดับความซับซ้อนเพิ่มขึ้นเมื่อระดับคุณวุฒิสูงขึ้น ทักษะและความรู้เป็นการสะสมจากระดับคุณวุฒิที่ต่ำกว่าสู่ระดับที่สูงขึ้น คณาจารย์ นักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ประเมินภายนอกรับรู้ถึงมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของบัณฑิตในด้านความรู้ ทักษะและคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียนในระดับคุณวุฒิต่างๆ ที่กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติได้กำหนดกรอบแนวทางให้ กรอบแนวทางดังกล่าวมีลักษณะกว้าง และแปลความหมายโดยผู้เรียนมีประสบการณ์ที่คุ้นเคยกับสาขา/ภาควิชานั้น ทั้งยังต้องมีความรู้ ความเข้าใจในมาตรฐานผลการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาอื่น

การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้จึงเป็นงานที่สำคัญงานหนึ่งในความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนที่ต้องร่วมมือกันดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพราะการทวนสอบผลสัมฤทธิ์มีความสำคัญต่อการพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของรายวิชาและหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทำให้สามารถทราบการจัดการเรียนการสอนสำหรับอาจารย์ผู้สอนในการพัฒนาปรับปรุงการสอนให้ดีกว่าเดิมและทราบระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่แต่ละรายวิชาได้รับจากการกระจายความรับผิดชอบจากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) ซึ่งเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ผู้สอน อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและผู้ที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงข้อบกพร่อง หรือส่งเสริมจุดเด่นของผู้เรียนเพื่อพัฒนาตนเองต่อไป และในการบริหารจัดการทางการศึกษา ผลจากการทวนสอบผลสัมฤทธิ์เป็นข้อมูลสำคัญ

ในการวางแผนพัฒนาการเรียนการสอน การติดตามประเมินผลและการประกันคุณภาพของหลักสูตร (สุทัน มุมแดง, 2556) ดังนั้น ความสำคัญของการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทำให้อาจารย์ผู้สอนที่เป็นผู้ดำเนินการและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเป็นผู้กำกับดูแล ดำเนินการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ระดับรายวิชาได้สนใจหาวิธีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์และดำเนินการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ไม่เพียงแต่เป็นการประกันคุณภาพของหลักสูตรเท่านั้น แต่ยังเป็นการยืนยันกระบวนการเรียนการสอนที่มีคุณภาพตรงตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของรายวิชาในหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนหรือบัณฑิตมีความพร้อมออกสู่ตลาดแรงงาน และเป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อไป กระบวนการทวนสอบผลสัมฤทธิ์เป็นกระบวนการที่ต้องปฏิบัติสำหรับทุกรายวิชาทุกหลักสูตร เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร ผลการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทำให้หลักสูตรนำไปเป็นแนวทางปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพตามมาตรฐานของหลักสูตร

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สนใจนำเอากระบวนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์มีจุดมุ่งหมายประการหนึ่ง คือ เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกแก้ปัญหาต่างๆ โดยผ่านกระบวนการคิดและปฏิบัติอย่างมีระบบ ผลที่ได้จากการฝึกจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยวิธีการคิดอย่างสมเหตุสมผล โดยใช้กระบวนการหรือวิธีการ ความรู้ทางทักษะต่างๆ และทำความเข้าใจปัญหานั้น มาประกอบกันเพื่อเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหา มีกระบวนการแก้ปัญหา มีขั้นตอนดังนี้ (1) การทำความเข้าใจปัญหา (2) การวางแผนในการแก้ปัญหา (3) การดำเนินการแก้ปัญหาตามแผนที่วางไว้ (4) การตรวจสอบ (Georg Polya,1957) ถึงแม้ว่าจะดำเนินตามขั้นตอนที่กล่าวมาแล้วก็ตาม ผู้แก้ปัญหายังต้องมีความมั่นใจว่าจะสามารถแก้ปัญหานั้นได้ รวมทั้งต้องมุ่งมั่นและทุ่มเทให้กับการแก้ปัญหา เนื่องจากบางปัญหาต้องใช้เวลาและความพยายามเป็นอย่างสูง เพื่อให้ผลการประเมินสามารถสะท้อนความรู้สามารถของผู้ถูกประเมิน และเทียบกับผลที่ประเมินตัวเอง นั่นคือ การทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิโดยกระบวนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเองในรายวิชาปฏิบัติการฟิสิกส์ 2 ในด้านความเหมาะสมที่สะท้อนจากลักษณะเป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร ทำให้ทราบว่าแนวการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และทราบถึงผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางการเรียนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒของรายวิชาปฏิบัติการฟิสิกส์ 2 ซึ่งมีประโยชน์ในการพัฒนากระบวนทวนสอบผลสัมฤทธิ์ และการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานี้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ในหลักสูตรต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิโดยกระบวนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเองในรายวิชาปฏิบัติการฟิสิกส์ 2

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินงานวิจัยประกอบด้วย 2 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการพัฒนาแบบทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยกระบวนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบและการประเมินตนเอง 2) การนำแบบทวนสอบไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1จำนวน 97 คน ภาควิชาฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาสาขาวิชาฟิสิกส์ชั้นปีที่ 1 จำนวน 38 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยเป็นนักศึกษาที่ลงเรียน รายวิชาปฏิบัติการฟิสิกส์ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือแบบทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบประเมินตนเอง และแบบเขียนบรรยายโดยกระบวนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเอง

แบบสอบถามประกอบด้วย 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม2) ความความรู้/เข้าใจและความต้องการของนักศึกษาต่อการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ 3) ความต้องการของนักศึกษาให้ทางหลักสูตรฯ เสริมทักษะบางประเด็นเพื่อช่วยให้ผลการเรียนรู้ ในด้านที่ 2 ความความรู้/เข้าใจ ด้านที่ 3ทักษะทางปัญญาและด้านที่ 5 การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ทั้ง 3ด้านให้สูงขึ้น

แบบทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีลักษณะเป็นการประเมินตนเองโดยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังจากเรียนวิชา รายวิชาปฏิบัติการฟิสิกส์ 2 ทางด้านระดับความรู้ ทักษะทางปัญญา และทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบทวนสอบฯ 2) การประเมินตนเองของนักศึกษาโดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ 3) การเขียนบรรยายเพื่อหาคำตอบของโจทย์ปัญหาผ่านกระบวนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบและ 4) การประเมินตนเองของนักศึกษาภายหลังจากการเขียนบรรยายส่วนที่ 3 และประเมินโดยอาจารย์ผู้สอนจากการตรวจตอนที่ 3ก่อนทำการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีการศึกษาค่า IOC ของแบบทวนสวนผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ และแบบประเมินตนเองแสดงในตาราง1

ตาราง 1 *ค่าดัชนีความสอดคล้องตามกรอบคุณวุฒิทั้ง 3 ด้าน (IOC)*

แบบประเมิน	ค่า IOC	การแปรผล
- แบบทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ	0.70-1.00	ใช้ได้
- แบบประเมินตนเอง	1.00	ใช้ได้

หมายเหตุ ค่า IOC ที่รับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

จากตาราง 1 ค่าดัชนีความสอดคล้องตามกรอบวุฒิทั้ง 3 ด้าน ของแบบทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งความถูกต้องและความสอดคล้องตามกรอบคุณวุฒิทั้ง 3ด้าน พร้อมทั้งได้ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างได้ค่า IOC เท่ากับ 0.70 – 1.00 และแบบประเมินตนเอง จำนวน 14 ข้อ ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ขั้นตอนการพัฒนาแบบทวนสอบฯ มีดังนี้ 1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา 2) นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 มาสร้างแบบสอบถาม3) จัดเวทีเสวนาระดมความคิดและแลกเปลี่ยนความรู้ ระหว่างวิทยากรผู้เชี่ยวชาญด้านการทวนสอบฯ กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างเพื่อถึงสะท้อนปัญหาจากสภาพจริงเกี่ยวกับการทวนสอบและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบทวนสอบฯ และ 4) รวบรวมประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการทวนสอบฯ จากการตอบแบบสอบถามและเวทีเสวนาระดมความคิดมาพัฒนาแบบทวนสอบฯ มาใช้กับรายวิชาตัวอย่างหรือเรียกแบบทวนสอบฯ ที่ได้พัฒนาขึ้นว่า “แบบทวนสอบโดยกระบวนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเอง”

ในการทำทวนสอบนั้นได้จัดทำภายหลังจากการวัดผลปลายภาคประมาณ 1 สัปดาห์การทดลองใช้แบบทวนสอบฯ ที่ได้พัฒนาขึ้นถูกนำไปทวนสอบกับนักศึกษากลุ่มนำร่องจำนวน 35 คน ก่อนพบว่า ระดับความแตกต่างของการทวนสอบฯ ทั้ง 3 ด้าน นักศึกษาตอบแบบทวนสอบและแบบประเมินตนเองในระดับที่สูงกว่า คิดเป็นร้อยละ ดังนี้ ด้านความรู้ร้อยละ 68.57 ด้านทักษะทางปัญญาร้อยละ 57.14 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ร้อยละ 68.57 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การทวนสอบแบบประเมินตนเองและการทวนสอบโดยกระบวนการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบนั้นยังต้องการความชัดเจนมากขึ้น จึงมีการปรับปรุงแบบทวนสอบฯ เป็นแบบทวนสอบโดยกระบวนการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเอง

และผลจากการใช้กับกลุ่มนำร่องได้ถูกปรับและพัฒนาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 38 คน โดยจัดทวนสอบขึ้นภายในสัปดาห์เดียวกันโดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทวนสอบฯ ใช้เวลา 2 ชั่วโมง จากนั้นจึงนำแบบทวนสอบฯ ไปวิเคราะห์ทางสถิต

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการทำแบบทวนสอบนั้น ประกอบด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ในส่วนของผลการทำการทวนสอบฯ ได้มีการวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยมีการแสดงผลการทวนสอบโดยใช้กราฟแท่งเพื่อแสดงถึงความชัดเจนและเหมาะสมในการนำเสนอข้อมูล และส่วนของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผลการวิจัย

จากการดำเนินงานในการศึกษาผลการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิโดยกระบวนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเองในรายวิชาปฏิบัติการฟิสิกส์ 2สามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่าง เป็นการเลือกแบบเจาะจงประกอบด้วย นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2558 สาขาวิชาฟิสิกส์ ภาควิชาฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่จำนวน 38 คน เป็นนักศึกษาชาย 16 คน (ร้อยละ 42) และเป็นนักศึกษาหญิง 22 คน (ร้อยละ 58)

ผลจากขั้นตอนการพัฒนาแบบทวนสอบโดยกระบวนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเองนั้นต่อไปจะเรียกเป็น “แบบทวนสอบใหม่” ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลผลจากการจัดเวทีเสวนาระดมความคิดและแลกเปลี่ยนความรู้ด้านการทวนสอบฯ สามารถสรุปเป็น 2 ประเด็น ได้ดังนี้ประเด็นที่ 1 ความความรู้/เข้าใจ และความต้องการของนักศึกษาต่อการทวนสอบฯผลการศึกษาประเด็นนี้พบว่าหลังจากที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้รับความรู้จากวิทยากร

จำนวนนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 44.2 มีความเข้าใจเกี่ยวกับการทวนสอบฯ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 29.3 มีความเข้าใจเกี่ยวกับการทวนสอบฯ อยู่ในระดับดีมากร้อยละ 17.4 มีความเข้าใจเกี่ยวกับการทวนสอบฯ อยู่ในระดับน้อย และร้อยละ 9.1 ยังไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการทวนสอบฯ นั่นแสดงให้เห็นว่าจากการที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเข้ารับฟังบรรยายรวมทั้งการเสวนาแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนักศึกษากับวิทยากร ทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทวนสอบฯ ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับปานกลาง นับว่ามีความสำคัญต่อภาควิชาฯ ในการทวนสอบของนักศึกษาครั้งต่อไปจะสามารถให้ความร่วมมือและสามารถประเมินตรงตามสภาพจริงมากขึ้น และประเด็นที่ 2จากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังทั้ง5 ด้านนักศึกษาส่วนมาก ร้อยละ 89 ต้องการให้อาจารย์ เสริม เน้น หรือทำกิจกรรม เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านที่ 2 3 และ 5 (เฉพาะวิชาเอก)ให้มากขึ้น และประมาณร้อยละ 11 เป็นด้านอื่น ๆ ผลการวิเคราะห์การตอบแบบสอบถามจากเวทีเสวนาทำให้คณะผู้วิจัยได้แบบทวนสอบใหม่สำหรับวิชาปฏิบัติการฟิสิกส์ 2 เพื่อศึกษาผลการทวนสอบผลการเรียนรู้ด้านที่ 2 3 และ 5 โดยเปรียบเทียบผลการประเมินตนเองของนักศึกษาก่อนการทวนสอบแบบใหม่ (การประเมินตนเอง 1) กับการประเมินโดยอาจารย์ และผลการประเมินตนเองของนักศึกษาหลังการทวนสอบแบบใหม่ (การประเมินตนเอง 2) กับการประเมินโดยอาจารย์

การศึกษาการทวนสอบฯ โดยเปรียบเทียบผลการประเมินตนเอง 1กับการประเมินโดยอาจารย์ และผลการประเมินตนเอง 2กับการประเมินโดยอาจารย์ พบว่ามีระดับความแตกต่าง 3 ลักษณะ คือระดับความแตกต่างน้อยกว่า (-) หมายความว่านักศึกษาประเมินตนเองต่ำกว่าการประเมินโดยอาจารย์ ระดับความแตกต่างเท่ากัน (0) หมายความความนักศึกษาประเมินตนเองเท่ากับการประเมินโดยอาจารย์ และระดับความแตกต่างสูงกว่า (+) หมายความว่านักศึกษาประเมินตนเองสูงกว่าการประเมินโดยอาจารย์ ในการนำเสนอผลนั้นจะแยกวิเคราะห์แต่ละด้านดังนี้

1. การทวนสอบฯ ผลการเรียนรู้ด้านที่ 2 (ความรู้) พบระดับความแตกต่างของผลการทวนสอบฯ ดังรูปที่ 1

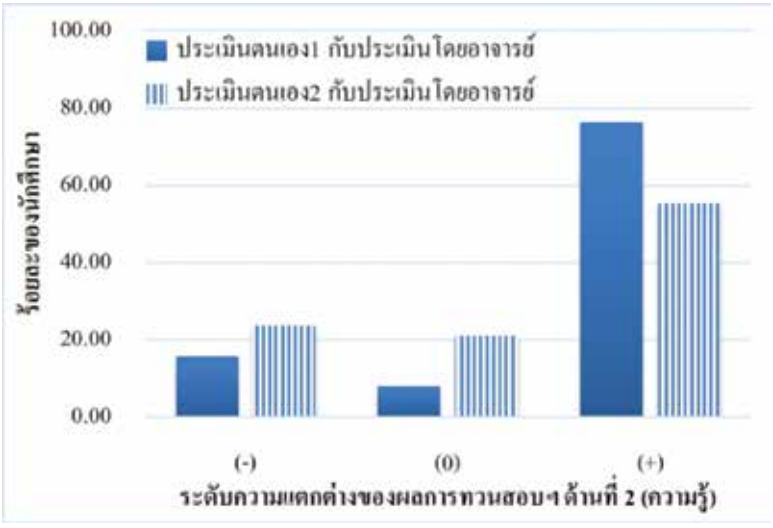

รูปที่ 1 *กราฟแสดงร้อยละของจำนวนนักศึกษากับระดับความแตกต่างของผลการทวนสอบฯ ด้านความรู้*

จากกราฟแสดงผลระดับความแตกต่างของผลการทวนสอบฯ ด้านความรู้ พบว่าผลการประเมินตนเองก่อนการทำแบบทวนสอบใหม่ (ประเมินตนเอง 1) สูงกว่าการประเมินโดยอาจารย์ค่อนข้างมากถึงร้อยละ 76.32 รองลงมาเป็นผลการประเมินที่น้อยกว่าอยู่ที่ร้อยละ 15.79 และผลการประเมินที่เท่ากันอยู่ที่ร้อยละ 7.89 ส่วนผลการประเมินตนเองหลังการทำแบบทวนสอบใหม่ (ประเมินตนเอง 2) กับการประเมินโดยอาจารย์ พบว่านักศึกษามีการประเมินตนเองสูงกว่าที่อาจารย์ประเมินร้อยละ 55.26 รองลงมาเป็นผลการประเมินที่น้อยกว่าอยู่ที่ร้อยละ 23.68 และผลการประเมินที่เท่ากันอยู่ที่ร้อยละ 21.05

จะเห็นว่าผลการทวนสอบฯ ผลการเรียนรู้ด้านที่ 2 (ความรู้) ของนักศึกษา มีระดับความแตกต่างแบบสูงกว่า (+, นักศึกษาประเมินตนเองสูงกว่าการประเมินโดยอาจารย์) ลดลงเหลือร้อยละ 55.26 (จากร้อยละ 76.32) ซึ่งหมายความว่าระดับความแตกต่างของการประเมินตนเองของนักศึกษาสูงกว่าการประเมินโดยอาจารย์ลดลง และระดับความแตกต่างแบบเท่ากัน (0, นักศึกษาประเมินตนเองเท่ากับการประเมินโดยอาจารย์) เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 21.05 (จากร้อยละ 7.89)

2. การทวนสอบฯ ผลการเรียนรู้ด้านที่ 3 (ทักษะทางปัญญา) พบระดับความแตกต่างของผลการทวนสอบฯ ดังรูปที่ 2

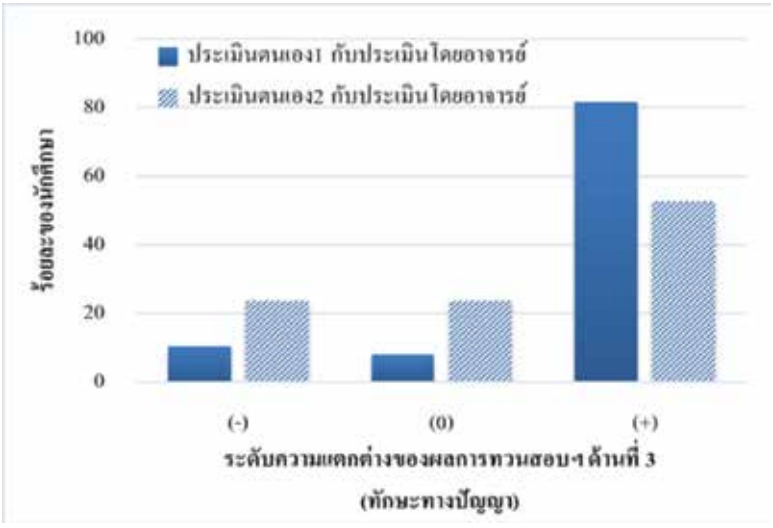

รูปที่ 2 *กราฟแสดงร้อยละของจำนวนนักศึกษากับระดับความแตกต่างของผลการทวนสอบฯ ด้านทักษะทางปัญญา*

จากกราฟแสดงผลระดับความแตกต่างของผลการทวนสอบฯ ด้านทักษะทางปัญญา พบว่า ผลการประเมินตนเองก่อนการทำแบบทวนสอบใหม่(ประเมินตนเอง1) สูงกว่าการประเมินโดยอาจารย์ค่อนข้างมากถึงร้อยละ 81.58 รองลงมาเป็นผลการประเมินที่น้อยกว่าอยู่ที่ร้อยละ 10.53 และผลการประเมินที่เท่ากันอยู่ที่ร้อยละ 7.89 ส่วนผลการประเมินตนเองหลังการทำแบบทวนสอบใหม่(ประเมินตนเอง2) กับการประเมินโดยอาจารย์ พบว่านักศึกษามีการประเมินตนเองสูงกว่าที่อาจารย์ประเมินร้อยละ 52.63 รองลงมาเป็นผลการประเมินที่น้อยกว่าอยู่ที่ร้อยละ 23.68เท่ากับผลการประเมินที่เท่ากันจากทั้งนักศึกษาประเมินตนเองและประเมินโดยอาจารย์

ผลการทวนสอบฯ ผลการเรียนรู้ด้านที่ 3 (ทักษะทางปัญญา) ของนักศึกษา มีระดับความแตกต่างแบบสูงกว่า (+, นักศึกษาประเมินตนเองสูงกว่าการประเมินโดยอาจารย์) ลดลงเหลือร้อยละ 52.63 (จากร้อยละ 81.58) ซึ่งหมายความว่าระดับความแตกต่างของการประเมินตนเองของนักศึกษาสูงกว่าการประเมินโดยอาจารย์ลดลง และระดับความแตกต่างแบบเท่ากัน (0, นักศึกษาประเมินตนเองเท่ากับการประเมินโดยอาจารย์) เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 23.68 (จากร้อยละ 7.89)

3. การทวนสอบฯ ผลการเรียนรู้ด้านที่ 5 (ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ) พบระดับความแตกต่างของผลการทวนสอบฯ ดังรูปที่ 3

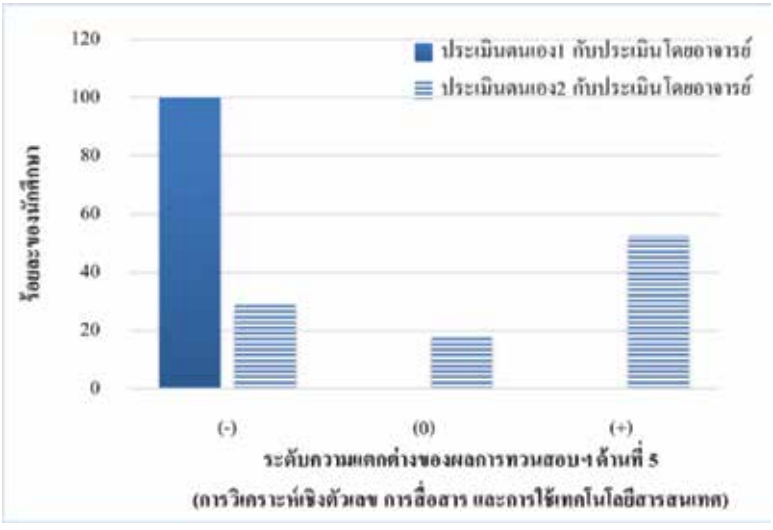

รูปที่ 3 *กราฟแสดงร้อยละของจำนวนนักศึกษากับระดับความแตกต่างของผลการทวนสอบฯ ด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ*

จากกราฟแสดงผลระดับความแตกต่างของผลการทวนสอบฯ ด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าผลการประเมินตนเองก่อนการทำแบบทวนสอบใหม่(ประเมินตนเอง 1) ของนักศึกษาทุกคนต่ำกว่าการประเมินโดยอาจารย์ ส่วนผลการประเมินตนเองหลังการทำแบบทวนสอบใหม่(ประเมินตนเอง 2) กับการประเมินโดยอาจารย์ พบว่านักศึกษามีการประเมินตนเองสูงกว่าที่อาจารย์ประเมินร้อยละ 52.63 รองลงมาเป็นผลการประเมินที่น้อยกว่าอยู่ที่ร้อยละ 28.95และผลการประเมินที่เท่ากันอยู่ที่ร้อยละ 18.42

ผลการทวนสอบฯ ผลการเรียนรู้ด้านที่ 5 (การวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ) ของนักศึกษา มีระดับความแตกต่างแบบสูงกว่า (+, นักศึกษาประเมินตนเองสูงกว่าการประเมินโดยอาจารย์) ลดลงเหลือร้อยละ 52.63 (จากร้อยละ 100) ซึ่งหมายความว่าระดับความแตกต่างของการประเมินตนเองของนักศึกษาสูงกว่าการประเมินโดยอาจารย์ลดลง และระดับความแตกต่างแบบเท่ากัน (0, นักศึกษาประเมินตนเองเท่ากับการประเมินโดยอาจารย์) เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 18.42 (จากร้อยละ 0)

สรุปผล

การทวนสอบโดยกระบวนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเอง ทำให้กลุ่มตัวอย่างประเมินตนเองได้สอดคล้องกับการประเมินตนเองด้วยอาจารย์เพิ่มขึ้นทั้ง 3 ด้าน (ด้านความรู้ทักษะทางปัญญา และการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ) และผลการทวนสอบโดยกระบวนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเอง มีแนวโน้มการประเมินตนเองทั้งมากกว่าและต่ำกว่า เข้าใกล้กับผลการประเมินโดยอาจารย์มากขึ้น ดังนั้นการทวนสอบโดยกระบวนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเอง ทำให้นักศึกษาสามารถตระหนักรู้ตนเองสอดคล้องกับสภาพจริงยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการทวนสอบฯ โดยกระบวนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเอง ในรายวิชาปฏิบัติการฟิสิกส์ 2 พบว่า

1. การทวนสอบฯ ด้วยการประเมินตนเองของนักศึกษาก่อนการทวนสอบโดยกระบวนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเองมีระดับความแตกต่างแบบเท่ากัน (0) ค่อนข้างต่ำ (ผลการเรียนรู้ด้านที่ 2 3 และ 5 มีระดับความแตกต่างแบบ 0 เท่ากับร้อยละ7.89 7.89 และ 0) เมื่อทำการทวนสอบฯ โดยกระบวนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเอง มีระดับความแตกต่างแบบเท่ากัน (0) สูงขึ้นมาก (ผลการเรียนรู้ด้านที่ 2 3 และ 5 มีระดับความแตกต่างแบบ 0 เท่ากับร้อยละ 21.05 23.68 และ 18.42) ดังนั้นผลที่ได้จากการทวนสอบโดยกระบวนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเองที่พัฒนาขึ้นเพิ่มความสอดคล้องกันระหว่างการประเมินด้วยตนเองของนักศึกษาและอาจารย์ให้มากขึ้นนั่นหมายความว่านักศึกษามีการประเมินตนเองได้ใกล้เคียงกับสภาพจริงของตนเองมากขึ้นซึ่งอาจเนื่องมาจากการที่นักศึกษาได้มีกระบวนการคิดวิเคราะห์จากการแสดงแนวคิด จนกระทั่งการหาคำตอบ ทำให้สามารถวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ด้านความรู้ และสะท้อนถึงลักษณะจริงของนักศึกษาได้ดีขึ้น

2. จะสังเกตเห็นว่าผลการทวนสอบฯ ด้านที่ 5 (การวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ) ของนักศึกษาก่อนการทวนสอบโดยกระบวนแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเอง นักศึกษาทุกคนมีการประเมินตนเองต่ำกว่าการประเมินโดยอาจารย์ ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนพบว่า ในการวัดผลระหว่างเรียนรายวิชาปฏิบัติการฟิสิกส์ 2 นี้ นักศึกษาจะทราบคะแนนในส่วนของการวิเคราะห์ด้วยตัวเลข เช่น การบันทึกด้วยเลขนัยสำคัญและการเขียนสรุปผลการทดลองในระดับที่ต่ำกว่าส่วนอื่น ทำให้มีการปรับปรุงวิธีการเขียนทั้งสองส่วนอยู่เสมอ จึงทำให้นักศึกษามีการประเมินตนเองในด้านที่ 5 ต่ำกว่าผลการประเมินโดยอาจารย์

3. ผลการทวนสอบโดยกระบวนการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบร่วมกับการประเมินตนเองในรายวิชาปฏิบัติการฟิสิกส์ 2 ได้ผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาทั้ง 3 ด้านดังต่อไปนี้ ด้านความรู้คิดเป็นร้อยละ 56.74 ด้านทักษะทางปัญญาคิดเป็นร้อยละ 55.12 และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คิดเป็นร้อยละ 58.56 ซึ่งผลการเรียนรู้ที่ได้ทั้ง 3 ด้านยังอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย เป็นผลสะท้อนให้ผู้สอนต้องมีการปรับวิธีสอนเพื่อให้ยกระดับผลการเรียนรู้ของนักศึกษาให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยที่สามารถนำไปเป็นแนวทางในการทวนสอบในรายวิชาอื่นในหลักสูตรนอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาด้านอื่น ได้แก่ ด้านที่ 1 คุณธรรม จริยธรรม ด้านที่ 4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552.

สุทัน มุมแดง. (2556). คู่มือการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552.

Georg Polya. (1957) How to Solve It, 2nd ed., New Jersey, Princeton University Press.

การพัฒนาทักษะการคำนวณและการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิค โดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา สาขาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

จิราวรรณ สมหวัง
อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, ประเทศไทย
อีเมล : chirawan@msn.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาการจัดการโลจิสติกส์ ที่เรียนวิชา การจัดการการผลิตและการปฏิบัติการ จำนวน 20 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ได้เรียนรู้จากแบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ 3) แบบสัมภาษณ์ปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ และ 4) แบบสำรวจวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และสถิติทดสอบค่าที (t-test) และข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา มีดังต่อไปนี้ 1) นักศึกษาไม่มีความมั่นใจในการทำโจทย์แบบฝึกหัดคำนวณภาษาอังกฤษ เนื่องจากคิดว่าตนเองไม่เก่งภาษาอังกฤษ 2) นักศึกษาไม่นำอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นมาด้วย เช่น เครื่องคิดเลข และพจนานุกรม และ 3) นักศึกษาไม่ทำแบบฝึกหัดด้วยตนเองและไม่เตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียน เช่น การอ่านหนังสือล่วงหน้าหรือการทบทวนบทเรียนที่เคยเรียนก่อนหน้า สำหรับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคของนักศึกษาสาขาการจัดการโลจิสติกส์

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้โดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ วิชาการจัดการการผลิตและการปฏิบัติการ

A Development of Calculation Skills and Technical Terms Learning with English Calculation Exercises for Students in Logistics Management Program, Management Science Faculty, Thepsatri Rajabhat University

Chirawan Somwang
Lecturer, Faculty of Management, Thepsatri Rajabhat University, Thailand
E-mail : chirawan@msn.com

Abstract

The objectives of this research were to 1) study students' problems on technical terms learning with English calculation exercises, 2) compare students' learning achievements of technical terms learning with English calculation exercises, and 3) examine students' satisfaction on the learning activity with English calculation exercises. The research samples were 20 students from logistics management program, in the course of operations management in 2nd semester, academic year 2015. Research instruments were 1) English calculation exercises, 2) learning achievement test, 3) an in-depth interview, and 4) students' satisfaction evaluation form. Descriptive statistics used for data analysis were mean, standard deviation, t-test, and the content analysis. The research findings revealed that problems on technical terms learning with English calculation exercises for students could be seen in first most of students did not have self-confidence to do English calculation exercises. They always thought they lacked of English proficiency. Second, most of them did not have essential equipment such as a calculator and dictionary. Third, some of them did not do the exercises by themselves, and did not pay attention to study before and after class. In addition, students' learning achievement in post-test was higher than pre-test. The comparison of pre-test and post-test by t-test was statistically significant difference at the .001 level. Moreover, students' satisfaction on English calculation exercises was at a high level.

Keywords : English calculation exercises, operations management course

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่กำลังได้รับความตื่นตัวจากทุกคนและทุกหน่วยงานในประเทศไทย รวมถึงหน่วยงานทางการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกๆ ระดับการศึกษา ทั้งนี้เป็นเพราะการที่ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 และตามกฎบัตรของกลุ่มประชาคมอาเซียน (ASEAN Charter) ข้อ 34 ได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสำหรับทำงาน (Working Language) (สมโภชน์ พนาวาส, 2558, 178) โดยเฉพาะคำศัพท์ทางเทคนิคที่ใช้ในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ ในปัจจุบันภาคโลจิสติกส์มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เพราะกิจกรรมขนส่งทั้งในประเทศและระหว่างประเทศมีการเจริญเติบโตสูงขึ้น ซึ่งวิชาการจัดการการผลิตและการปฏิบัติการถือว่าเป็นหนึ่งในวิชาที่สำคัญต่อการไปประกอบอาชีพของนักศึกษาในอนาคต โดยสายงานทางด้านโลจิสติกส์นี้ นักศึกษามีความจำเป็นต้องมีทักษะในการคำนวณและทักษะภาษาอังกฤษควบคู่กันไป

จากการทดสอบระดับความรู้ทักษะการคำนวณและการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน (pre-test) ของนักศึกษาสาขาการจัดการการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ หมู่เรียน 581747301 ที่เรียนวิชา การจัดการการผลิตและการปฏิบัติการ จำนวน 20 คน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.5 คะแนน (จาก 20 คะแนนเต็ม) และจากการสัมภาษณ์พบว่า นักศึกษาทั้ง 20 คน ไม่เคยทำแบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ

จากคะแนนทดสอบระดับความรู้ทักษะการคำนวณและการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน (pre-test) ของนักศึกษาสาขาการจัดการการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ หมู่เรียน 581747301 ที่เรียนวิชา การจัดการการผลิตและการปฏิบัติการ พบว่า นักศึกษาร้อยละ 90 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.5 คะแนน (จาก 20 คะแนนเต็ม) และจากการสัมภาษณ์พบว่า นักศึกษาทั้ง 20 คน ไม่เคยทำแบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการคำนวณและการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี เพื่อเป็นแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการคำนวณและการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัย

ราชภัฏเทพสตรี

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

นักศึกษาสาขาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ หมู่เรียน 581747301 ที่เรียนวิชา การจัดการการผลิตและการปฏิบัติการ (บธ 3001201) จำนวน 20 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1) แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ได้เรียนรู้จากแบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ

3) แบบสัมภาษณ์ปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ

4) แบบสำรวจวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการวางแผน (Plan)

1.1) ศึกษาข้อมูลจากสื่อการเรียนการสอน แล้วสรุปถึงปัญหาในการเรียนการสอนหรือสิ่งที่ต้องปรับปรุง

1.2) กำหนดหัวข้อที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน

1.3) ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการคำนวณและการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

1.4) กำหนดแผนงานและกรอบโครงร่างในการพัฒนา เรียบเรียงและจัดทำแบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ

2. ขั้นตอนการปฏิบัติการ (Act)

การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย

2.1) วัตถุประสงค์การเรียนรู้

2.2) แบบทดสอบก่อนเรียน

2.3) แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ

2.4) แบบทดสอบหลังเรียน

3. ขั้นตอนการสังเกตผล (Observe)

3.1) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวัดการใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบสัมภาษณ์ปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ และแบบสำรวจวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ

3.2) การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ

4. ขั้นตอนการสะท้อนผล (Reflect)

4.1) เขียนรายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการคำนวณและการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

4.2) นำผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปพัฒนาการเรียนการสอนในวิชาการจัดการการผลิตและการปฏิบัติการ และรายวิชาอื่นต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

2) ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติบรรยาย (Descriptive Statistics)

5. ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ตอน ตามจุดประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

จากการสัมภาษณ์นักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยสรุปประเด็นปัญหาดังกล่าว ได้ดังนี้

1. นักศึกษาไม่มีความมั่นใจในการทำโจทย์แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีความกังวล ไม่กล้า และมีความคิดว่าตนเองไม่เก่งภาษาอังกฤษ

2. นักศึกษาไม่นำอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นมาด้วย เช่น เครื่องคิดเลข และพจนานุกรม ทำให้ไม่สามารถแปลโจทย์ภาษาอังกฤษได้ และถ้าไม่ได้นำเครื่องคิดเลขมา ก็จะไม่คำนวณโจทย์ได้เช่นเดียวกัน

3. นักศึกษาไม่ทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง และไม่เตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียน เช่น การอ่านหนังสือล่วงหน้าหรือการทบทวนบทเรียนที่เคยเรียนก่อนหน้า

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี โดยใช้ค่าสถิติทดสอบที (t-test)

ตาราง 1 *ผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี*

การทดสอบ	n	คะแนน		t	p
		$\bar{X}$	SD		
ก่อนเรียน	20	7.85	3.08	-12.87	.000***
หลังเรียน	20	16.60	2.58		

*** p≤ .001

จากตาราง 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคของนักศึกษาสาขาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้โดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.89, S.D. = 0.56)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการคำนวณและการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ปัญหาการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มีดังต่อไปนี้

1) นักศึกษาไม่มีความมั่นใจในการทำโจทย์แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีความกังวลเรื่องทักษะภาษาอังกฤษของตนเอง ที่คิดว่าตนเองไม่เก่งภาษาอังกฤษ

2) นักศึกษาไม่นำอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นมาด้วย เช่น เครื่องคิดเลข และพจนานุกรม

3) นักศึกษาไม่ทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง และไม่เตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียน เช่น การอ่านหนังสือล่วงหน้าหรือการทบทวนบทเรียนที่เคยเรียนก่อนหน้า

2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคของนักศึกษาสาขาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้โดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

1) ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการคำนวณและการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ผู้วิจัยพบประเด็นที่สำคัญควรจะนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

นักศึกษาสาขาการจัดการโลจิสติกส์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งสอดคล้องกับกมลรัตน์ เทอร์เนอร์, ธัญญวลัย บุญประสิทธิ์, และสุนทรี ภิญโญมิตร (2553, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาพยาบาล โดยบูรณาการกับโครงการบริการวิชาการ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยสมรรถนะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาพยาบาลภายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .001 และสอดคล้องกับจุไรรัตน์ ศรีสัตตรัตน์, และจิราภรณ์ เอื้อศิริพรฤทธิ์ (2556, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการใช้ภาษาอังกฤษบูรณาการในรายวิชาหลักการบัญชีสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มเรียนปกติ

ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1) นักศึกษามีการพัฒนาทักษะการคำนวณและการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น เนื่องจากมีจำนวนนักศึกษาทั้งชั้นเรียน 27 คน (แต่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 20 คน) ทำให้อาจารย์ผู้สอนดูแลเอาใจใส่ได้อย่างทั่วถึงทุกคน อาจารย์สามารถเรียกนักศึกษามาทำโจทย์หน้าห้องได้เป็นรายบุคคล และนักศึกษามีความคุ้นเคยกัน จึงไม่รู้สึกอายเพื่อน

2) อาจารย์ต้องสร้างแรงจูงใจ ให้กำลังใจ รวมทั้งแสดงให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิค เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องให้ดียิ่งขึ้น

3) นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้ smart phones และ Tablets ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนควรพัฒนาเทคนิคการสอนใหม่ๆ เช่น การใช้ application ต่างๆ ที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาฝึกฝนคำศัพท์เทคนิคได้ด้วยตนเองในทุกๆ สถานที่

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาเชิงลึก เพื่อขยายมิติของกรอบแนวคิดตัวแปรอิสระและตัวแปรตามให้มากขึ้น

2) ควรมีการศึกษาองค์ประกอบอื่นๆ ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการพัฒนาทักษะการคำนวณและการเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคโดยใช้แบบฝึกหัดคำนวณด้วยโจทย์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา เช่น การพัฒนาเกมส์ภาษาอังกฤษออนไลน์

เอกสารอ้างอิง

กมลรัตน์ เทอร์เนอร์, ธัญญวลัย บุญประสิทธิ์, และสุนทรี ภิญโญมิตร. (2553). รายงานการวิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาพยาบาล โดยบูรณาการกับโครงการบริการวิชาการ.วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดนนทบุรี

จิราวรรณ สมหวัง. (2558). เอกสารประกอบการสอนวิชาการการจัดการการผลิตและการปฏิบัติการ. ลพบุรี: สาขาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

จุไรรัตน์ ศรีสัตตรัตน์, และจิราภรณ์ เอื้อศิริพรฤทธิ์. (2556). รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการใช้ภาษาอังกฤษบูรณาการในรายวิชาหลักการบัญชีสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2551). การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย.กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.

ทิศนา แขมณี. (2550). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : แอคทีฟพริ้นท์ จำกัด.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2555). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: สามัญบิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.

สมโภชน์ พนาวาส. (2558). การสอดแทรกภาษาอังกฤษในรายวิชาที่ไม่ใช่วิชาภาษาอังกฤษ. สืบค้น 1 กรกฎาคม 2559จาก https://research.dusit.ac.th/new/upload/file/e87a7e843c30ea3f77701295b0a2de8c.pdf.

Heizer, J., & Render, B. (2011). Operations management (10th ed.). New Jersey : Pearson Prentice Hall.

Krajewski, L.J., Ritzman, L.P., & Malhotra, M.K. (2013).Operations management: Processes and supply chains (10th ed.). The United States of America: Pearson Education Limited.

Russell, R.S., & Taylor, B.W. (2009). Operation management: Along the supply chain (6th ed.). Asia: John Wiley & Sons.

Verma, R., & Boyer, K.K. (2010). Operations & supply chain management : World class theory and practice. China: South-Western Cengage Learning.

การศึกษาสภาพจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

จุฑาทิพย์ อิทธิชินพัฒน์
ปร.ด. (สาขาการวัดและประเมินผล), มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
อีเมล : jtp2524ju@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานและการพัฒนาทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการใช้แบบสอบถามอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จำนวน 248 คน สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมลักษณะการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ระดับปฏิบัติในระดับสูงที่สุด ($\overline{X}$ = 3.56, SD. 0.50) และมีระดับความสำเร็จอยู่ในระดับสูง ($\overline{X}$ = 3.49, SD.0.65) ภาพรวมการใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อ พัฒนาทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ)ระดับปฏิบัติในระดับสูงที่สุด ($\overline{X}$ = 3.84, SD. 0.74) และมีระดับความสำเร็จอยู่ในระดับ สูง ($\overline{X}$ = 3.14, SD.0.67)

จากแบบสอบถาม พบว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานสิ่งที่ควร ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้นั้นควรเป็น การบูรณาการกิจกรรมการวิจัยเป็นฐานให้เข้ากับเนื้อหาสาระการเรียนรู้รวมไปถึงการเลือกรูปแบบการวิจัยที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้การวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐานและ การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน เพื่อให้นักศึกษามีผลการเรียนที่ดีขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาเรียนมากขึ้น ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ด้านผู้สอน ผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวิจัยอย่างถูกต้อง บางรายวิชาผู้สอนไม่ตรงกับสาขาวิชาที่ตนจบมาก็ใช้วิธีการอ่าน จำ ทำเอกสารประกอบการสอนแล้วอธิบายตามที่ตนเข้าใจให้นักศึกษา ผู้สอนไม่ได้เชี่ยวชาญในสิ่งที่ตนสอน บางครั้งไม่ได้ปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ เวลาในการเตรียมการสอนไม่ค่อยมีเนื่องจากภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยมีมาก ผู้สอนที่ต่างคณะกันก็ไม่ได้ปรึกษา

หารือกันในปัญหาการเรียนการสอนเท่าที่ควร ขาดการสื่อสารระหว่างผู้สอนด้วยกัน นอกจากนี้การที่อาจารย์มหาวิทยาลัยทำการวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงพื้นที่ ต้องลงเก็บ ก็ใช้ประสบการณ์ในการลงพื้นที่ครั้งที่ผ่านมาสอนนักศึกษา แต่การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานอย่างแท้จริงนั้นไม่รู้อย่างถ่องแท้ ด้านผู้เรียน ปัญหาจากผู้เรียนคือ ผู้เรียนขาดการกระตือรือร้นในการเรียน การจัดกิจกรรมการใช้วิจัยเป็นฐานเข้ามาช่วยในการเรียนการสอนก็ช่วยได้บางครั้งเท่านั้น ผู้สอนกับผู้เรียนไม่มีปฏิสัมพันธ์กันเนื่องจากเวลาไม่เอื้ออำนวย

คำสำคัญ : รูปแบบการเรียนการสอน การวิจัยเป็นฐาน ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

A Study of Teaching Research-based to Develop Numerical Analysis Skill, Communication and Information Technology Usage, Faculty of Education, Rajabhat University

Jutatip Ittichinnapat
Ph.D (Educational Research and Evaluation Graduat School),
Ubon Ratchathani Rajabhat University
E-mail : jtp2524ju@gmail.com

Abstract

The purpose of the studying of the state of teaching model using research -based to develop numerical analysis skill, communication and information technology usage, Faculty of Education, Rajabhat University was to study the state of teaching model using research-based to develop numerical analysis skill, communication and information technology usage by using questionnaire to ask 248 university lectures in the lower northeastern Rajabhat Universities. The statistics using were Mean and Standard deviation. The result was found that :

The state of teaching model using research-based as a whole was in the high level with the Mean 3.56 but in the successful level of the teaching model using research-based was the highest with the Mean 3.49 The information showed that the practical level and the successful level had the coordinately result that both were in the high level. The state of teaching model using research-based to develop numerical analysis skill, communication and information technology usage as a whole was in the high level with the Mean 3.84 The successful level in the teaching model using research-based was in the highest level with the Mean 3.14 The information showed that the practical level and the successful level had the coordinately result that both were in the high level.

From the analysis, it was found that in the teaching model using research -based what should appear in the lesson plan should be the integrated activities of the research-based with the content of knowledge and also the choice of using the appropriate type of teaching, the analysis of learning objectives and the using research-based for the students to gain higher grade and better effectiveness to the lesson. The problems and obstructions in the teaching model using research-based. From the analysis of the teaching model using research-based, it was found that: The instructors: The teachers were lack of knowledge in the correct process of research. Some subjects, the teachers did not teach according to what they had been graduated. They would use the method of reading, memorizing, making teaching materials and explaining according to what they understood to the students. The teachers were not specialized in what they taught and sometimes they did not teach according to the lesson plan. They did not have time to prepare the lesson because of lots of duties given from the university. Each teacher from the different faculties did not come to solve the problems together. They were lack of communication and more over, the researches of the university teachers were mostly the local researches. They collected data and used the past experience to teach the students. They did not really know exactly about the teaching model using research-based. The learners: The problems of the students were that they were lack of leaning enthusiasm. The activities using research-based in teaching were only helpful in some occasions. The teachers and the students had no participation to each others because of the time.

Keywords : Teaching model, research - based, numerical analysis skill, communication and information technology usage

บทนำ

การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพในการใช้องค์ความรู้เพื่อแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการปฏิบัติงานในวิชาชีพอย่างมีคุณภาพ สถาบันอุดมศึกษาจึงกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนากรอบแนวคิดในการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ การจัดการเรียนการสอนที่สำคัญ คือการมุ่งสู่มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย โดยการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา เช่น ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างความแข็งแกร่งในการวิจัย, ส่งเสริมและสนับสนุนความเป็นเลิศด้านการเรียนการสอน, แสวงหาและพัฒนาโอกาสการสร้างความร่วมมือทางวิชาการ ,พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อและสนับสนุนต่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาเป็นหลัก และการเพิ่มบทบาทในระดับนานาชาติของสถาบันอุดมศึกษาให้มากขึ้น กลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนจะสะท้อนพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาและเชื่อมโยงสู่กลยุทธ์ด้านการขยายโอกาสการมีส่วนร่วม ความเสมอภาคทางการศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการจัดการศึกษาผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เป้าหมายการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีความสัมพันธ์และตอบสนองต่อการก้าวเข้าสู่ การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย มหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศด้านการเรียนการสอน และเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการสร้างนวัตกรรม ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาของชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2549 : 1)

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554) มีนโยบายมุ่งเน้นการพัฒนาคนโดยยึดคนเป็นศูนย์กลาง เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้การเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในและภายนอกประเทศ นอกจากนี้ ยังมีนโยบายการส่งเสริมการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสร้างสังคมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพอันก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตสอดคล้องกับนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ข่าวสำนักงานรัฐมนตรี, 2556) ที่ต้องการให้พัฒนาการศึกษาของประเทศอย่างเร่งด่วน โดย1ในนโยบายเร่งรัด คือ ปฏิรูประบบการผลิตและพัฒนาครู ให้สามารถจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรปัจจุบันและรองรับหลักสูตรใหม่ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาปี 2553 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

ทิศนา แขมมณี (2552 : 144-145) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานว่า เป็นสภาพการณ์ของการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัย หรือผลการวิจัยเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เนื้อหาสาระต่างๆ โดยอาจใช้ การประมวลผลงานวิจัย (Research review) มาประกอบการสอนเนื้อหาสาระ ใช้ผลการวิจัยมาเป็นเนื้อหาสาระในการเรียนรู้ใช้กระบวนการวิจัยในการศึกษาเนื้อหาสาระ หรือให้ผู้เรียนลงมือทำวิจัยโดยตรง หรือช่วยฝึกฝนทักษะการวิจัยต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน

ซึ่งสอดคล้องกับ ปัญญฎา ประดิษฐบาทุกา (2556 : 11) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานว่าพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน หมายถึง เป็นการกระทำของผู้สอนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผลงานวิจัยประกอบเนื้อหาที่ศึกษาให้แก่ผู้เรียน ได้แก่ ผลงานวิจัยของผู้สอน หรือผลงานวิจัยของผู้อื่นในวิชาที่ศึกษา ตลอดจนการจัดกระบวน การเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการวิจัย ทั้งนี้พฤติกรรมการจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐานวัดจากตัวแปรสังเกตได้ 2 องค์ประกอบ ได้แก่ 1 การใช้ผลการวิจัยประกอบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การที่ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยนำงานวิจัยของตนเอง หรือผู้อื่นในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ผู้เรียนกำลังทำการเรียนรู้มาเล่าให้ผู้เรียนฟัง หรือให้ผู้เรียนไปศึกษางานวิจัยของผู้สอนหรือผู้อื่นในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ผู้เรียนกำลังทำการเรียนรู้ 2 การใช้กระบวนการวิจัยในการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การที่ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยที่เริ่มจาก การระบุปัญหา การคาดคะเนคำตอบหรือการตั้งสมมติฐานการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการสรุปและนำเสนอ ผลการศึกษาตามลำดับ เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่เรียนรู้ทั้งนี้ผู้สอนสามารถใช้กระบวนการวิจัยครบทุกขั้นตอน หรือใช้บางขั้นตอนตามความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ และข้อจำกัดที่มี

มหาวิทยาลัยราชภัฏ ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุติระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualification Framework for Higher Education : TQF : HEd)

จึงมีการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตในแต่ละคุณวุฒิ เพื่อให้มหาวิทยาลัยฯ จัดการศึกษามุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันกับสถาบันระดับอุดมศึกษาอื่นได้อย่างมีคุณภาพ เพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่สังคมในด้านคุณภาพและมาตรฐานของคุณวุฒิที่บัณฑิตพึงมีหลังจากสำเร็จการศึกษาให้มีคุณภาพครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้านได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และได้มอบหมายให้คณะกรรมการประจำหลักสูตรของแต่ล่ะหลักสูตรไปพัฒนามาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชาต่างๆ ของแต่ละระดับคุณวุฒิ เพื่อให้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตรและการจัดการการเรียนการสอนเพื่อให้คุณภาพของบัณฑิตที่ผลิตในสาขา/สาขาวิชาของระดับคุณวุฒิเดียวกันมีมาตรฐานที่เทียบเคียงกันได้ทั้งในระดับชาติและระดับสากล

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต(หลักสูตร 5 ปี) มหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นหลักสูตรที่มุ่งหวังให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรนี้ มีคุณสมบัติเป็นที่พึงประสงค์ ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อกำหนดทิศทางของมาตรฐานคุณวุฒิดังกล่าวให้ชัดเจน มองเห็นเป้าหมายและทิศทางการดำเนินงานการจัดการศึกษาร่วมกัน การมีเครือข่ายร่วมกันของสาขาวิชาในสถาบันและนอกสถาบัน จะเป็นพลังขับเคลื่อนเพื่อให้การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เป็นไปตามความมุ่งหวังของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและของสถาบัน คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏจึงได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี ปรับปรุง 2556) ให้มีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิมาตรฐาน คุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษา

ศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี) เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาทางด้านสาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualification Framework for Higher Education : TQF : HEd) สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี)ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการปี พ.ศ. 2554 ได้กำหนดผลการเรียนรู้สำคัญสาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ไว้ 5 ด้านได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งในแต่ละด้านได้กำหนดกรอบผลการเรียนรู้ไว้เป็นองค์ประกอบต่างๆในแต่ละด้าน เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีการกำหนดกรอบ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ คณะครุศาสตร์ มีความรู้ มีคุณธรรม คิดเป็น ทำเป็น ใฝ่รู้และรู้จักวิธีการเรียนรู้ มีภาวะผู้นำที่มีจิตบริการ มีสุขภาวะ มีจิตอาสาและสำนึกสาธารณะ ดำรงความเป็นไทย มีความเป็นครู (กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ, 2552 : ออนไลน์)

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี พบว่าการจัดการเรียนการสอนของไทยกำลังประสบปัญหาวิกฤติซึ่งต้องเร่งแก้ไขอย่างเร่งด่วนในด้านต่างๆ (พันธศักดิ์ พลสารัมย์, ม.ป.ป.) จากสภาพการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีของประเทศไทยทำให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนของไทยกำลังประสบปัญหาวิกฤติซึ่งจะต้องเร่งแก้ไข หรือดำเนินการปฏิรูปการเรียนการสอนและการเรียนรู้อย่างเร่งด่วน ดังนี้ ด้านผู้สอน พบว่า ผู้สอนมักมีการสอนแบบบรรยาย ใช้การถ่ายทอดความรู้

ไม่ถ่ายทอดความคิดเป็น ทำเป็นมุ่งทำการท่องไม่สามารถปลุกฝังการรักที่จะเรียนรู้ เน้นภาคทฤษฎีมากกว่าภาคปฏิบัติ ขาดทักษะและเทคนิคในการผลิตและใช้อุปกรณ์ในการสอน ขาดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความเป็นจริง การเรียนการสอนด้านปริมาณมากกว่าคุณภาพในเชิงจริยธรรม การใช้วิธีการสอนเป็นกลุ่มใหญ่ทำให้ครูและศิษย์ไม่ค่อยใกล้ชิดกันด้านผู้เรียน พบว่า บุคลิกภาพของบัณฑิตยังบกพร่องในด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ความอุตสาหะ ความอดทน และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังพบว่า บัณฑิตในระดับปริญญาตรีขึ้นไปขาดทักษะและประสบการณ์ในการค้นคว้าวิจัย ขาดทักษะในการเขียนเรียงความภาษาไทย และไม่สามารถสื่อสารข้อความเป็นภาษาอังกฤษได้ด้านหลักสูตร พบปัญหา เช่นยังไม่มีการบูรราการหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสมบูรณ์ในสาขาวิชาที่เรียนแต่สอนให้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา หลักสูตรการเรียนการสอนลอกเลียนมาจากตะวันตกมากเกินไป วิชาที่มีลักษณะเป็นวิชาเดียว มักเน้นความเป็นวิชาการเฉพาะสาขาวิชานั้น มากกว่าจะเน้นลักษณะบูรณาการตามเป้าหมายวิชาพื้นฐานอย่างแท้จริง ด้านวัสดุอุปกรณ์ พบปัญหา ได้แก่ห้องสมุดไม่ทันสมัย ไม่สามารถที่จะเป็นคลังแห่งการความรู้ที่เพียงพอที่คณาจารย์จะหาความรู้เพิ่มเติมได้ ตำราอันเป็นสื่อการสอนหลักในปัจจุบันจำนวนมากที่มีคุณภาพต่ำ ขาดวัสดุการฝึกอุปกรณ์การศึกษาที่เหมาะสมจำเป็นและทันสมัยและ ด้านการจัดการ พบปัญหา ได้แก่ การประเมินการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยไม่สามารถทำได้เต็มที่ เนื่องจากหลักการแต่ละมหาวิทยาลัยถือความเป็นอิสระและเสรีภาพทางวิชาการ การลงทุนการวิจัยของรัฐน้อย ทำให้องค์ความรู้น้อย มีผลกระทบต่อคุณภาพ

อาจารย์ ทำให้ไม่สามารถเสาะแสวงหาความรู้เพิ่มเติม การมีส่วนร่วมของสถานประกอบการในการฝึกอาชีพยังมีไม่มากนัก ระบบการศึกษาของไทยในภาพรวมยังขาดการเรียนรู้ใหม่ขาดการวิจัยและพัฒนาด้วยตนเอง

ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คือ มีความไวในการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติหรือคณิตสาสตร์ภาพุดและภาษาเขียน อันมีผลให้สามารถเข้าใจองค์ความรู้หรือประเด็นปัญหาได้อย่างรวดเร็ว มีความสามารถในการใช้ดุลยพินิจที่ดีในการประมวลผลแปลความหมายและเลือกใช้ข้อมูลสารสนเทศโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งที่เป็นการพูดการเขียนและการนำเสนอด้วยรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับบุคคลและกลุ่มที่มีความแตกต่างกัน (กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualification Framework for Higher Education : TQF : HEd) สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี)ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ปี พ.ศ.2554

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน คณะครุศาสตร์ มีความเห็นตรงกันว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่พบมากที่สุด คือ ผู้สอนไม่มีเวลาการเตรียมการสอน เนื่องจากภาระงานสอนมากเกินไป ผู้สอนขาดทักษะการสื่อสาร ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบเดิมๆ ขาดกิจกรรมการปฏิบัติ เน้นการบรรยาย อธิบายไม่ชัดเจน วัดและประเมินผลด้านความจำมากกว่าการนำไปใช้และข้อสอบยากเกินไป ถ้าเป็นทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขจะพบปัญหา นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่พยายามที่จะหาวิธีการคิดแก้ปัญหาจะคอยแต่ให้ผู้สอนเป็นคนบอก กระบวนการคิดการแก้โจทย์ปัญหา นักศึกษาขาดทักษะในการใช้สถิตและการแปลผลข้อมูล นักศึกษาไม่มีความพร้อม ขาดความมุ่งมั่นในการเรียน ไม่กล้าแสดงออก (วิชิต สุรัตน์เรืองรอง, 2554 : ข่าวสารวิชาการ) ปัญหาที่พบดังกล่าวล้วนเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อผู้เรียนที่ทำให้ไม่สามารถพัฒนาได้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนนั้นครูควรเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนจากการเป็นผู้บอกความรู้หรือการบรรยาย อธิบายเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ปฏิบัติกิจกรรมอย่างมีความสุข ผู้สอนต้องพร้อมที่จะปรับตัวให้เท่าทันเทคโนโลยีเสมอ รู้จักการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน เช่นการสืบค้นเนื้อหาสาระหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน เป็นต้น (สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ, 2553)

ทฤษฎีและหลักการของการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

1. ความหมายของการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน (Clark 1997, : 244 ; Evans 1998 อ้างอิงใน สุชาดา ปุณปัน, 2548 : 7-8 ; Faulkes Telescope 2008 : 56) ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนโดยการวิจัยเป็นฐานว่า เป็นการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการวิจัย ที่มีแนวคิดหลักของการเชื่อมกันระหว่าง “การวิจัย – การสอน – การเรียน” ด้วยการสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ใช้การวิจัย หรือกระบวนการสืบเสาะความรู้ด้วยตนเอง โดยมีการทำโครงงานวิจัย อภิปราย แสดงความ

คิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ และการสัมมนาร่วมกับอาจารย์และทีมสนับสนุน การจัดการเรียนรู้ที่นำเอาผลการวิจัย หรือกระบวนการวิจัย มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนได้ศึกษาและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองทุกขั้นตอน ครูผู้สอนเป็นเพียงผู้ชี้แนะ การสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐานจะมีความหมายรวมถึง 4 ประเด็น หลักที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนกับวิจัยว่าประกอบด้วย (1) Outcome คือ ผลการวิจัยก่อให้เกิดเนื้อหาในหลักสูตร (2) Process คือ กระบวนการวิจัย เป็นวิธีการที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ (3) Tools คือเรียนรู้การใช้เครื่องมือวิจัยและ (4) Context คือ บริบทหรือสิ่งรอบๆ ที่เอื้ออำนวยให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้รวมทั้งวัฒนธรรมวิจัยในตัวผู้เรียนและ ยังมีนักทฤษฎีที่เห็นต่างออกไปว่าการเรียนการนสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานจะเป็นการฝึกทักษะ และแก้ปัญหา (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และทัศนีย์ บุญเติม, 2545 : 8 ; (อมรวิชช์ นาครธรรม 2545 : 38 ; อำรุง จันทวานิช2548 : 6) เป็นการเรียนการสอนแบบโดยใช้การวิจัยเป็นฐานเนื้อหาวิชาเรื่องราว กระบวนการ ทักษะ และอื่นๆ โดยใช้รูปแบบการสอนชนิดที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เนื้อหาหรือสิ่งต่างๆ โดยอาศัยพื้นฐานจากกระบวนการวิจัย หรือเรียกว่า การสอนแบบ Research Based Learning (RBL) สำหรับ ผู้เรียนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นวิธีการที่ผู้สอนใช้กระบวนการวิจัยหรือขั้นตอนการวิจัยช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนเป็นผู้กำหนดปัญหา ตั้งสมมติฐาน วิเคราะห์ปัญหา วางแผนกำหนดแนวทางการศึกษาเพื่อหาคำตอบของปัญหา/วิธีการแก้ปัญหา จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล ประมวลผล สรุปผล และสรุปการเรียนรู้ที่ได้จาการวิจัยและ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และคณะ, 2549 : 12) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานไว้ว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ด้วยการหาคำตอบ การแก้ปัญหา แสวงหาความรู้และคิดค้นสิ่งใหม่ โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์

จากที่กล่าวมา จึงสรุปได้ว่า การเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน หมายถึง การบูรณาการของการเรียน การสอนและการวิจัยเข้าด้วยกัน โดยใช้ยุทธวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีเครื่องมือที่สำคัญได้แก่ ผลการวิจัย กระบวนการวิจัย เครื่องมือในการวิจัย และบริบทในการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาด้านความรู้ กระบวนการเรียนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

2. แนวคิดหลักของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

การวิจัยเป็นกิจกรรมแสวงหาความรู้ใหม่การเรียนการนสอนที่ใช้กระบวนการวิจัยจึงมีพื้นฐานมาจากการเรียนการสอนแบบสืบสวน (Inquiry Teaching Method) ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดความสงสัย สืบสวน ทดลอง ค้นพบคำตอบ ด้วยตนเอง โดยเน้นกระบวนการค้นหาและตรวจสอบความรู้ ทำให้ผู้เรียนมีความใฝ่รู้ สามารถคิดวิเคราะห์และมีวิจารณญาณ การเรียนการสอนแบบสืบสวนต้องการให้ผู้เรียนรู้ได้โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก (Problem – Based Learning) ข้อสงสัยหรือปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะค้นหาข้อมูลมาช่วยแก้ปัญหา ผู้เรียนอาจต้องเรียนรู้โดยใช้ตนเองเป็นหลักในการเรียนรู้เพียงคนเดียวหรือเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่มย่อย (ปทีป เมธาคุณวุฒิ, 2545)

ลักษณะของการจัดการศึกษาแบบ จัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน (Research–based

Learning หรือ RBL) มีดังนี้” (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2547 : 17)

หลักการที่ 1. แนวคิดพื้นฐาน เปลี่ยนแนวคิดจาก “เรียนรู้โดยการฟังหรือตอบให้ถูก” เป็น “การถามหรือหาคำตอบเอง”

หลักการที่ 2. เป้าหมาย เปลี่ยนเป้าหมายจาก “เรียนรู้โดยการจำ ทำหรือใช้” เป็น “การคิด, การค้น และการแสวงหา”

หลักการที่ 3. วิธีการสอน เปลี่ยนวิธีการสอนจาก “เรียนรู้โดยการบรรยาย” เป็น “การให้คำปรึกษา”

หลักการที่ 4. บทบาทผู้สอน เปลี่ยนบทบาทผู้สอนจาก “การเป็นผู้ปฏิบัติเอง” เป็น “การจัดการให้ผู้เรียน

3. รูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

ทิศนา แขมมณี (2548 : 19) ได้กล่าวถึง แนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานว่า กระบวนการวิจัย คือ การวิจัยเพื่อให้ได้มาซึ่งผลการวิจัยและผลการวิจัยก็คือ ผลที่ได้มาจากการดำเนินการ ดังนั้น แนวทางการใช้การวิจัยในการเรียนการสอน จึงประกอบด้วย การใช้ผลการวิจัย การใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนการสอน

แนวทางการใช้การวิจัยในการเรียนการสอน มี 4 แนวทาง คือ

แนวที่ 1 ครูเป็นคนอ่านงานวิจัยและนำผลการวิจัยมาใช้ในการสอนของตนเองในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่นการนำเนื้อหาที่เป็นผลการวิจัยมาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ หรือเล่าให้ผู้เรียนฟังเป็นการเพิ่มเติมความรู้

แนวที่ 2 ให้ผู้เรียนเป็นคนอ่านงานวิจัย ไปศึกษาค้นคว้างานวิจัยเอง จะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเป็นผู้บริโภคงานวิจัย ซึ่งเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องเลือกงานวิจัยที่เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน หรือครูอาจจำเป็นต้องทำหน้าที่ย่อย งานวิจัยให้มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

แนวที่ 3 ครูใช้กระบวนการวิจัยในการสอน คือครูออกแบบการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยเข้าไปช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่ต้องการ ครูสามารถใช้กระบวนการวิจัยครบทุกขั้นตอน หรือบางขั้นตอนตามความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ วัตถุประสงค์ และมีข้อจำกัดที่มี

แนวที่ 4 ให้ผู้เรียนลงมือวิจัยเอง โดยครูช่วยให้ผู้เรียนดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่างๆอย่างมีคุณภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้และในการดำเนินการวิจัยในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ผู้วิจัยจำเป็นต้องเรียนรู้และเข้าใจกระบวนการเพื่อนำมาใช้ในขั้นตอนต่างๆของการวิจัยอย่างเหมาะสม ซึ่งมีขั้นตอนที่สำคัญ 6 ขั้นตอน คือ 1. การระบุปัญหาการวิจัย 2. การตั้งสมมติฐาน 3.การพิสูจน์ ทดสอบสมมติฐาน 4. การเก็บรวบรวมข้อมูล 5. การวิเคราะห์ข้อมูล 6. การสรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน และศึกษาทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

จากการสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์ (ผู้สอน) คณะครุศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 248 คน เกี่ยวกับ การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ สิ่งที่สำคัญที่ควรปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานลักษณะการใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะบัณฑิตที่พึงประสงค์ (ทักษะตัวที่ 5 คือ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

3. ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1) การศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานและการศึกษาทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

2) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นประเด็นในการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานและการศึกษาทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

3) สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานและการศึกษาทักษะการสวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏตามประเด็นที่กำหนดไว้มี ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับให้ครอบคลุมลักษณะการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ผลการวิจัยประกอบ, การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสังเคราะห์งานวิจัย, การจัดการเรียนการสอนโดยร่วมทำโครงการวิจัยประกอบ และการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนทำการวิจัยด้วยตนเอง และ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น

4) นำแบบสอบถามความคิดเห็นเสนอต่อประธานกรรมการและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสมของการใช้ภาษา ความเหมาะสมของข้อคำถามและความครบถ้วนของสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานและการศึกษาทักษะการสวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

จากนั้นปรับปรุงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

5) นำแบบสอบถามความคิดเห็นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน (ภาคผนวก ก) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของการใช้ภาษา ความเหมาะสมของข้อคำถามและครบถ้วนของสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานและการศึกษาทักษะการสวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏและตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) แล้ววิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยใช้เกณฑ์พิจารณา ดังต่อไปนี้

เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1
ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

พิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5-1.00 เป็นข้อคำถามที่มีความสอดคล้อง (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543 : 117) ซึ่งพิจารณาได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00

6) ปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญจากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับอาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยและวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของ Cronachได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.83และ0.84 เป็นต้น

7) จัดพิมพ์แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานและการศึกษาทักษะการสวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นฉบับสมบูรณ์สำหรับนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยกำหนดตามเกณฑ์ตามตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 *ระดับปฏิบัติและระดับความสำเร็จ*

ระดับปฏิบัติและระดับความสำเร็จ	ค่าเฉลี่ย
ระดับปฏิบัติและความสำเร็จอยู่ในระดับสูงที่สุด	3.51 – 4.00
ระดับปฏิบัติและความสำเร็จอยู่ในระดับสูง	3.01– 3.50
ระดับปฏิบัติและความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง	2.51 – 3.50
ระดับปฏิบัติและความสำเร็จอยู่ในระดับน้อย	1.51 – 2.50
ระดับปฏิบัติและความสำเร็จอยู่ในระดับ	1.51 – 2.50

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ เมื่อพิจารณาพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 69.76 ส่วน เพศชาย มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 30.24 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ในการเป็นครู เมื่อพิจารณาพบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการเป็นครู 4 ปี มีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 27.42 รองลงมาคือ มีประสบการณ์ในการเป็นครู มากกว่า 5 ปี มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมาคือ มีประสบการณ์ในการเป็นครู 2 ปี มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 18.95 รองลงมาคือ มีประสบการณ์ในการเป็นครู 3 ปี มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 15.73 และ มีประสบการณ์ในการเป็นครู 1 ปี มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 12.90 ตามลำดับจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขาวิชาที่สังกัด เมื่อพิจารณาพบว่า ส่วนใหญ่เป็นการสังกัดสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 19.35 รองลงมาคือ สังกัดสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 18.15 รองลงมาคือ สังกัดสาขาวิชาคณิตศาสตร์ มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.31 รองลงมาคือ สังกัดสาขาวิชาภาษาไทย มีจำนวน 31คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 รองลงมาคือ สังกัดสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 10.89 รองลงมาคือ สังกัดสาขาวิชาสังคมศึกษา มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.06 รองลงมาคือ สังกัดสาขาวิชาดนตรีศึกษา มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.66 รองลงมาคือ สังกัดสาขาวิชาพลศึกษา มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.65 และสังกัดสาขาวิชาประถมศึกษามีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.43 ตามลำดับจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้นปีที่สอน เมื่อพิจารณาพบว่า ส่วนใหญ่เป็นระดับชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 36.69 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 31.45 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 5 มีจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 25.40 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 19.35 และ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 39คน คิดเป็นร้อยละ 15.73 ตามลำดับจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภาระงานที่สอน เมื่อพิจารณาพบว่า ส่วนใหญ่เป็นภาระงานที่สอนจำนวน 21-30 คาบ/สัปดาห์ มีจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 42.74 รองลงมาคือ ภาระงานที่สอน จำนวน 31-40 คาบ/สัปดาห์ มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 25.81 รองลงมาคือ ภาระงานที่สอน จำนวน 11-20 คาบ/สัปดาห์ มีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 23.79 รองลงมาคือ ภาระงานสอน จำนวน 1-10 คาบ/สัปดาห์ มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.26 และ ภาระงานสอนมากกว่า 40 คาบ/สัปดาห์ มีจำนวน 1คน คิดเป็นร้อยละ 0.40 ตามลำดับจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภาระงาน/หน้าที่อื่นที่นอกเหนือจากงานสอน เมื่อพิจารณาพบว่า ส่วนใหญ่เป็นงานประกันคุณภาพ มีจำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 72.18 รองลงมาคือ งานวิจัยที่ได้รับทุน มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 16.53 รองลงมาคือ งานบริการวิชาการ มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.45 รองลง

มาคือ งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.03 และ งานบริหาร มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.81 ตามลำดับจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามแนวทางในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐานเมื่อพิจารณาพบว่า ส่วนใหญ่เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยร่วมทำโครงการวิจัยประกอบ มีจำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 61.29 รองลงมาคือ จัดการเรียนการสอนโดยใช้ผลการวิจัยประกอบ มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 21.77 รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอนโดยการให้ผู้เรียนทำการวิจัยด้วยตนเอง มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.13 และการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสังเคราะห์งานวิจัยมีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.81 ตามลำดับ

ตาราง 2 *แสดงข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน*

รายการ	ระดับปฏิบัติ			ระดับความสำเร็จ		
	($\bar{X}$ $\bar{X}$)	S.D.	การแปลความหมาย	($\bar{X}$ $\bar{X}$)	S.D.	การแปลความหมาย
1. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ผลการวิจัยประกอบ	2.54	0.54	ปานกลาง	2.21	0.62	น้อย
2. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสังเคราะห์การวิจัย	3.26	1.44	สูง	2.51	1.66	ปานกลาง
3. การจัดการเรียนการสอนโดยร่วมทำโครงโครงการวิจัยประกอบ	3.35	1.52	สูง	2.97	1.32	ปานกลาง
4. การจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนทำการวิจัยด้วยตนเอง	3.32	0.44	สูง	3.14	0.71	สูง

ภาพรวม	($\bar{X}$ $\bar{X}$)	SD.
ระดับปฏิบัติ	3.56	0.50
ระดับความสำเร็จ	3.49	0.65

จากตาราง 2 ภาพรวมลักษณะการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ระดับปฏิบัติในระดับสูงที่สุด ($\bar{X}$=3.56, SD. 0.50) และมีระดับความสำเร็จอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}$ =3.49, SD.0.65)

สิ่งที่สำคัญที่ควรปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

จากแบบสอบถาม พบว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานสิ่งที่ควรปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้นั้นควรเป็น การบูรณาการกิจกรรมการวิจัยเป็นฐานให้เข้ากับเนื้อหาสาระการเรียนรู้รวมไปถึงการเลือกรูปแบบการวิจัยที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้การวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐานและ การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน เพื่อให้นักศึกษามีผลการเรียนที่ดีขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อวิชา

เรียนมากขึ้น

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

ด้านผู้สอน ผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวิจัยอย่างถูกต้อง บางรายวิชาผู้สอนไม่ตรงกับสาขาวิชาที่ตนจบมาก็ใช้วิธีการอ่าน จำ ทำเอกสารประกอบการสอนแล้วอธิบายตามที่ตนเข้าใจให้นักศึกษา ผู้สอนไม่ได้เชี่ยวชาญในสิ่งที่ตนสอน บางครั้งไม่ได้ปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ เวลาในการเตรียมการสอนไม่ค่อยมีเนื่องจากภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยมีมาก ผู้สอนที่ต่างคณะกันก็ไม่ได้ปรึกษาหารือกันในปัญหาการเรียนการสอนเท่าที่ควร ขาดการสื่อสารระหว่างผู้สอนด้วยกัน นอกจากนี้การที่ อาจารย์มหาวิทยาลัยทำการวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงพื้นที่ต้องลงเก็บ ก็ใช้ประสบการณ์ในการลงพื้นที่ครั้งที่ผ่านมาสอนนักศึกษา แต่การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานอย่างแท้จริงนั้นไม่รู้อย่างถ่องแท้

ด้านผู้เรียน ปัญหาจากผู้เรียนคือ ผู้เรียนขาดการกระตือรือร้นในการเรียน การจัดกิจกรรมการใช้วิจัยเป็นฐานเข้ามาช่วยในการเรียนการสอนก็ช่วยได้บางครั้งเท่านั้น ผู้สอนกับผู้เรียนไม่มีปฏิสัมพันธ์กันเนื่องจากเวลาไม่เอื้ออำนวย

ตาราง 3 *แสดงข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ*

รายการ	ระดับปฏิบัติ			ระดับความสำเร็จ		
	($\overline{X}$ $\overline{X}$)	S.D.	การแปลความหมาย	($\overline{X}$ $\overline{X}$)	S.D.	การแปลความหมาย
ด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข	2.69	2.71	ปานกลาง	2.47	0.54	น้อย
ด้านการสื่อสาร	3.29	0.77	สูง	2.32	0.61	น้อย
ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.31	0.48	สูง	3.13	0.59	สูง

ภาพรวม	($\overline{X}$ $\overline{X}$)	SD.
ระดับปฏิบัติ	3.84	0.74
ระดับความสำเร็จ	3.14	0.67

จากตาราง 3 ภาพรวมการใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อ พัฒนาทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ)ระดับปฏิบัติในระดับสูงที่สุด ($\overline{X}$ = 3.84, SD. 0.74) และมีระดับความสำเร็จอยู่ในระดับสูง ($\overline{X}$ = 3.14, SD.0.67)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาสภาพโดยการใช้แบบสอบถามอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 12 แห่ง ประกอบด้วย (มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี(มร.อด.), มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม(มรม.), มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย (มรล.), มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร(มร.สน.),มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา(มร.นม.), มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ (มรภ.บร.), มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์(มรภ.สร.), มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี(มรภ.อบ.),มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ (มกส.),มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ (มชย.), มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด (มรภ.รอ.)และ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ศรีสะเกษ (มรภ.ศก.)) จำนวน 248 คนโดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 2ชุด ชุดที่ 1 ถามเกี่ยวกับลักษณะการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ชุดที่ 2 ถามเกี่ยวกับ ลักษณะการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ภาพรวมลักษณะการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ระดับปฏิบัติในระดับสูงที่สุด ($\overline{X}$ = 3.56, SD. 0.50) และมีระดับความสำเร็จอยู่ในระดับสูง ($\overline{X}$ = 3.49, SD.0.65)

ภาพรวมการใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ)ระดับปฏิบัติในระดับสูงที่สุด ($\overline{X}$ = 3.84, SD. 0.74) และมีระดับความสำเร็จอยู่ในระดับสูง ($\overline{X}$ = 3.14, SD.0.67)

สิ่งที่สำคัญที่ควรปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

จากแบบสอบถาม พบว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานสิ่งที่ควร ปรากฏในแผนการจัดการเรียนรู้นั้นควรเป็น การบูรณาการกิจกรรมการวิจัยเป็นฐานให้เข้ากับเนื้อหาสาระการเรียนรู้รวมไปถึงการเลือกรูปแบบการวิจัยที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้การวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐานและการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน เพื่อให้นักศึกษามีผลการเรียนที่ดีขึ้น และ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาเรียนมากขึ้น

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

ด้านผู้สอน ผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวิจัยอย่างถูกต้อง บางรายวิชาผู้สอนไม่ตรงกับสาขาวิชาที่ตนจบมาก็ใช้วิธีการอ่าน จำ ทำเอกสารประกอบการสอนแล้วอธิบายตามที่ตนเข้าใจให้นักศึกษา ผู้สอนไม่ได้เชี่ยวชาญในสิ่งที่ตนสอน บางครั้งไม่ได้ปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ เวลาในการเตรียมการสอนไม่ค่อยมีเนื่องจากภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยมีมาก

ผู้สอนที่ต่างคณะกันก็ไม่ได้ปรึกษาหารือกันในปัญหาการเรียนการสอนเท่าที่ควร ขาดการสื่อสารระหว่างผู้สอนด้วยกัน นอกจากนี้การที่อาจารย์มหาวิทยาลัยทำการวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงพื้นที่ต้องลงเก็บก็ใช้ประสบการณ์ในการลงพื้นที่ครั้งที่ผ่านมาสอนนักศึกษาแต่การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานอย่างแท้จริงนั้นไม่รู้อย่างถ่องแท้

ด้านผู้เรียน ปัญหาจากผู้เรียนคือ ผู้เรียนขาดการกระตือรือร้นในการเรียน การจัดกิจกรรมการใช้วิจัยเป็นฐานเข้ามาช่วยในการเรียนการสอนก็ช่วยได้บางครั้งเท่านั้น ผู้สอนกับผู้เรียนไม่มีปฏิสัมพันธ์กันเนื่องจากเวลาไม่เอื้ออำนวย

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้ผลการศึกษาสภาพการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์มีระดับปฏิบัติและระดับความสำเร็จอยู่ในระดับปานกลาง–ระดับสูงซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ (สันต์ สุวทันพรกุล, 2551.) ที่ศึกษาสภาพปัจจุบันและลักษณะของการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะชีวิต การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ การใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่นและการใช้กระบวนการวิจัยในการจัดการเรียนรู้ของครูในปัจจุบัน ดังนี้ 1) การสอนเพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ครูมีการปฏิบัติในระดับสูง แต่มีความสำเร็จในระดับปานกลาง ครูเข้าใจว่าการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนต้องผ่านการใช้กิจกรรมและวิธีการที่หลากหลาย ปัญหาคือ นักเรียนขาดความพร้อม และครูขาดการเอาใจใส่และการเห็นความสำคัญ 2) การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ครูมีการปฏิบัติในระดับปานกลางถึงระดับสูง และมีความสำเร็จในระดับปานกลาง ครูใช้การบูรณาการทั้งภายในกลุ่มและข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยเน้นเรื่องราวในชีวิตประจำวัน ปัญหาคือ การจัดเนื้อหาและเวลาในการสอน 3) การจัดการเรียนรู้โดยใช้สาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ครูมีการใช้เนื้อหาด้านสภาพแวดล้อมและสถานที่มากที่สุด ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับความพร้อมในการร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 4) การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัย ครูมีระดับการปฏิบัติและระดับความสำเร็จอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง ปัญหาคือ การขาดทัศนคติที่ดีต่อการวิจัย ผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวิจัยอย่างถูกต้องบางรายวิชาผู้สอนไม่ตรงกับสาขาวิชาที่ตนจบมาก็ใช้วิธีการอ่าน จำ ทำเอกสารประกอบการสอนแล้วอธิบายตามที่ตนเข้าใจให้นักศึกษา ผู้สอนไม่ได้เชี่ยวชาญในสิ่งที่ตนสอน บางครั้งไม่ได้ปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ เวลาในการเตรียมการสอนไม่ค่อยมีเนื่องจากภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยมีมาก ผู้สอนที่ต่างคณะกันก็ไม่ได้ปรึกษาหารือกันในปัญหาการเรียนการสอนเท่าที่ควร ขาดการสื่อสารระหว่างผู้สอนด้วยกัน นอกจากนี้การที่ อาจารย์มหาวิทยาลัยทำการวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงพื้นที่ ต้องลงเก็บก็ใช้ประสบการณ์ในการลงพื้นที่ครั้งที่ผ่านมาสอนนักศึกษา แต่การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานอย่างแท้จริงนั้นไม่รู้อย่างถ่องแท้ซึ่งสอดคล้องกับ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543: 47) สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันมุ่งเน้นครูเป็นศูนย์กลางจึงไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้จากสภาพจริงหรือการปฏิบัติจริงและครูยังยึดการสอนโดยให้ความรู้เพียงฝ่ายเดียว

เน้นการเรียนการสอนในห้องเรียน ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ไม่เน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งการจัดการเรียนการสอนยังไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาคนให้มีลักษณะ “ มองกว้าง คิดไกล ใฝ่รู้” พฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนคือการนั่งฟัง จดบันทึก การสอนจะให้ผู้เรียนมีคุณนั้นจะต้องเตรียมสื่อ กิจกรรม แหล่งข้อมูลที่หลากหลายให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มาก เน้นกระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับ (สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ, 2545 : 3) ในฐานะที่คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสืบทอดบทบาทการจัดการฝึกหัดครูมาเป็นระยะเวลายาวนาน วิชาชีพครูในปัจจุบัน กระบวนการจัดการความรู้มาจัดระบบโดยอาศัยกระบวนการวิจัยและนำไปประยุกต์ให้เข้ากับศาสตร์การจัดการเรียนการสอนก่อให้เกิดความเชื่อมั่นกับการจัดการเรียนการสอน ควรมีการจัดเตรียมแผนการสอน หากมีภารกิจในงานมหาวิทยาลัยมาก ควรแบ่งเวลาในการทำวิจัย บำรุงศิลปวัฒนธรรม ภาระงานสอน และบริการวิชาการให้เหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและกระบวนการวิจัย และควรเตรียมความรู้พื้นฐานของผู้เรียนด้านกระบวนการวิจัยให้แก่ผู้เรียน

2) ผู้สอนควรเลือกเนื้อหาและจัดเวลาให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

2.ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาองค์ประกอบและความสัมพันธ์ ปัจจัยเชิงสาเหตุ ระหว่างสภาพการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐานกับทักษะการการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

2) ควรมีการศึกษาการจัดการเรียนการนสอนโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะตามมาตรฐาน (Thai Qualification Framework for Higher Education : TQF : HEd) ด้านอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552และแนวทางการปฏิบัติ (ออนไลน์) จาก http ://graduateschool.bu.ac.th/taf/images/pdf/tqf_th.pdf 2552.

คณะกรรมการการอุดมศึกษา, สำนักงาน http:// www.mua.go.th/doc/datamoc.htm (20/04/2006) 2549.

จรัส สุวรรณเวลา.(2545).**การศึกษาที่มีวิจัยเป็นฐาน**.กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2545) . **การจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2548)โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้า.

ทิศนา แขมมณี. (2550). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

นงลักษณ์ วิรัชชัยและสุวิมลว่องวานิช. (2546). **การประเมินการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปทีป เมธาคุณวุฒิ. (2545). การเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัย. ในไพฑูรย์ สินลารัตน์. บรรณาธิการ. **การเรียนการสอนที่มีวินัยเป็นฐาน : ประมวลบทความ**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพฑูรย์ สินลารัตน์. (2547). **การเรียนการสอนที่มีการวิจัยเป็นฐาน**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พันธิ์ศักดิ์ พลสารัมย์, ศิริเดช สุชีวะ,วรวรรณ เหมชะญาติ, ดวงกมล สินเพ็ง, สร้อยสน สกลรัตน์ และคณะ. (2549) **โครงการวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบ CRP**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพศาล น้อยสุวรรณ. (2555). **การพัฒนาระบบการจัดการศึกษาระดับคุณภาพกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล**, วารสารศึกษาศาสตร์.

สำนักงานเลขาธิการสภาพการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (ม.ป.ป). **การส่งเสริมสนับสนุนการใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้.** สืบค้นเมื่อ 13 ตุลาคม 2552, จาก http://www.thaiteacher.org/cms/contentview.php?contentID=CNT0000427.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2549). **รายงานการวิจัยประเมินผล การกระจายอำนาจการบริหารและกาจัดการศึกษาให้เขตพื้นที่การศึกษาฉบับสรุป**. กรุงเทพฯ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.วิชาการ,กรม.กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). **รายงานการวิจัยจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา และอาชีวศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้าที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม**. กรุงเทพฯ.

วิชิต สุรัตน์เรืองรองและคณะ. (2545). **การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน**

ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา. รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยบูรพา.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และทัศนีย์ บุญเติม. (2545). **การสอนแบบ Research Based Learning**. ในไพฑูรย์ สินลารัตน์. บรรณาธิการ. การเรียนการสอนที่มีวิจัยเป็นฐาน : ประมวลบทความ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สันต์ สุวทันพรกุ. (2551). **การวิจัยและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการสาระท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา**. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา;จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุชาดา ปุญปัน. (2548). **ตัวบ่งชี้กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบใช้วิจัยเป็นฐาน : กรณีการปฏิบัติที่ดีที่สุดในโรงเรียนประถมศึกษาเอกชน**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต. (วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุดาพร ลักษณียนาวิน. (ม.ป.ป).**แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนในสังคมฐานความรู้.** สืบค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2552, จาก http://www.academic.chula.ac.th/thaiver/fac_develop/knowledge%20based%20society.pdf.

อมรวิชช์ นาครทรรพ. (2545). **การสอนแบบเน้นวิจัยโดยใช้สัญญาแห่งการเรียนรู้**. ในไพฑูรย์ สินลารัตน์, บรรณาธิการ. **การเรียนการสอนที่มีวิจัยเป็นฐาน : ประมวลบทความ**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อำรุง จันทวานิช. (2548). **“ปาฐกถาพิเศษ เรื่องนโยบายส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้** ” ในการเรียนการสอนโดยผู้เรียนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้. 1-11, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

Entwistle, N., Thompson, S. and Tait, H., (1992).**Guidelines for promoting effective learning in higher education**. Edinburgh, Scotland : Centre for Research on Learning and Instruction.

“The Faulkes Telescopes” BBC News. 30 May 2008. Retrieved 15 April 2013.

Warwick. **Benefits of research-based learning**.Retrieved April 23, 2011, from http://www.2.warwick.ac.uk/services/ldc/resource/rbl/benefits/.(3 March 2011)

ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารงาน ของผู้บริหารเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร

ชาติชัย อุดมกิจมงคล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร,ประเทศไทย
อีเมล : chardchai_u@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและระดับประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาล ตำบลในจังหวัดสกลนคร 3) เพื่อแสวงหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนครกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหารเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร จำนวน 56 คนโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการทดสอบสมมติฐานโดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ของผู้บริหารเทศบาลในเขตจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการให้ความสำคัญต่อบุคคล มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระดับมากส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การกระตุ้นทางปัญญามีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง และประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลตำบล ในเขตจังหวัดสกลนครโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ รองลงมาคือ ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนาองค์การ

2. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารงานโดยภาพรวม ของผู้บริหารเทศบาล ตำบลในจังหวัดสกลนครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก (r = 0.737)

3. แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนครจำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ และ 2) ด้านการกระตุ้นทางปัญญา และแนวทางพัฒนาประสิทธิผลการบริหารงานจำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาองค์การ

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ประสิทธิผลการบริหารงาน

Transformational Leadership and Management Effectiveness of Sub-district Municipality Administrators in Sakon Nakhon Province Area

Chardchai Udomkijmongkol
Assistant Professor, Faculty of Management science,
Sakon Nakhon Rajbhat University, Thailand
E-mail : chardchai_u@hotmail.com

Abstract

The objectives of this study were: 1) to investigate a degree of transformational leadership and a level of management effectiveness of sub-district municipality administrators in Sakon Nakhon province, 2) to examine the relationship between transformational leadership and management effectiveness of sub-district municipality administrators in Sakon Nakhon province, 3) to seek guidelines to develop both transformational leadership and management effectiveness of sub-district municipality administrators in Sakon Nakhon province. A sample used in study was 56 administrators of sub-district municipalities in the Sakon Nakhon province area. The instrument used for collecting data was a questionnaire. Statistics used in data analysis were frequency, percentage and mean and statistics used in hypothesis testing were Pearson's product moment correlation coefficient.

Findings of the study were as follows.

1. Transformational leadership of sub-district municipality administrators in the Sakon Nakhon province area as a whole was at moderate level. Considering it by aspect, the aspect that gained the highest mean score was of giving importance to the individual in which the administrators had transformational leadership at high level. The aspect of secondary rank was of creating inspiration in which they had transformational leadership at high level. The aspect that gained the lowest mean score was of intellectual stimulation in which they had transformational leadership at moderate

level. Management effectiveness of sub-district municipality administrators in the Sakon Nakhon province area as a whole was at high level. Considering it by aspect, all of the aspects were at high level. The aspect that gained the highest mean score was of effectiveness in accordance with the plan of performing government service. The aspect of secondary rank was of efficiency of performing government service. The aspect that gained the lowest mean score was of organizational development.

2. The overall transformational leadership was significantly related to management effectiveness of sub-district municipality administrators in Sakon Nakhon province as a whole at the .05 level by having a positive relationship (r = 0.737) at moderate degree.

3. The guidelines to develop transformational leadership of sub-district municipality administrators in the Sakon Nakhon province area comprise 2 aspects: 1) the aspect of having an ideal influence, and 2) the aspect of intellectual stimulation; and the guidelines to develop management effectiveness comprise 1 aspect, namely the aspect of organizational development.

Keywords : Transformational Leadership, Management Effectiveness

บทนำ

การปกครองท้องถิ่น เป็นการปกครองที่มุ่งยึดหลักการกระจายอำนาจการปกครองโดยประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง สำหรับความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้ 1) การปกครองท้องถิ่นคือรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะการปกครองท้องถิ่นจะเป็นสถาบันฝึกการสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ทำให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้สิทธิและหน้าที่พลเมือง อันนำมาซึ่งความศรัทธาเลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตย 2) การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล 3) การปกครองท้องถิ่นทำให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้จักปกครองตนเอง เพราะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดสำนึกในความสำคัญของตนเองต่อท้องถิ่น ประชาชนจะมีส่วนรับรู้ถึงอุปสรรค ปัญหาและช่วยกันแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นของตน 4) การปกครองท้องถิ่นสามารถสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพ 5) การปกครองท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมืองการบริหารประเทศในอนาคต 6) การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาชนบทแบบพึ่งพาตนเอง (โกวิทย์ พวงงาม, 2552 หน้า 33)

ตำแหน่งนายกเทศมนตรีมีหน้าที่หลักในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล ซึ่งองค์การมีฐานะเป็นนิติบุคคลจากผลของกฎหมาย โดยปัจจุบันเป็นยุคที่กล่าวกันว่า เป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงรอบด้าน องค์การต้องเผชิญกับสภาวะการเปลี่ยนแปลง ทั้งในระดับโลก ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ ระดับสังคม ระดับองค์กร ระดับกลุ่ม และระดับบุคคล ทั้งในด้านสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม ค่านิยม ข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และและสภาพแวดล้อมภายในองค์การเอง ซึ่งจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรหรือปัจจัยที่จะมีอิทธิพลต่อความมีประสิทธิภาพหรือประสิทธิผลต่อองค์กร ตัวแปรหรือปัจจัยที่จะมีอิทธิพลปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลมาก คือ ภาวะผู้นำ อันได้แก่ภาวะผู้นำของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาลตำบล ในลักษณะ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงซึ่งหมายถึง พฤติกรรมหรือกระบวนการที่บุคคลหนึ่งมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น หรือในกลุ่มการทำงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในสภาพแวดล้อมการบริหารงานที่มีการเปลี่ยนแปลง

จังหวัดสกลนครเป็นจังหวัดสำคัญในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 ซึ่งมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาลตำบลเป็นจำนวนมากที่สุด และกำลังอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง เช่น นโยบายการเปิดประตูการค้าเสรีอาเซียน และเขตเศรษฐกิจพิเศษ เป็นต้น อีกทั้งในบทบาทหน้าที่ของผู้วิจัยเป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครประกอบด้วย การสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลในการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร อันจะเป็นประโยชน์สาธารณะ ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและระดับประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาล ตำบลในจังหวัดสกลนคร

3. เพื่อแสวงหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร

วิธีดำเนินการวิจัย

1.ประชากรในการวิจัยนี้ ได้แก่ ผู้บริหารเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร จำนวน 65 คนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ ได้แก่ ผู้บริหารเทศบาลตำบล ในเขตจังหวัดสกลนคร จำนวน 56 คนขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการเทียบตารางสำเร็จรูปคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ R.V. Krejcie D.W. Morgan (อ้างถึงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ : 2550, หน้า 50-51)

2.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นเพื่อศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1เป็นคำถามปลายปิดเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบ แบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check List)ตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายปิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1) การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ 2) การสร้างแรงบันดาลใจ 3) การกระตุ้นทางปัญญา 4) การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคลโดยลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายปิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ 2) ด้านคุณภาพการให้บริการ 3) ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ 4) ด้านการพัฒนาองค์การ โดยลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และตอนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิดให้แสดงข้อเสนอแนะความคิดเห็น แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนครมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

3. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โครงสร้างรูปแบบ และข้อคำถาม แล้วนำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-Out) กับกลุ่มตัวอย่างเทศบาล

ตำบลในเขตจังหวัดนครพนม จำนวน 30 ฉบับ นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาแล้ว มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ทั้งนี้ทำการวิเคราะห์แบบสอบถามด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติแบบสอบถามภาพรวมทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .953 เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยแล้ว วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาทั้งหมด โดยใช้วิธีการทางสถิติ และวิเคราะห์โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน ได้แก่ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

3. ผลการวิจัย

1) ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้เกี่ยวข้องกับผู้บริหารเทศบาลตำบลโดยตรง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 75.0 มีอายุระหว่าง 41–50 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.5 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.9 และมีตำแหน่ง รองปลัดเทศบาล มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 ตามลำดับ

2) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ของผู้บริหารเทศบาล ในเขตจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการให้ความสำคัญต่อบุคคล มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระดับมากส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การกระตุ้นเชิงปัญญามีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง

3) ประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลตำบล ในเขตจังหวัดสกลนครโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ รองลงมาคือ ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนาองค์การ

4) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารงานโดยภาพรวม ของผู้บริหารเทศบาล ตำบลในจังหวัดสกลนครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก (r = 0.737)

5) แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนครสามารถสรุปได้ว่า ระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารเทศบาลตำบล ในเขตจังหวัดสกลนครที่ควรนำไปศึกษาหาแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารเทศบาลตำบล ในเขตจังหวัดสกลนครมีจำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ และ 2) ด้านการกระตุ้นเชิงปัญญา และระดับประสิทธิผลการ

บริหารงานของผู้บริหารเทศบาลตำบล ในเขตจังหวัดสกลนครที่ควรนำไปศึกษาหาแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลตำบล ในเขตจังหวัดสกลนครมีจำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาองค์การ

สรุปผล

1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ของผู้บริหารเทศบาล ในเขตจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการให้ความสำคัญต่อบุคคล มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การกระตุ้นทางปัญญา มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลาง

2. ประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลตำบล ในเขตจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ รองลงมาคือ ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนาองค์การ

3. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารงานโดยภาพรวม ของผู้บริหารเทศบาล ตำบลในจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก ($r = 0.737$)

4. แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร สามารถสรุปได้ดังนี้ แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร จำนวน 2 ด้าน คือ 1) ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ และ 2) ด้านการกระตุ้นทางปัญญา และแนวทางพัฒนาประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลตำบล ในเขตจังหวัดสกลนคร จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาองค์การ

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการให้ความสำคัญต่อบุคคล มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระดับส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การกระตุ้นเชิงปัญญามีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระดับปานกลางซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรันดร์สังข์จีน (2548 หน้า 62-63) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของนายกเทศมนตรี : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลในจังหวัดปัตตานี ผลการศึกษาพบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของนายกเทศมนตรีอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ

พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีภาวะผู้นำอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ได้แก่ด้านการกระตุ้นทางปัญญาค่าเฉลี่ย 3.02 ส่วนประสิทธิผลการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ระดับมากค่าเฉลี่ย 3.11 ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นไปตามแนวคิดภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของผู้ตามและพัฒนาตนเองให้ใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ด้วย (Bass & Avolio, 1994) Bass ได้กล่าวว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเป็นการกระตุ้นให้ผู้ตามปฏิบัติมากกว่าจะให้ผู้ตามทำตามในเรื่องการยกระดับความสำนึกของผู้ตามให้ตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่าของเป้าหมายที่ต้องยึดและปฏิบัติตาม

2. ประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลตำบล ในเขตจังหวัดสกลนครโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนาองค์การสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประกาพันธ์ สุธรรมแปง (2554, หน้า 130-134) ได้ศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลและประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลส่องดาว อำเภอส่องดาว จังหวัดสกลนคร พบว่าการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลส่องดาวโดยรวมอยู่ในระดับมากและประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลส่องดาวโดยรวมอยู่ในระดับมาก

3. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการบริหารงานโดยภาพรวม ของผู้บริหารเทศบาล ตำบลในจังหวัดสกลนครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ทางบวก (r = 0.737) เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงโดยภาพรวม กับประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนคร เป็นรายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05ทุกด้าน ได้แก่1) ด้านประสิทธิผลตามแผนปฏิบัติราชการ มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ (r = 0.362) 2) ด้านคุณภาพการให้บริการมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง (r = 0.610)3) ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง (r = 0.535) 4) ด้านการพัฒนาองค์การมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง (r = 0.638) และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการบริหารงานโดยภาพรวม กับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารเทศบาลตำบลในจังหวัดสกลนครเป็นรายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05ทุกด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง (r = 0.691)2) ด้านการสร้างแรงบันดาลใจมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง (r = 0.657) 3) ด้านการกระตุ้นเชิงปัญญามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ (r = 0.423)4) ด้านการให้ความสำคัญต่อบุคคลมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง (r = 0.604) ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวุฒิแก้วบางพูด (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับวัฒนธรรมองค์กรของเทศบาลนครภูเก็ตผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงนายกเทศมนตรีกับวัฒนธรรมองค์การในลักษณะสร้างสรรค์ของเทศบาลนครภูเก็ตมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง (r= .730**) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประกาพันธ์ สุธรรมแปง (2554, หน้า 130-134) ได้ศึกษาการ

บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลและประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลส่องดาว อำเภอส่องดาว จังหวัดสกลนคร พบว่าการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลการบริหารงานโดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมและพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนครดังนี้

1) จากการศึกษาระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ได้ข้อเสนอแนะการพัฒนาด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ โดยผู้บริหารเป็นผู้กำหนดนโยบาย เป้าหมายต้องชัดเจน แล้วนำสู่การปฏิบัติ การแต่งตั้งผู้รับผิดชอบการดำเนินงานอำนวยการอย่างต่อเนื่องตลอดถึงการควบคุมกำกับดูแล การประสานงานที่มีประสิทธิภาพ

2) จากการศึกษาระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ได้ข้อเสนอแนะการพัฒนาด้านการกระตุ้นเชิงปัญญา โดยการที่ผู้บริหารทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาใช้สติปัญญาในการเอาชนะอุปสรรค เกิดความรู้ความเข้าใจในการจัดการความรู้สู่นวัตกรรม ใช้หลักเหตุผลในการจัดการกับปัญหาโดยชี้ให้เห็นปัญหา ผลกระทบ จัดลำดับปัญหาที่ต้องรีบดำเนินการ มุ่งมั่นดำเนินงานสู่ความสำเร็จที่เน้นผลสัมฤทธิ์อันประกอบด้วยผลผลิตและผลลัพธ์

3) การพัฒนาประสิทธิผลการบริหารงานของเทศบาลตำบล ในเขตจังหวัดสกลนคร โดยการที่เทศบาลจะนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการให้ประสบผลสำเร็จได้นั้น ต้องมีการจัดทำแผน จัดการงบประมาณ และจัดการทรัพยากรมนุษย์ที่มีความพร้อมสามารถดำเนินงาน ซึ่งต้องเข้าใจในระบบอิเลคทรอนิคส์ว่าเป็นเรื่องของความถูกต้องแม่นยำมีความน่าเชื่อถือ แล้วจึงพัฒนาความสามารถสู่การประยุกต์ใช้ประโยชน์ของแต่ละส่วนงานตามอำนาจหน้าที่

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลตำบล หรือองค์กรปกครองท้องถิ่นตามขนาดและรูปแบบอื่น ๆ

2) ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ของผู้บริหารเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร

เอกสารอ้างอิง

โกวิทย์พวงงาม. (2552). การปกครองท้องถิ่นไทย : หลักการและมิติใหม่ในอนาคต. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สานักพิมพ์วิญญูชนจำกัด.

ณัฐวุฒิแก้วบางพูด. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับวัฒนธรรมองค์กร กรณีศึกษา: เทศบาลนครภูเก็ต. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล.

ธานินทร์ศิลป์จารุ. (2550). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพฯ : วีอินเตอร์พริ้นท์.

นิรันดร์สังข์จีน. (2548). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของนายกเทศมนตรี : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลในจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ประกาพันธ์ สุธรรมแปง. (2554). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลและประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลส่องดาว อำเภอส่องดาว จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

Bass & Avolio (1994). Improving organizational effectiveness through Transformational leadership. California : Sage.

การสร้างสื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร

โชติกา ชูโตศรี [1] / เวฬุวัน รุ่งกรุด [2]

[1] อาจารย์แขนงวิชาสารสนเทศศึกษา, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์,
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, ประเทศไทย
อีเมล : chotika.ch@ssru.ac.th

[2] นักศึกษาปริญญาศิลปศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, ประทศไทย
อีเมล : waruwan10@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การสร้างสื่อนิทานมัลติมีเดีย ส่งเสริมการอ่าน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างสื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่าน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่าน ก่อนและหลัง การใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 26 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ T-test เปรียบเทียมผลสัมฤทธิ์พฤติกรรมการอ่าน ก่อนและหลัง ใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านตลอดชีวิต ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับพฤติกรรมในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร ก่อนการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่าน มีพฤติกรรมการอ่านในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และหลังการใช้สื่อนิเทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการอ่านก่อนการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับมาก และหลังการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับมาก เท่ากัน คือ ด้านวัตถุประสงค์ในการอ่าน พฤติกรรมการอ่านก่อนการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง และหลังจากใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านสาเหตุการอ่าน และด้านสถานที่ พฤติกรรมการอ่านก่อนการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่

ในระดับน้อย และหลักจากการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความถี่ของการอ่าน

2. เปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่าน ก่อนและหลัง การใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม พบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการอ่านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : นิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่าน โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร

Creating Multimedia Tales to Promote Reading for Fifth Grade Students at Prachapibal School Bangkok Metropolitan Administration Office

Chotika Chautosri [1]/ Waruwan Roogkrud [2]

[1] Lecturer of Information studies Program,
Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Suandha Rajabhat University, Thailand
E-mail : chotika.ch@ssru.ac.th

[2] Bachelor of Arts Program in Library and Information Sciences,
Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Suandha Rajabhat University, Thailand
E-mail : waruwan10@gmail.com

Abstract

Creating Multimedia Tales to Promote Reading for Fifth Grade Students at Prachapibal School Bangkok Metropolitan Administration Office. The objectives of this research are: 1) to create multimedia tales to promote reading for fifth grade students at Prachapibal School Bangkok Metropolitan Administration 2) to compare reading behavior before and after using multimedia tales to promote reading for fifth grade students at Prachapibal School Bangkok Metropolitan Administration. A questionnaire was used to collect the data from 26 students. The statistic used to analyzed this research are as follows: percentage, the excursion standard, and T-test to analyzed and compare the results of fifth grade students reading behavior before and after using multimedia tales to promote lifetime reading.

The results of this research are as follows:

1) the behavior reading level of fifth grade students at Prachapibal School before using multimedia tales to promote reading over all are in moderate level. The change of behavior reading level of fifth grade students at Prachapibal School after using the multimedia tales to promote reading are in high level.After the researcher carefully analyzing the aspects the researcher found reading behavior before using multimedia tales to promote reading in high level and after using multimedia tales

to promote reading in high level is objectives of reading. The reading behavior before using multimedia tales to promote reading in moderate level and after using multimedia tales to promote reading in high level are the reading and the places. The reading behavior before using multimedia tales to promote reading in low level and after using multimedia tales to promote reading in moderate level is frequency of reading.

2) To compare the reading behavior before and after using multimedia tales to promote reading of fifth grade students at Prachapibal School Bangkok Metropolitan Administration there is significant differences in statistical overall level is 0.05

Keywords : Multimedia Tales, Promoting Reading, Prachapibal School Bangkok, Metropolitan Administration Office

บทนำ

การอ่านมีความสำคัญและมีความจำเป็นแก่ชีวิต เพราะนอกจากจะเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้รายวิชาอื่นๆ แล้ว การอ่านยังเป็นเครื่องมือสะสมความรู้ วิทยาการและแนะความคิดต่างๆ ได้อย่างดี (วรรณี โสมประยูร, 2539: 24) ความสำคัญของการอ่านนั้น จะช่วยสร้างความพึงพอใจให้แก่ชีวิต ช่วยในการพบปะสังสรรค์ พาผู้อ่านท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่างๆ ที่ไม่สามารถไปได้ด้วยตนเอง ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทำให้เกิดความสนใจใหม่ๆ ขึ้นมา ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ได้เรื่องราวต่างๆ ที่ผู้เขียนได้บันทึกไว้ ช่วยเพิ่มความรู้และทักษะเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพการงาน พัฒนาคุณค่าทางจริยธรรมและช่วยให้ผู้อ่านเกิดความมั่นใจในตนเอง

ข้อมูลการสำรวจการอ่านหนังสือของประชากรไทย เมื่อปี พ.ศ. 2551 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า คนไทยอ่านหนังสือเฉลี่ยปีละ 2 เล่ม ในขณะที่คนเวียดนามอ่านปีละ 60 เล่ม และสิงค์โปร์อ่าน 45 เล่ม ซึ่งถือว่าสัดส่วนที่สูงมากเมื่อเทียบกับคนไทย “คำถามหนึ่งที่ตามมาก็คือ ทำไมคนไทยจึงอ่านน้อย?” จากการสำรวจกลุ่มประชากรไทยตั้งแต่ 6 ปี ขึ้นไป พบว่า กลุ่มวัยเด็กอายุ 6-14 ปี และกลุ่มเยาวชนอายุ 15-24 ปี ใช้เวลาไปกับการดูโทรทัศน์มากเป็นอันดับหนึ่ง สาเหตุรองลงมา คือ ไม่ชอบอ่าน ข้อมูลนี้สะท้อนว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้เด็กไทยไม่รักการอ่านมาจากพฤติกรรมติดโทรทัศน์และการไม่ปลูกนิสัยรักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้, 2557: 7-8)ถึงแม้ว่าผลการสำรวจการอ่านของ สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2558, 1)ในปี 2558 พบว่า อัตราการอ่านนอกเวลาเรียนของเด็กเล็กที่อ่านประมาณ 2.7 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 60.2 เมื่อเปรียบเทียบกับการสำรวจที่ผ่านมา พบว่า อัตราการอ่านของเด็กเล็กในปี 2556 มีร้อยละ 58.9 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็นร้อยละ 60.2 การปลูกฝังวัฒนธรรมการอ่านตั้งแต่เด็กเล็ก คือ วิธีการบ่มเพาะนิสัยรักการอ่านให้แก่เยาวชนและเรื่องนี้ยังเป็น “ช่องว่าง” ที่ยังรอการเติมเต็มอีกมาก หากเราจะก้าวไปสู่ “สังคมแห่งการเรียนรู้” และปฏิรูปการศึกษาให้เกิดผลกับผู้เรียนอย่างแท้จริง (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้, 2557 : 9)

การส่งเสริมการอ่านต้องเกิดจากความคิดที่ตระหนักถึงความสำคัญของอ่านที่มีผลให้คนอ่านเกิดการเรียนรู้ ซึ่งจะต้องประกอบไปด้วยการใช้ประสาทสัมผัสของตนเองเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ คือ ตาได้ดู หูได้ฟังในสิ่งที่สร้างความพึงพอใจด้วย จึงจะประทับใจจนสร้างสมการอ่านจนเป็นนิสัยที่ดี สอดคล้องกับคติธรรมที่เรียกว่า หัวใจนักปราชญ์ ที่กล่าวว่า การเรียนที่ดีจะต้องอาศัย สุ จิ ปุ ลิ คือ ฟัง คิด ถาม เขียนที่รวมความถึงการอ่านด้วย แสดงถึงความสำคัญของการใช้ตา หู สมองและความคิด เมื่อได้รับการกระตุ้นจากกิจกรรมที่จัดง่าย สวยงาม ชวนให้ดู ให้ฟัง เร้าให้เกิดความคิด สร้างความประทับใจให้จดจำ ก่อให้เกิดความสงสัยใคร่รู้ จนติดตามเรื่องราวนำไปสู่การอ่านต่อไปเพราะการอ่านเป็นสิ่งที่มนุษย์เราสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อตอบสนองความอยากรู้เรื่องราวสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตและอยู่รอบๆ ตัวเราเองและมีผู้บันทึกไว้ด้วยตัวหนังสือในภาษาที่เผ่าพันธุ์นั้นๆ ประดิษฐ์ขึ้นใช้สื่อสาร เมื่อมีภาษาจึงเกิดการถ่ายทอดด้วยการใช้ขีดเขียน บันทึกและสอนจากรุ่นสู่รุ่นต่อๆ ไป แต่บางคนเรียนอ่านยาก จำเป็นต้องอาศัยการแนะนำ สั่งสอน ด้วยกลวิธีที่หลากหลาย รวมทั้งต้องฝึกฝนตนเองด้วยให้ได้

รับรสของการอ่าน เห็นประโยชน์ที่เกิดจากอ่าน จึงต้องมีการสร้างกิจกรรมการอ่านให้เกิดขึ้น (บุบผา เรืองรอง, ม.ป.ป.: ออนไลน์) ซึ่งการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านจะช่วยให้เด็กสนใจและเห็นความสำคัญของการอ่าน ศรีรัตน์ เจิงกลิ่นจันทร์ (2542, 55-56) ได้เสนอรูปแบบของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านว่าควร เป็นกิจกรรมที่เร้าโสตประสาท ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ดึงดูดหรือชวนให้ฟังโดยการใช้เสียงและคำพูดเป็นหลัก กิจกรรมที่ดึงดูดหรือชวนให้ดู หรือกิจกรรมที่ชวนให้ฟังและดูไปพร้อมๆ กันโดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ควรมีจุดประสงค์ (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542, 93) ดังต่อไปนี้

1) เร้าความสนใจ เช่น การจัดนิทรรศการที่ดึงดูดความสนใจ การตอบปัญหา มีรางวัลต่างๆ การใช้สื่อเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาช่วย

2) เพื่อแนะนำชักชวนให้เกิดความพยายามที่จะอ่านให้แตกฉาน สามารถนำความรู้จากหนังสือไปใช้ประโยชน์ เกิดความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ดีขึ้น

3) เพื่อกระตุ้นแนะนำให้อยากรู้ อยากอ่านหนังสือหลายอย่าง เปิดความคิดให้กว้างให้มีการอ่านอย่างต่อเนื่องจนเป็นนิสัย พัฒนาการอ่านจนถึงขั้นที่สามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้

4) เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีจูงใจในการอ่าน ซึ่งรูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านต้องสามารถดึงดูดความสนใจทางประสาทสัมผัสอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกัน

ด้วยเหตุผลต่างๆ ดังกล่าวผู้วิจัยจึง สนใจที่จะนำสื่อนิทานส่งเสริมการอ่าน โดยหวังว่าสื่อดังกล่าวจะเป็นสื่อที่สามารถสร้างแรงจูงใจ สร้างจิตสำนึก ก่อเกิดพลังแห่งการเปลี่ยนแปลงความรู้สึก พฤติกรรม ความศรัทธา ความเชื่อมั่น รวมถึงการปรับเปลี่ยนนิสัยในการอ่านได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กวัยอนุบาล หรือ ปฐมวัย ซึ่งนิทานเป็นสื่อที่สำคัญอย่างยิ่งในการที่จะก่อให้เกิดการซึมซับในหลากหลายด้านที่จะเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับเด็ก เพื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในวันข้างหน้า อีกทั้งในปัจจุบันสื่อมัลติมีเดียได้เข้ามามีบทบาทมากขึ้นในวงการศึกษา สื่อมัลติมีเดียได้นำมาใช้เพื่อการเรียนการสอนได้หลายรูปแบบทั้งในลักษณะแผ่นซีดีรอม หรืออาจใช้ในลักษณะห้องปฏิบัติการเฉพาะก็ได้ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า สื่อมัลติมีเดียจะกลายมาเป็นเครื่องมือที่สำคัญทางการศึกษาในอนาคต ทั้งนี้เพราะสื่อมัลติมีเดียสามารถนำเสนอได้ทั้ง เสียง ข้อความ ภาพเคลื่อนไหว ดนตรี กราฟิก ภาพถ่ายวัสดุตีพิมพ์ ภาพยนตร์ และวีดิทัศน์ ทำให้ผู้ใช้มีความสะดวกในการใช้งาน สร้างสรรค์งาน ทำให้บทบาทของสื่อมัลติมีเดียมีมากขึ้น มีการนำสื่อมัลติมีเดีย มาประยุกต์ใช้กับงานต่างๆ มากมายเช่น การถ่ายทอดความรู้ การนำเสนอข้อมูล การประชาสัมพันธ์ การเรียนการสอน การทำกิจกรรมต่างๆเป็นต้น

ซึ่งการเล่านิทานด้วยสื่อมัลติมีเดีย จะเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ อารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ ทัศนคติ และค่านิยมที่เหมาะสมสำหรับเด็ก ช่วยให้เด็กปรับตัวและเตรียมรับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้การเล่านิทานด้วยสื่อมัลติมีเดียสามารถสร้างสรรค์ได้หลายรูปแบบ ซึ่งสื่อนิทานมัลติมีเดียรูปแบบการทำแอนิเมชั่น (Animation) แบบสตอปโมชั่น (Stop Motion)ก็เป็นอีกสื่อสร้างสรรค์หนึ่งที่น่าสนใจ ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน เนื่องจากเป็นการสร้างภาพเคลื่อนไหวโดยการฉายภาพนิ่งหลายๆภาพต่อเนื่องกันด้วยความเร็วสูง ใช้เทคนิคการวาดหรือถ่ายภาพแต่ละลักษณะของหุ่นจำลองที่ค่อยๆขยับจะเรียกว่าภาพเคลื่อนไหวแบบการเคลื่อนที่หยุด หรือการวาง

เรียงสิ่งของแล้วนำออกมาเป็นเรื่องราวของภาพเคลื่อนไหวนั่นเอง

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียมาใช้ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานครโดยหวังว่าสื่อนิทานมัลติมีเดียจะเป็นวิธีการอีกรูปแบบหนึ่งในการปลูกฝังให้เยาวชนรักการอ่านเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างสื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร ก่อนและหลังใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่าน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร มีประชากรรวมทั้งสิ้น 80 คน จำนวน 3 ห้องเรียน โดยแบ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 จำวน 27 คน นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 26 คน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 จำวน 27 คน

ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จากนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 26 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมล

2.1สื่อนิทานมัลติมีเดีย เรื่อง เด็กชายชอบอ่าน เพื่อทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน โดยมีวิธีในการสือนิทานมัลติมีเดีย ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

1) สร้างสื่อนิทานมัลติมีเดีย ด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1) แต่งเนื้อเรื่องนิทาน เรื่อง เด็กชายชอบอ่าน

1.2) วาดสตอรี่บอร์ด

1.3) วาดตัวละคร ฉากต่างๆ และสร้างภาพเคลื่อนไหว ด้วยโปรแกรม Adobe Illustrator

1.4) ตัดต่อวีดิโอ บันทึกเสียงและบทบรรยาย ด้วยประแกรม Final cut pro

2)ตรวจสอบคุณภาพของสื่อนิทานมัลติมีเดีย เรื่อง เด็กชายชอบอ่าน โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่าน

3)ปรับปรุงสื่อนิทานมัลติมีเดียให้สมบูรณ์ แก้ไขข้อบกพร่องที่ได้จากผลการวิเคราะห์คุณภาพของสื่อนิทานมัลติมีเดีย และตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา

4)นำสื่อนิทานมัลติมีเดียที่มีการแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมอีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปทำกิจกรรมส่งเสรมการอ่าน

2.2 แบบสอบถามพฤติกรรมการอ่าน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ศึกษาหลักทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อนำมาสร้างเป็นแบบสอบถาม

2) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) อยู่ที่ระดับ 86.41

3) นำแบบสอบถามที่ปรับแก้ไขสมบูรณ์แล้ว นำไปจัดเก็บรวบรวมกับกลุ่มตัวอย่าง

3.การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามพฤติกรรมการอ่าน กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อวัดพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนก่อนทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่านด้วยสื่อนิทานมัลติมีเดีย

2) จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน โดยนำสื่อนิทานมัลติมีเดีย เรื่อง เด็กชายชอบอ่าน กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 3 วัน คือ วันจันทร์, วันพุธ และวันศุกร์ โดยใช้ระยะเวลา วันละ 30 นาที รวมแล้ว 1 ชั่วโมง 30 นาที

3) เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามพฤติกรรมการอ่าน กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร อีกครั้งด้วยแบบสอบถามชุดเดิมเพื่อวัดพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนหลังทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่านด้วยสื่อนิทานมัลติมีเดีย

4)นำแบบสอบถามพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานครมาวิเคราะห์ด้วย สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนประชาภิบาลก่อนและหลักการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่าน ด้วยสถิติ T-test

4. ผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง การสร้างสื่อนิทานมัลติมีเดีย ส่งเสริมการอ่าน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร มีดังต่อนี้

ตาราง 1 *ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม*

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	16	61.54
ชาย	10	38.46
รวม	**26**	**100.00**
ผลการเรียนในรายวิชาภาษาไทย		
เกรดต่ำกว่า 2.00	2	7.70
เกรดเฉลี่ย 2.01 – 2.50	5	19.23
เกรดเฉลี่ย 2.51 – 3.00	2	7.70
เกรดเฉลี่ย 3.01 – 3.51	4	15.37
เกรดเฉลี่ย 3.51 เป็นต้นไป	13	50.00
รวม	**26**	**100.00**

จากตาราง1ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ส่วนมากเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.54 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 38.46 ตามลำดับ ผลการเรียนในรายวิชาภาษาไทย ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ย 3.51 เป็นต้นไป คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาเกรดเฉลี่ย 2.01-2.50 คิดเป็นร้อยละ 19.23 และเกรดเฉลี่ย 3.01-3.51 คิดเป็นร้อยละ 15.31 ตามลำดับ

ตาราง 2 *ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านในภาพรวม ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานครก่อนและหลังทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่านด้วยสื่อนิทานมัลติมีเดีย*

พฤติกรรมการอ่านในภาพรวม	ก่อนทำกิจกรรม			หลังทำกิจกรรม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านวัตถุประสงค์ในการอ่าน	3.77	0.86	มาก	4.15	0.57	มาก
ด้านสาเหตุการอ่าน	3.30	0.58	ปานกลาง	3.76	0.58	มาก
ด้านสถานที่	3.12	0.73	ปานกลาง	3.55	0.69	มาก
ด้านเวลาในการอ่าน	2.83	0.75	ปานกลาง	3.16	0.86	ปานกลาง
ด้านความถี่ของการอ่าน	2.49	0.43	น้อย	2.85	0.69	ปานกลาง
รวม	**3.10**	**0.49**	**ปานกลาง**	**3.49**	**0.43**	**มาก**

จากตาราง 2 ระดับพฤติกรรมการอ่าน ในภาพรวม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร ก่อนการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่าน มีพฤติกรรมการอ่านในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=3.10) และหลังการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.49) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวัตถุประสงค์ในการอ่าน พฤติกรรมการอ่านก่อนการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$=3.77) หลังการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับมาก($\bar{X}$=4.15)ด้านสาเหตุการอ่านพฤติกรรมการอ่านก่อนการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=3.30)หลังการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับมาก($\bar{X}$=3.46) ด้านสถานที่พฤติกรรมการอ่านก่อนการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X}$ =3.12)หลังการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับมาก($\bar{X}$=3.55)ด้านเวลาในการอ่าน พฤติกรรมการอ่านก่อนการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=2.83) และหลังการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$=3.16) และด้านความถี่ พฤติกรรมการอ่านก่อนการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$=2.49) และหลังการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X}$=2.85)

ตาราง 3 *เปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านในภาพรวมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร ก่อนและหลักการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่าน*

(n=26)

พฤติกรรมการอ่านในภาพรวม	$\bar{x}$	S.D.	t	p-valve
ก่อนการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดีย	3.10	0.49	2.983*	0.006
หลังการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดีย	3.49	0.43		

จากตาราง 3 พบว่า เปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านในภาพรวมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม พบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการอ่านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่า พฤติกรรมการอ่านก่อนการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ =3.10) และหลังการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ =3.49)

สรุปผล

สรุปผลข้อมูลการสร้างสื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

1. สร้างสื่อนิทานมัลติมีเดียเรื่อง เด็กชายชอบอ่าน สำหรับส่งเสริมการอ่านนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร

2. ระดับพฤติกรรมในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร ก่อนการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่าน มีพฤติกรรมการอ่านในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และหลังการใช้สื่อนิเทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการอ่านก่อนการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับมาก และหลังการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับมาก เท่ากัน คือ ด้านวัตถุประสงค์ในการอ่าน พฤติกรรมการอ่านก่อนการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง และหลังจากใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านสาเหตุการอ่าน และด้านสถานที่ พฤติกรรมการอ่านก่อนการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับน้อย และหลักจากการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความถี่ของการอ่าน

3. เปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่าน ก่อนและหลัง การใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม พบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการอ่านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

สามารถอธิปรายผลการสร้างสื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร ในประเด็นที่น่าสนใจ ดังต่อไปนี้

พฤติกรรมกรรมการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล ก่อนการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่าน มีพฤติกรรมการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง และหลังการใช้สื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่านมีพฤติกรรมการอ่านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่นักเรียนได้รับชมสื่อนิทานมัลติมีเดียซ้ำๆ จะช่วยกระตุ้นจิตสำนึกรักการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประชาภิบาล สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บุบผา เรืองรอง (ม.ป.ป.: ออนไลน์) การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านจะมีประโยชน์ ดังนี้ เร้าใจ จูงใจให้เด็กสนใจอยากอ่าน เห็นความจำเป็นที่ต้องอ่าน และพยายามที่จะอ่านจนแตกฉาน เพื่อที่จะได้รู้เรื่องราวที่มีความรู้ มีความสนุกในหนังสือที่เด็กได้ไปรู้ไปเห็นจากกิจกรรมที่จัด เด็กที่ได้ร่วมกิจกรรมการส่งเสริมการอ่านจะเกิดความรู้สึกได้ว่า ความพยายามที่จะอ่าน และการอ่านหนังสือนั้นมีคุณค่า เพราะเปิดโลกความคิดให้กว้าง เป็นอิสระที่จะรู้ได้ด้วยตนเองไม่ต้องพึ่งผู้อื่น เมื่อเด็กได้อ่านหนังสือเหมือนเขาได้สื่อสารกับผู้อื่น ผู้เขียนใช้ตัวหนังสือเป็นตัวกลางเชื่อมโยงมาสู่ผู้อ่าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุณี การี (2555: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของเด็กที่เป็นสมาชิกอุทยานการเรียนรู้ยะลา พบว่า สื่อที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่เด็กมีความต้องการในระดับมากที่สุด และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ภาพยนตร์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในการส่งเสริมการอ่านนั้นเด็กๆ มีความสนใจ สื่อที่มีภาพเคลื่อนไหว และเสียง ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นให้เด็กเกิดจิตนาการและเป็นการส่งเสริมการอ่านที่ได้ผล แต่แตกต่างกับผลงานวิจัยของ พงศ์ฐิติ พัสอ่อง (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การใช้สื่อสภาพจริงในการส่งเสริมการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อสภาพจริงส่งเสริมการอ่านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านด้วยสื่อนิทานมัลติมีเดียส่งเสริมการอ่าน เป็นเพียงส่วนหนึ่งของกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งถ้าต้องการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดนิสัยรักการอ่านเพิ่มขึ้น ควรมีการจัดกิจกรรมอื่นๆ รวมด้วย และจัดอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนเกิดจิตสำนึกและเห็นความสำคัญของการอ่านอย่างแท้จริง

2. จากการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านด้วยสื่อนิทานมัลติมีเดีย ส่งผลให้พฤติกรรมการอ่านไปในทิศทางที่ดีขึ้น ย่อมแสดงให้เห็นว่าในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านนั้น ควรเน้นกิจกรรมที่ให้เห็นทั้งภาพ เสียง มีเรื่องราวที่น่าประทับใจ และน่าจดจำ ที่ก่อให้เกิดจินตนาการในใจของเด็ก ซึ่งเป็นวิธีการส่งเสริมการอ่านที่ได้ผล

เอกสารอ้างอิง

จารุณี การี. (2555). “**ความต้องการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของเด็กที่เป็นสมาชิกอุทยานการเรียนรู้ยะลา**.” วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์. คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). **เทคนิคการอ่าน**. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาคาร

บุบผา เรืองรอง. (ม.ป.ป.).กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน.เข้าถึงจาก:http://taamkru.com/th/กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน/

พงศ์ฐิติ พัสอ่อง. (2551). “**การใช้สื่อสภาพจริงในการส่งเสริมการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**.” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วรรณี โสมประยูร. (2539). ก**ารพัฒนาทักษะการเขียนประดับประถมศึกษา (2) ในเอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย หน่วยที่ 9**. นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ศรีรัตน์ เจิงกลิ่นจันทร์. (2542). **การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2558). **ข้อมูลสถิติการอ่าน 2558**. กรุงเทพฯ : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้. (2557). **รักการอ่านฐานสังคมเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้.

การพัฒนารูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย

ทัศนีย์ นาคุณทรง[1] / ประสพสุข ฤทธิเดช[2] /
สุชาดา หวังสิทธิเดช[3] / บงกชรัตน์ ศุภเกษร[4] / วารินทิพย์ ศรีกุลา[5]
[1-5] อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อีเมล : thatsanee4938@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาการดูแลอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย 2) พัฒนารูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย 3) ติดตามผลการใช้รูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย การวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและการดูแลอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย ดำเนินการโดยศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและการดูแลอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย โดยสอบถามผู้ปกครองเด็กปฐมวัย จำนวน 250 คน พบว่า สภาพและปัญหาการดูแลอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่าระดับปฏิบัติการดูแลอาหารสำหรับเด็กปฐมวัยด้านโภชนาการ ด้านการประกอบอาหาร และพฤติกรรมการบริโภคอาหารของลูก ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ส่งเสริมให้ลูกดื่มนมเพื่อบำรุงร่างกาย ($\overline{X}$ =4.72) ให้ลูกดื่มน้ำสะอาดทุกวัน ($\overline{X}$ =4.54) ให้ลูกรับประทานอาหารด้วยตนเอง ($\overline{X}$ =4.43) ให้ลูกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ เหมาะสมกับวัย ($\overline{X}$ =4.37) และสอนและเป็นแบบอย่างในเรื่องมารยาทในการรับประทานอาหาร ($\overline{X}$ =4.19) ส่วนอันดับที่น้อยที่สุดคือ พาลูกรับประทานอาหารจานด่วน หรือเข้าร้านสะดวกซื้ออยู่เสมอ ($\overline{X}$ =2.88) อนุญาตให้ลูกรับประทานอาหารในขณะดูทีวีหรือเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ($\overline{X}$ =2.97) ประกอบอาหารด้วยวัตถุดิบพื้นบ้าน เช่น กุ้ง หอย ปู ปลา ผักที่อยู่ในพื้นบ้าน ปลาร้า เป็นต้น ให้ลูกรับประทานทุกวัน ($\overline{X}$ =2.99) ลูกชอบอาหารที่มีไขมันสูง เช่น ไก่ทอด แฮมเบอเกอร์ ข้าวขาหมู ข้าวมันไก่ ($\overline{X}$ =3.10) และลูกรับประทานอาหารที่ทำจากแป้ง และติดรสหวานมาก ($\overline{X}$ =3.12)

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่ารูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย ประกอบด้วย วัตถุดิบอาหารพื้นบ้านอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย เครื่องปรุงอาหาร เครื่องแกง และประเภทอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย

ระยะที่ 3 ติดตามผลการใช้รูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย โดยนำรูปแบบที่ได้ไปจัดอบรมให้กับผู้ปกครองเด็กปฐมวัย จำนวน 25 คน และติดตามผล พบว่าอาหารพื้นบ้านรูปแบบที่เด็กชอบรับประทานมากที่สุด ได้แก่ อาหารประเภทแกง ทอด อ่อม ปิ้งย่าง หมก อาหารพื้นบ้านที่ผู้ปกครองทำแล้วเด็กชอบรับประทานมาก และต้องทำให้อีก ได้แก่ อ่อมปลาดุก อ่อมไก่ แกงไก่

บ้าน แกงหอย แกงเห็ด หมกปลา,หมกไข่ปลา ต้มไก่ ปลาต้มในน้ำปลาร้า อาหารพื้นบ้านที่ทำแล้วเด็กไม่ชอบรับประทาน ได้แก่ อาหารประเภทปิ้งย่าง เพราะแข็ง เคี้ยวยากและไม่มีน้ำ วัตถุดิบพื้นบ้านที่นิยมนำมาประกอบเป็นอาหารบ่อยๆ และเด็กรับประทานได้ และชอบรับประทานได้แก่ ไก่บ้าน ปลาตามธรรมชาติ ผักพื้นบ้านต่างๆที่ปลูกเองที่บ้าน เช่นตำลึง บวบ ไข่เป็ด ไข่ไก่ เห็ดต่างๆ ไข่มดแดง หอยขม แมลงต่างๆ ข้อดีของการทำอาหารพื้นบ้านอีสานให้เด็กรับประทาน ได้แก่ ไม่ต้องปรุงอาหารแบบใหม่ให้เด็ก สามารถนำอาหารที่ทำให้ผู้ใหญ่มาทำให้เด็กรับประทานได้เลย เพียงแต่ปรุงให้รสชาติอ่อนๆ เครื่องปรุงก็มีอยู่ในท้องถิ่นไม่ต้องซื้อหา และเด็กรับประทานได้เยอะกว่าอาหารทั่วไป ส่วนข้อเสีย ได้แก่ หน้าตา สีสันของอาหารพื้นบ้านดูไม่น่ารับประทาน ไม่ดึงดูดความสนใจให้เด็กรับประทาน เช่น แกงอ่อม ห่อหมก เป็นต้น และอาหารบางอย่างเด็กรับประทานยากต้องให้ผู้ปกครองป้อน เช่น อาหารประเภทปลา เพราะมีก้าง หรือเผ็ด

คำสำคัญ : รูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสาน เด็กปฐมวัย

Developing an I-san Traditional Food Consumption Model for Early Childhood

Thatsanee Nakunsong[1] / Prasosook Rithidetch[2] / Suchada Wangsithiaetch[3] / Bongkotchrat Suphakesorn[4] / Warintip Saikura[5]

[1-5] Lecturer, Faculty of Education, Rajabhat Mahasarakham University.

E-mail : thatsanee4938@gmail.com

Abstract

The objectives of this research were 1) to analyze the current conditions and problems of foods for early childhood, to develop an I-sarn traditional food consumption model for early childhood, and to evaluate the model of food consumption for early childhood. The research methodology consisted of three phases:

Phase 1 : Analysis of needs and conditions of food consumption.

Phase 1 focused on analyzing current problems and needs of early childhood for food consumption by 250 parents for asked. The documentary study was used for phase 1. The study showed that the overall level of food consumption management for early childhood regarding nutrition, cooking, and consumption behavior of children was at the highest level. Four high rated items of the food consumption were milk drinking promotion ($\overline{X}$ = 4.72), clean drinking water ($\overline{X}$ = 4.54), self-food consumption ($\overline{X}$ = 4.43), nutritious food ($\overline{X}$ = 4.37) and As the master model and teach about dining etiquette. Four least rated items of the food consumption were fast food consumption ($\overline{X}$ = 2.88), eating food while watching television or playing computer games ($\overline{X}$ = 2.97), eating local foods ($\overline{X}$ = 2.99), Son like foods have high fat such as fried chicken, hamburgers, boiled pork leg with rice and boiled chicken with rice ($\overline{X}$ =3.10) and flour and sweet ($\overline{X}$ = 3.12).

Phase 2: Design and development of an I-sarn traditional food consumption model.

The study revealed that the foods for early childhood were composed of local food supplies, ingredients, spices and I-sarn foods for early childhood.

Phase 3 : Implementation of the food consumption model.

The Model was to provide training and follow up for 25 parents. The research findings showed that the most favorite kinds of I-sarn foods for early childhood were curry, fried food, I-sarn traditional curry, roasted food, steamed food with curry paste. They were catfish I-sarn curry, chicken Isarn curry, domestic chicken curry, shell curry, mushroom curry, steamed fish with curry paste, steamed roe of fish and fish curry with fermented fish. The least favorite kinds of I-sarn foods for early childhood were roasted foods because the food was tough and hard to chew. The most local food supplies were domestic chicken, fresh water fish, and vegetables from their garden. The foods were Coccinia Grandis, eggs, mushroom, ants' egg, shell, and insects. The advantage of Isarn foods was making food without modern styled cook, food with different taste for both adults and children, spices available in the communities and a great deal of food consumption. However, the disadvantage of I-sarn food was colorless food, and difficulties in consuming such as fish with bone and spicy foods.

Keywords : I-san Traditional Food Consumption Model, Early Childhood

บทนำ

เด็กปฐมวัย ถือเป็นช่วงทองของชีวิต การเจริญเติบโตในช่วงนี้ถือว่ามีบทบาทสำคัญที่จะส่งผลให้เด็กมีร่างกายเจริญเติบโต มีความเฉลียวฉลาด และมีพัฒนาการการเรียนรู้ที่เต็มศักยภาพ การได้รับอาหารที่มีคุณภาพเพียงพอ จึงมีความสำคัญยิ่ง หากได้รับอาหารไม่เพียงพอ ภาวะโภชนาการบกพร่องจะนำไปสู่การชะงักงันของการเจริญเติบโตร่างกายแคระแกรนภูมิคุ้มกันบกพร่องทำให้เจ็บป่วยบ่อยหากเด็กได้รับสารอาหารไม่เพียงพอจะกลายเป็นผู้ใหญ่ที่ขาดคุณภาพที่สำคัญยิ่งคือมีผลกระทบต่อสติปัญญาและความสามารถในการเรียนรู้ของเด็กอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการเหมาะสมตามความต้องการของเด็กจะส่งเสริมให้เด็กมีการเจริญเติบโตตามวัยได้ ปัจจุบันเศรษฐกิจและสังคมไทยอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงส่งผลกระทบต่อโครงสร้างของครอบครัว ทำให้มีครอบครัวเดี่ยวเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งเขตเมืองและชนบท พ่อแม่ออกไปทำงานนอกบ้าน ทิ้งลูกไว้ให้อยู่ในความดูแลของผู้อื่นโดยเฉพาะกลุ่มเด็กปฐมวัยเป็นกลุ่มที่สมควรได้รับการคุ้มครองเรื่อง การได้รับสารอาหารที่มีคุณค่าและปลอดภัยต่อการบริโภคมากกว่าเด็กกลุ่มอื่น แต่สภาพปัจจุบันที่เป็นอยู่เด็กกลุ่มนี้มีความเสี่ยงต่อการบริโภคอาหารอันเนื่องมาจากเหตุหลายประการที่สำคัญคือ การเสี่ยงต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์อาหารตามอิทธิพลของการโฆษณา ผลิตภัณฑ์อาหารที่มีสิ่งล่อใจ จากอาหารที่ไม่มีคุณค่าทางโภชนาการจะทำให้เกิดผลกระทบที่รุนแรงต่อการพัฒนาการเจริญเติบโตทั้งร่างกายและสมองของเด็ก (กรมอนามัย, มปป : คำนำ)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวส่งผลให้เด็กจำนวนมากยังมีพัฒนาการไม่สมวัยและไม่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการ มีครอบครัวไทยเพียงร้อยละ 58 ได้รับประทานเกลือที่มีสารไอโอดีนโดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอัตราเพียงร้อยละ 34 เท่านั้น และประมาณร้อยละ 20 ของทารกแรกเกิดทั้งหมดที่เกิดในประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2550-2551 มีภาวะพร่องไทรอยด์ฮอร์โมน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2555 : 18)

อาหารพื้นบ้านอีสานสามารถนำมาได้จากหลายแหล่งในท้องถิ่น เช่น แหล่งน้ำตามธรรมชาติ ป่าชุมชน หรือพืชผักสวนครัว ซึ่งสามารถหาง่ายและราคาประหยัด ปัจจุบันอาหารพื้นบ้านอีสานเป็นที่นิยมรับประทานกันมากขึ้นไม่เฉพาะแต่ในภาคอีสานและคนอีสานเท่านั้น ทั้งนี้เพราะอาหารพื้นบ้านอีสานมีรสชาติที่อร่อยเป็นเอกลักษณ์ มีคุณค่าทางยาและปลอดสารพิษ (สุวรรณา ฝ่ายไทย. 2554 : 54) นอกจากนี้อาหารพื้นบ้านอีสานยังมีทุกฤดูกาล สามารถนำมาประกอบอาหารได้ทั้งที่เป็นพืช สัตว์น้ำ สัตว์บก และแมลงต่างๆ เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้พัฒนารูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัยขึ้น โดยอาศัยอาหารพื้นบ้านที่มีคุณภาพในท้องถิ่น มีคุณค่าทางโภชนาการสูง เพื่อเด็กจะได้สารอาหารครบตามความต้องการของร่างกาย และเป็นแนวทางสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครอง ครูและผู้มีหน้าที่ประกอบอาหารทั้งภาครัฐ เอกชน และครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดเตรียมอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยให้เจริญเป็นผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพและจิตใจที่สมบูรณ์เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดูแลอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย
2. เพื่อพัฒนารูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย
3. เพื่อติดตามผลการใช้รูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย ได้แก่ ผู้ดูแลเด็ก จากศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม บึงกาฬ บุรีรัมย์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด เลย สกลนคร สุรินทร์ หนองคาย หนองบัวลำภู อุดรธานี และเป็นผู้ปกครองเด็กปฐมวัย ซึ่งกำลังศึกษาในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ตามโครงการความร่วมมือระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 250 คน เพื่อจะได้ทราบรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย

กลุ่มที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อพัฒนารูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย ได้แก่ ผู้ดูแลเด็ก และเป็นผู้ปกครองเด็กปฐมวัย ซึ่งกำลังศึกษาในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ตามโครงการความร่วมมือระหว่างกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน 25 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากให้ความร่วมมือ และมีความพร้อมในการเลี้ยงดูลูกด้วยอาหารพื้นบ้านอีสาน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามสภาพปัญหาและการดูแลอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย
2. รูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย
3. แบบติดตามการใช้รูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย

3. ขั้นตอนการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหาและการดูแลอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย

ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาและการดูแลอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย สุขภาพอนามัยเด็ก อาหารสำหรับเด็กปฐมวัย โดยการศึกษาวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น มาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย จิตวิทยาพัฒนาการและการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย การสุขภาพอนามัยเด็ก อาหารสำหรับ

เด็กปฐมวัย เป็นต้น จากนั้น

1) นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนในข้อ 1 มาจัดทำแบบสอบถามโดยระบุองค์ประกอบและลักษณะย่อยของการดูแลอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย

2) นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างหัวข้อการฝึกอบรมกับวัตถุประสงค์ (IOC: Item Objective Congruence) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.90

3) หลังจากปรับปรุงแบบสอบถามแล้วนำไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 250 คน เพื่อหาระดับปฏิบัติการดูแลอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย

1) นำข้อมูลที่ได้จากระยะที่ 1 ไปใช้เป็นกรอบในการพัฒนารูปแบบและยกร่างรูปแบบอาหารฯ ขึ้น

2) นำรูปแบบอาหารฯ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ตรวจสอบความเหมาะสมและถูกต้องก่อนไปทดลองใช้

ระยะที่ 3 ติดตามผลการใช้รูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย

1) นำรูปแบบอาหารฯ ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาจัดอบรมให้กับผู้ปกครอง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน

2) อบรมผู้ปกครองด้วยคู่มือ อาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย

3) หลังการอบรมผู้ปกครองที่ผ่านการอบรมนำรูปแบบอาหารฯไปใช้กับบุตรหลานของตนเองเป็นเวลา 1 เดือน

4) หลังการอบรม 1 เดือน ติดตามผลการนำเอารูปแบบอาหารฯ ไปใช้โดยตอบแบบสอบถาม และข้อมูลจาก Facebook ชื่อกลุ่ม “อาหารพื้นบ้านสำหรับเด็กปฐมวัย”

5) นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูล

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าร้อยละ วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และวิเคราะห์หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. ผลการวิจัย

1) สภาพและปัญหาการดูแลอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่าระดับปฏิบัติการดูแลอาหารสำหรับเด็กปฐมวัยด้านโภชนาการ ด้านการประกอบอาหาร และพฤติกรรมการบริโภคอาหารของลูก ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ส่งเสริมให้ลูกดื่มนมเพื่อบำรุงร่างกาย ($\bar{X}$ =4.72) ให้ลูกดื่มน้ำสะอาดทุกวัน ($\bar{X}$ =4.54) ให้ลูกรับประทานอาหารด้วยตนเอง ($\bar{X}$ =4.43) ให้ลูกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ เหมาะสมกับวัย ($\bar{X}$ =4.37) และสอนและเป็นแบบอย่างในเรื่องมารยาทในการรับประทานอาหาร ($\bar{X}$ =4.19) ส่วนอันดับที่น้อยที่สุดคือ พาลูกรับประทานอาหารจานด่วน หรือเข้าร้านสะดวกซื้ออยู่เสมอ ($\bar{X}$ =2.88) อนุญาตให้ลูกรับประทานอาหารในขณะดูทีวีหรือเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ($\bar{X}$ =2.97) ประกอบอาหารด้วยวัตถุดิบพื้นบ้าน เช่น กุ้ง หอย ปู ปลา ผักที่อยู่ในพื้นบ้าน ปลาร้า เป็นต้น ให้ลูกรับประทานทุกวัน

($\bar{X}$ =2.99) ลูกชอบอาหารที่มีไขมันสูง เช่น ไก่ทอด แฮมเบอเกอร์ ข้าวขาหมู ข้าวมันไก่ ($\bar{X}$ =3.10) และลูกรับประทานอาหารที่ทำจากแป้ง และติดรสหวานมาก ($\bar{X}$ =3.12)

2) รูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสาน ประกอบด้วย วัตถุดิบอาหารพื้นบ้านอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย เครื่องปรุงอาหาร เครื่องแกง และประเภทอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย

3) ผลการติดตามการใช้รูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า

3.1 อาหารพื้นบ้านรูปแบบที่เด็กชอบรับประทานมากที่สุด ได้แก่ อาหารประเภทแกง ทอด อ่อม ปิ้งย่าง หมก อาหารพื้นบ้านที่ผู้ปกครองทำแล้วเด็กชอบรับประทานมาก และต้องทำให้อีก ได้แก่ อ่อมปลาดุก อ่อมไก่ แกงไก่บ้าน แกงหอย แกงเห็ด หมกปลา,หมกไข่ปลา ต้มไก่ ปลาต้มในน้ำปลาร้า อาหารพื้นบ้านที่ทำแล้วเด็กไม่ชอบรับประทาน ได้แก่ อาหารประเภทปิ้งย่าง เพราะแข็ง เคี้ยวยากและไม่มีน้ำ วัตถุดิบพื้นบ้านที่นิยมนำมาประกอบเป็นอาหารบ่อยๆ และเด็กทานได้ และชอบรับประทานได้แก่ ไก่บ้าน ปลาตามธรรมชาติ ผักพื้นบ้านต่างๆที่ปลูกเองที่บ้าน เช่นตำลึง บวบ ไข่เป็ด ไข่ไก่ เห็ดต่างๆ ไข่มดแดง หอยขม แมลงต่างๆ ข้อดีของการทำอาหารพื้นบ้านอีสานให้เด็กรับประทานได้แก่ ไม่ต้องปรุงอาหารแบบใหม่ให้เด็ก สามารถนำอาหารที่ทำให้ผู้ใหญ่มาทำให้เด็กรับประทานได้เลย เพียงแต่ปรุงให้รสชาติอ่อนๆ เครื่องปรุงก็มีอยู่ในท้องถิ่นไม่ต้องซื้อหา และเด็กรับประทานได้เยอะกว่าอาหารทั่วไป ส่วนข้อเสีย ได้แก่ หน้าตา สีสันของอาหารพื้นบ้านดูไม่น่าทาน ไม่ดึงดูดความสนใจให้เด็กรับประทานเช่น แกงอ่อม ห่อหมก เป็นต้น และอาหารบางอย่างเด็กรับประทานยากต้องให้ผู้ปกครองป้อน เช่น อาหารประเภทปลา เพราะมีก้าง หรือเผ็ด

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพและปัญหาการดูแลอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่าผู้ปกครองปฏิบัติเป็นอย่างดีในด้านการส่งเสริมให้ลูกดื่มนมเพื่อบำรุงร่างกาย การให้ลูกดื่มน้ำสะอาดทุกวัน การให้ลูกรับประทานอาหารด้วยตนเอง การให้ลูกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ เหมาะสมกับวัย ส่วนด้านที่ปฏิบัติน้อย ได้แก่ การพาลูกรับประทานอาหารจานด่วน หรือเข้าร้านสะดวกซื้อ การอนุญาตให้ลูกรับประทานอาหารในขณะดูทีวีหรือเล่นเกมคอมพิวเตอร์ การประกอบอาหารด้วยวัตถุดิบพื้นบ้านให้ลูกรับประทานทุกวัน และการให้ลูกรับประทานอาหารที่ทำจากแป้ง

2. รูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสาน ประกอบด้วย วัตถุดิบอาหารพื้นบ้านอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย เครื่องปรุงอาหาร เครื่องแกง และประเภทอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย

3. การติดตามการใช้รูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า อาหารพื้นบ้านรูปแบบที่เด็กชอบรับประทานมากที่สุดเป็นอาหารประเภทแกง ทอด อ่อม ปิ้งย่าง หมก อาหารพื้นบ้านที่ผู้ปกครองทำแล้วเด็กชอบรับประทานมาก และต้องทำให้อีก ได้แก่ อ่อมปลาดุก อ่อมไก่ แกงไก่บ้าน ส่วนอาหารพื้นบ้านที่ทำแล้วเด็กไม่ชอบรับประทาน ได้แก่ อาหารประเภทปิ้งย่าง เพราะแข็ง เคี้ยวยากและไม่มีน้ำ วัตถุดิบพื้นบ้านที่นิยมนำมาประกอบเป็นอาหารได้แก่ ไก่บ้าน ปลาตามธรรมชาติ ผักพื้น

บ้านต่างๆ ที่ปลูกเองที่บ้าน ข้อดีของการทำอาหารพื้นบ้านอีสานให้เด็กรับประทาน ได้แก่ ไม่ต้องปรุงอาหารแบบใหม่ให้เด็ก สามารถนำอาหารที่ทำให้ผู้ใหญ่มาทำให้เด็กรับประทานได้เลย เพียงแต่ปรุงให้รสชาติอ่อนๆ ส่วนข้อเสีย ได้แก่ หน้าตา สีสันของอาหารพื้นบ้านดูไม่น่ารับประทาน ไม่ดึงดูดความสนใจให้เด็กรับประทาน และอาหารบางอย่างเด็กทานยากต้องให้ผู้ปกครองป้อน เช่น อาหารประเภทปลาเพราะมีก้าง เป็นต้น

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ได้ข้อค้นพบซึ่งสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สภาพและปัญหาการดูแลอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่าระดับปฏิบัติการดูแลอาหารสำหรับเด็กปฐมวัยด้านโภชนาการ ด้านการประกอบอาหาร และพฤติกรรมการบริโภคอาหารของลูก ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ส่งเสริมให้ลูกดื่มนมเพื่อบำรุงร่างกาย ($\overline{X}$ =4.72) ให้ลูกดื่มน้ำสะอาดทุกวัน ($\overline{X}$ =4.54) ให้ลูกรับประทานอาหารด้วยตนเอง ($\overline{X}$ =4.43) ให้ลูกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ เหมาะสมกับวัย ($\overline{X}$ =4.37) และสอนและเป็นแบบอย่างในเรื่องมารยาทในการรับประทานอาหาร ($\overline{X}$ =4.19) ส่วนอันดับที่น้อยที่สุดคือ พาลูกรับประทานอาหารจานด่วน หรือเข้าร้านสะดวกซื้ออยู่เสมอ ($\overline{X}$ =2.88) อนุญาตให้ลูกรับประทานอาหารในขณะดูทีวีหรือเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ($\overline{X}$ =2.97) ประกอบอาหารด้วยวัตถุดิบพื้นบ้าน เช่น กุ้ง หอย ปู ปลา ผักที่อยู่ในพื้นบ้าน ปลาร้า เป็นต้น ให้ลูกรับประทานทุกวัน($\overline{X}$ =2.99) ลูกชอบอาหารที่มีไขมันสูง เช่น ไก่ทอด แฮมเบอเกอร์ ข้าวขาหมู ข้าวมันไก่ ($\overline{X}$ =3.10) และลูกรับประทานอาหารที่ทำจากแป้ง และติดรสหวานมาก ($\overline{X}$ =3.12) ทั้งนี้เนื่องมาจากในปัจจุบันผู้ปกครองมีความรู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงลูกมากขึ้นจากข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากโรงพยาบาล ที่แม่ไปฝากครรภ์ จากโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่ประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ให้ความรู้กับผู้ปกครองเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับนโยบายของรัฐคือ เร่งรัดเพื่อให้เด็กปฐมวัย (แรกเกิดถึงก่อนเข้าประถมศึกษาปีที่ 1) ทุกคนได้รับการพัฒนารอบด้านตามวัยอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ซึ่งมีแผนยุทธศาสตร์ด้านเด็กปฐมวัยทั้งหมด 4 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ยุทธศาสตร์ที่ 1 เด็กทุกคนได้รับบริการในการพัฒนาเต็มศักยภาพ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ไอโอดีนกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย ยุทธศาสตร์ที่ 3 การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย และยุทธศาสตร์ที่ 4 กลไกการดำเนินงานพัฒนาเด็กปฐมวัย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2555 : 1) ทำให้ผู้ปกครองสามารถนำเอาความรู้ไปปฏิบัติในการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานได้ง่าย เช่น การส่งเสริมให้ลูกดื่มนมเพื่อบำรุงร่างกาย และลูกดื่มน้ำสะอาดทุกวันแทนการดื่มน้ำอัดลม การให้ลูกรับประทานอาหารด้วยตนเองเมื่อมีความพร้อม ไม่ต้องป้อน การให้ลูกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ เหมาะสมกับวัย แทนการทานอาหารจานด่วน หรือตามร้านสะดวกซื้อที่ไม่มีประโยชน์ เช่นขนมกรุบกรอบ ลูกอม เป็นต้น และสอนและเป็นแบบอย่างในเรื่องมารยาทในการรับประทานอาหารเนื่องจากเด็กวัยนี้จะเชื่อฟัง และเลียนแบบพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กเด็กรักมากกว่าบุคคลอื่น และปฏิบัติน้อยที่ถือเป็นเรื่องดี เช่นไม่พาเด็กไปรับประทานอาหารจานด่วน หรือเข้าร้านสะดวกซื้อ ไม่ให้ลูกรับประทานอาหาร

ในขณะดูทีวีหรือเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ส่วนไม่นิยมประกอบอาหารด้วยวัตถุดิบพื้นบ้าน เช่น กุ้ง หอย ปู ปลา ผักที่อยู่ในพื้นบ้าน ปลาร้า เป็นต้น ให้ลูกรับประทานทุกวัน อาจจะเนื่องมาจากไม่มีเวลาประกอบอาหารให้ลูก หรือมีค่านิยมผิดๆ ต้องให้ลูกทานอาหารตามสมัยนิยม หรือตามโฆษณา และการที่เด็กชอบอาหารที่มีไขมันสูง เช่น ไก่ทอด แฮมเบอเกอร์ ข้าวขาหมู ข้าวมันไก่ อาหารที่ทำจากแป้ง และติดรสหวานอยู่ในระดับต่ำเป็นสิ่งที่ดีเนื่องจากจะทำให้เด็กเป็นโรคอ้วน หรือโรคเบาหวาน ผลที่ตามมาจะทำให้เด็กมีพัฒนาการล่าช้าเนื่องจากรับประทานอาหารไม่ครบห้าหมู่ หรือไม่มีประโยชน์ สอดคล้องกับสุธิภา อาวพิทักษ์ (2549 : 6-9) กล่าวว่าอาหารเป็นรากฐานของสุขภาพมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็ก ถ้าได้รับอาหารไม่สมส่วนจะมีอัตราการเจริญเติบโตเป็นไปอย่างเชื่องช้า และต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน การเรียนรู้ต่ำ อ่อนแอ เฉื่อยชา ซึมเศร้า หงุดหงิด ร่างกายไม่สมบูรณ์เป็นต้น

2. รูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสาน ประกอบด้วย วัตถุดิบอาหารพื้นบ้านอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย เครื่องปรุงอาหาร เครื่องแกง และประเภทอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย ทั้งนี้

อาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นอาหารที่ทำขึ้นง่ายๆ โดยอาศัยพืชผักหรือเครื่องประกอบอาหารที่มีในท้องถิ่น รับประทานกับข้าวเหนียวจะอร่อยกว่าข้าวสวย มีการสืบทอดวิธีการปรุงและรับประทานต่อ ๆ กันมา มีความเฉพาะตัวที่เป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมการกินของคนภาคอีสาน คือ เรียบง่าย ซึ่งอาหารในแต่ละมื้อจะมีน้อย ใช้วัตถุดิบที่มีในท้องถิ่น เช่น สัตว์น้ำมาจากหนอง คลอง บึง แม่น้ำในท้องถิ่นได้แก่ ปลาต่างๆ ฮวก หรือ ลูกอ๊อด กุ้ง หอย ปู ที่อยู่ตามท้องทุ่งนาและแมลงต่างๆ เป็นต้น พืชผักที่นำมาประกอบอาหาร จะเป็นผักที่มีในท้องถิ่น ตามรั้วข้างบ้าน ตามทุ่งนา ส่วนเครื่องปรุงอาหาร รสชาติอาหารจะเข้มข้น เค็มนำ เผ็ดนิดหน่อย เครื่องปรุงหลักจะมีไม่กี่อย่าง เช่น ปลาร้า ข้าวเบือ ข้าวคั่ว เกลือ เป็นต้น ส่วนเครื่องแกง ส่วนประกอบที่นำมาทำเครื่องแกงมีไม่มากเหมือนภาคอื่น จะมีเพียง พริกแห้ง พริกสด หอม ข่า ตะไคร้ เกลือ นำมาโขลกรวมกันหยาบๆ นำไปประกอบอาหารได้ทุกอย่าง ประเภทอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย ได้แก่ อาหารประเภทอ่อม อาหารประเภทหมก อาหารประเภทแกง อาหารประเภทต้ม อาหารประเภทปิ้งย่าง คั่ว ทอด และอาหารประเภทลาบ

3. ผลการติดตามการใช้รูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสานสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า อาหารพื้นบ้านรูปแบบที่เด็กชอบรับประทานมากที่สุด ได้แก่ อาหารประเภทแกง ทอด อ่อม ปิ้งย่าง หมก อาหารพื้นบ้านที่ผู้ปกครองทำแล้วเด็กชอบรับประทานมาก และต้องทำให้อีก ได้แก่ อ่อมปลาดุก อ่อมไก่ แกงไก่บ้าน แกงหอย แกงเห็ด หมกปลา,หมกไข่ปลา ต้มไก่ ปลาต้มในน้ำปลาร้า เนื่องจากรสชาติอร่อย กลมกล่อม อาหารไม่แห้ง เด็กได้ซดน้ำด้วย เช่นต้มไก่ แกงไก่เป็นต้น ส่วนอาหารพื้นบ้านที่ทำแล้วเด็กไม่ชอบรับประทาน ได้แก่ อาหารประเภทปิ้งย่าง เพราะแข็ง เคี้ยวยากและไม่มีน้ำ เช่น ปิ้งปลา ปิ้งไก่ ปิ้งกบ เขียด เป็นต้น ส่วนวัตถุดิบพื้นบ้านที่นิยมนำมาประกอบเป็นอาหารบ่อยๆ และเด็กรับประทานได้ และชอบรับประทานได้แก่ ไก่บ้าน ปลาตามธรรมชาติ ผักพื้นบ้านต่างๆที่ปลูกเองที่บ้าน เช่นตำลึง บวบ ไข่เป็ด ไข่ไก่ เห็ดต่างๆ ไข่มดแดง หอยขม แมลงต่างๆ เนื่องจากมีรสหวานอร่อย ข้อดีของการทำอาหารพื้นบ้านอีสานให้เด็กรับประทาน ได้แก่ ไม่ต้องปรุงอาหารแบบใหม่ให้เด็ก สามารถนำอาหารที่

ทำให้ผู้ใหญ่มาทำให้เด็กรับประทานได้เลย เพียงแต่ปรุงให้รสชาติอ่อนๆ เครื่องปรุงก็มีอยู่ในท้องถิ่น ไม่ต้องซื้อหา และเด็กรับประทานได้เยอะกว่าอาหารทั่วไป ส่วนข้อเสีย ได้แก่ หน้าตา สีสันของอาหารพื้นบ้านดูไม่น่ารับประทาน ไม่ดึงดูดความสนใจให้เด็กรับประทานเช่น แกงอ่อม ห่อหมก เป็นต้น และอาหารบางอย่างเด็กรับประทานยากต้องให้ผู้ปกครองป้อน เช่น อาหารประเภทปลา เพราะมีก้าง หรือเผ็ด สอดคล้องกับ อบเชย วงศ์ทอง (2546 : 57-60) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองว่า ควรจัดอาหารให้มีลักษณะจูงใจ สีสันน่ารับประทาน ไม่จัดหาอาหารที่ซ้ำซาก ฝึกให้เด็กรับประทานอาหารที่มีประโยชน์มากชนิด แปลกใหม่ และ วัชราภรณ์ มากบุญศรี (2554 : 75-76) ได้กล่าวว่าหลักการจัดอาหารให้เด็กควรคำนึงถึงพัฒนาการเด็กด้วย รสชาติไม่เข้ม และจัดหาอาหารที่มีในท้องถิ่น อยู่ในฤดูกาล จะทำให้ได้รับอาหารที่ใหม่ และสดกว่า รสดี ประหยัด และมีคุณค่าทางโภชนาการสูงกว่าอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1) ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยก่อนนำเอารูปแบบอาหารพื้นบ้านอีสานไปใช้ ควรมีการศึกษาให้ดีก่อนนำไปใช้ อาจจะนำไปปรับใช้กับท้องถิ่นนั้น สามารถปรับเปลี่ยนวัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ แทนได้ เช่นภาคใต้อาจจะใช้น้ำบูดู แทนน้ำปลาร้าได้

2) ควรให้เด็กปฐมวัยได้มีส่วนร่วมในเลือกเมนูอาหาร มีส่วนในการไปซื้อวัตถุดิบ รวมถึงการมีส่วนร่วมในการประกอบอาหารด้วย และที่สำคัญควรให้เด็กได้นั่งรับประทานอาหารร่วมกับครอบครัว ผู้ปกครองชี้ชวนให้รับประทาน รวมถึงพูดคุยถึงประโยชน์ของอาหารที่รับประทานด้วย

3) ผู้ปกครองสามารถปรับเปลี่ยน ดัดแปลงเมนูอาหารได้ทั้งวัตถุดิบที่ใช้ประกอบอาหาร รสชาติ ได้ตามความเหมาะสม และเลือกวัตถุดิบที่มีสีสันน่ารับประทานเช่น ฟักทอง มันแกว มะเขือเทศ เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1) ควรพัฒนารูปแบบอาหารสำหรับเด็กปฐมวัยในภาคอื่นๆ ด้วย

2) ควรมีการเปรียบเทียบคุณค่า และประโยชน์ของอาหารพื้นบ้านในภาคต่างๆ ด้วย

3) ควรมีศึกษาความพึงพอใจ และติดตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยหลังจากรับประทานอาหารพื้นบ้านอีสานด้วย

เอกสารอ้างอิง

กรมอนามัย. (2546). **ปริมาณสารอาหารอ้างอิงที่ควรได้รับประจำวันสำหรับคนไทย พ.ศ. 2546**. คณะกรรมการจัดทำข้อกำหนดสารอาหารที่ควรได้รับประจำวันสำหรับคนไทย กระทรวงสาธารณสุข.

กรมอนามัย. (2546). **การสำรวจอาหารและโภชนาการของประเทศไทย ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2546**. กระทรวงสาธารณสุข.

กรมอนามัย. **อาหารเด็กวัยก่อนเรียน อายุ 3-5 ปี**. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิเคราะห์อาหารและโภชนาการ กองโภชนาการ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, มปป.

สุวรรณา ฝ่ายไทย. (2554). **กระบวนการจัดการเรียนรู้สาระท้องถิ่น เรื่องการทำอาหารพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. ปริญญานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2556). **แผนยุทธศาสตร์ชาติด้านเด็กปฐมวัย (แรกเกิดถึงก่อนเข้าประถมศึกษาปีที่ 1) ตามนโยบายรัฐบาลด้านเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2555-2559**. กรุงเทพฯ : บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สุธิภา อาวพิทักษ์. (2542). **การดูแลเด็กปฐมวัย**. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

อบเชย วงศ์ทอง. (2546). **โภชนศาสตร์ครอบครัว**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษา ผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่บ้านหัวสะพาน ตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

นริศรา พุดสีเสน [1] / **รพีพรรณ พงษ์อินทร์วงศ์** [2]

[1] นักศึกษาปริญญาตรี สาขาการบริหารทรัพยากรมนุษย์
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ประเทศไทย
อีเมล : kikky2537@gmail.com

[2] อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์,ประเทศไทย
อีเมล : drrapheephan@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจ กรณีศึกษาผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่หมู่บ้านหัวสะพาน ตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นการวิจัยประยุกต์ โดยการเก็บข้อมูลจากผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ จำนวน 230 คน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นครั้งนี้เป็นแบบสอบถามตัวเลือก 5 ระดับซึ่งได้การทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นตามระเบียบวิธีวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยสถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์และการวิเคราะห์การถดถอย ผลการวิจัยพบว่า 1) นโยบายรัฐมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการมีชื่อเสียงของวิสาหกิจชุมชนอย่างมีนัยสำคัญระดับ 0.01 2) ความเป็นเอกลักษณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการมีชื่อเสียงของวิสาหกิจชุมชนอย่างมีนัยสำคัญระดับ 0.01 ผลการศึกษานี้เพื่อเป็นแนวทางของหน่วยงานรัฐที่จะนำไปส่งเสริมด้านความรู้ในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ของจังหวัดบุรีรัมย์ในพื้นที่อื่น

คำสำคัญ : นโยบายรัฐ ความเป็นเอกลักษณ์ ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน

Factors Affecting Small and Micro Community Enterprise Success : A Case Study of the Silk Producers in Moo Ban Hua Saban Village, Banyang Sub-district Phutthaisong District, Buriram Province

Narisara Pudsadee [1] / Rapheephan Phonginwong [2]

[1] Student, Human Resource Management, Management Science Faculty, Buriram Rajaphat University, Thailand

[2] Lecturer , Human Resource Management, Management Science Faculty, Buriram Rajaphat University, Thailand

E-mail : kikky2537@gmail.com

E-mail : drrapheephan@gmail.com

Abstract

The purposes of this research was to study the factors that influenced to the small and micro success, case study of 230 silk producers at Moo Ban Hua Saban, Banyang Sub-district, Phutthaisong District, Buriram Province. The tool used in this research study was a 230 questionnaires. The study tested the validity and the reliability of the tool. The statistics used in this study consisted of descriptive statistics, correlations analysis, and regression analysis. The results revealed that 1) the government policy had been a positive correlation to the reputation of the community enterprise that were statistically significantly at .01. 2) the uniqueness had been a positive correlation to the reputation of the community enterprise that were statistically significantly at .01. The result of this study was to guide government agencies to promote the knowledge development of the community enterprise manufacturers on Mudmee Silk Cloth of other areas of Buriram Province.

Keywords : Government policy, Identity Small, Micro Community Enterprise Success

บทนำ

บริบทของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เป็นแหล่งผลิตผ้าไหมเพื่อใช้นุ่งห่มแล้วยังผลิตผ้าไหมเพื่อการจำหน่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถนั้นก็จะทำการส่งเสริมให้สมาชิกที่ผลิตผ้าไหมมีความรู้ในการผลิตผ้าไหมที่มีคุณภาพทั้งด้านความสวยงามด้านลวดลายที่เหมาะกับการใช้งานในโอกาสต่างๆ การดูแลรักษา ความหลากหลายในการนำมาใช้ประโยชน์ และในปัจจุบันการผลิตผ้าไหมได้ขยายการดำเนินการจนเป็นวิสาหกิจชุมชน และจากแผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 11 ปี พ.ศ. 2555-2559 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2556) ได้กล่าวถึงการมุ่งเน้น การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนโดยมุ่งในการบริหารจัดการการผลิตและการบริการให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกอื่นๆ ดังนั้นจึงเป็นยุทธศาสตร์ที่มาสนับสนุนความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชนผู้ผลิตผ้าไหม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิสาหกิจชุมชนผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ของจังหวัดบุรีรัมย์ถือว่าเป็นวิสาหกิจชุมชนที่ควรจะได้รับการส่งเสริม สนับสนุนเพราะผ้าไหมมัดหมี่ของจังหวัดบุรีรัมย์มีความเป็นเอกลักษณ์ โดดเด่นและมีชื่อเสียงในเรื่องคุณภาพ ดังนั้นจึงควรจะได้รับการสนับสนุนเพื่อให้วิสาหกิจชุมชนนี้เกิดความยั่งยืน (ศิรประภา ศิรินู และ คณะ, 2550)

อย่างไรก็ตามในจังหวัดบุรีรัมย์นั้นจะได้รับการส่งเสริมตั้งแต่การปลูกหม่อนเลี้ยงไหมและทอผ้าไหมมาเป็นเวลานานเริ่มส่งเสริมอย่างจริงจังตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 มีการจัดตั้งสถานีเลี้ยงไหมปลูกหม่อนที่จังหวัดบุรีรัมย์ มีการเสด็จตรวจเยี่ยมไหมบุรีรัมย์ โดยกรมหมื่นพิชัยมหิตโรดม พระราชโอรสลำดับที่ 38 อธิบดีกรมช่างไหมคนแรก ที่ระหว่างทางที่เสด็จทรงแต่งเพลง “ลาวดำเนินเกวียน” ขึ้น ปัจจุบันเรียกว่า “เพลงลาวดวงเดือน” จึงเป็นเพลงที่มีตำนานเกี่ยวข้องกับไหมบุรีรัมย์ สมเด็จกรมพระยาดำรงราชานุภาพ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย ก็ได้เสด็จตรวจเยี่ยมไหมที่หน่วยพุทไธสง และตั้งที่พักที่บริเวณที่ตั้งโรงเลี้ยงไหมพุทไธสง (บริเวณโรงพยาบาลพุทไธสงในปัจจุบัน) มีการตั้งโรงสาวไหมขึ้น ณ ที่ว่าการอำเภอและศาลาวัดในพื้นที่นาโพธิ์ พุทไธสง เพื่อสอนให้กุลสตรีบุตรกุลธิดารู้จักทำไหมครบวงจร และกรมช่างไหมได้ย้ายการทดลองเลี้ยงไหมจากกรุงเทพฯมาสมทบกับหน่วยเมืองพุทไธสง ทำให้ไหมบุรีรัมย์มีชื่อเสียงตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา และในปี พ.ศ.2520 สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ได้รับเอากลุ่มทอผ้าไหมนาโพธิ์เป็นสมาชิกของมูลนิธิส่งเสริมศิลปชีพในพระองค์ ในปี 2552 มีการก่อสร้างศูนย์หัตกรรมพื้นบ้านอำเภอนาโพธิ์ เพื่อรองรับแผนงานด้านการพัฒนาอาชีพตามโครงการส่วนพระองค์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เพื่อแก้ปัญหาภัยแล้งที่อำเภอนาโพธิ์ ซึ่งทรงเสด็จเยี่ยม จำนวน 5 ครั้ง จึงยกระดับฝีมือทอผ้าชาวบุรีรัมย์ให้ดียิ่งขึ้น และในปัจจุบันผ้าไหมของหมู่บ้านหัวสะพาน ตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ได้รับการคัดเลือกให้ได้รับรางวัลระดับจังหวัด (กรมหม่อนไหม : 2557)

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีชื่อเสียงของวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ หมู่บ้านหัวสะพาน อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและทราบถึงปัจจัยที่จะส่งเสริมทำให้เกิดความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ หมู่บ้านหัวสะพาน อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

1. วัตถุประสงค์

1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์นโยบายรัฐที่ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ หมู่บ้านหัวสะพาน
อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ความเป็นเอกลักษณ์ที่ส่งผลเชิงบวกต่อความสำเร็จของผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่หมู่บ้านหัว
สะพาน อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

2. กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาของ ศิรประภา ศิรินู และคณะ (2550) ได้กล่าวถึงการที่หน่วยงานราชการได้เข้าไปส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าไหมให้มีมาตรฐาน ได้รับเครื่องหมายและสัญลักษณ์ของหน่วยงานราชการยืนยันมาตรฐานของผลิตภัณฑ์และนอกจากนี้ความเป็นเอกลักษณ์ของผ้าไหมเฉพาะท้องถิ่น ได้แก่ลวดลายผ้าไหม การกำหนดสีของผ้าที่ผลิต ความคงทนและไม่ตกสีของผ้าไหม (ณัฐธิดา ศิริวรเวทย์, 2556)

ดังนั้นจากที่ได้ทบทวนวรรณกรรมจะเห็นได้ว่า การที่หน่วยงานรัฐมีนโยบายและเข้ามาส่งเสริมผลิตภัณฑ์ผ้าไหม และด้วยความเป็นเอกลักษณ์ของผ้าไหมในท้องถิ่นนั้นทำให้ผลิตภัณฑ์ได้รับการยอมรับจากลูกค้า และจากกรอบแนวคิดที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้นำตัวแปรเหล่านี้มาประยุกต์ให้เข้ากับประเด็นการวิจัยซึ่งเป็นการหา หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยตัวแปรอิสระได้แก่ นโยบายรัฐ และความเป็นเอกลักษณ์ กับตัวแปรตามได้แก่ ความสำเร็จของผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ มีรายละเอียดดังภาพที่ 1

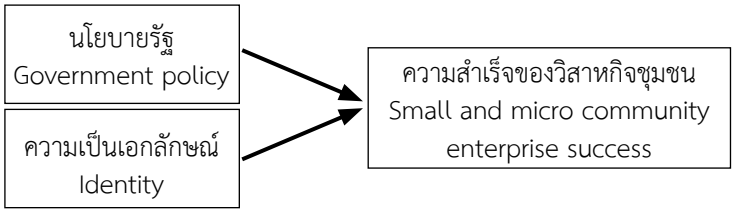

ภาพที่ 1 *กรอบแนวคิดการวิจัยศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร*

3. สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 : นโยบายรัฐมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความสำเร็จของผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ หมู่บ้านหัวสะพาน อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

สมมติฐานที่ 2: ความเป็นเอกลักษณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความสำเร็จความสำเร็จของผู้ผลิตผ้า ไหมมัดหมี่ หมู่บ้านหัวสะพาน อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่อยู่ในทะเบียนของศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ (บุรีรัมย์) จำนวน 230 คน ในปี พ.ศ 2557 และกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านหัวสะพาน ตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ อย่างไรก็ตามหมู่บ้านนี้เป็นหมู่บ้านที่ได้รับรางวัลการผลิตผ้าไหมดีเด่นของจังหวัดในปี พ.ศ. 2557

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามทดลองใช้ (Try-out) กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน (N=30) เป็นผู้ผลิตผ้าไหมในอำเภอคูเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)โดยหาค่า

สัมประสิทธแอลฟ่าของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) อยู่ระหว่าง 0.774 - 0.866 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถยอมรับได้ ส่วนความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือโดยหาค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor loading) ของแต่ละตัวแปรจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.4 ขึ้นไป (Hair and other, 2006) การศึกษาครั้งนี้ค่าน้ำหนักปัจจัย เท่ากับ 0.490- 0.802 (Nunnally and Berstein, 1994)

ตาราง 1 *การวิเคราะห์ค่าน้ำหนักปัจจัย และค่าสัมประสิทธิแอลฟ่าของครอนบาค (N= 30)*

ตัวแปร (Items)	ค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loadings)	ค่าสัมประสิทธิแอลฟ่าของครอนบาค (Cronbach Alpha)
นโยบายรัฐ(GP)	.470 - .802	.774
ความเป็นเอกลักษณ์ (ID)	.605- .800	.816
ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน (ES)	.490- .792	.866

อย่างไรก็ตามในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าและสถิติการวิเคราะห์

การถดถอย (Regression Analysis) เพื่อวัดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยแสดงเป็นสมการได้ดังต่อไปนี้

Equation 1: $ES = \beta 01 + \beta 02GP + \varepsilon 1$

Equation 2: $ES = \beta 03 + \beta 04ID + \varepsilon 2$

จากสมการที่ 1 เพื่อที่จะหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร นโยบายรัฐ ($\beta 02GP$) ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ (ES) โดยมีค่าคงที่ได้ β 01 และมีค่าความคลาดเคลื่อนได้แก่ $\varepsilon 1$ ส่วนสมการที่ 2เพื่อที่จะหาค่าความสัมพันธ์ของความเป็นเอกลักษณ์ (β 04ID) ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่(ES) โดยมีค่าคงที่ได้ β 02 และมีค่าความคลาดเคลื่อนได้แก่ $\varepsilon 2$

ผลการวิจัย

ตาราง 1 *ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 230 คน*

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	**230**	**100**
ชาย	11	4.8
หญิง	219	95.2
อายุ	**230**	**100**
30 – 35 ปี	27	11.7
36 – 40 ปี	23	10.0
41 – 45 ปี	36	15.7
46 – 50 ปี	42	18.3
51 – 55 ปี	50	21.7
56 ปีขึ้นไป	52	22.6
อาชีพ	**230**	**100**
เกษตร	159	69.1
ค้าขาย	17	7.4
รับจ้าง	51	22.2
ข้าราชการ	1	.4
อื่น ๆ	2	.9

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 95.2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 56 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 22.6 รองลงมามีอายุ 51 – 55 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.7 ลองลงมามีอายุ 46 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.3 รองลงมามีอายุ 14 – 45 ปี คิดเป็นร้อยละ15.7 รองลงมามีอายุ 30 – 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.7 รองลงมามีอายุ 36 -40 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.0 ต่อมาเมื่อทำการวิเคราะห์อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า มีอาชีพเป็นเกษตรกร จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยล่ะ 69.1 รองลงมามีอาชีพรับจ้าง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 รองลงมามีอาชีพค้าขาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 มีอาชีพข้าราชการจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ .4 และมีอาชีพทั่วไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ .9 ก่อนที่จะทำการทดสอบความสัมพันธ์ของสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยที่ส่งผลต่อการความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชุน กรณีศึกษาผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชุน กรณีศึกษาผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 2

ตาราง 2 *การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อชื่อเสียงของวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาผู้ผลิตไหมมัดหมี่*

ตัวแปร	GP	ID	SE
Mean	4.4514	4.4790	4.5365
S.D	.34993	.34886	.29915
GP	1		
ID	.358**	1	
SE	.386**	.465**	1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (2-tailed)

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน พบว่านโยบายรัฐ (GP) มีค่าสหความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเป็นเอกลักษณ์(ID) (r = .358, p<0.01) นอกจากนั้นนโยบายรัฐ (GP) มีค่าสหความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน (SE) (r = .386, p<0.01) และความเป็นเอกลักษณ์ (ID)มีค่าสหความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน (SE) (r = .465, p<0.01) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าตัวแปรในการศึกษามีความสัมพันธ์กันในระดับที่เหมาะสม

ตาราง 3 *การทดสอบความสัมพันธ์ของสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุม*

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	
	ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน สมการ 1	ความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน สมการ 2
นโยบายรัฐ (GP)	.371*** (.062)	
ความเป็นเอกลักษณ์ (ID)		.445*** (.059)
Adjust R^2	.120	.195
Maximum VIF	1.248	1.665

***P<.01, aBeta coefficients with standard errors in parenthesis

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่ มีดังนี้ ผลการศึกษาสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 ซึ่งพบว่านโยบายรัฐมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน (สมมติฐานที่ 1, β = .371, p < 0.10) นั่นหมายความว่าหน่วยงานของรัฐในระดับจังหวัดและระดับประเทศมีส่วนร่วมในการส่งเสริมผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่หมู่บ้านหัวสะพาน ตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้มีความรู้ความสามารถเพื่อนำความรู้มาพัฒนาผลิตผ้าไหมมัดหมี่ของหมู่บ้านหัวสะพานให้คุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด และพบว่าความเป็นเอกลักษณ์จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนดังนั้นผลการจึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 2 (β=.455, p < 0.10)

สรุปการวิจัย

จากผลการศึกษาทำให้ทราบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่หมู่บ้านหัวสะพาน ตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์นั้น การที่หน่วยงานรัฐหลายหน่วยงานเข้ามามีส่วนร่วมโดยการจัดโครงการต่างๆ เช่นการให้ความรู้เกี่ยวกับการปลูกหม่อน การพัฒนาพันธ์หม่อนไหม การให้ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบลวดลายผ้าไหม การใช้สีธรรมชาติในการผลิตผ้าไหม กระบวนการผลิตผ้าไหม การเรียนรู้ถ่ายทอดโดยเฉพาะในกระบวนการผลิตนอกจากนั้นแล้วการผลิตผ้าไหมมัดหมี่ที่จะจำหน่ายได้นั้นต้องสร้างจุดเด่น ได้แก่การผลิตผ้าที่มีการดูแลรักษาง่ายไม่ยุ่งยากอีกทั้งลวดลายผ้ายังมีความทันสมัยทำให้เกิดความนิยมในการสวมใส่ได้ทุกเพศทุกวัยการออกแบบบรรจุภัณฑ์ การส่งเสริมการตลาดให้กับผู้ผลิตผ้าไหมในหมู่บ้านหัวสะพาน ตำบลบ้านยาง

อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ทำให้ผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่มีความรู้ การผลิตผ้าไหมได้คุณภาพ ทำให้ผ้าไหมได้รับการยอมรับทั้งจากลูกค้าทั้งในระดับจังหวัดและระดับประเทศ

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการวิจัยครั้งนี้พบว่านโยบายรัฐมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน หน่วยงานของรัฐในระดับจังหวัดและระดับประเทศมีส่วนร่วมในการส่งเสริมผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่หมู่บ้านหัวสะพาน ตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้มีความรู้ความสามารถเพื่อนำความรู้มาพัฒนาผลิตผ้าไหมมัดหมี่ของหมู่บ้านหัวสะพานให้คุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรพีพรรณ พงษ์อินทร์วงศ์ (2558) และสาวิตรี อกนิษฐ์เสนีย์ และคณะ (2556)

2. ความเป็นเอกลักษณ์และจุดเด่นเฉพาะของสินค้าจะทำให้สินค้าได้รับการยอมรับจากลูกค้า โดยเฉพาะกระบวนการในการผลิตที่มีลักษณะเฉพาะของสินค้านั้นก็จะทำให้สินค้าได้รับการยอมรับจากลูกค้าซึ่งสอดคล้องกับงานของ สุภาพร พรหมนิยม (2542)

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. การศึกษานี้ทำให้ได้ข้อมูลเพื่อนำไปพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ในกลุ่มของผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่หมู่บ้านหัวสะพาน ตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้ผลิตผ้าไหมที่ประสบความสำเร็จในการผลิตผ้าไหม

2. การศึกษาครั้งต่อไปควรจะศึกษาติดตามระยะยาว รวมทั้งศึกษาในกลุ่มตัวอย่างอื่น

เอกสารอ้างอิง

กรมหม่อนไหม. (2557). **กระทรวงเกษตรและสหกรณ์**. ค้นเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2557, จาก http://qsds.go.th/newqsds/inside_page.php?pageid=10

ณัฐธิดา ศิริวรเวทย์. (2556). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ประเภทผ้าไหมทอยกดอก กรณีศึกษากลุ่มสตรีทอผ้าไหมไทยอัญชลี ตำบลเตาปูน อำเภอสอง จังหวัดแพร่**. คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

รพีพรรณ พงษ์อินทร์วงศ์. (2558). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีชื่อเสียงของวิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาผู้ผลิตผ้าไหมมัดหมี่จังหวัดบุรีรัมย์**. การประชุมวิชาการระดับชาติ “ราชภัฏศรีสะเกษวิชาการครั้งที่ 2 ”.

ศิรประภา ศิรินู และ คณะ. (2550). **กลยุทธ์การประกอบการผลิตภัณฑ์ผ้าไหมในจังหวัดบุรีรัมย์.** มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

สุภาพร พรหมนิยม. (2542). **ปัจจัยนำเข้าไปสู่ความสำเร็จในธุรกิจการทอผ้าไหมมัดหมี่ของกลุ่มสตรีและผลกระทบต่อชุมชนชนบท : กรณีศึกษาตำบลนาโพธิ์ อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์**. ส่วนวิจัยและพัฒนา สถาบันวัฒนธรรมศึกษา.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ค้นเมื่อ 5 เมษายน 2556, จาก http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=395

สาวิตรี อกนิษฐ์เสนีย์. (2556). **การวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์**. วารสารการวิจัยชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ปีที่ 7 ฉบับที่ 1

Hair, Joseph F. and others. (2006). **Multivariate Data Analysis**. 6th ed. New Jersey : Pearson Prentice Hall International, Inc.

Nunnally, C. and Bernstein, H.(1994). **Psychometric Theory**. New York, NY: McGraw-Hill.

การพัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงราย

นาวิน พรมใจสา
อาจารย์ประจำสำนักวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, ประเทศไทย
อีเมล : nawinta_2010@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาวัดและศาสนสถานที่สำคัญในจังหวัดเชียงรายที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาจังหวัดเชียงราย เพื่อศึกษารูปแบบและกระบวนการการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงราย เพื่อศึกษาเส้นทางการท่องท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงราย และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงราย ประชากร ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงราย โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจและเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยพบว่า วัดและศาสนสถานที่สำคัญในจังหวัดเชียงรายที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาจังหวัดเชียงราย จำนวน 1,282 วัด วัดตามทะเบียน จำนวน 1,011 วัด ที่พักสงฆ์ จำนวน 196 และสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดเชียงราย 17 แห่ง และวัดร้างจำนวน 142 วัด รูปแบบและกระบวนการการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงราย แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มวัดที่เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงประวัติศาสตร์และพระพุทธศาสนา 2) กลุ่มวัดที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัตถุธรรมที่เน้นความเป็นพุทธศิลป์ 3) กลุ่มวัดที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเน้นศรัทธาความเชื่อและประเพณีวัฒนธรรม และ 4) กลุ่มวัดที่เน้นการปฏิบัติธรรมและศาสนกิจ เส้นทางการท่องท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงราย ใช้เส้นทางรถยนต์เป็นหลักในการเดินทาง แยกได้ 4 เส้นทาง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงราย ได้แก่ ชื่อเสียง การโฆษณา แรงจูงใจและแรงกระตุ้นที่ทำให้อยากมาเที่ยว มีราคาถูก สถานที่สวยงาม

คำสำคัญ : การพัฒนารูปแบบ การจัดการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนา

The Model and Process of Buddhism-Based Tourism Management in Chiang Rai Province

Nawin Promjisa
Lecturer, School of Social Sciences, Chiang Rai Rajabhat University, Thailand
E-mail :nawinta_2010@hotmail.com

Abstract

The objectives of this research were: to find temples and important religious places that are Budhism tourist attractions in Chiang Rai Province, to study the model and process of Buddhism – based tourism development in Chiang Rai Province , to study Budhism tourism routes in Chiang Rai Province, and to study the factors influencing Buddhism tourism behaviors in Chiang Rai Province. The population consisted of Budhism tourist attractions in Chiang Rai Province by Explanatory Survey Research and Quality Research.

The results of this research were as follows: the temples and important religious places that are Budhism tourist attractions in Chiang Rai Province included 1,282 temples, The temples according to registration data comprised 1,011 temples, the monastic temporary residences consisted of 196 residences, the meditation centers in Chiang Rai Province included 17 centers, and the deserted temples comprised 142 temples. Regarding the model and process of Buddhism – based tourism in Chiang Rai Province, they were divided into four groups as follows; 1) groups of temples that were the historical and Buddhism learning sites, 2) groups of temples that had a tourism – oriented theology emphasizing the Buddhist art, 3) groups of temples that had the activities focused on faiths, beliefs, and culture and traditions, and 4) groups of temples focused on the meditation and religious activities. Referring to the Budhism tourism routes in Chiang Rai Province, they were found that automobiles (or cars) were mainly used for travelling in four separate directions. According to the factors that influenced Buddhism tourism behaviors in Chiang Rai, they included reputation, advertising, motivation, and stimulation to be attractive to visit, cheap price, and beautiful places.

Keywords : The Model Development, Buddhism - Based Tourism Management

บทนำ

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้จัดทำแผนแม่บทอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งชาติ (พ.ศ. 2544-2553) ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบในการประชุม เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2543 โดยกำหนดนโยบายของแผนไว้ว่าเป็นการพัฒนาให้ประเทศไทยคงความเป็นผู้นำทางการท่องเที่ยวของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกอย่างต่อเนื่อง โดยได้ให้การท่องเที่ยวของไทยมีการ พัฒนาควบคู่ไปกับสาขาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเพื่อเป็นการเร่งรัดให้เกิดการกระจายรายได้ และสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพร้อมและเข้มแข็งในการบริหารจัดการใน ธุรกิจท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อผลประโยชน์ของท้องถิ่นโดยตรง และเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรของไทยให้คงความสมบูรณ์ ตลอดจนคงความเป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมที่ชัดเจน

ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ ศาสนสถานและศิลปวัฒนธรรม ที่ สำคัญของมนุษย์สร้างขึ้น เช่น วัด พระปรางค์ อุโบสถ วิหาร สถูปเจดีย์ พระพุทธรูป ศาลาการ เปรียญ หอไตร นั้น เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของชนชาติไทยสะท้อนให้เห็นถึงอารยธรรม ภูมิ ปัญญา วิถีชีวิต และเทคโนโลยี การจัดการของผู้คนในสังคมเป็นแหล่งรวมศิลปวิทยาการในสาขา ต่าง ๆ ทั้งด้านโบราณคดี ศาสนสถาน วัฒนธรรม จารีตประเพณี สถาปัตยกรรม ศิลปกรรม สุนทรียศาสตร์ฯลฯ ทรัพยากรการท่องเที่ยวโดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวประเภทวัดนั้น นับว่ามี คุณค่าและมีบทบาทที่สำคัญยิ่ง เพราะวัดเป็นแหล่งที่เชื่อมโยงความเป็นมาของวัฒนธรรมกับ ชุมชนและเป็นสถานที่รวบรวมมรดกศิลปวัฒนธรรมและศิลปกรรมอันวิจิตรงดงามเพียบพร้อม ด้วยคุณค่าทางศิลปะที่แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาและความเป็นอัจฉริยะของบรรพบุรุษ นอกจากนี้ วัดยังประกอบด้วยสภาพแวดล้อมทั้งทางภูมิสถาปัตยกรรมที่สวยงาม วัดจึงเป็นทรัพยากรการ ท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และมีคุณค่าทางศิลปะที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ (ทวีศิลป์ สืบวัฒนะ :2554)

การขยายตัวการท่องเที่ยวในประเทศ ทำให้สภาพแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมและเกิดผลกระทบในทางลบตามมา ทั้งผลกระทบทางกายภาพ เช่น ปัญหาความเสื่อมโทรมของ แหล่งท่องเที่ยว และผลกระทบทางสังคมและวัฒนธรรม และได้ส่งผลกระทบถึงวัด ได้แก่ ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมภายในวัด เช่น การก่อสร้างอาคารใหม่ที่ไม่ประสาน สอดคล้องกับสิ่งก่อสร้างอันเป็นองค์ภูมิสถาปัตยกรรมเดิม การทำลายโบราณวัตถุ โบราณสถานของบุคคลผู้เกี่ยวข้องโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การขาดการวางแผนการจัดการท่องเที่ยวและภูมิ สถาปัตยกรรมที่เหมาะสม การขาดการควบคุมการจัดการใช้ที่ดินภายในวัดเพื่อกิจกรรมต่างๆ เช่น ความสง่างามของโบสถ์ เจดีย์ วิหาร รวมถึงการละเลยด้านคุณค่าทางด้านศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนการสร้างคุณค่าทางจริยธรรมเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ที่มีค่าในการท่องเที่ยว (วิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่น :2552)

สถานที่สำคัญในพระพุทธศาสนาโดยเฉพาะศาสนสถานที่สำคัญของวัดในจังหวัดเชียงรายถือว่าเป็นแหล่งรวมสามารถ ศึกษาย้อนกลับได้ทั้งในด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรม ความเป็นมาของชุมชน สังคม และการเป็นแหล่งรวมของศิลปะวิทยาการ ต่างๆ ตลอดจนองค์ความรู้ด้าน

พุทธศาสตร์และพุทธศิลป์ มีความสำคัญต่อการเป็นมรดกเชิงประวัติทางพระพุทธศาสนา ซึ่งไม่เฉพาะแต่คนไทยที่เป็นพุทธศาสนิกชนเท่านั้น นักท่องเที่ยวต่างชาติก็ยังสนใจที่จะศึกษาหาความรู้โดยอาศัยวัดและศาสนสถานเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยว และการเรียนรู้ นอกเหนือจากการท่องเที่ยวแหล่งธรรมชาติต่าง ๆ วัดเป็นศูนย์กลางของชุมชนในสังคมไทยมาตั้งแต่อดีต อิทธิพลของพุทธศาสนาเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดวิถีชีวิตของชาว ไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นแหล่งที่รวบรวมงานศิลปวิทยาการและความรู้มากมายหลายสาขา ตลอดจนเป็นแหล่งรวมของศิลปกรรมที่มีค่า เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ และจิตรกรรมฝาผนัง ซึ่งงานศิลปกรรมต่าง ๆ เหล่านี้นับเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าและเป็นเสมือนเอกลักษณ์ของ ความเป็นชาติไทย ปัจจุบันวัดมีบทบาทเพิ่มมากขึ้ นกว่าเดิมคือการเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทศาสนสถานที่สำคัญ เพราะภายในวัดประกอบไปด้วยศิลปวัฒนธรรมที่สะท้อนให้เห็นอารยธรรมและ ความเจริญของชาติอันเป็นแหล่งรวม ที่สามารถศึกษาย้อนกลับได้ในด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี วัฒนธรรม ศิลปกรรม สถาปัตยกรรมรวมทั้งการเชื่อมโยงความเป็นมาของวัฒนธรรม กับชุมชนและการตั้งถิ่นฐานของชุมชน นอกจากนี้วัดยังเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่สวยงาม สงบ สันโดษตามหลักพระพุทธศาสนา

แนวทางการบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนให้วัดและศาสนสถานที่สำคัญของวัดเป็นสถานที่แหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว โดยมีแนวทางและมาตรการที่หลากหลาย เช่น การจัดการบริหารอนุรักษ์วัด ด้วยการร่วมมือกันระหว่างวัด กรมศิลปากร และภาคเอกชน การพัฒนาการท่องเที่ยว และการอนุรักษ์โบราณวัตถุ โบราณสถานอันเป็นสมบัติของชาติได้ และถ้าหากวัดที่เป็นสถานที่ ท่องเที่ยวได้มีการดำเนินการในลักษณะของการเสริมสร้างคุณค่าของการพัฒนาศักยภาพในการ บริหารจัดการและส่งเสริมให้ ชุมชน และผู้ประกอบการท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการ ท่องเที่ยว และการจัดรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสม รวมทั้งการเชื่อมโยงแหล่ง ท่องเที่ยวประเภทวัดเข้าด้วยกัน ก็นับว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งของ ผู้ที่สนใจ และนักท่องเที่ยว อีกทั้งยังจะเป็นประโยชน์ต่อการกิจกรรมการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรมที่มีการเรียนรู้ในทางพุทธ ศาสนา ประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรมของชาติ

ดังนั้น คณะผู้วิจัย จึงได้ให้ความสนใจ การศึกษาวัดและศาสนสถาน ในมิติของการพัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงราย เพื่อศึกษาและพัฒนารูปแบบและความสำคัญของศาสนสถานของวัดในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทั้งของคนไทยและคนต่างชาติและเพื่อศึกษาการบริหารการอนุรักษ์ศาสนสถาน และการท่องเที่ยวของวัด ศาสนสถานที่สำคัญและทรัพยากรการท่องเที่ยว ภายในวัดมีอะไรบ้างแหล่งที่ถือเป็นทรัพยากรในการดึงดูดการท่องเที่ยวเป็นเช่นไร การบริหาร จัดการด้านศาสนสถานที่สำคัญต่อการอนุรักษ์การท่องเที่ยวของวัดเป็นอย่างไร เพื่อนำผลการวิจัยการท่องเที่ยวแบบอนุรักษ์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อค้นหาวัดและศาสนสถานที่สำคัญในจังหวัดเชียงรายที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาจังหวัดเชียงราย

2. เพื่อศึกษารูปแบบและกระบวนการการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงราย

3. เพื่อศึกษาเส้นทางการท่องท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงราย

4.เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงราย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร แหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงราย

ระเบียบวิธีวิจัย ใช้การวิจัยเชิงสำรวจและเชิงคุณภาพ (Explanatory Survey Research and Quality Research) ส่วนเครื่องมือวิจัย ได้แก่ กล้องถ่ายรูป เครื่องระบุตำแหน่งพิกัดโลก โปรแกรมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ และแบบสำรวจแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนา

2. ขั้นตอนของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้แบ่งเป็น 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 เป็นการลงสำรวจภาคสนามที่เจาะจงลงไปในแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาที่สำคัญแต่ละกลุ่ม ระยะที่ 2 เป็นการนำข้อมูลในระยะที่ 1 มาตรวจสอบและศึกษาเอกสารเพิ่มเติมเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาแต่ละกลุ่ม เพื่อให้เกิดเรื่องราวและความเชื่อมโยงของแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาแต่ละกลุ่ม ระยะที่ 3 นำแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนามาพิจารณาคุณค่าและความสำคัญว่าแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาแต่ละแห่งนั้นมีความโดดเด่นในเรื่องใด แล้วจึงนำมาจัดกลุ่มตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนา และระยะที่ 4 นำเอาแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาที่แบ่งกลุ่มไว้ตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนามาจัดทำเส้นทางโดยเรียงตามลำดับ แล้วจึงนำมาจัดทำแผนที่ท่องเที่ยวและนำเสนอในรูปแบบแผ่นพับ และ website

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ลำดับที่ 1 ใช้แบบสำรวจแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาและภาพถ่ายในการบันทึกข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันที่สุดไม่ว่าจะเป็นการบูรณะซ่อมแซม การต่อเติม การสูญสลายของแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนา นอกจากนั้นยังทำการ จัดเก็บค่าพิกัดทางภูมิศาสตร์และเก็บข้อมูลเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาแต่ละของแหล่งเพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปทำแผนที่

ลำดับที่ 2 ศึกษาเอกสารและข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาแต่ละกลุ่มเพิ่มเติมโดยละเอียดเพื่อให้เห็นพัฒนาการและเรื่องราวความสำคัญของสถานที่ปรากฏแต่ละแห่ง โดยศึกษาจากเอกสารทางประวัติศาสตร์ งานวิจัย บทความ แหล่งโบราณสถาน แหล่งขุดค้น ตำนานและพงศาวดารที่เกี่ยวข้อง

ลำดับที่ 3 เมื่อได้ข้อมูลดังกล่าวครบถ้วนแล้วคณะผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาทั้งหมดมาวิเคราะห์ความสำคัญ แล้วมาจัดกลุ่มตามรูปแบบแหล่งท่องเที่ยวทาง

พระพุทธศาสนา ซึ่งการแบ่งประเภทของกลุ่มจะอิงตามกลุ่มวัดที่เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงประวัติศาสตร์และพระพุทธศาสนา กลุ่มวัดที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัตถุธรรมที่เน้นความเป็นพุทธศิลป์ กลุ่มวัดที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเน้นศรัทธาความเชื่อและประเพณีวัฒนธรรม และกลุ่มวัดที่เน้นการปฏิบัติธรรมและศาสนกิจ

ลำดับที่ 4 นำกลุ่มแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาที่ได้จากการจำแนกประเภทมากำหนดเส้นทาง โดยคำนึงถึงความต่อเนื่องของข้อมูล หลังจากนั้นจึงเก็บข้อมูลภาคสนามอีกครั้ง โดยให้บุคคลทั่วไปที่มีความสนใจในการท่องเที่ยวเชิงพระพุทธศาสนา และมีความต่างของช่วงวัยจำนวน 10 คน ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเส้นทางท่องเที่ยวว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด แล้วจึงนำมาปรับให้เหมาะสมอีกครั้ง สุดท้ายจึงนำผลที่ได้มาทำแผนที่เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนา จังหวัดเชียงราย และเผยแพร่ในรูปแบบแผ่นพับประชาสัมพันธ์และเว็บไซต์

4. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถสรุปตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

วัดและศาสนสถานที่สำคัญในจังหวัดเชียงรายที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาจังหวัดเชียงราย

ตารางที่ 1 *แสดงข้อมูลวัดตามทะเบียนในจังหวัดเชียงราย ปี พ.ศ. 2558*

ที่	อำเภอ	จำนวนวัดตามทะเบียน พ.ศ.2558		รวม
		วัด	สำนักสงฆ์	
1	เมืองเชียงราย	117	41	158
2	เวียงชัย	32	17	49
3	เวียงเชียงรุ้ง	22	9	31
4	พาน	103	38	141
5	แม่ลาว	34	8	42
6	แม่สรวย	24	19	43
7	เวียงป่าเป้า	42	7	49
8	ป่าแดด	16	11	27
9	แม่สาย	49	13	62
10	แม่จัน	65	30	95
11	เชียงแสน	44	18	62
12	ดอยหลวง	10	13	23
13	เชียงของ	39	19	58

14	เวียงแก่น	7	11	18
15	เทิง	56	32	88
16	พญาเม็งราย	16	17	33
17	ขุนตาล	25	3	28
18	แม่ฟ้าหลวง	1	3	4
รวม		**702**	**309**	**1,011**

ที่มา *: สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดเชียงราย (2558)*

ตารางที่ 2 *ปัญชีรายชื่อสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดเชียงราย*

แห่งที่	ชื่อวัด	ตำบล	อำเภอ	นิกาย
1	พระธาตุผาเงา	เวียง	เชียงแสน	มหานิกาย
2	ถ้ำผาจม	เวียงผาคำ	แม่สาย	มหานิกาย
3	มงคลธรรมกายาราม	โป่งงาม	แม่สาย	มหานิกาย
4	วรกิจตาราม	รอบเวียง	เมืองชียงราย	มหานิกาย
5	ถ้ำพระบำเพ็ญบุญ	ธารทอง	พาน	มหานิกาย
6	อุทธาราม	เวียง	เทิง	มหานิกาย
7	สันเจริญ	ป่าแงะ	ป่าแดด	มหานิกาย
8	คีรีมงคล	เจริญเมือง	พาน	มหานิกาย
9	ร่องหวาย	ดงมหาวัน	เวียงเชียงรุ้ง	มหานิกาย
10	ห้วยหก	บุญเรือง	เชียงของ	มหานิกาย
11	พระธาตุดอยตุง	ห้วยไคร้	แม่สาย	มหานิกาย
12	พระธาตุดอยกองข้าว	ดอยฮาง	เมืองชียงราย	มหานิกาย
13	แม่สาย	แม่สาย	แม่สาย	มหานิกาย
14	ห้วยประสิทธิ์	ป่าหุ่ง	พาน	มหานิกาย

ที่มา *: สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดเชียงราย (2558)*

รูปแบบและกระบวนการการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงราย เน้นการศึกษาถึงกระบวนการเรียนรู้และการสร้างสรรค์เชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมโดยกำหนดเส้นทางการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นไว้เป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1) กลุ่มวัดที่เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงประวัติศาสตร์และพระพุทธศาสนา กำหนดจากการวัดเหล่านั้น ได้ตั้งอยู่ในแหล่งโบราณคดีทางประวัติศาสตร์และมีประวัติคามเป็นมาที่เกี่ยวข้องการประวัติศาสตร์

บ้านเมืองในแต่ละยุคสมัย มีความสำคัญในฐานะที่เป็นสถานที่เรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ การพัฒนาบ้านเมือง และเป็นวัดที่มีความสำคัญระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ ที่มีคุณค่าการเรียนรู้และการอนุรักษ์เพื่อให้ทราบที่มาและความเป็นไปของบ้านเมืองและพระพุทธศาสนา

2) กลุ่มวัดที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัตถุธรรมที่เน้นความเป็นพุทธศิลป์ เป็นสถานที่มีสภาพแวดล้อมสวยงาม มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีการสร้างสรรค์ศิลปะตามพระพุทธศาสนาหรือประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ซึ่งเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชม ประกอบกับวัดมีกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการเที่ยวชม จึงกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาที่มีลักษณะเด่นในด้านพุทธศิลปกรรม

3) กลุ่มวัดที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเน้นศรัทธาความเชื่อและประเพณีวัฒนธรรม เป็นวัดที่มีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงคติธรรมที่เน้นศรัทธา ความเชื่อและวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น เช่น ความเชื่อตามตำนานพระธาตุประจำปีเกิดหรือความเชื่อเรื่องชุธาตุ 12 ราศี ความเชื่อตามคัมภีร์พระเจ้าเลียบโลกของล้านนาหรือตำนานการเสด็จเยือนดินแดนภาคเหนือของพระพุทธเจ้า ตำนานบูชาพระธาตุเก้าจอมที่เป็นสถานที่เก็บพระบรมสารีริกธาตุขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมมาพุทธเจ้า ตำนานหรือความเชื่อประจำท้องถิ่นต่างๆ ซึ่งวัดเหล่านี้จะมีเอกลักษณ์ที่เป็นวัดแห่งศรัทบารมีตามคติทางพระพุทธศาสนา อีกทั้งยังมีการสิ่งก่อสร้างทางพุทธศิลปกรรมที่สวยงาม มีกิจกรรมประเพณีวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องทางพระพุทธศาสนาให้เรียนรู้ เช่น ประเพณีสงน้ำพระธาตุ ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทง และประเพณีประจำท้องถิ่นอื่นๆ วัดในหลายๆวัดจึงกลายมาเป็นสัญลักษณ์ประจำจังหวัด ประจำท้องถิ่น

4) กลุ่มวัดที่เน้นการปฏิบัติธรรมและศาสนกิจ เป็นสถานที่ที่มีรูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนานี้เป็นรูปแบบเฉพาะ โดยเป็นการศึกษาถึงหลักธรรม การฟังธรรม การนั่งวิปัสสนา การสนทนาธรรมกับพระสงฆ์และผู้เกี่ยวข้องในเชิงลึก ซึ่งอาศัยความสนใจเฉพาะของนักท่องเที่ยวด้านพระพุทธศาสนา วิถีชีวิต และวิชาการ เป็นเครื่องดึงดูดนักท่องเที่ยว ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะผู้หญิงที่สนใจด้านพระพุทธศาสนา การท่องเที่ยวลักษณะนี้ วัดและคณะสงฆ์ได้มีการจัดเตรียมสถานที่โดยเฉพาะในการปฏิบัติธรรมให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการสร้างความสนใจให้กับนักท่องเที่ยวโดยเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในระยะยาว โดยจะมีการจัดกิจกรรมเชิงพุทธและมีการปฏิบัติตามหลักพระพุทธศาสนา ทั้งในระยะสั้นเป็นรายวัน รายสัปดาห์ ระยะยาวเป็นรายเดือน หรือในช่วงเวลาที่มีวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาหรือวันช่วงเทศกาลสำคัญต่างๆ ซึ่งวัดเหล่านี้เป็นที่รู้จักทั้งในระดับท้องถิ่นและประเทศ รวมไปถึงระดับนานาชาติ

เส้นทางการท่องท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงราย ใช้เส้นทางรถยนต์เป็นหลักในการเดินทาง โดยอาศัยถนนพหลโยธินตัวเมืองอำเภอเมืองเชียงราย เป็นจุดเริ่มต้น จากนั้นสามารถเดินทางตามเส้นทางแต่ละอำเภอ ซึ่งวัดแต่ละแห่งสามารถเข้าชมได้โดยไม่ต้องชำระค่าใช้จ่าย

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงรายได้แก่ ชื่อเสียง การโฆษณา แรงจูงใจและแรงกระตุ้นที่ทำให้อยากมาเที่ยว มีราคาถูก สถานที่สวยงาม

สรุปผลการวิจัย

วัดและศาสนสถานที่สำคัญในจังหวัดเชียงรายที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาจังหวัดเชียงราย แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มวัดที่เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงประวัติศาสตร์และพระพุทธศาสนา 2) กลุ่มวัดที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัตถุธรรมที่เน้นความเป็นพุทธศิลป์ 3) กลุ่มวัดที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเน้นศรัทธาความเชื่อและประเพณีวัฒนธรรม และ4) กลุ่มวัดที่เน้นการปฏิบัติธรรมและศาสนกิจ เส้นทางการท่องท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงราย ใช้เส้นทางรถยนต์เป็นหลักในการเดินทาง แยกได้ 4 เส้นทาง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงราย ได้แก่ ชื่อเสียง การโฆษณา แรงจูงใจและแรงกระตุ้นที่ทำให้อยากมาเที่ยว มีราคาถูก สถานที่สวยงาม

การอภิปรายผล

หลังจากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำผลนั้นมาอภิปรายได้ดังนี้

วัดและสถานที่ท่องเที่ยวทางพุทธศาสนานั้นมีจำนวนมาก โดยแบ่งเป็นกลุ่มวัดที่เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงประวัติศาสตร์และพระพุทธศาสนา กลุ่มวัดที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัตถุธรรมที่เน้นความเป็นพุทธศิลป์ กลุ่มวัดที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเน้นศรัทธาความเชื่อและประเพณีวัฒนธรรมและกลุ่มวัดที่เน้นการปฏิบัติธรรมและศาสนกิจ ซึ่งสอดคล้องกับดวงสมร ฟักสังข์ (2552 : 84) ได้ทำการสำรวจทุนทางสังคมและการจัดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม พบว่า แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ได้รับความนิยมและมีคุณค่า จำนวน 9 แห่ง ซึ่งมีทั้งสถานที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับศาสนา พฤกษศาสตร์และงานภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวคือความสำคัญของสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก สุดท้ายผู้วิจัยได้เสนอเส้นทางท่องเที่ยว 2 เส้นทาง คือทางจักรยาน และทางเรือซึ่งเป็นการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวิถีชีวิตชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับความสำคัญของงานวิจัยและผลการวิจัย คือเป็นการนำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวแนวใหม่โดยเน้นที่การใกล้ชิดชุมชน และเป็นการท่องเที่ยวได้ด้วยตนเอง ใช้เวลาไม่มากนักในการท่องเที่ยวแต่ละเส้นทาง

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางพระพุทธศาสนาในจังหวัดเชียงราย ได้แก่ ชื่อเสียง การโฆษณา แรงจูงใจและแรงกระตุ้นที่ทำให้อยากมาเที่ยว มีราคาถูก สถานที่สวยงาม ซึ่งสอดคล้องกับนิรันดร ทัพไชย (2548) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว มักจะแสดงออกของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้สินค้าและบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งกระบวนการใน

การตัดสินใจที่มีผลต่อการแสดงออกด้านชื่อเสียง สอดคล้องกับ อารีย์วรเวชธนกุล (2546) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทยในจังหวัดนครปฐม พบว่าลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน ปัจจัยด้านแหล่งการท่องเที่ยวปัจจัยด้านความมีชื่อเสียง ราคา สถานที่สวยงาน การสนับสนุน และปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปการมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวด้านวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยวต่อปีแตกต่างกัน แต่ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำข้อมูลที่ได้นี้ไปใช้ในการปรับปรุงเส้นทางและป้ายบอกทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว เนื่องจากบางพื้นที่เส้นทางยังไม่สามารถไปถึง

2. ควรมุ่งทำการศึกษาวิจัยในเรื่องการบริหารจัดการและพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวให้ยั่งยืน เนื่องจากสถานที่เหล่านี้อยู่ในชุมชน จึงต้องการการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเป็นอย่างมาก

เอกสารอ้างอิง

ดวงสมร ฟักสังข์. (2552). **การสำรวจทุนทางสังคมและการจัดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลศาลายา จังหวัดนครปฐม**. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

ทวีศิลป์ สืบวัฒนะ. (2554). **แนวคิดและแนวทางการศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ : อินทนิล. นิรันดร ทัพไชย (2548). **พฤติกรรมนักท่องเที่ยวในเอกสารการสอนชุดวิชากลยุทธ์การตลาดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว**. สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชนนทบุรี.

วิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่น. (2552). **คู่มือพลเมืองยุคใหม่**. นนทบุรี : เอ.พี.กราฟิค ดีไซน์.

อารีย์วรเวชธนกุล (2546). **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดนครปฐม**. ปริญญานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการตลาด,บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีครินทรวิโรฒ.

การรับรู้ต่อรูปภาพประกอบข้อความคำเตือน ในการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

นิษฐา หรุ่นเกษม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาขาวิชานิเทศศาสตร์
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, ประเทศไทย
อีเมล : nitta@pnru.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ต่อการมีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนเพื่อควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยใช้วิธีการสำรวจการรับรู้ของเด็กนักเรียนไทยต่อการมีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบนบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสิ้น 1,945 ตัวอย่าง

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบนบรรจุภัณฑ์ (ขวดและกระป๋อง) ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายบังคับให้มีการแสดงรูปภาพประกอบข้อความคำเตือน) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.9 ทั้งนี้หากนักเรียนเป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ปกป้องสุขภาพของประชาชนชาวไทย นักเรียนจะเลือกให้มีการนำรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนติดบนบรรจุภัณฑ์ (ขวดและกระป๋อง) ของเครื่องดื่มอย่างไร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เลือกให้มีการติดรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบนบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.0

คำสำคัญ : รูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบรรจุภัณฑ์ การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

The Perception of Pictorial Warnings to Control Alcohol Beverage Consumption

Nitta Roonaseam
Assistant Professor, Department of Communication Arts,
Faculty of Management Science, Phranakhon Rajabhat University, Thailand
E-mail: nitta@pnru.ac.th

Abstract

This research aims to study the perception of pictorial warnings to control the consumption of alcohol. This research employed a survey to study the effectiveness of pictorial warnings to control alcohol beverage consumption. The sample included 1,945 participants. Results showed that the highest percentage, or 45.9%, of the sample felt that the requirements of having pictorial and textual warnings on alcohol beverage packaging (bottle and cans) (currently, there is currently no legal obligation to show pictorial and textual warnings warning). If the student sample group were the prime minister of Thailand, as the person responsible to protect the health of the Thai public, the largest groups of the sample choose a picture next to the text warnings on the packaging of alcoholic beverages most 87.0 %.

Keywords : pictorial warnings, packaging, alcohol beverage consumption

บทนำ

การประกาศใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 อยู่บนหลักคิดที่จะลดปัญหาและผลกระทบทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ ช่วยสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนโดยให้ตระหนักถึงพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตลอดจนช่วยป้องกันเด็กและเยาวชนมิให้เข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้โดยง่าย และลดนักดื่มหน้าใหม่ โดยการเลื่อนอายุการเริ่มดื่มของเด็กและเยาวชนให้นานที่สุด อย่างไรก็ตาม การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว ได้ส่งผลให้กลุ่มธุรกิจแอลกอฮอล์ในประเทศไทยปรับกลยุทธ์การตลาดเพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเช่น การออกแบบหีบห่อและบรรจุภัณฑ์ให้มีสีสัน ฉลาก โลโก้ ภาพ และลวดลายกราฟิค (iconographic) เพื่อให้เกิดความหมายในเชิงสัญลักษณ์ รวมถึงเป็นการสร้างจุดสะดุดทางใจเพื่อกระตุ้นให้เกิดการซื้อสินค้า (นิษฐาหรุ่นเกษม, 2556)

เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการบังคับใช้กฎหมายเพิ่มมากขึ้น กระทรวงสาธารณสุขได้เตรียมเสนอกฎหมายให้กลุ่มธุรกิจแอลกอฮอล์ต้องพิมพ์ภาพพร้อมคำเตือนภัยอันตรายจากเหล้า ขนาดพื้นที่ไม่ต่ำกว่า 1 ใน 4 ของฉลากข้างขวดและหีบห่อบรรจุพร้อมปรับข้อความคำเตือนประกอบการโฆษณาบนสื่อทุกชนิด ห้ามใช้ภาพนักกีฬา นักแสดง การ์ตูน เพื่อป้องกันการเข้าใจผิดว่าเหล้าเป็นของดี รวมถึงปรับข้อความเตือนภัยเหล้าจาก 5 คำเตือนเหลือ 3 คำเตือน คือมีอันตรายทำให้เป็นมะเร็ง สมองเสื่อม พิการได้ ทว่า กลุ่มธุรกิจแอลกอฮอล์มองว่ามาตรการติดฉลากคำเตือนเป็นรูปภาพบนผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการเพิ่มค่าใช้จ่าย อีกทั้งเข้มงวดจนเกินไป

บทความเรื่อง “การรับรู้ต่อรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนในการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” นี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนต่อการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” ที่ได้มุ่งศึกษาถึงการจัดทำรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบน บรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากต่างประเทศ วิธีการแสดงข้อความคำเตือนประกอบภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การกำหนดวาระทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบนบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของกลุ่มธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และศึกษาประสิทธิผลของการมีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างไรก็ตาม ในบทความนี้จะนำเสนอเฉพาะการรับรู้ของเด็กนักเรียนต่อการมีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบนบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เท่านั้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสำรวจการรับรู้ของเด็กนักเรียนต่อการมีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบนบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การรับรู้ต่อการมีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือน ในงานวิจัยเรื่องนี้มีหมายความถึง การใช้รูปภาพผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประกอบข้อความคำเตือนเพื่อเป็นแหล่งข้อมูลสื่อสารความเสี่ยงและผลกระทบของการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งกับผู้บริโภคและผู้ไม่บริโภค

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เกิดความตระหนักต่อผลกระทบด้านสุขภาพ เช่น รูปภาพประกอบข้อความคำเตือนที่เห็นแล้วจะทำให้ไม่อยากดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่อยากมอง และไม่อยากซื้อ/ไม่อยากครอบครอง รวมถึงทัศนคติและความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของรูปภาพประกอบข้อความคำเตือน เช่น ผลในด้านของการเตือนใจตัวนักเรียนเอง ผลในด้านของการเตือนใจเพื่อนๆของนักเรียน และผลในด้านของการเตือนใจพ่อแม่และสมาชิกในครอบครัวของนักเรียน

รูปภาพประกอบข้อความคำเตือน หมายถึง รูปภาพผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประกอบข้อความคำเตือน ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาจากรูปภาพประกอบข้อความคำเตือน 3 รูป คือ (1) ดื่มสุราแล้วขับขี่ทำให้พิการและตายได้ (2) ดื่มสุรา ทำร้ายตัวเอง ทำลายลูกและครอบครัว และ (3) ดื่มสุราเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีต่อเด็กและเยาวชน

บรรจุภัณฑ์ ในที่นี้อ้างอิงจาก ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับฉลากของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2558 ประกาศ ณ วันที่ 8 มกราคม 2558 โดยศาสตราจารย์รัชตะ รัชตะนาวิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ในความหมายว่า ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุ ที่ใช้บรรจุเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เด็กนักเรียน ในงานวิจัยเรื่องนี้อ้างอิงจาก พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 4 “เด็ก” ในพระราชบัญญัตินี้หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส และ “นักเรียน” เด็กซึ่งกำลังรับการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ทั้งประเภทสามัญศึกษาและอาชีวศึกษาหรือเทียบเท่าอยู่ในสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน ทั้งนี้ เด็กนักเรียนในงานวิจัยเรื่องนี้ มีความหมายถึง เด็กนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-3 ทั้งที่อยู่ในสถานศึกษาของรัฐหรือเอกชน จากทั่วประเทศ

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรกลุ่มประชากรเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้ คือ เด็กนักเรียนไทยที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาที่ 1-3 การสำรวจมุ่งใช้ประชากรในกลุ่มนี้ เนื่องด้วย ผลงานวิจัยจากรายงานการสำรวจของศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (2533) ได้ชี้ให้เห็นว่า เยาวชนในกลุ่มนี้จะเป็นกลุ่มที่จดจำการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้มากถึงเกือบร้อยละ 93 และความสามารถในการจดจำนี้สัมพันธ์กับความรู้สึกอยากลองดื่ม

2. กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Stratified Sampling) โดยพยายามกระจายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ โดยแบ่งตามภูมิภาคของประเทศไทย นอกจากนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสมัครใจ (Volunteer Sampling) ที่สมัครใจในการตอบแบบสอบถามเอง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 1,945 ตัวอย่าง

3. เครื่องมือในการวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม โดยข้อคำถามนั้นมาจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องรูปภาพประกอบ

ข้อความคำเตือน สำหรับโครงสร้างที่สำคัญของแบบสอบถาม ประกอบด้วยส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป และส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ความคิดเห็นของเด็กนักเรียนต่อรูปภาพประกอบข้อความต้นแบบและผลของรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนต้นแบบต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

4. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยในประเด็น**การรับรู้และทัศนคติต่อการมีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนต่อการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์**สามารถสรุปได้ ดังนี้

ตาราง 1 *ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง*

ประเด็น	ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคตะวันตก		ภาคใต้		ภาคกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ												
เพศชาย	187	50.4	171	43.2	281	71.5	197	50.0	163	41.7	999	51.4
เพศหญิง	184	49.6	225	56.8	112	28.5	197	50.0	228	58.3	946	48.6
รวม	371	100.0	396	100.0	393	100.0	394	100.0	391	100.0	1,945	100.0
ชั้นปี												
มัธยมศึกษาปีที่ 1	80	21.6	60	15.2	142	36.1	163	41.4	129	33.0	574	29.5
มัธยมศึกษาปีที่ 2	59	15.9	196	49.5	131	33.3	124	31.5	131	33.5	641	33.0
มัธยมศึกษาปีที่ 3	232	62.5	140	35.4	120	30.5	107	27.2	131	33.5	730	37.5
รวม	371	100.0	396	100.0	393	100.0	394	100.0	391	100.0	1,945	100.0

จากตาราง 1 อธิบายได้ว่า เด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 999 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 เพศหญิง จำนวน 946 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6 โดยภาคที่มีกลุ่มตัวอย่างเพศชายมากกว่าเพศหญิง ได้แก่ ภาคเหนือ และภาคตะวันตก ภาคที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง ส่วนภาคใต้เป็นภาคที่มีกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงจำนวนเท่ากัน นอกจากนั้นแล้ว เด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 730 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมา คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 641 คิดเป็นร้อยละ 33.0 และน้อยที่สุด คือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 574 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5

ตาราง 2 *การรับรู้ของเด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อการกำหนดให้มีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบนบรรจุภัณฑ์*

หัวข้อ	ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคตะวันตก		ภาคใต้		ภาคกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	122	32.9	151	38.1	189	48.1	160	40.6	185	47.3	807	41.5
เห็นด้วย	202	54.4	202	51.0	156	39.7	175	44.4	158	40.4	893	45.9
ไม่เห็นด้วย	36	9.7	32	8.1	33	8.4	37	9.4	29	7.4	167	8.6
ไม่เห็นด้วยที่สุด	11	3.0	11	2.8	15	3.8	22	5.6	19	4.9	78	4.0
รวม	**371**	**100.0**	**396**	**100.0**	**393**	**100.0**	**394**	**100.0**	**391**	**100.0**	**1,945**	**100.0**

จากตาราง 2 อธิบายได้ดังนี้ คือ เด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วยว่าการกำหนดให้มีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบรรจุภัณฑ์ (ขวดและกระป๋อง) ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายบังคับให้มีการแสดงภาพพร้อมข้อความคำเตือน)มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.9 รองลงมา คือ เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.5 น้อยที่สุด คือ ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 4.0

ตาราง 3 *การรับรู้ของเด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อการมีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบนบรรจุภัณฑ์ (ขวดและกระป๋อง) จะช่วยทำให้ผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกิดความกังวลมากขึ้นต่อผลของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสุขภาพ*

	ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคตะวันตก		ภาคใต้		ภาคกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	170	45.8	184	46.5	241	61.3	198	50.3	191	48.8	984	50.6
ไม่ใช่	54	14.6	61	15.4	52	13.2	55	14.0	69	17.6	291	15.0
ไม่แน่ใจ	147	39.6	151	38.1	100	25.4	141	35.8	131	33.5	670	34.4
รวม	**371**	**100.0**	**396**	**100.0**	**393**	**100.0**	**394**	**100.0**	**391**	**100.0**	**1,945**	**100.0**

จากตาราง 3 อธิบายได้ว่าเด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดว่า การมีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบนบรรจุภัณฑ์ (ขวดและกระป๋อง) จะช่วยทำให้ผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกิดความกังวลมากขึ้นต่อผลของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 50.6 รองลงมา คือ ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 34.4 และน้อยที่สุด คือ ไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 15.0

ตาราง 4 *นักเรียนคิดว่าการมีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบนบรรจุภัณฑ์ (ขวดและกระป๋อง) จะช่วยทำให้ผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดจำนวนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลง*

ประเด็น	ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคตะวันตก		ภาคใต้		ภาคกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ใช่	145	39.1	164	41.4	224	57.0	172	43.7	173	44.2	878	45.1
ไม่ใช่	76	20.5	76	19.2	51	13.0	56	14.2	77	19.7	336	17.3
ไม่แน่ใจ	150	40.4	156	39.4	118	30.0	166	42.1	141	36.1	731	37.6
รวม	**371**	**100.0**	**396**	**100.0**	**393**	**100.0**	**394**	**100.0**	**391**	**100.0**	**1,945**	**100.0**

จากตาราง 4 อธิบายได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดว่า การมีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบนบรรจุภัณฑ์ (ขวดและกระป๋อง) จะช่วยทำให้ผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดจำนวนการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลงคิดเป็นร้อยละ 45.1 รองลงมา คือ ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 37.5 น้อยที่สุด คือ ไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 17.3

ตาราง 5 *นักเรียนคิดว่าการมีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบนบรรจุภัณฑ์ (ขวดและกระป๋อง) จะช่วยทำให้ผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดจำนวนการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลง*

ประเด็น	ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคตะวันตก		ภาคใต้		ภาคกลาง		รวม	
	จำนวน	**ร้อยละ**	**จำนวน**	**ร้อยละ**	**จำนวน**	**ร้อยละ**	**จำนวน**	**ร้อยละ**	**จำนวน**	**ร้อยละ**	**จำนวน**	**ร้อยละ**
ใช่	131	35.3	152	38.4	200	50.9	156	39.6	149	38.1	788	40.5
ไม่ใช่	88	23.7	87	22.0	61	15.5	69	17.5	80	20.5	385	19.8
ไม่แน่ใจ	152	41.0	157	39.6	132	33.6	169	42.9	162	41.4	772	39.7
รวม	**371**	**100.0**	**396**	**100.0**	**393**	**100.0**	**394**	**100.0**	**391**	**100.0**	**1,945**	**100.0**

จากตาราง 5 อธิบายได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดว่า การมีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบนบรรจุภัณฑ์ (ขวดและกระป๋อง) จะช่วยทำให้ผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดจำนวนการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลง คิดเป็นร้อยละ 10.5 รองลงมา คือ ไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 39.7 น้อยที่สุด คือ ไม่ใช่ คิดเป็นร้อยละ 19.8

ตาราง 6 *นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดให้มีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบรรจุภัณฑ์ (ขวดและกระป๋อง) ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายบังคับให้มีการแสดงรูปภาพประกอบข้อความคำเตือน)*

ประเด็น	ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคตะวันตก		ภาคใต้		ภาคกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยมากที่สุด	122	32.9	151	38.1	189	48.1	160	40.6	185	47.3	807	41.5
เห็นด้วย	202	54.4	202	51.0	156	39.7	175	44.4	158	40.4	893	45.9
ไม่เห็นด้วย	36	9.7	32	8.1	33	8.4	37	9.4	29	7.4	167	8.6
ไม่เห็นด้วยที่สุด	11	3.0	11	2.8	15	3.8	22	5.6	19	4.9	78	4.0
รวม	**371**	**100.0**	**396**	**100.0**	**393**	**100.0**	**394**	**100.0**	**391**	**100.0**	**1,945**	**100.0**

จากตาราง 6 อธิบายได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วยว่าการกำหนดให้มีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบรรจุภัณฑ์ (ขวดและกระป๋อง) ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายบังคับให้มีการแสดงภาพพร้อมข้อความคำเตือน)มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.9 รองลงมา คือ เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.5 น้อยที่สุด คือ ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 4.0

ตาราง 7 *หากเป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย เด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจะเลือกให้มีการนำรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนติดบนบรรจุภัณฑ์ (ขวดและกระป๋อง) ของเครื่องดื่มอย่างไร*

ประเด็น	ภาคเหนือ		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ภาคตะวันตก		ภาคใต้		ภาคกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ให้มีภาพพร้อมข้อความคำเตือน	314	84.6	341	86.1	344	87.5	358	90.9	336	85.9	1,693	87.0
ให้มีเฉพาะข้อความคำเตือนอย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ	40	10.8	44	11.1	40	10.2	23	5.8	26	6.6	173	8.9
ไม่ให้มีทั้งภาพและข้อความคำเตือนใด ๆ	17	4.6	11	2.8	9	2.3	13	3.3	29	7.4	79	4.1
รวม	**371**	**100**	**396**	**100**	**393**	**100**	**394**	**100**	**391**	**100**	**1,945**	**100**

จากตาราง 7 อธิบายได้ว่าหากเด็กนักเรียนเป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย ซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ปกป้องสุขภาพของประชาชนชาวไทย เด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เลือกให้มีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.0 รองลงมา คือ ให้มีเฉพาะข้อความคำเตือนอย่างเดียว โดยไม่มีภาพประกอบ คิดเป็นร้อยละ 8.9 น้อยที่สุด คือ ไม่ให้มีทั้งภาพและข้อความคำเตือนใด ๆ คิดเป็นร้อยละ 4.1

สรุปผล

โดยภาพรวม นักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีรูปภาพประกอบข้อความ คำเตือนบรรจุภัณฑ์ (ขวดและกระป๋อง) ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 45.9 รองลงมา คือ เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 41.5 น้อยที่สุด คือ ไม่เห็นด้วยที่สุด ร้อยละ 4.0 ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และกลุ่มตัวอย่างที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในทุกกลุ่มที่ดื่มฯส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบนบรรจุภัณฑ์ (ขวดและกระป๋อง) ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งนี้ หากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้เป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เลือกให้มีการติดรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบนบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.0

อภิปรายผล

ผลการวิจัยในครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นถึงการรับรู้ของเด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่างว่าเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือน บรรจุภัณฑ์ (ขวดและกระป๋อง) ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายบังคับให้มีการแสดงรูปภาพประกอบข้อความคำเตือน) ผลการวิจัยนี้ ยืนยันและสอดคล้องกับการสำรวจการรับรู้และทัศนคติของเยาวชนไทยต่อมาตรการข้อความคำเตือนประกอบภาพสัญลักษณ์บนบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่อปี พ.ศ. 2553 (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2533) ว่า การใช้ข้อความคำเตือนประกอบภาพจะทำให้เด็กนักเรียนหรือผู้บริโภคตระหนักถึงอันตรายที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับการมีข้อความคำเตือนเพียงอย่างเดียว และยังช่วยลดความอยากดื่มหรือการบริโภคในกลุ่มเยาวชนได้ มาตรการนี้จึงช่วยทำให้เยาวชนมีการรับรู้ จดจำ และช่วยลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนได้ (อรทัย วลีวงศ์ และ ทักษพล ธรรมรังสี, 2557 ; อารีกุล พวงสุวรรณ และ คณะ, 2555)

ทั้งนี้ รูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบนบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลต่อผู้บริโภคในทำนองเดียวกับการประสิทธิผลของหีบห่อบรรจุภัณฑ์ยาสูบที่เรียบง่าย ซึ่งผลการศึกษาวิจัยโดยรัฐบาลของประเทศออสเตรเลียถึงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของหีบห่อและประสิทธิผลของคำเตือนด้านสุขภาพ สามารถสรุปได้ว่ากลุ่มที่ถูกทดสอบทั้งวัยรุ่นและผู้ใหญ่ ทั้งผู้ที่สูบบุหรี่และไม่สูบต่างมีความเห็นเหมือนกันว่า หีบห่อผลิตภัณฑ์ที่เรียบง่ายทำให้ภาพลักษณ์ยี่ห้อหมดคุณค่าลงไป (พิมพ์พรรณ ศิลปะสุวรรณ และคณะ, 2556)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย มีดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการประกาศใช้มาตรการรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบนบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ขอให้รัฐบาลและกระทรวงสาธารณสุขเร่งรัดดำเนินการเรื่องประกาศรูปภาพประกอบข้อความคำเตือน โดยให้กลุ่มบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต้องติด/พิมพ์รูปภาพประกอบข้อความคำเตือน ถึงโทษและพิษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนบรรจุภัณฑ์ที่ใช้บรรจุเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ทั้งข้างขวด ข้างกระป๋อง และบนภาชนะหรือหีบห่อบรรจุ ผลการวิจัยได้ยืนยันแล้วว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการมีรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนบนบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการวิจัยเพื่อสร้างและจัดทำแบบจำลอง Mock up รูปภาพประกอบข้อความคำเตือนเรื่องสุขภาพบนบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยดำเนินการร่วมกันกับผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสาร ด้านศิลปะ ด้านกฎหมาย และผู้บริโภค เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการออกแบบรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนว่ารูปภาพประกอบข้อความคำเตือนแบบใดได้ผลในการเป็นแหล่งข้อมูลสื่อสารความเสี่ยงถึงผลกระทบต่อสุขภาพได้มากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

นิษฐาหรุ่นเกษม. (2556). **กลยุทธ์การสื่อสารการตลาดของกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.** กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.

พิมพ์พรรณ ศิลปะสุวรรณ และคณะ. (2556). **ผลกระทบจากรูปแบบฉลากคำเตือนเรื่องสุขภาพบนซองบุหรี่แบบเรียบง่ายปราศจากสีสรร ที่มีต่อพฤติกรรมสนองตอบในการบริโภคบุหรี่ของวัยรุ่นในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.

ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. (2553). **การรับรู้และทัศนคติของเยาวชนต่อมาตรการข้อความคำเตือนประกอบภาพสัญลักษณ์บนบรรจุภัณฑ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์**. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.

อรทัย วลีวงศ์ และ ทักษพล ธรรมรังสี. (2557). **มาตรการฉลากรูปภาพคำเตือน (Pictorial warning) ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์**. กรุงเทพฯ : สำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ.

อารีกุล พวงสุวรรณ และ คณะ. (2555). **แรงสนับสนุนของสังคมไทยต่อมาตรการภาพพร้อมข้อความคำเตือนบนฉลากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์.** วารสารวิชาการสาธารณสุข ปีที่ 21 ฉบับที่ 3 พฤษภาคม – มิถุนายน 2555.

การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลย : กรณีศึกษา ตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย

นัยนา อรรจนาทร [1] / อำนวย อรรจนาทร [2] / อรนิต ประนมไพร [3]

[1] รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาบรรณารักษ์ศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, ประเทศไทย

[2] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, ประเทศไทย

[3] อาจารย์ สาขาวิชาบรรณารักษ์ศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, ประเทศไทย

อีเมล : naiyana.ajanatorn@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพของแหล่งเรียนรู้ชุมชนในตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย 2) หาแนวทางในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชน 3) สร้างรูปแบบของแหล่งเรียนรู้ชุมชน 4) พัฒนาแหล่งการเรียนรู้ชุมชน และ 5) ประเมินรูปแบบแหล่งเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับแหล่งเรียนรู้ชุมชนในตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย วิธีการรวบรวมข้อมูลโดยวิธีเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสนทนากลุ่ม และการประชุมระดมความคิดเห็นแบบมีส่วนร่วม ส่วนข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพทั่วไปตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย เป็นตำบลที่เก่าแก่มาตั้งแต่สมัย โดยส่วนใหญ่สืบเชื้อสายมาจากเวียงจันทน์และหลวงพระบาง ชาวบ้านประกอบอาชีพเกษตรกรรมซึ่งมีแหล่งเรียนรู้ชุมชนที่สำคัญในวัดศรีจันทร์ ตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย ได้แก่ พิพิธภัณฑ์ประภัสสร์จันทโชติ ซึ่งยังไม่มีระบบในการจัดการข้าวของเครื่องใช้ในพิพิธภัณฑ์ ยังไม่ได้รับการดูแลจากชุมชน ทำให้พิพิธภัณฑ์ไม่น่าสนใจ

2. แนวทางในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลย ที่ชุมชนต้องการ คือ ควรมีการจัดทำระบบและทะเบียนประวัติข้าวของเครื่องใช้ มุมหนังสือสำหรับชุมชน การจัดทำประวัติวัด ประวัติพิพิธภัณฑ์ และควรให้ชุมชนมีส่วนร่วม

3. การสร้างรูปแบบของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชน มีดังนี้ จัดทำหนังสือประวัติหมู่บ้านนาอ้อ ประวัติวัด และประวัติพิพิธภัณฑ์ จัดลงทะเบียนเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ จัดทำป้ายชื่อติดสิ่งของในพิพิธภัณฑ์ จัดทำป้ายแสดงระเบียบการใช้ จัดมุมการอ่านหนังสือและส่งเสริมกิจกรรมการอ่านในพิพิธภัณฑ์ จัดอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว การจำลองของใช้โบราณ และจัดเรียงเครื่องใช้ภายในพิพิธภัณฑ์ให้เป็นหมวดหมู่

4. จากการพัฒนารูปแบบแหล่งเรียนรู้ชุมชน ได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลย มีการจัดเรียงเครื่องใช้ในพิพิธภัณฑ์ให้เป็นหมวดหมู่ ได้แก่ จัดทำป้ายชื่อพร้อมบอกข้อมูลของวัตถุแต่ละชิ้น หมวดหมู่พระพุทธรูป เครื่องใช้ในครัวเรือน เครื่องมือทางการเกษตร เครื่องมือเครื่องใช้ในการทอผ้า เครื่องแต่งกาย การจัดทำมุมหนังสือและการจัดทำแผ่นพับเพื่อประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูล

5. ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลยโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีระดับความพึงพอใจสูงสุด คือ ด้านอาคารสถานที่ รองลงมาคือ ด้านงบประมาณ ส่วนด้านที่มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน

คำสำคัญ : แหล่งเรียนรู้ชุมชน, พิพิธภัณฑ์วัดศรีจันทร์, ตำบลนาอ้อ, จังหวัดเลย

A Development of Community Learning Center in Loei Province : A Case Study of Na-O Sub-district, Muang District, Loei Province

Naiyana Ajanatorn [1] / Aumnoi Ajanatorn [2] / Oranit Pranompai [3]

[1] Assoc. Prof. Dr. Program in Library and Information Science,
Faculty of Humanities and Social Sciences, Loei Rajabhat University, Thailand

[2] Assst.Prof. Program Educational Technology and Innovations,
Faculty of Education,Loei Rajabhat University, Thailand

[3] Lecturer,Lecturer of Program in Library and Information Science,
Faculty of Humanities and Social Sciences, Loei Rajabhat University, Thailand

E-mail : naiyana.ajanatorn@yahoo.com

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the status of a Community Learning Center in Na-O sub-district, Muang district, Loei province, 2) to find out the way to develop the learning center, 3) to design the community learning center model, 4) to develop the learning center, and 5) to evaluate the designed learning center model for Loei province. Stakeholders of the learning center in Na-O sub-district, Muang district, Loei province were purposively selected as research samples. Qualitative research method was applied for collecting. An in-depth interview, a focus group and a participatory brain-storming meeting were used as research instruments. On the other hand, a quantitative research method was also implemented and a questionnaire was employed. Mean, Percentage and Standard Deviation were used as research statistics for analyzing data.

The results of the research were as follows.

1. For general information, Na-O sub-district, Muang district, Loei province is an old district existed since the ancient time. The people in Na-O sub-district are inhanbitats of Vienteine and Luang Phra Bang of Laos. the majority of people living in

Na-O community are agriculturists. There is the important community learning center located in Wat Si Jan or Si Jan Temple in Na-O sub-district, Muang district, Leoi Province. It is Prapasjantachot Museum. However, there is no certain organization system for exhibiting. The place is not kept clean by the people in the village; therefore, the museum is not widely known.

2. There are some guidelines for developing the learning center in Loei province suggested by communities. Firstly, the community needs to establish a registration system for displaying appliances, reading corner. The information regarding the historical background of the temple and the museum are also needed, and the communities should participate in taking care of the museum.

3. For the design of developing model for community learning center, the communities need to create the books containing information of historical backgrounds of Na-O Village, the temple and the museum. The communities recommended that the museum should have a registration system for collections to be displayed for visitors as well as nametags on the collections exhibited at the museum, the notice board showing the rules for visitors, a book corner and activities to promote reading inside the museum. Moreover, there should be a training course of English for tourism, the demonstration of using ancient appliances in the past, and an arrangement of collections into appropriate categories.

4. The development of the community learning center model focuses on organizing the museum more systematic. The collections displayed at the museum are reorganized by tagging their names and putting them into categories of Buddha Images, household appliances, agricultural tools, weaving tools and clothes and costumes. There is a book corner within the museum, and brochures for promoting and publicizing information.

5. The level of communities' satisfaction on the development of the learning community in Loei province was at high level. The communities were satisfied with the aspect of museum building the highest. The communities' satisfaction on the aspect of budget was at high level. On the other hand, the communities' satisfaction on the aspect of communication participation was at the lowest level.

Keywords : Community Learning Center, Wat Si Chan Museum, Na-O Sub-distirct, Loei Province

บทนำ

แนวทางการศึกษาของชาติ มาตรา 25 รัฐบาลต้องส่งเสริมการดำเนินงานและจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ

แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ มาตรานี้จะช่วยส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิต (พรบ. การศึกษาแห่งชาติ, 2542) ดังนั้น การจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้จึงกระทำได้ในชุมชนต่างๆ ที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้เกิดกับประชาชนโดยการยกระดับสังคมให้เป็นสังคมแหล่งการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่แต่ละชุมชนจะต้องมี เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ตนเองของชุมชนแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนนั้นเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายในด้านการศึกษาหาความรู้ เช่น พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี บุคคลสำคัญในท้องถิ่น และภูมิปัญญาชาวบ้าน

แหล่งเรียนรู้ชุมชนเกิดจากภูมิปัญญาและวิถีชีวิตของชุมชนที่ถ่ายทอดสืบต่อกันมาเป็นทรัพย์สมบัติของชุมชนมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและการศึกษาแหล่งข้อมูลท้องถิ่นมีความสำคัญต่อองค์กรท้องถิ่น ต่อการบริหารจัดการ การวางแผน เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา การค้นคว้าวิจัย อันนำไปสู่นวัตกรรม การดำรงชีวิต การแสวงหาความรู้ การถ่ายทอดความรู้ การพัฒนาตนเองของบุคคล ของชุมชนและสังคม(ฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน, 2554:3) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ของชุมชนจึงจำเป็นต้องมีการอนุรักษ์จัดเก็บและถ่ายทอดให้ชุมชนในท้องถิ่นได้ทราบและเกิดความรักความหวงแหนสมบัติของท้องถิ่นและประเทศชาติต่อไปจังหวัดเลยเป็นจังหวัดที่มีวัฒนธรรม ประเพณีที่สืบทอดกันมายาวนาน แสดงถึงอารยธรรมของบรรพชนที่ได้ถ่ายทอดภูมิปัญญา วัฒนธรรม และประเพณีสู่เยาวชนรุ่นลูกหลาน ให้ได้เรียนรู้ถึงประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญา และความเป็นมาโดยมีแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญหลายแห่งโดยเฉพาะในชุมชนตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย ที่เป็นแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญของจังหวัดเลยโดยมีสถานที่สำคัญๆที่เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ได้แก่ ถ้ำผาปู่ เฮือนโบราณ หมู่บ้านประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านวัดศรีจันทร์ ชุมชนบ้านนาอ้อได้รับการยกย่องให้เป็นหมู่บ้านวัฒนธรรมต้นแบบของจังหวัดเลย เมื่อปี พ.ศ. 2542จากสภาวัฒนธรรมจังหวัดเลย และในปีเดียวกันนั้นก็ได้รับรางวัลชนะเลิศการแข่งขันกีฬาพื้นเมือง ประเภทแข่งเต่าปีนเสาน้ำมันและแข่งโคเกวียนที่มีการแข่งขันอยู่ที่จังหวัดขอนแก่น และเมื่อ วันที่ 30 มีนาคม 2543ได้รับรางวัลชนะเลิศชุมชนดีเด่นร่วมใจสู้ภัยเศรษฐกิจของจังหวัดเลย จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (สภาวัฒนธรรมบ้านนาอ้อ, 2547 : 2)

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลย โดยเฉพาะชุมชนบ้านนาอ้อเพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนในชุมชน พร้อมทั้งเป็นการอนุรักษ์ ฟื้นฟูวัฒนธรรมชุมชนของคนในชุมชน ส่งการเรียนรู้ของคนในชุมชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1.เพื่อศึกษาสภาพของแหล่งเรียนรู้ชุมชนในตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย

2.เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชนในตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย

3.เพื่อสร้างรูปแบบของแหล่งเรียนรู้ชุมชนในตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย

4.เพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชนในตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย

5.เพื่อประเมินรูปแบบของแหล่งเรียนรู้ชุมชนในตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1.ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบไปด้วย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย

1)นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลนาอ้อ รองนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลนาอ้อ รองประธานประธานสภาเทศบาลตำบลนาอ้อ คณะบริหารเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาล เจ้าหน้าที่ เทศบาลตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย จำนวน 10 คน

2)วัฒนธรรมจังหวัดเลยประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดเลยผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรมจังหวัดเลยหัวหน้าสำนักงานศิลปะและวัฒนธรรมจังหวัดเลย ผู้อำนวยการโรงเรียน และข้าราชการครู จำนวน 10 คน

3) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชนได้แก่ พระภิกษุ สามาเณรมัคทายกวัด จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบด้วย

ประชาชนในเขตตำบลนาอ้อ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน จำนวน 500 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประกอบด้วยแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์เจาะลึก ประเด็นสนทนากลุ่ม ประเด็นการประชุมเชิงปฏิบัติการ และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการผสมผสาน ทั้งเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ ประกอบด้วย แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์เจาะลึกการสนทนากลุ่ม การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการสังเกตแบบมีส่วนร่วมเพื่อระดมความคิดเห็นในการนำเสนอรูปแบบการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลย ตามขั้นตอนการวิจัยและการพัฒนา (R&D) มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพของแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลยโดยมีวิธีการการสัมภาษณ์เจาะลึก จำนวน 15 คน

ขั้นตอนที่ 2 หาแนวทางการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ของชุมชนโดยวิธีการสนทนากลุ่มผู้ที่เกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ จำนวน 15 คน

ขั้นตอนที่ 3 สร้างรูปแบบแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลย

1) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อระดมความคิดเห็นเรื่องรูปแบบแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลยที่เหมาะสม โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 20 คน

2) ร่างรูปแบบแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลยที่ได้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการ ให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการสร้างรูปแบบ

3)นำรูปแบบที่ได้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการมากำหนดแนวทางการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ตามรูปแบบที่ได้ โดยการสนทนากลุ่ม

ขั้นตอนที่ 4 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลย

1)จัดประชุมชี้แจงบุคลากรและผู้เกี่ยวข้องได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้อำนวยการโรงเรียน ข้าราชการครู พระ มัคทายกวัด และชาวบ้านในชุมชน เพื่อสร้างความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องกับรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมา

2) จัดประชาสัมพันธ์เชิญชวนผู้ใช้บริการแหล่งการเรียนรู้เพื่อทราบถึงแนวทางที่ปฏิบัติ

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลการพัฒนารูปแบบแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลยโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้บริการแหล่งเรียนรู้ในชุมชมจังหวัดเลย

4.สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาและข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. สภาพทั่วไปของตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย เป็นตำบลที่เก่าแก่มาตั้งแต่สมัยโบราณ มีอายุราวๆ ประมาณ 300 ปีมาแล้ว โดยส่วนใหญ่ชาวตำบลนาอ้อสมัยก่อนก็สืบเชื้อสายมาจากเวียงจันทน์และหลวงพระบาง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมซึ่งมีแหล่งเรียนรู้ชุมชนที่สำคัญในวัดศรีจันทร์ ตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย ได้แก่ พิพิธภัณฑ์ประภัสสร์จันทโชติ ซึ่งพิพิธภัณฑ์นี้ขาดบุคลากรที่รับผิดชอบดูแลการจัดวางสิ่งของที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ยังไม่เป็นระบบ ไม่มีงบประมาณในการทำนุบำรุงและพัฒนาและไม่ได้เปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามาศึกษาอย่างเป็นระบบ จึงทำให้พิพิธภัณฑ์ไม่เป็นที่น่าสนใจ

2. แนวทางในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชนตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย ที่ชุมชนต้องการ คือ ควรมีบุคลากรรับผิดชอบดูแลประจำพิพิธภัณฑ์ ควรจัดวางสิ่งของให้เป็นระบบและจัดทำทะเบียนประวัติข้าวของเครื่องใช้ ควรมีการจัดหางบประมาณในการทำนุบำรุงและพัฒนาพิพิธภัณฑ์ และควรเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามาศึกษาเรียนรู้อย่างกว้างขวาง

3. การสร้างรูปแบบของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชน มีดังนี้ จัดทำหนังสือประวัติหมู่บ้านนาอ้อ ประวัติวัด และประวัติพิพิธภัณฑ์ จัดลงทะเบียนเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ จัดทำป้ายชื่อติดสิ่งของ

ในพิพิธภัณฑ์ จัดทำป้ายแสดงระเบียบการใช้ จัดมุมการอ่านหนังสือและส่งเสริมกิจกรรมการอ่านในพิพิธภัณฑ์ จัดอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว การจำลองของใช้โบราณ และจัดเรียงเครื่องใช้ภายในพิพิธภัณฑ์ให้เป็นหมวดหมู่

4. จากการพัฒนารูปแบบแหล่งเรียนรู้ชุมชน ได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบแหล่งเรียนรู้ชุมชนตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย มีการจัดเรียงเครื่องใช้ในพิพิธภัณฑ์ให้เป็นหมวดหมู่ ได้แก่ จัดทำป้ายชื่อพร้อมบอกข้อมูลของวัตถุแต่ละชิ้น หมวดหมู่พระพุทธรูป เครื่องใช้ในครัวเรือน เครื่องมือทางการเกษตร เครื่องมือเครื่องใช้ในการทอผ้า เครื่องแต่งกาย การจัดทำมุมหนังสือและการจัดทำแผ่นพับเพื่อประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูล และได้มีการให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการวิพากษ์รูปแบบการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่สร้างขึ้น โดยมีผลการสรุป คือ เมื่อได้ทำการพัฒนารูปแบบแหล่งเรียนรู้แล้ว ควรมีบุคลากรที่รับผิดชอบในการให้บริการประจำแหล่งเรียนรู้ ควรจัดทรัพยากรที่มีในแหล่งเรียนรู้ให้เป็นระบบ ควรจัดสถานที่ให้สะอาดเรียบร้อยและสะดวกต่อการเข้าใช้บริการ ควรมีการสนับสนุนด้านงบประมาณจากภาครัฐและเอกชน และควรมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นและเปิดโอกาสให้หน่วยงานอื่นๆ ได้เข้ามาศึกษาดูงาน

5. ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้ใช้แหล่งเรียนรู้ โดยมีระยะเวลา 1 เดือนในการทดลองใช้แหล่งเรียนรู้ตามรูปแบบ และได้มีการประเมินความพึงพอใจโดยการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชนในตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลยจำนวน 500 ฉบับ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ ระดับระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีต่อการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลยโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.42) เป็นระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงมากที่สุด คือ ด้านอาคารสถานที่ มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.49, S.D.= 0.60) รองลงมาคือ ด้านงบประมาณ มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.45, S.D.= 0.65) ด้านทรัพยากร มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.43, S.D.= 0.58) ด้านเครือข่ายความร่วมมือ มีระดับความพึงพอใจเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.42, S.D. = 0.58)ด้านการมีส่วนร่วม มีระดับความพึงพอใจเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.40, S.D. =0.61)และด้านที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านบุคลากร มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ =34.36, S.D. = 0.63)

สรุปผลการวิจัย

จังหวัดเลยเป็นจังหวัดที่มีแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญหลายแห่ง ซึ่งชุมชนบ้านนาอ้อ เป็นหมู่บ้านแห่งวัฒนธรรมที่มีอายุกว่า 300 ปี ที่ควรค่าแก่การศึกษา โดยเฉพาะแหล่งเรียนรู้ในวัดศรีจันทร์ ตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย เป็นศูนย์รวมจิตใจของคนในชุมชน อีกทั้งยังเป็นแหล่งเรียนที่สมบูรณ์เป็นศูนย์กลางรวบรวมข้อมูลทางประวัติศาสตร์ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมและประเพณี เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนที่จะนำไปสู่การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้สำหรับประชาชน ในชุมชน เป็นแหล่ง

เสริมสร้างโอกาสในการเรียนรู้ การถ่ายทอด การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การสืบทอดภูมิปัญญา วัฒนธรรม ค่านิยม และเอกลักษณ์ของชุมชน อีกทั้งเป็นแหล่งที่สามารถจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการเรียนรู้ ของชุมชน โดยเน้นการกระบวนการเรียนรู้เพื่อวิถีชีวิตของคนในชุมชน เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ก่อให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ และมุ่งการพัฒนาแบบพึ่งตนเอง

อภิปรายผลการวิจัย

1.ผลการศึกษาสภาพของแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลย

ผลการศึกษาสภาพของแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลย พบว่า ชุมชนตำบลนาอ้อ ประกอบด้วย หมู่บ้านทั้งหมด 9 หมู่ สำหรับแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลยมีพิพิธภัณฑ์ที่สำคัญ ได้แก่ พิพิธภัณฑ์ประภัสสร์จันทโชติ ตั้งอยู่ภายในวันศรีจันทร์ บ้านนาอ้อ ตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย โดยได้รับการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์จากวัฒนธรรมจังหวัดเลย และกรมศิลปากร ปัจจุบันเจ้าอาวาสเป็นผู้บริหารพิพิธภัณฑ์ด้วยตนเองโดยมีพระลูกวัดเป็นผู้ช่วยและชุมชนไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ เพราะอาจจะมีผู้ไม่หวังดีมาหาผลประโยชน์จากพิพิธภัณฑ์ ซึ่งจากข้อมูลนี้สะท้อนให้เห็นถึงการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ของท้องถิ่นที่เป็นไปค่อนข้างยาก การขาดการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในการดูและรักษาแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณค่าของชุมชน ทำให้เกิดการบริหารที่ไม่เป็นระบบเท่าที่ควร โดยผลจากการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เรณุมาศ กุละศิริมา และคณะ (2555) พบว่าปัญหาแหล่งเรียนรู้ในบางหมู่บ้านชาวบ้านจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนอันเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ในชุมชนค่อนข้างน้อย ทำให้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนบางแหล่งก็มีการใช้ประโยชน์เพื่อการเรียนรู้น้อยเช่นกัน จนส่งผลกระทบให้เกิดการขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ และงบประมาณสนับสนุนอื่นๆ เป็นต้น ด้านระเบียบและเงื่อนไข พบว่า ภายในแหล่งเรียนรู้วัดศรีจันทร์ มีสิ่งที่น่าสนใจแก่การเรียนรู้มากมาย ได้แก่ โบราณสถาน เช่น บ้านไทเลย โบสถ์ กุฏิไม้ เจดีย์ หอระฆัง โบราณวัตถุให้ได้ศึกษา เช่น ใบเสมา ที่ได้จากวัดห้วยห่าว อักษรธรรม พระไตรปิฎก ของเก่าโบราณ ตาชั่ง แหย่งช้าง (ที่นั่งบนหลังช้าง) หม้อ ไห หีบไม้โบราณ เครื่องมือเครื่องใช้ในการดำรงชีวิต ได้แก่ เครื่องมือเครื่องใช้ในการทอผ้า เช่น กี่ กง กี๊ หลา ฟืม เครื่องดนตรี เช่น ระนาด ฆ้องวง เครื่องมือทางการเกษตร เช่น แอก คราด ไถ จอบ เสียม มีด เป็นต้น ซึ่งล้วนเป็นสิ่งที่หาดูได้ยาก ควรค่าแก่การเรียนรู้สำหรับผู้ที่สนใจ และในการเข้าชมพิพิธภัณฑ์ประภัสสร์จันทโชติ

ด้านความสำคัญของแหล่งเรียนรู้ พบว่า พิพิธภัณฑ์ประภัสสร์จันทโชติ เป็นพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นที่มีการรวบรวมข้าวของเครื่องใช้ที่เต็มไปด้วยเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ของชุมชนนาอ้อ สิ่งของแต่ละชิ้นแต่ละอย่างสามารถบอกเล่าเรื่องราว ที่มา ของบรรพบุรุษได้ สามารถใช้เป็นแหล่งข้อมูลเพื่อศึกษาประวัติศาสตร์ชาติไทยอีกแหล่งหนึ่งในจังหวัดเลย โดยผลจากการศึกษานี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของพระสุขี ชาครธมฺโม (ศรีมาตย์) (2553) พบว่า ประเพณีวัฒนธรรมที่มีการสืบทอดกันมาแต่โบราณ แม้แนวคิดในยึดปฏิบัติจะมีบ้างเพียงเล็กน้อย แต่ก็ถือเป็นประเพณีที่สืบทอดต่อกันมารุ่นต่อรุ่น ที่ชาวบ้านร่วมกันประกอบกิจกรรมเพื่อวัตถุประสงค์ในการรักษาประเพณีดั่งเดิมให้คงอยู่ และสามารถยึดถือ

ปฏิบัติเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตและพร้อมอนุรักษ์ไว้เพื่อคนรุ่นหลังสืบต่อไปเช่นเดียวกัน

2.ผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลย

ผลการศึกษา พบว่า ชุมชนต้องการให้มีประวัติหมู่บ้าน ประวัติวัด ประวัติพิพิธภัณฑ์ การทำทะเบียนประวัติข้าวของเครื่องใช้โบราณ มุมหนังสือสำหรับชุมชน ไกด์นำเที่ยวในชุมชน ให้ชุมชนมีส่วนรวมในการดูแลรักษา การจัดบูธแสดงเกี่ยวกับบ้านนาอ้อ แหล่งเรียนรู้ พิพิธภัณฑ์ต่างๆ ในงานประจำจังหวัด หรือ การจัดนิทรรศการที่มีการส่งเสริมการเรียนรู้เชิงวัฒนธรรม ควรทำแผ่นพับเพื่อกระจายความรู้และประชาสัมพันธ์ตามสถานที่ต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของบัญญัติ ปันอินทร์ (2554) ที่พบว่า แนวทางพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นควรมีการกำหนดมาตรฐานการจัดการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น ควรจัดทำข้อมูลสารสนเทศและจัดหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย นอกจากนี้แนวทางอื่นๆ ที่ได้จากการศึกษาในการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ก็รวมถึงการจัดทำสื่อช่วยในการบรรยาย เช่น กล่องบรรยายเสียงอัตโนมัติ และการเพิ่มเนื้อหาแหล่งเรียนรู้

3.ผลการสร้างรูปแบบของแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลย

จากการสร้างรูปแบบแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลย ได้รูปแบบตามประเด็นต่างๆ ดังนี้ คือ จัดทำหนังสือประวัติหมู่บ้าน นาอ้อ ประวัติวัด และประวัติพิพิธภัณฑ์ จัดลงทะเบียนเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ จัดทำป้ายชื่อติดสิ่งของในพิพิธภัณฑ์ จัดทำป้ายแสดงระเบียบการใช้ จัดมุมการอ่านหนังสือและส่งเสริมกิจกรรมการอ่านในพิพิธภัณฑ์ จัดอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว การจำลองของใช้โบราณ และจัดเรียงเครื่องใช้ภายในพิพิธภัณฑ์ให้เป็นหมวดหมู่

4.ผลการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลย

ผลการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย พบว่า การพัฒนารูปแบบแหล่งเรียนรู้ให้มีความเป็นระบบมากยิ่งขึ้น โดยได้มีการจัดเรียงเครื่องใช้ในพิพิธภัณฑ์ให้เป็นหมวดหมู่ ได้แก่ จัดทำป้ายชื่อพร้อมบอกข้อมูลของวัตถุแต่ละชิ้น หมวดหมู่พระพุทธรูป เครื่องใช้ในครัวเรือน เครื่องมือทางการเกษตร เครื่องมือเครื่องใช้ในการทอผ้า เครื่องแต่งกาย การจัดทำมุมหนังสือและการจัดทำแผ่นพับเพื่อประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูล โดยผลจากการศึกษานี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Alessandro and Luca Dal (2002 อ้างใน วรรณนา ศิลประเสริฐ, 2555) พบว่า พฤติกรรมการเข้าชมพิพิธภัณฑ์มักจะขึ้นอยู่กับรู้แบบการนำเสนอที่เหมาะสมกับผู้ใช้บริการ มีการจัดแผนผัง มีความเป็นหมวดหมู่ เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ทางด้านการตลาดของพิพิธภัณฑ์ต่อไป

5.ผลการทดลองใช้และประเมินรูปแบบของแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนตำบลนาอ้ออำเภอเมือง จังหวัดเลย

ผลการทดลองใช้และประเมินรูปแบบของแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนตำบลนาอ้อ อำเภอเมือง จังหวัดเลย พบว่า ระดับระดับความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีระดับความพึงพอใจสูงสุด คือ ด้านอาคารสถานที่ รองลงมาคือ ด้านงบประมาณ ส่วนด้านที่มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ทั้งนี้เนื่องจากทรัพยากรที่มีอยู่ใน

แหล่งการเรียนรู้ในชุมชนตำบลนาอ้อ มีปริมานเพียงพอต่อการให้บริการแหล่งเรียนรู้ มีการทรัพยากรจัดอย่างเป็นระบบมีข้อมูลอธิบายรายละเอียด มีความหลากหลาย และมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ ทางด้านอาคารสถานที่ก็มีเพียงพอต่อการให้บริการ มีความสะดวกและเข้าถึงได้ง่าย มีแสงสว่างเพียงพอ มีความสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อย มีสถานที่เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมและมีความปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัครภรณ์ มานิตย์ (2550)ที่พบว่า ควรกระตุ้นให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการรักษาอาคารสถานที่ แต่งตั้งคณะกรรมการบำรุงรักษาอาคารสถานที่ และจัดอาคารเรียนอาคารประกอบให้เพียงพอกับกิจกรรมที่จะจัดขึ้นในแต่ละครั้ง ในด้านการมีส่วนร่วมมีนโยบายส่งเสริมการมีส่วนร่วม ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานแหล่งการเรียนรู้ ทั้งในการรวบรวมและดูแลโบราณวัตถุ การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ และเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐเขต ศรีเกื้อกูล (2552) ที่พบว่า การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ควรเป็นแผนที่ทุกภาคทุกส่วนต้องมีส่วนร่วมกันคิด ร่วมทำร่วมสร้าง เพราะในการตรวจสอบหรือประเมินใดจะต้องเป็นไปด้วยความชัดเจน ข้อมูลต้องเที่ยงตรงโปร่งใส ทั้งนี้บุคลากรทุกภาคส่วนจำเป็นต้องร่วมมือกันด้วยความสมัครใจและไว้วางใจกันและด้านเครือข่ายความร่วมมือ ทางชุมชนมีนโยบายส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทั้งภายในและภายนอกชุมชน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างแหล่งเรียนรู้อื่นๆ มีการเปิดโอกาสให้สถานศึกษามาศึกษาดูงาน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้
   1) ควรนำเนื้อหาจากการวิจัยไปสะท้อนให้เยาวชนมีความรักในท้องถิ่นของตนเอง
   2) ควรนำข้อมูลการวิจัยไปประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องได้นำไปพัฒนา
2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป
   1) ควรมีกาวิจัยการสร้างเครือข่ายแหล่งเรียนรู้ชุมชนในจังหวัดเลย
   2) ควรมีการวิจัยการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในจังหวัดเลย

เอกสารอ้างอิง

ก้าน กุณะวงษ์. นายกเทศมาตรีเทศบาลตำบลนาอ้อ. สัมภาษณ์เมื่อ 4 มกราคม 2557.

จันทะนีคามะดา. รองประธานสภาเทศบาลตำบลนาอ้อ. สัมภาษณ์เมื่อ 4 มกราคม 2557.

ฉวีลักษณ์ บุณยะกาญจน์. (2554). การจัดการสารสนเทศท้องถิ่น. **วารสารวิจัยสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย 4, 1 (ม.ค.-มิ.ย.54) 1-12.**

บัญญัติ ปันอินทร์. (2555). **แนวทางการบริหารจัดการแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยการมีส่วนร่วมของโรงเรียนบัวสลีวิทยา อำเภอแม่ลาว จังหวัดเชียงราย**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

ประพนธ์ พลอยพุ่ม. ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดเลย. สัมภาษณ์เมื่อ 4 มกราคม 2557.

พรบ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542). **ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอน 74 ก หน้า 8 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2542**.

พระสุขี ชาครธมฺโม. (2553). **ศึกษาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของประเพณีฮีตสิบสอง : ศึกษากรณีตำบลเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น**. พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พระพุทธศาสนา) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

เรณุมาศ กุละศิริมา และคณะ. (2555). รูปแบบการจัดการศูนย์การเรียนรู้ของชุมชนโคกโคเฒ่า อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

วรรณนา ศิลประเสริฐ. (2555). **การศึกษาคุณค่าและกระบวนการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้ชุมชน : กรณีศึกษาจิปาถะภัณฑ์สถานบ้านคูบัว อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี**. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สภาวัฒนาธรรมบ้านนาอ้อ. (2547). **หมู่บ้านวัฒนธรรมนาอ้อ จังหวัดเลย**. เลย: สภาวัฒนาธรรมบ้านนาอ้อ.

สัมฤทธิ์ สุภามา. วัฒนธรรมจังหวัดเลย. สัมภาษณ์เมื่อ 4 มกราคม 2557.

พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

พลอยะระดา ภูมี [1] / ลภัสรดา ศรีระประทิ [2] /
ชมพูนุท สงกลาง [3] / รัชชัช นันที [4] / อัจฉราพร สมภาร [5]
[1] อาจารย์ ประจำสำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, ประเทศไทย
[2,3,4,5] อาจารย์ ประจำสำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, ประเทศไทย
อีเมล : daow555@windowslive.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอย และปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชาชีวิตกับสิ่งแวดล้อม (GE40001) ปีการศึกษา 2/2558 จำนวน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ จำนวน 317 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้จากสูตรของยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามสถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงมาตรฐาน ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย ในภาพรวม อยู่ในระดับที่ พอใช้ ($\overline{X}$ = 1.60)

คำสำคัญ : ขยะมูลฝอย พฤติกรรม การจัดการขยะมูลฝอย

Solid Waste Management behavior of Students at Udon Thani Rajabhat University

Ploirada Phumee [1] / Laphatrada Sriraprati [2]/
Chumpoonut Songklang [3] / Rutchut Nuttee [4] / Atcharaporn Somparn [5]
[1] Assistant Professor, Office of General Education, UdonThaniRajabhatUniversity,Thailand
[2,3,4,5] Lecturer, Office of General Education, UdonThaniRajabhatUniversity,Thailand
E-mail: daow555@windowslive.com

Abstract

The purposes of the study were to behavior analysis on solid waste management and factors affecting the solid waste management of student at Udon Thani Rajabhat University. Populations were students who study Life and Environment (GE40001), year 2/2558. The Sample of 317 peoples with simple random sampling from the formula's Yamane at the confidence level of 95%. Tool for data collection was questionnaire. Statistical analysis is used were percentage, mean and standard deviation. The research results revealed as follows: fair overview ($\bar{X}$ = 1.63) of behavior analysis on solid waste management.

Keywords : Solid Waste, Behavior, Solid Waste Management

บทนำ

ในการจัดการเรียนสอนของมหาวิทยาลัยในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี มีจำนวน 4 กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี โดยในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ฯ มีวิชาที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม คือ วิชาชีวิตกับสิ่งแวดล้อม (GE40001) ซึ่งเป็นรายวิชาที่มีความสำคัญกับนักศึกษา และทุกคนต้องได้เรียนในรายวิชานี้ ประกอบกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ปัญญาสิ่งแวดล้อมถือเป็นปัญหาที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะปัญหาขยะมูลฝอย โดยในรายวิชาชีวิตกับสิ่งแวดล้อมได้มีการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับมลพิษทางขยะมูลฝอยในบทเรียน เพื่อให้นักศึกษาได้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาด้านนี้ และได้มีการจัดการเรียนการสอนในเนื้อหาที่เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้

และจากสถานการณ์ในปัจจุบันที่ปัญญาเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่มีความสำคัญ และควรได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในดูแลและมีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาทางด้านนี้ร่วมกัน เพื่อให้ปัญหาได้รับการแก้ไขอย่างถูกต้องและประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะปัญหาทางด้านขยะมูลฝอย ซึ่งสาเหตุของปัญหาเกิดจากพฤติกรรมของประชาชน โดยเฉพาะการบริโภค จัดเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหานี้ นอกจากนี้ปัญหาขยะมูลฝอยที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นยังส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยทั้งจากกลิ่นฝุ่นละอองแมลงและเชื้อโรคต่างๆเมื่อมีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นปริมาณขยะก็จะมีจำนวนเพิ่มปริมาณมากขึ้นทุกปี ซึ่งส่งผลต่อการดำเนินงาน ทั้งการจัดเก็บ การขนส่ง และการจัดการ รวมทั้งงบประมาณที่ต้องใช้จ่ายในการจัดการขยะมูลฝอย ตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทางของการจัดการขยะมูลซึ่งทำให้ต้องใช้งบประมาณที่เพิ่มสูงขึ้น ตามปริมาณขยะที่เพิ่มมากขึ้น (ปิยชาติ ศิลปะสุวรรณ, 2557)

ดังนั้น สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่เน้นการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีวิชาชีวิตกับสิ่งแวดล้อม มีบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านวิชาการ เห็นว่าสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยในปัจจุบันเพิ่มปริมาณมากขึ้นเกิดจากกิจกรรมต่างๆของมนุษย์ โดยเฉพาะกิจกรรมการดำเนินชีวิต เช่น การบริโภค และการอุปโภค เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดขยะมูลฝอย และถือว่าเป็นสถานที่ที่มีประชากรรวมตัวกันอยู่เป็นจำนวนที่มากพอที่จะก่อให้เกิดปริมาณขยะในจำนวนไม่น้อย โดยในแต่ละปีการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีมีจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาศึกษาทั่วไป ไม่น้อยกว่า 4,500 คน และในปีการศึกษา 2558 มีนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชาชีวิตกับสิ่งแวดล้อม จำนวน 1,516 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 2558) ดังนั้นทางคณะผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี เพื่อช่วยอธิบายพฤติกรรมการดำเนินชีวิตในการจัดการขยะมูลฝอย ซึ่งสามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษามาใช้ในการจัดการขยะมูลฝอยให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาชีวิตกับสิ่งแวดล้อม โดยเป็นรายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม

เมื่อนักศึกษามีพฤติกรรมการดำเนินชีวิตการจัดการขยะมูลฝอยที่ดี มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยมีการลดการเกิดขยะมูลฝอยมีการคัดแยกขยะมูลฝอยและมีการทิ้งขยะให้ถูกต้องและเหมาะสม ก็จะทำให้การจัดการขยะมูลฝอยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ขอบเขตด้านเนื้อหาของโครงการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ประกอบด้วย การลดการเกิดขยะมูลฝอยการคัดแยกขยะมูลฝอยและการทิ้งขยะให้ถูกต้องและเหมาะสม

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาชีวิตกับสิ่งแวดล้อม (GE40001) ซึ่งเป็นวิชาในกลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป นักศึกษาในทุกสาขาต้อง โดยในเนื้อหาของรายวิชานี้มีการสอดแทรกความรู้ในเรื่องของสิ่งแวดล้อม และปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม รวมถึงปัญหาขยะมูลฝอย ในการลงทะเบียนเรียนในรายวิชานี้ทางมหาวิทยาลัยฯ ได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาในทุกชั้นปี ทุกคณะ สามารถลงทะเบียนเรียนในรายวิชานี้ได้ทุกปีการศึกษา ซึ่งในแต่ละปีการศึกษาจะมีนักศึกษาที่เรียนในรายวิชานี้ในทุกสาขา ของแต่ละคณะ มาลงทะเบียนเรียนไม่ต่ำกว่า 1,500 คน เช่นเดียวกับปีการศึกษา 2/2558 ที่มีจำนวนนักศึกษา 1,516 คน ดังนั้น ผู้วิจัย จึงมองว่าเมื่อนักศึกษาได้เรียนวิชาที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและได้ทราบถึงปัญหาขยะมูลฝอย นักศึกษาจะมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในระดับที่ดี ทั้งทางด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยการคัดแยกขยะมูลฝอยและการทิ้งขยะให้ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อสร้างประชากรที่ดีและนำไปสู่การแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพในอนาคต

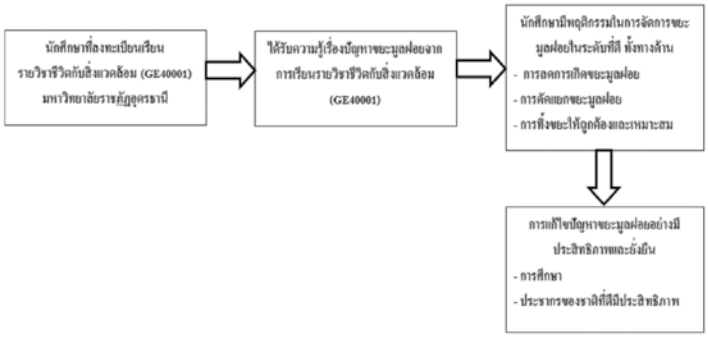

รูปที่ 1 *กรอบแนวคิดการวิจัย*

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีที่ลงทะเบียนในรายวิชาชีวิตกับสิ่งแวดล้อม ปีการศึกษา 2/2558 จำนวน 1,516 คน โดยแยกตามอาจารย์ผู้สอน คือ 1) ผศ.พลอยระดา ภูมี จำนวนนักศึกษา 312 คน 2) ดร.อัจฉราพร สมภาร จำนวนนักศึกษา 261 คน 3) อ.ลภัสรดา ศรีระประทิ จำนวนนักศึกษา 288 คน 4) อ.ชมพูนุท สงกลาง จำนวนนักศึกษา 384 คน และ 5) อ.รัชชัชนันที จำนวนนักศึกษา 271 คน (ตาราง1)

2. ขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้จากการคำนวณตามสูตรของยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้จำนวน 317 คนเมื่อได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแล้ว นำขนาดของกลุ่มตัวอย่างมาทำการคำนวณเพื่อหาสัดส่วนประชากร (Proportional stratified random sampling) ของอาจารย์แต่ละท่าน ได้ดังนี้ 1) ผศ.พลอยระดา ภูมี จำนวนตัวอย่าง 65 คน 2) ดร.อัจฉราพร สมภาร จำนวนตัวอย่าง 55 คน 3) อ.ลภัสรดา ศรีระประทิ จำนวนตัวอย่าง 60 คน 4) อ.ชมพูนุท สงกลาง จำนวนตัวอย่าง 80 คน และ 5) อ.รัชชัชนันที จำนวนตัวอย่าง 87 คน (ตาราง 1)

ตาราง 1 *จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาชีวิตกับสิ่งแวดล้อมของแต่ละหมู่เรียน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา*

อาจารย์ผู้สอน	จำนวนนักศึกษา (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
ผศ.พลอยระดา ภูมี	312	65
ดร.อัจฉราพร สมภาร	261	55
อ.ลภัสรดา ศรีระประทิ	288	60
อ.ชมพูนุท สงกลาง	384	80
อ.รัชชัชนันที	271	57
รวม	**1,516**	**317**

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ที่ผ่านขั้นตอนการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านพิจารณาตรวจสอบเนื้อหาว่าถูกต้อง ครอบคลุมในเนื้อหา และเหมาะสมระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์งานวิจัย โดยใช้เทคนิค IOC (item objective congruence index) (อ้างถึงในสุวิมลติรกานันท์, 2546) จากนั้นนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา จำนวน 30 คนเพื่อทำการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรายด้านและทั้งฉบับตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยจะยอมรับแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม α= 0.71 เนื้อหาของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่เพศอายุชั้นปี คณะ

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยแบ่งออกเป็นด้าน 3 ด้าน คือ 1)การลดการเกิดขยะมูลฝอย2) การคัดแยกขยะมูลฝอยและ 3) การทิ้งขยะให้ถูกต้องและเหมาะสม การวิเคราะห์ การวัดระดับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี แบบ Rating Scale 3 ระดับ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามลักษณะปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของนักศึกษาในการจัดการขยะมูลฝอย

4. การวิเคราะห์ ใช้วิธีการวัดระดับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี แบบ Rating Scale 3 ระดับการแปลผลข้อมูล ดังนี้

ระดับคะแนน	**การแปลผล**
2.51 – 3.00	ระดับที่ดี
1.51 - 2.50	ระดับที่พอใช้
1.00 – 1.50	ระดับที่ไม่ดี

5. สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6. ผลการศึกษา

ผลการศึกษาสามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 229 คน (72.24%) เพศชาย จำนวน 88 คน (27.76%) ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ที่ 21 ปี จำนวน 104 คน (32.81%) รองลงมา คือ อายุ 20 ปี จำนวน 98 คน (30.91%) อายุ 22 ปี จำนวน 57 คน (17.98%) อายุ 23 ปี จำนวน17 คน (5.36%) อายุ 26 ปีขึ้นไป (1.89%) อายุ 24 ปี จำนวน10 คน (3.15%)อายุ 19 ปี จำนวน 9 คน (2.84%) และ อายุ 25 ปี จำนวน 6 คน (1.89%) (อายุเฉลี่ย = 21.65) ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 129 คน (40.70) ชั้นปีที่ 2 จำนวน128 คน (40.40 %) ชั้นปีที่ 4 จำนวน 51 คน (16.10%) และชั้นปีที่ 1 จำนวน 9 คน (2.84%) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อยู่คณะวิทยาการจัดการ จำนวน 171 คน (53.94 %) รองลงมา คือ คณะเทคโนโลยี จำนวน 45 คน (14.20 %) คณะครุศาสตร์ จำนวน 43 คน (13.56) คณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 30 คน (9.46%) และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 28 คน (8.83%)

2) พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

จากการสอบถามเกี่ยวกับ พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี พบว่า ในภาพรวม นักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีมี ระดับการปฏิบัติในการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับที่ พอใช้ ($\overline{X}$ = 1.60) โดยด้านที่มีระดับการปฏิบัติดีที่สุด

คือ การลดการเกิดขยะมูลฝอย ($\overline{X}$ = 1.67) รองลงมา คือ ด้านการทิ้งขยะให้ถูกต้องและเหมาะสม ($\overline{X}$ = 1.59) และการคัดแยกขยะมูลฝอย ($\overline{X}$ = 1.55) (ตาราง2) เมื่อศึกษาเป็นรายด้าน ผลการศึกษา ดังนี้

ตาราง 2 *พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*

พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย	ระดับการปฏิบัติ					แปลผล
	ความถี่ n = 5,706			$\overline{X}$	S.D.	
	เป็นประจำ	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย			
การลดการเกิดขยะมูลฝอย	748	1,026	128	1.67	0.576	พอใช้
การคัดแยกขยะมูลฝอย	1,009	749	144	1.55	0.618	พอใช้
การทิ้งขยะให้ถูกต้องและเหมาะสม	844	924	134	1.59	0.559	พอใช้
รวม	**2,601**	**2,699**	**406**	**1.60**	**0.584**	**พอใช้**

หมายเหตุ : n = จำนวนครั้งที่ตอบคำถามในแต่ละข้อ

2.1) ด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยมีระดับการปฏิบัติอยู่ในดับที่พอใช้ ($\overline{X}$ = 1.67) เมื่อศึกษาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับการปฏิบัติดีที่สุด คือ ท่านให้คำแนะนำแก่เพื่อนบ้านเพื่อให้ช่วยกันลดขยะมูลฝอย ($\overline{X}$ = 1.91) รองลงมา คือ ท่านบอกกล่าวให้สมาชิกภายในบ้านให้ใช้สินค้าที่เกิดขยะน้อยที่สุด($\overline{X}$ = 1.76)ท่านเลือกซื้อสินค้าที่ไม่ก่อให้เกิดขยะมากเกินความจำเป็น($\overline{X}$ = 1.68)ท่านเลือกซื้อสินค้าที่ไม่ต้องใช้ถุงพลาสติกเกินความจำเป็น ($\overline{X}$ = 1.67) และท่านเลือกใช้ถุงผ้าใส่สิ่งของใบเดียวมากกว่า ถุงพลาสติกใบเล็ก หลายๆ ใบ ($\overline{X}$ = 1.57) ส่วนข้อที่มีระดับการปฏิบัติที่ไม่ดี คือ ท่านให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดีในการช่วยลดขยะมูลฝอย ($\overline{X}$ = 1.45) (ตารางที่ 3)

ตาราง 3 *พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย*

พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย	ระดับการปฏิบัติ					แปลผล
	ความถี่ N=317			$\overline{X}$	S.D.	
	เป็นประจำ	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย			
1. ท่านเลือกซื้อสินค้าที่ไม่ก่อให้เกิดขยะ มากเกินความจำเป็น	114	192	11	1.68	0.538	พอใช้

พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย	ระดับการปฏิบัติ					แปลผล
	ความถี่ N=317			$\bar{X}$	S.D.	
	เป็นประจำ	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย			
2. ท่านเลือกซื้อสินค้าที่ไม่ต้องใช้ ถุงพลาสติกเกินความจำเป็น	115	193	9	1.67	0.529	พอใช้
3. ท่านบอกกล่าวให้สมาชิกภายในบ้านให้ใช้สินค้าที่เกิดขยะน้อยที่สุด	114	165	38	1.76	0.651	พอใช้
4. ท่านให้คำแนะนำแก่เพื่อนบ้านเพื่อให้ ช่วยกันลดขยะมูลฝอย	81	182	54	1.91	0.648	พอใช้
5. ท่านให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดีในการช่วยลดขยะมูลฝอย	178	134	5	1.45	0.529	ไม่ดี
6. ท่านเลือกใช้ถุงผ้าใส่สิ่งของใบเดียวมากกว่า ถุงพลาสติกใบเล็ก หลายๆ ใบ	146	160	11	1.57	0.561	พอใช้
รวม	**n = 748**	**n = 1,026**	**n = 128**	**1.67**	**0.576**	**พอใช้**

2.2) ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอยมีระดับการปฏิบัติอยู่ในดับที่พอใช้ ($\bar{X}$ = 1.55) เมื่อศึกษาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับการปฏิบัติดีที่สุด คือครอบครัวของท่านมีการคัดแยกขยะเปียกขยะแห้งออกจากกัน ($\bar{X}$ = 1.73)รองลงมา คือ ท่านมีการคัดแยกขยะประเภทแบตเตอรี่โทรศัพท์ก่อนทิ้งลงในถังขยะ ($\bar{X}$ = 1.62)ท่านมีการคัดแยกประเภทหลอดนีออน และกระป๋องสเปรย์ก่อนทิ้ง ลงในถังขยะ ($\bar{X}$ = 1.61) และ ท่านมีการคัดแยกขยะประเภทวัสดุพลาสติกก่อนทิ้งลงในถังขยะ ($\bar{X}$ = 1.53) ส่วนข้อที่มีระดับการปฏิบัติที่ไม่ดี คือ การทิ้งขยะเปียกจะต้องมีภาชนะรองรับเสมอ ($\bar{X}$ = 1.36) และท่านมีการคัดแยกขยะเพื่อการจำหน่าย($\bar{X}$ = 1.43) (ตาราง4)

ตาราง 4 *พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย*

พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย	ระดับการปฏิบัติ					แปลผล
	ความถี่ N=317			$\bar{X}$	S.D.	
	เป็นประจำ	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย			
1. ครอบครัวของท่านมีการคัดแยกขยะเปียกขยะแห้งออกจากกัน	116	171	30	1.73	0.623	พอใช้

พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย	ระดับการปฏิบัติ					แปลผล
	ความถี่ N=317			$\bar{X}$	S.D.	
	เป็นประจำ	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย			
2. การทิ้งขยะเปียกจะต้องมีภาชนะรองรับเสมอ	211	98	8	1.36	0.531	ไม่ดี
3. ท่านมีการคัดแยกประเภทหลอดนีออนและกระป๋องสเปรย์ก่อนทิ้งลงในถังขยะ	155	131	31	1.61	0.660	พอใช้
4. ท่านมีการคัดแยกขยะประเภทแบตเตอรี่ โทรศัพท์ก่อนทิ้งลงในถังขยะ	164	110	43	1.62	0.713	พอใช้
5. ท่านมีการคัดแยกขยะประเภทวัสดุพลาสติกก่อนทิ้งลงในถังขยะ	169	129	19	1.53	0.609	พอใช้
6. ท่านมีการคัดแยกขยะเพื่อการจำหน่าย	194	110	13	1.43	0.573	ไม่ดี
รวม	**n = 1,009**	**n = 749**	**n = 144**	**1.55**	**0.618**	**พอใช้**

หมายเหตุ : N = จำนวนนักศึกษา, n = จำนวนครั้งที่ตอบคำถามในแต่ละข้อ

2.3) ด้านการทิ้งขยะให้ถูกต้องและเหมาะสม มีระดับการปฏิบัติอยู่ในดับที่พอใช้ ($\bar{X}$ = 1.59) เมื่อศึกษาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับการปฏิบัติดีที่สุด คือ ท่านนำขยะเปียกประเภทเศษอาหารทิ้งรวมกับขยะอื่นๆ($\bar{X}$ = 1.82) รองลงมา คือ ท่านเคยทิ้งขยะลงในที่สาธารณะ($\bar{X}$ = 1.76) หากท่านเห็นขยะทิ้งไม่ลงถังท่านจะเก็บขยะนั้นและทิ้งในถังขยะ ($\bar{X}$ = 1.61) และท่านมีการแยกขยะก่อนทิ้งทุกครั้ง($\bar{X}$ = 1.58) ส่วนข้อที่มีระดับการปฏิบัติที่ไม่ดี คือ ท่านทิ้งขยะลงถังทุกครั้ง ($\bar{X}$ = 1.24) และหากท่านเห็นเพื่อของท่านทิ้งขยะในที่สาธารณะท่านจะเตือนเพื่อนของท่านให้ทิ้งขยะให้ถูกที่ ($\bar{X}$ = 1.50) (ตาราง5)

ตาราง 5 *พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ด้านการทิ้งขยะให้ถูกต้องและเหมาะสม*

พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย ด้านการทิ้งขยะให้ถูกต้องและเหมาะสม	ระดับการปฏิบัติ					แปลผล
	ความถี่ N = 317			$\bar{X}$	S.D.	
	เป็นประจำ	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย			
1. ท่านทิ้งขยะลงถังทุกครั้ง	245	69	3	1.24	0.447	ไม่ดี
2. ท่านมีการแยกขยะก่อนทิ้งทุกครั้ง	139	173	5	1.58	0.526	พอใช้
3. หากท่านเห็นขยะทิ้งไม่ลงถังท่านจะเก็บขยะนั้นและทิ้งในถังขยะ	129	182	6	1.61	0.526	พอใช้
4. หากท่านเห็นเพื่อของท่านทิ้งขยะในที่สาธารณะท่านจะเตือนเพื่อนของท่านให้ทิ้งขยะให้ถูกที่	169	139	9	1.50	0.555	ไม่ดี
5. ท่านเคยทิ้งขยะลงในที่สาธารณะ	89	183	45	1.76	0.636	พอใช้
6. ท่านนำขยะเปียกประเภทเศษอาหารทิ้งรวมกับขยะอื่นๆ	73	178	66	1.82	0.663	พอใช้
รวม	**n = 844**	**n = 924**	**n = 134**	**1.59**	**0.559**	**พอใช้**

หมายเหตุ : N = จำนวนนักศึกษา, n = จำนวนครั้งที่ตอบคำถามในแต่ละข้อ

2) ปัญหาที่พบในการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษา

จากการศึกษา พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ถังขยะยังไม่ครอบคลุมในทุกพื้นที่ ไม่เพียงพอกับปริมาณขยะที่เกิดขึ้น(22.22%) รองลงมา คือ ส่วนใหญ่ไม่ใส่ใจเกี่ยวกับปัญหาขยะมูลฝอย และไม่มีจิตสำนึกในเรื่องนี้ (17.78%) ส่วนใหญ่ยังทิ้งขยะในที่สาธารณะ (15.56%) ในพื้นที่ราชการและพื้นที่สาธารณะยังไม่มีถังขยะแยกประเภท เช่น ถังขยะเปียก ถังขยะทั่วไป ถังขยะรีไซเคิล และถังขยะอันตราย (13.33%) ปริมาณขยะที่เพิ่มมากขึ้น (11.11 %) ส่วนใหญ่ไม่ค่อยแยกประเภทขยะก่อนทิ้ง (6.67%) ไม่มีการณรงค์เกี่ยวกับปัญหาขยะมูลฝอยอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง (6.67 %) การจัดเก็บขยะของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังเก็บขยะปะปนกัน ถึงแม้จะมีถังขยะแยกประเภทให้ทิ้ง (4.44 %) และ ไม่มีเวลาในการคัดแยก (22.77) ตามลำดับ

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษา พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ภาพรวม พบว่า ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับที่ พอใช้ เมื่อประเมินรายด้าน พบว่าในทุกด้านมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับที่ พอใช้เช่นกัน ทั้งด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย และการทิ้งขยะให้ถูกต้องและเหมาะสม

เมื่อวิเคราะห์ในแต่ละด้าน พบว่า ทั้ง 3 ด้าน ยังคงพบนักศึกษาที่ไม่มีการปฏิบัติในการจัดการขยะเลย ถึงแม้จะเป็นสัดส่วนที่น้อยไม่ถึงร้อยละ 10 ก็ตาม แต่นั้นแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการจัดการขยะของบุคคลบางส่วนที่จะเติบโตไปเป็นบุคลากรของชาติในอนาคตยังคงปล่อยปะละเลยที่จะช่วยจัดการขยะ ถึงแม้นักศึกษาส่วนใหญ่มีการจัดการขยะมูลฝอยแต่ก็นานๆ ครั้ง ถึงมีการจัดการขยะซึ่งไม่ได้ปฏิบัติเป็นประจำ นั้นแสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่ยังคงใส่ใจในเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยอยู่บ้าง แต่ก็เป็นไปได้ที่จะละเลยบ้างในบางครั้ง

ดังนั้น เพื่อให้กลุ่มคนส่วนใหญ่ ที่มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึง มหาวิทยาลัยที่เป็นองค์ที่เป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้ต่างๆ ให้กับนักศึกษา ควรมีการปลูกฝังจิตสำนึก เจตคติที่ดีในการจัดการขยะ รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้ด้านขยะมูลฝอยให้กับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง และกระตุ่นให้นักศึกษานำวิธีการจัดการขยะเข้าไปใช้ในชีวิตประจำวันให้ได้ เช่น การจัดตั้งธนาคารขยะ หรือจัดโครงการที่เกี่ยวกับการแลกขยะเปลี่ยนเป็นของที่มีค่าให้กับนักศึกษา อันจะเป็นตัวช่วยให้นักศึกษามีพฤติกรรมการจัดการขยะที่ดีได้

ซึ่งจากข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่ได้ให้ไว้ในอันดับแรก คือ ควรให้การอบรม ปลูกฝังจิตสำนึกให้กับนักศึกษาสม่ำเสมอ เพราะนักศึกษาบางคน นำน้ำ ขนม มารับประทานในห้องแล้วไม่เก็บ นอกจากนี้ควรมีถังขยะแบบคัดแยกในทุกๆ พื้นที่ที่มีจุดติดตั้งถังขยะ ซึ่งจะช่วยในการคัดแยกขยะของนักศึกษา และควรมีกฎระเบียบที่ชัดเจน และมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผล

จากการศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ในภาพรวม พบว่าระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับที่ พอใช้ ($\overline{X}$ = 1.60) โดยในแต่ละด้านของพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษา พบว่า ระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับที่ พอใช้ ในทุกด้าน ได้แก่ 1) การลดการเกิดขยะมูลฝอย ($\overline{X}$ = 1.67) 2) การทิ้งขยะให้ถูกต้องและเหมาะสม ($\overline{X}$ = 1.59) และ 3) การคัดแยกขยะมูลฝอย ($\overline{X}$ = 1.55) ทั้งนี้เนื่องจากการปฏิบัติจริงของนักศึกษายังคงมีการปฏิบัติบ้างและละเลยการปฏิบัติบ้าง จึงส่งผลให้ ระดับการปฏิบัติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษาอยู่ในระดับที่พอใช้ ถึงแม้จะเป็นนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาขยะมูล และทางอาจารย์ผู้สอนได้มีการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยให้กับนักศึกษา

แต่ก็ยังพบว่า มีนักศึกษาบางท่านที่ไม่เคยปฏิบัติเลย โดยในพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย ถือเป็นพฤติกรรมส่วนตัวของแต่ละบุคคล อาจเป็นได้ที่จะมีทั้งคนที่ปฏิบัติและไม่ปฏิบัติซึ่งอาจเกิดจากระดับการศึกษาที่ต่างกัน ระดับความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยที่ต่างกัน (วรพล ภูภักดี, 2554; Barr, Stewart, 2007)รวมไปถึงการเข้าใจถึงคุณค่าทางด้านสิ่งแวดล้อม (Barr, Stewart, 2007) นอกจากนี้การรณรงค์ปลูกจิตสำนึกในเรื่องการจัดการขยะมูลก็ถือเป็นอีกปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจัดการขยะเช่นกัน (วลัยลักษณ์อัตธีรวงศ์, 2558) ส่งผลให้นักศึกษาบางส่วนไม่ตระหนักถึงปัญหาขยะมูลฝอยรวมไปถึงกลุ่มคนส่วนใหญ่ที่มีการจัดการขยะบ้างแต่นานๆ ครั้งทำ

เมื่อวิเคราะห์รายข้อ พบว่า ข้อที่นักศึกษามีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยที่ไม่ดี มี 3 ข้อ คือ การทิ้งขยะเปียกจะต้องมีภาชนะรองรับเสมอ ($\overline{X}$ = 1.36) การคัดแยกขยะเพื่อจำหน่าย ($\overline{X}$ = 1.43) และการให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดีในการช่วยลดขยะมูลฝอย ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ใส่ใจเกี่ยวกับปัญหาขยะมูลฝอย และถือเป็นประเด็นที่ต้องใช้ความรู้ในการจัดการ โดยเฉพาะประเด็นด้านการคัดแยกขยะ ที่มีความจำเป็นในการใช้พื้นที่ในการจัดเก็บขยะก่อนการจำหน่าย ซึ่งนึกศึกษาส่วนใหญ่อาศัยอยู่ตามหอพักที่มีพื้นที่จำกัด จึงส่งผลให้การประเมินในประเด็นนี้ ผลการศึกษาออกมาในทิศทางที่ไม่ดี รวมไปถึงการจัดการขยะเปียกเช่นกันที่นักศึกษาบางส่วนมีการทิ้งขยะเปียกหรือเศษอาหารร่วมกับขยะอื่นๆ เป็นประจำ และส่วนใหญ่ยังคงปฏิบัติอยู่ถึงแม้จะนานๆ ครั้ง ทั้งนี้เนื่องจากถังขยะแยกประเภท มีการจัดวางไม่ครอบคลุม จึงส่งผลให้นักศึกษาทิ้งขยะทุกประเภทรวมกันทั้งตามหอพักนักศึกษา สถานที่ราชการ รวมไปถึงพื้นที่บางส่วนของมหาวิทยาลัย (13.33%)นอกจากนี้ ถึงแม้จะมีถึงขยะแยกประเภทให้ทิ้ง การจัดเก็บขยะของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังเก็บขยะปะปนกัน (4.44 %)

และจากการวิเคราะห์ในประเด็นการทิ้งขยะลงในพื้นที่สาธารณะ พบว่า นักศึกษายังคงมีการทิ้งขยะในที่สาธารณะ และมีการทิ้งบ้างนานๆ ครั้ง นั้นแสดงให้เห็นว่า นักศึกษายังคงปล่อยปละละเลยในการจัดการขยะ และยังคงมีการทิ้งขยะไม่ถูกที่ นี้จึงเป็นประเด็นที่น่าสวนใจ ว่าทางอาจารย์ผู้สอน มหาวิทยาลัย จะจัดการกับบุคคลเหล่านี้อย่างไร เพื่อสร้างให้เกิดพฤติกรรมที่ดีขึ้น และหัดมาใส่ใจกับปัญหาขยะมูลฝอย ซึ่งการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย รวมถึงปัญหาสิ่งแวดล้อม วิธีที่ดีที่สุด คือการแก้ไขที่พฤติกรรมของมนุษย์ ถึงแม้จะเป็นสัดส่วนของคนส่วนน้อยที่ก่อให้เกิดปัญหา แต่จำนวนคนที่มากกว่า 100 คน ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งที่มีการทิ้งขยะไม่ถูกต้องและเหมาะสมก็เป็นตัวก่อปัญหาที่สำคัญในระดับประเทศเมื่อคนมีจำนวนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทางวิชาการ

ควรมีการศึกษาปริมาณขยะที่เกิดขึ้น จากกิจกรรมของนักศึกษา บุคลกร ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี และควรมีการศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานในการนำไปสู่กระบวนการจัดการ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

1) ควรมีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาขยะมูลฝอย พร้อมกับการสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับปัญหาขยะมูลในในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีอย่างต่อเนื่อง

2) ควรมีการประชาสัมพันธ์โครงการต่างๆ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ที่เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยให้นักศึกษาได้รับทราบและปฏิบัติตาม

เอกสารอ้างอิง

ปิยชาติ ศิลปะสุวรรณ. (2557). ขยะมูลฝอยชุมชนปัญหาใหญ่ที่ประเทศกำลังเผชิญ. สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, ปีที่ 4 ฉบับที่ 7 เดือนเมษายน 2557.(Online) : วันที่สืบค้นข้อมูล 25 มกราคม 2559. จาก:http://nrei.rmutsv.ac.th/sites/default/files/poprosal/บทความวิชาการขยะมูลฝอยชุมชนปัญหาใหญ่ที่ประเทศกำลังเผชิญ.PDF

ยศภัทร ยศสูงเนิน. วรรณภา รัตนวงค์และนงนุช จันทร์ดาอ่อน. (2558). การศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมลฝอยในชุมชนเทศบาลตำบลโคกกรวด.ในการประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ “สร้างสรรค์และพัฒนา เพื่อก้าวหน้าสู่ประชาคมอาเซียน” ครั้งที่ 2 ; 18-19 มิถุนายน 2558 ณ วิทยาลัยนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา : ภาคโปสเตอร์. หน้า 63 – 69.

รุ่งกิจ บูรณ์เจริญ. (2554). การจัดการขยะฐานศูนย์ : กรณีศึกษา โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์. กรุงเพทฯ: วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรการจัดการสิ่งแวดล้อม คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์.

วรพล ภูภักดี. 2554. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการขยะมูลฝอยในครัวเรือนของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบึงวิชัย อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์. วารสารวิชามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 พ.ค. – ส.ค. 2554. หน้า 39 – 44.

วลัยลักษณ์ อัตธีรวงศ์. (2558). ความคิดเห็นและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. วารสารธุรกิจปริทัศน์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2558). หน้า 41 – 58.

สุวิมล ติรกานันท์. (2546). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. (2558). พิมพ์รายชื่อนักศึกษาในระบบบริการบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. (Online) : วันที่สืบค้นข้อมูล 25 มกราคม 2559. จาก : http://192.168.237.27:7778/web/hmrservice/index.php

Barr, Stewart. (2007). Factors Influencing Environmental Attitudes and Behaviors A U.K. Case Study of Household Waste Management.Environment and Behavior, July 2007, vol. 39, 4.pp 435 – 473.

การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2555) สาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

พิศิษฐ์ ชำนาญนา [1] / สุภาพร ปริญญาเศรษฐกุล [2] / เสาวณี เรืองไชยศรี [3] / สุพรรณี จองวิวัฒสกุล [4]/ เดือนเด่น วสุนันต์ [5]

[1, 2, 3, 4, 5] อาจารย์ประจำสาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, ประเทศไทย

อีเมล : pisit_tcc_mk@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการตลาด ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2555) โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบซิปป์ (CIPP Model) ได้แก่การประเมินด้านบริบท โดยประเมินเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ โครงสร้าง และเนื้อหาในหลักสูตร การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า โดยประเมินนักศึกษา สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน และสถานที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินด้านกระบวนการ โดยประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล และการประเมินด้านผลผลิต โดยประเมินคุณลักษณะและความรู้ความสามารถของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ประกอบด้วยคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาที่กำลังศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา และผู้ใช้บัณฑิต การเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยการใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลได้ทำการวิเคราะห์โดยการหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การประเมินในทุกด้านมีผลการประเมินเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและมากที่สุด ในด้านบริบท ได้รับการประเมินในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.63, SD = 0.47) ในด้านปัจจัยนำเข้า ได้รับการประเมินในส่วนของอาจารย์ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.75, SD = 0.56) ในส่วนของนักศึกษาได้รับการประเมินในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.33, SD = 0.69) ในด้านกระบวนการ ได้รับการประเมินในส่วนของอาจารย์ในระดับมาก (X = 3.93, SD = 0.51) ในส่วนของนักศึกษาได้รับการประเมินในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.33, SD = 0.57) ในด้านผลผลิต ได้รับการประเมินในส่วนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.52, SD = 0.82) ในส่วนของผู้ใช้บัณฑิตได้รับการประเมินในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.23, SD = 0.58)

คำสำคัญ : การประเมินหลักสูตร หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต การตลาด

An Evaluation of the Bachelor of Business Administration (revised edition 2012), Faculty of Management Science, Bansomdejchaopraya Rajabhat University

Pisit Chumnanna[1] / Supaporn Parinyasetthakul [2]/ Saowanee Ruangchaisri[3] / Suphannee Jongvivatsakul[4] / Duanden Wasunan [5]

[1,2,3,4,5] Lecturer, Marketing Program, Faculty of Management Science, Bansomdejchaopraya Rajabhat University, Thailand

E-mail : pisit_tcc_mk@hotmail.com

Abstract

This research is a curriculum evaluation on Bachelor of Business Administration Program in Marketing Faculty of Management Science, Bansomdejchaophraya Rajabhat University (version B.E.2555). The evaluation model used was CIPP Model. The research is to evaluate: 1) Contexts including objectives, structures and contents, 2) Inputs including students, instructional materials and learning venues, 3) Processes including instructional activities and measurement and evaluation of learning and 4) Outputs composed of learning outcomes of graduates which were ethical and moral development, knowledge, cognitive skills, interpersonal skills and personality and analytical and communication skills. The target populations were experts, lecturers, current students, graduates and graduates users. The research instrument was a questionnaire; and the collected data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation.

All findings were ranged from high to highest level. The contexts were at highest level ($\overline{X}$ = 4.63, SD = 0.47) In terms of inputs, lecturers were at high level ($\overline{X}$ = 3.75, SD = 0.56) and students were also at highest level ($\overline{X}$ = 4.33, SD = 0.69). The results on processes revealed that lecturers had been at high level ($\overline{X}$ = 3.93, SD = 0.51) and students were at highest level ($\overline{X}$ = 4.33, SD = 0.57). For outputs, graduates were at high level ($\overline{X}$ = 3.52, SD = 0.82) ; and graduates users were at highest level ($\overline{X}$ = 4.23, SD = 0.58).

Keywords : Curriculum Evaluation, Bachelor of Business Administration, Marketing

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญรุ่งเรืองและมีความมั่นคงนั้น คุณภาพของคนในประเทศมีผลต่อความสำเร็จอย่างสำคัญยิ่ง โดยเฉพาะคุณภาพของเด็ก ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีค่าสูงสุดเหนือทรัพยากรใดๆในโลก กล่าวคือ การพัฒนาเด็กควรได้รับการพัฒนารอบด้านทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางร่างกายอย่างพอเพียง มีความปลอดภัย มีความรักความผูกพัน ความเอื้ออาทร ความอบอุ่น มีการอบรมบ่มนิสัยให้เป็นคนดี มีความรับผิดชอบ มีความมานะบากบั่น มีเหตุผล รู้จักควบคุมตนเองได้อย่างเหมาะสม มีความเข้าใจและรู้จักตนเอง ดูแลช่วยเหลือตนเองและพึ่งตนเองได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนสามารถดำเนินชีวิตที่มีคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติยามวิกฤติทางเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จ นั่นคือการเป็นคนดี มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่แข็งแรงมั่นคง (กรมสุขภาพจิต, 2544, หน้า 5) เมื่อเวลาผ่านไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ คำว่าการศึกษาก็ได้รับการให้นิยามใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของประเทศโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของคำว่า “การศึกษา” ไว้ว่า “เป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานของวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรรโลง ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 2)

เมื่อใช้หลักสูตรไปได้สักระยะหนึ่งจะต้องมีการประเมินเพื่อพิจารณาทบทวนคุณภาพของหลักสูตรนั้น ๆ หรือเมื่อหลักสูตรครบรอบวงจรก็ควรประเมินเพื่อศึกษาจุดอ่อนจุดแข็งของหลักสูตรตามสภาพของสังคมในขณะนั้น และเพื่อพิจาณาว่าได้หลักสูตรที่มีคุณภาพตรงตามเป้าหมายหรือไม่มีปัญหาอะไรในการนำไปใช้ (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2537 : 217 สุวัฒนา เอี่ยมอรพรรณ และคณะ, 2546 : 2) แนวปฏิบัตินี้ตรงกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการซึ่งกำหนดให้ทุกหลักสูตรต้องมีการประเมินระยะอย่างน้อยทุก 5 ปีเพื่อพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย มีคุณภาพและมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2548 : 17) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด (หลักสูตรปรับปรุง) ฉบับ พ.ศ.2555 ซึ่งเปิดรับนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตรเมื่อเดือนมิถุนายน ปีการศึกษา 2555 ได้ครบวาระในปีการศึกษา 2559 จึงสมควรแก่การประเมินหลักสูตร เพื่อนำข้อมูลในการประเมินคุณภาพของนักศึกษาเพื่อนำไปพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของสถานศึกษา และสามารถนำไปเป็นข้อมูลใช้ในการวางแผนพัฒนาสถาบันของตนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2555) คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ตามรูปแบบ CIPP Model โดยประเมินด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2555) ของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยใช้รูปแบบจำลองซิปป์ (CIPP Model) (Stufflebeam, 1971 : 216-218 ; ประไพพิต บุญชิต, 2548 : 15-16 ; ฉวีวรรณ แซ่ซี่, 2549 : 8-9) โดยประเมินใน 4 ด้าน ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาในปีการศึกษา 2558 ผู้สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2558 และผู้ใช้บัณฑิต โดยมีรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. นักศึกษาสาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 (ชั้นปีที่ 1 – 4) จำนวน 100 คน

2. อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2555) จำนวน 5 ท่าน

3. บัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ใช้หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2555) จำนวน 7 คน

4. ผู้ใช้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2558 จำนวน 7 คน

5. ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต จำนวน 5 คน

2. เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 4 ชุด จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ 1 องค์ประกอบของการประเมินหลักสูตรคือ บริบท (Context) มีองค์ประกอบย่อยดังนี้ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร และโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับอาจารย์สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ 2 องค์ประกอบของการประเมินหลักสูตร คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) และกระบวนการ (Process) มีองค์ประกอบย่อยดังนี้

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรและโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล การบริหารหลักสูตรและรายวิชา

ชุดที่ 3 แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ 2 องค์ประกอบของการประเมินหลักสูตร คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) และกระบวนการ (Process)มีองค์ประกอบย่อยดังนี้ ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน และกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ชุดที่ 4 แบบสอบถามสำหรับบัณฑิตสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ 1 องค์ประกอบของการประเมินหลักสูตร คือ ผลผลิต (Product) มีองค์ประกอบย่อยดังนี้ คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ความพึงพอใจในการงานที่ปฏิบัติและการนำไปใช้ประโยชน์ของรายวิชาที่ศึกษาในหลักสูตร

ชุดที่ 5 แบบสอบถามสำหรับผู้ใช้บัณฑิตสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ 1 องค์ประกอบของการประเมินหลักสูตร คือ ผลผลิต (Product) มีองค์ประกอบย่อยดังนี้ คุณลักษณะบัณฑิต ผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตและความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. การจัดเตรียมโครงการวิจัย เมื่อครบรอบระยะเวลาหลักสูตร 5 ปี สาขาวิชาการตลาดได้จัดทำโครงการวิจัย จากนั้น ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาเอกสาร หนังสือ และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดระเบียบวิธีวิจัยพร้อมกันนี้ได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัยเพื่อนำเสนอคณะเพื่อขอรับการอนุมัติโครงการวิจัย คณะผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินหลักสูตรโดยจัดประชุมคณะกรรมการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2555) จำนวน 3 ครั้ง โดยผ่านการตรวจสอบและรับรองจากที่ประชุม ซึ่งในการปรับปรุงเนื้อหาของเครื่องมือทั้ง 5 ฉบับและการใช้ภาษาให้ชัดเจนขึ้น ได้ขอความร่วมมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ ดร.จีรเกียรติ อภิบุณโยภาส รองศาสตราจารย์ ดร.ธัญปวีณ์ รัตน์พงศ์พร และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำพล นววงศ์เสถียร

2. การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยนำเครื่องมือวิจัยทั้งหมดเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้วางแผนไว้ ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการตอบแบบสอบถามได้ถูกนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ จากนั้นจึงนำผลการวิเคราะห์ทั้งสองด้านมาแปรผลเพื่อสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

3. การรายงานผลการวิจัย จากขั้นการเตรียมโครงการวิจัยขั้นที่ 1 และการดำเนินการวิจัยขั้นที่ 2 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้เขียนเป็นรายงานการวิจัย 5 บทอันประกอบไปด้วย บทนำ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิธีดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และสรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการวิจัย คณะวิทยาการจัดการซึ่งดำเนินการกำหนดผู้ทรงคุณวุฒิตรวจผลการวิจัย เมื่อผลการตรวจสอบเรียบร้อยแล้วดำเนินการพิจารณารับรอง ผู้วิจัยทำการเผยแพร่ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ วิเคราะห์คะแนนจากแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ด้านบริท

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ด้านบริบทมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.63, SD = 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับแรก คือ หลักสูตรฯสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ, วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความชัดเจนต่อการแสดงความเป็นวิชาชีพ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความชัดเจนในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา, ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์โครงสร้าง เนื้อหาสาระของหลักสูตรและรายวิชา, การจัดแผนการศึกษาในหลักสูตรมีความเหมาะสมตามลำดับการเรียนรู้รายวิชา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.63, SD = 0.45) ส่วนอันดับสุดท้ายคือ เนื้อหาสาระของหลักสูตรมีความก้าวหน้าและทันสมัยเมื่อเทียบกับหลักสูตรชั้นนำทั้งในและต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.20, SD = 0.45)

2. ด้านปัจจัยนำเข้า

อาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ด้านปัจจัยนำเข้าซึ่งมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.75, SD = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับแรก คือ จำนวนหน่วยกิตเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.85, SD = 0.41) ส่วนอันดับสุดท้ายคือ มีศูนย์คอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.83, SD = 1.00)

นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ด้านปัจจัยนำเข้ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.33, SD = 0.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับแรก คือ ผู้สอนให้คำแนะนำด้านการเรียนการสอนแก่นักศึกษาได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.44, SD = 0.74) ส่วนอันดับสุดท้ายคือ ผู้สอนเข้าสอนอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.18, SD = 0.64)

3. ด้านกระบวนการ

อาจารย์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ด้านกระบวนการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.93, SD = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันอับแรก คือ ในขณะมีการจัดการเรียนการสอนได้มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.34, SD = 0.44) ส่วนอันดับสุดท้าย คือ นักศึกษาจัดทำแฟ้มสะสมผลงานระหว่างการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.15, SD = 0.81)

นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ด้านกระบวนการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.33, SD = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับแรก คือ ผู้สอนใช้สื่อการสอนได้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.41, SD = 0.71) ส่วนอันดับสุดท้ายคือ มีวิธีการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.22, SD = 0.73)

4. ด้านผลผลิต

ผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ด้านผลผลิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.52, SD = 0.82) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับแรก คือ การเป็นผู้มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.14, SD = 0.69) ส่วนอันดับสุดท้าย คือ ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร และการใช้ภาษาต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.00, SD = 1.00)

ผู้ใช้บัณฑิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ด้านผลผลิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.23, SD = 0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับแรก คือ บัณฑิตมีคุณธรรม จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สุจริต, บัณฑิตสามรถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน, บัณฑิตยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.57, SD = 0.53) ส่วนอันดับสุดท้าย คือ บัณฑิตมีความรู้และทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.71, SD = 0.49)

อภิปรายผล

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ตามรูปแบบ CIPP ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ นักศึกษา บัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิต มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาดดังนี้

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด หลักสูตรมีความเหมาะสมทั้งในวัตถุประสงค์ของหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตมีความสอดคล้องกับข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีการจัดแผนการเรียนให้นักศึกษาได้เรียนตามรายวิชาที่ยากง่ายตามลำดับก่อนหลัง โดยสาขาวิชาได้มีการประชุมวางแผนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละภาคเรียนเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาของสาขาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ทางสาขายังติดขัดเรื่องของการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาทางด้านเทคโนโลยี เนื่องจากทางสาขาวิชาไม่มีห้องปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์ของสาขา จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนรายวิชาทางด้านเทคโนโลยีไม่ได้รับความสะดวก สาขาวิชาควรมีการประชุมเพื่อวางแผนเรื่องการพัฒนาอาจารย์ด้านวิชาการ เช่น การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสถานการณ์และโลกปัจจุบัน เนื่องจากสาขาวิชาได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรไว้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 ประกอบกับเนื้อหาทางด้านการตลาดได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยกาลเวลาและเทคโนโลยี จึงทำให้หลักสูตรมีความล่าสมัยได้ง่าย ซึ่งเป็นจุดอ่อนของหลักสูตร สาขาวิชาควรมีการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนโดยการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ด้านการตลาดสมัยใหม่เพื่อทำให้การจัดการเรียนการสอนในการวิชามีความสอดคล้องและความก้าวหน้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงหลักสูตรครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยพบว่า สำหรับการปรับปรุงหลักสูตรครั้งต่อไปประเด็นที่ควรคำนึงถึงคือ

1) การสำรวจความต้องการและความคาดหวังจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น สังคม ตลาดแรงงาน และสังคม

2) อาจารย์ผู้สอนในสาขาประชุมหารือร่วมกันตลอดเวลา โดยเฉพาะในการปรับปรุงหลักสูตรครั้งใหม่

3) หลักสูตรที่ปรับปรุงใหม่ควรมีการวิพากย์หลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านการตลาดและผู้ที่มีส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร เพื่อให้หลักสูตรได้สอดคล้องกับสภาพความเป็นปัจจุบัน

4) รายวิชาบางวิชาควรถูกยกเลิก หรือรวมเนื้อหาเข้าด้วยกัน

5) อาจารย์ผู้สอนควรพัฒนาทักษะด้านวิชาชีพในการจัดการเรียนการสอนให้มากขึ้น

6) คณะควรเพิ่มสร้างห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์สำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรในรอบต่อไปมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยควรมีสนทนากลุ่มของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรเพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยกับบริบทกับสังคม

เอกสารอ้างอิง

กรมสุขภาพจิต. (2544). **คู่มือสำหรับช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาสุขภาพจิต**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (รสพ.)

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า-และพัสดุภัณฑ์.

ฉวีวรรณ แซ่ซี่. (2549). **แนวคิดและทฤษฎีการประเมินหลักสูตร**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : http://netra.lpru.ac.th/~phaitoon/1evalproj/1evalproj/copyformweb/conceptcurr1.pdf. (16 พฤษภาคม 2559)

ประไพพิศ บุญชิต. (2548). **การประเมินหลักสูตร**. [ออนไลน์] แหลงที่มา: http://www.sobkroo.com/img_news/file/A28592198.pdf. (16 พฤษภาคม 2559)

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). **กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ภาคปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : สุวิริยาสาส์น.

สุวัฒนา เอี่ยมอรพรรณ พิมพันธ์ เคชะคุปต์ กมลพร บัณฑิตยานนท์, บรรณาธิการ. (2546). **แนวคิดและแนวปฏิบัติสาหรับครูเพื่อรองรับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู**. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Stufflebeam, D.L. (1971). **Educational Evaluation and Decision Marking**. Itasca : Illinois, Peacock.

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทักษะการคิดวิเคราะห์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยรายวิชาการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงการ

พัชรี ชีวะคำนวณ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
อีเมล : phatcha2556@hotmail.co.th

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยรายวิชาการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จำนวน 40 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง (One group pretest –posttest design) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาทดลองครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงการ 2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยชั้นปีที่ 4 ในรายวิชาการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ ทดสอบค่าที ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยรายวิชาการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงการ พบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนรู้แบบโครงการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการสอนในรายวิชาการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยก่อนเรียนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านโดยมีความพึงพอใจเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้คือ มากที่สุดนักศึกษานำความรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการไปใช้ รองลงมาคือนักศึกษามีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ และน้อยที่สุดคือ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ

คำสำคัญ : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทักษะการคิดวิเคราะห์ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย การให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย การจัดการเรียนรู้แบบโครงการ

The Development of Early Childhood Major Students 'Learning Achievement in Critical Thinking in Education for Parents of Early childhood Course by Using Project Based Learning.

Phatchree Chiwakumnuan
Lecturer, Faculty of Education, Thepsatri Rajabhat University
E-mail : phatcha2556@hotmail.co.th

Abstract

This study, therefore, aims to develop students 'learning achievement. A one group pretest posttest was used in this experimental research. The subjects were students from faculty of Education, Thepsatri Rajabhat University, enrolled Education for Parents of Early childhood Course in the second semester in academic year 2015. The instruments wear 1) lesson plans by using pretest posttest project based learning and 2) student questionnaires. The data were statistically analyzed by mean standard deviation and used t-test in comparative analysis. The finding revealed that the scores of the posttest were higher than the pretest significantly at the 0.5 level. Overall, the level of students' satisfaction towards teaching this course was at high level The rankings of their satisfaction from highest to lowest were based on the following aspects: the application of Project-based Learning techniques the activities implementing Project-based Learning techniques and the knowledge and understanding of activities implementing Project-based Learning techniques.

Keywords : Achievement development, Analysis skill, Students majoring in Early Childhood Education, Education for Parents of Early childhood, Project-based Learning

บทนำ

การคิดเป็นกระบวนการสำคัญของการนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติ การประยุกต์ การต่อยอดความรู้และความคิดอื่นๆ และทักษะการคิดวิเคราะห์เป็นทักษะของการนำไปปรับแก้ปัญหาต่างๆ ในการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ให้ความสำคัญด้านการคิดวิเคราะห์ โดยมีการกำหนดไว้ในมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้ ระบุให้บัณฑิตจะต้องมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าองค์ความรู้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างมีประสิทธิภาพ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ระบุไว้ว่าบัณฑิตมีความไวในการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารทั้งที่เป็นตัวเลขเชิงสถิติ หรือคณิตศาสตร์ ภาษาพูด และภาษาเขียน อันมีผลให้สามารถเข้าใจองค์ความรู้ หรือประเด็นปัญหาได้อย่างรวดเร็ว มีความสามารถในการใช้ดุลยพินิจที่ดีในการประมวลผล แปลความหมาย และเลือกใช้ข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554, หน้า 3-4) และ(อรอุมา ราชคฤค์ ,2549, หน้า 8) ได้กล่าวไว้ในหนังสือสอนลูกให้คิดเป็นว่าอนาคตความเป็นอยู่ที่ดีของโลกนี้ จำเป็นต้องอาศัยการคิดที่ดี การดำเนินชีวิตส่วนตัวในปัจจุบันจำเป็นต้องอาศัยการคิดที่ดีอยู่ตลอดเวลา และยิ่งในอนาคตความซับซ้อนที่เกิดจากปัจจัยต่างๆยิ่งเพิ่มเพิ่มมากขึ้นเป็นทวี ก็ยิ่งต้องอาศัยการคิดมากขึ้น การคิดที่ดีจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการอยู่รอด สำหรับความสำเร็จ และสำหรับการแข่งขันในทุกธุรกิจและชีวิตการทำงาน จากการศึกษาของ (กัซเดียล 1998, p.50-52) อ้างถึงในศยามล อินสะอาด, 2555 หน้า 1-12 ที่กล่าวว่า การให้ผู้เรียนทำโครงการเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เข้าสู่กระบวนการสืบสวน (Process of Inquiry) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนต้องใช้การคิดขั้นสูงที่ซับซ้อนขึ้น ดังนั้น จึงเป็นช่องทางที่ดีในการพัฒนากระบวนการทางสติปัญญาของผู้เรียน การเรียนรู้โดยใช้โครงการ นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะกระบวนในการสืบสวน และการแก้ปัญหาแล้ว ยังสามารถช่วยดึงศักยภาพที่มีอยู่ในตัวของผู้เรียนออกมาใช้ประโยชน์ด้วยและดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบโครงการมาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทักษะการคิดวิเคราะห์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยซึ่ง (พัชรี ผลโยธิน ,2542,หน้า 78)ได้พูดถึงประโยชน์ของประโยชน์ของการสอนแบบโครงการ ช่วยให้เด็กมีโอกาสที่จะประยุกต์ใช้ทักษะที่มีอยู่ และเพิ่มความชำนาญในทักษะนั้นยิ่งขึ้น แสดงให้เห็นถึงความสามารถและความถนัดของเด็ก แสดงให้เห็นแรงจูงใจภายใน ความสนใจที่เกิดจากตัวเด็ก และกิจกรรมที่ทำ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักตัดสินใจว่าควรทำอะไร และผู้ใหญ่ยอมรับในความต้องการของเด็กโดยที่เด็กมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ และเด็กเป็นผู้ตัดสินใจลงมือทำด้วยตัวเด็กเอง

ดังนั้นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในครั้งนี้จึงเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทักษะการคิดวิเคราะห์และความพึงพอใจทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงการซึ่งผู้วิจัยคาดว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทาง

ให้ครูผู้สอนนำไปปรับใช้ในกระบวนการจัดเรียนรู้รายวิชาอื่นๆ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพอย่างสมบูรณ์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทักษะการคิดวิเคราะห์และความพึงพอใจทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงการ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย 1) กิจกรรมการการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย 3) แบบวัดความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมการเรียนโดยใช้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงการ

2. วิธีดำเนินการวิจัย 1) ทดสอบวัดความสามารถพื้นฐานก่อนเรียน (Pretest) โดยผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบ และตรวจให้คะแนนโดยใช้วิเคราะห์กลุ่มทดลองกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง (One group pretest – posttest design) 2) ทำการทดลองใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงการกับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เทพสตรี จำนวน 40 คน ระยะเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชม. 3) ทดสอบหลังเรียน (Posttest) เมื่อนักศึกษาเรียนเนื้อหาวิชาการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงการ ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ ทำการตรวจให้คะแนน 4) ทำการวัดความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงการ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ
ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

จำนวน 10 ข้อและหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทักษะการคิดวิเคราะห์และความพึงพอใจทางการเรียนของนักศึกษารายวิชาการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงการสามารถสรุปได้ดังตาราง 1 และ 2 ดังนี้

ตาราง 1 *ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยรายวิชาการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยก่อนเรียนและหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ*

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	40	50	31.50	3.48	-17.761*	.000
หลังเรียน	40	50	37.25	4.41		

p <0.05

ผลจากตารางพบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยรายวิชาการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยก่อนเรียนและหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 2 *ผลการศึกษาความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยรายวิชาการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยก่อนเรียนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ*

ด้าน	หลังเรียน		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{x}$	S.D	
1.ความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ	4.63	0.49	มากที่สุด
2. ความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ	3.97	1.17	มาก
3. การนำความรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการไปใช้	4.60	0.49	มากที่สุด
โดยภาพรวม	**4.36**	**0.89**	**มาก**

ผลจากตารางพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการสอนในรายวิชาการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยก่อนเรียนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.36, S.D = 0.89) โดยมีความพึงพอใจสามอันดับแรกคือ อันดับที่หนึ่งนักศึกษานำความรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการไปใช้ ($\bar{x}$ = 4.63 , S.D = 0.49) รองลงมาคือนักศึกษามีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ ($\bar{x}$ = 4.60 , S.D = 0.49) และอันดับที่สามคือ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจแผนที่ความคิด ($\bar{x}$ = 3.97 , S.D = 1.17)

สรุปผลการวิจัย

กลุ่มทดลองที่ผู้วิจัยได้ทำการทดลองในครั้งนี้เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยชั้นปีที่ 4 ซึ่งตามแผนการศึกษาในหลักสูตรนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีองค์ความรู้ตามกรอบมาตรฐานแต่ยังมีในเรื่องของการบูรณาการความรู้ที่ได้ศึกษาตลอดระยะเวลา 3 ปีมาวิเคราะห์ออกมาเป็นองค์ความรู้ที่จะนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานในอนาคต ซึ่งในรายวิชาการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย นักศึกษาต้องศึกษาประเด็นที่เป็นปัญหา และความสนใจ ในปัจจุบันเกี่ยวกับเด็กปฐมวัย ไปนำเสนอแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้ผู้ปกครองได้มีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาเด็กปฐมวัย อาจารย์หรือผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้คอยชี้แนะให้คำปรึกษาในประเด็นที่นักศึกษามีข้อสงสัย และอื่นๆอีกในระหว่างการทำการทดลองเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ สำหรับการจัดการเรียนรู้ ควรนำไปปรับใช้กับรายวิชาอื่นๆในหลักสูตรเพื่อจะส่งผลให้นักศึกษาเกิดทักษะการคิดในด้านอื่นๆ เป็นลำดับ และยั่งยืน ในลำดับต่อไป

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทักษะการคิดวิเคราะห์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยรายวิชาการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงการสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยรายวิชาการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยก่อนเรียนและหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโครงการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 สอดคล้องกับ สิทธิพล อาจอินทร์ (สิทธิพล อาจอินทร์ และคณะ, 2554, หน้า1-2) ที่ได้ศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project Based Learning) ในรายวิชาการพัฒนาหลักสูตร ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 5 ปี

ผลการวิจัยพบว่า 1) กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานใน รายวิชาการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย การวางแผนและจัดทำโครงการศึกษาด้าน หลักสูตร การไปศึกษาดูงานที่สถานศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาดูงาน และการเขียนรายงานผลโครงการศึกษาดูงาน รวมทั้งการนำเสนอผลการศึกษา ดูงาน การจัดกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าว ส่งผลให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจใน กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ได้ทราบปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษาพร้อมทั้งแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว รวมทั้งทราบแนวทางในการนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินหลักสูตร 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ที่เรียนโดยใช้โครงการเป็นฐานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.72 คิดเป็นร้อยละ 82.40 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 และมีจำนวนนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 77.36 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75 และ 3) นักศึกษา มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน

ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าว เป็นการสอนให้นักศึกษา ได้ศึกษาสืบค้นลงลึกในเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ โดยผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ สืบค้นข้อมูลเพื่อหาคำตอบจากคำถามของตนเองภายใต้การช่วยเหลือ แนะนำ โดยการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนจากผู้สอน และให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนอย่างใกล้ชิด ซึ่งในแต่ละขั้นตอนประกอบด้วยการอภิปรายการออกภาคสนาม การสืบค้น การนำเสนอและการจัดแสดงเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจ โดยอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หรือกระบวนการในการคิดหาคำตอบในเรื่องนั้นๆ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ฝึกการทำงานและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่จัดมุ่งฝึกให้ผู้เรียนได้มีโอกาส ฟัง พูด สังเกต คิด แก้ปัญหา ใช้เหตุผลและฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน โดยจัดกิจกรรมด้วยวิธีต่างๆ เช่น สนทนา อภิปราย สาธิต ทดลอง แสดงบทบาทสมมติ ศึกษานอกสถานที่ เชิญวิทยากรมาให้ความรู้

2. ผลการศึกษานักศึกษามีความพึงพอใจต่อการสอนในรายวิชาการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย หลังการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.36, S.D = 0.89) และรายด้านโดยมีความพึงพอใจเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ อันดับแรกนักศึกษานำความรู้ที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการไปใช้ ($\overline{X}$ = 4.63, S.D = 0.49) รองลงมาคือนักศึกษามีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ ($\overline{X}$ = 4.60, S.D = 0.49) และอันดับที่สามคือ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ ($\overline{X}$ = 3.97, S.D = 1.17)

จากผลดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีของ ไวท์เฮด (Whitehead, 1967, p.1- 41) ที่กล่าวว่าความพึงพอใจส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลการพัฒนาคุณลักษณะใดๆ ตามวิถีทางของธรรมชาติ ควรต้องสร้างกิจกรรมที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในตัวเอง เพราะความพอใจจะทำให้คนพัฒนาตนเองได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ บลูม (Bloom, 1976, p.72-74) มีความเห็นว่าถ้าสามารถจัดให้ผู้เรียนได้ทำพฤติกรรมตามที่ตนเองต้องการก็น่าจะคาดหวังแน่นอนว่าผู้เรียนทุกคนได้เตรียมใจสำหรับกิจกรรมที่ตนเองเลือกนั้นด้วยความกระตือรือร้นพร้อมด้วยความมั่นใจ การมีความกระตือรือร้น ความพึงพอใจและมีความสนใจเมื่อเริ่มเรียน จะทำให้ผู้เรียนเรียนได้เร็วและมีความสำเร็จสูง ดังนั้นการเรียนรู้แบบโครงการ จึงมีส่วนที่ทำให้นักเรียนเกิดความพอใจได้เรียนรู้จากวิธีการใหม่ๆ มีความตื่นเต้น พอใจในการได้พบและเก็บเกี่ยวประสบการณ์การเรียนรู้ในสิ่งใหม่

ข้อเสนอแนะ

1. กิจกรรมการการเรียนรู้แบบโครงการเป็นการสอนให้นักศึกษา ได้ศึกษาสืบค้นลงลึกในเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ โดยผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ สืบค้นข้อมูลเพื่อหาคำตอบจากคำถามของตนเองภายใต้การช่วยเหลือ แนะนำ โดยการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนจากผู้สอนนักศึกษาจึงจำเป็นอย่างยิ่งในการจัดระบบ และการสร้างวินัยให้กับตนเอง

2. การสอนแบบโครงการควรจัดให้มีการนำไปปรับใช้ในสอนในรายวิชาที่มีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนมีระยะเวลาใน การฝึกแก้ไขข้อผิดพลาดของงานมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). “ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรห้าปี).”

พัชรี ผลโยธิน. (2542). การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนักนายกรัฐมนตรี.

ศยามล อินสะอาด.(2555).การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ Project Based Learning ในรายวิชาเกมและสถานการณ์จำลองเพื่อการศึกษา สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. http://www.google.co.th

สิทธิพล อาจอินทร์ และ ธีรชัย เนตรถนอมศักดิ (2554). การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในรายวิชาการพัฒนา หลักสูตร สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 5 ปี. วารสารวิจัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อรอุมา ราชคฤท์.(2549) .สอนเด็กให้คิดเป็น. (พิมพ์ครั้งที่1). กรุงเทพฯ: เอ็กซเปอร์เน็ทจำกัด

Bloom, Benjamin S. (1976) Taxonomy of Educational Objective Handbook K : Cognitive Domain. New York : David Mc kay Company Inc.

Hartman, L.G., & Chard, S. C. (1995). Project in early year. Childhood Education

Katz, A. J., & Chard, S. C. (1994). Engagin children’s minds : The project approach. New Jersey : Ablan.

Whitehead, Alfred N. (1967). The Aims of Education and other Essay. New York : The Free press.

กลไกในการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้คู่ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง : กรณีไส้เดือนดินในตำบลปงยางคก อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง

ไพฑูรย์ อินต๊ะขัน [1]/ กาญจนา คุมา [2]/ สนธิญา สุวรรณราช [3]/ สุธีรา ทิพย์วิวัฒน์พจนา [4]/ จารุวรรณ ลิมป์ไพบูลย์ [5]/ ออมทอง พัฒนพงษ์ [6]/ ศรัณยา สินพานี [7]/ เกศนีย์ สัตตรัตนขจร [8]/ ปัณณทัต กัลยา [9]/ กมลวรรณทาวรรณ [10]/ อภิชาติ ตันนิติศุภวงศ์ [11]/ อวัสดา บินโซดาโอ๊ [12]

[1 2 3 4] สาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

[5 6 7] สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

[8 9 10] สาขาวิชาการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

[11] สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

[12] สาขาวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, ประเทศไทย

E-mail : Superkop_p@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อค้นหากลไกการพัฒนารูปแบบสังคมแห่งการเรียนรู้คู่ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพื้นที่ตำบลปงยางคก อำเภอห้างฉัตร จำหวัดลำปาง ประชากรกลุ่มตัวอย่างได้แก่ กลุ่มเกษตรกร ครัวเรือน นักเรียนในโรงเรียนวัดนางแล และผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ตำบลปงยางคกจำนวน 50 คนโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม

ผลการวิจัยพบว่า ไส้เดือนดินสามารถใช้เป็นกลไกในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้คู่ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะมิติด้านความรู้ ผู้เข้าร่วมโครงการสะท้อนให้เห็นถึงภูมิปัญญาของชาวบ้านที่มีอยู่แล้วและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนความมุ่งมั่นของผู้ด้อยโอกาสในการช่วยเหลือตนเองไม่อยากเป็นภาระให้กับคนรอบข้าง และความตั้งใจของครูและนักเรียนในการผสมผสานการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระเข้ากับการเลี้ยงไส้เดือนดินอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อสังคมที่สามารถสร้างนักวิจัยชุมชนที่เป็นปราชญ์ชาวบ้านไว้กับชุมชนเพื่อสร้างชุมชนให้เข้มแข็งสืบไป

คำสำคัญ : ไส้เดือนดิน สังคมแห่งการเรียนรู้ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

"Earth Worm" Mechanism for the Development of Learning Society with Sufficiency Economy Philosophy : A Case of Earthworm in Pong-Yang-Kok Sub-district, Hang-Chat district, Lampang Province

Phaithun Intakhan [1]/ Kanchana Khuma [2]/ Sonthiya Suwannaraj [3]/ Suthira Thipwiwatpotjana [4]/ Charuwan Limphaiboon [5]/ Omthong Pattanaphong [6]/ Saranya Sinpanee [7]/ Katsanee Sattarattanakhachon [8]/ Pannathat Kalaya [9]/ Kamonwan Tawan [10]/ Aphichat Tannitisuphawong [11]/ Awasda Binsodaoh [12]

[1, 2, 3, 4] Department of Accounting

[5] Department of Business Computer

[6, 7] Department of E-Business Management

[8, 9, 10] Department of Tourism

[11] Department of International Business Management

[12] Department of Marketing Management Faculty, Lampang Rajabhat University,Thailand

Abstract

The main objective of this research were to find the mechanism for the development of learning society with Sufficiency Economic Philosophy in Pong-yang-kok sub-district, Hang-Chat district, Lampang province. The population samples were 50 persons including farmers, students in Wat-nang-Lea school, the elderly age and the disabled people in Pong-yang-kok sub-district. The participatory action research was used in this research. The tools used in the study consisted of questionnaire, in-depth interview, and focus groups.

The results showed that earth worm was the mechanism for the development of learning society with Sufficiency Economy Philosophy, especially the knowledge dimension. Participants reflect on the wisdom of the people and are able to solve problem appropriately. Moreover, the disabled people have the commitment to help themselves; they do not want to be a burden to those around them. In addition, the willingness of teachers and students to integrate the teaching of all subjects to raise earthworms in a systematic way should be established. This will be beneficial to society that can create researchers as local scholars with the community to build a strong community in the future.

Keywords : Earthworm, Learning Society, Sufficiency Economic Philosophy

บทนำ

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทาง การดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทย เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่ และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนา และบริหารประเทศให้ดำเนินไปใน ทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัฒน์ ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็นโดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลา และเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัยและวิกฤติ เพื่อความมั่นคงและความยั่งยืนของการพัฒนา ความพอเพียงหมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี และต้องประกอบไปด้วยสองเงื่อนไข คือ เงื่อนไขความรู้ เงื่อนไขคุณธรรม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550)

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจ สังคมของโลกส่งผลต่อสภาพของสังคมไทยที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศไทยทั้งในปัจจุบันและในอนาคต สังคมไทยในอนาคตจะเป็นสังคมฐานความรู้ที่มีการเรียนรู้ วัดความรู้และนวัตกรรม เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมและสร้างสภาพการณ์ เพื่อให้คนไทยทุกคนมีสิทธิและความเสมอภาคในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของสังคมไทย ประกอบกับการยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นแนวทางปฏิบัติ ควบคู่ไปกับการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวม ที่ยึดคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้สังคมแห่งการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการทางสังคมที่เกื้อหนุนส่งเสริมให้บุคคลหรือสมาชิกในชุมชน/สังคมเกิดการเรียนรู้โดยผ่านสื่อ เทคโนโลยี สารสนเทศ แหล่งการเรียนรู้ องค์ความรู้ต่าง ๆ จนสามารถสร้างความรู้ สร้างทักษะ มีระบบการจัดการความรู้และระบบการเรียนรู้ที่ดี มีการถ่ายทอดความรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันทุกภาคส่วนในสังคมทำให้เกิดพลังสร้างสรรค์ และใช้ความรู้เป็นเครื่องมือในการเลือกและตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างเหมาะสมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

แหล่งเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ “บ้านบัวแก้ว” ตั้งอยู่บ้านเลขที่ 482 บ้านจำ หมู่ 6 ตำบลปงยางคก อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง การดำเนินงานของแหล่งเรียนรู้ “บ้านบัวแก้ว” ในปัจจุบันพบว่า การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้กับการดำเนินงานในวิถีชีวิตก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติการอย่างแท้จริง คือ ทำให้เกิดความพอดี พออยู่พอกิน ก่อให้เกิดรายได้ ลดรายจ่ายลดความเสี่ยงของประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น เป็นภูมิคุ้มกัน ส่งผลให้ผู้ปฏิบัติ มีความสุข ครอบครัวมีความมั่นคง ผู้คนในท้องถิ่นมีองค์ความรู้จากการศึกษา สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในการดำรงชีวิตทำให้สิ่งแวดล้อมคืนสู่ธรรมชาติอย่างสมดุล และที่สำคัญทำให้เกิดการเรียนรู้แบบพึ่งพาทางวัฒนธรรมของประชาชน ซึ่งมีการช่วยเหลือ แนะนำ มีการแบ่งปันทางความคิดเชิงปัญญา เกิดการให้และการรับในผลผลิตในหลายรูปแบบเกิดขึ้นในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี โดยกิจกรรมหนึ่งที่สำคัญของแหล่งเรียนรู้บ้านบัวแก้ว คือการเลี้ยงไส้เดือน

ดินเพื่อกำจัดขยะอินทรีย์ เช่น เศษอาหารจากครัวเรือน เศษผักและผลไม้ในแปลงเกษตร ฯลฯ หากนำไปทิ้งหรือกำจัดไม่ถูกวิธีอาจก่อให้เกิดปัญหาหลายประการ ทั้งเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค ส่งกลิ่นเน่าเหม็น น้ำเน่าเสีย ปัญหาขยะล้นเมือง ปัญหาสภาวะโลกร้อน ซึ่งถ้ามีการขยายผลโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม จะเกิดผลดีต่อครัวเรือน ชุมชนทั้งในมิติเชิงสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม

นอกจากไส้เดือนดินจะกำจัดขยะอินทรีย์แล้ว มูลไส้เดือนยังสามารถนำไปเป็นปุ๋ยหมักมูลไส้เดือนดินซึ่งจะเป็นตัวกลางที่ทำให้เกิดกระบวนการหมุนเวียนเปลี่ยนของเสีย (Waste) ไปอยู่ในรูปของน้ำหมัก (Bio-compost worms) และปุ๋ยมูลไส้เดือนดิน (Vermicompost) ซึ่งเป็นผลลัพธ์จากการย่อยสลายขยะอินทรีย์ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเพิ่มผลผลิต ซึ่งสอดรับกับผลการสำรวจกลุ่มสมาชิก สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยนทิพย์ช้าง ที่สนใจอาชีพเสริมการทำปุ๋ยไส้เดือนดิน จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 23.10 (สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยนทิพย์ช้าง, 2556) และได้มีการนำร่องให้กับกลุ่มเกษตรกรบางส่วนที่สนใจ และได้ผลในด้านการช่วยเพิ่มผลผลิต การเพิ่มรายได้ ลดค่าใช้จ่ายได้และสามารถขยายผลความรู้ไปยังกลุ่มโรงเรียน กลุ่มผู้ด้อยโอกาสต่อไปงานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหากลไกการพัฒนารูปแบบสังคมแห่งการเรียนรู้คู่ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้ประโยชน์จากไส้เดือนดินเป็นกรณีศึกษาในพื้นที่ตำบลปงยางคก อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการตามรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม มีขั้นตอนดังนี้

1. เตรียมการวางแผนดำเนินการวิจัย โดยการจัดประชุมชี้แจงกับทีมวิจัยเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในประเด็นวิจัยเชิงพื้นที่รวมทั้งวางแผนการดำเนินงานและมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบตามความรู้ความสามารถและทักษะ ประเด็นในการขับเคลื่อนงานวิจัย และสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย (รูปที่ 1)

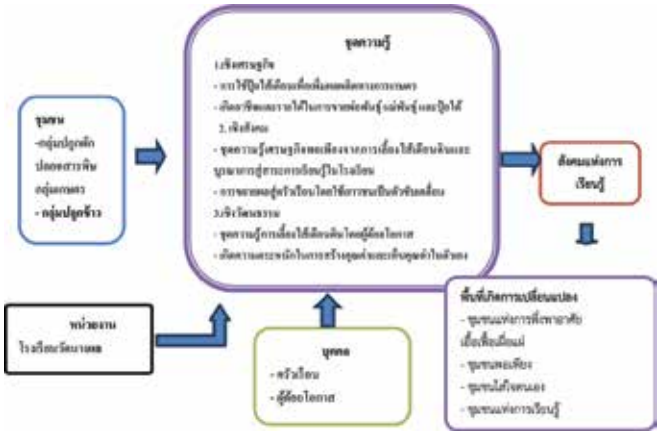

รูปที่ 1 *กรอบแนวคิดในการวิจัย*

2. การสำรวจข้อมูล สถานการณ์ ความต้องการของกลุ่มเกษตรกร กลุ่มโรงเรียน กลุ่มผู้ด้อยโอกาส ตำบลปงยางคก อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปางและรวบรวมข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับทีมวิจัยร่วมกับกลุ่มเกษตรกร กลุ่มโรงเรียน กลุ่มผู้ด้อยโอกาส ตำบลปงยางคก อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นการเลือกแบบเจาะจงเพื่อให้ได้ผู้ที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม และเพื่อให้ได้แผนการปฏิบัติการวิจัย เทคนิค กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น ข้อมูลพื้นฐานของชุมชนและกลุ่มเกษตรกร กลุ่มโรงเรียน กลุ่มผู้ด้วยโอกาส ตำบลปงยางคก อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง

3. ทำการทบทวนวรรณกรรมและค้นหาข้อมูล เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้และการถ่ายทอดความรู้เพื่อพัฒนาส่งเสริมการประกอบอาชีพในชุมชนท้องถิ่นแบบยั่งยืน ในเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลเชิงพื้นที่ อีกทั้งทำการสำรวจสภาพปัญหาโดยรวมกลุ่มเกษตรกร กลุ่มโรงเรียน กลุ่มผู้ด้วยโอกาส ตำบลปงยางคก อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง

4. ลงพื้นที่ร่วมกับนักวิจัยชุมชน เพื่อศึกษาเชิงลึกข้อมูล บริบทชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่นและระบบกระบวนการการดำเนินงานของชุมชนและการประกอบอาชีพในท้องถิ่นของกลุ่มเกษตรกร กลุ่มโรงเรียน กลุ่มผู้ด้วยโอกาส ตำบลปงยางคก อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปางสอบถามปัญหาและความต้องการที่แท้จริงโดยการประชุมกลุ่มย่อยและการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ค้นหาข้อมูลของชุมชน

5. สรุปผลงานวิจัย ด้วยการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง ผู้ร่วมวิจัย จำนวน 50 คน ประกอบด้วยเกษตรกร ผู้ด้อยโอกาส นักเรียน โดยมุ่งประเด็นไปที่ความรู้ที่ได้จากการเลี้ยงไส้เดือนดินในมิติเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรม และสังเกตพฤติกรรม ที่เกิดขึ้นภายหลังการเลี้ยงไส้เดือนดินในประเด็น ความพอเพียง ความใส่ใจตนเอง และการพึ่งพาอาศัย เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ระหว่างคนในชุมชน

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลบริบททั่วไปของตำบลปงยางคก

ตำบลปงยางคกมีพื้นที่ห่างจากที่ว่าการอำเภอห้างฉัตร 14 กม. มีพื้นที่ 83.16 ตร.กม. หรือประมาณ 51,976.877 ไร่ เป็นที่ราบลุ่ม มีลำน้ำแม่ตาล แม่วัก ไหลผ่านมีการแบ่งการปกครองแบบท้องถิ่นในระดับหมู่บ้านทั้งหมด 13 หมู่ที่บ้าน ประกอบด้วย หมู่ที่ 1 บ้านสันหนองบง หมู่ที่ 2 บ้านทุ่งบ่อแป้น หมู่ที่ 3 บ้านสันหลวง หมู่ที่ 4 บ้านสันบุญเรือง หมู่ที่ 5 บ้านต้นค่าม่วงชุม หมู่ที่ 6 บ้านจำ หมู่ที่ 7 บ้านปงใต้ หมู่ที่ 8 บ้านปงเหนือ หมู่ที่ 9 บ้านปงยางคก หมู่ที่ 10 บ้านข่วง หมู่ที่ 11 บ้านโฮ้ง-ทะล้า หมู่ที่ 12 บ้านหม้อ และหมู่ที่ 13 บ้านนางแล โดยมีประชากรของตำบลทั้งหมด 9,611 คน มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 3,475 ครัวเรือน โดยอาชีพส่วนใหญ่ของประชากรประกอบอาชีพทำนาเป็นอาชีพหลักและมีการทำไร่ ทำสวนพืชผัก เลี้ยงสัตว์ รับจ้างในโรงงานไม้ยางพาราและโรงงานเซรามิคเป็นอาชีพเสริม พบว่า ตำบลปงยางคกเป็นตำบลที่มีปริมาณของพื้นที่จำนวนมากและยังเป็นพื้นที่ราบ

ลุ่มที่เหมาะแก่การทำการเพาะปลูกหรือประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมรวมทั้งยังมีลำน้ำธรรมชาติไหลผ่านตลอดทั้งปี ทำให้พื้นที่เป็นจุดเด่นด้านประกอบอาชีพทำการเกษตรได้ดี

2. บทเรียนที่ได้ และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

จากผลการวิจัย การใช้ไส้เดือนดินเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้คู่ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พื้นที่ตำบลปงยางคก อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง สะท้อนให้เห็นถึงภูมิปัญญาของชาวบ้านที่มีอยู่แล้วและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนความมุ่งมั่นของผู้ด้อยโอกาสในการช่วยเหลือตนเองไม่อยากเป็นภาระให้กับคนรอบข้าง และความตั้งใจของครูและนักเรียนในการผสมผสานการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระเข้ากับการเลี้ยงไส้เดือนดินอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอกเช่น ภาควิชาทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เป็นต้น

กระบวนการ ได้เรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการทำงานวิจัยชุมชนอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะคณาจารย์ที่เป็นนักวิจัยใหม่ได้เรียนรู้วิธีการเข้าถึงชุมชน การตั้งโจทย์วิจัย วิธีการสังเกตและเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากการลงพื้นที่ รู้จักวิธีการแก้ไขปัญหาในการทำงานเป็นกลุ่มมีความเข้าใจกันมากขึ้น แบ่งงานกันทำอย่างเป็นระบบ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ นักวิจัยสามารถออกแบบการวิจัยได้อย่างมีเหตุผลเหมาะสมกับสภาพบริบทของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย อาทิเช่น กลุ่มโรงเรียนมีการทดลองคุณภาพของปุ๋ยไส้เดือนดินโดยการเปรียบเทียบระหว่างการปลูกผักที่ใส่ปุ๋ยไส้เดือน และที่ไม่ได้ใส่ปุ๋ยไส้เดือนดิน ที่บูรณาการสาระการเรียนรู้ทั้งทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ตลอดจนการงานอาชีพอย่างเป็นกระบวนการ และสามรถพัฒนาเป็นต้นแบบหรือแหล่งเรียนรู้ให้กับโรงเรียนอื่นนำไปประยุกต์ใช้ได้

เกิดความรู้จากการทำงานวิจัย ทำให้ทราบว่ากลุ่มผู้ด้อยโอกาส เป็นกลุ่มหนึ่งที่ยังต้องการการดูแลจากภาครัฐหรือจากหน่วยงานอื่นอย่างต่อเนื่อง โดยความต้องการที่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสอยากได้รับคือสามารถดูแลตนเองได้อย่างยั่งยืน นอกจากนั้นแล้วในกลุ่มเกษตรกรเป็นกลุ่มที่ต้องการองค์ความรู้เพื่อต่อยอดผลผลิตทางการเกษตรที่ตนเองมีอยู่เพื่อสร้างรายได้และลดรายจ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ เช่น สมาชิกในกลุ่มเกิดปัญหาผลผลิตจากไส้เดือนดินเกินความต้องการ มีการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อสร้างอาชีพใหม่ ได้แก่ การเพาะพันธุ์ไม้ หรือ กล้าไม้ จำหน่าย โดยนำปุ๋ยไส้เดือนดินที่ได้เป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการบรรจุพันธุ์ไม้ลงในภาชนะ และนำไปจำหน่ายตามตลาดนัด ทำให้มีแหล่งในการใช้ประโยชน์จากปุ๋ยไส้เดือนดินเพิ่มเติมนอกเหนือจากใช้ในการเกษตร จะเห็นได้อย่างกรอบการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในพื้นที่ตำบลปงยางคก เริ่มเป็นรูปร่าง โดยผ่านการขับเคลื่อนจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่ม โดยใช้ไส้เดือนดินเป็นเครื่องมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งพิจารณาได้จากพฤติกรรมของทั้งสามกลุ่มเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงโดยอาศัยองค์ความรู้ทั้งจากนักวิจัยเอง และเครือข่ายภายนอกเข้ามาเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้คู่ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ในส่วนของการวางแผนทีม ซึ่งมีการทำงานร่วมกันหลายส่วน ทั้งนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จากครู กศน. จากกลุ่มผู้ด้อยโอกาส โรงเรียน กลุ่มเกษตรกร โดยนำเอาองค์ความรู้ใน

แต่ละด้าน บทบาทหน้าที่มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกัน และกัน เพื่อนำไปสู่แนวทางการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้คู่ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เกิดภาคีการทำงานร่วมกันในชุมชน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนการเชื่อมโยงภาคีในชุมชนร่วมกัน ทั้งผู้ด้อยโอกาส เกษตรกร โรงเรียน

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

นักวิจัย

หลังจากดำเนินงานวิจัยในระยะที่๑ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ที่สามารถเห็นได้ชัดเจน คือ กลุ่มเป้าหมายมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมโครงการวิจัย มีส่วนร่วมเป็นอย่างดี ทำให้เกิดการแก้ไขปัญหาที่ไม่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากกลุ่มตัวอย่าง เช่น ผู้ด้อยโอกาสเดินทางมาร่วมประชุมวิจัยลำบากเนื่องจากสภาพทางด้านร่างกาย ทำให้นักวิจัยมีการประชุมหารือหาแนวทางแก้ไขที่เป็นระบบ นักวิจัยมีทักษะในการมองปัญหาที่เกิดขึ้นและแก้ไขได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยทีมวิจัยได้ใช้วิธีการลงไปตามบ้านของผู้ด้อยโอกาสเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น หรือปัญหาที่เกิดจากนักวิจัยที่เป็นครู กศน. ลาออกจากงาน ซึ่งนักวิจัยได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาโดยให้ ครู กศน. ยังคงเป็นผู้ร่วมวิจัยเพื่อสร้างเครือข่ายและยังคงความรู้สึกที่ดีต่อกระบวนการวิจัยที่ไม่ได้ยึดติดที่ตำแหน่งงานแต่ยึดมั่นที่ความมุ่งมั่นตั้งใจของนักวิจัย หรือในส่วนของโรงเรียนที่ในช่วงแรกนักเรียนอาจจะไม่สนใจเมื่อหารือกับนักวิจัยแล้วได้มีการนำเอาไปบูรณาการในวิชาเลือกของโรงเรียนเพื่อสร้างความตระหนักและสามารถประยุกต์การเลี้ยงไส้เดือนดินในสาระวิชาแต่ละเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องได้อย่างเหมาะสม

จะเห็นได้ว่านักวิจัยที่เข้าร่วมโครงการได้มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากกระบวนการวิจัยเชิงพื้นที่ที่ไม่สามารถควบคุมบริบทพื้นที่ได้ นักวิจัยต้องมีการปรับรูปแบบการวิจัยหรือแก้ไขปัญหาวิจัยตามสถานการณ์ทำให้เกิดทักษะ ความรู้ในด้านการวิจัยเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีต่อสังคมที่สามารถสร้างนักวิจัยชุมชนที่เป็นปราชญ์ชาวบ้านไว้กับชุมชนเพื่อสร้างชุมชนให้เข้มแข็งสืบไป

เกษตรกร

กลุ่มเกษตรกรมีการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งขึ้น มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันโดยใช้แหล่งเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจ “บ้านบัวแก้ว” เป็นศูนย์กลาง ทำให้เกิดวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน เกิดการสร้างวิธีการแก้ไขปัญหาใหม่ ๆ เกษตรกรมีการศึกษาหาข้อมูลมากขึ้นกว่าแต่ก่อนที่ เมื่อตัดสินใจแล้วจะลงมือทำทันทีโดยขาดการไตร่ตรอง แต่ในปัจจุบันกลุ่มเกษตรกรมีการหาข้อมูลในเรื่องที่จะแก้ไขปัญหาเพิ่มขึ้น เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้มากขึ้น เช่น ในกรณีการกำจัดมดที่มีในที่เลี้ยงไส้เดือนดิน กลุ่มเกษตรกรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน โดยสรุปเป็นแนวทางในการแก้ไขและป้องกันมด โดยมีการรักษาความสะอาดสถานที่เลี้ยง และวางขาตั้งที่เลี้ยงไว้ในถ้วยที่เติมน้ำไว้ กระบวนการทั้งหมดสะท้อนให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของกลุ่มเกษตรกรที่สะท้อนไปถึงการเรียนรู้ระหว่างกันได้เป็นอย่างดี

กลุ่มผู้ด้อยโอกาส

กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีความเข้าใจในวิธีการเลี้ยงไส้เดือนดินในเบื้องต้น เป็นอย่างดี ส่งผลให้การเลี้ยงเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพแต่บางรายเกิดความคิดใหม่ หรือเทคนิคใหม่ในการเลี้ยงที่เหมาะสมกับสภาพของตนเอง

กลุ่มโรงเรียน

กลุ่มโรงเรียน มีการออกแบบกระบวนการวิจัยที่สามารถยืนยันได้ โดยให้บูรณาการกับสาระการเรียนรู้ โดยการนำดินที่ได้จากแปลงที่มีการใช้ปุ๋ยไส้เดือนดินไปทดสอบแร่ธาตุเพื่อยืนยันประโยชน์จากการใช้ปุ๋ยไส้เดือนดิน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการมุ่งตอบคำถามอย่างเป็นระบบมีกระบวนการสอบทานที่เชื่อถือได้ โดยมีการส่งดินไปตรวจสอบคุณภาพที่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

สรุป

จากผลการวิจัยพบว่า ไส้เดือนดินสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนและพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ได้ในระดับที่น่าพอใจ โดยเฉพาะกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มโรงเรียน และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส โดยการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนที่สุดของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ด้านความรู้ เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่มีการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ นอกจากนั้นแล้วยังก่อให้เกิดการพึ่งพาตนเอง ใส่ใจในสุขภาพของตนเอง โดยการหันมาใช้ปุ๋ยที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เห็นคุณค่าของขยะที่สามารถนำมาแปรรูปหรือใช้ประโยชน์อื่นได้ ทำให้ตระหนักถึงความสำคัญของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างดี

การอภิปรายผล

การเลี้ยงไส้เดือนดินสามารถใช้เป็นกลไกในการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้คู่ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งสังเกตได้จากการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่ โดยที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ทั้งกลุ่มเกษตรกร กลุ่มผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ และกลุ่มโรงเรียน มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ไปในทางที่ดีขึ้นมีการแบ่งปันเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน อาทิเช่น เพื่อนบ้านจะนำขยะอินทรีย์มาให้ครัวเรือนที่เลี้ยงไส้เดือน และครัวเรือนที่เลี้ยงไส้เดือน จะนำน้ำฉี่ ปุ๋ย และผลผลิตจากสวนครัว ไปให้ นอกจากนั้นแล้วกลุ่มเกษตรกรยังสามารถลดต้นทุนได้จากการใช้ปุ๋ยไส้เดือนทดแทนปุ๋ยเคมี และผลผลิตที่ได้ เช่น ผักคะน้า กะหล่ำ จะเก็บไว้ได้นาน และมีน้ำหนักมากกว่าเมื่อเทียบกับปุ๋ยเคมี ส่วนที่เหลือยังสามารถนำไปขายเป็นรายได้เสริมอีกทางหนึ่ง ส่วนนักเรียนมีพฤติกรรมที่ปรับเปลี่ยนไป เช่น มีการแยกขยะก่อนทิ้งและขยายให้ครัวเรือนอื่นที่สนใจได้ จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโครงการ มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งเป็นผลมาจากความรู้เพิ่มขึ้น ทั้งในมิติเชิงเศรษฐกิจ เชิงสังคม และเชิงวัฒนธรรม และสามารถขยายผลไปสู่สังคมส่วนใหญ่ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมาลี สังข์ศรี (2556) กล่าวถึงการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในประเทศไทย ส่วนใหญ่เริ่มที่ระดับตำบล จุดเน้นคือเพื่อพัฒนาอาชีพ เศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน และงานวิจัยของ นีออน พิณประดิษฐ และ คณะ (2552) กล่าวว่า สังคมแห่งการเรียนรู้มีองค์ประกอบคือ การรวมกลุ่ม การบันทึกเก็บรักษาถ่ายทอดความรู้ และงานวิจัยของ วิโรจน์ ฉิมดี (2551) กล่าวว่าการให้ความรู้ในการพัฒนาอาชีพ ตามแนวคิด

เศรษฐกิจพอเพียง ควรให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่ม เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น งานวิจัยในอนาคต ควรส่งเสริมให้ชุมชนเกิดการรวมกลุ่ม เช่น กลุ่มผักปลอดสารพิษ กลุ่มขายพันธุและผลผลิตจากไส้เดือนดิน โดยให้ตั้งอยู่ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งจะสามารถช่วยพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจชุมชนได้อย่างยั่งยืน นอกจากนั้นแล้ว แนวทางในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้โดยการขยายผลจากงานวิจัย อาจจะต้องมีการเลือกพื้นที่เป้าหมายให้ชัดเจน โดยให้ผู้นำชุมชนหรือปราชญ์ชาวบ้านเป็นแกนกลางในการขับเคลื่อน และสร้างเครือข่ายโดยอาศัยการเรียนรู้ของคนในชุมชน ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับ สุมาลี สังข์ศรี (2556) ที่นำเสนอแนวทางการพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอน 11 ขั้นตอน คือ (1) กำหนดพื้นที่เป้าหมาย (2) หาจุดเริ่มต้นและตั้งกลุ่มแกนกลาง (3) สร้างความสนใจในวงกว้าง (4) แสวงหาหุ้นส่วน (5) วิเคราะห์ชุมชนและจัดทำแผนพัฒนา (6) วิเคราะห์ศักยภาพของหุ้นส่วนและแบ่งปันความรับผิดชอบ (7) ดำเนินกิจกรรม (8) เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย (9) ติดตามประเมินผล (10) ประชาสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ (11) สร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้

ประเด็นที่สำคัญคือ แนวคิดสังคมแห่งการเรียนรู้ สามารถดำรงอยู่คู่ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เนื่องจากเมื่อสังคมเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ จะมีลักษณะที่สำคัญคือ ชุมชนสามารถรวมกลุ่มกันเพื่อจัดการปัญหาต่าง รวมทั้งกำหนดแผนในการพัฒนาตนเอง พัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็ง อันเป็นเงื่อนไขสำคัญของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (พรชัย เจดามาน, 2559) สอดรับกับเงื่อนไขความรู้ในการพิจารณาปัญหาแบบองค์รวม ทำให้การแก้ไขปัญหาและการพัฒนาเป็นไปได้อย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

นีออน พิณประดิษฐ. (2552). **การพัฒนาเครือข่ายสังคมแห่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น

พรชัย เจดามาน. (2559). **เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาที่ยั่งยืน** (ออนไลน์). แหล่งที่มา http://www.oknation.net/blog/jedaman/2013/02/18/entry-1 สืบค้นวันที่ 15 ตุลาคม 2559

วิโรจน์ ฉิมดี. (2551). **การพัฒนาอาชีพเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของสตรีตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ตำบลสหกรณ์ กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยนทิพย์ช้าง. (2556). รายงานการสำรวจความต้องการส่งเสริมอาชีพ. ลำปาง : สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยนทิพย์ช้าง.

สุมาลี สังข์ศรี. (2556). แนวทางการพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้. **วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ,** 6 (2) : 33 – 47.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2550). **เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร (พิมพ์ครั้งที่ 3)**. ปทุมธานี : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์ และการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

มานะ โสภา[1]/ อภัสรา วงศรีจันทร [2]/ วิภาวรรณ จันทา [3]

[1] อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, ประเทศไทย

อีเมล์ : manasopa@hotmail.com

[2,3] นักศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, ประเทศไทย

อีเมล : apassara117@gmail.com, kokluay5@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์และการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2(2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ (3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2/1 โรงเรียนอนุบาลหนองหานวิทยายน จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 26 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (3) แบบทดสอบย่อย และ (4) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ยร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าประสิทธิภาพ (E1/ E2) และการหาค่าทีแบบไม่เป็นอิสระจากกันผลการวิจัยพบว่า (1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.88/81.02 (2) นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อยู่ในระดับพอใจมาก ($\overline{X}$ = 2.53, S.D. = 0.61)

คำสำคัญ : บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์การดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์

Development of Computer Assisted Instruction on Subject: The Fundamental of Computer System and Maintenance for Prathom Suksa 2

Mana Sopa [1]/ Apassara Wungsrijanthon [2]/ Wipawan Janta [3]

[1] Faculty of Science,Udon Thani Rajabhat University, Thailand

E-mail : manasopa@hotmail.com

[2,3] Lecturer, Faculty of Education, Udon Thani Rajabhat University, Thailand

E-mail : apassara117@gmail.com, kokluay5@gmail.com

Abstract

The purposes of this research were (1) to find efficiency of on subject: the fundamental of computer system and maintenance for Prathom Suksa 2 students (2) to compare pretest-posttest students learning achievement and (3) to study the satisfaction towards the developed CAI. The sample group was conducted under the purposive sampling technique and consisted of 26 in first section Prathom Suksa 2 students from Anubannonghanwittayayou School, Udon Thani province, who were studying in second semester of the academic year 2015. The research tools included: (1) the developed CAI (2) learning achievement test (3) subchapters test and (4) the satisfaction questionnaire. Statistics used for data analyses were mean, percentage, standard deviation, efficiency (E1/E2) and t-test dependent samples. The results showed that: (1) the developed CAI had efficiency at 82.88/81.02 (2) The learning achievement had posttest score higher than pretest score at significant level .05 and (3) the satisfaction of sample groups also showed at high level (= 2.53, S.D. = 0.61)

Keywords : Computer Assisted Instruction, Computer System, Computer Maintenance

บทนำ

ปัญหาการจัดการการเรียนการสอนวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศ เรื่อง ระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์และการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2โรงเรียนอนุบาลหนองหานวิทยายนซึ่งการสอนในคาบเรียนปกติจะใช้การอธิบายเพียงอย่างเดียวอาจทำให้นักเรียนเกิดความไม่เข้าใจในเนื้อหาอย่างครบถ้วนเนื่องจากการใช้สื่อการสอนของจริงแสดงหลักการทำงานของคอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำได้ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาสื่อการเรียนการสอนขึ้น เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น โดยสร้างสื่อที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนมีการเคลื่อนไหวในลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนซึ่งเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการจัดการเกี่ยวกับข้อความภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหวเสียงและการปฏิสัมพันธ์ ผสมผสานกันอย่างกลมกลืนและเป็นระบบเพื่อนำเสนอเนื้อหาความรู้และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีแบบแผนตามวัตถุประสงค์ของบทเรียนทำให้การนำเสนอองค์ความรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองเรียนได้ดีโดยเน้นความแตกต่างของผู้เรียนเป็นหลักส่งผลให้การเรียนการสอนเป็นเรื่องที่สะดวกและมีประสิทธิภาพมากขึ้น (มนต์ชัยเทียนทอง,2545, หน้า 3)ซึ่งการออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนครั้งนี้ ผู้วิจัยพัฒนาตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม โดยมีการใช้คำถามในการโต้ตอบเพื่อเป็นสิ่งเร้าในการโต้ตอบในบทเรียนและสอดแทรกเข้าไปในระหว่างการเรียนเนื้อหาอย่างเหมาะสม เมื่อผู้เรียนตอบคำถามแล้วควรมีคำชมเชยเพื่อเป็นการเสริมแรงทางบวก ถ้าตอบคำถามไม่ถูกควรมีการเสริมทางลบ โดยการกลับไปทบทวนเนื้อหาใหม่(จิราภาเต็งไตรรัตน์ และคณะ, 2554, หน้า 128)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เรื่อง ระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์และการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยม โดยในบทเรียนจะใช้คำถาม เพื่อให้กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้และความเข้าใจ และความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและเพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์และการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์และการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์และการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลหนองหานวิทยายนอำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 3 ห้อง รวมทั้งสิ้น 88 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนอนุบาลหนองหานวิทยายนอำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 26 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงจำนวน 1 ห้องเรียน

2. แบบแผนการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental Design) โดยใช้แบบวิจัย The Single Group Pretest - Posttest Design ดังตาราง1

ตาราง 1 *รูปแบบการวิจัย The Single Group, Pretest - Posttest Design*

วัดก่อนการทดลอง	จัดกระทำตามโปรแกรม	วัดหลังการทดลอง
T1	X	T2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

T1 แทนวัดก่อนการทดลอง

X แทนการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

T2 แทนวัดหลังการทดลอง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์และการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์และการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.67 -1.00 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.34 – 0.78 ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.24 – 0.72 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.82

2) แบบทดสอบย่อยวัดผลระหว่างเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 4 ชุด รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.66-1.00 ค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.31– 0.78 ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.72 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้ง

ฉบับ เท่ากับ 0.87

3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์และการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบประเมินแบบประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 -1.00 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.45-0.70 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.87

3.3 วิธีดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pretest) จำนวน 30 ข้อ กับกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง

2) จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแต่ละหัวย่อยตามแผนการจัดการเรียนรู้ และเมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละหัวข้อย่อย ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียน จำนวน 5 ข้อ รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ

3) เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนครบทุกหัวข้อ ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน จำนวน 30 ข้อซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง

4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจสอบถามนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง และชี้แจงทำความเข้าใจขั้นตอนการตอบแบบสอบถามอย่างละเอียด

5) รวบรวมข้อมูลไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์และการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แสดงดังตาราง 2

ตาราง 2 *ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน*

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	n	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละของค่าเฉลี่ย
ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1)	20	26	16.58	1.63	82.88
ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2)	30	26	24.31	3.64	81.02

จากตาราง 2 พบว่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของคะแนนสอบระหว่างเรียนมีค่าเท่ากับ 16.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีค่าเท่ากับ 1.63 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนนค่าประสิทธิภาพกระบวนการ (E1) มีค่าเท่ากับ 82.88 และค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของคะแนนสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 24.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีค่าเท่ากับ 3.64 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนนค่าประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E2) มีค่าเท่ากับ 81.02 ดังนั้น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์และการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.88/81.02

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์และการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน (Dependent Samples) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังตารางที่ 3

ตาราง 3 *ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน*

การทดสอบ	n	$\overline{X}$	S.D.	t	df	Sig.
ก่อนเรียน	26	16.27	2.72	17.2615*	25	.05
หลังเรียน	26	24.31	3.64			

*ค่าวิกฤตของค่าที (t) ที่ระดับนัยสำคัญ .05, df = 25 มีค่าเท่ากับ 1.7108

จากตาราง 3 พบว่า เมื่อนำค่าที (t) ที่คำนวณได้ไปเปรียบเทียบกับตารางค่าวิกฤตของที (Critical Values oft) ที่ df = 25 ระดับนัยสำคัญ .05 เป็นการทดสอบแบบหางเดียว (One-tail) ได้ค่าที(t) เท่ากับ 1.7108 ซึ่งค่าที(t) ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 17.2615 มากกว่าค่าจากตาราง แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบหลังเรียนมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนจริง ดังนั้น นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์และการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปรากฏผลดังตาราง 4

ตาราง 4 *ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน*

ที่	รายการประเมิน	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1	เสียงบรรยายในบทเรียนมีความชัดเจน	2.69	0.47	พอใจมาก
2	การใช้ภาษาในบทเรียนเข้าใจง่าย	2.73	0.45	พอใจมาก
3	การใช้สีเหมาะสมกับบทเรียน	2.42	0.64	พอใจปานกลาง
4	การนำเสนอดึงดูดความสนใจของบทเรียน	2.54	0.58	พอใจมาก
5	ภาพเคลื่อนไหวช่วยเร้าความสนใจของนักเรียน	2.27	0.67	พอใจปานกลาง
6	ลักษณะการนำเสนอของเนื้อหาบทเรียนมีความเหมาะสม	2.27	0.67	พอใจปานกลาง
7	ความน่าสนใจของเนื้อหาบทเรียนมีความเหมาะสม	2.85	0.46	พอใจมาก
8	นักเรียนรู้สึกสนุกกับการเรียนด้วยบทเรียน	2.35	0.80	พอใจปานกลาง
9	ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	2.62	0.64	พอใจมาก
10	ระยะเวลาเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน	2.58	0.70	พอใจมาก
	โดยภาพรวม	2.53	0.61	พอใจมาก

จากตาราง 4 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมาก ($\overline{X}$ =2.53, S.D. = 0.61) พบว่ารายการประเมินข้อ 7) ความน่าสนใจของเนื้อหาบทเรียนมีความเหมาะสม มีผลการประเมินสูงกว่าข้ออื่น อยู่ในระดับพอใจมาก ($\overline{X}$ =2.85, S.D. = 0.46) และข้อ 5) ภาพเคลื่อนไหวช่วยเร้าความสนใจของนักเรียน และ 6) ลักษณะการนำเสนอของเนื้อหาบทเรียนมีความเหมาะสมมีผลการประเมินต่ำกว่าข้ออื่น ๆ คือ มีผลการประเมินอยู่ในระดับพอใจปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.27, S.D. = 0.67)

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์และการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์และการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 82.88/81.02

2. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์และการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์และการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับพอใจมาก ($\overline{X}$ = 2.53, S.D. = 0.61)

อภิปรายผลการวิจัย

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์และการดูแลรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยสื่อประสมอันได้แก่ ข้อความ ภาพนิ่ง กราฟิก แผนภูมิ กราฟ ภาพเคลื่อนไหว วีดีทัศน์ และเสียง เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาบทเรียนและองค์ความรู้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงในห้องเรียนมากที่สุด โดยจะนำเสนอเนื้อหาทีละหน้าจอภาพเนื้อหาจะได้รับการถ่ายทอดในลักษณะที่แตกต่างกันออกไปรวมถึงสอดคล้องกับธรรมชาติและโครงสร้างของเนื้อหา (ถนอมพร ตันพิพัฒน์) เลาหจรัสแสง, 2541, หน้า 7) ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของโรจนฤทธิ์ จันนุ่ม (2551 : บทคัดย่อ) ที่ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ฮาร์ดแวร์และเทคโนโลยีสื่อสารข้อมูล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2โดยผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ

เท่ากับ80.67/81.33

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนอนุบาลหนองหานวิทยายน ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งจากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแสดงให้เห็นว่า การนำทฤษฎีการเรียนรู้พฤติกรรมนิยมมาพัฒนาร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการเรียนรู้มากขึ้นส่งเสริมให้นักเรียนที่ไม่มีพื้นฐานความรู้หรือไม่เคยผ่านประสบการณ์ที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาหรือมีแต่น้อยมากเกิดผลสำเร็จของการเรียนรู้ในช่วงระยะเวลาที่ไม่นานนัก (ณัฐกรสงคราม, 2553, หน้า 47-48) โดยผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภคณัฏฐ์ บุญถนอม (2553 : บทคัดย่อ) ที่ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4ผลการวิจัยพบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนอนุบาลหนองหานวิทยายน มีความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับพอใจมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นในเสียงบรรยายในบทเรียนที่มีความชัดเจน การใช้ภาษาในบทเรียนเข้าใจง่าย การใช้สีเหมาะสมกับบทเรียน การนำเสนอดึงดูดความสนใจของบทเรียน ภาพเคลื่อนไหวช่วยเร้าความสนใจของนักเรียน ลักษณะการนำเสนอเหมาะสมกับผู้เรียนความน่าสนใจของเนื้อหาบทเรียนมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน รวมถึงรู้สึกสนุกกับการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธราภพ ยานการ (2550 : บทคัดย่อ) ที่ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการสร้างเว็บเพจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับพอใจมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ขณะนักเรียนใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้วิจัยควรสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนและวิธีการใช้ทักษะต่าง ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงการใช้งานบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอีกในครั้งต่อไป

2. ในระหว่างดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ควรกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้และฝึกการใช้ทักษะในการหาคำตอบด้วยตนเองในทุกขั้นตอน

เอกสารอ้างอิง

จิราภา เต็งไตรรัตน์และคณะ. (2554). **จิตวิทยาทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 7)**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธรรมศาสตร์.

ณัฐกร สงคราม. (2553). **การออกแบบและพัฒนามัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ถนอมพร (ตันพิพัฒน์) เลาหจรัสแสง. (2541). **คอมพิวเตอร์ช่วยสอน**. กรุงเทพฯ : วงกมลโพรดักชัน.

ธราภพ ยานการ. (2550). **การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการสร้างเว็บเพจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6**.ครุศาสตรมหาวิทยาลัย สาขาหลักสูตรและการสอน (การสอนทั่วไป) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.

ภคณัฏฐ์ บุญถนอม. (2553). **การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีเศรษฐบุตรบำเพ็ญ**.ศึกษาศาสตรมหาวิทยาลัย สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มนต์ชัย เทียนทอง. (2545). **การออกแบบและพัฒนาคอร์สแวร์สำหรับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

โรจนฤทธิ์ จันนุ่ม. (2551). **การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ฮาร์ดแวร์และเทคโนโลยีสื่อสารข้อมูล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

การบริหารงานการจัดการศึกษาวิชาชีพระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บุรีรัมย์ เขต 3

วินัย มาตา [1]/ ศรีเพ็ญ พลเดช [2]

[1] นักศึกษาปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ประเทศไทย

[2] อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, ประเทศไทย

อีเมล : winaimata@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู เกี่ยวกับการบริหารงานการจัดการศึกษาวิชาชีพระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำแนกตามสถานภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ตอบแบบสอบถาม คือผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2558 โดยแยกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 79 คน และครูผู้สอน จำนวน 79 คนรวมทั้งสิ้น 158 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยเลือกผู้อำนวยการกลุ่มงานส่งเสริมการจัดการศึกษา จำนวน 1 คน ศึกษานิเทศ จำนวน 1 คน ผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มพัฒนาคุณภาพการศึกษาละ 1 โรงเรียน จำนวน 24 คน รวมทั้งสิ้น 26 คน เครื่องมือที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม มี 3 ลักษณะได้แก่ การตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบปลายเปิด มีค่าความเชื่อมั่น 0.966 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เชิงเนื้อหาจัดอันดับและหาค่าร้อยละ การทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานการจัดการศึกษาวิชาชีพระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่าย รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนและด้าน

การดำเนินงานตามนโยบาย ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานการจัดการศึกษาวิชาชีพระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานการจัดการศึกษาวิชาชีพระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ดังนี้ การจัดสรรงบประมาณที่ใช้จัดการศึกษาวิชาชีพ จัดนิทรรศการตลาดแรงงานพบผู้ประกอบการ การสร้างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาจัดการสอนพื้นฐานอาชีพ แนะแนวอาชีพแก่ผู้เรียนรายงานผลการจัดการศึกษาวิชาชีพ

4. การสัมภาษณ์เชิงลึก แนวทางการบริหารงานการจัดการศึกษาวิชาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า สถานศึกษาควรจัดการสอนวิชาชีพตามบริบทชุมชน ความพร้อมของสถานศึกษา ความถนัดของผู้เรียน ปรับโครงสร้างหลักสูตรให้สอดคล้องกับวิชาชีพ จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย ในการจัดการศึกษา

คำสำคัญ : การบริหารจัดการศึกษาวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา

Management of Professional Education of Junior High Schools under Buriram Primary Educational Service Area Office 3

Winai Mata[1]/ Sripen Poldech[2]

[1] M.Ed (Educational Administration), Buriram Rajabhat University, Thailand

[2] Advisor of Educational Administration program, Buriram Rajabhat University, Thailand

E-mail : winaimata@gmail.com

Abstract

The purposes of this research were to study and compare the opinions of administrators and teachers on management of professional education of junior high schools under Buriram Primary Educational Service Area Office 3, classified by the sample's status. The sample consisted of 158 informants including 79 school administrators and 79 teachers at the educational opportunity expansion schools under Buriram Primary Educational Service Area Office 3. Moreover, one director of educational promotion section, one supervisor and 26 administrators of educational quality development group of the educational opportunity expansion schools were in-depth interviewed. The research instrument was a 3-parts questionnaire including check list, 5–rating scales and open-ended questions with the reliability of 0.966. The statistics used to analyze the obtained data were percentage, mean and standard deviation. The content analysis was also conducted. Moreover, the hypothesis was tested by using t-test. The research results revealed that:

1. The sample's management of professional education of junior high schools under Buriram Primary Educationa lService Area Office 3 was overall found at a high level. Upon consideration each aspect, it showed that participation of communities and networks was ranked at the average highest level and was followed by student

quality development and implementation of policy while process of learning management was found at the average lowest level.

2. The sample's opinions on the aforementioned issue, classified by their status, were not different.

3. The following points of management of professional education of junior high schools under Buriram Primary Educational Service Area Office 3 were recommended and suggested by the samples: The budget should be provided for management of professional education; labor force should be exhibited in order to meet and talk to entrepreneurs; understanding about how to bring school curriculum based on Basic Education Core Curriculum (A.D. 2008) into use for teaching basic occupations should be established; careers should be guided for students; and the management of professional education should be reported.

4. Having in-depth interviewed the sample group; it revealed that career instructions should be taught in line with the community context, school readiness and students' aptitudes. Curriculum should be reconstructed in accordance with students' careers. Students should be given a chance to learn and practice by themselves. And educational management should also be collaborated with partners and networks.

Keywords : Management of Professional Education

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อดังนั้น จึงต้องจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีคุณธรรมและมีมาตรฐานทัดเทียมกับนานาประเทศโดยสถานศึกษาต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษา เน้นความเป็นไทยโดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับชุมชน สังคมภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยสาระหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการ และวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553 : 3) สถานศึกษาต้องมีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรให้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน และชุมชนในท้องถิ่นจึงมีบทบาทสำคัญ มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยองค์กรในชุมชนร่วมกับโรงเรียนช่วยกันสร้างหลักสูตรในท้องถิ่นของตนขึ้นมาให้เหมาะสมกับวัยและความต้องการของผู้เรียนโดยโรงเรียนในแต่ละท้องถิ่นมีการพัฒนาหลักสูตรในส่วน

ที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นและพื้นฐานงานอาชีพในท้องถิ่นของตนเองตามความเหมาะสม จากการจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การกำหนดรูปแบบการจัดการศึกษาจากส่วนกลางทำให้ทรัพยากร เช่น องค์ความรู้ วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่ในชุมชนขาดการเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ซึ่งการจัดการศึกษาดังกล่าวแม้จะสร้างความสำเร็จและเกิดผลดีหลายประการ แต่ในขณะเดียวกันส่งผลทางด้านลบ การศึกษาที่ผ่านมาได้แยกนักเรียนออกจากชุมชนหรือท้องถิ่นของตนเอง ทำให้เกิดความไม่สมดุลทางเศรษฐกิจ มีปัญหาการว่างงานหรือขาดแคลนฝีมือแรงงานและไม่สอดคล้องต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2553 : 1) และพบว่า ผู้เรียนที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีแนวโน้มจะไม่ศึกษาต่อมากขึ้น ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องส่งเสริมให้สถานศึกษา จัดการศึกษาวิชาชีพให้แก่ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเป็นการเตรียมผู้เรียนที่จบการศึกษา ภาคบังคับและไม่ประสงค์จะเรียนต่อได้ค้นพบความถนัดและเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนได้มีทักษะและเจตคติ สามารถประกอบอาชีพ หรือเข้าสู่ภาคแรงงานได้อย่างมีคุณภาพรวมทั้งสามารถศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพได้

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 มีพื้นที่รับผิดชอบดูแลจัดการศึกษา จำนวน 8 อำเภอ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 79 โรงเรียน เพื่อแก้ปัญหา และส่งเสริมจัดการศึกษาวิชาชีพนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้ดำเนินการตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยจัดการศึกษาวิชาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานวิชาชีพ สามารถความรู้ไปใช้ในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการบริหารงานการจัดการศึกษาวิชาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยมาแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานการจัดการศึกษาวิชาชีพให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู เกี่ยวกับการบริหารงานการจัดการศึกษาวิชาชีพระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน เกี่ยวกับการบริหารการจัดการศึกษาวิชาชีพระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง

3. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการจัดการศึกษาวิชาชีพระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บุรีรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 186 คน โดยแยกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 79 คน และครูผู้สอน จำนวน 107 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ตอบแบบสอบถามได้มาจากการเลือกแบบมีจุดมุ่งหมายหรือแบบเจาะจง โดยเลือกผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โรงเรียนละ 1 คน และครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โรงเรียนละ 1 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 79 และครู จำนวน 79 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 158 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก ประกอบด้วย ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา 1 คน ศึกษานิเทศก์ 1 คน ผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มละ 1 โรงเรียน รวม 24 คน รวมทั้งหมด 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานการจัดการศึกษาวิชาชีพ

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยศึกษาใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการศึกษา กระบวนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน การดำเนินงานตามนโยบาย และการมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่าย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตอนที่ 3 เป็นแบบข้อคำถามปลายเปิด (Opened Form) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.996

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บุรีรัมย์ เขต 3 แจกแบบสอบถามด้วยตนเอง ผลปรากฏว่า แบบสอบถาม จำนวน 158 ฉบับ สามารถเก็บรวบรวมมาได้ คิดเป็นร้อยละ 100

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าน้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบค่าที โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการวิจัย

ผู้บริหารสถานศึกษาและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานการจัดการศึกษาวิชาชีพระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่าย อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้าน การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ด้านการดำเนินงานตามนโยบาย ด้านการบริหารสถานศึกษา ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู เกี่ยวกับการบริหารงานการจัดการศึกษาวิชาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำแนกตามสถานภาพและตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

ผู้บริหารสถานศึกษาและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานการจัดการศึกษาวิชาชีพระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

1. ผู้บริหารสถานศึกษาและครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานการจัดการศึกษาวิชาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครู มีการสำรวจความต้องการจำเป็นของผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่น กำหนดนโยบายของสถานศึกษาให้ ส่งเสริมการประกอบอาชีพเป็นแนวทางในการจัดการศึกษา เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม สอดคล้องกับงานวิจัย เอกปรัชญา ยานะสาร (2545 : 150-151) ศึกษาเรื่อง

การจัดการศึกษาวิชาชีพ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ทุกด้านในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยได้ศึกษาการบริหารงานการจัดการศึกษาวิชาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 พบว่ามีประเด็นสำคัญในรายด้านที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายดังนี้

1.1 ด้านการบริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาและครู ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ (2554 : 26) กล่าวว่า สถานศึกษาต้องพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้านวิชาชีพ เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ให้สามารถใช้ทักษะวิชาชีพเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จริง เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถเรียนต่อในระดับสูงขึ้นหรือออกไปประกอบอาชีพได้

1.2 ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการออกแบบการจัดการเรียนรู้บูรณาการกับอาชีพในท้องถิ่นทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนมีการกำหนดเป้าหมาย วิเคราะห์ข้อมูลด้านอาชีพ ออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับอาชีพที่ท้องถิ่นต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงทิพย์ แก้วประเสริฐ (2548 : 140) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาวิชาชีพในศูนย์การเรียนรู้ชุมชน โดยผ่านองค์กรท้องถิ่น ตำบลน้ำโจ้ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง พบว่าก่อนการเปิดหลักสูตรควรมีการสำรวจความต้องการของชุมชนและหลักสูตรที่ต้องการ คือเกษตรกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและประกอบอาชีพได้ รวมทั้งต้องมีการเตรียมการเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน วิทยากร และห้องเรียนให้พร้อม มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

1.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการจัดอบรมหลักสูตรวิชาชีพท้องถิ่นตามความสนใจของผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เรียนเรียนหลักสูตรวิชาชีพตามความถนัดของตนเอง ได้ปฏิบัติงานอาชีพ

โดยใช้เทคโนโลยีที่ตามความถนัด ผู้เรียนได้สาธิตแสดงผลงานและจำน่ายผลิตภัณฑ์ของ

ตนเองสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันเพ็ญ จินะชิต (2550 : 120) ได้ศึกษาเรื่องการสำรวจความสนใจในการเลือกศึกษาต่อสาขาอาชีพของนักเรียนไทยภูเขา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกองการศึกษาพิเศษ เขตภาคเหนือ พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาชีพของนักเรียนมากที่สุด คือ ความรัก ความชอบ และความสนใจในอาชีพของตนเอง นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าประโยชน์ของวิชาชีพ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การหาความรู้เพิ่มเติมหรือความก้าวหน้าก็สามารถทำได้ง่าย

1.4 ด้านการดำเนินงานตามนโยบาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีศูนย์การเรียนรู้ด้านอาชีพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาได้ดำเนินการจัดหาแหล่งเรียนด้านอาชีพ วัสดุครุภัณฑ์ ห้องปฏิบัติการงานอาชีพ ร่วมมือกับสถานศึกษาอาชีวศึกษา สถานประกอบการ รวมทั้งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จาก แหล่งเรียนรู้ด้านอาชีพและการปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับ ดวงทิพย์ แก้วประเสริฐ (2548 : 123) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาวิชาชีพในศูนย์การเรียนรู้ชุมชน โดยผ่านองค์กรท้องถิ่น ตำบลน้ำโจ้ อำเภอแม่ทะ จำหวัดลำปาง ด้านความต้องการในการจัดการศึกษาวิชาชีพในศูนย์การเรียนรู้ชุมชน พบว่า ก่อนการเปิดหลักสูตรควรมีการสำรวจความต้องการของชุมชน พร้อมแหล่งเรียนรู้และหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนต้องมุ่งให้ผู้เรียนสามารถมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและประกอบอาชีพได้

1.5 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่าย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการสำรวจ วิเคราะห์ ความต้องการจำเป็นของท้องถิ่น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะสถานศึกษาได้วิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรค ทำให้สถานศึกษาทราบความต้องการ สามารถกำหนดทิศทางในการจัดการศึกษาวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สถานประกอบการ สถานศึกษาอาชีวศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของของ กระทรวงศึกษาธิการ (2554 : 26) กล่าวว่า สถานศึกษาต้องวิเคราะห์ศักยภาพ ทรัพยากร ความต้องการของท้องถิ่น เพื่อให้สามารถกำหนดทิศทางในการจัดการศึกษา

2. การเปรียบเทียมความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูเกี่ยวกับการบริหารงานการจัดการศึกษาวิชาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะ พบว่า 5 อันดับแรกจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ (1) ควรจัดสรรงบประมาณที่ใช้จัดการศึกษาวิชาชีพให้เหมาะสมเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนการเรียนการสอน (2) ควรจัดนิทรรศการตลาดแรงงานพบผู้ประกอบการ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแนวคิด ความสนใจ ความถนัดของตนเอง และความต้องการแรงงานของสถานประกอบการหรือสถาบันการศึกษา (3) ควรสร้างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาจัดการสอนพื้นฐานอาชีพ (4) ควรจัดแนะแนวอาชีพแก่ผู้เรียน โดยเชิญวิทยากร ผู้ประกอบการ สถาบันการศึกษาในการให้ความรู้โดยตรงแก่ผู้เรียน (5) ควรการรายงาน

ผลการจัดการศึกษาวิชาชีพ แก่หน่วยงานต้นสังกัดรับทราบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงทิพย์ แก้วประเสริฐ (2548 : 140) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาวิชาชีพในศูนย์การเรียนรู้ชุมชน โดยผ่านองค์กรท้องถิ่น ตำบลน้ำโจ้ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง พบว่าก่อนการเปิดหลักสูตรควรมีการสำรวจความต้องการของชุมชนและหลักสูตรที่ต้องการ คือเกษตรกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและประกอบอาชีพได้ รวมทั้งต้องมีการเตรียมการเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน วิทยากรและห้องเรียนให้พร้อม มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ (2554 : 26) กล่าวว่า สถานศึกษาจัดทำเอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพ แก่ครู สถานศึกษาอื่น บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น ที่จัดการศึกษาในบริเวณใกล้เคียง

4. การสัมภาษณ์เชิงลึก แนวทางการบริหารงานการจัดการศึกษาวิชาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า สถานศึกษาควรจัดการสอนวิชาชีพตามบริบทชุมชน ความพร้อมของสถานศึกษา ความถนัดของผู้เรียน ปรับโครงสร้างหลักสูตรให้สอดคล้องกับวิชาชีพ จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย ในการจัดการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียน โดยให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ภาคีเครือข่าย มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ความต้องการอาชีพของชุมชน สถานประกอบการ และสถานศึกษา อาชีวศึกษา ควรประชาสัมพันธ์ให้ชุมชน และผู้ปกครองทราบ

2. ควรพัฒนาการจัดการศึกษาวิชาชีพของโรงเรียน โดยนำจุดเด่นด้านอาชีพ ของชุมชน สถานประกอบการ แล้วพิจารณาจัดการศึกษาตามบริบทที่สอดคล้อง เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

3. ควรจัดประชุมครู คณะกรรมการสถานศึกษา ภาคีเครือข่าย สถานประกอบการ วิทยากรภายนอก สถานศึกษาอาชีวศึกษา เข้าร่วม เพื่อสร้างความร่วมมือ และเปลี่ยนเรียนรู้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาวิชาชีพแก่ผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

ดวงทิพย์ แก้วประเสริฐ. (2548). **การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาวิชาชีพในศูนย์การเรียนชุมชนโดยผ่านองค์กรท้องถิ่น ตำบลน้ำโจ้ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). **ระเบียบวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. บุรีรัมย์ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.

สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2554). **รายงานผลการดำเนินงานโครงการส่งเสริมและสนับสนุนการมีงานทำของนักเรียน นักศึกษา ให้มีรายได้ระหว่างเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ**. กรุงเทพ ฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). **แนวทางการการจัดการเรียนรู้วิชาชีพระดับมัธยมศึกษาตอนต้น**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

วันเพ็ญ จินะชิต. (2550). **การสำรวจความสนใจในการเลือกศึกษาสาขาอาชีพของนักเรียนไทยภูเขาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกองการศึกษาพิเศษ เขตภาคเหนือ**.

เอกปรัชญา ยานะสาร. (2545). **การจัดการศึกษาวิชาชีพโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนตำบลป่าเมี่ยง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กระบวนการกลุ่มพลิกฟื้นผืนป่าเพื่อการเรียนรู้ก้าวสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง : ลักษณะผู้นำกลุ่มต่อการจัดการป่าชุมชน

วีรชัย คำธร
รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, ประเทศไทย
อีเมล : Wirachai.k@dru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มุ่งเสริมสร้างลักษณะผู้นำกลุ่มต่อการขับเคลื่อนกิจกรรมพัฒนา สำนักสงฆ์ ป่าชุมชนภูน้อย และเขื่อนลำสะพุงก้าวสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในพื้นที่ป่าชุมชนภูน้อย จังหวัดชัยภูมิ รูปแบบการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบประเมินความต้องการ แบบบันทึกสภาพบริบทป่าชุมชน กล้องบันทึกภาพ เทปบันทึกเสียง คู่มือจัดการป่าชุมชนภูน้อย หน่วยวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ผู้นำสงฆ์ ผู้นำหมู่บ้าน คณะกรรมการป่าชุมชน ผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล ครู นักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิเคราะห์สภาพทรัพยากรป่าชุมชนเชิงประจักษ์ วิเคราะห์เชิงเนื้อหา และวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะผู้นำกลุ่มต่อการจัดการป่าชุมชนภูน้อย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.68) น้ำหนักความสำคัญผู้นำกลุ่ม ได้แก่ (1) การมีส่วนร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ป่าชุมชน (ค่าเฉลี่ย = 3.93) (2) การอุทิศตนเพื่อป่าชุมชน (ค่าเฉลี่ย = 3.72) (3) การสนับสนุนทรัพย์เพื่อการอนุรักษ์ป่าชุมชน (ค่าเฉลี่ย = 3.62) (4) การรับผิดชอบป่าชุมชนร่วมกันเป็นกลุ่มเครือข่าย (ค่าเฉลี่ย = 3.59) และ (5) การเห็นแก่ประโยชน์เพื่อบุคคลอื่น (ค่าเฉลี่ย = 3.55) ตามลำดับ อีกทั้งพบว่ามีการสะท้อนความจำเป็นพื้นฐานต่อการพึ่งพาอาศัยป่าชุมชน พร้อมอุทิศตนเพื่อป่าชุมชน แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมรับผิดชอบจัดการป่าชุมชน

คำสำคัญ : ผู้นำกลุ่ม ป่าชุมชนภูน้อย

The Group Process of Recovering from the Forest to Learning Center and Travel Sites Following the Sufficiency Economy: dimension Leadership group Of community forest management

Wirachai Kamthorn
Vice Director, Institute of Research and Development, Dhonburi Rajabhat University, Thailand
E-mail : Wirachai.k@dru.ac.th

Abstract

The research purposed to strengthen the group propel activities Development of Community Forestry Bureau Phunoi And natural sources the dam was Sap hung become the Local Attractions according Philosophy of Sufficiency Economy. The kind of research was Participatory Action Research: PAR, by the research technique of people participation. The research tools were the requirement evaluation form, record of Community forestry state, video, tape recorder, data analysis including head of monks, village leader, Committee of Community forestry, Chief of district administration committee, leaders of educators and students group. The research found that: dimension Leadership Group per management of Forest Phunoi in the overall level (mean = 3.68). Weight importance Leadership Group include (1) engaging activities. Conservation Community Forest (mean = 3.93). (2) Dedication for Community Forest (mean = 3.72). (3) Support agents for Conservation Community Forest (mean = 3.62). (4) Joint responsibility community forest together are Networking group (mean = 3.59). And (5) Comments to benefit for others (mean = 3.55). The found A reflection the basic necessity per Dependence community forest with dedication for community forest show off to participation responsible Community Forest Management.

Keywords : Group leaders, Phu - Noi Community forest

บทนำ

ป่าชุมชนในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย มีพื้นที่ป่าชุมชนมากกว่า 1,100,606 ไร่ แบ่งเป็น เนื้อที่ป่าชุมชนตาม พ.ร.บ. ป่าสงวน 2507 จำนวนมากกว่า 706,121 ไร่ และป่าชุมชน เนื้อที่ ตาม พ.ร.บ. ป่าไม้ 2484 จำนวนมากกว่า 394,485 ไร่ (ฐานข้อมูลป่าชุมชน: กรมป่าไม้, 2558) ป่าชุมชนภูน้อย มีเนื้อที่ 470 ไร่ มีเนื้อที่ป่าชุมชนตาม พ.ร.บ.ป่าไม้ 2484 เป็นป่าเตรียมการสงวน ป่า หมายเลข 10 แปลง 1 ซึ่งสภาพป่าเป็น “ป่าเต็งรัง” มีความอุดมสมบูรณ์ในช่วงฤดูฝน มิถุนายน-พฤศจิกายน เมื่อเข้าสู่ฤดูหนาว ป่าไม้จะผลิใบเป็นสีเหลืองแห้งเหี่ยว ในช่วงฤดูแล้ง ธันวาคม-มกราคม เป็นช่วงที่เกิดไฟป่าหรือมีการเผาป่าชุมชนเป็นประจำทุกปี

ปัญหาหลักของไฟไหม้ป่าชุมชน คือ การเผาป่าเพื่อหาของป่าของผู้หลงผิดบางคนที่คิดว่าเมื่อเผาป่าแล้วจะทำให้หาเก็บเห็ดได้มากขึ้น ทั้งนี้ป่าชุมชนภูน้อยเป็นป่าชุมชนที่ประชาชนจากหลายหมู่บ้านได้ประโยชน์ คือ การเก็บหาของป่า ได้แก่ ผักหวาน ผักสาป ผักติ้ว ดอกกระเจียว อีรอก เห็ดไคเห็ดกระด้าง ไข่มดแดง หน่อไม้ อีกทั้งป่าชุมชนภูน้อยเป็นป่าที่มีศักยภาพเชิงพื้นที่สู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยว คือ มีสำนักสงฆ์ป่าพนังเขาสลักใด ซึ่งมีการจัดกิจกรรมปฏิบัติธรรมเป็นประจำ พุทธศาสนิกชนจำนวนมากมาศึกษาปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา มีพระพุทธรูปประดิษฐานรอบศาลาปฏิบัติธรรม มีความวิจิตรงดงามมาก ทั้งนี้สำนักสงฆ์ได้ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ป่าชุมชน โดยพื้นที่บริเวณรอบที่ตั้งสำนักสงฆ์ สามารถป้องกันไฟไหม้ป่าชุมชนได้ ทำให้เป็นแหล่งอาหารทางธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์ และแม่น้ำลำสะพุง เป็นแหล่งน้ำที่สำคัญต่อการดำชีวิตของประชาชนในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง มีการสนับสนุนการสร้างเขื่อนฝายน้ำล้น ทำให้กลายเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนผู้ปฏิบัติธรรม ผู้หาของป่า และกลุ่มประชาชนผู้ทำเกษตร ไร่ นา ประชาชนจำนวนมากได้ประโยชน์จากแหล่งน้ำแห่งนี้ จากสภาพปัญหาภายใต้บริบทดังกล่าว

ในบทความวิจัยนี้มุ่งนำเสนอเฉพาะประเด็นผู้นำกลุ่มต่อการจัดการป่าชุมชนภูน้อย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเสริมสร้างกระบวนการกลุ่มเพื่อการขับเคลื่อนกิจกรรมพัฒนา สำนักสงฆ์ ป่าชุมชนภูน้อย และเขื่อนลำสะพุง ก้าวสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาลักษณะผู้นำกลุ่มต่อการขับเคลื่อนกิจกรรมพัฒนา สำนักสงฆ์ ป่าชุมชนภูน้อย และเขื่อนลำสะพุงก้าวสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) ซึ่งใช้เทคนิคการวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยประชาชนมีส่วนร่วม กำหนดขอบเขตเนื้อหาการวิจัย ได้แก่ 1)

สำรวจสภาพบริบทของป่าชุมชนภูน้อย สำรวจความต้องการของเครือข่ายภาครัฐ และ เครือข่ายภาคประชาชน 2) จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้แนวทางจัดการป่าชุมชน 3) ดำเนินกิจกรรมเสริมสร้างลักษณะผู้นำกลุ่มประชาอาสาปลูกป่า และ 4) ประเมินความตั้งใจสู่การปฏิบัติ

2. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้ ประชากร ได้แก่ เจ้าหน้าที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่อนุรักษ์ป่า เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดการป่าชุมชน ผู้นำสงฆ์ คณะสงฆ์ คณะกรรมการป่าชุมชน ผู้นำชุมชน ประชาชน และ ครูนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ตัวแทนประชากรที่ให้ข้อมูล ผ่านการสัมภาษณ์ ตอบแบบประเมิน เข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างโดยทำหนังสือเชิญแบบเจาะจง ประชาสัมพันธ์ผ่านโปสเตอร์ ประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสาย ซึ่งผู้มีจิตอาสาเข้าร่วมกิจกรรม แบ่งเป็น 1) กลุ่มผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง แนวทางจัดการป่าชุมชน จำนวน 35 คน 2) กลุ่มเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่อนุรักษ์ป่าไม้ คณะสงฆ์ ประชาชนทั่วไป ที่เข้าร่วมการดำเนินกิจกรรมประชาอาสาปลูกป่า โดยมุ่งปลูกไม้ 3 อย่าง ประโยชน์ 4 อย่างตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 150 คน และ 3) กลุ่มนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 จำนวน 23 คน รวม 208 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ขอบเขตพื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ป่าชุมชนภูน้อย จำนวน 470 ไร่ บ้านนาเจริญเหนือ บ้านนาเจริญใต้ บ้านห้วยหว้า บ้านท่าแจ้ง และบ้านสะพุงเหนือ

3. เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ กล้องบันทึกภาพ เครื่องบันทึกเสียง แบบประเมินความต้องการ แบบสังเกตการณ์ประชุม คู่มือจัดการป่าชุมชนภูน้อย และกล้าไม้ 3 อย่างประโยชน์ 4 อย่าง เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์ โดย 1) ภาพถ่ายสภาพป่า 3 ฤดูกาล 2) เครื่องมือแบบสัมภาษณ์ความต้องการ 3) แบบจดบันทึกสังเกตการณ์ในที่ประชุม 4) แบบประเมินความตั้งใจสู่การปฏิบัติ ซึ่งคุณภาพเครื่องมือมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) (α) = .877 วิเคราะห์ข้อมูล โดย 1) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์ จากภาพกิจกรรม การสะท้อนความต้องการจัดการป่าชุมชน การได้ประโยชน์จากป่าชุมชน การประชุมเสริมสร้างองค์ความรู้เรื่อง แนวทางจัดการป่าชุมชน และการดำเนินกิจกรรมประชาอาสาปลูกป่า ในกลุ่มผู้นำ คณะสงฆ์ ประชาชน ครูนักเรียน 2) วิเคราะห์เนื้อหา จากแบบบันทึกสังเกตการณ์ในที่ประชุม 3) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความต้องการ อีกทั้งวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้สถิติพื้นฐาน เพื่อวิเคราะห์ความสำคัญของลักษณะผู้นำกลุ่ม และความตั้งใจสู่การปฏิบัติของพฤติกรรมเชิงอนุรักษ์ป่าชุมชนภูน้อย

4. กรอบแนวทางวิจัย การอธิบายทรัพยากรป่าที่มีอยู่ การสร้างประสบการณ์การรับรู้และสร้างลักษณะผู้นำกลุ่ม ผ่านกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ และกิจกรรมประชาอาสาปลูกป่า (ปลูกไม้ 3 อย่าง ประโยชน์ 4 อย่าง)โดยมีพื้นฐานคติ (Assumptions) จากแนวคิดทฤษฎี คือ 1) ทฤษฎีศักยภาพการพัฒนาและแพร่กระจาย (Development Potential Diffusion Theory) ได้แก่ (1) ทรัพยากรธรรมชาติทำให้เกิดการพัฒนา (2) ทรัยพากรมนุษย์ทำให้เกิดการพัฒนา (3) องค์การสังคมทำให้เกิดการพัฒนา (4) ภาวะผู้นำ ทำให้เกิดการพัฒนา (5) การติดต่อทำให้เกิดการพัฒนา (6) การฝึกอบรมทำให้เกิดการพัฒนา (สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2547) คาดว่าจะเป็นต้นทุนทางสังคมในการพัฒนาได้อย่างยั่งยืน ใช้เพื่ออธิบายทรัพยากรป่าชุมชนภูน้อยที่มีอยู่ 2) ทฤษฎีการรับรู้ (Perception Theory)

การรับรู้เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของบุคคล เพราะการตอบสนองพฤติกรรมใด ๆ จะขึ้นอยู่กับการรับรู้จากสภาพแวดล้อมของตน และความสามารถในการแปลความหมายของสภาพนั้น ๆ การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยการรับรู้ และสิ่งเร้าที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจัยการรับรู้ประกอบด้วยประสาทสัมผัส และปัจจัยทางจิต คือ ความรู้เดิม ความต้องการ และเจตคติ (สุปาณี สนธิรัตน และคณะ, 2547) ประยุกต์ใช้ทฤษฎีนี้เพื่อสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ ผ่านกิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่อง แนวทางจัดการป่าชุมชน และกิจกรรมประชาอาสาปลูกป่า คาดว่าจะก่อให้เกิดการจัดการป่าชุมชนภูน้อยอย่างยั่งยืน 3) แนวคิดภาวะผู้นำ แบบให้ความช่วยเหลือ (servant leadership) ประยุกต์ใช้แนวคิดนี้เพื่ออธิบายลักษณะผู้นำกลุ่ม ซึ่งมีลักษณะการสร้างทีมงาน การอุทิศตนเพื่อความก้าวหน้าของคนอื่น การร่วมรับผิดชอบร่วมกัน การบริหารแบบมีส่วนร่วม การโน้มน้าวใจ การสร้างชุมชน การห่วงใยผู้อื่น การเห็นแก่ประโยชน์คนอื่น การให้บริการ การสนับสนุนทรัพยากร การให้คุณค่าแก่เพื่อนร่วมงาน และการร่วมแบ่งปัน (Spears & Lawrence, 2002) (Russell, 2001) (McGee-Cooper & Trammell, 2002) (Dennis & Bocarnea, 2005) (Waddell, 2006) (Irving & Longbotham, 2007) (พิชาวีร์ เมฆขยาย, 2550) (เชาวฤทธิ์ สาสาย, 2550) (บังอร ไชยเผือก, 2550) ใช้แนวคิดนี้เพื่ออธิบาย ลักษณะผู้นำกลุ่ม คาดว่าจะเป็นผู้มีการอุทิศตนเพื่อป่าชุมชน การรับผิดชอบป่าชุมชนร่วมกัน การมีส่วนร่วมกิจกรรมปลูกป่า การเห็นประโยชน์จากป่าสำหรับบุคคลอื่น และการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการอนุรักษ์ป่าชุมชน จะนำไปสู่การจัดการป่าชุมชนอย่างยั่งยืน

สรุปแนวคิดทฤษฎีเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินการวิจัยดังนี้

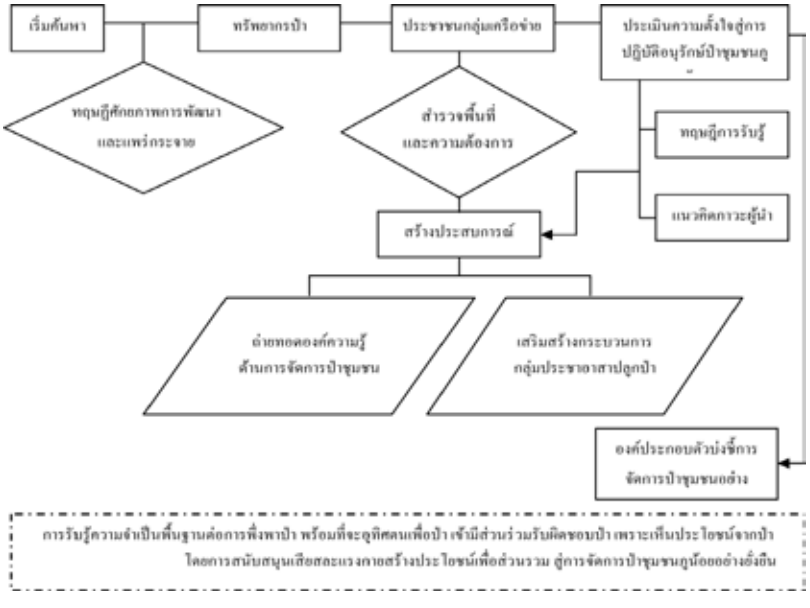

ภาพที่ 1 *แสดงกรอบแนวทางดำเนินการวิจัย*

ทั้งนี้คาดว่าการสร้างลักษณะผู้นำกลุ่ม ผ่านกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ กิจกรรมประชาอาสาปลูกป่า โดยมุ่งปลูกไม้ 3 อย่าง ประโยชน์ 4 อย่าง จะเสริมสร้างลักษณะที่พึงประสงค์ คือ การสร้างกลุ่ม การอุทิศตน การมีส่วนร่วมรับผิดชอบ การเห็นประโยชน์จากป่าเพื่อบุคคลอื่น ลักษณะดังกล่าวนี้จะก่อให้เกิดการจัดการป่าชุมชนอย่างยั่งยืน

5. ผลการวิจัย

การเสริมสร้างลักษณะผู้นำกลุ่มต่อการขับเคลื่อนกิจกรรมพัฒนา สำนักสงฆ์ ป่าชุมชนภูน้อย และเขื่อนลำสะพุงก้าวสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สรุปผลการศึกษาดังนี้

ประการที่ 1 การเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้คาดว่าจะก่อให้เกิดลักษณะการเรียนรู้แนวทางจัดการป่าชุมชนเกิดขึ้นในกลุ่มเครือข่ายภาคประชาชน

ทั้งนี้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างองค์กรชุมชนแห่งการเรียนรู้ เรื่อง “แนวทางจัดการป่าชุมชน” โดยมี นายอนุชา แก้วย่อง หัวหน้าฝ่ายจัดการป่าชุมชนจังหวัดชัยภูมิ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 8 (นครราชสีมา) กรมป่าไม้ เป็นวิทยากร ผู้เข้าร่วมประชุม ได้แก่ ผู้นำสงฆ์ คณะสงฆ์ ผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้าน และประธานบริหารป่าชุมชน คณะกรรมการบริหารจัดการป่าชุมชน รวมถึงประชาชนผู้สนใจ พบว่า มีการสะท้อนความจำเป็นพื้นฐานต่อการพึ่งพาอาศัยป่าชุมชน พร้อมอุทิศตนเพื่อป่าชุมชน แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมรับผิดชอบจัดการป่าชุมชน

ประการที่ 2 การเสริมสร้างลักษณะผู้นำกลุ่ม โดยคาดว่าการมีประสบการณ์ผ่านกระบวนการกลุ่มประชาอาสาปลูกป่า (ปลูกไม้ 3 อย่าง ประโยชน์ 4 อย่าง) จะช่วยเสริมสร้างลักษณะผู้นำกลุ่มในการจัดการป่าชุมชน

ทั้งนี้ได้มีการสร้างกระบวนการกลุ่มประชาอาสาปลูกป่า เพื่อเสริมสร้างลักษณะผู้นำกลุ่มมีผู้เข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ ผู้นำสงฆ์ คณะสงฆ์ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแวง ผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้าน ประธานบริหารจัดการป่าชุมชน คณะกรรมการบริหารจัดการป่าชุมชน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาเจริญ คณะครู และนักเรียนโรงเรียนบ้านนาเจริญ และประชาชนจาก บ้านนาเจริญเหนือ บ้านนาเจริญใต้ บ้านห้วยหว้า บ้านท่าแจ้ง และบ้านสะพุงเหนือ

พบว่า ลักษณะผู้นำกลุ่มต่อการจัดการป่าชุมชนภูน้อย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.68) น้ำหนักความสำคัญผู้นำกลุ่ม ได้แก่ (1) การมีส่วนร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ป่าชุมชน (ค่าเฉลี่ย = 3.93) (2) การอุทิศตนเพื่อป่าชุมชน (ค่าเฉลี่ย = 3.72) (3) การสนับสนุนทรัพย์เพื่อการอนุรักษ์ป่าชุมชน (ค่าเฉลี่ย = 3.62) (4) การรับผิดชอบป่าชุมชนร่วมกันเป็นกลุ่มเครือข่าย (ค่าเฉลี่ย = 3.59) และ (5) การเห็นแก่ประโยชน์เพื่อบุคคลอื่น (ค่าเฉลี่ย = 3.55) ตามลำดับ

ทั้งนี้ความตั้งใจสู่การปฏิบัติของพฤติกรรมเชิงอนุรักษ์ป่า พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด คือ 1) ความตั้งใจเฝ้าระวังไม่ให้มีการเผาป่า (ค่าเฉลี่ย = 4.87) 2) ความตั้งใจพัฒนาเขื่อนลำสะพุงให้เป็นแหล่งน้ำสำคัญต่อวิถีชีวิต (ค่าเฉลี่ย = 4.78) 3) ความตั้งใจดูแลป่าชุมชนให้เป็นแหล่งอาหารท้องถิ่น (ค่าเฉลี่ย = 4.78) และ 4) ความตั้งใจที่จะทำความดีบำเพ็ญบุญกุศลที่สำนักสงฆ์ (ค่าเฉลี่ย = 4.57) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

การปรับทัศนคติใหม่ให้ถูกต้องเพื่อแก้ปัญหาไฟไหม้ป่าชุมชน โดยสร้างลักษณะภาวะผู้นำกลุ่ม คือ การอุทิศตนเพื่อป่า การร่วมรับผิดชอบป่าร่วมกัน การมีส่วนร่วมจัดการป่า การเห็นแก่ประโยชน์จากป่าสำหรับบุคคลอื่น และการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการอนุรักษ์ป่า ซึ่งลักษณะที่พึงประสงค์นี้จะนำไปสู่การจัดการป่าชุมชนอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ซึ่งพบว่า มีศักยภาพเชิงพื้นที่ ได้แก่ สำนักสงฆ์ป่าชุมชน เป็นต้นทุนทางวัฒนธรรม และต้นทุนมนุษย์ในการดูแลป่า แม่น้ำลำสะพุง เป็นต้นทุนทางธรรมชาติ ป่าชุมชนภูน้อยเป็นแหล่งอาหารทางธรรมชาติ เป็นต้นทุนทางกายภาพ เพราะการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นนี้จะก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน อีกทั้งการสร้างองค์กรชุมชนแห่งการเรียนรู้ เพื่อสร้างความเข้าใจในหมู่ประชาชน ให้ดึงศักยภาพของตนเอง ได้นำความรู้ประสบการณ์ และการมีจิตสำนึกต่อการพัฒนาชุมชนเพื่อการพึ่งพาตนเอง จะก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

อภิปรายผล

การอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ คือ การเสริมสร้างลักษณะผู้นำกลุ่มต่อการขับเคลื่อนกิจกรรมพัฒนา สำนักสงฆ์ ป่าชุมชนภูน้อย และเขื่อนลำสะพุงก้าวสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีอภิปรายผลดังนี้

อภิปรายผลประเด็นที่ 1 การสร้างลักษณะผู้นำกลุ่มผ่านกิจกรรมเสริมสร้างองค์ความรู้ เรื่องแนวทางจัดการป่าชุมชน ได้สะท้อนให้เห็นถึงชุมชนแห่งการเรียนรู้ ชุมชนมีการเรียนรู้ถึงความต้องการความจำเป็นพื้นฐานของตนเอง ต่อการพึ่งพาอาศัยป่า ทั้งนี้เพราะประชาชนในชนบทเป็นผู้มีความคิด มีความรู้ มีประสบการณ์ มีจิตสำนึกในการพัฒนาชุมชน และสามารถพึ่งพาตนเองได้ (ครรชิต พุทธโกษา, 2554) อีกทั้งการรับรู้ เป็นพื้นฐานของการตอบสนองพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งการเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ โดยการเรียนรู้ เป็นต้น (Gestalt Psychology, อ้างใน สุปาณี สนธิรัตน และคณะ, 2547: 143-158)

อภิปรายผลประเด็นที่ 2 การเสริมสร้างลักษณะผู้นำกลุ่ม ผ่านกิจกรรมกลุ่มประชาอาสาปลูกป่า มีผู้เข้าร่วมประกอบด้วย กลุ่มผู้นำสงฆ์ คณะสงฆ์ ผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มผู้นำชุมชน กลุ่มประธานบริหารป่าชุมชน และคณะกรรมการบริหารป่าชุมชน ผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครูนักเรียน และหัวหน้าฝ่ายจัดการป่าชุมชน ทั้งนี้หากเครือข่ายผู้นำกลุ่ม มีลักษณะผู้นำกลุ่มที่ดี คือ การอุทิศตนเพื่อป่า การรับผิดชอบป่าร่วมกัน การมีส่วนร่วมจัดการป่า การเห็นประโยชน์จากป่าสำหรับบุคคลอื่น และการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการอนุรักษ์ป่า ซึ่งลักษณะผู้นำกลุ่ม จะนำไปสู่การจัดการป่าชุมชนอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับแนวคิดของ สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2547) ซึ่งได้อธิบายลักษณะภาวะผู้นำว่า จะทำให้เกิดการพัฒนา กล่าว คือ ภาวะผู้นำ หรือจำนวนผู้นำประเภทต่าง ๆ ยังมีมากเท่าใด ก็จะ

ยิ่งทำให้การพัฒนามีระดับสูงมากขึ้นเพียงนั้น ทั้งนี้ก็เพราะผู้นำมักจะเป็นคนที่มีคุณภาพ การทำงานของผู้นำ จึงพลอยมีคุณภาพหรือประสิทธิภาพไปด้วย หรือไม่เช่นนั้น ผู้นำจะสามารถรวบรวมคนได้เป็นจำนวนมาก กลายเป็นกลุ่มคนเป็นจำนวนมาก

ข้อเสนอแนะ

การสร้างลักษณะผู้นำกลุ่ม แก่ประชาชนผ่านกิจกรรมเสริมสร้างองค์ความรู้ กิจกรรมอาสาเพื่อสร้างลักษณะที่พึงประสงค์ คือ ควรมุ่งสร้างลักษณะผู้นำกลุ่ม ผู้ดูแลป่าชุมชนให้มีการอุทิศตนเพื่อป่าชุมชน รับผิดชอบป่าชุมชนร่วมกัน มองเห็นประโยชน์จากป่าสำหรับบุคคลอื่น พร้อมสนับสนุนทรัพย์ส่วนตัวเพื่อดูแลป่า และร่วมแบ่งปันความรับผิดชอบในการจัดการป่าชุมชนอย่างยั่งยืนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กรมป่าไม้ ส่วนส่งเสริมการจัดการป่าชุมชน. (2558). **ฐานข้อมูลป่าชุมชน**. เว็บไซต์ สืบค้นเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2558 http://www.forest.go.th/index.php?lang=th.

ครรชิต พุทธโกษา. (2554). **คู่มือการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้**. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

เชาวฤทธิ์ สาสาย. (2550). **การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมระยะสั้นสำหรับผู้เตรียมตัวเป็นพระสงฆ์คาทอลิกสู่ภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้ในฐานะผู้นำทางการศึกษา**. ดุษฎีนิพนธ์ (การบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.

บังอร ไชยเผือก. (2550). **การศึกษาคุณลักษณะของผู้นำแบบผู้รับใช้และบรรยากาศของโรงเรียนคาทอลิกสังกัดคณะภคินีพระกุมารเยซู**. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พิชาวีร์ เมฆขยาย. (2550). **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้สำหรับผู้นำกิจกรรมนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**. ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วีรชัย คำธร. (2559). **คู่มือจัดการป่าชุมชนภูน้อย**. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี กรุงเทพฯ.

วีรชัย คำธร. (2559). **กระบวนการกลุ่มพลิกพื้นผืนป่าเพื่อการเรียนรู้ก้าวสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง : กรณีศึกษาป่าชุมชนภูน้อย (บ้านนาเจริญ) หมู่ 9, 18** ตำบลหนองแวง อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2547). **ทฤษฎีและกลยุทธ์การพัฒนาสังคม**. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.

สำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. (2556). **คู่มือจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ตามพระราชดำริ**. บริษัท พี.เอ.ลิฟวิ่ง จำกัด กรุงเทพฯ.

สุปาณี สนธิรัตน และคณะ. (2547). **จิตวิทยาทั่วไป**. ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. จามจุรีโปรดักท์, กรุงเทพฯ.

Dennis, R. S., & Bocarnea, M. (2005). **Development of the servant leadership assessment instrument**. Leadership & Organization Development Journal, 26 (8), 600-615.

Guillaume Lescuyer. (2013). **Sustainable Forest Management at the Local Scale: A Comparative Analysis of Community Forests and Domestic Forests in Cameroon**. Accepted: 19 January 2012 / Published online : 7 February 2012 _ Steve Harrison, John Herbohn 2012

Irving, J. A., & Longbotham, G. J. (2007). **Team effectiveness and six essential servant leadership themes : A regression model based on items in the organizational leadership assessment**. International Journal of Leadership Studies, 2 (2), 98-113.

McGee-Cooper A., &. Trammell, D. (2002). **From hero-as-leader to servant-as-leader**. In L. &. Spears, M. (Ed.), Focus on leadership : Servant leadership for the 21th century, pp. 141-152df. New York : John Wiley & Sons.

Russell, R. F. (2001). **The role of values in servant leadership**. Leadership & Organization Development Journal : 22, 78-84.

Spears, & Lawrence, M. (2002). **Focus on leadership : Servant-leadership for the twenty-first century**. New York, NY : John Wiley & Sons.

Waddell, T. J. (2006). **Servant leadership**. Paper presented at the Servant Leadership Research Roundtable, Regent University, Virginia Beach, VA. Retrieved September 30, 2009.

การพัฒนาบทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ”

วันชัย เพ็งวัน
อาจารย์ประจำสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, ประเทศไทย
อีเมล : phengwan1977@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) จัดทำบทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ”2) ประเมินประสิทธิภาพบทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ” ตามเกณฑ์ 80/80 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรที่มีต่อการใช้บทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ” โดยเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด 32 คน โปรแกรมวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ศึกษาในภาคเรียนที่ 1/2558 เครื่องมือที่ใช้คือบทเรียน E-Learning และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียน E-Learning สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) การตรวจสอบคุณภาพของบทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ” ด้วยบทเรียนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.20/86.80 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีประสิทธิภาพของการกระบวนการวัดผลคะแนนก่อนเรียนภายในหน่วยการเรียนทั้ง 10 หน่วยเฉลี่ยเท่ากับ 78.97 และประสิทธิภาพของการวัดผลคะแนนแบทดสอบหลังการเรียนของหน่วยการเรียนทั้ง 10 ชุด เฉลี่ยเท่ากับ 86.75 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เมื่อใช้บทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ” จากผลการวิจัยพบว่าในแต่ละหน่วยการเรียนและรวมหน่วยการเรียนทั้งหมดนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยหลังใช้บทเรียน E-Learning สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) การสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ”จากผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อสื่ออยู่ในเกณฑ์ระดับมาก (83.45%)

คำสำคัญ : บทเรียน อีเลินนิ่ง เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ

Interactive of E-Learning Courses for Information Technology in Business

Wanchai Phengwan
Lecturer, Business computer Application, Faculty of Education,
KamphaengPhet Rajabhat University,Thailand
E-mail : phengwan1977@gmail.com

Abstract

The purposed of this research is : 1) to create E-Learning lessons of Course “Business Information Technology” 2) to evaluate the efficiency of E-Learning lessons Course “Business Information Technology” 80/80. 3) the satisfaction of students on the use of E-Learning Course lesson “Information Technology in Business” .This study collected the data from 32 students, Accounting Program, Management Science Faculty, KamphaengPhetRajabhat University in Semester 1/2558. The tools was E-Learning lessons and questionnaire. Data were analysed by using means, standard deviations, and t-test. The finding were 1) Monitoring the quality of E-Learning Course lesson “Information Technology” business with powerful lessons of 85.20 / 86.80 and according to the hypothesis. The efficiency of the evaluation process prior to the unit within the 10 unit of measurement equal to 78.97 and the performance share unit tests after learning of the 10 series average of 86.75 and 2. To compare the achievement of students using lessons RajabhatKamphaengPhet University Maesot E-Learning Course “Business Information Technology” The research found. Each unit includes the unit and all. Students in the sample had an average score after the E-Learning lessons is higher than the previous level of statistical significance .05 and 3) the satisfaction of students with lessons on E-Learning Course “Business Information Technology”. The students were satisfied with the media on the threshold level (83.45%).

Keywords : Lessons, E-Learning, Business Information Technology

บทนำ

เทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาประเทศและนับเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจตลอดจนพัฒนาความเป็นอยู่ของคนในสังคมให้ดีขึ้นสำหรับประเทศไทยนั้นได้ให้ความสนใจในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเนื่องจากเป็นปัจจัยที่สำคัญในการที่จะแข่งขันกับประเทศอื่นๆ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือจะเพิ่มศักยภาพให้ประเทศเป็นผู้นำในด้านการค้า การผลิต การเงิน การขนส่ง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์รวมถึงการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนในประเทศให้ดีขึ้น (พัชรา คะประสิทธิ์, 2546 : 1) ซึ่งเป็นแผนเชิงรุกที่ชี้นำทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาอุดมศึกษาของประเทศในระยะยาวและเป็นแผนแม่บทกำกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะ 5 ปี รวม 3 แผน ได้แก่ แผนพัฒนาการศึกษาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2551-2554) แผนพัฒนาการศึกษาฯ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) และแผนพัฒนาการศึกษาฯ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้กำหนดแนวนโยบายเพื่อดำเนินการการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและการพัฒนาประเทศโดยมีกรอบการดำเนินงานให้ใช้เทคโนโลยีเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและเพิ่มคุณภาพของการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนผู้ใช้และผู้ผลิตเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้มีจิตสำนึกจรรยาบรรณมีความรับผิดชอบต่อสังคมในการผลิตสื่อเพื่อการศึกษาที่มีคุณภาพ รวมทั้งพัฒนาผู้รับและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้มีความสามาถในการเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถเลือกสรรกลั่นกรองและใช้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2551 : ออนไลน์) ดังนี้แล้วสถาบันการศึกษาจึงจำเป็นต้องผลิตองค์ความรู้ที่จะช่วยในการพัฒนาประเทศให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงและเรียนรู้ได้ทุกเวลาเพื่อให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ตามที่บทเรียนคอมพิวเตอร์วิชาการสื่อสารภาษาอังกฤษธุรกิจและเพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ออนไลน์อยู่ระดับมากที่สุด (4.88) (กฤษณาสิกขมาน, 2554) และการพัฒนาบทเรียน E-Learning แบบปฏิสัมพันธ์วิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิติ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี (อัญชลีมั่นคง, จุฑามาศกระจ่างศรี, 2556)

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรมีการผลิตบัณฑิตหลากหลายสาขาวิชามีหลักสูตรการศึกษาที่ประกอบด้วยหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปที่ประกอบด้วยรายวิชาในกลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสารกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งในรายวิชาในหมวดการศึกษาทั่วไปบังคับเรียนทุกกลุ่มรายวิชาและนักศึกษาทุกคนต้องเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจเป็นวิชาบังคับในหมวดการศึกษาทั่วไป ซึ่งการเรียนการสอนในรายวิชานี้ส่วนใหญ่เป็นการสอนแบบบรรยาย อภิปรายและปฏิบัติการใช้เครื่องมือให้กับผู้เรียนเรียนตามและให้ผู้เรียนเรียนปฏิบัติตามแต่เนื่องจากผู้เรียนมาจากหลายสาขาวิชาที่มีพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ต่างกันและจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อผู้เรียนทำให้เรียนไม่ทันทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำการใช้บทเรียน E-learning เข้ามาเป็นส่วนเสริมการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนอยู่ที่ไหนก็สามารถเข้าเรียนได้ทุกเวลา การเรียนในลักษณะนี้จึงเป็นอีกตัวช่วยหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนเนื้อหาได้ทันและสามารถ

นำไปใช้กับนักศึกษาที่เรียนภาคปกติและภาคสมทบได้อย่างสะดวกเรื่องเวลาและสถานที่ด้วยบทเรียนดังกล่าวจะอยู่ในรูปแบบต่างๆ อาทิ ข้อความ (Text) ภาพนิ่ง (Picture) ภาพเคลื่อนไหว (Animation) เสียง (Sound) และวีดิทัศน์ (Video) จึงเหมาะสมกับการศึกษาในยุคปัจจุบันที่มีเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอยู่อย่างตลอดเวลาด้วยการจัดกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ในการเรียนการสอนที่เหมาะสมทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้นโดยวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจเป็นวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับวิวัฒนาการของคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ องค์ประกอบของคอมพิวเตอร์ทั้งในด้านฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ เทคโนโลยีเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีการสื่อสารข้อมูลแบบต่างๆ เทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ ผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศ ฝึกปฏิบัติการใช้คอมพิวเตอร์พื้นฐาน การใช้งานอินเตอร์เน็ต การใช้งานระบบปฏิบัติการที่ใช้ในปัจจุบัน การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปที่สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่อย่างต่อเนื่อง เช่น การนำมาประยุกต์ใช้กับงานด้านการพิมพ์และจัดเก็บเอกสาร งานด้าน Spreadsheet การพิมพ์รายงานและสร้างกราฟจากข้อมูล การนำเสนอสารสนเทศ เป็นต้น(หลักสูตรโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ, 2555)

ผู้วิจัยเห็นว่าการใช้สื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพประกอบกระบวนการสอนที่ดีและเหมาะสมกับสภาพผู้เรียนน่าจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ E-learning เป็นแหล่งเรียนรู้ได้ตามศักยภาพและความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคลซึ่งบทเรียน E-learning ในลักษณะของออนไลน์น่าจะมีความเหมาะสมกับนักศึกษาปริญญาตรี และสามารถใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ได้อย่างหลากหลายการวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งสร้างและพัฒนาบทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ” สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อจัดทำบทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ”
2. เพื่อประเมินประสิทธิภาพบทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ” ตามเกณฑ์ 80/80
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรที่มีต่อการใช้บทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ”

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนด้วยบทเรียน E-Learning รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักศึกษาร้อยละ 80 ที่ศึกษาด้วยบทเรียน E-Learning รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจสามารถทำการทดสอบผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ได้

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีของเขตเฉพาะรายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ” ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ โดยสร้างเป็นบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning) รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ” จำนวน 10บท ซึ่งงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียน E-Learning

รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ” เป็นการวิจัยการพัฒนาและการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) โดยดำเนินการร่วมกันระหว่างผู้วิจัย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา บริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ โดยมีรายละเอียดของการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรภาคเรียนที่ 1/2558

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster-Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ประกอบด้วยกลุ่มตัวแทนกลุ่มตัวอย่างหาคุณภาพของเนื้อหาแบบทดสอบและแบบสอบถามความพึงพอใจจานวน32คนกลุ่มทดลองประสิทธิภาพแบบเดี่ยว จำนวน 3 คน กลุ่มทดสอบประสิทธภาพแบบกลุ่ม จำนวน 9 คน กลุ่มทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม จำนวน 30 คน กลุ่มทดสอบ จำนวน 30 คน และกลุ่มนำไปใช้จริง 32 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างบทเรียน E-Learningประกอบด้วย ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์และออกแบบเนื้อหาในการผลิตบทเรียน E-Learning

ขั้นที่ 2 เขียนเนื้อหาเป็นขั้นเสนอรายละเอียดของเนื้อหาแต่ละหน้า ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วน คือ (1) คำอธิบาย (2) ภาพนิ่ง (3) เสียงและ (4) วีดิทัศน์

ขั้นที่ 3 กำหนดกิจกรรมแนวตอบและสร้างแบบประเมิน แบ่งออกเป็น (1) แบบประเมินก่อนเรียน และ (2) แบบประเมินหลังเรียนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนวัดระดับพฤติกรรมพุทธิพิสัยเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แบบคู่ขนานมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

ศึกษาเอกสารและตำราเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ และเนื้อหาสาระที่ใช้สร้างแบบทดสอบ

กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก และเป็นแบบคู่ขนาน

สร้างตารางวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยโดยยึดรูปแบบของเบนจามินบลูม มี 6 ระดับ คือความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า สำหรับแบบทดสอบก่อนเรียนละหลังเรียนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 5 ระดับ คือ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์ และวัตถุประสงค์ด้านทักษะพิสัย

เขียนแบบทดสอบเป็นรายข้อ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนวัดระดับพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยเป็นแบบคู่ขนานปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แบ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 5 ฉบับ ๆ ละ 30 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 5 ฉบับ ๆ ละ 30 ข้อ

ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิและปรับปรุงแก้ไข ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่สร้างแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินผลการศึกษาตรวจสอบด้วยแบบประเมินคุณภาพแบบทดสอบ ผู้ทรงคุณวุฒิให้ปรับแก้ข้อสอบในเรื่องความชัดเจนของคำถามและเฉลยหลังจากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

ทดลองใช้แบบทดสอบกับกลุ่มตัวแทนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่เคยเรียนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ จำนวน 32 คน

วิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (B)

คัดเลือกแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนโดยคัดเลือกแบบทดสอบที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยพิจารณาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกที่ใกล้เคียงกับคำถามในทางเดียวกันมาปรับแบบคู่ขนาน จำนวน 10 หน่วยๆ ละ 15 ข้อ รวมเป็น 120 ข้อ คัดเลือกให้เหลือหน่วยละ 10 ข้อ จำนวน 100 ข้อ รวม 10ฉบับ

วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรของลิฟวิตัน (ราตรี นันทสุคนธ์, 2555) ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 10 ฉบับ

จัดทำแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์โดยพิมพ์แบบทดสอบฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนบทเรียน E-Learning

ขั้นที่ 4 ผลิตงานเสียงและภาพ

ผู้วิจัยได้ทำเว็บเพจ(http://lms/kpru.ac.th) กำหนดอักษรภาพและกราฟิก และการเชื่อมโยงผ่านเครือข่ายจากนั้นนำเสนอด้านเทคโนโลยีตรวจสอบรูปแบบตำแหน่งลักษณะของภาพและกราฟิกของเว็บเพจทั้งหมด

ขั้นที่ 5 สร้างสื่อเสริม เป็นแหล่งความรู้เพิ่มเติมเป็นส่วนที่นักศึกษาสามารถศึกษาเนื้อหาและความรู้เพิ่มเติมจากฐานความรู้ที่เชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์ที่มีข้อมูลเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

ขั้นที่ 6 จัดทำคู่มือการเรียน เป็นเอกสารแนะนำขั้นตอนการเรียนด้วยบทเรียน E-Learning รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ

ขั้นที่ 7 นำบทเรียน E-Learning ทดสอบประสิทธิภาพประกอบด้วย

การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดียวนำบทเรียน E-Learning ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองนำบทเรียน E-Learning ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับอ่อน ปานกลาง และเก่ง จำนวน 3คน เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องของบทเรียน E-Learning ในด้านต่างๆ เช่น ความชัดเจนของการนำเสนอเนื้อหา ภาพประกอบ คำบรรยาย การใช้งานหน้าเว็บ ความสะดวกในการเชื่อมโยงข้อมูล กิจกรรมที่ผู้วิจัยกำหนด เป็นต้น โดยผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรม สัมภาษณ์ และบันทึกสิ่งที่ควรแก้ไขเพื่อนำมาปรับปรุงบทเรียน E-Learning ให้สมบูรณ์

การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มนำบทเรียน E-Learning ที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปทดลองให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรที่มีผลการเรียนที่อยู่ในกลุ่มอ่อน ปานกลาง และเก่ง กลุ่มละ 3 คน จำนวน 9 คนโดยพิจารณาจากผลการเรียน จากนั้นสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจ เนื้อหา การใช้งาน กิจกรรมที่ผู้วิจัยกำหนดโดยภาพมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และประสิทธิพาพบทเรียน E-Learning เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องของบทเรียน E-Learning และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การทดสอบประสิทธิภาพแบบภาคสนามนำบทเรียน E-Learning ที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามกับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จำนวน 30 คน จากนั้นให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียน E-Learning

2. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียน E-Learning โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ” เป็นคำถามปลายปิด จำนวน 24ข้อ และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ มีขั้นตอนการสร้าง 7 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารและตำราเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

ขั้นที่ 2 กำหนดสิ่งที่จะประเมินครอบคลุมประกอบด้วย (1) องค์ประกอบของบทเรียน E-Learning และ (2) ประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับจากากรใช้บทเรียน E-Learning

ขั้นที่ 3 กำหนดรูปแบบเป็นแบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ 2 ตอน จำนวน 24ข้อ โดยมีเนื้อหาครอบคลุมทั้ง 10 หน่วย

ขั้นที่ 4 สร้างแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับบทเรียน E-Learning มี 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 องค์ประกอบและประโยชน์ของบทเรียน E-Learning แบบสอบถามมีดังนี้ (1) ด้านวิธีการเรียนการสอน (2) ด้านการนำเสนอเนื้อหา (3) ด้านการจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน (4) ด้านรูปแบบบทเรียนและเว็บไซต์และ (5) ด้านการใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจโดยผู้ทรงคุณวุฒิและปรับปรุงโดยการนำแบบสอบถามความพึงพอใจและแบบประเมินคุณภาพของแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดและประเมินผลการศึกษาเพื่อตรวจสอบข้อคำถามครอบคลุมสิ่งที่จะประเมินความชัดเจน จำนวนคำถาม และความเหมาะสมในการนำไปใช้

ขั้นที่ 6 ทดลองใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบประสิทธิภาพของแบบสอบถามวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยสูตรหาค่าสัมประสิทธิ์ของแบบสอบถาม 0.86 ของแบบสอบถาม

ขั้นที่ 7 สร้างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และดำเนินการจัดพิมพ์เพื่อนำมาสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

4. ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัยในการทดสอบประสิทธิภาพของบทเรียน E-Learning มี 3 ขั้นตอน คือ การทดสอบแบบเดี่ยว การทดสอบแบบกลุ่ม และการทดสอบแบบภาคสนาม ทั้ง 3 ขั้นตอนมีขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลเหมือนกัน ได้แก่ (1) การเตรียมสถานที่ (2) วันเวลาในการทดสอบ (3) ขั้นตอนการทดลองใช้ และ (4) การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การจัดเตรียมสถานที่คือการจัดโต๊ะเก้าอี้อุปกรณ์การเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน

2. วัน เวลา ในการทดสอบประสิทธิภาพ

3. ขั้นตอนของการทดลองใช้บทเรียน E-Learning มีดังนี้

3.1 ขั้นเตรียมการทดลอง (1) ปฐมนิเทศนักศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการปฐมนิเทศนักศึกษาที่เป็นกลุ่มทดลองโดยชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย (2) นักศึกษาศึกษาคู่มือการเรียนด้วยบทเรียน E-Leaning

3.2 ขั้นดำเนินการทดลองใช้บทเรียน E-Leaning (1) ศึกษาแนะนำการใช้งานบทเรียน E-Learning (2) ศึกษาแนะการเรียนเป็นส่วนที่อธิบาย ประกอบด้วย คำอธิบายรายวิชาวัตถุประสงค์รายชื่อบทเรียน 10 บทเรียน คู่มือการใช้และการประเมิน (3) ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (4) ศึกษาแผนการเรียน ประกอบด้วย หัวเรื่อง แนวคิดวัตถุประสงค์ (5) ศึกษาเนื้อหาและสรุป ประกอบด้วย คำอธิบาย ภาพนิ่ง เสียง และมัลติมีเดีย (6) ศึกษาแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมจากเว็บไซต์ภายนอก (7) ปฏิสัมพันธ์ในห้องสนทนา มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับศึกษาและปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา (8) อภิปรายและแสดงความคิดเห็นกระทู้ในกระดานข่าว เกี่ยวกับเนื้อหาสาระตามหัวข้อที่กำหนดไว้ (9) ทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนและการส่งงาน (10) ทำแบบทดสอบหลังเรียน

4. เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำบทเรียน E-Learning ทำการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1:1) เป็นการทดลองประสิทธิภาพบทเรียน E-Learning กับนักศึกษา จำนวน 3 คน โดยใช้กับนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับอ่อน ปานกลาง และเก่ง นำผลที่ได้จากการทดลองมาปรับปรุงแล้วทำการทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (3:3:3) เป็นการทดลองบทเรียน E-Learning กับนักศึกษา 9 คน เป็นนักศึกษากลุ่มที่เรียนระดับอ่อน ปานกลางและเก่ง และนำผลที่ได้จากการทดลองมาปรับปรุงและทำการทดสอบประสิทธิภาพสนามเป็นการทดสอบประสิทธิภาพบทเรียน E-Learning กับนักศึกษาทั้งชั้น จำนวนนักศึกษา จำนวน 32 คน โดยรวบรวมข้อมูลดังนี้

1) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนภาคทฤษฎีเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ผลจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาแต่ละคนจะถูกส่งเก็บรวบรวมไว้ที่ฐานข้อมูลสำหรับภาคปฏิบัติเมื่อนักศึกษาทำเสร็จแล้วคะแนนจะไปเก็บไว้ที่ฐานข้อมูลซึ่งนักศึกษาสามารถตรวจสอบได้

2) สอบถามความพึงพอใจ เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับบทเรียน E-Learning ในภาคสนาม 32 คน

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

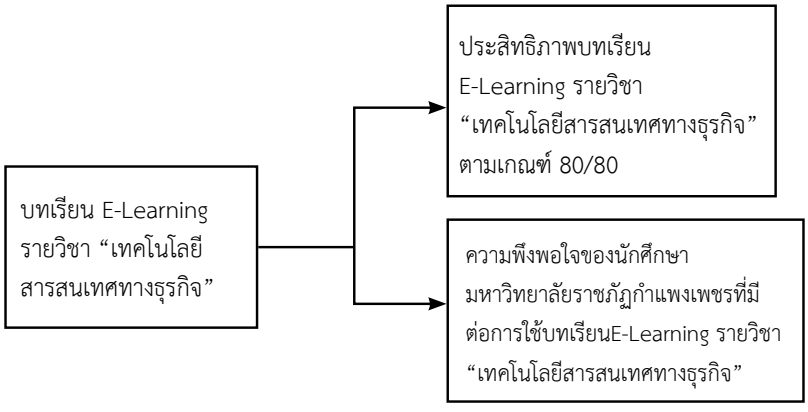

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาประสิทธิภาพของบทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ”นักศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยทดสอบแบบกลุ่มใหญ่ (1:32) พบว่ามีประสิทธิภาพ E1 / E2 = 78.97 / 86.75ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังตาราง 1

ตาราง 1 *ค่าประสิทธิภาพของบทเรียน E-Learning*

กลุ่ม	E1	E2	E1/E2
1:1:1	72.45	66.75	72.45/66.75
3:3:3	76.56	86.75	76.56/86.75
กลุ่มทดลองใช้จริง 35 คน	80.21	81.47	80.21/81.47
กลุ่มใหญ่ 32 คน	78.97	86.75	78.97/86.75

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ”นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่เรียนด้วยบทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ” หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตาราง 2

ตาราง 2 *ค่าประสิทธิภาพของบทเรียน E-Learning*

รูปแบบการสอบ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	DF	T
ก่อนเรียน (N=32)	32	78.97	2.15	31	13.97
หลังเรียน (N=32)	32	86.75	1.68		

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บทเรียน E-Learningรายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ” สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 32 คน ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ความพึงพอใจที่มีต่อใช้บทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ”อยู่ในระดับมากดังตาราง 3

ตาราง 3 *ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ” สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มที่จัดการเรียนการสอนจริง*

รายการ	ค่าเฉลี่ย (N = 32)	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านวิธีการเรียนการสอน	4.16	0.62	มาก
2. ด้านการนำเสนอเนื้อหา	4.19	0.70	มาก
3. ด้านการจัดกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน	4.20	0.50	มาก
4. ด้านรูปแบบบทเรียนและเว็บไซต์	4.13	0.65	มาก
5. ด้านการใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการเรียนการสอน	4.19	0.60	มาก
รวม	**4.17**	**0.61**	**มาก**

สรุปผลการวิจัย

1. บทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ” นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.97 / 86.75 ต่ำกว่าเกณฑ์และสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังตาราง 4

ตาราง 4 *แสดงการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของบทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ” นักศึกษาชั้นปีที่ 2*

รูปแบบการสอบ	**คะแนนเต็ม**	**ประสิทธิภาพ (%)**	**ผลลัพธ์**
ก่อนเรียน (N=32)	100	78.97	ต่ำกว่าเกณฑ์
หลังเรียน (N=32)	100	86.75	สูงกว่าเกณฑ์

$P \leq 0.05$

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ” นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่เรียนด้วยบทเรียน E-Learning หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง5

ตาราง 5 *แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทเรียนE-Learning รายวิชา "เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ" นักศึกษาชั้นปีที่ 2กับการผ่านเกณฑ์ผ่านร้อยละ 50 (จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน ผ่านเกณฑ์ 5 คะแนน)*

รูปแบบการเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนตามเกณฑ์ผ่าน	สรุปผล
E-LEARNING	10.00	8.34	5.00	ผ่านเกณฑ์

3. ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บทเรียน E-Learning รายวิชา "เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ" นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 (ตารางที่ 3) ร้อยละ 83.45 ความพึงพอใจที่มีต่อใช้บทเรียน E-Learning รายวิชา "เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ"อยู่ในระดับมากดังตารางที่ 6

ตาราง 6 *แสดงการความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บทเรียน E-Learning รายวิชา "เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ"นักศึกษาชั้นปีที่ 2*

จำนวนนักศึกษา	คะแนน	ร้อยละ (%)	ความพึงพอใจ
32	2,670.50	83.45	ระดับมาก

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียน E-Learning รายวิชา "เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ" นักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่าประสิทธิภาพของบทเรียน E-Learning รายวิชา "เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ"มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยได้สรุปผลดังนี้

1. ผลการพัฒนาบทเรียน E-Learning รายวิชา "เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ" นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีประสิทธิภาพสูงตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 เพราะ บทเรียน E-Learning รายวิชา "เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ" ที่พัฒนาขึ้นมามีการพัฒนาอย่างมีระบบแบบแผนที่ดี มีการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2555 โปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด โดยดำเนินการสร้างอย่างเป็นขั้นตอน หาคุณภาพโดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ผ่านการหาประสิทธิภาพของบทเรียน E-Learning รายวิชา "เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ" จำนวน 3 ครั้ง ครั้งที่ 1 การหาประสิทธิภาพของบทเรียน E-Learning รายวิชา "เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ" นักศึกษาชั้นปี 2 ทดสอบแบบเดี่ยว (1 : 3) จำนวน 3 คน ครั้งที่ 2 การหาประสิทธิภาพของบทเรียน E-Learning รายวิชา "เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ" นักศึกษาชั้นปี 2 ทดสอบกลุ่มเล็ก (1 : 9) จำนวน 9 คน ครั้งที่ 3 การหาประสิทธิภาพบทเรียน E-Learning รายวิชา "เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ" นักศึกษาชั้นปี 2 ทดสอบแบบกลุ่มใหญ่ (1 : 32) จำนวน 32 คนซึ่งทุกขั้นตอน ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขบทเรียน E-Learning รายวิชา "เทคโนโลยี

สารสนเทศทางธุรกิจ” เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้บทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ” นักศึกษาชั้นปี 2 มีประสิทธิภาพ 78.97 / 86.75เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลการเปรียบเทียบการทดสอบบทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ”ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะว่านักศึกษาได้รับการฝึกให้เกิดความชำนาญการและเกิดการเรียนรู้จากผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีความเหมาะสมกับวัยทำให้เด็กพยายามเรียนรู้ และปฏิบัติได้ แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ความพึงพอใจของนักศึกษาโดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการใช้บทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ” โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17ความพึงพอใจที่มีต่อใช้บทเรียน E-Learning รายวิชา “เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ”อยู่ในระดับมากเนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นผู้พัฒนาได้จัดทำโดยพิจารณาถึงความเหมาะสมกับวัยรูปแบบและเนื้อหาตามตัวชี้วัดที่กำหนดทำให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรนำบทเรียน E-Learning ไปบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับวัยและตรงตามความต้องการของผู้เรียน โดยพิจารณาถึงการวางแผนรูปแบบที่เหมาะสมเนื้อหาที่ตรงตามหลักสูตรให้เหมาะสมเพื่อให้บทเรียน E-Learning เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

2. อาจารย์ผู้สอนควรมีการพัฒนาตนเองเพื่อสามารถสร้างนวัตกรรมทางด้านเทคโนโลยีเพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและดำเนินการจัดทำเอกสารประกอบการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามกระบวนการได้อย่างมีคุณภาพสูงสุดตามเป้าหมายที่ผู้พัฒนาบทเรียน E-Learning ที่ต้องการ

เอกสารอ้างอิง

กฤษณา สิกขมาน. (2554). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการสื่อสารภาษาอังกฤษธุรกิจฯ**. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

คณะกรรมการการพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2551. **แผนการศึกษาแห่งชาติ**, กรุงเทพฯ : ออนไลน. [online]. เข้าถึงได้จาก http://www.onec.go.th/onec_web/main.php [20 ก.ย. 2558]

พัชรา คะประสิทธิ์. 2546.**การใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ราตรี นันทสุคนธ์. (2555). **หลักการวัดผลและประเมินผลการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : บริษัทจุดทอง จำกัด.

เยาวรักษ์ ทองพุ่ม. (2551). **การพัฒนาบทเรียน E-LEARNING วิชาแคลคูลัสสำหรับธุรกิจ เรื่องคณิตศาสตร์การเงิน**. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

หลักสูตรโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ. (2555). **หลักสูตรโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ**. กำแพงเพชร : มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

อัญชลี มั่นคงและจุฑามาศ กระจ่างศรี. (2556). **การพัฒนาบทเรียน E-Learning แบบปฏิสัมพันธ์วิชาคอมพิวเตอร์กับชีวิต สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี**. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

การพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

ศิริกมล ประภาสพงษ์ [1]/ กนก โตสุรัตน์ [2]

[1] สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ, คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี, มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, ประเทศไทย

[2] ผู้ช่วยศาสตราจารย์, อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ, ประเทศไทย

อีเมล : sirikamol.praphatpong@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง พัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการเพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสานวิธี ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยระยะที่ 1 ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณในการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการการพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ด้วยวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ และการสัมภาษณ์ด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 201 คน วิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระยะที่ 2 ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษด้วย ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก และการจัดประชุมสนทนากลุ่มย่อย และวิพากษ์รูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนจากผู้บริหารสถานศึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 41 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปัจจุบันด้านที่มีผลการดำเนินงานมากกว่าด้านอื่น คือ ด้านงบประมาณและทรัพยากร ($\overline{X}$ = 3.07, S.D = 1.05) 2) ปัญหาการพัฒนารูปแบบจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัด

ศรีสะเกษ ทั้ง 4 ด้าน ปัญหาการพัฒนารูปแบบการจัดการมากที่สุด คือ ด้านงบประมาณและทรัพยากร ($\overline{X}$ = 3.16, S.D = .84) 3) ความต้องการการพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ (1) ด้านงบประมาณและทรัพยากร (2) ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา (3) ด้านกระบวนการจัดการศึกษาภายใน (4) ด้านคุณภาพผู้เรียน

2. การพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า 1) ควรมีการจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงองค์ประกอบของระบบคอมพิวเตอร์ให้มีความสมบูรณ์ที่ส่งเสริมให้เกิดการดำเนินงานสอดคล้องกับบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านบริหารจัดการ ด้านสารสนเทศเพื่อการศึกษา ด้านกระบวนการการจัดการศึกษาภายใน รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน และการพัฒนาด้านหลักสูตรที่สามารถนำสู่การสร้างเครือข่ายแกนกลางที่มีความโดดเด่นในด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการเรียนทางไกลผ่านดาวเทียม DLITV หรือ Distance learning information technology ในการแก้ไขปัญหาโรงเรียนขนาดเล็ก 2) วิธีดำเนินการในการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงสูดโดยการใช้หลักการบริหาร 4Ms มาใช้ในการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก และควรยึดแนวปฏิบัติตามหลักนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นหลัก เพื่อเป็นแนวทางหรือวิธีดำเนินการในการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสูด คือ ด้านบุคลากร (Man) ต้องตรงตามสาขาวิชา ด้านงบประมาณ (Money) ให้พิจารณาการเพิ่มจากระบบรายหัว ด้านวัสดุอุปกรณ์ (Material) สำรวจความเหมาะสมและความเพียงพอของโรงเรียน ด้านการจัดการ (Management) จัดทำแผนปฏิบัติการดำเนินงานประจำปีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

คำสำคัญ : การพัฒนารูปแบบ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โรงเรียนขนาดเล็ก

The Development of Information Technology Management and Small Schools' Communication in Sisaket Primary Educational

Sirikamol Prapatpong [1]/ Kanok Tosurat [2]

[1] Program Business Computer, Faculty of Business Administration and Accounting, Sisaket Rajaphat University, Thailand

[2] Assistant Professor, Position Advisor to the President, Sisaket Rajaphat University, Thailand

E-mail : sirikamol.praphatpong@gmail.com

Abstract

The research of development of information technology management and small schools' communication in Sisaket Primary Educational Service Area Office aimed to 1) study current condition of information technology management and small schools' communication in Sisaket Primary Educational Service Area Office; and 2) develop information technology management and small schools' communication in Sisaket Primary Educational Service Area Office. This research was Mixed Methods Research between quantitative research, qualitative research and sequential design. There were periods in this research: 1) the author applied quantitative research to study current condition, problems and requirement of information technology management and small schools' communication in Sisaket Primary Educational Service Area Office by survey study and questionnaires from 201 people – then the statistical data were analyzed by descriptive analysis, frequency, percentage, average, and standard deviation; 2) the author applied qualitative research to develop information technology management and small schools' communication in Sisaket Primary Educational Service Area Office by in-depth interview and focus group and gained the information of criticizing to information technology management from 41 schools' directors and experts of information technology management and small schools' communication. The first result showed that :

1. Current condition of information technology management and small schools' communication in Sisaket Primary Educational Service Area Office, in the whole picture, was in medium level. After respectively considering in each point, the highest level was budget and resource ($\overline{X}$ = 3.07, S.D = 1.05) 2) Perspective, problems of information technology management and small schools' communication in Sisaket Primary Educational Service Area office in 4 dimensions. After respectively considering in each point, the highest level was budget and resource ($\overline{X}$ = 3.16, S.D = .84) 3) The requirement of information technology management and small schools' communication in Sisaket Primary Educational Service Area office was divided into 4 dimensions: 1) budget and resource 2) learning and development 3) class management 4) student quality

2. There should be appropriate is 1) budget while the educators should realize the element of perfect computer system which encourage the expert staff to drive the effective class in learning, academic matter, management, IT for education, interior class management. Class management in school and curriculum development can be adjusted to reach the outstanding central network which refers to computer, IT, and distance learning by DLITV satellite in small schools. 2) The highest performance management method with 4Ms in small school should be seized following the policies of Ministry of Education and Educational Service Area Office to be action guidelines like appropriate man who graduated in right field, money which is increased from headcount system, material which earns by school surveying, and management which has annual computer and IT action plan.

Keywords : Development of information technology management and small schools' communication

บทนำ

ปัจจุบันโลกได้ก้าวล้ำทางเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ทันต่อการสภาพการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยจึงให้ความสำคัญในเรื่องของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เพื่อใช้ในการพัฒนาทรัพยากรบุคคล จึงได้ประกาศใช้นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศฉบับแรก (IT 2000) ในปี พ.ศ. 2539 โดยมีคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ ดำเนินการในการส่งเสริมภารกิจหลักแห่งการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ การพัฒนาบุคลากรทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 หมวด 9 มาตรา 65 สาระสำคัญอยู่ที่รัฐบาลมุ่งเน้นเป็นผู้จัดสรรสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อประโยชน์ของการศึกษา เผยแพร่การศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตสื่อทุกรูปแบบ ที่คำนึงถึงการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เน้นการประยุกต์ใช้ในสาขาหลักที่เป็นเป้าหมายของการพัฒนาอย่างคำนึงถึงความสมดุลระหว่างภาคเศรษฐกิจและภาคสังคม โดยการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่มีความหลากหลายและพิจารณาสัมฤทธิผลทางการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ (สำนักงานเลขานุการ คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ. 2545 : 47-48)

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันสภาพปัญหาการดำเนินงานการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อความต้องการและที่มีอยู่ก็ขาดการบำรุงรักษา รวมทั้งไม่อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ และครูใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพครูน้อยมาก อาจเป็นเพราะปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานโอกาสและการเข้าถึงยังไม่เท่าเทียมกันกิจการด้านโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนี้ยังพบปัญหาหลายด้านเช่น ด้านการกระจายโครงสร้างพื้นฐานคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอต่อความต้องการและที่มีอยู่ก็ขาดการบำรุงรักษา รวมทั้งไม่อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ ครูใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพน้อยมาก ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารจัดการและให้บริการทางการศึกษาผู้บริหารเพื่อใช้ในการตัดสินใจไม่เป็นปัจจุบัน และด้านการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาตนเองของครูด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศยังขาดความต่อเนื่อง จากสภาพปัจจุบันปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงให้ความสนใจที่จะดำเนินการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวนโรงเรียน 468 แห่ง โดยอาศัยกระบวนการวิจัยประยุกต์ตามแนวคิด ทฤษฎี ให้สอดรับกับแนวทางการบริหารจัดการของโรงเรียน และได้รูปแบบการจัดการที่เหมาะสม มีประโยชน์ และมีความเป็นไปได้ เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนให้บรรลุผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการเพื่อการพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ

2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ

ประโยชน์ของการวิจัย

1. โรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ได้แนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ตามองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านคุณภาพนักเรียน ด้านกระบวนการจัดการการศึกษาภายใน ด้านการเรียนรู้และพัฒนา และด้านงบประมาณและทรัพยากร สำหรับผู้บริหารโรงเรียนที่ต้องการมุ่งสู่การเป็นโรงเรียนที่มีความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)

2. โรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ และโรงเรียนต่างๆ สามารถนำรูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในเขตระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาทุกจังหวัดศรีสะเกษ นำผลการวิจัยนี้ ไปเป็นข้อมูลสารสนเทศประกอบการตัดสินใจหรือประยุกต์ใช้ เพื่อให้การจัดการเทคโนโลยีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ใช้รูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ทุกจังหวัด ทุกภาค เพื่อประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและการจัดทำแผนพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในเขตระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาทุกจังหวัดในประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตพื้นที่ศึกษาจากการคัดเลือกโรงเรียนขนาดเล็กที่เป็นโรงเรียนต้นแบบในการนำร่องด้านคุณภาพการศึกษาที่มีระบบบริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในเขตพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ จำนวนทั้งสิ้น 41 โรงเรียน

2. ขอบเขตด้านประชากร

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตประชากรด้านประชากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และครูผู้สอน จากโรงเรียนขนาดเล็กจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 41 โรงเรียน รวมจำนวน 410 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษเขต, 1 : 2558)

3. กลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเป้าหมาย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสานวิธีด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณก่อนตามด้วยวิจัยเชิงคุณภาพ ทำการแบ่งกลุ่มการเก็บข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลจากประชากรที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และครูผู้สอน จากโรงเรียนขนาดเล็กจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 410 คน โดยการเปิดตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan. 1970: 608) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 201 คน และ2) กลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจงจากตัวแทนของกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และครูผู้สอนจากโรงเรียนขนาดเล็กจังหวัดศรีสะเกษ รวมทั้งสิ้น 41 คน

4. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิและข้อมูลเบื้องต้น จากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี แนวปฏิบัติและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและศึกษาเนื้อหาการพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ

5. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินโครงการวิจัยทั้งสิ้น 12 เดือน ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2557 ถึง เดือนกันยายน 2558

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ เป็นการวิจัยแบบผสานวิธี ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพตามลำดับเวลา โดยระยะที่ 1เป็นวิธีการวิจัยเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาข้อมูลด้านเอกสาร และข้อมูลบริบทสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการการพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ จากกลุ่มตัวอย่าง 201 คน วิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา การแจกจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระยะที่ 2 ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียน

ขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก การจัดประชุมสนทนากลุ่มย่อยและวิพากษ์รูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนจากผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 41 คน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาจัดหมวดหมู่ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็กจังหวัดศรีสะเกษ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมีโครงสร้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์จากการรวบรวมข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมามาประยุกต์และกำหนดแบบสอบออกเป็นจำนวน 5 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย ด้านคุณภาพนักเรียน ด้านกระบวนการการจัดการศึกษาภายในด้านการเรียนรู้และพัฒนา และด้านงบประมาณและทรัพยากร ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วยด้านคุณภาพนักเรียน ด้านกระบวนการการจัดการศึกษาภายใน ด้านการเรียนรู้และพัฒนา และด้านงบประมาณและทรัพยากร ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด และตอนที่ 5 ตัวบ่งชี้การพัฒนารูปแบบจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวน 2 ข้อ ประกอบด้วย (1) คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ความสำเร็จในการพัฒนารูปแบบจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ มีจำนวน 4 ข้อ (2) คำถามเกี่ยวกับข้อมูลข้อเสนอแนะเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ความสำเร็จในการพัฒนารูปแบบจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ในแต่ละด้าน และมีตัวบ่งชี้เพิ่มเติมจำนวน 4 ข้อ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้วิธีเชิงปริมาณในการเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นจากโรงเรียนโรงเรียนขนาดเล็กจังหวัดศรีสะเกษ และทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นทำการสร้างเครื่องมือนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามมีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.95 นำแบบสอบถามไปทำการทดลองกับกลุ่มทดลองในพื้นที่ใกล้เคียงกับ

พื้นที่ศึกษาวิจัย จำนวน 30 คน จากนั้นนำข้อมูลมาทำการตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 นำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และครูผู้สอนจำนวน 201 คน และรับแบบสอบถามกลับคืน นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ จากนั้นผู้วิจัยใช้ประเด็นที่ค้นพบจากวิจัยเชิงปริมาณมากำหนดประเด็นในการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อการสัมภาษณ์เชิงลึกและสนทนากลุ่มย่อยจากกลุ่มเป้าหมายจากผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อให้ได้ข้อมูลรูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อใช้สำหรับการเรียนการสอนในโรงเรียนขนาดเล็กจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 41 คน จากนั้นทำการวิพากษ์รูปแบบที่ได้จากการสัมภาษณ์ เชิงลึกด้วยวิธีการสนทนากลุ่มย่อยจากผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการบริหารศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และครูผู้รับผิดชอบงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน 9 คน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 วิธีการ คือ (1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยวิธีการลงรหัสตามแบบการลงรหัส (Coding Form) จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติสำเร็จรูปสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและนำค่าที่ได้มาวิเคราะห์ โดยเกณฑ์มาตราส่วนประมาณค่า กำหนดไว้ 5 ระดับตามวิธีการ ลิเคิร์ท (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 102) และนำแบบสอบถามที่ลงคะแนนเรียบแล้วไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยการพรรณนาความ (2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการเก็บข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสนทนากลุ่มย่อยข้อสรุปที่ได้มาจากการใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา) จัดหมวดหมู่ กำจัดข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า พิจารณา 3 แหล่ง ได้แก่ แหล่งเวลา แหล่งสถานที่ และแหล่งข้อมูล อ้างอิงแนวคิดสุภางค์ จันทวานิช (2553: 129) ถ้าข้อมูลต่างเวลากันจะเหมือนกันหรือไม่เมื่อข้อมูลมีความน่าเชื่อถือทำการสรุปผลเชิงพรรณนาความ

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีผลการดำเนินงานมากกว่าด้านอื่น คือ ด้านงบประมาณและทรัพยากร ($\overline{X}$ = 3.07, S.D = 1.05 2) ปัญหาการพัฒนารูปแบบจัดการเทคโนโลยี

สารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.90, S.D = .94) เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาค่าน้อยพบว่า ด้านที่มีผลการดำเนินงานมากกว่าด้านอื่น คือ ด้านงบประมาณและทรัพยากร ($\overline{X}$ = 3.16, S.D = .84) 3) ความต้องการการพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ (1) ด้านงบประมาณและทรัพยากร ควรมีการจัดงบประมาณสนับสนุนจัดหาแล้วปรับปรุงพัฒนาวัสดุอุปกรณ์รวมทั้งระบบอินเทอร์เน็ตให้สามารถใช้งานได้ดี และควรมีงบประมาณ การจัดอบรมสนับสนุนส่งเสริมเฉพาะทางเกี่ยวกับด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับการปฏิบัติงานและการผลิตสื่อการสอนให้กับครูหรือบุคลากร (2) ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเสริมหลักสูตรให้สอดคล้องกับคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดหาแหล่งเรียนรู้ สืบค้น ฝึกทักษะการใช้งานด้านคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอต่อการเรียนรู้และใช้งานของนักเรียน (3) ด้านกระบวนการจัดการศึกษาภายใน โรงเรียนควรปรับเพิ่มจำนวนชั่วโมงในรายวิชาคอมพิวเตอร์จากสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์เป็น 5 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ถึงจะสอดคล้องกับมาตรฐานต่างๆ ของมาตรฐาน ICT และจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรใช้การสอนทางไกลผ่านดาวเทียมจากโรงเรียนวังไกลกังวลในรูปแบบ DLITV (Distance Learning Television) การพัฒนาคุณภาพการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม และ DLIT (Distance Learning Information Technology) หรือการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทางไกลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนขนาดเล็ก (4) ด้านคุณภาพผู้เรียน ควรมีเครื่องมือวัดคุณภาพของนักเรียนเป็นแบบบันทึกความก้าวหน้าในการใช้เทคโนโลยี แบบทดสอบความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และแบบฝึกปฏิบัติความสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้เข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษาและประเมินผลตามตัวชี้วัดที่มีในหลักสูตรคอมพิวเตอร์จากนักเรียนที่มีผลงานและสามารถสร้างสรรค์ผลงานได้มาตรฐาน

2. พัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า 1) ควรมีการจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงองค์ประกอบของระบบคอมพิวเตอร์ให้มีความสมบูรณ์ที่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาในการดำเนินงานสอดคล้องกับบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศด้านวิชาการ ด้านบริหารจัดการ ด้านสารสนเทศเพื่อการศึกษา ด้านกระบวนการการจัดการศึกษาภายใน รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน และการพัฒนาด้านหลักสูตรที่สามารถนำสู่การสร้างเครือข่ายแกนกลางที่มีความโดดเด่นในด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการเรียนทางไกลผ่านดาวเทียม DLITV ในการแก้ไขปัญหาโรงเรียนขนาดเล็ก 2) วิธีดำเนินการในการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงสูดโดยการใช้หลักการบริหาร 4Ms เพื่อเป็นแนวทางหรือวิธีดำเนินการในการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสูด คือ ด้านบุคลากร (Man ต้องตรงตามสาขาวิชา ด้านงบประมาณ (Money) ให้พิจารณาการเพิ่มจากระบบรายหัว ด้านวัสดุอุปกรณ์ (Material) สำรวจความเหมาะสมและความเพียงพอของโรงเรียน ด้านการจัดการ (Management) จัดทำแผนปฏิบัติการดำเนินงานประจำปีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ สามารถอภิปรายผลดังนี้

1. สภาพปัจจุบันการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ จากผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมมีการปฏิบัติใน ระดับปานกลาง ด้านที่มีผลการดำเนินงานมากกว่าด้านอื่น คือ ด้านงบประมาณและทรัพยากร โดยโรงเรียนรับนโยบายจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและกำหนดเป็นนโยบายนำสู่การปฏิบัติ และผู้บริหารส่วนมากได้ตระหนักถึงความสำคัญทางด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศให้เป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีคุณภาพที่มีความพร้อมทางด้านฮาร์ดแวร์และด้านซอฟต์แวร์เพื่อเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารและจัดการเรียนการสอน และด้านนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนโดยกำหนดนโยบายและเป้าหมายที่ชัดเจนเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในยุคปัจจุบันให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดสอดคล้องกับชิดชนก ศุภวโรดม (2550) ที่ศึกษาเรื่อง รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงที่มุ่งสู่โรงเรียน ICT สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวถึง สภาพปัจจุบันของสถานศึกษามีทิศทางการบริหารการเปลี่ยนแปลงที่มุ่งสู่โรงเรียน ICT ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สิ่งสำคัญคือผู้นำการเปลี่ยนแปลง ที่มีคุณสมบัติที่บ่งชี้ถึงวิสัยทัศน์ให้เห็นถึงความจำเป็นของการเปลี่ยนแปลง ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ 1.1) ปัญหาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานมากกว่าด้านอื่น คือ ด้านการบริหารงบประมาณและทรัพยากร สนับสนุนในการจัดหาปรับปรุงพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ที่ไม่เพียงพอต่อการสนับสนุนการเรียนการสอนที่มีความจำเป็นต่อการจัดกิจกรรมระบบสารสนเทศในโรงเรียนขนาดเล็กสอดคล้องกับ ธวัติ นันทวาส (2547) ศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาใน ปัจจุบัน ศึกษาเปรียบเทียบแนวทางการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามขนาดโรงเรียน กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษาในปัจจุบันควรมีการดำเนินการสนับสนุนสื่ออุปกรณ์การสอนและการจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดนการกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาของโรงเรียน การสรรงบประมาณจัดหาสื่ออุปกรณ์การสนับสนุนครูมาใช้ในการสอน การจัดสภาพแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ 1.2) ความต้องการการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนคอมพิวเตอร์และครูผู้รับผิดชอบงาน ICT มีความต้องการการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก อันดับแรก คือ ด้านงบประมาณและทรัพยากรสนับสนุนพัฒนาวัสดุอุปกรณ์รวมทั้งระบบอินเทอร์เน็ตที่ไม่เพียงพอ ขาดแคลนครูหรือบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับ

ระบบ ICT เฉพาะทางเกี่ยวกับด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการผลิตสื่อการสอน ให้กับครูหรือบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญสอดคล้องกับฉันทนา วิสัยเลิศ (2554) ที่พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะคืองบประมาณที่จะสนับสนุนการฝึกอบรมครูให้มีความรู้ ความสามารถทาง ICT ให้มาก และสามารถนำไปใช้ได้จริงในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับครูผู้สอน ICT

2. การพัฒนารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า (1.1) โรงเรียนมีวิธีดำเนินการด้านแนวคิดและหลักการเพื่อให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์นโยบายและแผนการดำเนินงานด้านพัฒนารูปแบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนที่กำหนดให้โรงเรียนรับนโยบายจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานำสู่การปฏิบัติและรายงานไปยังหน่วยงานต้นสังกัด ผู้บริหารระดับสูงถึงผู้บริหารระดับโรงเรียนต้องตระหนักถึงและให้ความสำคัญเพื่อให้โรงเรียนมีการทำงานที่สะดวกและโรงเรียนขนาดเล็กยังต้องการทุกอย่างมีทุกอย่างที่สมบูรณ์มีประสิทธิภาพและคุณภาพ ทั้งหมดล้วนแล้วแต่เกี่ยวข้องกับหลักการบริหารงานที่ต้องอาศัยงบประมาณในการดำเนินการจัดการและกระบวนการมีส่วนร่วมจากบุคคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนที่ต้องร่วมกันพัฒนาคุณภาพบุคลากรในการนำสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ สอดคล้องกับ ปราณี วงศ์ชูพันธ์ (2548) ได้ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร กล่าวว่า แนวทางการพัฒนาการบริหาร สถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กควรวางแผนร่วมกับคณะกรรมการในการส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมหลักสูตร ระยะสั้น และ ควรจัดระบบข้อมูลและสนับสนุนให้บุคลากรพัฒนาความรู้ ประสบการณ์ ด้านเทคโนโลยีเพื่อพัฒนางานโรงเรียน (2.2) ผลจากวิธีดำเนินการจัดการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิผลและเป็นแนวทางที่ดีที่สุด คือการจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงองค์ประกอบของระบบคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วย ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ที่มีความสมบูรณ์ บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลและสารสนเทศ กระบวนการทำงาน รองลงมา ด้านการเรียนรู้และพัฒนา นำคอมพิวเตอร์เข้าพัฒนาการเรียนรู้ คือ ด้านวิชาการ ด้านบริหารจัดการ ด้านสารสนเทศเพื่อการศึกษา ด้านกระบวนการการจัดการศึกษาภายใน รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน พัฒนาด้านหลักสูตรเป็นการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กพอรวมโรงเรียนเข้าด้วยกันก็จะมีรูปแบบการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ ต่างๆ ด้วยกัน และมีโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนเครือข่ายแกนกลางที่มีความโดดเด่นในด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการเรียนเรียนทางไกลผ่านดาวเทียม DLITV ในการแก้ไขปัญหาโรงเรียนขนาดเล็กที่มีครูไม่ครบชั้น ครูไม่ตรงสาขา ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ระบบที่นำมาใช้แก้ปัญหา คือ การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม เป็นกระบวนการจัดการที่มีคุณภาพสูงอย่างยิ่ง และด้านคุณภาพผู้เรียน เครื่องมือที่วัดคุณภาพของนักเรียน คือแบบทดสอบปฏิบัติและข้อสอบ ซึ่งเกณฑ์และมาตรฐานที่ใช้เป็นตัวชี้วัดว่านักเรียนมีคุณภาพเรื่องคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ กระทรวงศึกษาธิการต้องปรับหลักสูตรมีเกณฑ์และมาตรฐานที่ใช้เป็นตัวชี้

วัดคือต้องวัดตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการสอดคล้องกับ นภสร ตันปัทมดิลก (2548) ได้ศึกษาเรื่องการดำเนินงานของ โรงเรียนต้นแบบที่มีแบบปฏิบัติที่ดีการศึกษาแบบข้ามกรณี กล่าวว่า โรงเรียนต้นแบบมีการดำเนินงานด้านการจัดทำหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา มีการบูรณาการข้ามกลุ่มสาระการเรียนการสอนโดยครูใช้สื่อ ICT พัฒนาหลักสูตรด้วยระบบการเรียนการสอนทางไกลผ่านดาวเทียมส่งผลให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาทั้งครูและนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กได้ใช้สื่อ ICT มากขึ้นและ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ควรปรับปรุงห้องเรียนให้มีสื่อ ICT มากขึ้น สร้างห้องศูนย์การเรียนรู้แยกตามกลุ่มสาระและมีอุปกรณ์ ICT ที่ทันสมัย โรงเรียนในเมืองจะมีโปรแกรม software ที่ ใช้ในการสอนและการพัฒนาบุคลากร เพื่อให้ครูได้รับความรู้และนำมาพัฒนาการเรียนการสอนให้สามารถใช้สื่อ ICT ในการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (2.3) แนวทางดำเนินการในการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงสูดที่นำทรัพยากรหรือปัจจัยทางการบริหาร 4Ms คือ การบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กยึดแนวปฏิบัติตามหลักนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นหลัก โดยมีแนวทางหรือวิธีดำเนินการในการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูง ได้แก่ (1) ด้านบุคลากร (Man) ควรที่บรรจุบุคลากรเข้าในแต่โรงเรียนต้องตรงตามสาขาวิชา (2) ด้านงบประมาณ (Money) ให้พิจารณาการเพิ่มจากระบบรายหัว ซึ่งงบประมาณไม่เพียงพอ มีจำนวนกลุ่มสาระ 8 แต่มีครูสอนอยู่ 4 คน จำนวนห้องเรียน 8 ห้อง (3) ด้านวัสดุอุปกรณ์ (Material) สำรวจความเหมาะสมและความเพียงพอของโรงเรียน (4) ด้านการจัดการ (Management) ควรสำรวจโรงเรียนที่มีปัญหาด้านความพร้อมของอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรียนการสอน ความพร้อมด้านการจัดการด้านบุคลากรและจำนวนนักเรียนเพื่อจัดสรรงบประมาณได้เพียงพอในทุกด้าน สอดคล้องกับ ฐิตารีย์ วิสัยเลิศ และคณะ (2554) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนในฝันจังหวัดกาฬสินธุ์ กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญในการบริหารจัดการมี 4 ด้าน คือ 1) บุคลากร 2)ด้านงบประมาณ 3) ด้าน วัสดุอุปกรณ์ และ 4) การจัดการ ช่วยในการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบงานเป็นการจัดการโครงสร้างพื้นฐาน ปัจจัยและงบประมาณที่จำเป็นให้เกิดคุณภาพ ในการวางแผนการพัฒนาระบบ ICT เพื่อการเรียนการสอนในโรงเรียนขนาดเล็ก (2.4) ตัวบ่งชี้การพัฒนารูปแบบจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็กในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ จากผลการวิจัยพบว่า ด้านคุณภาพนักเรียน (1) ด้านคุณภาพนักเรียน คือ นักเรียนสามารถใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการช่วยสืบค้นข้อมูล ความรู้ ข่าวสารสนเทศต่างๆ และมีการสร้างงานบนระบบเครือข่ายของโรงเรียนเพื่อให้เกิดผลงานที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าโดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Baker (2003) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ที่มีต่อเจตคติ ประสิทธิผลแห่งตน และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กล่าวว่า นักเรียนที่ใช้อุปกรณ์การเรียนที่ได้รับการสนับสนุนด้วยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ มีการปรับปรุงทางบวกขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในปัจจัยที่มีผลกระทบทุกปัจจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์สามารถเพิ่มพูนผลการเรียนของนักเรียน (2) ด้านกระบวนการจัดการศึกษาภายใน คือ การบริหารการวางแผน

จัดการเรียนการสอนด้านคอมพิวเตอร์กับนักเรียนทุกคนอย่างต่อเนื่องทุกระดับชั้น และมีการพัฒนาครูในโรงเรียนให้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถจัดทำสื่อ Digital ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อใช้ในการบริหารจัดการและการเรียนรู้ และ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ที่สอดคล้องกับแผนการเรียนรู้ในชั้นเรียนซึ่งคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับประทีป เมธาคุณวุฒิ (2544) ศึกษาวิจัยเรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถาบันอุดมศึกษา กล่าวถึง การบริหารการจัดการศึกษาภายในจำเป็นต้องจัดเตรียมข้อมูลและสารสนเทศที่จำเป็นและสอดคล้องกับกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาที่สอดคล้องกับระบบคุณภาพภายในสถานศึกษาจะส่งผลให้โรงเรียนขนาดเล็กมีมาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (3) ด้านการเรียนรู้และพัฒนา คือ การใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในการบริหารจัดการเก็บระบบรวบรวมข้อมูลทุกด้านให้เป็นปัจจุบันและอยู่ในสภาพพร้อมใช้ ผู้บริหารมีการพัฒนาตนเองให้มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริการและการจัดการ ครูมีการจัดให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการใช้สื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อเพิ่มทักษะในการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับวรรณชัย มาตย์วิเศษ (2547) ได้ศึกษาการพัฒนาครูด้านการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ โรงเรียนบ้านน้ำใสเทียมแข้ อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวถึง กระบวนการดำเนินงานการจัดระบบการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศในโรงเรียน ครูทุกคนที่ร่วมศึกษามีความกระตือรือร้นในการดำเนินงานพัฒนางานด้านข้อมูลสารสนเทศที่ตนเองรับผิดชอบให้เป็นไปตามกระบวนการบริหารการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศในโรงเรียน โดยมีการใช้เครื่องมือที่หลากหลาย มีการตรวจสอบข้อมูลให้มีความถูกต้องเป็นความจริง ส่งผลให้การจัดการบริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเมื่อการบริหารที่ดีมีประสิทธิภาพจะส่งผลต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและเป็นการเพิ่มทักษะการเรียนรู้และพัฒนาที่ส่งผลให้นักเรียนมีคุณภาพ (4) ด้านงบประมาณและทรัพยากร คือ การจัดสรรอุปกรณ์คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนให้มีระบบข้อมูลสารสนเทศที่เป็นปัจจุบัน และมีการวางแผนการดำเนินงานด้าน คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียน มีการส่งเสริมให้เกิดการจัดห้องเรียนที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สอดคล้องกับปราวีณยา สุวรรณณัฐโชติ (2546) ได้ทำวิจัยเรื่องการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีสารสนเทศและ แผนการเตรียมรับของผู้บริหารโรงเรียนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของไทย ระหว่าง พ.ศ.2554 กล่าวว่า นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศของหลาย ๆ ประเทศที่เน้นการเปลี่ยนแปลง มีแผนการเตรียมรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาการบริหารโรงเรียน คือ การจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์การใช้ระบบอินเตอร์เน็ต เพื่อสนับสนุนสื่อการสอนและเนื้อหา สาระทางดิจิทัล เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการในการจัดสรรอุปกรณ์คอมพิวเตอร์เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายและเกิดประสิทธิภาพต่อผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ควรมีการจัดงบประมาณสนับสนุนในการจัดหาแล้วปรับปรุงพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ ระบบอินเทอร์เน็ตให้ใช้งานได้ดี และคล่องตัว จัดงบประมาณในการจัดอบรมระบบเครือข่าย ควรได้รับการสนับสนุนโดยเฉพาะทางด้านความรู้ สำหรับบุคลากรในโรงเรียนและกิจกรรมการแข่งขันทางเทคโนโลยีโดยมาทำสื่อในการเรียนการสอนที่ทันสมัย

2) บรรจุแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบ ICT ที่คอยให้ความช่วยเหลือและ Training การอบรมครูผู้สอนให้มีความชำนาญในการใช้เทคโนโลยี และสร้างแหล่งการเรียนรู้ด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการเรียนรู้ สำหรับการค้นหาความรู้ของนักเรียน ฝึกทักษะด้านการใช้คอมพิวเตอร์ การสร้างงานเบื้องต้น ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อใหม่ๆ

3) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนควรจัดรายวิชาคอมพิวเตอร์เข้าเรียนตามตารางเรียน เพิ่มชั่วโมงการฝึกฝนและเรียนรู้ตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ของโครงการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม วังไกลกังวล และควรบรรจุรายวิชาคอมพิวเตอร์ในการสอนในหน่วยรายวิชาคอมพิวเตอร์และการสืบค้นข้อมูลวิชาต่างๆ ให้นักเรียนได้ใช้คอมพิวเตอร์สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง ตั้งแต่ ป.1-ป.6 ของโครงสร้างของหลักสูตรและรูปแบบการเรียนการสอนใช้แบบสอนโดยใช้ 8 กลุ่มสาระ ไม่ได้ใช้ระบบเทคโนโลยีในการเรียนการสอน เนื่องจากขาดแคลนสื่อและอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย

4) การปฏิบัติงานของนักเรียนควรมีแบบบันทึกความก้าวหน้าในการใช้เทคโนโลยี แบบทดสอบ วัดกระบวนการเรียนรู้ วัดระดับความรู้ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้ชัดเจน โดยมีเกณฑ์และมาตรฐานที่ใช้เป็นตัวชี้วัดว่านักเรียนมีคุณภาพเรื่อง คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศมีแนวทางปฏิบัติและสร้างชิ้นงานด้วยคอมพิวเตอร์ที่ชัดเจน ใช้เกณฑ์คุณภาพตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในหลักสูตรหรือกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) การพัฒนารูปแบบจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารของโรงเรียนขนาดเล็ก ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ควรพิจารณาทรัพยากร การจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงองค์ประกอบของระบบคอมพิวเตอร์สำหรับด้านการศึกษา และด้านการทำงาน เข้ามาประยุกต์ใช้ในองค์กร

2) ควรบรรจุแต่งตั้งบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนา นำคอมพิวเตอร์เข้าพัฒนาการเรียนรู้ สำหรับด้านวิชาการ ด้านบริหารจัดการ ด้านสารสนเทศเพื่อการศึกษา ด้านกระบวนการการจัดการศึกษาภายในพัฒนาด้านหลักสูตรเป็นการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก ต้องมีโรงเรียนต้นแบบที่เป็นศูนย์รวมความพร้อม

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนเครือข่ายแกนกลางที่มีความโดดเด่นในด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

3) ควรหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของผู้เรียนจากการเรียนทางไกลผ่านดาวเทียม DLITV ในการแก้ไขปัญหาโรงเรียนขนาดเล็กและควรนำรูปแบบจากการวิจัยนี้ไปทดลองใช้กับโรงเรียนที่มีความพร้อมและความต้องการเป็นโรงเรียนต้นแบบทางด้าน ICT เพื่อศึกษาดูว่า รูปแบบนี้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพียงใด

เอกสารอ้างอิง

ฉันทนา วิสัยเลิศ. (2554 : 1-8) : รูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนในฝัน จังหวัดกาฬสินธุ์.

ฐิตารีย์ วิสัยเลิศ. (2554). **รูปแบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนในฝัน จังหวัดกาฬสินธุ์**. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ธวัติ นันทวาส. (2547). การศึกษาแนวทางการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนขุนแงง อำเภอปัว จังหวัดน่าน ใน **วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์**. อุตรดิตถ์ : สถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์.

นภสร ตันปัทมดิลก. (2548). **การดำเนินงานของโรงเรียนต้นแบบที่มีการปฏิบัติเป็นเลิศ : การศึกษาแบบข้ามกรณี**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ ครั้งที่7. กรงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์.

ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2551). “การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ : เครื่องมือการพัฒนาประเทศไทย”, **วารสารวิทยบริการ**. 19(3) : 1-5 ; กันยายน-ธันวาคม.

ประทีป เมธาคุณวุฒิ. (2544). **เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถาบันอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปราณี วงศ์ชูพันธ์. (2548). **การศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการพัฒนา การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กสังกัดสานักเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร ใน วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา)**. กำแพงเพชร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ราชภัฏกำแพงเพชร.

ปราวีณยา สุวรรณณัฐโชติ. (2546). **การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีสารสนเทศและ แผนการเตรียมรับของผู้บริหาร โรงเรียนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของไทย ระหว่าง พ.ศ.2554**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์. (2541). **รายงานการวิจัยเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

วรรณชัย มาตย์วิเศษ. (2547). **การพัฒนาครูด้านการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ โรงเรียนบ้านน้ำใสเทียมแข้ อำเภอจตุร พักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด**. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). **แนวทางการวัดผลประเมินผลในชั้นเรียน กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์** หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัศดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร. (2554). ก**ารพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 ปี งบประมาณ 2554**. ชุมพร : สำนักงาน.

สำนักงานเลขานุการ คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ. (2545). **โครงการพัฒนากฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ**. กรุงเทพฯ : สำนักงาน.

สุภางค์ จันทวานิช. (2553). **วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Baker, Thomas Ray. (2003). “**The Effects of Geographic Information System (GIS) Technologies on Students’ Attitudes, Self-Efficacy, and Achievement in Middle School Science Classrooms,**” Dissertation Abstracts International. 64(3) : 866–A ; September.

การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในแหล่งท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับลิง ในเขตเมืองเก่าลพบุรี

สยามล เทพทา
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, ประเทศไทย
อีเมล : sayamaol.theptha@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษารูปแบบ กระบวนการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของแหล่งท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับลิงในเขตเมืองเก่าลพบุรี และ (2) กำหนดแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของแหล่งท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับลิงในเขตเมืองเก่าลพบุรีโดยการมีส่วนร่วมจากภาคีทุกภาคส่วน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบมีส่วนร่วม กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย 3 กลุ่มหลัก คือ (1) กลุ่มภาคีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่เป็นภาครัฐและภาคเอกชน จำนวน 15 คน โดยใช้การจัดประชุมกลุ่ม (2) กลุ่มตัวอย่างชุมชนที่อาศัยบริเวณแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 50 คน โดยการใช้การสัมภาษณ์และการจัดประชาพิจารณ์ (3) นักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยสุ่มตัวอย่างแบบทอดสะดวก จำนวน 1,200 คน ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสะกดรอยเพื่อศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า (1) ปัญหาในการจัดการท่องเที่ยว ด้านกลไกการประสานงานระหว่างหน่วยงานขาดความเป็นเอกภาพ นอกจากนี้ขาดการเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยวภายในเขตเมืองเก่าลพบุรี อย่างไรก็ตามผลการประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์สัมพันธ์กับลิง พบว่า แหล่งประวัติศาสตร์อยู่ในระดับมาตรฐานดีเยี่ยม (2) นักท่องเที่ยวกับการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับลิงในเขตเมืองเก่าลพบุรี พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เดินทางมาด้วยตนเองและเป็นกลุ่มครอบครัว ส่วนใหญ่มาจากภาคกลาง และมักจะเดินทางแบบไปเช้าเย็นกลับ สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมากับบริษัทนำเที่ยวจะมีมัคคุเทศก์เดินทางมาด้วยและมักเดินทางเป็นกลุ่มใหญ่ ใช้เวลาอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวไม่นาน ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่จะเดินทางมากับ

บริษัทนำเที่ยวที่มีมัคคุเทศก์เดินทางมาด้วยและเดินทางเป็นกลุ่มใหญ่ ส่วนใหญ่มาจากทวีปยุโรป นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมากับบริษัทนำเที่ยวมักจะใช้เวลาไม่นาน สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เป็นกลุ่มสะพายเป้ เดินทางมาโดยรถไฟ มีเวลามาก ศึกษาข้อมูลท่องเที่ยวจากเว็บไซต์และหนังสือนำเที่ยว มีการศึกษาข้อมูลมาล่วงหน้าก่อนเดินทางและวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว

แผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในเขตเมืองเก่าลพบุรี ควรจัดทำเป็นเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่หลักและแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่รอง ดังนั้นการจัดการการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ควรสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ พร้อมทั้งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีกิจกรรมที่หลากหลายและเหมาะสมกับบริบทพื้นที่ ตามศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของแต่ละแหล่งโบราณสถาน รวมทั้งการส่งเสริมด้านการสื่อความหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเชื่อมโยงเรื่องราวเกี่ยวกับลิงที่อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองเก่าลพบุรี เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ทั้งชุมชนและนักท่องเที่ยวที่มาเยือน

คำสำคัญ : การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ การสื่อความหมาย นักท่องเที่ยว

Management of Creative Tourism in Tourism Attractions Related with Monkeys at the Lop Buri Ancient City

Sayamol theptha
Lecturer, Hotel and Tourism Management Program,
Faculty of Management, Thepsatri Rajabhat University, Thailand
E-mail : sayamaol.theptha@gmail.com

Abstract

This study aimed to (1) examine the forms, procedures as well as problems and obstacles in the management of creative tourism in tourist attractions related to monkeys in the Old Town of Lop Buri, and (2) determine the development plan for creative tourism of monkey-related tourist attractions in the Old Town by participation from all stakeholders. The sample and main informants of this participatory research consisted of three main groups: (1) fifteen of public and private stakeholders by using focus group discussions, (2) sample of fifty local communities near the tourist attractions by using interviews, and public hearing (3) Thai and foreign tourists drawn by convenient sampling the number of 1,200 tourists. The data were collected by tracing to study the tourist behavior, questionnaires were administered to them. Descriptive statistics for quantitative data were frequency, percentage, mean, standard deviation and t-test. The qualitative data were analyzed by means of content analysis.

The findings yielded that the problem of tourism management is the lack of unity associated with devices for work coordinating among the organizations. In addition, the tourists lack information to help make decision on where to travel because of the loss of connections of touring places within the Old Town of Lop Buri. However, from the evaluation of the historical tourist attractions related to monkeys, it was found that, both historical sites - Phra Karn Shrine and Phra Prang Sam Yot—were of excellent standard. (2) The findings revealed that most Thai tourists were travelling

on their own or with their family, coming from the central region and taking a day trip. They were mostly 'slow tourists'. Regarding those travelling with a tour operator, they were usually accompanied by a tour guide, and travelling in a mass (mass tourists), thus spending a little time at each tourist attraction. Also, the foreign tourists were travelling in a mass, and accompanied by a tour guide. The majority came from Europe and usually made only brief visit. The foreign backpackers, on the other hand, were mostly travelling by train, taking their time and no rushing. They usually found information from websites and guide books, and made a travel plan prior to their visit.

Thus, Planning of major historical attractions in the Old Town of Lop Buri should be linked with supplementary attractions. Historical tourism management plan should involve building tourism network in each area, and organizing a variety of tourism activities suited to the local context of each historical site. Moreover, the interpretation should be improved to describe about the monkeys in the Old Town to promote the understanding among the locals and visitors.

Keyword : Creative Tourism, Interpretation, Tourists

บทนำ

ปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative tourism) เป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งที่มีความน่าสนใจ เนื่องด้วยกระแสการสร้างสรรค์ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในด้านของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) ที่ประเทศไทยและในหลายประเทศกำลังให้ความสนใจและพัฒนาในด้านต่างๆ ในลักษณะเชิงสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นในการสร้างความสมดุลใน 3 ส่วน คือ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม (องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน, 2554: ออนไลน์) ดังนั้นการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ จึงเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นการมีประสบการณ์ที่ดีร่วมกันระหว่างชุมชนและนักท่องเที่ยว ให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาศึกษาเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ท่องเที่ยว ชื่นชมสัมผัสผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่มีความงดงามของธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตของผู้คนในท้องถิ่นร่วมกับชุมชน (สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้, 2554 : ออนไลน์) ในขณะเดียวกัน แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้รับการสนับสนุนโดยองค์กร UNESCO โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและสร้างเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ซึ่งส่งเสริมความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมอัตลักษณ์ของแต่ละชุมชนผ่านประสบการณ์ เมื่อนักท่องเที่ยวได้มีปฏิสัมพันธ์ ได้ความรู้และคุณค่าพร้อมได้รับความเพลิดเพลินจากการท่องเที่ยวในบริบทของมรดกทางวัฒนธรรม (กาญจนา แสงลิ้มสุวรรณ, 2555)

พื้นที่เขตเมืองเก่าลพบุรีมีฝูงลิงจำนวนมากอาศัยอยู่ร่วมกับชุมชน ทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก โดยกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยม คือ การถ่ายรูปลิง การให้อาหารลิง และการสัมผัสกับลิง เป็นต้น การท่องเที่ยวชมลิงพบในหลายพื้นที่ของประเทศไทย กิจกรรมส่วนใหญ่เป็นการชมลิงและให้อาหารลิง พื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ พระปรางค์สามยอด จังหวัดลพบุรี เขาสามมุข จังหวัดชลบุรี เขาวัง จังหวัดเพชรบุรี เขาช่องกระจก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นต้น แสดงให้เห็นถึงชุมชนสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์ป่าได้ แต่จากพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาให้อาหารลิง ทำให้ลิงเปลี่ยนพฤติกรรมในการดำรงชีวิต อาทิ การแย่งของจากนักท่องเที่ยว การใกล้ชิดระหว่างนักท่องเที่ยวกับลิง อาจมีความเสี่ยงที่ติดโรคจากสัตว์ ทำให้เกิดปัญหาด้านความไม่ปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว รวมทั้งส่งผลกระทบด้านลบต่อภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดลพบุรี จากปัญหาดังที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้ดำเนินโครงการวิจัยเรื่องการเพิ่มคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวในเขตเมืองเก่าลพบุรี พบว่าแหล่งท่องเที่ยวตามลำน้ำลพบุรีมีศักยภาพอยู่ในระดับสูง รวมทั้งมีวิถีชีวิตวัฒนธรรมที่ยังคงมีกลิ่นอายของความแท้ดั้งเดิม (สยามล เทพทา, 2554) ในปี พ.ศ. 2557 สถิติการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดลพบุรีมีนักท่องเที่ยวจำนวน 2,929,199 คน โดยมีอัตรานักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 4.50 (กรมการท่องเที่ยว, 2559) แสดงให้เห็นถึงแหล่งท่องเที่ยวได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวอย่างมาก ในขณะที่การจัดการพื้นที่ยังขาดการประสานงานกันของภาคีที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ปัญหาด้านการบริหารจัดการ ขาดการสื่อความหมาย ทำให้นักท่องเที่ยวขาดความเข้าใจใน

พฤติกรรมของลิง อีกทั้งขาดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ฉะนั้นการศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ลพบุรี เป็นการบูรณาการความร่วมมือเพื่อยกระดับให้เป็นการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับศักยภาพของหน่วยงานภาครัฐและชุมชนท้องถิ่นในเรื่องการท่องเที่ยว รวมทั้งชุมชนท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและการจัดการการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ นำมาพัฒนาชุมชน การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตของประชาชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบ กระบวนการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของแหล่งท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับลิงในเขตเมืองเก่าลพบุรี

2. เพื่อกำหนดแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของแหล่งท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับลิงในเขตเมืองเก่าลพบุรีโดยการมีส่วนร่วมจากภาคีทุกภาคส่วน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Research: PR) โดยผู้วิจัยจะดำเนินการตามลำดับขั้นตอนเพื่อตอบวัตถุประสงค์ในแต่ละข้อ ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อศึกษารูปแบบ กระบวนการ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการจัดการการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับลิงในเขตเมืองเก่าลพบุรี

1) จัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) กับภาคีที่เกี่ยวข้อง (Stakeholders) เปิดโอกาสให้สมาชิกชุมชนใช้ศักยภาพของตนร่วมกันวิเคราะห์สภาพปัญหาและวางแนวทางแก้ไขปัญหาด้านการท่องเที่ยวให้กับกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งทำการสัมภาษณ์ชุมชนที่อาศัยอยู่บริเวณแหล่งท่องเที่ยว เพื่อศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวในสภาพปัจจุบันและปัญหาที่เกิดขึ้น

2) ผู้วิจัยและชุมชนในพื้นที่ร่วมกันวิเคราะห์ สังเคราะห์ถึงปัญหาอุปสรรคในเรื่องการท่องเที่ยวและแนวทางแก้ไขปัญหา

3) นำข้อสรุปที่ได้จากการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ

4) เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สำหรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เดินทางมาเยี่ยมชม โดยเป็นการแสดงความคิดเห็นและความพึงพอใจจากกลุ่มเป้าหมายในแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบสอบถาม

5) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการประชุมกลุ่มย่อยแล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) รวมทั้งความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวจากแบบสอบถาม ตลอดจนผลการวิเคราะห์คุณค่าของทรัพยากรที่มีต่อชุมชนท้องถิ่น จากนั้นสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อเสนอปัญหา อุปสรรค ตลอดจน

แนวทางในการจัดการการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับลิงในเขตเมืองเก่าลพบุรี

ขั้นตอนที่ 2 เพื่อกำหนดแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของแหล่งท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับลิงในเขตเมืองเก่าลพบุรีโดยการมีส่วนร่วมจากภาคีทุกภาคส่วน

1) จัดเวทีประเมินผลการจัดการแหล่งท่องเที่ยวร่วมกับภาคีที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาการอย่างเหมาะสม และรูปแบบการจัดการแหล่งท่องเที่ยว

2) กำหนดแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของแหล่งท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับลิงในเขตเมืองเก่าลพบุรี จากนั้นผู้วิจัยจัดทำแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ฉบับสมบูรณ์

3) ถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัย โดยการจัดพิมพ์แผ่นพับท่องเที่ยวเรียนรู้เมืองลิง จากนั้นทำการสรุปรวบรวมเพื่อจัดทำรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ภาคีที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวในเขตเมืองเก่าลพบุรี กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบด้วย 3 กลุ่มหลัก คือ (1) กลุ่มภาคีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่เป็นภาครัฐและภาคเอกชน ได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานลพบุรี และสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดลพบุรี มูลนิธิพลเอกหอม โห้ลำยอง และมิตร สำนักศิลปากรที่ 4 ลพบุรี สำนักงานจังหวัดลพบุรี เทศบาลเมืองลพบุรี สวนสัตว์ลพบุรี สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวภายในประเทศ มัคคุเทศก์นำเที่ยว ฯลฯ รวมจำนวน 15 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) โดยใช้การจัดประชุมกลุ่ม (2) กลุ่มตัวอย่างชุมชนที่อาศัยโดยรอบพระปรางค์สามยอด และศาลพระกาฬ จำนวน 50 คน โดยการใช้การสัมภาษณ์ และการจัดประชาพิจารณ์ (3) นักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณพระปรางค์สามยอด และศาลพระกาฬ ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับลิง การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถาม ในปี พ.ศ. 2556 มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาจังหวัดลพบุรี จำนวน 1,017,407 คน (กรมการท่องเที่ยว, 2559) ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาโดยการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของยามาเน่ (Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน แต่เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีรายละเอียดมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้เก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 1,000 คน และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 200 คน ใช้วิธีการสุ่มทอดแบบสอบถามตามความสะดวก (Convenient Sampling)

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เมื่อผู้วิจัยรวบรวมและใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอในรูปความเรียงประกอบตาราง

2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เมื่อรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบความถูกต้อง จึงนำไปประมวลผลข้อมูล เพื่อคำนวณค่าสถิติ ดังต่อไปนี้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบ ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการการท่องเที่ยว และการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับลิงในเขตเมืองเก่าลพบุรี

ผู้วิจัยได้ทำการประเมินปัญหาในการจัดการการท่องเที่ยวของพื้นที่เขตเมืองเก่าลพบุรีที่ผ่านมา พบว่า ขาดกลไกการประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และขาดความเป็นเอกภาพ นอกจากนี้ขาดการเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยวภายในเขตเมืองเก่าลพบุรี สำหรับรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ พบว่าขาดกิจกรรมที่เสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่นักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อย่างไรก็ตามจากการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และมรดกทางวัฒนธรรมในเขตเมืองเก่าลพบุรี ผู้วิจัยทำการประเมินโดยใช้แบบประเมินคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ (สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2556) พบว่า แหล่งประวัติศาสตร์อยู่ในระดับมาตรฐานดีเยี่ยมทั้ง 2 แห่ง คือ ศาลพระกาฬและพระปรางค์สามยอด ดังนั้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ในเขตเมืองเก่าลพบุรี ควรจัดทำเป็นเส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่หลักและแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่รอง เพื่อให้แหล่งโบราณสถานที่มีชื่อเสียงสามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่รองในเขตเมืองเก่าลพบุรีได้ใช้เวลานานขึ้น

2. นักท่องเที่ยวกับการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่สัมพันธ์กับลิงในเขตเมืองเก่าลพบุรี

1) นักท่องเที่ยวชาวไทย ส่วนใหญ่เดินทางมาด้วยตนเอง และเป็นกลุ่มครอบครัว เพื่อนหรือเยาวชน นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่มาจากภาคกลาง และมักจะเดินทางแบบไปเช้า-เย็นกลับ นอกจากนี้นักท่องเที่ยวได้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากญาติ และจากเว็บไซต์ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ใช้เวลาประมาณ 30 นาที – 1 ชั่วโมง สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมากับบริษัทนำเที่ยวจะมีมัคคุเทศก์เดินทางมาด้วย แต่เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมากับบริษัทนำเที่ยว จึงใช้เวลาอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวไม่เกิน 30 นาที

2) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาเที่ยวชมเมืองเก่าลพบุรีส่วนใหญ่จะมากับบริษัทนำเที่ยวที่มีมัคคุเทศก์เดินทางมาด้วย เป็นการนำเที่ยวมีกำหนดสถานที่ท่องเที่ยวและมักเดินทางเป็นกลุ่มใหญ่ (Mass tourism) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่มาจากทวีปยุโรป นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมากับบริษัทนำเที่ยวมักจะรีบเร่ง โดยใช้เวลาอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวไม่เกิน 30 นาที สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เป็นกลุ่มสะพายเป้ (Backpacker) ส่วนใหญ่เดินทางมาโดยรถไฟ และพักค้างเกสต์เฮาส์ในตัวเมืองลพบุรีมีเวลามากและไม่เร่งรีบ (Slow Tourism) ศึกษาข้อมูลท่องเที่ยวจากเว็บไซต์และหนังสือนำเที่ยว เนื่องจากมีการศึกษาข้อมูลมาล่วงหน้าก่อนเดินทาง และวางแผนการเดินทาง

ท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามแหล่งโบราณสถานในเขตเมืองเก่าลพบุรียังขาดการสื่อความหมายภาษาต่างประเทศ สิ่งที่น่าสังเกตคือจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่กลับมาเที่ยวซ้ำมีจำนวนน้อย เนื่องจากขาดสิ่งดึงดูดใจที่แตกต่างจากการเดินทางในครั้งแรก ดังนั้นควรสร้างกิจกรรมท่องเที่ยวใหม่ในแต่ละปีที่เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเรียนรู้ นอกจากการเที่ยวชมโบราณสถานและลิงแล้ว นักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมการขี่จักรยาน การรื้อฟื้นสามล้อถีบ ละครลิงหรือการสอนปั้นลิง เป็นต้น

3. ความคิดเห็นและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนในแหล่งท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับลิงในเขตเมืองเก่าลพบุรี เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

1) นักท่องเที่ยวชาวไทย

จากการศึกษาพบว่า ความรู้สึกของนักท่องเที่ยวมีที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวในเขตเมืองเก่าลพบุรีที่เกี่ยวกับลิง พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ด้านการกำหนดพื้นที่สำหรับให้อาหารลิงอย่างเป็นระบบ ($\overline{X}$ = 5.97) การให้อาหารลิงโดยนักท่องเที่ยว ควรมีการควบคุมดูแล ($\overline{X}$ = 5.84) และเห็นด้วยระดับมาก และในด้านการให้อาหารลิงโดยขาดการควบคุมดูแล ส่งผลกระทบด้านลบกับการใช้ชีวิตของลิง ($\overline{X}$ = 5.76) ผลการศึกษาสิ่งที่นักท่องเที่ยวมีความต้องการในแหล่งท่องเที่ยวเขตเมืองเก่าลพบุรีที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตของลิง พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมากทุกรายการ ได้แก่ ความสวยงามของสถานที่ เช่น สถาปัตยกรรม ภูมิทัศน์ ฯลฯ ($\overline{X}$ = 4.06) สภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ของเมืองส่งเสริมการท่องเที่ยว ($\overline{X}$ = 3.94) และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในการท่องเที่ยวชมลิง ($\overline{X}$ = 3.88)

2) นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

จากการศึกษาพบว่า ความรู้สึกของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวในเขตเมืองเก่าลพบุรีที่เกี่ยวกับลิง พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมาก ดังนี้ การให้อาหารลิงโดยขาดการควบคุมดูแล ส่งผลกระทบด้านลบกับการใช้ชีวิตของลิง ($\overline{X}$ = 5.16) การได้ดูลิงลพบุรี มีความ สำคัญมากกว่ากิจกรรมอื่น ($\overline{X}$ = 5.00) และการให้อาหารลิงโดยนักท่องเที่ยว ควรมีการควบคุมดูแล ($\overline{X}$ = 4.92) ผลการศึกษาสิ่งที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีความต้องการในแหล่งท่องเที่ยวเขตเมืองเก่าลพบุรีที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตของลิง พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมากทุกรายการ ได้แก่ ความสวยงามของสถานที่ เช่น สถาปัตยกรรม ภูมิทัศน์ ฯลฯ ($\overline{X}$ = 3.85) สภาพเส้นทางในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวมีความปลอดภัยและมีป้ายบอกทางที่ชัดเจน ($\overline{X}$ = 3.95) และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในการท่องเที่ยวชมลิง ($\overline{X}$ = 3.85)

4. การกำหนดแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ของแหล่งท่องเที่ยวที่สัมพันธ์กับลิงในเขตเมืองเก่าลพบุรี

ยุทธศาสตร์ : ยกระดับเมืองเก่าลพบุรีเป็นจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวเมืองลิงของอาเซียน

1) กลยุทธ์การพัฒนาด้านการจัดการท่องเที่ยวเมืองลิงในเขตเมืองเก่าลพบุรี โดยมี

ประเด็นกลยุทธ์ 3 ด้านคือ

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 3 แผนงาน ดังนี้ แผนงานที่ 1 การสร้างกิจกรรมท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตของลิง แผนงานที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนาสินค้าที่ระลึกโดยมีลิงเป็นสิ่งดึงดูดใจ และแผนงานที่ 3 การพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเมืองเก่าและวิถีชีวิตของลิงบนฐานงานวิจัยและพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาการสื่อความหมายเรื่องลิงและการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 4 แผนงาน ดังนี้ แผนงานที่ 1 การจัดตั้งศูนย์เรียนรู้ข้อมูลท่องเที่ยวเมืองลิงลพบุรี แผนงานที่ 2 การพัฒนาระบบการสื่อความหมาย “เมืองลิงลพบุรี” แผนงานที่ 3 การจัดทำป้ายข้อมูลการท่องเที่ยว เพื่อช่วยในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว และแผนงานที่ 4 การเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เมืองลิงลพบุรี

กลยุทธ์ที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนาด้านการตลาด ประกอบด้วย 2 แผนงาน ดังนี้แผนงานที่ 1 การสร้างภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยว เมืองลิงลพบุรี และแผนงานที่ 2 การขยายตลาดการท่องเที่ยวประชาสัมพันธ์เชิงรุกอย่างต่อเนื่องโดยการจัดทำสื่อไปยังกลุ่มเป้าหมายทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

2) กลยุทธ์การพัฒนาศักยภาพทรัพยากรบุคคลด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการบริการท่องเที่ยวเมืองลิงลพบุรี ประกอบด้วย 3 แผนงาน ดังนี้ แผนงานที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการจัดการท่องเที่ยวให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ถ่ายทอดองค์ความรู้เชิงวิชาการการจัดการท่องเที่ยวบนฐานทรัพยากรลิง แผนงานที่ 2 การสร้างชุมชนท้องถิ่นในเขตเมืองเก่าลพบุรีให้มีความรู้พื้นฐานในการบริการรองรับการท่องเที่ยว และแผนงานที่ 3 การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นลิงลพบุรี

อภิปรายผล

การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ต้องคำนึงถึงการสร้างการเรียนรู้ ประสบการณ์ที่ดีร่วมกันระหว่างชุมชนและนักท่องเที่ยว (สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้, 2554) ดังนั้นภาคีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวควรทำงานแบบบูรณาการ โดยการพัฒนาระบบการสื่อความหมายช่วยการตัดสินใจแก่นักท่องเที่ยว สอดคล้องกับ สยามล เทพทา (2554) ที่พบว่าการสื่อความหมายที่ส่งเสริมภาพลักษณ์ใหม่ของแหล่งเรียนรู้ ช่วยกระตุ้นจิตสำนึกในการอนุรักษ์ นำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยว นอกจากนี้ควรพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับ อพท. (2554) ที่เสนอให้จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างกลมกลืนและสัมพันธ์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีต่าง ๆ ในชุมชน ในเชิงของการเรียนรู้และการทดลอง เพื่อให้ได้มาซึ่งประสบการณ์จากสิ่งที่มีอยู่และเป็นอยู่จริงในชุมชน

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของลิง ถือได้ว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดลพบุรี ดังนั้นการดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐในระดับจังหวัดและในระดับท้องถิ่นควรมีการบูรณาการกัน และสามารถนำข้อมูลจากการวิจัยนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาพื้นที่ในเขตเมืองเก่าอย่างยั่งยืน

2. เพื่อลดผลกระทบด้านการท่องเที่ยวที่มีต่อลิงลพบุรี ต้องมีการกำหนดกฎ ระเบียบในการให้อาหารลิงอย่างเคร่งครัด รวมทั้งทำการประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อที่หลากหลาย เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจให้แก่นักท่องเที่ยวในเรื่องอาหารและสถานที่ในการให้อาหารที่เหมาะสมกับลิง

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยการนำข้อมูลที่ถูกต้องเรื่องลิงมาเผยแพร่ข้อมูลการท่องเที่ยว “เมืองลิงลพบุรี” ทางสื่อต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

กรมการท่องเที่ยว. (2559). **สถิตินักท่องเที่ยวในประเทศ**. (Online). http://newdot2.samart multimedia. com/ home/details/11/221/23044. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม 2559.

กาญจนา แสงลิ้มสุวรรณ. (2555). **การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน**. วารสารนักบริหาร (Executive Journal). ปีที่ 32(4). ตุลาคม – ธันวาคม.

สยามล เทพทา. (2554). **การเพิ่มคุณค่าแหล่งโบราณสถานและมรดกทางวัฒนธรรมในเขตเมืองเก่าลพบุรีเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ : สำนักบริหารโครงการวิจัยในอุดมศึกษาและพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้. (2554). **โครงการเศรษฐกิจสรรค์สร้างการท่องเที่ยวสร้างสรรค์. (Online) http://www.creativethailand.org** . เข้าถึงเมื่อ 5 สิงหาคม 2556.

สำนักงานพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว. (2556). **คู่มือการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์**. กรุงเทพฯ : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์กรมหาชน) . (2554). **โครงการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน**. (Online).http://www.dasta.or.th/th/sustain/detail_sustain.php?ID=121&Key=Create_ProAct. เข้าถึงเมื่อ 5 สิงหาคม 2556.

วิถีชีวิตและภูมิปัญญาของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง ในอำเภอชาติตระการ และอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

สุภาวดี แหยมคง [1]/ ปุณเรศวร์ รัตนประดิษฐ์ [2]/
ณรกมล เลาห์รอดพันธ์ [3]/ ประภาศิริ ใจผ่อง [4]/ มาริษา จันตอง [5]/
กมลรัตน์ ศรีอินคำ [6]/ กุลสุวัชน์ ทองจันทร์มณี [7]

[1, 2, 3, 4, 5, 6, 7] สาขาวิชาสัตวศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม,ประเทศไทย
อีเมล : suphayaku@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิถีชีวิตและภูมิปัญญาของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองใน 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอชาติตระการ และอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก รวมทั้งหมด 156 ครัวเรือน จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า วิถีชีวิตของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 58.90%) มีอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก (87.67%) โดยแบ่งเป็นด้านการเกษตร ซึ่งส่วนใหญ่ทำไร่ (54.44%) และด้านปศุสัตว์นิยมเลี้ยงไก่ (67.29%) มากที่สุดส่วนใหญ่มีการเลี้ยงสายพันธุ์ไก่ลูกผสมไทยพม่ามากที่สุด (เฉลี่ย 15.63 ±7.35 ตัวต่อครัวเรือน) เกษตรกรมีการใช้ข้าวเปลือก (16.35%) และมีรูปแบบโรงเรือนเป็นแบบเพิงหมาแหงนมากที่สุด (68.66%) วัตถุประสงค์ที่เลี้ยงส่วนใหญ่เพื่อบริโภค (39.52%) สำหรับภูมิปัญญาของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง พบว่ามีความเกี่ยวข้องกับการเลี้ยงไก่ ได้แก่ ด้าน ด้านอาหารและการให้อาหาร ด้านการจัดการ และด้านความเชื่อและพิธีกรรม

คำสำคัญ : วิถีชีวิต ภูมิปัญญา ไก่พื้นเมืองไทย

Traditional and Local Wisdom of Thai Native Chickens Raising of Farmers in Chat Trakan and Mueang Districts, Phitsanulok Province

Suphawadee Yaemkong[1]/ Punnares Rattanapradit [2]/ Norakamol Laorodphan[3]/ Prapasiri jaipong[4]/ Marisa Janthong[5]/ Kamolrat Sriinkum[6]/ Kunsuwat Tongchanmanee[7]

[1, 2, 3, 4, 5, 6, 7] Animal Science Program, Faculty of Food and Agricultural Technology, Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand

E-mail : suphayaku@hotmail.com

Abstract

The objective of this study was to study traditional and local wisdom of Thai native chickens raising farmers in 2 districts (Chat Trakan and Mueang districts) at Phitsanulok Province. The purposive samples were 156 farmers in these areas and a questionnaire form was used for data collection. The statistics used in the data analysis were arithmetic mean, percentage, minimum, maximum and standard deviation. Results showed the traditional of farmers that the most farmers graduated in primary high school level (58.90%). Agriculture was the main occupation (87.67%) that divided of farm crop for plant (54.44%) and Thai native chickens for livestock (67.29%). Thai-Burma crossbreds chicken was the most popular breed (average 15.63 ± 7.35 heads per farmer). Paddy rice (16.35%) was mainly used as a feed. The roof sloping backwards housing was the most favored (68.66%). The main purpose of Thai native chickens production was eats (39.52%). For the local wisdom of Thai native chicken farmers found that local wisdom of Thai native chicken raising were feeds and feeding, rearing management, beliefs and rituals of spirits.

Keywords : Traditional, Wisdom, Thai Native Chickens

บทนำ

จังหวัดพิษณุโลก เป็นจังหวัดที่มีลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่หลากหลายตั้งแต่บริเวณพื้นที่ที่ราบลุ่มไปจนถึงที่ราบสูง มีวิถีชีวิตในการเลี้ยงสัตว์ที่แตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ ซึ่งจังหวัดพิษณุโลกได้ชื่อว่าเป็นแหล่งกำเนิดไก่พื้นเมืองสายพันธุ์เหลืองหางขาว มีการเลี้ยงไก่พื้นเมืองที่แตกต่างกันไปกระจายอยู่ทั่วไปตามชนบทหมู่บ้านต่างๆซึ่งการเลี้ยงที่แตกต่างกันของแต่ละพื้นที่มีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและภูมิปัญญาของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ในแต่ละพื้นที่ (ปุณเรศวร์ และคณะ, 2559ข) โดยการเลี้ยงไก่พื้นเมืองนั้นได้สะท้อนถึงวิถีชีวิตและภูมิปัญญามากมาย นับตั้งแต่การสร้างโรงเรือนหรือชาวบ้านเรียกว่าเล้าไก่ส่วนในเรื่องการคัดเลือกสายพันธุ์ต้องตรงตามสายพันธุ์และมีลักษณะเด่นตรงตามตำรา (ธเนศร์, 2546) นอกจากนี้อาจมีความแตกต่างกันในเรื่องของชาติพันธุ์ ศาสนา และความเชื่อที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในแต่ละพื้นที่ ดังนั้นเพื่อเป็นการยืนยันข้อมูลที่พบ เช่น ชาติพันธุ์ม้ง มีความเชื่อในการประกอบพิธีกรรม ที่เรียกว่า การเรียกขวัญ โดยการนำเอาไก่ดำมาเชือด และให้วิญญาณไก่ไปรับขวัญกลับมา และในส่วนของคนที่ป่วยไม่สบาย ได้มีการนำเอาไก่มาจิกหรือเขี่ยคนป่วย ซึ่งเป็นความเชื่อว่าจะทำให้คนหายป่วยได้ ในส่วนของชาติพันธุ์ไทย ส่วนใหญ่นิยมนำไก่พื้นเมืองมาไหว้หรือบูชาผี เมื่อมีการเริ่มทำนาหรือทำไร่ เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่าการอยู่รวมกันของไก่และมนุษย์จะเป็นไปในลักษณะพึ่งพาอาศัยกัน (H.R.H. Princess MahaChakriSirindhorn and H.I.H. Prince Akishino no miyaFumihito, 2009) โดยส่วนใหญ่มนุษย์จะอาศัยไก่มากกว่าไก่อาศัยมนุษย์เพราะไก่สามารถหาอาหารกินเองตามธรรมชาติส่วนมนุษย์เมื่อไม่มีอาหารหรือไม่มีเงินใช้จ่ายก็อาศัยไก่เป็นอาหารหรือจำหน่าย อย่างไรก็ตามอำเภอชาติตระการ และอำเภอเมือง มีลักษณะเป็นพื้นที่ที่ราบสูงไปจนถึงที่ราบลุ่ม มีประชากรไก่พื้นเมืองและชาติพันธุ์ที่มีความแตกต่างกัน ดังนั้นการศึกษาถึงวิถีชีวิตและภูมิปัญญาของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองในอำเภอชาติตระการและอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จึงเป็นแนวทางที่สำคัญในการอนุรักษ์ไว้ซึ่งวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมและภูมิปัญญาการเลี้ยงไก่ได้ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงวิถีชีวิตและภูมิปัญญาของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองในอำเภอชาติตระการและอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ทำการศึกษาได้แก่ เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอชาติตระการและอำเภอเมืองในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลกจำนวน 156 รายโดยการเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์เชิงลึกที่มีลักษณะคำถามปลายปิด (Closed-end question) และ

ปลายเปิด (Open-end question) จากนั้นนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับเกษตรกรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อพิจารณาความยากง่ายของเนื้อหา ความเหมาะสมของคำถาม ความสมบูรณ์ของแบบสำรวจ และข้อมูลที่ต้องการ และทำการปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ต่อไปเมื่อได้แบบสอบถามทั้งหมดจากเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง ทำการจัดหมวดหมู่ลงรหัสข้อมูล นำข้อมูลที่ได้ลงรหัสสำหรับการแปลความหมาย แล้วนำไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม Microsoft Excel 2010 สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง วิถีชีวิตและภูมิปัญญาการเลี้ยงไก่พื้นเมืองของเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอชาติตระการและอำเภอเมืองพิษณุโลก จำนวน 156 ครัวเรือน พบว่า

1. วิถีชีวิตของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองมีอายุเฉลี่ย 49.28 ± 17.35 ปี (สูงสุด 97 ปี และต่ำสุด 13 ปี) ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษา (58.90%) รองลงมา ได้แก่ มัธยมศึกษา (26.03%) ปริญญาตรี (8.22%) และไม่ได้เรียนหนังสือ (6.85%) ตามลำดับ และมีครอบครัวแล้ว (87.67%) เกษตรกรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก (87.67%) รองลงมา ได้แก่ อาชีพรับจ้าง (9.59%) และรับราชการ (2.74%) ตามลำดับ ซึ่งอาชีพหลักของเกษตรกรที่ทำการเกษตรกรรมแบ่งเป็นด้านการเกษตรและปศุสัตว์ โดยด้านการเกษตรส่วนใหญ่เกษตรกรทำไร่ (54.44%) มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ทำนา (37.78%) และทำสวน (7.78%) ตามลำดับ ส่วนด้านปศุสัตว์ส่วนใหญ่เกษตรกรนิยมเลี้ยงไก่ (67.29%) มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ เลี้ยงสุกร (12.15%) เลี้ยงโค (9.35%) เลี้ยงเป็ด (5.61%) เลี้ยงกระบือ (1.87) เลี้ยงปลา (1.87%) เลี้ยงห่าน (0.93%) และ เลี้ยงกบ (0.93%) ตามลำดับ เกษตรกรมีประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่เฉลี่ยอยู่ที่ 13.83 ± 10.57 ปี (สูงสุด 50 ปี และต่ำสุด 1 ปี) เกษตรกรส่วนใหญ่นำไก่มาเลี้ยงจากการขยายพันธุ์ด้วยตัวของเกษตรกรเอง (41.42%) รองลงมา ได้แก่ จากญาติพี่น้อง (28.99%) จากเพื่อน (11.83%) จากเกษตรกรซื้อเอง (11.83%) และจากพ่อแม่ของเกษตรกร (5.92%) ตามลำดับ

จากการสำรวจเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองทั้งหมด นิยมเลี้ยงพันธุ์ไก่ลูกผสมไทยผสมพม่ามากที่สุด จำนวน 2,287.00 ตัว (เฉลี่ย 15.63 ±7.35 ตัวต่อครัวเรือน) รองลงมา ได้แก่ ไก่แจ้ จำนวน 582 ตัว (เฉลี่ย 17.76 ± 11.82 ตัวต่อครัวเรือน) ไก่ดำ จำนวน 477 ตัว (เฉลี่ย 25.07 ± 23.75 ตัวต่อครัวเรือน) ไก่สามสายเลือด (ไทย+พม่า+ไซง่อน) จำนวน 194 ตัว (เฉลี่ย 10.44 ± 4.33 ตัวต่อครัวเรือน) ไก่พม่า ไทย และก่อย จำนวน 146 ตัว (เฉลี่ย 22.00 ± 9.69 ตัวต่อครัวเรือน) ไก่พม่า จำนวน 91.00 ตัว (เฉลี่ย 7.54± 6.14 ตัวต่อครัวเรือน) ไก่ไทย จำนวน 40.00 ตัว (เฉลี่ย 10.00± 6.12 ตัวต่อครัวเรือน)ไก่ต่อ จำนวน 21 ตัว (เฉลี่ย 4.56 ± 1.75 ตัวต่อครัวเรือน) ไก่ประดู่เลาหางขาว จำนวน 18.00 ตัว (เฉลี่ย 4.50 ±3.35 ตัวต่อครัวเรือน) และไก่ไซงอน จำนวน 11.00 ตัว (เฉลี่ย 5.50 ±0.50 ตัวต่อครัวเรือน) ตามลำดับ

ส่วนใหญ่เกษตรกรหาวัตถุดิบที่ได้ในท้องถิ่น (34.42%) ได้แก่ ข้าวเปลือก (16.35%) ปลายข้าว (12.89%) ข้าวโพด (11.95%) ข้าวสาร (8.18%) รำ (4.40%) แกลบ (1.57%) และข้าวกล้อง (1.26%) ตามลำดับ รองลงมา ได้แก่ ปล่อยหากินเองตามธรราชาติ (30.70%) เศษอาหาร (26.05%) ได้แก่ เศษข้าวสุก (20.05%) เศษผลไม้ (15.94%) และเศษกับข้าว (14.74%) ตามลำดับ และให้อาหารสำเร็จรูป (8.84%) ตามลำดับ แต่ไม่มีการเสริมแร่ธาตุ (73.97%) มากกว่าการเสริมแร่ธาตุให้กับไก่ที่เลี้ยง (26.03%) เกษตรกรมีรูปแบบการเลี้ยงแบบกึ่งขังกึ่งปล่อย (79.73%) มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ปล่อยแบบเลี้ยง (13.51%) และ เลี้ยงแบบขัง (6.76%) ตามลำดับ โรงเรือนมีลักษณะเพิงหมาแหงน (68.66%) หน้าจั่วชั้นเดียว (25.37%) เพิงหมาแหงนกลาย (2.99%) และหน้าจั่วกลาย (2.99%) ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ใช้ไม้ไผ่ในการสร้างโรงเรือน (92.73%) มากกว่าใช้ไม้ยูคาลิปตัส (7.27%) ส่วนสุ่มไก่เกษตรกรนิยมซื้อมาใช้ (96.88%) มากกว่าทำเอง (3.13%) หลังคาส่วนใหญ่ใช้สังกะสี (85.29%) รองลงมา ได้แก่ ใบหญ้าคา (13.24%) และกระเบื้อง (1.47%) ตามลำดับ และมักเลี้ยงแบบปล่อยลงพื้นดิน (89.71%) มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การใช้แกลบ (5.88%) และใช้พื้นคอนกรีต (4.41%) ตามลำดับ

เกษตรกรมีการรักษาโรคภายในฟาร์ม (58.11%) แต่ส่วนใหญ่ไม่ทำวัคซีน (68.49%) เมื่อมีไก่ตายเกษตรกรมีการกำจัดโดยการฝัง (86.80%) รองลงมา ได้แก่ การทิ้ง (9.43%) และเผา (3.77%) ตามลำดับ ช่วงที่เกิดโรคส่วนใหญ่เป็นช่วงฤดูร้อน (42.86%) รองลงมา ได้แก่ ฤดูฝน (35.06%) และฤดูหนาว (22.08%) ตามลำดับ เกษตรกรไม่มีการคัดเลือกสายพันธุ์ และมีการบริโภคไก่เฉลี่ย 3.38 ± 2.74 ตัวต่อเดือน นอกจากนี้เกษตรกรมีการใช้สมุนไพรในการเลี้ยงไก่ (73.08%) มากกว่าไม่มีการใช้สมุนไพร (3.64%) ส่วนใหญ่เลี้ยงไว้เพื่อบริโภค (39.52%) มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ใช้เพื่อการทำพิธีกรรมทางศาสนาและความเชื่อ (31.74%) และเพื่อการเกมกีฬา (3.59%) ตามลำดับ โดยพิธีกรรมทางศาสนาส่วนใหญ่เพื่อการแก้บน (28.57%) เป็นหลัก รองลงมา ได้แก่ เลี้ยงผีปู่ย่า (27.33%) สู่ขวัญ (21.74%) แต่งงาน (10.56%) งานศพ (8.70%) และการรักษาโรค (2.48%) ตามลำดับ

จากผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ พนม (2544) ; วิภาดา (2552) ; สุภาวดี (2557) ; สุภาวดี (2558) ; ปุณเรศวร์ และคณะ (2559ก) ; Wantasen et al. (2014) พบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษามากที่สุด มีอายุอยู่ในช่วงวัยกลางคน ซึ่งเป็นวัยผู้ใหญ่ที่เคยทำงานและมีประสบการณ์การทำงานค่อนข้างสูงมาก่อน สายพันธุ์ไก่พื้นเมืองที่เกษตรกรเลี้ยงในพื้นที่ดังกล่าวนี้ส่วนใหญ่เป็นสายพันธุ์พม่า และลูกผสมไทยพม่า ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกรคิดว่าไก่สายพันธุ์นี้เป็นไก่ที่มีลักษณะการต่อสู้ที่เฉลียวและฉลาด ลักตี ขโมยตี ไม่ชอบการปะทะตรงหน้า หลบหลีกเก่ง เปิดแผลดี ตีแผลบาง จอมลีลา และเป็นจอมพลิกสถานการณ์เป็นต้น สำหรับอาหารที่ใช้เลี้ยงไก่พื้นเมือง ส่วนใหญ่ใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่น สอดคล้องกับการศึกษาของ ปุณเรศวร์ และคณะ (2559ก) ซึ่งมีทั้งการใช้อาหารสำเร็จรูป วัตถุดิบที่หาได้ในท้องถิ่น และใช้เศษอาหาร และการศึกษาของพนม (2544) พบว่าประเภทอาหารที่ใช้ผลิตไก่พื้นเมืองของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ให้ข้าวเปลือกเป็นอาหารมากที่สุด ส่วนรูปแบบของโรงเรือนที่เป็นแบบเพิงหมาแหงน

สอดคล้องกับการศึกษาของพนม (2544) พบว่าโรงเรือนเป็นแบบเพิงหมาแหงน และปุณเรศวร์ และคณะ (2559ก) พบว่าหลังคาเป็นเพิงหมาแหงนมุงด้วยสังกะสี ไม่ใช้วัสดุรองพื้น (พื้นดิน) เกษตรกรให้ข้าวเปลือกเป็นอาหารหลักเนื่องจากเป็นวัตถุดิบที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น สอดคล้องกับการประกอบอาชีพทำนาของเกษตรกร วัตถุประสงค์หลักในการเลี้ยงใกล้เคียงกัน คือการจำหน่ายและบริโภค

2. ภูมิปัญญาของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองในพื้นที่ดังกล่าวนี้ ส่วนใหญ่พบภูมิปัญญาที่สอดคล้องกับการศึกษาของ บุญญฤทธิ์ และสัจจา (2557) ปุณเรศวร์ และคณะ (2559ก) และธเนศร์ (2546) ดังนี้

2.1 ภูมิปัญญาด้านอาหารและการให้อาหารไก่พื้นเมืองไทย จาการศึกษาครั้งนี้พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ใช้วัตถุดิบที่มีในท้องถิ่น ได้แก่ ข้าวเปลือก ปลายข้าว ข้าวสาร รำ และข้าวโพด เป็นต้น สอดคล้องกับการศึกษาของปุณเรศวร์ และคณะ (2559ก) เนื่องจากวัตถุดิบดังกล่าวหาได้ง่ายในท้องถิ่นและนิยมใช้เลี้ยงมานาน นอกจากนี้ยังมีการให้เศษอาหารได้แก่ เศษข้าวสุก เศษผลไม้และเศษกับข้าวเป็นต้นนอกจากนี้มีการใช้สมุนไพรในการเลี้ยงไก่ ซึ่งสมุนไพรที่นิยมใช้ 5 อันดับแรก ได้แก่ กระเพรา ตะไคร้ ตำลึงกระชาย และกระเจี๊ยบ เป็นต้น เนื่องจากเกษตรกรคิดว่า สมุนไพรดังกล่าวมีสารที่จะช่วยให้ไก่มีการเจริญเติบโตที่ดี และปลอดจากโรค

2.2 ภูมิปัญญาด้านการจัดการในเลี้ยงไก่พื้นเมืองไทย พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองไทยส่วนใหญ่มีการเลี้ยงไก่แบบกึ่งขังกึ่งปล่อยและให้หากินอาหารเองตามธรรมชาติ ลักษณะของโรงเรือนส่วนใหญ่เป็นแบบเพิงหมาแหงนขนาดเล็กใช้วัสดุที่หาได้ง่าน เช่น ไม้ไผ่ในการทำเล้า หลังคามุงด้วยสังกะสี และพื้นดินเป็นพื้นคอกนอกจากนี้เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองไทยส่วนใหญ่จะเลือกไก่สายพันธุ์ลูกผสมพม่ามาผสมกับไก่ของตนเอง เนื่องจากคิดว่า ไก่สายพันธุ์ลูกผสมพม่าจะมีความอดทน แข็งแรง ในการชนมากกว่าไก่สายพันธุ์พื้นเมืองไทย

2.3 ภูมิปัญญาเกี่ยวกับความเชื่อและพิธีกรรมของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองพบว่าเกษตรกรมีการเลี้ยงไก่ไว้เพื่อทำพิธีกรรมต่าง ๆได้แก่ เพื่อการแก้บนเป็นหลัก รองลงมา ได้แก่ เลี้ยงผีปู่ย่า สู่ขวัญ แต่งงาน งานศพ และการรักษาโรค ตามลำดับ สอดคล้องกับการศึกษาของปุณเรศวร์ และคณะ (2559ก) พบว่าพิธีกรรมเกี่ยวกับการแก้บน พบมากในอำเภอนครไทยในจังหวัดพิษณุโลก โดยจะใช้ไก่เป็นส่วนหนึ่งในการประกอบพิธีกรรมซึ่งแต่ละพิธีกรรมจะแตกต่างกันออกไป โดยมากเกษตรกรที่มีความเชื่อและพิธีกรรมส่วนมากเป็นชาวเขาเผ่าต่างๆ เช่น ชาวม้งใช้ไก่ดำสำหรับไหว้เจ้าหรือปีใหม่ม้งเป็นต้นซึ่งมีความเชื่อตามท้องถิ่นมากกว่าคนพื้นราบ (สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพิษณุโลก, 2558)

อย่างไรก็ตามข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนการเลี้ยงไก่พื้นเมืองให้กับเกษตรกรในด้านต่าง ๆ อย่างถูกต้องและเหมาะสม ภายใต้ภาวะเศรษฐกิจและเงื่อนไขตามสภาพภูมิประเทศที่แตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาพบว่า วิถีชีวิตของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก โดยทางด้านปศุสัตว์เกษตรกรนิยมการเลี้ยงไก่ ซึ่งนิยมเลี้ยงสายพันธุ์ไก่ไทยผสมพม่ามากที่สุด มีการให้อาหารจากวัตถุดิบที่หาได้ในท้องถิ่นเป็นส่วนใหญ่ แต่ไม่มีการเสริมแร่ธาตุ มีรูปแบบการเลี้ยงแบบกึ่งขังกึ่งปล่อย ส่วนโรงเรือนมีลักษณะเพิงหมาแหงนและนิยมใช้ไม้ไผ่ในการสร้างโรงเรือน หลังคามุงด้วยสังกะสี และพื้นคอกเป็นพื้นดิน มีการรักษาโรคแต่ไม่ได้ทำวัคซีน มีการใช้สมุนไพรในไก่พื้นเมืองที่เลี้ยง เกษตรกรนิยมเลี้ยงไก่พื้นเมืองไว้เพื่อบริโภค สำหรับความเชื่อในการใช้ไก่พื้นเมืองในด้านพิธีกรรมทางศาสนาเกษตรกรใช้ในเรื่องการแก้บนเป็นส่วนใหญ่ ในส่วนของภูมิปัญญาของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองพบว่า เกษตรกรมีภูมิปัญญาที่เกี่ยวข้องกับไก่พื้นเมืองในด้านอาหารและการให้อาหาร ด้านการจัดการในการเลี้ยง และด้านความเชื่อและพิธีกรรม

ข้อเสนอแนะ

จากข้อมูลที่ได้ในการวิจัยครั้งนี้ อาจเป็นข้อมูลที่จะช่วยนำไปวางแผนการผลิต และส่งเสริมเกษตรกร ให้สามารถเลี้ยงไก่พื้นเมืองได้อย่างเหมาะสม สามารถนำความรู้ที่ได้จากการวิจัยไปพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตและภูมิปัญญาในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเพื่อเป็นอาชีพในท้องถิ่น และเลี้ยงตนเองได้ต่อไปในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

ธเนศร์ บุญตาแสง. (2546). **ไก่ชนกับวิถีชีวิตไทย : ศึกษากรณี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น**. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. กรมส่งเสริมวัฒนธรรม. กระทรวงศึกษาธิการ. 299 น.

บุญญฤทธิ์ มุ่งจองกลาง และ สัจจา บรรจงศิริ. (2557). **การศึกษาภูมิปัญญาการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในประเทศไทย. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์**. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 149 น.

ปุณเรศวร์รัตนประดิษฐ์ สุภาวดี แหยมคง ณรกมล เลาห์รอดพันธ์ ประภาศิริ ใจผ่อง รังสรรค์ เจริญสุข สนธยา นุ่มท้วม ทศพร อินเจริญ ณวรรณพร จิรารัตน์ และอุษณีย์ภรณ์ สร้อยเพ็ชร. (2559ก). **การศึกษาความหลากหลายของวิถีชีวิตและภูมิปัญญาการเลี้ยงไก่พื้นเมืองไทยในจังหวัดพิษณุโลก**. การประชุมใหญ่โครงการส่งเสริมการวิจัยในอุดมศึกษา ครั้งที่ 4 The fourth Higher Education Research Promotion Congress (HERP CONGRESS IV). 8 – 10 กุมภาพันธ์ 2559. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี.

ปุณเรศวร์รัตนประดิษฐ์สุภาวดี แหยมคงณรกมล เลาห์รอดพันธ์ประภาศิริ ใจผ่องรังสรรค์ เจริญสุข สนธยา นุ่มท้วมทศพร อินเจริญณวรรณพร จิรารัตน์และอุษณีย์ภรณ์ สร้อยเพ็ชร. (2559ข). **ความแตกต่างของวิถีชีวิตและภูมิปัญญาของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองไทยในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก**.วารสารแก่นเกษตร. 44 (ฉบับพิเศษ 2): 255-262.

พนม มีศิริพันธุ์. (2544). **ศักยภาพของเกษตรกรในการผลิตไก่พื้นเมืองในจังหวัดอุตรดิตถ์**. วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิภาดา วรวัฒนากุล. (2552). **ธุรกิจการเลี้ยงไก่ชนตำบลบ้านทุ่ม อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น**. รายงานการศึกษาอิสระปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจการเกษตรบัณฑิตวิทยาลัย. จังหวัดขอนแก่น

สุภาวดี แหยมคง. (2557). **ความหลากหลายของลักษณะภายนอกของไก่พื้นเมืองในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก**. Rajabhat J. Sci. Humanit. Soc. Sci. 15(2) : 63-73.

สุภาวดี แหยมคง. (2558). **การสำรวจสถานภาพการผลิตไก่พื้นเมืองของเกษตรกรรายย่อยในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก**. ในการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 3 วันที่ 20-22 พฤษภาคม 2558 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. นครศรีธรรมราช.

สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพิษณุโลก. (2558).**ไก่ดำนครไทย จังหวัดพิษณุโลก**. สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพิษณุโลก, พิษณุโลก.

H.R.H. Princess MahaChakriSirindhorn and H.I.H. Prince Akishino no miyaFumihito.(2009). **Chickens and Humans in Thailand: Their Multiple Relationships and Domestication**. The Siam Society under Royal Patronage, Bangkok.450 p.

Wantasen, E., F.H. Elly and N.M. Santa.(2014). **The analysis of semi intensive native chicken farming in rural communities**. J. Indonesian Trop. Anim. Agric. 39(2): 126-133.

การประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวชาวมุสลิม

สุวลักษณ์ อ้วนสอาด
อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
อีเมล : PLNBBKO@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวชาวมุสลิม โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ ขอความคิดเห็นจากผู้ให้บริการนำเที่ยวแก่ชาวมุสลิมถึงความต้องการและความเหมาะสมในการไปเยี่ยมชมยังแหล่งท่องเที่ยวในเชียงใหม่จากการสัมภาษณ์และจัดประชุมกลุ่ม เพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวสำหรับชาวมุสลิม จากนั้นผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ดัชนีชี้วัดด้านการท่องเที่ยวฮาลาล และขอความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการที่มีประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวสำหรับชาวมุสลิม เพื่อประเมินศักยภาพในการรองรับแหล่งท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวชาวมุสลิม จาก 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเบื้องต้น ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวมุสลิม ด้านศักยภาพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวฮาลาล และด้านการสื่อสารให้ข้อมูล แม้ว่าแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่จะมีความพร้อมและศักยภาพในการรองรับการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานในระดับสูง แต่ผลการประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมในจังหวัดเชียงใหม่ทั้ง 33 แห่ง พบว่า อยู่ระดับปานกลาง เนื่องจากขาดการบริหารจัดการทั้งด้านสิ่งบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับชาวมุสลิม รวมถึงความเข้าใจในการให้บริการที่ไม่ขัดต่อหลักศาสนาอิสลาม การวิจัยนี้จึงเสนอแนะให้จัดทำคู่มือการท่องเที่ยวฮาลาล รวมถึงการจัดอบรมเพื่อยกระดับผู้ให้บริการและการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการท่องเที่ยวฮาลาลสำหรับผู้ประกอบการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่

คำสำคัญ : การประเมินศักยภาพ การท่องเที่ยวฮาลาล นักท่องเที่ยวมุสลิม

An Evaluation of Tourist Attractions for the Muslim Tourists in Chiang Mai Province, Thailand

Suwaluck Uansa-ard
Lecturer, Department of Business Administration,
Faculty of Management Sciences, Chiangmai Rajabhat University
E-mail : PLNBBKO@gmail.com

Abstract

This research article studies and evaluates the tourist attractions for the Muslim tourists in Chiang Mai by summarizing data and analyzing with gathering the primary information by using focus group and interview to seek for the potential destinations for Muslim tourists. The researcher has set up the indexes criteria for measuring potential of these tourist attractions according to the recommendation from expertise together with 4 main measures. These measures include basic amenities, related to the facilities for Halal tourism, the potential of Halal tourism personnel and communication for providing information. Even though Chiang Mai has high tourism potential, the results of the analysis of 33 tourist attractions were that the capacity of most tourist attractions for the Muslim tourists is medium. Because of the facilities and service management was recognized including all arrangements have complied with the Islamic law. The research was suggested to provide the halal tourism hand-book, improve the halal services training and enhance potential in Chiang Mai Halal tourism for destination entrepreneurs to become the halal strategic location where opportunity meets prosperity.

Keywords : Evaluation of the destination potential, Halal tourism, Muslim Tourists

บทนำ

การท่องเที่ยวฮาลาล (Halal Tourism) ถือว่าเป็นเรื่องใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความต้องการของชาวมุสลิม เริ่มตั้งแต่การให้บริการจากประเทศต้นทางจนถึงประเทศปลายทาง เช่น การโรงแรม การขนส่ง ร้านอาหาร การพักผ่อนหย่อนใจ รวมทั้งการให้ความบันเทิงต่างๆ จะต้องไม่ขัดกับหลักหรือกฎศาสนาอิสลาม (สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ, 2554) นอกจากนี้ การจัดเตรียมสถานที่เพื่อปฏิบัติภารกิจทางศาสนา (ห้องละหมาด) ต้องมีตลอดการเดินทางอีกด้วย การให้บริการต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นโรงแรม สถานที่พัก อาหาร ฯลฯ จะต้องพิจารณาหลักการและเงื่อนไขที่ระบุไว้ตามหลักศาสนาอิสลาม เช่น ต้องละเว้นจากการให้บริการเครื่องดื่มที่มีสารแอลกอฮอล์เป็นส่วนผสม สระว่ายน้ำในโรงแรมต้องแยกบริเวณชาย-หญิงออกจากกัน เป็นต้น (วุฒิชัย วีระมาชา, 2553)

จังหวัดเชียงใหม่ เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวทรัพยากรธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ประเพณี สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดที่สามารถรองรับความหลากหลายของนักท่องเที่ยวได้ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ อยู่เป็นจำนวนมาก ได้แก่ แพนด้ายักษ์ในสวนสัตว์เชียงใหม่ อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ดอยอ่างขาง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเชียงดาว สวนพฤกษศาสตร์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ ดอยฟ้าห่มปก ออบหลวง ปางช้างแม่แตง ปางช้างแม่ริม น้ำพุร้อนสันกำแพง น้ำพุร้อนฝาง ทะเลสาบดอยเต่า ม่อนแจ่ม พระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ เชียงใหม่ไนท์ซาฟารี อุทยานหลวงราชพฤกษ์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เชียงใหม่ วัดพระธาตุดอยสุเทพราชวรวิหาร ถนนคนเดิน ช่วงระหว่างประตูท่าแพถึงวัดพระสิงห์ และถนนคนเดินวัวลายช่วงระหว่างประตูเชียงใหม่ ถึงประตูหายยา ถนนนิมมานเหมินท์ เชียงใหม่ ไนท์บาซาร์ หมู่บ้านผลิตร่มบ้านบ่อสร้าง ชุมชนหัตถกรรมแกะสลักหมู่บ้านบ้านถวาย และเวียงกุมกาม (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2558) ซึ่งตัวชี้วัดที่เหมาะสมเพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวให้ครอบคลุมประเด็นของประเภทหรือรูปแบบการท่องเที่ยวให้มากที่สุด จำเป็นต้องมีหลักเกณฑ์การพิจารณา ดังวิวัฒน์ชัย บุญยภักดิ์ (อ้างถึงใน ฉัตรฆฤน พิชัยกมลฉัตร, 2550) ได้แบ่งหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวเป็น 2 ประเด็นคือ 1) คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว หมายถึงสิ่งที่เป็นประวัติศาสตร์นับเป็นคุณค่าหรือความสำคัญที่มีอยู่ ยังผลให้เป็นสิ่งดึงดูดใจและสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว 2) ความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยว มี 5 ลักษณะ ได้แก่ สภาพการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก สภาพแวดล้อม ความปลอดภัย และฤดูกาลในการรองรับนักท่องเที่ยว

สำหรับจังหวัดเชียงใหม่ยังไม่เคยมีการศึกษาถึงศักยภาพหรือความพร้อมในการรองรับการท่องเที่ยวสำหรับชาวมุสลิมเลย พบเพียงงานวิจัยของอรพรรณ จันทร์อินทร์ และคณะ (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวฮาลาลฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทยสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศมุสลิมที่ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวฮาลาลไว้ดังนี้ ควรอนุรักษ์ไว้ซึ่งทรัพยากรตามแหล่งท่องเที่ยว ให้มีความสวยงาม และเป็นไปตาม

ธรรมชาติ มีการจัดกิจกรรมที่ไม่ขัดตามหลักของศาสนาอิสลามมีการจัดสถานที่ละหมาดสำหรับนักท่องเที่ยว มีป้ายบอกเส้นทางเพื่อเดินทางไปมัสยิดเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอารบิก มีการจัดห้องน้ำโดยให้แยกชาย/หญิง ภายในห้องน้ำมีสายชำระล้าง และมีความสะอาดมีบริการร้านอาหารฮาลาล บริเวณสถานท่องเที่ยว มีป้ายบอกเส้นทางเพื่อเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวให้เห็นตลอดเส้นทาง และป้ายบอกทิศทางควรมีภาษาอังกฤษ มีมาตรการรักษาความปลอดภัยตามสถานที่ท่องเที่ยว ในเวลากลางคืน มัคคุเทศก์และพนักงานให้บริการต้องมีวินัยและเคารพกฎตามหลักศาสนาอิสลาม ในการให้บริการพนักงานขับเรือควรขับเรือด้วยความระมัดระวัง มีอุปกรณ์ช่วยเหลือที่มีจำนวนเพียงพอกับนักท่องเที่ยว บริเวณท่าอากาศยาน หรือสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญๆ ควรมีป้ายแสดงข้อความเกี่ยวกับการยินดีต้อนรับ เป็นภาษาอารบิก

นักวิจัยจึงดำเนินการวิจัยโดยเริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ ขอความคิดเห็นจากผู้ให้บริการนำเที่ยวแก่ชาวมุสลิมถึงความต้องการและความเหมาะสมในการไปเยี่ยมชมยังแหล่งท่องเที่ยวในเชียงใหม่จากการสัมภาษณ์ เพื่อคัดเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีความพร้อมรองรับการท่องเที่ยวสำหรับชาวมุสลิม จากนั้นผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม ศึกษาผลจากงานวิจัยข้างต้น นำมาสร้างเกณฑ์ดัชนีชี้วัดด้านการท่องเที่ยวฮาลาล และขอความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการที่มีประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวสำหรับชาวมุสลิม เพื่อประเมินศักยภาพในการรองรับแหล่งท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวชาวมุสลิม จาก 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเบื้องต้น ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวมุสลิม ด้านศักยภาพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวฮาลาล และด้านการสื่อสารให้ข้อมูล ซึ่งการสำรวจและวิเคราะห์ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในเชียงใหม่ที่เหมาะสมสำหรับชาวมุสลิมจะช่วยกระตุ้นการท่องเที่ยวสู่การเป็นมิตรกับชาวมุสลิมสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวมุสลิม และใช้เวลาในการท่องเที่ยวในประเทศไทยนานขึ้นสามารถสร้างรายได้และสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ และนำไปสู่การขับเคลื่อนการท่องเที่ยวไทยที่ยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสำรวจและประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวชาวมุสลิม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. วิธีการเก็บข้อมูล ศึกษาข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ที่เหมาะสม จากนั้นเลือกแหล่งท่องเที่ยวหลัก และเลือกแหล่งท่องเที่ยวประกอบสำหรับนักท่องเที่ยวชาวมุสลิม

2. สร้างเครื่องมือเก็บข้อมูล นักวิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม และนำผลการวิจัยของอรพรรณ จันทร์อินทร์ และคณะ (2556) ที่เสนอแนะแนวทางการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

ฮาลาลฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทยสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศมุสลิมมากำหนดตัวชี้วัดในแต่ละองค์ประกอบและเกณฑ์การประเมิน แล้วนำไปให้ตัวแทนคณะกรรมการอิสลามกลางประจำจังหวัดเชียงใหม่ นักวิชาการมุสลิมศึกษา ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการท่องเที่ยว ตรวจสอบความถูกต้องในเนื้อหา เมื่อได้รับการพิจารณาเห็นชอบแล้ว จึงนำไปเรียบเรียงแก้ไข และสร้างเป็นแบบประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวชาวมุสลิม

แบบสำรวจเก็บข้อมูลเพื่อประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับชาวมุสลิม มีทั้งหมด 2 ตอน ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ชื่อและที่อยู่ติดต่อของสถานที่ ประเภทแหล่งท่องเที่ยว ระยะเวลาดำเนินงาน สิ่งที่จัดหาเพื่อตอบสนองความต้องการแก่นักท่องเที่ยว ได้แก่ สถานที่ละหมาด มุมชำระกายพร้อมน้ำละหมาด ครัวฮาลาล มุมขายอาหารฮาลาล พนักงานมุสลิม เครื่องหมายต่างๆ ห้องน้ำแยกชายหญิง ป้ายต่างๆ เป็นต้น

ตอนที่ 2 ประเด็นการประเมินแหล่งท่องเที่ยว 4 ด้าน คือ 1) **ประเด็นสิ่งอำนวยความสะดวกเบื้องต้น** ได้แก่ สถานที่จอดรถยนต์โดยสารขนาด 40 ที่นั่ง เส้นทางคมนาคมในพื้นที่ น้ำประปา การจัดการขยะมูลฝอย การบำบัดน้ำเสีย 2) **ประเด็นสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวมุสลิม** ได้แก่ ห้องละหมาด มุมชำระกายพร้อมน้ำละหมาด ห้องน้ำแยกชาย/หญิง ห้องน้ำมีสายชะรำล้าง และมีความสะอาด ป้ายบอกทิศละหมาด ร้านอาหารที่มีครัวฮาลาลและประกอบอาหารโดยชาวมุสลิม ร้านอาหารผ่านการับรองมาตรฐานฮาลาล ร้านขายของที่ไม่ขัดต่อหลักศาสนา ร้านขายขนมที่มีตราฮาลาล การละเว้นกิจกรรมที่ขัดต่อหลักศาสนาอิสลาม 3) **ประเด็นศักยภาพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวฮาลาล** ได้แก่ พนักงานพูดภาษาอังกฤษได้ พูดสื่อความกับมุสลิมต่างชาติด้วยภาษาอื่นๆ ได้ เป็นพนักงานมุสลิม และ 4) **ประเด็นการสื่อสารให้ข้อมูล** ได้แก่ ป้ายบอกเส้นทางเป็นภาษาอังกฤษ ภาษาอารบิก ป้ายแนะนำข้อมูลต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ อารบิก ป้ายแสดงข้อความยินดีต้อนรับเป็นภาษาอารบิก ป้ายบอกเส้นทางไปมัสยิด

เมื่อนำแบบสอบถามนี้ไปทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ผลการทดสอบได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .74

สำหรับแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วได้นำไปให้ผู้ช่วยนักวิจัยทดสอบเก็บแหล่งท่องเที่ยวในเขตอำเภอเมืองจำนวน 10 แห่ง (Pre-test) ซึ่งผู้วิจัยให้ผู้ช่วยนักวิจัยสามารถเขียนคำแนะนำเพิ่มเติมลงไปในแบบสอบถามเพื่อที่จะได้นำกลับมาตรวจสอบแก้ไขและส่งให้ผู้เชี่ยวชาญข้างต้นตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และนำกลับมาแก้ไขอีกครั้ง

3.3 เก็บข้อมูลจากแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน33แห่ง โดยนักวิจัยเข้าไปสัมภาษณ์เพื่อขอข้อมูลจากผู้ประกอบการ/ตัวแทนผู้ประกอบการ และให้ผู้ช่วยนักวิจัย 2-3 คน ร่วมสังเกตการณ์ เก็บข้อมูล ณ แหล่งท่องเที่ยว ในช่วงระหว่างเดือนตุลาคม 2557 – กุมภาพันธ์ 2558

3.4 ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลทำการบันทึกข้อมูลในแบบสำรวจ ให้คะแนน ถ่ายภาพประกอบ วิเคราะห์ผลจากแบบสำรวจ หาค่าเฉลี่ยคะแนน

3.5 การวิเคราะห์การประเมินศักยภาพในการรองรับการท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับนัก

ท่องเที่ยวชาวมุสลิมนักวิจัยและผู้ช่วยนักวิจัยได้ลงพื้นที่การประเมินศักยภาพในการรองรับการท่องเที่ยวฮาลาล ถึงสภาพและลักษณะของสถานที่ให้บริการต่างๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกประเภทแหล่งท่องเที่ยว สิ่งที่จัดหาเพื่อตอบสนองความต้องการแก่นักท่องเที่ยว โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิจากแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่มย่อย กับผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยวที่รองรับชาวมุสลิมซึ่งการประเมินศักยภาพในการรองรับการท่องเที่ยวฮาลาลเป็นการประเมินระดับความพร้อมในการให้บริการนักท่องเที่ยวฮาลาลว่า มีหรือไม่มี หากมี มีประสิทธิภาพระดับใด ดีมาก ใช้การได้ หรือใช้การไม่ได้ หากไม่มี มีแผนจะทำใน 1 ปี หรือไม่มีแผนดำเนินการ เพื่อเป็นการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมต่อไป

ผลการวิจัย

ผลการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมแสดงให้เห็นว่า ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมมีศักยภาพในระดับปานกลาง สามารถแยกระดับความพร้อมแต่ละด้านตามลำดับ ได้แก่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเบื้องต้น มีความพร้อมมาก ด้านการสื่อสารให้ข้อมูล มีความพร้อมอยู่ในขั้นตอนรอดำเนินการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวฮาลาล มีความพร้อมอยู่ในขั้นตอนรอดำเนินการ และด้านศักยภาพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวฮาลาล มีความพร้อมน้อย

ภาพที่ 1 ผลการประเมินด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเบื้องต้น

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเบื้องต้น เรียงระดับความพร้อมดังนี้ น้ำประปา เส้นทางคมนาคมในพื้นที่ การจัดการขยะมูลฝอยและเศษอาหาร สถานที่จอดรถยนต์โดยสารขนาด 40 ที่นั่ง และการบำบัดน้ำเสีย ตามลำดับ ($\overline{X}$ = 4.34, 4.06, 3.71, 3.48, 3.10)

ภาพที่ 2 ผลการประเมินด้านศักยภาพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวฮาลาล

ด้านศักยภาพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวฮาลาล เรียงระดับความพร้อมดังนี้ พนักงานพูดภาษาอังกฤษได้ พนักงานพูดสื่อความกับมุสลิมต่างชาติภาษาอื่นๆ ได้ และพนักงานมุสลิม ตามลำดับ ($\overline{X}$ = 3.97, 3.08, 2.42)

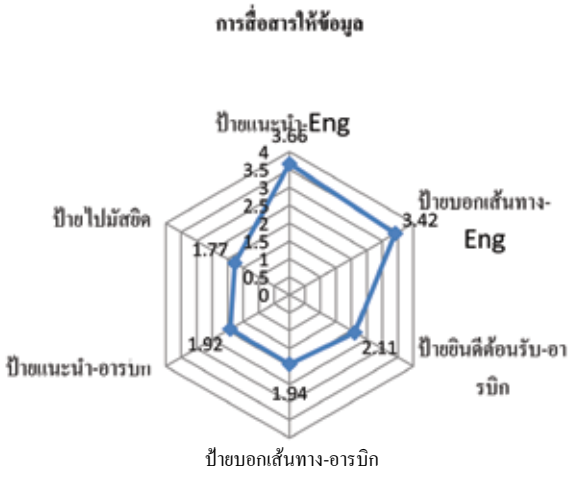

ภาพที่ 3 ผลการประเมินด้านการสื่อสารให้ข้อมูล

ด้านการสื่อสารให้ข้อมูล เรียงระดับความพร้อมดังนี้ ป้ายแนะนำข้อมูลต่างๆ เป็นภาษาอังกฤษ ป้ายบอกเส้นทางเป็นภาษาอังกฤษ ป้ายแสดงข้อความยินดีต้อนรับเป็นภาษาอารบิก ป้ายบอกเส้นทางเป็นภาษาอารบิกป้ายแนะนำข้อมูลต่างๆ ภาษาอารบิก ป้ายบอกเส้นทางไปยังมัสยิด ตามลำดับ ($\overline{X}$ = 3.66, 3.42, 2.11, 1.94, 1.92, 1.77)

ภาพที่ 4 ผลการประเมินด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับชาวมุสลิม

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวฮาลาล เรียงระดับความพร้อมดังนี้ ห้องน้ำมีสายชำระล้าง และมีความสะอาด ห้องน้ำแยกชาย/หญิง ละเว้นกิจกรรมที่ขัดหลักศาสนาอิสลาม ร้านขายของที่ไม่ขัดต่อหลักศาสนา เช่น ไม่มีสุราหรือสิ่งมัวเมาขาย ร้านอาหารที่มีครัวฮาลาลและประกอบอาหารโดยชาวมุสลิม ร้านอาหารผ่านการรับรองมาตรฐานฮาลาล ห้องละหมาด ร้านขายอาหาร ขนมขบเคี้ยวที่มีตราฮาลาล มุมชำระกาย พร้อมน้ำละหมาด ป้ายบอกทิศละหมาด/ทิศเมกกะ/ทิศตะวันตก ตามลำดับ ($\overline{X}$ = 4.03, 3.82, 3.27, 3.24, 2.73, 2.63, 2.58, 2.42, 2.37, 2.10)

สรุปผลการวิจัย

แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ที่เหมาะสมสำหรับชาวมุสลิมมีศักยภาพในการรองรับอยู่ในระดับปานกลาง รัฐ ผู้ประกอบการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวฮาลาลจึงควรสนับสนุนและมีนโยบายในการส่งเสริมการท่องเที่ยวฮาลาลให้เป็นรูปธรรมต่อไป

อภิปรายผล

จังหวัดเชียงใหม่มีแหล่งท่องเที่ยวที่คงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ (พิพิธภัณฑ์ เมืองโบราณ) ศาสนสถาน (วัด) ตั้งอยู่ในตัวเมืองที่เดินทางเข้าถึงสะดวก มีสิ่งบริการต่างๆ ทั้งที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก มีสถานที่น่าสนใจอื่นๆ และมีสถานพยาบาลในกรณีฉุกเฉิน ถือได้ว่าแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพในการรองรับการท่องเที่ยวได้หลากหลายรูปแบบ (จันทร์จิตร เธียรสิริ

และคณะ, 2555) จากการสัมภาษณ์ตัวแทนผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่สรุปได้ว่า สิ่งอำนวยความสะดวกส่วนใหญ่จัดเตรียมขึ้นเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มทวีปยุโรปและเอเชีย (จีน เกาหลี) และมุ่งให้ความสำคัญกับกลุ่มท่องเที่ยวพิเศษคือ นักท่องเที่ยวพิการและผู้สูงอายุ สอดคล้องกับผลการสำรวจโดยใช้แบบประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวฮาลาลที่พบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมตามแหล่งท่องเที่ยวมีน้อยแม้ว่าจากการศึกษาสิ่งอำนวยความสะดวกเบื้องต้นของแหล่งท่องเที่ยวในเชียงใหม่จะอยู่ในระดับมาก ในประเด็นน้ำประปา เส้นทางคมนาคมในพื้นที่ การจัดการขยะมูลฝอยและเศษอาหาร แต่สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับชาวมุสลิมกลับน้อยในเรื่องของร้านอาหารที่ผ่านการรับรองมาตรฐานฮาลาล ห้องละหมาด ร้านขายอาหาร ขนมขบเคี้ยวที่มีตราฮาลาล มุมชำระกายพร้อมน้ำละหมาด และป้ายระบุทิศละหมาด รวมถึงการสื่อสารข้อมูลให้แก่ชาวมุสลิมโดยใช้ภาษาอารบิก เพื่อแสดงข้อความยินดีต้อนรับ การบอกเส้นทาง การแนะนำข้อมูล รวมไปถึงป้ายบอกเส้นทางไปยังมัสยิด แสดงให้เห็นถึงจุดที่ควรพัฒนาของแหล่งท่องเที่ยวในการปรับปรุงการบริหารจัดการทั้งด้านสิ่งบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับชาวมุสลิม อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ และการสังเกตของนักวิจัย พบว่า การมีห้องละหมาด ไม่มีความสำคัญเท่ากับการมีร้านอาหารฮาลาลหรืออาหารที่มีตราฮาลาลจำหน่ายในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับบทความวิจัยของ Mohsin, Ramliและ Alkhulayfi (2015) ที่กล่าวถึงความท้าทายและโอกาสของตลาดการท่องเที่ยวฮาลาล ที่ผู้ประกอบการจะต้องจัดหาสินค้าและบริการที่สอดคล้องและไม่ขัดต่อหลักศาสนาอิสลาม ให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวมุสลิมโดยเฉพาะการได้รับประทานอาหารที่ถูกต้องตามหลักการฮาลาล

นอกจากนั้น Timothy และ Iverson (2006)ได้ให้ข้อสังเกตและเสริมว่า การเดินทางในกลุ่มประเทศที่ไม่ใช่มุสลิมนั้น สิ่งที่พึงพิจารณาและให้ความใส่ใจมากที่สุด คือ อาหารฮาลาลสถานที่ละหมาดที่เข้าถึงง่าย และการศึกษารูปแบบวัฒนธรรมการท่องเที่ยวของชาวมุสลิมจากแต่ละภูมิภาค ดังนั้นนักวิจัยจึงเสนอว่าผู้ให้บริการการท่องเที่ยวสำหรับชาวมุสลิมจึงควรจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมการใช้ชีวิต วัตถุประสงค์การท่องเที่ยวของชนชาวมุสลิมแต่ละกลุ่มทวีป รวมทั้งการจัดกิจกรรมสอดคล้องกับวิถีชาวมุสลิมที่ไม่ขัดต่อบทบัญญัติตามศาสนาอิสลาม เพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวชาวมุสลิมให้ตรงกับความต้องการ เกิดความประทับใจและดึงดูดใจให้เกิดการเที่ยวซ้ำ และบอกต่อให้กับพี่น้องชาวมุสลิม ซึ่งสามารถศึกษาวิถีการท่องเที่ยวของชาวมุสลิมผ่านงานวิจัยของSitiAnisLaderlah. (2011) ที่ศึกษาประสบการณ์การท่องเที่ยวของชาวมุสลิมมาเลเซียพบว่า แท้ที่จริงแล้วศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่เรียบง่าย มีเหตุผลและมีความสมดุล ศาสนาอิสลามส่งเสริมให้ชาวมุสลิมไปเยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ ในโลก และการท่องเที่ยวในศาสนาอิสลามถือเป็นการสนับสนุนความสมดุลของการใช้ชีวิตคู่จึงมักพบเห็นชาวมุสลิมเดินทางท่องเที่ยวกันแบบครอบครัว ดังนั้นหากผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวเชียงใหม่สามารถจัดกิจกรรมและให้บริการเข้าถึงความต้องการของสมาชิกในครอบครัวตามวิถีชาวมุสลิมนั้น จะช่วยเพิ่มความพึงพอใจโดยรวมแก่นักท่องเที่ยวมุสลิม และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่เหมาะสมในการรองรับตลาดนักท่องเที่ยวฮาลาลในระดับสากลได้

ข้อเสนอแนะ

1. จากแนวโน้มภาครัฐในการสนับสนุนการท่องเที่ยวฮาลาล สู่การเป็นมิตรกับชาวมุสลิมจึงควรมีการเพิ่มรูปแบบการท่องเที่ยวฮาลาล เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวมุสลิม และใช้เวลาในการท่องเที่ยวในประเทศไทยนานขึ้น

2. ควรมีการจัดประชุม สัมมนา อบรม เพื่อให้ข้อมูล ความรู้ และแนวทางการเพิ่มขีดความสามารถของสถานประกอบการในการรองรับการท่องเที่ยวฮาลาลในจังหวัดเชียงใหม่ รวมถึงการบริการที่เป็นมิตรต่อชาวมุสลิม เพื่อตอบสนองความต้องการและสร้างความประทับใจในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวมุสลิม ซึ่งพบว่ามีผู้ให้ความสนใจในเรื่องการท่องเที่ยวฮาลาลมาก แต่ยังขาดแหล่งข้อมูลในด้านนี้

3. ควรมีการจัดทำคู่มือการจัดการท่องเที่ยวฮาลาล เพื่อเผยแพร่ให้หน่วยงาน องค์กร ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องได้รับทราบแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวฮาลาลสำหรับนักท่องเที่ยวมุสลิมชาวไทยและต่างชาติ

4. ควรมีการดำเนินการวิจัยครั้งต่อไปในเรื่องของการท่องเที่ยวสำหรับรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มมุสลิมในลักษณะอื่นๆ เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพร่างกายและจิตใจ และเน้นเรื่องโภชนาการสำหรับผู้สูงอายุเป็นพิเศษ

เอกสารอ้างอิง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2558). **ข้อมูลจังหวัดเชียงใหม่**. สืบค้นเมื่อ 22 มิถุนายน 2558, จาก http://thai.tourismthailand.org/เกี่ยวกับประเทศไทย/ปลายทาง/เชียงใหม่

จันทร์จิตร เธียรสิริ และคณะ. (2555). **การประเมินศักยภาพการตลาดท่องเที่ยวแบบไม่รีบเร่งสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มผู้สูงอายุ ในภาคเหนือตอนบน**. FEU ACADEMIC REVIEW, 6(1), 49-62.

ฉัตรฆฤน พิชัยกมลฉัตร. (2550). **การประเมินศักยภาพและการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**.

วุฒิชัย วีระมาชา. (2553). **ความพร้อมของโรงแรมในอำเภอเมืองเชียงใหม่ต่อการขอรับรองมาตรฐานการบริการอาหารฮาลาลเพื่อการท่องเที่ยว**. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ. (2554). **การท่องเที่ยวฮาลาล. เตหะราน : กระทรวงพาณิชย์**. สืบค้นเมื่อ 29 กันยายน 2558 จาก http://www.ditp.go.th///attachments/article/doc/54/ 54001251.pdf.

อรพรรณ จันทร์อินทร์ และคณะ. (2556). **การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวฮาลาลฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทยสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศมุสลิม**. ตรัง : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง สถาบันวิจัยและพัฒนา.

Mohsin, A., Ramli N. and Alkhulayfi, B.A. (2015) **Halal tourism: Emerging opportunities**. Tourism Management Perspectives: 1-7.Master Card and Crescent Rating. (2015). Global Muslim Travel Index 2015 (GMTI 2015). Master Card-Crescent Rating, Singapore.

SitiAnisLaderlah, SuhaimiAbRahman, KhairilAwang and YaakobChe Man, (2011).“**A study on Islamic Tourism: A Malaysian Experience**,” in 2nd International Conf on Humanities, Historical and Social Sciences. IPEDR vol. 17 IACSIT Press, Singapore, pp. 184-189.

Timonthy, D., and Iverson, T. (2006).**Tourism and Islam: Considerations of culture and duty**. In D. Timothy & T. Iverson (Eds.), Tourism, Religion and Spiritual Journeys (pp. 186-205). London : Routledge.

การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านปราสาทเบง จังหวัดสุรินทร์

เอมอร จันทร์เสถียร [1]/ ไพศาล วรคำ[2]/ พงศกร พิมพะนิตย์ [3]

[1] นักศึกษาปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, ประเทศไทย
อีเมล : emonjun@hotmail.com

[2,3] อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, ประเทศไทย
อีเมล : w.paisarn@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6โรงเรียนบ้านปราสาทเบง จังหวัดสุรินทร์ ด้วยการวิจัยเชิงปฏิบัติการกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านปราสาทเบง จำนวน 23 คน ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้คือ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบบันทึกหลังการสอนของครู วีดีทัศน์แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน แบบสัมภาษณ์ครู แบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยพบว่า การแก้ปัญหาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการ วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องสารและสารในชีวิตประจำวันได้คะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นเท่ากับ 19.26 คิดเป็นร้อยละ 77.04 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์เรื่องสารและสารในชีวิตประจำวันได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.30 คิดเป็นร้อยละ 75.75

คำสำคัญ : ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวิจัยเชิงปฏิบัติการ

An Action Research for Problem solving integrated Scientific Process Skills and Science Learning Achievement of Grade 6 students in Banprasartbeng School, Surin Province

Emon Junsatian [1]/ Paisarn Worakham [2]/ Pongsakorn Pimpanit [3]

[1]M.Ed. (Educational Research and Evaluation) Faculty of Education, RajabhatMahasarakhamUniversity, Thailand

E-mail : emonjun@hotmail.com

[2]Major Advisor,Program in Educational Research and Evaluation, RajabhatMahasarakhamUniversity, Thailand

[3]Co-advisor,Program in Educational Research and Evaluation, RajabhatMahasarakhamUniversity, Thailand

E-mail : w.paisarn@gmail.com

Abstract

The purposes of this research were problem solving science process skills and science learning achievement of grade 6 students in Banprasartbeng school in Surin province. This study was an action research using the technique of Kemmis. The target group consisted of 23 grade 6 students attending Banprasartbeng school during the second semester of 2015 academic year. Research tools include lesson plans, teacher dairy noted, a studying behavior observation form, a teacher interview form, a scientific method skill test and a learning achievement test. The statistics used for data analysis were percentage, mean, and standard deviation. The research findings were as follows the students who received this form of teaching had the average score of 19.26 on the test on understanding of the integrated scientific process skill, and 77.04 percent of them passed the standard criteria. The students had the average achievement score in the topic of Substances in everyday life of 30.30, and 75.75 percent of them passed the standard criteria.

Keywords : The integrated scientific process skills, Achievement, and Action research

บทนำ

วิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งในสังคมโลกปัจจุบันและอนาคตเพราะวิทยาศาสตร์เกี่ยวข้องกับทุกคนทั้งในชีวิตประจำวันและการงานอาชีพต่างๆตลอดจนเทคโนโลยีเครื่องมือเครื่องใช้และผลผลิตต่างๆ ที่มนุษย์ได้ใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในชีวิตและการทำงานเหล่านี้ล้วนเป็นผลของความรู้วิทยาศาสตร์ผสมผสานกับความคิดสร้างสรรค์และศาสตร์อื่นๆวิทยาศาสตร์ช่วยให้มนุษย์ได้พัฒนาวิธีคิดทั้งความคิดเป็นเหตุเป็นผลคิดสร้างสรรค์คิดวิเคราะห์วิจารณ์มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าหาความรู้มีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบสามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลที่หลากหลายและมีประจักษ์พยานที่ตรวจสอบได้วิทยาศาสตร์เป็นวัฒนธรรมของโลกสมัยใหม่ซึ่งเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (K knowledge-based society) (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, หน้า 1) นอกจากนี้แล้ว การเรียนรู้วิทยาศาสตร์จะช่วยให้มนุษย์มีศักยภาพที่จะใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์เพื่อบ่งชี้ประเด็นปัญหาโลกธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ หาคำตอบโดยใช้ข้อสรุปบนหลักฐานเพื่อประกอบการตัดสินใจ และสามารถแก้ปัญหาในชีวิตจริงที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังนั้นทุกคนจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้รู้วิทยาศาสตร์เพื่อนำความรู้วิทยาศาสตร์นั้นไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น นำไปใช้ดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม สามารถเสาะแสวงหา ติดตามและใช้ข้อมูลข่าวสารทางวิทยาศาสตร์เพื่อการเลือกใช้วิถีชีวิตที่เหมาะสมและสามารถก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคปัจจุบันได้

การประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) ของสถานศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ให้ข้อเสนอแนะและจุดที่ควรพัฒนาแก่โรงเรียนบ้านปราสาทเบงว่าควรจัดการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง มีการค้นคว้าทดลองทำให้เด็กมีวิธีคิดที่หลากหลาย วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อหาสาเหตุที่ผู้เรียนมีผลการทดสอบระดับชาติต่ำ เสนอแนะให้สถานศึกษาร่วมกับครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ พัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติจริง ค้นคว้าทดลองให้มากขึ้น ฝึกให้ผู้เรียนมีวิธีคิดที่หลากหลายผ่านกิจกรรมต่างๆ มีการประเมินแบบวัดแบบทดสอบของครูทุกภาคการศึกษา มีการจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และเสนอแนะให้ครูควรวิเคราะห์มาตรฐานแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับคุณภาพพอใช้ วิเคราะห์สภาพของปัญหาการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อทำวิจัยแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2557, หน้า 9-11) จากการที่นักเรียนมีปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงพยายามหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยศึกษาข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าแนวทางการแก้ไขปัญหาการจัดกระบวนการเรียนรู้ คือ การวิจัยเชิงปฏิบัติการ จึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้และครูเกิดพัฒนาการจัดการเรียนการสอน จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น

ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะพัฒนาการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องสารและสารในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในระดับชั้นดังกล่าว เพื่อให้นักเรียนมีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์สูงขึ้น อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ ทักษะกระบวนการและเจตคติที่ดีทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อแก้ปัญหาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6โรงเรียนบ้านปราสาทเบง จังหวัดสุรินทร์ด้วยการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านปราสาทเบงอำเภอกาบเชิงจังหวัดสุรินทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 23 คนได้มาจากนักเรียนที่ขาดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ต่ำกว่าร้อยละ 60 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแผนการจัดการเรียนรู้ แบบบันทึกหลังการสอนของครู วีดีทัศน์บันทึกการเรียนการสอนแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน แบบสัมภาษณ์ครู แบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ค่าสถิติที่ใช้วิจัย คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิด Kemmis มี 4 ขั้นตอนประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 ขั้นการวางแผน (Plan) 1) สำรวจสภาพปัญหาในการเรียนรู้รายวิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) วิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สาระที่ 3 สารและสมบัติของสาร มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง สารและสารในชีวิตประจำวัน จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 3) ศึกษาเอกสาร วิธีการแนวคิด ทฤษฎี หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการในการจัดการเรียนรู้เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่อง สารและสารในชีวิตประจำวัน 4) ศึกษาแนวคิด วิธีการในการสร้างเครื่องมือ

ขั้นที่ 2 ขั้นการปฏิบัติตามแผนที่กำหนด (Act) เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยดำเนินการแก้ปัญหาตามแผนที่วางไว้ สร้างเครื่องมือ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมได้เครื่องมือที่มีคุณภาพแล้วผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ขั้นตอนนี้เปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสมโดยกำหนดให้เกิดความสมดุลกับการปฏิบัติจริงและมีการควบคุมอย่างสมบูรณ์แผนที่

วางไว้สำหรับการปฏิบัติสามารถปรับแก้ไขได้และสามารถปรับปรุงไปได้เรื่อยๆ ตามผลการตัดสินใจเกี่ยวกับการกระทำนั้นๆ ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์วิจารณ์ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นร่วมกันของทีมงานเพื่อทำการแก้ไขปรับปรุงแผนให้เหมาะสมทันท่วงที

ขั้นที่ 3 ขั้นการสังเกตผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน (Observe) เป็นการสังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นด้วยความรอบคอบโดยทำการสังเกตกระบวนการของการปฏิบัติการและผลของการปฏิบัติการ สังเกตสถานการณ์ของข้อขัดข้องของการปฏิบัติพร้อมทั้งบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผลที่ได้จากการปฏิบัติงาน

ขั้นที่ 4 ขั้นการสะท้อนผลหลังจากการปฏิบัติงาน (Reflect) โดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นการสังเกต การบันทึกหลังการสอน การสัมภาษณ์ และการทดสอบมาร่วมกันอภิปราย วิจารณ์ วิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาประเมินและสรุปแนวทางการปรับปรุงแก้ไข จากนั้นจึงดำเนินการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการในรายวิชาวิทยาศาสตร์ ต่อไป

ผลการวิจัย

ผลการดำเนินการวิจัยตามรูปแบบกระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Plan) ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สภาพปัญหาในการเรียนรู้รายวิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมนำไปปรึกษาหารือกับคณะครูฝ่ายวิชาการและครูผู้สอนในวิชาวิทยาศาสตร์พบปัญหาว่านักเรียนขาดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ต่ำ สาเหตุมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่หลากหลาย ครูเตรียมสื่อการสอนน้อย โรงเรียนไม่มีห้องปฏิบัติการทดลอง ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน การวัดผลประเมินผลของครูไม่มีความหลากหลาย และนักเรียนขาดจิตวิทยาศาสตร์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลข้างต้นมาใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องสารและสมบัติของสารวางลำดับขั้นตอนในการสอนไว้อย่างเป็นระบบ พยายามให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้น เตรียมสื่อ อุปกรณ์ทุกอย่างให้พร้อม มีการทดลองการใช้งานอุปกรณ์ก่อนนำมาจัดกิจกรรม

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการ (Act) ผลการดำเนินการตามรูปแบบสรุปได้ดังนี้ การวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการก่อนการจัดการเรียนรู้ ปรากฏว่า ทั้ง 5 ทักษะ นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งมีทั้งหมด 7 แผน ใช้เวลา 14 ชั่วโมง ผู้วิจัยใช้เทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ เน้นกิจกรรมการทดลอง ผสมผสานกับการใช้แบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการและการเสริมแรง การสอนแบบร่วมมือ แบบแบ่งกลุ่มทำงาน และเน้นการปฏิสัมพันธ์หลังจัดกิจกรรมแต่ละเรื่องผู้วิจัยได้ทำการ

ทดสอบนักเรียน ผลการทดสอบเมื่อจบเนื้อหาปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่สามารถผ่านการทดสอบตามเกณฑ์ที่กำหนดนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ ต้องทำการซ่อมเสริมนอกเวลาในช่วงหลังเลิกเรียนวิธีการซ่อมเสริมโดยสอนเนื้อหาซ้ำประกอบการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

ขั้นที่ 3 ขั้นสังเกต (Observe) ในขณะที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นผู้วิจัยได้สังเกตและรวบรวมข้อมูลโดยได้ทำการจดบันทึกไว้ในเครื่องมือสะท้อนผลการปฏิบัติได้แก่แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน แบบประเมินทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการผลปรากฏว่าพฤติกรรมของนักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นทั้งการตั้งใจเรียนมีความกระตือรือร้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการดีขึ้นตามเกณฑ์ จำเป็นต้องใช้สื่อการสอนที่ช่วยการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีความหมายเสริมสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน และผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญหลังการใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสูงขึ้น ดังแสดงในตาราง 1 และ 2

ตาราง 1 *การเปรียบเทียบคะแนนวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการ ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องสารและสารในชีวิตประจำวันโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S	ร้อยละ
ก่อนการใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ	23	19.00	1.60	47.50
หลังการใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ	23	30.30	2.82	75.75

จากตาราง 1 พบว่า ผลการวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการ เรื่องสารและสมบัติของสาร โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนเท่ากับ 19.26จากคะแนนเต็ม 25 คิดเป็นร้อยละ 77.04ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.66มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งถือว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสามารถแก้ปัญหานักเรียนขาดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการได้

ตาราง 2 *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยแผนการ จัดการเรียนรู้กลุ่มสาระ การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง สารและสารในชีวิตประจำวันโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S	ร้อยละ
ก่อนการใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ	23	19.00	1.60	47.50
หลังการใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ	23	30.30	2.82	75.75

จากตาราง 2 จะเห็นได้ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านปราสาทเบง ที่สอนโดยแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่อง สารและสารในชีวิตประจำวันโดย

ใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 30.30 คิดเป็นร้อยละ 75.75

ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) ขั้นสะท้อนและประเมินผลเพื่อปรับแผนผู้วิจัยได้ทำทุกครั้งก่อนและหลังจากการเรียนการสอนโดยก่อนทำการสอนผู้วิจัยได้พิจารณาถึงความพร้อมของสื่อการสอนความเหมาะสมของเนื้อหาวิธีสอนกิจกรรมการวัดผลประเมินผลและข้อบกพร่องหรือจุดดีจุดด้อยของการสอนที่พบในครั้งก่อนแล้วทำการปรับให้เหมาะสม

สรุปผลการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักเรียนมีปัญหาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ สามารถแก้ปัญหาได้โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ซึ่งการแก้ปัญหาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการ วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องสารและสารในชีวิตประจำวันได้คะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นเท่ากับ 19.26 คิดเป็นร้อยละ 77.04 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์เรื่องสารและสารในชีวิตประจำวันได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.30 คิดเป็นร้อยละ 75.75

อภิปรายผล

จากการใช้รูปแบบกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิด Kemmis (1988 : 42-49) ดำเนินการสอนตามความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันเป็นวงจรของ 4 ขั้นตอนหลัก คือ (1) ขั้นการวางแผน (Plan) (2) ขั้นการปฏิบัติตามแผนที่กำหนด (Act) (3) ขั้นการสังเกตผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน (Observe) (4) ขั้นการสะท้อนผลหลังจากการปฏิบัติงาน(Reflect) เพื่อปรับแผนทำให้ การเรียนการสอนมีคุณภาพกล่าวคือ ครูได้ปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม เป็นผลให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการเป็นที่น่าพอใจ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในชั้นเรียนไปในทางที่ดีขึ้น นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และต่อครูผู้สอน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน สาลินี โฮมแพน (2558 : 93) พบว่าการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาฟิสิกส์ เรื่องงานและพลังงานโดยการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและนักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์

จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาหลักการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนก่อนการใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนคือนักเรียนขาดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการทำให้นักเรียนทำคะแนนสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการได้เพียงร้อยละ 44.52และคะแนนสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนการใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการได้เพียงร้อยละ 46.43 ผู้วิจัยได้นำกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการมาใช้เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว โดยในขั้นตอนของการวางแผน

(plan) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์สภาพปัญหาและสาเหตุปัญหาที่ทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ต่ำ พบว่า ครูมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่หลากหลาย ครูเตรียมสื่อการสอนน้อยไม่เหมาะสม ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนครูไม่มีความเป็นกันเองกับนักเรียน ไม่ให้ความสนิทสนมกับตัวนักเรียน เมื่อมีข้อสงสัย นักเรียนจึงไม่กล้าถามครู ปัญหาการวัดผลประเมินผลของครูไม่มีความหลากหลาย โรงเรียนไม่มีห้องปฏิบัติการทดลอง นักเรียนบางคนขาดจิตวิทยาศาสตร์ ไม่มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ไม่มีความขยัน ไม่มีความอดทนไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่มีแรงจูงใจ ไม่รักการอ่าน ดังนั้นการวางแผนในกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ทำให้ครูมีความพร้อมก่อนดำเนินการสอน ซึ่งเป็นผลมาจากจากการได้ศึกษาปัญหา หาสาเหตุวิธีแก้ไข และยังได้ทบทวนการเรียนการสอนในครั้งที่ผ่านมา เพื่อปรับแผนซึ่งสอดคล้องกับภพ เลาหไพบูลย์ (2542 : 356-357) กล่าวว่า การวางแผนการสอนมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนช่วยให้ครูสามารถวิเคราะห์การสอนที่ผ่านไปว่าประสบผลสำเร็จหรือมีจุดบกพร่องอย่างไรโดยวิเคราะห์จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้เขียนไว้ และหาทางแก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูทราบจุดบกพร่องของตนเองในบางครั้งที่ไม่สามารถทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปตามแผนที่วางไว้ และหาทางปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องนั้นวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้เทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริงเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการสอนและปฏิบัติการสอน (act) ซึ่งในขั้นตอนการสังเกตผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติการสอน (observe) หลังจากการใช้เทคนิคดังกล่าวด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย ได้แก่ จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ เน้นกิจกรรมการทดลอง ผสมผสานกับการใช้แบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นบูรณาการและการเสริมแรง การสอนแบบร่วมมือ แบบแบ่งกลุ่มทำงาน และเน้นการปฏิสัมพันธ์ พบว่า ผลการประเมินการจัดการเรียนการสอนดีขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนให้ความสนใจและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมมากขึ้น ตลอดจนสามารถทำคะแนนสอบหลังเรียนเฉลี่ยในเรื่องสารและสารในชีวิตประจำวันได้สูงขึ้นเป็นร้อยละ 73.25 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณัชชากัญญ์วิรัตนชัยวรรณ (2555 : 54) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสืบเสาะหาความรู้ มีคะแนนเฉลี่ยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ คะแนนเฉลี่ยจิตวิทยาศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ครูควรดูแลเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา ให้การเสริมแรงกับนักเรียนทุกคนอย่างใกล้ชิด ซึ่งจะทำให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจ และเต็มความสามารถของแต่ละคน

2. ครูต้องพยายามให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมต่างๆด้วยตนเองทุกคนเพื่อนักเรียนจะได้พัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาและทักษะกระบวนการทางวิทยาสาสตร์ได้เต็มที่

3. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะกระบวนทางวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์โดยใช้รูปแบบการวิจัยอื่นเช่นการวิจัย R & D

เอกสารอ้างอิง

ณัชชากัญญ์วิรัตนชัยวรรณ. (2555). **ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสืบเสาะหาความรู้ (5E) เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จิตวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

ภพเลาหไพบูลย์. (2542). **แนวการสอนวิทยาศาสตร์**.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช.

สาลินี โฮมแพน. (2558). **การพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาฟิสิกส์เรื่องงานและพลังงานและความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 : การวิจัยเชิงปฏิบัติการ**.คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2557). **รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม พ.ศ. 2554-2558 โรงเรียนบ้านปราสาทเบง จังหวัดสุรินทร์.** กรุงเทพฯ :

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

Kemmis, S. (1988). Action research.pp. 42-49. IN Keeves, J.P. (ed.). Educational research, **methodology, and measurement : An international handbook**. Oxford : Pergamon Press.

คำแนะนำการเตรียมต้นฉบับ

เพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์เป็นวารสารที่พิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย (Research articles) บทความวิจารณ์หนังสือ (Book review) และบทความวิจัยแบบสั้น (Communication letter) ในสาขาวิชาต่างๆ ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีกำหนดออกปีละ 2 ฉบับ คือ มกราคม – มิถุนายน และกรกฎาคม – ธันวาคม ผู้เขียนบทความทุกท่านสามารถส่งเรื่องมาลงตีพิมพ์ ได้โดยไม่จำเป็นต้องเป็นสมาชิกหรือสังกัดมหาวิทยาลัยราภัฏบุรีรัมย์ ผลงานที่จะได้รับการพิจารณาลงตีพิมพ์ในวารสารต้องไม่เคยถูกนำไปพิมพ์เผยแพร่ในวารสารอื่นใดมาก่อน พร้อมทั้งได้รับการพิจารณาจากผู้ประเมินอิสระ (Peer review) จากภายนอกมหาวิทยาลัยในสาขาวิชานั้นๆ และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ บทความอาจถูกดัดแปลง แก้ไขคำสำนวน และรูปแบบการนำเสนอตามที่กองบรรณาธิการเห็นสมควรผู้เขียนบทความสามารถค้นรายละเอียดต่างๆ ของการเตรียมต้นฉบับได้จากเว็บไซต์ http://brujournal.bru.ac.th

วิธีการเตรียมต้นฉบับ

1. ต้นฉบับพิมพ์เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้

องค์ประกอบต่างๆ ของบทความวิจัย หรือบทความวิชาการให้จัดทำตามคำแนะนำการเตรียมต้นฉบับนี้ การใช้ภาษาไทยให้ยึดหลักการใช้คำศัพท์และชื่อบัญญัติตามหลักของราชบัณฑิตยสถานควรหลีกเลี่ยงการเขียนภาษาอังกฤษปนภาษาไทยโดยไม่จำเป็น กรณีจำเป็นให้เขียนคำศัพท์ภาษาไทยตามด้วยในวงเล็บภาษาอังกฤษโดยคำแรกให้ขึ้นต้นด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ส่วนอักษรและคำที่เหลือทั้งหมดให้พิมพ์ด้วยตัวพิมพ์เล็ก ยกเว้นชื่อเฉพาะทุกคำให้ขึ้นต้นด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ การปรากฏอยู่หลายที่ในบทความของศัพท์คำเดียวกันที่เป็นภาษาไทยตามด้วยภาษาอังกฤษให้ใช้คำศัพท์ภาษาไทยตามด้วยภาษาอังกฤษเฉพาะครั้งแรก ครั้งต่อไปใช้เฉพาะคำศัพท์ภาษาไทยเท่านั้น บทความส่วนที่เป็นภาษาอังกฤษควรให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษาก่อน

2. การพิมพ์

ให้จัดพิมพ์ด้วยโปรแกรม Microsoft word โดยจัดหน้ากระดาษ ขนาด A4 (8.5 x 11 นิ้ว) ตั้งค่าหน้ากระดาษสำหรับการพิมพ์ห่างจากขอบกระดาษทุกด้าน ด้านละ 1 นิ้ว (2.5 เซนติเมตร) จัดคอลัมน์เดียว ใส่เลขหน้ากำกับทุกหน้า

3. รูปแบบตัวอักษร

ภาษาไทยและภาษาอังกฤษใช้แบบ THSarabunPSK และ ให้ใช้แบบ ขนาดตัวอักษรทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษใช้ขนาดตัวอักษรอย่างเดียวกัน ดังนี้ ชื่อเรื่องขนาด 18 pt. ชื่อผู้เขียนบทความและหัวข้อหลักใช้ตัวอักษรขนาด 16pt. ตัวหน้า หัวข้อรองใช้ตัวอักษรขนาด 14 pt. ตัวหนา เนื้อความทุกส่วนใช้ตัวเลขอักษรขนาด 14 pt. ตัวปกติ เชิงอรรถหน้าแรกที่เป็นชื่อตำแหน่งทางวิชาการของผู้เขียนบทความ และที่อยู่ใช้ตัวอักษรขนาด 12 pt. ตัวปกติ

4. จำนวนหน้า

ความยาวของบทความไม่ควรเกิน 15 หน้า รวมตาราง รูปภาพ และเอกสารอ้างอิง

5. ตาราง รูปภาพ ภาพลายเส้น แผนภูมิ และกราฟ (Tables, Picture, Figure, Diagram and Graph)

ให้แทรกไว้ในเนื้อเรื่องอาจจัดทำเป็นขาวดำหรือสีใดก็ได้ โดยผู้เขียนบทความคัดเลือกเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น เรียงลำดับให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ชื่อตารางให้อยู่ด้านบนของตาราง ส่วนชื่อรูปภาพ แผนภูมิ และกราฟให้อยู่ด้านล่างพร้อมคำอธิบายสั้นๆ ที่สื่อความหมายได้สาระครบถ้วน

6. การส่งต้นฉบับ

6.1 กรณีส่งทางไปรษณีย์ หรือนำส่งด้วยตนเอง ได้ส่งเอกสารและข้อมูลมาด้วย ดังนี้

6.1.1 สมาชิกเดิม สมาชิกหมายเลข.....

6.1.2 สมาชิกใหม่ ใบสมัครเป็นสมาชิกวารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

6.1.3 แผ่นดิสก์บันทึกต้นฉบับของบทความ จำนวน 1 ชุด

6.1.4 เอกสารพิมพ์ต้นฉบับ จำนวน 1 ชุด เพื่อให้กองบรรณาธิการพิจารณา

6.1.5 ส่งทางไปรษณีย์ที่ กองบรรณาธิการวารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ชั้น 7 อาคารเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31000 โทรศัพท์ 0 4460 1616-20 ต่อ 3202 โทรสาร 0 4461 2858

6.2 กรณีส่งทาง E-mail: brujornal@gmail.comc ส่งข้อมูลมาด้วย ดังนี้

6.2.1 สมาชิกเดิม สมาชิกหมายเลข.....

6.2.2 สมาชิกใหม่ ใบสมัครเป็นสมาชิกวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

6.2.3 แบบฟอร์มการส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ สาขามนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่ได้บันทึกรายละเอียดข้อมูลครบสมบูรณ์แล้ว

6.2.4 ต้นฉบับบทความ จำนวน 1 ชุด

ประเภทของต้นฉบับ

1. บทความวิจัย (Research articles) เป็นการนำเสนอผลการวิจัยอาจเป็น Concept paper หรือผลงานวิจัยที่สำเร็จสมบูรณ์แล้วซึ่งผู้เขียนได้ดำเนินการด้วยตนเอง

1.1 ส่วนประกอบตอนต้น

1.1.1 ชื่อเรื่อง (Title) ควรสั้น กะทัดรัด แสดงเป้าหมายหลักของการวิจัย ความยาวไม่ควรเกิน 100 ตัวอักษร ให้เขียนชื่อเรื่องเป็นภาษาไทยก่อนใต้ลงมาเป็นภาษาอังกฤษ โดยภาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวแรก ยกเว้น Article และ Preposition ใช้ตัวพิมพ์เล็ก ส่วนชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific name) ให้พิมพ์ด้วยตัวเอนไม่ต้องขีดเส้นใต้ กรณีระบุชื่อสามัญของสิ่งมีชีวิตเป็นภาษาไทย

ให้ใส่ชื่อวิทยาศาสตร์ด้วย

1.1.2 ชื่อผู้เขียนบทความ (Authors and Con-authors) ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุลเต็มทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะอักษรตัวแรกของชื่อตัวและนามสกุล ถ้ามีผู้วิจัยหลายคนให้ใช้หมายเลขกำกับตามลำดับและลงเครื่องหมายดอกจัน (*) พร้อมระบุที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ (กรณีเป็นนักศึกษาให้ระบุระดับการศึกษา สาขาวิชาและสถาบันการศึกษา) สำหรับการส่งบทความวิชาการเพื่อพิจารณา ไม่ควรใส่ชื่อผู้แต่ง หน่วยงาน และE-Mail แต่ให้กรอกในแบบฟอร์มส่งบทความแทน เมื่อบทความได้รับการตอบรับแล้ว จึงใส่ชื่อผู้แต่ง หน่วยงาน และ E-mail address

1.1.3 บทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (Abstract) ความยาวไม่เกินอย่างละ 300 คำ เป็นการย่อเนื้อความงานวิจัยทั้งเรื่องให้สั้นได้เนื้อหาสาระครบถ้วนตามเรื่องเต็มควรเขียนแบบสั้นและตรงประเด็น ระบุเฉพาะสาระสำคัญเท่านั้น (เขียนแบบ Indicative abstract) ไม่ควรเขียนตามรูปแบบที่เขียนในรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์หรือวิทยานิพนธ์ (เขียนแบบ Informative abstract) โดยให้ลำดับบทคัดย่อภาษาไทยขึ้นก่อนตามด้วยบทคัดย่อภาษาอังกฤษ

1.1.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้ใช้คำปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องซึ่งเป็นตัวแทนบอกวิธีการวิจัย ประเด็นที่วิจัย ผลการวิจัย สาขาวิชาที่ทำวิจัย การใช้ประโยชน์หรือสถานที่ที่ทำวิจัย คำสำคัญนี้ให้เขียนทั้งคำสำคัญภาษาไทยและภาษาอังกฤษแต่ละชุดไม่เกิน 5 คำ โดยให้ระบุไว้ท้ายบทคัดย่อของแต่ละภาษา

1.2 เนื้อหาในบทความวิจัย สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้แก่ ภาษาศาสตร์ สังคมศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ นิติศาสตร์ ครุศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ บัญชี และอื่นๆ ให้มีองค์ประกอบดังนี้

1.2.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (Statement of the problems) อธิบายถึงภูมิหลังความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัยรวมทั้งเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเหตุผลของการทำวิจัย

1.2.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives) เป็นความเรียงเฉพาะประเด็นสำคัญของวัตถุประสงค์การวิจัยที่ครอบคลุมแนวทางการทำวิจัยทั้งหมด

1.2.3 สมมติฐานการวิจัย (Hypothesis) (ถ้ามี) เป็นความเรียงสมมติฐานเชิงพรรณนาหรือระบุความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา

1.2.4 ขอบเขตการวิจัย (Scope) กำหนดกรอบความคิดการวิจัย (Conceptual framework) เป็นกรอบที่เป็นแนวทางการทำวิจัยด้านเนื้อหาสาระตัวแปรและความสัมพันธ์ของตัวแปรพื้นที่และระยะเวลาการวิจัย

1.2.5 วิธีดำเนินการวิจัย (Research methodology) ระบุแบบแผนการวิจัย เช่น การสำรวจศึกษาเอกสาร ทดลอง และอื่นๆ (Survey, documentary, experiment and etc.) และวิธีการดำเนินการวิจัย

1.2.6 ประชากร (Population) คุณลักษณะและจำนวนให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

1.2.7 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) หลักเกณฑ์การกำหนดจำนวนตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่าง

1.2.8 เครื่องมือการวิจัย (Research instrument) ชนิดของเครื่องมือ วิธีการสร้าง การทดลองใช้ (Try out) และการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัย

1.2.9 การเก็บรวบรวมข้อมูล (Data collection) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และระยะเวลาการรวบรวมข้อมูล

1.2.10 การวิเคราะห์ข้อมูล (Data ana-lysis) (ถ้ามี) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.2.11 สรุปผลการวิจัย (Conclusion) เป็นการสรุปเฉพาะประเด็นสำคัญที่เกิดจากการทำวิจัย

1.2.12 การอภิปรายผลการวิจัย (Discussion) เป็นการแสดงความเห็นว่าผลการวิจัยสอดคล้องหรือแตกต่างจากวัตถุประสงค์ สมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ หรือผลงานวิจัยที่มีผู้รายงานไว้ก่อนอย่างไร เป็นเพราะเหตุใด มีหลักฐานทางทฤษฎีหรือผลงานวิจัยอะไรสนับสนุน

1.2.13 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ (Suggestion) นำเสนอผลการวิจัยที่เด่นชัดสมควรนำไปใช้ประโยชน์อย่างไร และแนวทางการทำวิจัยต่อไป

1.2.16 เอกสารอ้างอิง (References) ให้ระบุเฉพาะเอกสารที่ผู้เขียนบทความได้นำมาอ้างอิงในบทความวิจัยอย่างครบถ้วน โดยใช้ระบบการอ้างอิง APA citation style ดูรายละเอียด และตัวอย่างการอ้างอิงในเนื้อความและการอ้างอิงท้ายเล่มตามข้อ 3 และข้อ 4 และดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ http://brujournal.bru.ac.th

หมายเหตุ การเตรียมต้นฉบับบทความวิจัย สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ให้ประกอบด้วยข้อ 1.1 ส่วนประกอบตอนต้น ข้อ 1.3 เนื้อหาในบทความวิจัยสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ข้อ 3 การอ้างอิงในเนื้อความและ ข้อ 4 เอกสารอ้างอิง

2. บทความประสบการณ์ (Experience article) และบทความเรียบเรียง (Review article) เป็นบทความที่ผู้เขียนได้เรียบเรียงโดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร งานแปล และผลงานจากประสบการณ์ของผู้เขียนหรือถ่ายทอดจากผู้อื่น มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้ องค์ความรู้ การเสนอความคิดเห็นที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ทางวิชาการของสาขาต่างๆ

2.1 ส่วนประกอบตอนต้น

2.1.1 ชื่อเรื่อง (Title) ให้เป็นภาษาไทยก่อน ใต้ลงมาเป็นภาษาอังกฤษโดยภาษาอังกฤษใช้ตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวแรก ยกเว้น Article และ Preposition ใช้ตัวพิมพ์เล็ก ส่วนชื่อวิทยาศาสตร์ (Scientific name) ให้พิมพ์ด้วยตัวเอนไม่ต้องขีดเส้นใต้ กรณีระบุชื่อสามัญของสิ่งมีชีวิตเป็นภาษาไทยให้ใส่ชื่อวิทยาศาสตร์ด้วย

2.1.2 ชื่อผู้เขียน (Authors and co-authors) ระบุเฉพาะชื่อและนามสกุลเต็มทั้งชื่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับภาษาอังกฤษใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่เฉพาะตัวแรกของชื่อตัวและนามสกุล ถ้ามีผู้วิจัยหลายคนให้ใช้หมายเลขกำกับตามลำดับและลงเครื่องหมายดอกจัน (*) พร้อมระบุที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้ และชื่อหน่วยงานของผู้วิจัยที่ส่วนล่างของหน้าแรกพร้อม e-mail address (กรณีเป็นนักศึกษาให้ระบุระดับการศึกษา สาขาวิชาและสถาบันการศึกษา)

2.1.3 สาระสังเขป (Summary) เป็นการย่อเนื้อความของบทความทั้งเรื่องให้สั้นได้เนื้อหาสาระครบถ้วนตามเรื่องเต็ม ให้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษโดยเขียนไม่เกินอย่างละ 300 คน ให้ลำดับสาระสังเขปภาษาไทยขึ้นก่อนตามด้วยสาระสังเขปภาษาอังกฤษ

2.1.4 คำสำคัญ (Keywords) ให้ใช้คำที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องซึ่งเป็นตัวแทนบอกวิธีการ สิ่งที่ศึกษา ผลการศึกษาสาขา การใช้ประโยชน์ และสถานที่ คำสำคัญให้เขียนทั้งคำสำคัญ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษแต่ละชุดไม่เกิน 5 คำ

2.2 เนื้อหา (Main texts) ในบทความทางวิชาการมีองค์ประกอบดังนี้

2.2.1 บทนำ (Introduction) กล่าวถึง ความน่าสนใจของเรื่องที่นำเสนอ ก่อนเข้าสู่เนื้อหา

2.2.2 เนื้อความ (Content) ควรสำเสนอพัฒนาการของเรื่องได้อย่างน่าสนใจและเนื้อเรื่องมีเนื้อหาใหม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

2.2.3 สรุป (Conclusion) เป็นการย่อเฉพาะข้อมูลจากเนื้อความให้สั้น ได้เนื้อหาสาระของเนื้อความครบถ้วน

2.2.4 เอกสารอ้างอิง (References) ให้ระบุเฉพาะเอกสารที่ผู้เขียนบทความได้นำมาอ้างอิงในบทความวิชาการอย่างครบถ้วนโดยใช้ระบบการอ้างอิง APA citation style ดูรายละเอียดและตัวอย่างการอ้างอิงในเนื้อความและการอ้างอิงท้ายเล่มข้อ 3 และข้อ 4 และดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ http://brujournal.bru.ac.th

หมายเหตุ การเตรียมต้นฉบับบทความประสบการณ์และบทความเรียบเรียงให้ประกอบด้วยข้อ 2.1 ส่วนประกอบตอนต้น ข้อ 2.2 เนื้อหาในบทความวิชาการ ข้อ 3 การอ้างอิงในเนื้อความ และข้อ 4 เอกสารอ้างอิง

3. การอ้างอิงในเนื้อความ

การอ้างอิงในเนื้อความเป็นการระบุแหล่งที่มาของข้อมูลในเนื้อความ ให้ใช้วิธีการอ้างอิงแบบนาม-ปี (Author date in text citation) โดยระบุชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์และหน้าที่อ้างอิงเอกสารไว้ข้างหน้าหรือข้างหลังข้อความที่ต้องการอ้างอิง เพื่อบอกแหล่งที่มาของข้อความนั้น ดังนี้

3.1 การอ้างอิงชื่อบุคคล คนไทยให้ลงชื่อตัวและนามสกุลส่วนชาวต่างชาติให้ลงเฉพาะชื่อสกุล

ตัวอย่างการอ้างอิง

ผู้แต่ง 1 คน

(วัชรี ทรัพย์มี. 2531 : 35)

ผู้แต่ง 2 คน

(สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. 2545 : 66)

ผู้แต่งมากกว่า 2 คน

(อรพินทร์ ชูชม และคณะ. 2542 : 40)

3.2 ชื่อนิติบุคคล หน่วยงาน องค์กร ที่ทำเอกสาร ให้ระบุชื่อหน่วยงานตามที่ปรากฏ

ตัวอย่างการอ้างอิง

(กรมสุขภาพจิต. 2548 : เอกสารประกอบการประชุมวิชาการประจำปี)

4. เอกสารอ้างอิง (References) เป็นการอ้างอิงส่วนท้ายเล่ม โดยรวบรวมรายการเอกสารทั้งหมดที่ผู้เขียนบทความได้ใช้อ้างอิงในเนื้อความ พร้อมจัดเรียงรายการเอกสารตามลำดับอักษรของผู้แต่ง และให้ใช้การอ้างอิงแบบ APA (American Psychological Association citation style) ดังนี้

หนังสือ (Book)

รูปแบบ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). **ชื่อหนังสือ.** ครั้งที่พิมพ์. สถานที่พิมพ์ : สำนักพิมพ์

ตัวอย่าง

ประเวศ วะสี. (2545). **ทฤษฎีใหม่ทางการแพทย์.** กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน

สมชาย โลจายะ.(2526). **ตำราโรคหัวใจและหลอดเลือด.** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สมาคมแพทย์โรคหัวใจแห่งประเทศไทย.

บทความจากหนังสือที่มีผู้เขียนเฉพาะบท (Book article or chapter)

รูปแบบ

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ/บท/ตอน. ในชื่อบรรณาธิการ, ชื่อหนังสือ (หน้า).สถานที่พิมพ์ : สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

ปรเมศวร์ ชัยประสิทธิกุล. (2534). โปลิโอไวรัส ไวรัสก่อประสาท. ในพิไลพันธ์ พุทธวัฒนะ (บรรณาธิการ), **ไวรัสวิทยาฉบับพื้นฐาน** (117-121), กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แม็ค.

บทความจากวารสารหรือนิตยสาร (Journal or magazine article)

รูปแบบ

ชื่อผู้เขียนบทความ.(ปีที่ตีพิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร. ปีที่ (ฉบับที่), หน้า.

ตัวอย่าง

สมคิด โพธิ์ชนะพันธุ์ และคณะ.(2533). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการดูแลตนเองในผู้ป่วยโคลอสโตมีย์ชนิดถาวร. **วารสารพยาบาลศาสตร์.** 8, 206-213.

บทความจากหนังสือพิมพ์ (Newspaper article)

รูปแบบ

เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์/ด/ว). ชื่อบทความ. ชื่อหนังสือพิมพ์, หน้าซึ่งปรากฏบทความ.

ตัวอย่าง

ผาสุก อินทราวุธ. (2544, กรกฎาคม 21). **สังคมชนชั้นสมัยก่อนประวัติศาสตร์ในจีน.**กรุงเทพธุรกิจ, 6-7

บทความจากฐานข้อมูลอินเทอร์เน็ต (Article from an internet database)

รูปแบบ

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่เผยแพร่). ชื่อบทความ ชื่อวารสาร, ปีที่, ฉบับที่. วันที่ทำการสืบค้น. จากแหล่งข้อมูล/สารนิเทศ.

ตัวอย่าง

Mershon, D. H. (1988, November-December). Star trek on the brain: **Alien minds, human minds. American** Scientise, 86, 585. Retrieved July 29, 1999, from expanded academic ASAP database.

บทความจากสารานุกรม (Encyclopedia article)

รูปแบบ

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ใน ชื่อสารานุกรม (เล่มที่, หน้า). สถานที่พิมพ์ : สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

เจริญ อินทรเกษม. (2515-2516). ฐานันดร. ใน สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน (เล่มที่ 10 , น.6912-6930). กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์ พับลิเคชั่นส์.

เว็บไซต์ (Website)

รูปแบบ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่เผยแพร่สารนิเทศบนอินเตอร์เน็ต). ชื่อเรื่อง/ ชื่อบทความ, วันที่ทำการสืบค้น จาก URL

ตัวอย่าง

สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ. (2545). **ความเป็นมาและการเคลื่อนไหวการปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ,** สืบค้นเมื่อ 5 มกราคม 2547, จาก www.hsro.or.th/background.html.

Guidelines for the article publication in the Buriram Rajabhat University Journal : Humanities and Social Sciences

Buriram Rajabhat University Journal : Humanities and Social Sciences is a journal which publishes research articles, book reviews, and communication letters covering the various fields of Humanities and Social Sciences. Journal is issued twice a year: January- June and July-December. The authors can send the text of articles (manuscripts) even if they are not the journal members or the personnel of Buriram Rajabhat University. The articles must not have been published in any journals before and their articles will be peer reviewed by the external experts and approved by the editorial boards. In addition, The articles might be changed for editorial corrections. The authors can get more information from BRU Journal website: http://journal.bru.ac.th/

Preparation for the manuscript

1. The manuscript can be either Thai or English.

Use of the Thai language should be in line with the principles of terminology usage proposed by the Royal Thai Academy dictionary. Use of mixed English and Thai should be avoided. If it is necessary to use the English word, Thai should be written first and followed by English in parentheses. The first letter of an English word in a sentence must be capitalized and the small letters are used in the rest of the sentence. However, all of proper nouns can be capitalized. If the article is written in English, it should be proof read by a native speaker or English language expert/s before being submitted.

2. Page set up

The Microsoft Word program should be used by setting the page as A4 size. All margins (left, right, top, and bottom) should be set at 1 inch (2.5 cms). One column is needed with page numbering.

3. Font

THSarabunPSK font must be used in both Thai and English article(s): bold 18 point font is used with a title. Bold 16 point font is used with the name of the author and main topic. Bold 14 point font is used with subordinate topics, and the regular 14 point font is also used with rest of the article. The regular 12 point font is used with the first footnote that shows the academic position of the author and her/his address.

4. Article length

Article should be no more than 15 pages long, including charts, graphs, and references.

5. Tables, pictures, figured, diagrams, and graphs

These must be included in the article in either grayscale or colored illustrations. The author must select only necessary illustrations. They must be arranged in order according to the article content. The table headings are placed at the top while the names of the illustrations together with details are placed at the bottom.

6. Manuscript submission

6.1 Send by post or in person, please include the following information:

6.1.1 Former membership: membership number.....

6.1.2 New membership: attach your membership application form of BRU Journal: Humanities and Social Sciences

6.1.3 One copy of manuscript CD

6.1.4 One copy of manuscript for editorial board's consideration

6.1.5 Send by post to BRU Journal Editorial Board, 7th floor, Journal section, the 50th Royal Birthday Anniversary of HRH Crown Prince Maha Vajiralongkorn Building (7th floor), Buriram Rajabhat University, Naimuang district, Buriram province 31000. Telephone: 0 4460 1616-20 ext. 3202 and Fax: 0 4461 2858

6.2 Send via http://journal.bru.ac.th/, please include the information:

6.2.1 Former membership: membership number.....

6.2.2 New membership: attach your membership application form of BRU Journal: Humanities and Social Sciences

6.2.3 The article submission form to be published in BRU Journal: Humanities and Social Sciences which all of its information is completely recorded.

6.2.4 One copy of manuscript

Type of Manuscript

1. Research articles

These research articles present the results of research. They may be concept papers or complete research conducted by a researcher.

1.1 Preliminaries

1.1.1 Title The title should be clear and concise. It should be no longer than

100 characters. The title should be written in Thai and then in English. Use capital letters for the initial letters of the first word and all other words except articles and prepositions. For scientific names, italic letters without underline must be used. If there is a Thai name, the scientific names must be written along with the Thai name.

1.1.2 Authors and Co-authors The authors' full name both in Thai and English should be included. For English, capitalization must be applied with the given and family names. If there are many co-authors, mark with an asterisk(*) including addresses (in case, the co-author are students, indicate educational level, fields, and institute). Articles sent for editorial board's consideration, the author's name, institute, and email should not be included in the article. The information must be written in the article submission form. When the article is accepted, then the information must be included in the article.

1.1.3 Abstract The abstract should be no longer than 300 words. This summary should be clear and concise. Only the important issues must be indicated (indicative abstract). It must not be written as in the complete research report or thesis (informative abstract). The Thai abstract comes first, and followed by the English abstract.

1.1.4 Keywords Keywords which appeared in the content of the research must be used and they represent the research methodology, research important issues, research results, research discipline, research application or research conducted location. Keywords must be written in Thai and English with a maximum of 5 keywords per abstract. The keywords must be shown at the end of each abstract.

1.2 Research articles in humanities and social sciences such as linguistics, social sciences, public administration, law, education, commercial sciences, accounting, and so on. The article should consist of:

1.2.1 Introduction The introduction should consist of background, literature reviews, and reasons for conducting the research.

1.2.2 Objectives Only the important issues of the objectives covering the overall research picture should be written.

1.2.3 Hypothesis (If any) The hypothesis should be written in the form of descriptive hypothesis essay or the relationship between the research variables must be stated in the hypothesis.

1.2.4 Scope The conceptual framework should be included in the scope as the guideline for conducting the research in terms of the important content, variables,

and the relationship between the variables of the research location and the research duration.

1.2.5 Research methodology The research plans, surveys, documentaries, experiments, etc. as well as the research methods must be indicated in the research methodology.

1.2.6 Population All variables including the qualification of the population and number of the population should be covered.

1.2.7 Sample The formulation of the sample group and random sampling must be explained.

1.2.8 Research instrument The type of research instrument, research instrument construction, and research instrument tryout and the development of the research instrument must be indicated.

1.2.9 Data collection Data collection methods and the duration of the data collection must be stated.

1.2.10 Data analysis (If any) The statistics used in the data analysis must be specified.

1.2.11 Conclusion The summary of the core issues in the research must be presented.

1.2.12 Discussion The results of the research should be discussed by comparong with the objectives, predetermined hypothesis, or previous research results so as to check whether the current research results go in line with or against the previous studies with the theoretical support.

1.2.13 Suggestion The distinction of the research and a guideline for the next research should be presented.

1.2.16 References All references cited in the text have to be listed by using APA citation style. See more information and examples of in-text citation and references in item number 3 and 4. And please visit our website at http://journal.bru.ac.th/ for more information.

Notes The manuscript prepared for publishing in BRU Journal: humanities and social sciences must contain 1.1 first section, 1.3 article content, 3. in-text citation, and 4 references.

2. Experience article and Review article Author writes this type of article from studying documents, translation works, and works from experiences of other authors

or those were transferred from others. The objectives of this type of article are to publicize the knowledge or body of knowledge, to suggest the valuable ideas and to be utilized in terms of academic purposes.

2.1 First section

2.1.1 Title The title should be written in Thai and then in English in the next line. Use capital letters for the initial letters of the first word and all other words except articles and prepositions. For scientific names, italic letters without underline must be used. If there is a Thai name, the scientific names must be written along with the Thai name.

2.1.2 Authors and co-authors The authors' full name both in Thai and English should be included. For English, capitalization must be applied with the given and family names. If there are many co-authors, mark with an asterisk(*) including addresses and researcher's institute at the end of the first page as well as email address for correspondence (in case, the co-author are students, indicate educational level, field, and institute).

2.1.3 Summary The article should be summarized clearly and concisely both in Thai and English for not more than 300 words, the Thai summary comes first, and followed by the English summary.

2.1.4 Keywords Keywords which appeared in the content of the research must be used and they represent the research methodology, research important issues, research results, research application or research conducted location. Keywords must be written in Thai and English with a maximum of 5 keywords per abstract.

2.2 Main texts The main text of academic articles should consist of:

2.2.1 Introduction The main points of the text should be presented before the content.

2.2.2 Content The development of the content should be presented interestingly and the content should contain the new information which can be applied to the current situation

2.2.3 Conclusion This is the summary of the content which contains all of the core issues.

2.2.4 References All references cited in the text have to be listed by using APA citation style. See more information and examples of in-text citation and references in item number 3 and 4. And please visit our website at http://journal.bru.ac.th/ for more information.

Notes The manuscript of experience article and review article prepared for publishing in BRU Journal: humanities and social sciences must contain 2.1 first section, 2.2 article content, 3. in-text citation, and 4 references.

3. In-text citation

References within the text should indicate the source of information by using author-date in-text citation by indicating author, year of publication and page reference. References should be included either at the front or back of the text.

3.1 Person name: Thai name should be listed by a given name. Foreigner should be listed by a family name.

Examples:

One author:

(Watcharee Sapmee. 1998 : 35)

Two authors:

(Sucha Jan-em and Surang Jan-em. 2002 : 66)

More than two authors:

(Orapin Chuchom, et. al., 1999 : 40)

3.2 Organizations: this should be listed by registered name.

Examples:

(Department of Mental Health. 2005 : Annual Academic Meeting's handout)

4. References

All references cited in the text should be listed in chronological order at the back by using APA (American Psychological Association citation style) as follows:

Book

Format

Author. (Year of Publication). Title of Book. Edition of Book. Place of Publication : Publisher Name.

Examples

Prawet Wasee. (2002). **A New Theory of Medicine.** Bangkok : Moh Chao Ban Publishing House.

Somchai Lojaya. (1983). **A Textbook of Heart and Vascular Disease.** (2nd Edition). Bangkok : Heart Association of Thailand.

Book article or chapter

Format

Author. (Year of Publication). Title of Article/chapter/section. In Name of Editor (ed), Title of Book (page). Place of Publication : Publisher Name.

Examples

Paramet Chaiprasitkul. (1991). Poliovirus, Nerve Virus In Pilaiphan Phutthawattana (ed), **Basic Virology** (pp.117-121), Bangkok : Mac Publishing House.

Journal or magazine article

Format

Author. (Year of Publication). Title of Article. Name of journal/magazine. Year (Volume), page.

Examples

Somkid Phochanaphan, et. al. (1990). Correlation between Particular Factors and Self Care of Patients with Permanent Colostomy. **Nursing Journal.** 8, pp.206-213.

Newspaper article

Format

Author. (Date of Publication). Title of Newspaper Article. Name of Newspaper, page.

Examples

Phasook Intrawoot. (2001, July 21). **Class Society in Pre-history in China.** Bangkok Business News, pp.6-7

Article from an internet database

Format

Author. (Date of Publication). Title of Article. Name of journal, Year, Volume. Retrieved date, from Name of internet database.

Examples

Mershon, D. H. (1988, November-December). Star trek on the brain: **Alien minds, human minds. American** Scientist, 86, 585. Retrieved July 29, 1999, from expanded academic ASAP database.

Encyclopedia article

Format

Examples

Chorean Intarakasem. (1972-1973). Nobility Rank. In Thai Encyclopedia of Royal Institute (Vol 10 , pp.6912-6930). Bangkok : Nanmeebooks Publications.

Website

Format

Author. (Date of Publication). Title of Article. in Name of Encyclopedia (Volume, page). Place of Publication : Publisher Name.

Examples

National Health System Reform Office. (2002). **Background and Movements of National Health System Reform,** Retrieved 5 January 2004, from www.hsro.or.th/background.html.

Author. (Available Year). Title of Story/Article, Retrieved date, from URL